

प्रतिमा सं०

विषयः धर्मशास्त्रम्

कम सं०

नाम कर्मविपाकः (महार्णवनिबन्धस्यः)

ग्रन्थकारः विश्वेश्वरभट्टः
पद्मिभट्टात्मजः

पत्र सं० १-४७, ४७-६७, ६७-३१९

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४२

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकारः १४.१" x ५.४"

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् पू०

13633

पी० एम० यू० पी०--७७ एम० सी० ई०--१६५१--५०.०००

आ० ७३२२.



॥१॥ विनयं सुकृतं धिक्ता रिपुकलनिदनेर्धिसातिमांशता विद्वत्सुखेन मतिमानसात्कतिरनेमद्वय
 माताखण्डचित्रकीर्तिविस्वायस्याविकानामतः शक्यपारमृतिरायं चरितः अपि हितः प्रितासि
 शरत्खण्डमणिः असहविश्वेश्वरो वेदेमात्रमतेन येन सपदेवाको हृतीर्द्धतो ॥१॥ मतिर्योनां शास्त्रि
 त्यप्यतः इति पराशरिंश्चाह जगति ज्ञानघसेक तिपयो विरं विज्ञेतेषां सुकरतल्लते छितिमियादि
 एष्वरसुनिशिष्यस्य तलिति ॥१॥ अतिसूतिपुराणानि समालोक्य यथा मतिनिवृत्ते समानेन नि
 हास्य ॥१॥ तन्तावद्द्वयमाणसकलकर्मोपयोगि त्वेन कर्मविपाकपैरुपरोगादिनिवृत्त्येयं प्रायश्चि
 त्यकत्रैव तत्र प्रतिपाद्यते ॥ तद्यथा ॥ ब्रह्मदाह्यरोगाभ्यादि व्याधिरोगनिदानकृत्यानिदाना
 च व्याधिनिवृत्तेरवर्गतत्वात् निदानोद्धेदाय ह्यपि त्वादिलक्षणयोग्यं चैवैवैदं च वर्षिकादिप्रायश्चि
 त्रतिष्ठति मिदानीदिकं वयं अत्र केचित्प्रयवतिष्ठते ॥ तथा हि ॥ एषा पृथ्वी स्याद्ययं प्रायश्चिन्ना
 व्यमितियदुच्यते नैतत्संप्रतानदिप्रायश्च फलतस्तन्नाशे किमपि योजनं तस्मिन् ॥ १ ॥ ॥ य

सर्वस्व

ति ५

शे ३

लक्ष्यैश्चरूपफलाय पापनिःशरीरेषु सद्वापा रस्य वाचरूपस्यासित्वं नापेक्ष्यते तथारोगरूपफलं आरं
 रस्वकारं तत्संयपापापृष्टं मपसंज्ञानापि क्षेतो अथरोगादिरूपफलांशो नैवेष्टत्वात् निदानात्मकदुरितापृष्ट
 शायं प्रायश्चिद्विकर्षमिति चेत् न समाधिकारणशरीरनाशेनैवेतस्य रोगादेर्नामिन्नकारणपरिह
 नाशेन यथा मृदादिनाशेनैव पृथग्दिनाशेनैव इव कादिनाशेना ॥ न च सदजनिदं को न रवादि को न प्रत्यादि
 वेक्षते ॥ अपि च ॥ न च कर्ष्यं त्वादिजन्यदुःखं परंपरामुखं तत्तु तः को न रवादि को विकारमफलं ॥
 उत्पत्तिमात्रेणैव कारणदुरितापृष्टं मोक्षो ज्ञेयं तोमंथनजनिता सुखद्विणिनेवारणिरूपस्यावर्तस्मान्पा
 वेनाशार्थं तत्र त्रयेति प्रब्रह्मैतानतावच्चरमफलमिति निश्चिंशक्येतेयत एकस्मिन्नेव जन्मनि जनिता को न
 दिनिश्चये चरमफलत्वं निश्चयो सवेत् ॥ अनेकजन्मोपसंगत्वात् तस्य ॥ तथा च शातातपीय कर्मवि
 को ॥ मदापातकजं चिह्नं सप्तजन्मनि जायते उपपापोद्भवपंचत्रीणि पापसमुद्भवमिति श्रिया च शातात
 पकर्मविपाको सप्तजन्मनि श्रुतिव्याप्येत्यर्थः ननु सप्तस्वपि जन्मस्विकमेव फलमनुगतमिति तस्य चर

तथा ॥ ३

३३

२५

मुत्पन्ने चरमकले विभिन्नकारणस्य दुरितादर्थस्य स्वयमेव तत्तुल्यत्वात् तदर्थे प्रायश्चित्तादिविप्र
 शोभ्यन्तो दिद्योनि मित्रकारणं तापे दत्तं तदुच्यमानं सप्तपञ्चममभुत्पन्नमित्यसिधायितो कोन
 ततः प्रवृत्तजन्मभयमानपवाद्यवस्थांतरावृत्तावात् अथवा प्रतिजन्मनि चमेव कौनर्यादिदामुस
 त्रनिमित्तं दुरितादर्थं बुद्धवर्तुडतो अतश्चेदं सप्तममवो जन्मप्रथमा दिवा जन्मो जनितापक्षे संसाक्षि
 रईतुवर्तुडतो अतश्चेदं सप्तममवो जन्मप्रथमा दिनिवृत्त्यर्थं प्रायश्चित्तादिकं विधेयमेव ॥ ॥
 तातपीयकर्मविपाके ॥ ॥ अतिजन्मसवे त्रेणा विज्ञेयत्वात् प्रायश्चित्तैकतेयातिपञ्चात्रा
 नैति ॥ ॥ अथुडकं नच कौनर्यादित्वात् प्रत्यादेयं कृतं तदति तद्वक्तृत्वं ज्ञमानमिति विविधैर्दृष्टितत्राय
 तां पुनरिति घनं न च तत्र तत्रो गतिवृत्त्यर्थं दृष्टत्वात् प्रायश्चित्तैकतेयातिपञ्चात्रा
 निमित्तं तदुदुरितादर्थं प्रायश्चित्तादिनिमित्तं सप्तमवो कारणं तत्र विप्रमभात्वं च शरीराणा
 म्प्रायश्चित्तादिना दुरितादर्थं प्रायश्चित्तादिना शोभ्यन्तो जन्मप्रवृत्तं तदुल्लेखेन निवृत्ति
 म्प्रायश्चित्तादिना दुरितादर्थं प्रायश्चित्तादिना शोभ्यन्तो जन्मप्रवृत्तं तदुल्लेखेन निवृत्ति

त्रै४

२२

गन्नेकजन्मोपसो गपपंडुलत्वादेर्जन्मांतरे निवृत्तिः प्रायश्चित्तादिके कृते सतीत्यवगतयो तस्मादोगनिवृत्त
 र्कत्रैयं प्रायश्चित्तादिकं ॥ ॥ आमाता छण्ण चरित्रकीर्तिवित्तवायस्यां बिकानामतः साकल्या परस्परि रायं च
 रेतः श्रीपेदितदृष्टिता ॥ ॥ शोयं कौशिकं वंशं शरणमालिः श्रीसद्विश्वेश्वरो वेदेस्मा र्जमेते नये वसुदेवा क्य कर्त
 त्रेईता ॥ ॥ शामतिर्येषां शास्त्रे प्रकृतिरमणीया व्यं हतिः पराशालं श्लाघ्यं जगति अजवसेकपैति पर्या विरचिते
 नेणा मुकुरतलरुते स्थितिमियादियं यासारण्यप्रचुरमु निशिष्यस्य सणितिः ॥ ॥ इति श्रीपंडितपारिजातक
 टारमलेत्यादिविरुदलजिविस्तमानु श्रीमदनपल्लवप्रसमी भूते निवृत्ते महापंडितसिद्धाने निवृत्तेकम
 विपाके प्रथमं चरंगः ॥ ॥ अथ पराशरा ॥ ॥ तत्र शातातपीयकर्मविपाके प्रायश्चित्तविहीनानां मह
 गतकिनी वृणा ॥ ॥ नरकं ते सवे जन्म विज्ञो कित शरीराणां प्रतिजन्मसवे त्रेणा विज्ञेयत्वात् प्रायश्चित्तैकतेयातिपञ्चात्रा
 श्रितैकतेयातिपञ्चात्रापवतां पुनः ॥ ॥ माहायतके विज्ञेयं सप्तममवो जन्म प्रायश्चित्तादिना शोभ्यन्तो जन्मप्रवृत्तं तदुल्लेखेन निवृत्ति
 पुनर्बोद्धुः कर्मजां शरीराणां शोभ्यन्तो जन्मप्रवृत्तं तदुल्लेखेन निवृत्ति

गपेनरकस्यपरिचितेनैवाधत्ते व्याभिरुपेगतस्यकृद्वादिस्मिन्मोःकुसंलग्नजयत्मात्रप्रमदोदगतीतया॥
 तद्वाग्मरीकासाअतीसारसंगदोःदुष्टत्रणंगडमलापद्वाद्यातीक्ष्णाराणांइत्येवमादयोरोगामहापापेष्टया
 गाःजलोदरंयक्ष्महीहृष्टलशोफव्रणानिवाश्वासार्धाण्यद्वरुद्धिलममोदगलयहाःरक्ताबुद्विसर्प्याद्या
 पोद्धर्वागदाःक्षिडापातनिकाश्चिववःसंविचर्जिकांवलमीकांउदरीकाद्याःरोगापापसमुद्भवाःतथाश
 णीरोगाग्रंअचिशोषोद्धवंतिदिशुयेववदवोरोगाजयंनिदोषसंस्काराजंउत्पत्तेयनिदाननिप्रायश्चित्ता
 क्रमावमहापापेषुसर्वेष्वप्यवधत्तपपातकैरुदयास्यापेषुप्रवृत्तौकल्प्यन्नाश्रितवत्तमहापापेषुसर्व
 देव्यादिसमर्थविषयेयाज्याश्रुसमर्थस्युपपन्नार्णिकादिवर्ज्येति॥अथसाधारणंलुंगोदानादिसुकथ्यते॥
 निष्कस्युक्तगोःशशीलासुपयस्विनीवृणदानेसुसीनद्वीपसुक्तोवरकोऽन्ननिवर्तनानिस्तदानेदशदद्या
 त्यतोनिवर्तनस्वरूपपरिमाणप्रकरणेवद्यतोतथासुवर्णपरिमाणवर्ज्यस्यप्रकर्ममपिसुवर्णद्वयनि
 तदर्थव्यवमाणतःसद्वृत्तत्याश्रयदानेत्वयसोपस्कारंदिशेत्तमद्विषीमदिषीवानेदद्यात्सर्वावृत्तौसु

व४

३४

४

वर्णश्रावणंश्चेतिविद्यदाःदद्यादजामजादानेसुवर्णपलसेयुतांपललक्षणमपिपरिमाणप्रकरणवद्व्यतिनित्यमु
 श्राववसुष्यप्रदद्यादेवतार्चनेदद्याद्विजसदप्रायमिष्टान्द्विजसोजनोवाहणतो जनेसद्वर्णसेवासुष्यलक्ष्मि
 त्यादिसर्वशक्तविषयः॥॥अत्राकस्यशक्त्याउसारेणकल्प्यारुद्रजापेलक्ष्म्येःप्रजियित्वात्रियंशंकाकादश
 जपेदुद्रादशोत्रंयुक्तेनमृत्तुलानिषिचनेकृत्स्मिन्त्रैर्वर्णदेवतैर्गोशतिकेगणशोतिप्रयदशोतिकसर्वकांशम
 दानिसुसेधानौषारीषष्टिसमश्चितीवमृदातेदुक्तलेयदेयंकपूरसेयुतांरुद्रजपप्रव्यादिकद्रव्यरूपंकाषिदेवतादि
 वायेवस्तुतेमंत्रैर्वर्णदेवतैर्दशोत्रेनयुक्तुहोमानंतरंवारुणेर्मंत्रैर्यजमानमतिषिचेत्वायदेकादशवारारुद्र
 जपेत्तथाएकवारंरुद्राद्व्याहोमःकार्यःअथैवेवत्रदशोशहोमतत्रचप्रतिमंत्रंस्वादाशब्दमुच्चार्यमुद्रयाज्ञां
 कलरुद्रावर्त्यैकवारंमंत्रमुच्चार्यमंत्रविद्वद्वाध्यायनादेवावगम्यतोअथवाऽप्येदिदृश्येति॥गणशोतिर्ग
 णेश्वरशोतिःसर्वाग्निविश्राप्तेत्यदशोतिर्नवयदशोतिसर्वाग्नेयनिषुषंयदृश्येतिस्वारीलक्ष्यणंउपरिमाणप्रक
 रणवद्व्यति॥॥प्रायश्चित्तोपक्रमप्रकारमादादत्रापेक्ष्यचतुरजपवैश्वदिज्ञास्युताश्रितेपामनज्ञयांसर्वप्रा

यश्चित्रमुपाक्रमे विभक्त्यै तत्राहं संकल्पं निजकामया ॥ धेनुं दद्याद्विजो स्यात्तदक्षिणं वस्त्रशक्तिः तेषाम्
 उग्रयेत्यादि तेषां ब्राह्मणं धेनुं हयाप्रायश्चित्तं सवती तत्तव तेरथा दारः ॥ उपक्रमे प्रायश्चित्तस्योपक्रमे विभक्ता
 मुच्छिष्यथा हे विदधीतो अहयादीयत इति प्राद्वं एतच्च येन तत्वं संकल्पं पितृदानं संदिती धेनुं दद्यात्स तया सुप
 वे शितानां ब्राह्मणानां ब्रह्मदेउत्वेन दक्षिणादिकं तु प्रादांगत्वेन ब्रह्मदेउत्वेन च या धेनुं दीयतीमान प्रसह्य धेनुः
 अपि प्रत्याप्राय द्वा र्ता कुतः ब्रह्मस्य अयदे का दीयतीत तदतिः सा विक्रीया स्यात्वा विक्रयश्च निषिद्धो गिरसा ॥ न
 कुस्योन प्रदेया निगौर देशय नं चिन्त्या विनक्ति दक्षिणा होता दातारं तारयेति द्वा एका एकस्पदा तव्या न ब्रह्मस्य कथं
 वनगीसा उ विक्रय मापन दहत्या त्म प्रमेकु लेति धेनुं दद्याद्विजो स्यात्तदक्षिणं वस्त्रशक्तिः ॥ इत्युक्तं ॥ तदभेतर
 कृत्यमादः ॥ अले कृत्य यथा च्छा च्छा ॥ ले करणे हि जाश्रया वेत देउ वनत्वा प्रायश्चित्तं यथा विनम्रा तेषाम् उग्रया
 कृत्वा प्रायश्चित्तं यथा विधायुन सान्ना रिद्य स्यै र्म मन्त्रे ये द्विविध द्विजाश्रदशा इतो गदाना नि तेषः प्रहसम चितः ॥
 ब्रतो गदाना नि गो न्दिराण परजत तिलवामो वृत गुड क्षाम्य लवण दाना नि अन्या न्यपि विविध विदितानि दानानि च

मि४

तो गदाना नीत्युच्यते ॥ संतुष्टो ब्राह्मण दह्यर हि इं ब्रत कारिणे अहि इमस्विती देवा कंदक वृष रित्यर्थः अथ वा
 वृष पाण वचन मेवा बिडवा क्यं ॥ ब्रत हि इंत पछि इय छि इय ह कर्मणि स र्वे सव तु ते हि इय स्य वे हं ति वै हि
 जा ॥ ब्राह्मणा या निता षत्रे मयं ते तानि देवताः ॥ सर्व देव मया विप्रान त ह वन मन्यथा ॥ उपवासी ब्रतं वै वचानं ती
 र्थ फल तपः चित्रै संपादितं यस्य संपन्नं तस्य तद्देवै ब्राह्मणा जग मंती र्थं निर्जलं सार्धकामिकां तेषां वाक्योदकेन
 वसुधंति मलिना जनाः संपन्न मितियद्वा को वदेति क्षिति देवताः ॥ अण म्य शिरसा ॥ चार्य मभिर्देम फलं लज्जते ले
 खज्ञा मि त्राय प्रति पद्य तथा ॥ शिष्य सो जयि त्वा बिजा र स क्रा दुं जीत सह बंधुति ॥ इति शाता तर्पण कर्म विप
 को क परिपाषा ॥ अथ कर्म विपा क सारो क परिपाषा ॥ अथ कर्म द्वयो पायो क कू व्याधि विपर्ययो ॥ केशा स ह
 त्वा सत्रा घे गां दद्यात् कृत्वा धि क र्शितः कृच्छ्र श्वेन चो द्रयणा दी स्ये तो तेषां स वे जां केश सा द्वा त्वा र त ख द्वा ण नि
 चा ये सि क्ष स्य तो प्राजा पत्या दिक करण मेका कोटिः ॥ व्याधि विपर्ययो ना म व्याधि प्रकृति दानो इदं व परा कोटिः ॥
 वंचाद्ये पक्षे कृच्छ्र करण पक्षे सा द्वा कृच्छ्रा चरण स्य केशा त्मका ॥ त्वा रं रुतं स्य च केशा स द्वा त्वा र दिष्ट कृच्छ्र

प्राजापत्य च द्वा

निरं

तद्वैति

जात्या

व्याप्यायुत्वेनगां दद्यात्तद्व्याप्यायुत्वेनगावोदातव्या इत्यर्थः ॥ तत्र कस्मिन्कस्मिन्किं संख्याकागावोदातव्या
इत्यातआह ॥ एकोद्वेदेः तिस्रश्चाद्ययलत्रतेगवामसावेतिशतकृद्दः नपदानेपितत्सकृद
य्मांडगणदोमकृत्सं सर्वपापप्रशयर्थमथवाधिविपर्ययः एकोद्वेदकृत् इत्यादि ॥ एकोगोक्तद्वेयाजापत्योक्ति
तद्वेदेपरिमाणप्रकरणेतिभामस्यतोसाशातिशतकृद्दः षड्भाषिकेवाप्रायश्चित्तोऽश्रीसुत्ररंकृद्भाषाशतसवति
षड्भाषिकेवाप्रायश्चित्तप्रदर्शनं च प्रायेसाकर्मविपाके ॥ द्वाणपापत्वेन षड्भाषिकेवाप्रायश्चित्तापदयाअधिकवा
यश्चित्तस्येवात्र साशातिशतकृद्दः प्रत्यासायुत्वेनगवादि कंददातीति साशातिशतकृद्दः ॥ अथवा ॥ द्वा
कृत्वावाकृद्दः सहाय्याः षड्वेदकृद्भाषाचरेदितिसंवावितपापनिवृत्त्यर्थं कंददातीति साशातिशतकृद्दः ॥ अथवा ॥ द्वा
कृत्वावेव सहाय्याः षड्वेदकृद्भाषाचरेदितिसंवावितपापनिवृत्त्यर्थं साशातिशतकृद्दः षड्वेदप्रायश्चित्तप्रत्या
सायत्वेनगवादिदातानवेदित्यर्थः ॥ जपश्रुदानं जपदानेनेत्रपि कुर्वीतातत्र जपेत्संस्तुतद्वाहं पश
पनार्थं कृष्णोडगणदोमकृद्दः इत्यर्थः ॥ अथवाधिविपर्ययः ॥ वक्ष्यतइतिशेषकर्मज्ञयोपायत्वेनोपायद्वयमति
शब्दान्तसौरादिसक्तं नवतीत्यर्थः ॥ दानं गोरुरिणादानां ॥ तानि च पूर्वमतिहितानि ॥ सर्वपापप्रणुत्पर्थी

तै ४

६

३२

४२

हितं कृद्ददिकरणं व्याधिरिति कतिदानं चेति तत्र कृद्दः षड्वेदः प्रधानं कर्म च षोडश्यां डगणदोमावपितपप्रधाना
वितितावपि प्राजापत्याधिक कृद्दोदावेवांसपैसेवसः अतः समया कृद्दोदिमतिभयाव्याधिरिति कतिदानं वक्तव्यं
तस्मात्कृष्णोडगणदोमावतिथीयेनोयत्र कर्मण्यदेवादेव देयमनिसादयो मंत्रादेतिरियाऽरण्यके समाप्ताः स कृ
ष्णोडगोमायसिंश्चात्तैरेष पथेति च तथा अयमर्थः तेषां प्रथमस्य प्रचेतस इत्याद्याः स चैतिरियाशाखायां समाप्ताः ॥
॥ सगणदोमः ॥ तत्र जमदग्न्यमैसिदितकृष्णोडगोमविधिः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि कृष्णोडविधिं जमदग्न्यमैसि
सूक्तसहस्राणां प्रायश्चित्तं तु वैदिकं अकुर्वीदिति कर्म निदितं स माचरेत्वा प्रसज्यं चैदियार्थं पुत्रप्रायश्चित्तं तु वैद
हिजः केशशमकृत्वापयित्वा स्नात्वा उपजलासेयेत् ॥ आद्यसागो न्तैरेव कृष्णोडे नुद्वयादिजः चितुर्विंशतिरात्रि
सुपरवित्रोपदीक्षितः द्वादशस्वर्गादिषु षड्भाषायावदेव पापि स्वर्गादिषुः ॥ ज्येष्ठे आकृताधाने सतिकनीयान्यथा
दध्मति तदा ज्येष्ठः स्वर्गादिषु रिउग्रहोपरिविजिरित्यर्थः ॥ तिस्रोरात्री सुकुनखीदीक्षितो भवति हिजः नमोसम
न्मश्रीयानोभियालामिनीमपिनोपध्यात्वा नानां द्वयं उग्रसेतो नृताहिजः ॥ पयो व्रतं ब्राह्मणस्य वागूहं विषस्पृष्टा
४ तद्वेदेन्युतवाकैश्चित्रिर्कृत्वा जम्बूद्वीपं दद्यात् ॥ यदेत्याध्यायसमिधं जयादिप्रतिपद्यते ॥ कर्मदि
श्रवजुजयाऽतः स्वर्गसिंम्भुते ॥ रारं वल्लहादुमांसं विदीरहादिजः ॥ ४

9

[illegible]

74

٢٦

रि

६३

तस्माद्

२३

एतन्नामुजिष्ठां ज्योतिष्मन्दीद्युतं चरं धिममिच्छिष्यत्तमाहु वैमोमियस्वस्त्रिष्टमग्रेयै अतितत्पणादि विश्वादेव
तनांसिष्यामुगमपंथोप्रदिशंति सादिज्योतिष्मयै ह्यजरत्तमाश्रितियाज्याचरुशेषमुद्धदेति अथ कृष्णो
डेयं हवादेव देवतां देहीमं तन्ममस्वत्वाश्रयेति श्वतो दधदित्येतेष्विस्त्रिषु वाकैः प्रतिमं च माज्यस्य कृत्वा सि
देव्या घ्रातचित्तम् तैस्त्रिषु बह्विनी अग्नेत्यावृत्तमग्नेः श्रिं सं पुनर्देहो सदरय्येति वदत्वा सिंदेव्या घ्रातचित्तम्
तिष्ठति अग्नेत्यावृत्तमिति याजिमानलोके धेवस्त्राय वै श्वान्तराय प्रतिवेदया मा इति द्वादशैर्नमस्केने
पतिष्ठतोयन्मयामनसा वषाकृतमेनः कदा च न ॥ स ब्रह्मामेति तोमिच्छंति वक्ष्यथा तथैसादेति समिधम
वायवरंददाति जयादिप्रसूतिसिद्धमाधेववरप्रसादनात् ॥ इति बोधायनोपनिषद् कृष्णमांडोमविधिः ॥ ॥
अथ कृष्णमाण्डोमविधिं मंत्रपाठानुष्ठानक्रमसहितः प्रदर्शयति ॥ तत्रैको नामदम्यप्रोक्तः ॥ ॥ यक् द्वा
मादिरहितो लघुकल्पः प्रदर्शितः ॥ प्रप्रपरप्रपक्वो मादिसहितो गुरुकल्पो वै ॥ ध्यानप्रोक्तो निरूपित
॥ संवर्षात्वाधिकरणान्यायेन बह्विनिर्निरूपितः ॥ कृष्णमांडोमप्राध्वयुगोपसंहारमायना विरुद्धास

सां एकविंशत्पुत्रा अत्र देवोर्वा न यो ग ॥ अथ मन्त्राः ॥ यदेवा देवदेव न देवः पशु क्रमादयं आदि सास्त्रस्मान्मये
 चतुर्थस्य नैनामि नः स्वाहा अदि नो यः ॥ १ ॥ स्वाहा आदित्ये सः ॥ २ ॥ सुदेवा ग्रीनमंत्राः पातित एषु चर अपि विज्ञेया देवा
 जीवनकाम्याय ह्यमा चतुर्मुदिमः तस्मो न इह संवतां विश्वे देवा सतो जसः स्वाहा विश्वे स्यो देवे स्या ॥ ३ ॥ अतेन द्यावा पृथिवी
 अतेन द्यौः सरस्वती कृतो न पाहीन सीय किं वा च तदुदिमः स्वाहा द्यावा पृथिवी स्यो स्वसुरस्वत्येव ॥ ४ ॥ ईदृशी मित्रावरुणे
 सोमो धाता वदस्पति तैतो सु च विन सोय दन्य कृ तमरि मस्वाहा ईदृशी मित्रावरुणे सोमो धाता वदस्पति स्य ॥ ५ ॥ स जात सा
 सुदुत जा मिशं सा कृषा य सं सं सा हत वा कनीय सः ॥ अना धुष्ट द्रुव कृतं य देवः तस्मा द्वा मसो जात वेदो मुखे स्वाहा
 जात वेद स्या ॥ ६ ॥ यद्वा धाय नमन सा बाहु स्या मरु स्या मधु वही शि श्रेयं दृष्टं स्व क्रमादयं अग्निर्मा तस्मा देन सो गा
 दे पत्यः प्रमुं चतुर्दुरिताया निव क्रमया निदुष्ट ता स्वाहा गार्हपत्या प्रये ॥ ७ ॥ मेन वि तो अर्षवा नि बेर वृ येन स र्यं तम सो
 निर्मु मे च जे नै द्रो विश्वा अ न द्वा द रा तस्मि न्दे जो ति षा ज्ये ति रा न शान अग्नि स्वाहा अग्रये ॥ ८ ॥ यत्कु सी वि म त्वती तिम ये ह
 यं नय म स्य नि धि ना च रा मि एत त्व द मे अष्ट णो त वा मि जी व ने व प्र ति ब्र त्रे द ध मि स्वाहा अग्रये ॥ ९ ॥ गाय न्म षि मा ता ग र्त्त स ति ए

दश ५

६

यदा वा सा नि ल सा य त्व त त्वा सा य दे न श्व क्र मा नू त नं म त्पु रा णं अग्नि र्मा तस्मा दे न सः गार्हपत्यः प्रमुं चतुर्दुरिताया निव क्रम करोतु माम
 नेन सी स्वाहा गार्हपत्या प्रये ॥ १० ॥

दैवकारययिता अग्निर्मा तस्मा देन सः गार्हपत्यः प्रमुं चतुर्दुरिताया निव क्रम करोतु मामनेन सी स्वाहा गार्हपत्या प्रये
 ॥ ११ ॥ यदा पि पे न मा त रं पि त रं सु त्रः सु दि तो ध य त्वा अ दि दं सि तो पि त रो म या त त त्व द मे अष्ट णो त वा मि स्वाहा अग्रये ॥ १२ ॥
 यदेत रि दं पृथिवी सु त द्या य न्मा त रं पि त रं वा जि हि सि मा अग्नि र्मा तस्मा देन सः गार्हपत्यः प्रमुं चतुर्दुरिताया निव क्र
 म करोतु मामनेन सी स्वाहा गार्हपत्या प्रये ॥ १३ ॥ अति क्रामा मि ह रि तं य दे नः जु ह मि रि तं प र मे स ध क्षो य त्र यं सि सु क
 तो ना पि दुः कृतः स मा रो द मि सु कृ ती डि लो कं स्वाहा अग्रये ॥ १४ ॥ वि दे वा अष्ट ज तै त दे नः दृ त ए त न म सु षु म मा च जै त न
 मा या हि किं वि दे न सः अग्नि र्मा तस्मा देन सः गार्हपत्या प्रमुं चतुर्दुरिताया निव क्रम करोतु मामनेन सी स्वाहा अग्रये ॥ १५ ॥
 र्ह प त्या या ॥ १६ ॥ दि वि जा ता अष्टु जा ता य जा त ई ष धी स्यः अथो या अग्नि जा पः ता नः सु ध द्रुं थं प्र नीः स्वाहा ज्ये अद्वा ॥ १७ ॥
 यदा पो न कं दु रि तं च रा म य दा दि वा दृ त नं य सु रा णो दि रण्य व णो र त उ त्प ना त न स्वाहा अद्वा ॥ १८ ॥ इ मं मे व रु ण अ धी द
 य मा द्या च मृ द्या त्वा म व सु रा व के स्वाहा व रु ण या ॥ १९ ॥ त वा या मि त्र ह णा वं द म न श्व द श ा स्ते य ज ष्म न स द श ा स्ते य ज
 मा नो द वि र्तिः अ दे ड मा नो व रु णो दे वा धि त रु शं स मा न अष्टु प्र मो जी स्वाहा व रु ण या ॥ २० ॥ त्व नी अ ने व रु ण स्य वि ह

२ चतुर्दीक्षावानुगम्यपितेवपुत्रमनित्तनादिमन्त्राणां आधुर्देवमयोः २

संस्कार

होमेर्विनिर्गोः ॥ ॥ आधुर्देवित्वतोददेयमभिर्वरेणः पुनस्त्रेप्राणां आयातिपचायं सुवर्गित्वादायमयोः ॥ आ
 युदीअमेद्विषोडपाणिघृतप्रतीक्रोचृतयोनिर्वाशिधममयाधुर्वेकप्रतिगमनेनोवृणशशिर्गोविर्दुर्तपीत्वाम
 धुवावगम्यपितेवपुत्रमनिरुतादिमन्त्राणां आधुर्देवमयोः ॥ आदिनेशमयसुविष्टेदेवान्देवयथा ॥ १३
 मन्त्रास्वाहाअयादिमन्त्रोक्तदेवतायाः ॥ ॥ अममयां ॥ ॥ लिपवसआसुवोर्जनिपञ्चनः ॥ आरिनाधुर्वदुहुनास्वाहा
 अमयोः ॥ ॥ अमेपवस्वपाअममवर्चमुवर्त्येदधुर्जयिमयिपोर्वादायमयोः ॥ ॥ अग्निः अग्निः प्रवमानः पोचन
 न्यः उरोः दितः ॥ तमिमहेमहागयस्वाहाअमयोः ॥ ॥ अग्नेजातामृणुदानः सपत्न्यास्वजातेवेदोदस्वाधिनेश्चदिसु
 मनस्यमानोवयस्यमप्रणुदानः सपत्न्यास्वजातवेदसे ॥ ॥ अग्नेयो नोचितस्मत्समानोयश्चनिष्पः ॥ तवयश्चनिष्पः तवय
 स्त्वेववर्चोदितस्यमप्रणुदानः सपत्न्यास्वजातवेदसे ॥ ॥ अग्नेयो नोचितस्मत्समानोयश्चनिष्पः ॥ तवयश्चनिष्पः तवय
 ॥ समिधं कृत्वा छस्ममपि पितृभ्यस्वाहाअमयोः ॥ ॥ योनः शपादशपतोयश्चनः शपतः शपादः उपाश्चस्मनिष्प
 ॥ समिधं पापसहृतास्वाहाउपसेनिष्ठोः ॥ ॥ योनः सपत्न्यायारणोमन्त्रास्वाहासतिदेवाः ॥ ॥ अश्वस्येवपदायतीमात्स्यो ॥ ११

(५) अस्मेदादिहिसुमना अर्चनं नमो ते स्यात् सविवरसुष्ठु जैस्त्वालाभये जातवेदसे ॥ स ॥ ससाज
 तान्त्रणुदानः सपत्न्यास्वजातवेदसे ॥ ॥ अग्नेयो नोचितस्मत्समानोयश्चनिष्पः ॥ तवयश्चनिष्पः तवय

योमाद्विज्ञातवेदोयंचादेभिष्यममोसर्वां नमो ते देवयोः ॥ आदेभिष्येवमोस्वाहाअमयेजातवेदसे ॥ ॥ १४

संस्कार

मेर

होमिर्वाग्विनिर्गोः ॥ ॥ आधुर्देवित्वतोददेयमभिर्वरेणः पुनस्त्रेप्राणां आयातिपचायं सुवर्गित्वादायमयोः ॥ आ
 युदीअमेद्विषोडपाणिघृतप्रतीक्रोचृतयोनिर्वाशिधममयाधुर्वेकप्रतिगमनेनोवृणशशिर्गोविर्दुर्तपीत्वाम
 धुवावगम्यपितेवपुत्रमनिरुतादिमन्त्राणां आधुर्देवमयोः ॥ आदिनेशमयसुविष्टेदेवान्देवयथा ॥ १३
 मन्त्रास्वाहाअयादिमन्त्रोक्तदेवतायाः ॥ ॥ अममयां ॥ ॥ लिपवसआसुवोर्जनिपञ्चनः ॥ आरिनाधुर्वदुहुनास्वाहा
 अमयोः ॥ ॥ अमेपवस्वपाअममवर्चमुवर्त्येदधुर्जयिमयिपोर्वादायमयोः ॥ ॥ अग्निः अग्निः प्रवमानः पोचन
 न्यः उरोः दितः ॥ तमिमहेमहागयस्वाहाअमयोः ॥ ॥ अग्नेजातामृणुदानः सपत्न्यास्वजातेवेदोदस्वाधिनेश्चदिसु
 मनस्यमानोवयस्यमप्रणुदानः सपत्न्यास्वजातवेदसे ॥ ॥ अग्नेयो नोचितस्मत्समानोयश्चनिष्पः ॥ तवयश्चनिष्पः तवय
 स्त्वेववर्चोदितस्यमप्रणुदानः सपत्न्यास्वजातवेदसे ॥ ॥ अग्नेयो नोचितस्मत्समानोयश्चनिष्पः ॥ तवयश्चनिष्पः तवय
 ॥ समिधं कृत्वा छस्ममपि पितृभ्यस्वाहाअमयोः ॥ ॥ योनः शपादशपतोयश्चनः शपतः शपादः उपाश्चस्मनिष्प
 ॥ समिधं पापसहृतास्वाहाउपसेनिष्ठोः ॥ ॥ योनः सपत्न्यायारणोमन्त्रास्वाहासतिदेवाः ॥ ॥ अश्वस्येवपदायतीमात्स्यो ॥ ११

३३

धमादायाग्निमुपस्थायसमि

इह संज्ञां पदानां मध्ये अन्यतपदा प्रयोगेन कर्तव्या यावत्कृत्स्नाः प्रयोगव्रताश्च लक्षणस्य यथा ब्रूतं तान्यस्य विज्ञा-
जतं विचक्ष्य स्यादयदि मन्येत प्रयोगव्रतादिः

१२

अग्ने॑

न०

मेनखाहा। अग्रये अस्यावर्तिना॥ एवं उन्नरमन्त्रेष्टुष्टासागः अगिरसेनवेसेवावृतः सदसं जपावृततासां पोषस्पपो
पेण पुनर्नैनष्टमोक्षविखाहं॥ शापुनरुजानि वनेष्वुन्नरयः प्रभाषुभा उन्नरः प्रादिविषयः खाद॥ ३॥ सहरयाभि
वर्जैर्वमपिबन्धधरतया विष्णुप्राविश्वतप्ररिखाद॥ ४॥ अथसमिधमादायोपस्थानं कुर्वीतवेषन्नरायेत्यनेनस
क्रेनाअस्पशकस्यद्वादशार्धस्यप्राहाख्यंरक्षपिः वैष्णन्नराधालिंगोक्तादेवता। अद्यैतुष्टौ। इतीयाचवृथावि
ष्टुष्टौ। ततः शिसः शिष्टुष्टः अष्टमीपंक्तिः ततो हे निष्ठुतो। एकादशीद्वादशीचिपंपददशकृत्या। उपस्थानेविनियोगः
केषान्नरायाप्रतिवेदयामोयदीक्षणंसंगरोदेवतासु। स एताभाशान्पुचुचन्त्रवेदसोमुं। इतितादव्यात्रा। शिवे
नरः पव्यान्नः पवित्रैर्गैर्सेगरमसिधावाग्यात्रा। अजानमनसायत्मानोयदवैमनो। अवतत्सुवागि। अमयिमुत्त
जैदिविष्टुष्टौनामृतारकोप्रीहाभिनस्पयवृतामेतद्वधकामिवनो॥ विजिहीर्षुलोकाकृषिबंधान्मुच्यवहकी
योनेरिवप्रसृतो गतः सद्यैम्यथोअबुष्ट॥ ५॥ सप्रजानस्पतिगृध्रितविद्वान्प्रजापतिः प्रथमजरितस्यप्राश्नासिर्दत्तो। ज
सः परस्तादक्षिन्नंभुमभसंवरैतौ॥ पाततत्तुमन्त्रेकेअभसंवरंरित्येषोदन्नपिप्रमायनवन्नप्रवैर्दकेददन्नः। पयः

नं०

જીર

કર ઘેર

दातुं वेदं कृत्वा ९९ सः स्वर्ग एवां ॥ १॥ आरसेया मनु संरसेयां समानं पया प्रवयो छि तेन यद्वां सत्रं परि विष्टं यद्वा
तस्मै गोत्राय हजाया पाती संरसेयां ॥ १॥ यदंतरि द्वेष्टि यद्विमुक्तं द्यो यन्मातरं पितरं वा जिहं सिमां अदिर्मातरं मयि
गाहं पयन्मनो नो ण्डरी तया निवृत्तमा ॥ १॥ ममिमां तादं वरिष्टं यद्विमुक्तं द्यो यन्मातरं पितरं तादं तादं रिष्टमसि
सन्नतः धीनां पित्यां च सवा मिमां त्रिवा विविस्त्रि लोकां ॥ १॥ यत्र सुहादः सुकृ तोति विहाय रोगं तं वा औ
स्वायां ॥ अश्विनो गौर हता हर्षतत्र पश्यो मिपितरं उत्र ॥ १॥ यदा न मद्यमृतेन देवदा स्य वा दा स्या उत वा करिष्यां
यद्देवानां च दुष्टा गो अस्त्रिय देव किं विप्रति जया ह ममिमां तस्मा रणो कृणो ॥ १॥ यद्वा ह मयि ब्रुधा विरु पं वा
सो हिर ण्य स गाम जाम विव्यं देवानां च दुष्टा ग इत्यादि ॥ १॥ एवमस्मिन् पया स्या यन्मयै येन नयन्मसि धमनो मि
दधीत अस्या अत्रोत्रे हं स्वयं तर्कणिः अग्निर्देवता अत्रुष्टु प्रहंः समिहो गो विनियो गायं यन्मा मनसा वाचो कृत
मेनः कदा च नः स ईस्मान्नि तो मो शिवे देवैः यथा तथैव वा अमयो ॥ १॥ अथ यथा दिहोमः अयद्देमा रूढी
मेव स्विष्टकृद्देमा करण पक्षेष्टवत्तेन दि विषा स्विष्टकृते तु द्यो तात वरुद्वा क्त्वा वाय पिमंत्रौ सो कायार्थं धनरपि

द्वस्मा२

23

१ देवता अजुष्टुविराट्छदःस्विष्टकर्मोमेतिनियोगः॥ ह्यवाहनमतिगातिषाहंरक्षोहणवृत्तनामुजिमुंज्योतिष्मंतं दधंतपुरं धर्मिंस्त्रि

दक्षेतिद्वयवादनमित्येतच्छाखोक्तवाक्यास्विष्टमन्त्रस्तेषां यो ज्ञाद्वयैरनयोर्विष्वदेवाकृपयः अग्निर्विष्टकृतमा
 कुर्वेमीतिद्वयोक्तवाक्यामद्वयस्विष्टमन्त्रे अस्मिन्नपि तद्विष्टदेवश्चतना अतिष्ठत्तुर्गैर्नपथा प्रदिशन्निनादि
 ज्योतिष्मन्त्रेष्वन्यत्र अस्मिन्निति यो ज्ञात्वा द्वात्रिंशत्पितृत्वात्तु ज्ञात्वा अग्नयेस्विष्टकृतमद्वयेशयागः ॥ ॥ अथ कृत
 शेषमन्त्रेण रस्त्रादश्चस्त्रपत्त्रेष्वनियमकर्मसमृद्धार्थजयादिहोमेन कृष्यसिलयजयादिहोमेन कुर्वीत तत्र
 न्ययोदशानां यजुरूपानां जयादिमंत्राणां विश्वेदेवाकृपयः प्रतिसंमंत्रमथ यमप्योक्तं गुणविशिष्टा देवाता
 आद्यहोमे विनियोगः ॥ कर्मसमृद्धार्थे वा विनियोगः ॥ ॥ चित्रं च श्रुत्वा द्वा ॥ ॥ चित्ताया ॥ अत्र स्वाहा चित्तायेत्ये
 शयागः ॥ एवमेव स्वाहा प्रष्टुमत्रत्रापि द्रष्टव्यम् ॥ ॥ चित्रिश्च स्वाहा चित्र्यो ॥ ॥ अत्र ते च स्वाहा आकृताया ॥ ॥
 आकृतिश्च स्वाहा कृत्वा यो ॥ ॥ विज्ञातेश्च स्वाहा विज्ञाताया ॥ ॥ समनश्च स्वाहा मनसो ॥ ॥ दशकुरीत्ये च स्वाहा दशकुर
 रीत्यः ॥ ॥ दशश्च स्वाहा दशशोया ॥ ॥ नष्टं मासं च स्वाहा दशर्षमासाय ॥ ॥ दृष्टं च स्वाहा दृष्टो ॥ ॥ धरं च स्वाहा धरं
 त्राया ॥ ॥ श्वं जपतिर्जया निद्राय विश्वेयं विष्टद्वयं च तानां येषु तस्मै विश्वः समनमत्रमर्घाः स उग्रसहितैवो वसुव

३४५ विज्ञानं च स्वाहा विज्ञाताया ॥

॥अथाभ्यासानां॥अष्टादशानां॥

स्वादाप्रज्ञापतये॥१३॥ इति जया॥ ॥ अथास्यातानां कं विधे देवाः कृष्यप्रतिमंत्रं प्रथमं देवैः कौर्वं एणविशिष्टा
देवतायुञ्जन्नुद्धो नित्यमः॥ आनृषो मे कर्मसह्यार्थं वा विनियोगः॥ ॥ अग्निर्देतानामधिपतिः समावत्त्वस्मिन्
ह्येतास्मिन् हव्येऽप्युषरोधायामस्मिन् कर्मत्रयां देवहृत्य स्वादाग्रभये हतानामधिपतये॥ उत्तरमेवेष्टु सामागिष्य
स्योऽपरोधायामस्मिन् कर्मस्यो देवहृत्यो वल्लिः सादिरुणं॥ ॥ इदं ज्येष्ठानामधिपतिर्यसमावत्त्वस्मिन् इन्द्राय स्वा
ह्वानामधिपतये॥ ॥ श्यमः पृथिव्याऽग्निपतिः स्वावात्त्वस्मिन् श्यमाय पृथिव्याऽग्निपतये॥ ॥ शीवायुरत्तरि च्यसाधि
पतिः समावत्त्वस्मिन् श्यवे अत्रिदस्य॥ ॥ ॥ सूर्यो दिवोऽधिपतिः समावत्त्वस्मिन् सूर्याय दिवोऽधिपतये॥ ॥ ॥
चंद्रमानश्चाणामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् चंद्रमसे नक्षत्राणामधिपतये॥ ॥ दृष्टस्वपतिर्नक्षत्राणामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् दृष्ट
स्वपतये नक्षत्राणामधिपतये॥ ॥ ॥ मित्रः सद्यानामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् मित्राय सद्यानामधिपतये॥ ॥ ॥ वरुणोऽपामधिपतिः
मावत्त्वस्मिन् वरुणाय आपानामधिपतिः॥ ॥ सोमोऽर्ध्वनामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् सोमायर्ध्वनामधिपतये॥ ॥ ॥
॥ ॥ सविता प्रसवानामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् सवित्रे प्रसवानामधिपतये॥ ॥ ॥ रुद्रः पृथ्व्यामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् १४
समुद्रैः सौत्यानामधिपतिः समावत्त्वस्मिन् समुद्राय सौत्यानामधिपतये॥ ॥ अन्नः पितृणां नामधिपतिः समावत्त्वस्मिन्
॥ ॥ अन्नोऽयसोऽग्निनामधिपतये॥ ॥ ॥

॥ अथ पशुपतस्तोत्रं ॥ १ ॥ मधिपतिः समावलम्बितस्त्रिभुवनैरुपाणमधिपतये ॥

उज्जयिणी

४२५.६.विंशति

[illegible]

तस्मै

सूर्यार

D

स्वादा न क्षत्रे स्यो सरोत्यो विष्णु स्यात् ॥ इति ननु मुपणीय ही गंधर्वे स इदं ब्रह्म हवंपातु तस्मै स्वादा मुपणीय स्यो
 सरोत्य स्यावात् ॥ नृत्तजापतिर्हिवक्क मां निजो गंधर्वः स इदं ब्रह्म हवंपातु तस्मै स्वादा प्रजापते विष्णु
 कर्मणे मनसो गंधर्वीया ॥ एतस्मात्प्रजापतौ नाम त इदं ब्रह्म हवंपातु तास्य ॥ स्वादा अकसमस्यो
 सरोत्यो विष्णोः ॥ इति रो विष्णोः पदो गंधर्वः स इदं ब्रह्म हवंपातु तस्मै स्वादा इति राय विष्णव च सेना वा ता य गंधर्वीया
 द्या ॥ १२ ॥ तस्य विष्णोः सरोत्यो नाम त इदं ब्रह्म हवंपातु तास्य स्वादा प्रजापते सरोत्यो मुदा स्यात् ॥ इति ननु वतस्य पतेयस्य
 त उपतिर स्वादा हवस्य तोराष्ठा निरायस्यो वंसु वीर्यं सेवत्सरीणां सस्मिन् स्वादा मुव न स्य पयो ॥ १३ ॥ परमेष्ठिने भूपते यदुत्प
 यो गंधर्वीया ॥ इदं ब्रह्म हवंपातु तस्मै स्वादा इति राय विष्णव च सेना वा ता य गंधर्वीया ॥ परमेष्ठिने भूपते यदुत्प
 वे गंधर्वीया ॥ १४ ॥ तस्य विष्णोः सरोत्यो नाम त इदं ब्रह्म हवंपातु तास्य ॥ स्वादा विष्णोः सरोत्यो च स्य मुदिति मुदा
 तिरं द्रकृत्यु पदौ पदौ गंधर्वः स इदं ब्रह्म हवंपातु तस्मै स्वादा विष्णोः सरोत्यो च स्य ॥ १५ ॥ तस्मै स्वादा हवस्य पतेयस्य
 कृते मुपणीय यजेन्त्याय गंधर्वीया ॥ १६ ॥ तस्य विष्णोः सरोत्यो नाम त इदं ब्रह्म हवंपातु तास्य ॥ स्वादा विष्णोः सरोत्यो

天

सुनृतयेर

गोत्रीरुवोनाम
ताश्चंद्रल१

દનાં

सोऽप्यमर्याणां हरेर्देहवत्पातुतात्पः स्वाहारी प्रजास्योपरि लोकीकृत्य गणवारुः कृपणकाशिका मोगे भवेत् स इदं वा
लुहवत्पातुतस्मै स्वाहा चारवे कृपणकाशितिकामायुर्गवर्धया ॥ २० ॥ तस्याधयोपरसः शोभयंती नमिता इदं व्रह्म हव
पातुतात्पः स्वाहा आश्रित्योपरि लोकांश्चासनी तु वनस्पतयस्मृत उपरि शुद्धाश्च उरुव्रह्मणे सैर्दक्षत्रायमहिर्मयम्
ह्रस्वाहा नुवन्स्पपत्रे ॥ २१ ॥ इति रात्र्युत्तरे ॥ २२ ॥ जाया अस्याताना राष्ट्रं लब्धेति गणत्रयमंत्रोपहोमा इत्युच्यते। त
था समन्तैर्वक्ष्यमाणैः प्रजापत इत्यारूपं चिह्नकृद्वाः पञ्चापु पदेमाः अग्निधीयंते। एते पञ्चाप्यश्चित्रार्थमुपितत्र
पेचासौ मंत्राणां प्रजापतं पादौ नो मध्ये प्रथमा मयोर्द्विश्च देवा क्रपयः मथास्तितानां यस्त्वनो विसृज्याद्दत्तौ क्रमेण
जमदग्नि स रद्वा जमर्गवो जषयः आदित आरूप्य आतापति रभिर्वा सुख्यो मि चिह्नकृद्दिति देवताः प्रजापत इति त
सुप्रश्नाद्याद्या दत्तौ दिवा गयत्रो द्विहो द्विहो यदस्यैन्द्राग्निश्च यजुः आहोर्होमं कर्म समस्तं धर्मे वा विनियोगः प्रजापतये
त्वादेताभ्यन्यो विश्वा जाता निपतिना बलवायत्कामास्ते सुहृदमस्ते नो अस्तु वक्ष्यंस्यामपतयो र्याणां स्वाहा प्रजापतये
शांस्त्वाहा अत्रये ॥ २३ ॥ सुवः स्वाहा वायवे ॥ २४ ॥ सुवः स्वाहा सूर्याय ॥ २५ ॥ इदम्यकर्मणो हरिरीक्ष्यं द्वां कृतमिहाकारं अग्नि

ति३.

गाः॥ इदं विष्णुर्विचक्रमेवैश्वानरिदधेपदांसमृद्धस्य मेपां सुरेखाहविल्लिते॥ अथ वक्यं नाम देसु गंधं प्रविष्टं नंद
 वरुणक मिव वधानां नृस्योर्ध्वं ह्रीयमाप्नुतात्वा दारुद्रया॥ अथ आशिर्गीतिरित्यनया उक्त्या च अस्या विश्वेदेवा
 ण्यः॥ इन्द्रो हरिवादेवता विष्णु प्रबुद्धं वर्षाकालस्वरस्थानौ पपरिहागर्थे विनियोगः॥ अशिर्गीर्त्येतो न गेन
 माप्यायुष हरिवो वदेमानः पदांशो नृस्यो मदिगोत्रा रुजा सित निष्ठा जा जो अश्वे स्याम स्वाहा इन्द्रया हरिवतो॥ अथ
 यधुन स्वे स्य नया ययुष्या व्याह तिलि अदो मं व्याहतीना मृष्यादी निष्ठा सिद्धि तानि पुन स्वे स्य स्या अश्वि क्रीणिः
 रुद्रादित्या देवताः विष्णु प्रबुद्धः प्रवचतुष्टयस्याप्युपधातदोष परिहरथे विनियोगः॥ अथ व्याहतिर्जुत्वा पुन
 स्वे स्य नया उक्त्या द्विपरीतं वा उन स्वादिसा रुद्रा वसवः समिधतां पुन ब्रह्माणो वसुनीथ्युक्तेः पुन न्वत उवव
 र्दयस्व सत्याः सत्यं नमानि स्य कामां स्वाहा वसु स्यो रुद्रेभ्यः आदित्येभ्यः अश्विर्ब्रह्मा अश्विनाथे विनियोगः॥ अथ
 वः सुवः स्वाहा प्रजापते ये इदं नमा अथ परिष्वना दिवस वि सज्जं नान्ते कर्म कुर्वीता एतच्च कर्म यावत्तित्र तदिना
 नि तेषु प्रतिदिनमावर्तेन यां अथ रुद्रा इन्द्रो मे ते त्रिरीयशा समासमात्राया लुहरीताम ब्राह्मणं तं वसुं न इति तत्र
 अथ समस्तानिर्वाहतीनिर्दुक्त्यात् अथ स्पमं वस्पमदग्नि रक्षाज न्ना बो लपयः प्रजपतिर्देवता देवी हृती छंदः॥ ३

१७

कांडा उक्तमेणार्णं मंदितं अतः शास्त्राचारसुरोणा र्णं तेनैव निविरोधः एवमेवोत्तरगणदेमेष्वगंतव्यम्॥ आमहा र्णवा
 खोमद्विषधं वेमो भ्रष्टाणो भ्रमं दनात्मजस्योक्तं कर्ममालि कपले न धर्षं प्रेक्षी द्वितीयः अथित्यं रंगः॥ आताड एण
 वरिचक्री विविक्तवायस्यो विक्रानामतः साकस्या परमर्तं रथं चरितः श्रीपेदितदः पिता सोयं कोशिक वंश लक्षणमनिः
 श्रीतद्विश्वेखरो वेदस्मात्त्रमेतेन येन सपदे वा को कतीर्द्धं तो॥ अमतिर्येणं शास्त्रे प्रकृति रमणीया अप्यवहतिः पराश
 ले स्नाद्यं जगति आज च स्त्रे कतिपयो चिरं विज्ञेते पां सुकुरत लब्धते छितिमियादियं व्यासारण्य प्रधरसु निशिष्यस्य
 सणि ति॥ इति श्रीपंडित पारिजातकटार मल्लेयादिविरुदराजी विराजमान श्रीमदन्याल उवस्य मो भ्रातुर्बिंब
 धे कर्म विपाके द्वितीय स्रंगः॥ अथ गण होमः॥ सचा मुं पसे वमता लुसारिण तावदति श्रीयतो आभन स्य व
 काम्यानां कर्मणां वा आदौ पवित्रत्वादिकामर्नया वायदातदेतत्कर्म कर्त्तव्यं येषु कर्मसु पतिपत्ते सहाधिकारः॥
 तेषामाभनादीनामादौ पत्नी सहितो न्यत्र पवित्रत्वकामर्नया वायदौ एकैवैव कर्त्तव्यं यजमानो दत्ते प्राप्ति नोदसो
 धारयमाणः प्राणानायम्या वां सुकप्रयो जनार्थं सप्ताहं मवन वयं गण होमा होम्यामीति संकल्पात्कृत्वा होमानु

१८

१५४

४ त्प

प३

ସୂଚ

又

मसुरित्यमुवाकेनकलशस्त्रीत्वात्मनश्चायां हृद्वापनीतिः सहकरं त्वेव स्वात्मनः ॥ ३ ॥ अथाहृद्वापुमिद्यान आप
र्षप्रधयः संवितितत्त्वाकिंचिज्जलमानयिदुमिन्नसंस्मृत्यासुमिद्यादिना दृष्टतः कलशो द्विपेत्रयस्याम
स्यदिशि द्वेष्टेनवतितातप्रपुष्पपरहासुतेत्रा एवमप्राद्विखुसवनेषु कृत्वा अंते आशीर्वाचने कारयेत् ॥ ४ ॥
हृत्वा जनेन कुर्यात्तामप्राद्वसवत्रये मौनो व्रती स हृद्विद्याशानियते द्वियस्तु वेदिति ॥ ५ ॥ इति आपुसं बायोग
होमविधिः ॥ अथ वैश्वयनमते गणहोमविधिः ॥ ६ ॥ काम्पानां कौम्यकाम्पानां बाभनस्य वा आदौ यदा वापि
त्रकः मनातदा गणहोमं कुर्यात् ॥ ७ ॥ इति प्रतिष्ठापनो वृक्षबाप्राणानाया विम्वसकलपापद्वयार्थशेषकम
वृक्षानयोपतासिद्धार्थवागणहोमं करिष्यत वसुविना देवता आद्या खत्रत्रमिद्यादिसंकल्पापकहोमान्नै
कत्वावशिष्टचरै प्रसूतमाज्यमानीयमेवाणेनोपधत्तुं होति ॥ ८ ॥ अथ येति षड्वेन पवित्रसूक्तेन सह सूर्यो नित्य
रुणसूक्तेनाष्टादशर्चनं अग्नेमं त्वेति षट्गणसूक्तेन द्वाविंशत्वेन बहुष्यतीकनयो वामिंद्रावरुणेति चत्वारो मे
॥ सप्तर्षंगां यो वामिंद्रावरुणामग्राविषष्टो सानुमंगः ॥ इत्यहो ह्यवांगणस्यापवमानसुचरित्येतेनाहुवाकेन स

— ३६ —

अध्या ३

दशर्धेनयहेवादेवहेउनमिसुद्धिदपठितेमासुवाकेनविंशत्वेनदैकयेष्टतिगणेःसुत्रंशतंवरुणाङ्गुलविष्ट
 कृतमवदायव्याप्त्यविष्टकृतादिवरदानंरुत्वादपात्रमादायनेर्मातीभिर्गोत्राचतुष्यथउपविष्टपुत्रपात्रंशरो
 निधयेत्रात्मनोरुपमवेदसमाणःपात्रनोविनिधीयपात्रानेविविश्रुतव्रतत्रनिधायविनिधीन्प्रोचसिंदेमम
 तामनुवाकंनिगद्यनिनीयापःपरस्परंअनवेद्यमाणआगत्यहृष्टपादंप्रहास्यैवयथैतेमेष्यत्त्वानंकुर्याशा
 वमेवसमाहंसवनत्रयेकृत्वासर्पहात्रेनपायसेनसर्पिषावाहपात्रोत्तयिवातेस्योगोत्रतिलहिरण्णा निद्व्य
 सर्वेस्यःपात्रास्यःप्रमुच्यतेमहतःपातकादपिकाम्यानांकर्मणामाधनान्निकर्मणाचयोग्याचवतिश्रमाक्रियामा
 चार्यपितृमृताणामात्मनश्चकुर्याशनान्यस्यअन्यस्यकुर्वेनस्पतिकारयित्वातुसर्वपात्रात्प्रमुच्यतेअहंअनयं
 मासपक्षाअस्पविकल्पिताःकालाःअष्टानांशानांहोममात्रमपिकुर्यात्एकंवागणंशुद्धयित्वाजपेद्वादशश
 र्धेदशशर्धोदशापरान्मानंवेकविंशत्वावश्चपरपतितावमुनातियएतद्वारयतिथ्यैतदहहयस्माएतदहह्याह
 सगवाञ्चोभयनः॥इतिबौधायनप्रोक्तोगणहोमविधिः॥अथमंत्रपाठंछाननंक्रमसहितोगणहोमविधिः

न२ नार

स्मा४

ल्पासंक५ विषय२

यदधर्पते॥अनापिरुल्लुधुकल्पादरेकृष्णोदहोमोक्तैवयवस्त्रायाहा।आधानंधिकीर्षःकाम्पकर्मणिवा
 विकीर्षसदादौयदावासादाद्वादशवार्षिकादिप्रदायायश्चिन्नातिथेय।व्रतपापनिवृत्तिकामनासदाचयज
 मानंयथात्वा नित्यं कर्मनिर्वृत्त्येषुकर्मसुपत्वा सदाधिकारसत्रपत्नीसहितःपत्नीबद्धत्वेअनिषिधालि
 स्नाति।असदितम्पापक्षयार्थंवेद्यस्यकर्मणस्त्रयमेवैक।यत्रिषपाणिदत्तैश्चासीनःप्राणानायस्यम्पास्यक
 त्रयोऽनार्थसत्राहंसवनत्रयेणहोमाहोम्यामीतिसंकल्पात्सर्वेष्वध्यावायथायष्टमग्निप्रतिष्ठापयथाश्राव
 वधोअनवरुहोमायागंगंरुतपक्वहोमकरेणपक्षेत्तत्रसवितान्धेवताआधारातीवत्रत्रमिष्याद्यतिलपात्रादी
 पाकवर्ध्यावहवीसादिप्रतिष्ठितवर्धेसिंकारणांतंकृत्वा।पात्राप्रयोगसमयेप्रोक्षणीपात्रेणासद्व्रणीतापात्रे
 तथातंतुसिद्धितेकलत्राश्चप्रमुच्यप्रणीताप्रणयनकालेप्रणीताआसाद्यततःसपवित्रेकलशेअथपक्व
 नयोत्तर्यप्रणीतापात्रस्योत्तरतोनिदधीतांतुअत्रहप्रतिष्ठापनाज्यविलापनप्रत्यभिमुखवतंकृत्वाअ
 ग्नत्तपक्वहोमकरणपक्षेवरुमवदानधर्मेणादायप्रोक्षेत्तेवमंत्रैर्मन्त्रेणोपधातंतुद्वयात्रे॥अथ

७

४

१. ४. ३. आ. होमोक्तरीत्यापात्रापुरोवाक्यामन्त्रव्यतामवस्थाप्योपठित्वास्वादे निजुल्लेति।सवितरसुदेरायाग।आपस्तंबमतेअग्निमुत्तानंतरमिवप्रधान
 चरुहोम।बौधायनमतेत्वंगन्तुपक्वहोमानंतरं।अथवयोप्रचरतं दृतमानो।यदव्याजुपंस्तीर्यद्विरवदायातिघायन्निनयेत्सिद्धेतेनअग्निश्चवरुमागः
 उरुपुसस्तादिनिस्तुत्रंवातेप्रतिमंत्रंउज्जयात्।बौधायनमतेत्वंवदानधर्मेणावदाय।

नयेति षड् रूपपवित्रसंज्ञकस्य विश्वेदेवात्मनः अग्निर्देवताविष्टश्छंदः वरुहो मे विनियोगः ॥ अग्ने न
यसु पयाराये अस्मादिष्वानि देवयुनानि विद्वाद्युयो ह्यस्माद्गुहुराण मेनो ह्यिष्टं तेन मउक्तिं विधेम
खादा अमये ॥ १ ॥ प्रवः सुक्रायुनानवेन रश्म्यं मेति अग्नेयसु प्रत्योदेवाणि मातृणा जलुष्यंत विश्वानि
विद्मना जिगीक्षति स्वाहा अमये ॥ २ ॥ आग्निगिरा मनयेद्वयं तीरयिष्यन्निद्विगं सिद्धामाणः सुहृदो सु
प्रतीकः वैदं यवाद्मरति मातृणां स्वाहा अमये ॥ ३ ॥ अग्नेयं मसं क्रूयाद्दाम्निवा अग्नित्रा अयमत्र त्वं
ष्टी पुनरमस्य ॥ ४ ॥ सुविताय देवस्य विश्वेति रजतं सियज्ञं स्वाहा अमये ॥ ५ ॥ अग्ने त्वं पारयन्तवो अस्मात्सु
स्त्रिनि रतिदुर्गाणि विश्वस्य च धीं ववहलानु उर्वीत वृत्तं कायतनयशयोः स्वाहा अमये ॥ ६ ॥ अग्ने त्वं
संज्ञं अयमेको गणः ॥ ७ ॥ सहस्रशीर्षेयस्या देवसादरी च स्य पुरुषस्य स्रक्तस्य त्वादापतिः कणिः जः पुरुषो
नारायणो वा देवता आद्यां पंचदशां बभूवुः अस्मादिष्वपिष्टुः वरुहो मे विनियोगः ॥ सहस्रशीर्षा पुरु
षः सहस्राक्षः सहस्रपात् सस्रमिविष्वे श्वतो वक्रा विष्टुः सुलो स्वाहा ॥ जगद्वाजाय पुरुषाय नारायण

ਸੰਘ

जगदीश

20

४४५ प्रकारबोमननावयमानादेवकीबीज्यथदेवयन्तः। दक्षिणाबाह्वजिनीप्रायेतिहविर्नरंत्यप्रयेष्टुतासीत्तासाअग्रये॥

यथायदि पुरुषो देवतात्वेन विवक्षते तर्हि उरुषये सुदृशत्वात् ॥ अथ नारायणस्य नारायणातिथेति एवमुक्तम्
त्रैलोक्यात् ॥ पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं ॥ अतएव तत्त्वज्ञानो यदनेनातिरोदति स्वाहा ॥ अतएव नारायणस्य
हि मातृव्यं पुरुषः ॥ पादोऽस्य विश्वा दत्तानि शिवा दस्य मृतं विदि स्वाहा ॥ ३ ॥ निपादश्चैव देवपुरुषो पादोऽस्य
हा सवोऽनुमः ॥ ततो विश्वस्योक्तमस्मान्नशने अस्मिन् स्वाहा ॥ तस्मादिराज जायता विराजो अग्नि पुरुषः ॥ सज
तो अग्नि रश्मि रश्मि पश्चाद्भूमि मथो वरः स्वाहा ॥ ५ ॥ यत्पुरुषेण दविषादो वायु इमं तच्च तां वसे नो अग्नि र्सीदा मे य
त्पादश्च शिरः दवि स्वाहा ॥ ६ ॥ सप्तार्यं सन्य रिधय च्छिः सप्त सभिधः कृताः देवाद्यज्ञं तन्वा नाग्रवघ्न्यु पुरुष पश्य
स्वाहा ॥ ७ ॥ तं यज्ञं बर्हिषि त्रो ह्यनु र्भजा तमयतः तनि देवा अयजं त्रसा ध्याम प्रयश्च ये स्वाहा ॥ ८ ॥ तस्माद्यज्ञोऽसं ब्रूतः
तस्यैव ब्रूतः संवत्तं षष्ठदा ज्यो मश्नुष्यं स्वाश्चक्रे वायया नारायणा ग्राग्याश्च ये स्वाहा ॥ ९ ॥ तस्माद्यज्ञोऽसं ब्रूतः स
वः सामा निजग्निरो ब्रह्मो सिजग्निरे तस्माद्यज्ञं देवा यतै स्वाहा ॥ १० ॥ तस्मादश्वा जायत यैके वा सया दत्तः गावो व
सिरे तस्माज्जात अजा वय स्वाहा ॥ ११ ॥ यत्पुरुषं यदवदुः कति क्षय कल्पय च मुखे किमप्यको बाहू का वरु पाद

तस्मात्

स्तम्भार

उच्यते स्वाहा ॥ १५ ॥ ब्राह्मणोऽस्य सुखमासीत् ब्राह्मणजन्मः कृतः उरुतदस्य यद्वैश्यः पद्मोऽश्वेयः अजायत स्वाहा ॥ १६ ॥
 चंद्रमामनसो जातश्चंद्रोऽस्य अजायत सुखा बिश्वोऽप्राणह्युरजायत स्वाहा ॥ १७ ॥ स्यात्तस्मिन्नेति द्वेष्टा ॥
 श्रेष्ठोऽस्य सवर्षपद्मोऽस्य निर्दिष्टः श्रेष्ठोऽप्राणह्युरजायत स्वाहा ॥ १८ ॥ वेदादभूत्तं पुरुषं मदान्नेनादि
 त्ववर्षं तममुपारो सार्वाणि रूपानि विविचित्रां शरीरानामानि कृत्वा निवदय्य दत्तवान् ॥ १९ ॥ अता उरुपे स्वा
 द्यमुदाजहार शक्रः प्रविद्वान्प्रक्षि ॥ २० ॥ तिराश्वात्तमेवं विद्वान्मृतं दत्तवान् ॥ २१ ॥ अयनाय विद्यते स्वाहा ॥ २२ ॥
 यज्ञेन यज्ञमयं देवता निभ्रमोऽणि प्रथमो न्यासः तर्नाकं मदिमानः स त्रेयवर्षे साहा सति देवाः स्वाहा ॥ २३ ॥
 ह्यज्ञाय सुसुपाय नारायणे तिया ॥ २४ ॥ इति द्वितीयं सूक्तम् ॥ २५ ॥ इमानः सवर्षे वर्षे साहा सति देवाः स्वा
 हा जगद्वाजाय सुसुपाय नारायणे तिवो अयं पुरोगण ॥ २६ ॥ अयेर्मन्त्रेति द्विविंशत्तस्य भृगारसकस्य विखेदेवा
 मपयः लिंगोक्ता देवता आदितः स प्रउपरिष्ठाः ऋषिः अष्टमी चतुष्पदा पंक्तिः ततः पंचउपरिष्ठाः ऋषिः तिष्ठ
 चतुर्दशी पथ्यपंचदशी षोडशपावतुष्टौ सप्रदशी गायत्री ततश्चिष्टुः अंनविंशी सोपरिष्ठाः ऋषिः तिष्ठो अंन

५३

२१

विंशी

४ जाया ॥ १६ ॥ देवो निजावरुणतस्य विज्ञे सत्यो जसां ह्यणय जुदेथ्य ॥ यारजानं सरथं यारुथा तानो मुं वं वमागस स्वाहा ॥ १७ ॥
 २ यस्येदं प्राणं निमिषधे देजति यस्य ज्ञानं जनमानं च देवलो ॥ तौ मन्त्रिनाथितो जोहवीमिसनो मुं वं वं सः स्वाहा अत्रयो ॥ २१ ॥

हे विष्टु तौ चरुहे मेर्विनि योगा ॥ १८ ॥ अयेर्मन्त्रे प्रथमस्य प्रचेतसेयं पां वज्रं च हवः समिबतो विश्वस्यां विश्वं विश्वं वां स
 मीमदे सनो मुं वं वं स्वाहा ॥ १९ ॥ सुदृष्टमन्ये प्रथमस्य प्रचेतसेयं पां वज्रं च हवः समिबतो विश्वस्यां विश्वं विश्वं वां स
 चमृपगतां सनो मुं वं वं स्वाहा ॥ २० ॥ सुदृष्टमन्ये प्रथमस्य प्रचेतसेयं पां वज्रं च हवः समिबतो विश्वस्यां विश्वं विश्वं वां स
 नाथितो जोहवीमिसनो मुं वं वं स्वाहा ॥ २१ ॥ सुदृष्टमन्ये प्रथमस्य प्रचेतसेयं पां वज्रं च हवः समिबतो विश्वस्यां विश्वं विश्वं वां स
 वस्य विज्ञे सत्यो जसां ह्यणय जुदेथ्य ॥ २२ ॥ यारजानं सरथं यारुथा तानो मुं वं वं स्वाहा ॥ २३ ॥ मिवावरुणस्य ॥ २४ ॥
 वायोऽसवितर्ष्विदथ्य निममहेया वातं च हिरतो यो चरुततः ॥ २५ ॥ विश्वस्य पितरिव च वरुणस्यो नो मुं वं वं स्वाहा ॥ २६ ॥ वायुस्य
 र्या स्यां ॥ २७ ॥ उपमेष्टान आशिषोऽह्वयो धर्मे अश्विरवा सौ मिवायुः ॥ २८ ॥ सवितारं गथितो जोहवीमिसनो मुं वं वं स्वाहा ॥ २९ ॥
 वायुस्य र्या स्यां ॥ ३० ॥ स्थीतमोरथीना मङ्गलतयेयं सुगमिषोऽयमसि स्ये ॥ ३१ ॥ यथा वृद्धिर्बो देवेषु निशितमोय
 सौ नो मुं वं वं स्वाहा ॥ ३२ ॥ अश्विर्यां ॥ ३३ ॥ यदजातं वरुणः ॥ ३४ ॥ सूर्यायाश्चिक्त्रेण सः सदभिष्टमानोऽसौ मिदेवा बध्नि
 नाथितो जोहवीमिसनो मुं वं वं स्वाहा ॥ ३५ ॥ अश्विर्यां ॥ ३६ ॥ मम तौ मन्त्रे अश्विनौ बुधं बुधेऽयो वा वं विस्वाम वं वं विष्टो

७ बोवां चरुदुरश्मिः संत्यधर्म निमुचरंतमुपयति ह्ययन् ॥ तौ निमित्रावरुणा नाथितो जोहवीमिनो मुं वं वं स्वाहा ॥ ३७ ॥

वज्रधार

५४

23

ધર



रक्षिरायमयोसुवेद्यावाष्ट्यिनीत्यां चैव दक्षिः सवितरसीतीर्थाः पवित्रे देवमन्त्रलिः अग्नेर्देहेषुनादिमास्वाहम्पवित्रत्रये
वागायनेन देवा अमुनः तयो नयो दीर्घं द्रवति मद्रियमन्त्रेषु न हि स्वाहं दित्याय ब्रह्मणेयं ॥ अयां पावमानायां ॥
तिष्ठाणिनिः संततरसं प्रसेमसरस्वती दुहेदीर्घं संप्रिया मधुर्देवाहापावमानास्य ॥ ११ ॥ पावमानास्य स्वस्य नी
दुमुष्वाहियुचितिः ॥ अग्निः संततोरसो ब्रह्मणे स्वसुते हित्वाहापावमानास्य ॥ १२ ॥ पावमानास्य शोतुन इमं लो
कमर्षो अमुं कामायममर्षं नो देवैर्विषममाचता स्वाहापावमानास्य ॥ १३ ॥ पावमानास्य स्वस्यां नीः सुदुधादिद्य
तश्चतः ॥ अग्निः संततोरसो ब्रह्मणे स्वसुते ॥ १४ ॥ हित्वाहापावमानास्य ॥ १५ ॥ यने देवाः पवित्रेण अस्मिन्नुनेमस्य तेन
सह स्वधारेण पावमास्यः पुनर्दुस्वाहापावमानास्य ॥ १६ ॥ प्रजापस्य पवित्रं वातो द्यौर्हिरण्यं तेन ब्रह्मविद्येक्यं सते
ह्यनुनामो स्वाहापावमानास्यः प्रजापस्य पवित्रास्वा ॥ १७ ॥ इन्द्रमुनीतं सह माधुना तु सोमः स्वस्यावरुणस
माया ॥ अमोराजाष्टणां लिङ्गानां माजात वेदास्कर्ज्यं न्यापुना तु स्वाहपुनीत्यासहिताये द्यौर्स्वस्यासहिताये सो
मायसमीच्यासहियवरुणाय प्रहणां लिः सहिताय यमायैरहोर्कर्ज्यं न्यासहिताय फातवेदसेवा ॥ १८ ॥ अयं तु

੩੨

पद्योगः॥ यदेवादेवदेवममित्यदिद्विपठितस्यविंशत्यवस्थासुवाकस्यविंशेदेवाकमयःसिगोक्तादेवताः आद्या
 वृष्टुप्रद्वितीयापठ्यसनाङ्गतामहापक्रात्वादेतीयाः वृष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रपंचमीसमपदाअतिशरिषुष्ट
 विष्टुप्रसप्तमीषडवसानाअतिजगतीअष्टमीषडपदाजगतीनवमीषडतीतुतेद्विषडपदेशाक्यैद्विदेशीस
 प्रदेशीपदाष्टमीः वृष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः
 यदेवादेवदेवममित्यदिद्विपठितस्यविंशत्यवस्थासुवाकस्यविंशेदेवाकमयःसिगोक्तादेवताः आद्या
 नकाभ्यायहाचारतमदिमाअभिर्मातस्मादेनसगाहपत्ताप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेन
 संखादाअग्रयेगादेपत्ताप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअग्रयेगाद्विपत्ताया॥
 वाद्यविवाहमेतत्संखर्तितान्मखंतोहसोदयकमारिमखाहाघावीप्रयिवीर्यसरखत्वेवा॥ सजातसे
 २२ साहुतवानामिसाहुतबाकनीयअनाज्ञातदेवकृत्येनसमाख्यमस्माङ्गातवेदोमुमुक्षुखाहाजातवेदो
 प्रायहावायन्मनसावक्रत्यामूसैङ्गाशित्रैर्यदत्तत्रहसावयीमिर्मातस्मादेनसगाहपत्ताप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरिता

रुतेन ४

२२

शंसाहुतवायसः रा२

५३

अ५

आमष्टीवा

वर

३२

ताग४

य४

६३

निचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअग्रयेगाहपत्ताया॥ प्रायहावायसः रा२ आस्योचकारविष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः
 हरेपश्यारात्रेष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः विष्टुप्रवृत्तयाः
 स्पन्धवराजनेयः अभिर्मातस्मादेनसगाहपत्ताप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअ
 ग्रयेगाहपत्ताया॥ आयन्मयापितामार्त्तसन्निर्गेष्यकारेपिताअभिर्मातस्मादेनसगाहपत्ताप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरिता
 युत्रप्रवृत्तितोथयवृत्तुअदिद्विसितौपितरोमयातत्रातद्वेअष्टुणेतवामिखा॥ अग्रयेगा॥ आयदत्तरिष्टुप्रवृत्तु
 सुतर्द्वयमातरपितरंखाजिदिहंसिमाअभिर्मातस्मादिसादि॥ आयदाशसातिशसायत्तराशसायदेनसंख
 मातेनेनयपुराणेअभिर्मातस्मादिसादि॥ आयदत्तरिष्टुप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअ
 सुकृतोनापिहः सुकृतः सुमारोदासिमुकृतोवृत्तुलोकंखाहाअग्रयेगा॥ आयदत्तरिष्टुप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअ
 सामृजेततोमायदिकिचिदानरोअभिर्मातस्मादिसादि॥ आयदत्तरिष्टुप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअ
 जौमिजाआपः तौपः तानः सुभंतुष्टुधतीः स्वाहा॥ आयदत्तरिष्टुप्रवृत्तुतम्पत्रेदुरितायानिचक्रमकरोठुमामनेनसंखादाअ

अ५

६४

तंस्वालोवीहिमडीकुल्लोनरधि५

सूत्र३

दिरण्यवर्षस्वदत्तुनीननखाहाअद्रः॥१५॥ममेवरुणश्रीद्वमघाचमूडय।त्वमवस्फराचकखाहावस
 र्णय॥१६॥तवायामिन्नहणावेदमानसदावाचेयजमानोहविति।अदेडमामोवरुणदेवा।विउमानाअसुप
 मोर्षिखाहावरुणया॥१७॥त्वन्नोअमेवरुणस्पविहार्देवस्पदेरेक्यासिसीष्टाः।यद्विष्टोवन्निमः।शोषवानविष्ट
 द्वेषीसिप्रमुमुक्षुस्वखाहाअग्नीवरुणस्याम्॥१८॥सबन्नोअमेवमोसवी।सवोतीनेदीष्टा।अस्युणसोमकष्टो।
 अवयसुनोवरुणसिप्रमु॥१९॥सस्वखाहाअग्नीवरुणस्याम्॥२०॥त्वमग्नेअयास्पयसमानसाहितः।अयासदृम
 मूदिभयानोवेदितेणजंखाहा।अमयेअससो॥२१॥अयमनुवाकोसप्रमोगणः॥२२॥वैश्वानरोननुत्येत्तजानाम
 त्राणाविश्वेदेवाअभयवैश्वानरोदेवताअयेगायत्रोदतीयाजगतीततश्चिखविष्टुतःसधर्मजगतीअयम
 विष्टुप्रचरुहोमेविनियोगामवैश्वानरोननुत्यामरुतपरधत्ता।अमीरुक्तेनवाहसाखाहाअमयेवैश्वानराया॥२३॥
 वैश्वानरस्पदंसनासोदृदरिणादेकः।स्वपस्यसकविः।ऊनपितीरामहयन्नजायताग्निद्यावापृथिवीस्त्रिरे
 तसाखाहाअमयेवैश्वानराया॥२४॥एष्टोदिविष्टोअग्नीष्टथिव्याष्टोविश्वार्धधीरविवेशवैश्वानरःसह

२५

३ तताबाननवैश्वानरमृतस्पजोतिषस्पतिं।अजस्वंधर्ममीमहेस्वाहाअमयेवैश्वानराया॥२५॥

अ

सदानर

दी४

य

साष्टोर्षीसोदिवामरिणः।पातुनक्तंखाहाअमयेवैश्वानराया॥२६॥जातोयदयेषुवनारुक्पुंनगोपादृष्टेर्षी।अविश्व
 नरअहणेविहगर्हय्यपातास्वसिति।स्वाहाअमयेवैश्वानराया॥२७॥त्वमग्नेशोषिणशोषुवानअगोदसी।अष्टणाजाय
 माना।तदेवंअतिराचेरुषी।वैश्वानरायजातवेदोमहिल्वखाहाअमयेवैश्वानरायजातवेदसे।॥२८॥अस्माकममेम
 यवसुदिदिसधस्ममीवाष्टप्येतोदरुनोअवास्पशी।अमतीर।विदेवममेवअसुपरिजर्जराणंखाहाअमयेवैश्वानरा
 या॥२९॥वैश्वानरस्पसुमतोस्य।सराजाहिकंनुवनानामतिश्राः।इतोजातोविश्वसीदिये।येष्टेवैश्वानरोयततेरुय्येण
 खाहाअमयेवैश्वानराया॥३०॥अयमष्टमोग।यष्टासिर्गो।यतिमेषुत्तरंरातंरुणा।अयजयादिहोमपदोअयादिदे
 मानंतरंसकृदपस्तीयसकृदवदायदिरसिधायअमये।स्विष्टकृत्स्वादेतिस्विष्टकृत्तुज्यात्तज्याधकारणप्रति
 धानहोमानंतरंस्विष्टकृत्तुज्यात्तज्याधकारणप्रतिधानमतेतुप्रधानवरुहोमानंतरंअवदानधर्मोणस्विष्ट
 कृत्तुज्यात्तमवौतुदेव्यवदिनमसिमातिषाहंरुहोदणप्रतनास्त्रजिहो।प्रोतिष्येदे।स्वित्तुखरधिमसिस्विष्टकृ
 तमाहुवेमामितिपुरोबुवाक्यप्रचर्या।ससअष्टिष्टमग्नेअसिताष्टणादिविश्वादेवप्रतनापतिष्पो।ऊरुनंपंथाय

५ मादिहोमाननु कृयात्।नवाजयादमोजवन्ति।जयादिमंत्राः।कूष्मांडहोमप्रदंजिताः।यदस्यकर्मणोत्तराविति।नित्यतदताः॥५॥

रभवदायविश्वेवाधविशिस्विष्टोदेवतावउष्टुबिराट्हुंदस्त्रोयाजानुवक्षसमंत्रौपठित्वा२

द्विषादिहोमातिष्मद्येधुनंश्च आसुखाद्याययेस्विष्टकृतेणस्विष्टकृतं दुर्वाव्रह्मवरदानांतं कर्म कृवीता ॥
 आपस्वमते उस्विष्टकृतं दुर्वाव्रह्मवरदानांतं कर्म कृवीता ॥ आपस्वमते उस्विष्टकृतं दुर्वाव्रह्मवरदानांतं कर्म कृवीता ॥
 पिङ्गवा ततश्च अस्पकर्मणं प्रायश्चित्तार्थं वेपरिषिप्रहरणं त्वं प्रकारांतं वेत्तुं बर्हिं रंजनं परिषिप्रहरणं प्राक्
 मांतं कर्म कृत्वा ततः प्रायश्चित्तार्थं तं दुर्वायां स ॥ स्वादिहोमप्रकारोपि समुद्राको विस्वस्य देवस्य सावसा ॥
 गेह्यादिनायं येनैतं रंज्यमानं होमप्रकारं पदार्थिनां अथमते द्वयोः पौत्रहविस्तर्जनं निष्कर्मणिमनिहृतं वीर्यं
 तं कर्ममादाय नैव रंज्यते दिग्गवा चतुष्पथं पवित्रापादौ प्रक्षाल्य विषयाश्चुरव उ पवित्रपकले शंखुरो निक्षयत वपत
 तिकं तं वेतां चिह्नं सद अथैकं संपेव कर्तव्यं तदा स्वयं मेव यजमानः कलश आभरणं संपेव कर्तव्यं यजमानो विनिषिप्तं क
 मंजसमुदायात्मकं सिंहे मे मत्पुत्रं तं वा के वेधयना वार्यं यणितकलं स च संपेव शि अग्न्यानुवाकस्य सौम्यं तं देवे
 न आयादयः प्रवर्तिता ॥ सिंहे मे मत्पुत्रं यो धीमे त्रामया ह के मे दुर्द्वे मे द्यौर्द्विनि मे पासा राज ॥ सिंहे मे दशना
 या इमं निमते दिग्दंतो मे रिवाः शयं के मे द्वा रं श्व मे वे पयुक्तं मां मे गारो वक्ष मे पसया प्रीय मे स्रुधुं च मे पासा ॥

स ६४

स ४
स ५

२६

सि

७३

चवयोः कलले मे ५

मआयं ३

बाधियं महे १

सपत्ने मे निर्जति दुर्धर्मा मिदुर्धर्मा परस्वति मे दुर्धर्माः नदुर्धर्मा गीदये मे आथं गोर मे शोको गोक्षयां मे खेदो राजां मे हि
 मां कृष्णशकुने मे भृंसी सुमार्ग को मिपापं धं दुर्धर्मा मे श्वर्याः को मे भृंसी सुमार्ग को मिपापं धं दुर्धर्मा मे श्वर्याः को मे भृंसी सुमार्ग को मिपापं धं
 मे प्रद्या उष्ट्र मे दद्या रिष मे होम उष्ट्र को मे भृंसी सुमार्ग को मिपापं धं दुर्धर्मा मे श्वर्याः को मे भृंसी सुमार्ग को मिपापं धं
 श्री विष्णु तिमस्मया लोलायां मे कृष्ण शर मे पासा राज ॥ श्री विष्णु तिमस्मया लोलायां मे कृष्ण शर मे पासा राज ॥
 वेष्ट मे कर्म कृत्यो राजन्यं धुनि मे श्वानं नैपदे मे ब्रह्म दद्यात् कलिंगे मे बिलास उदिल मे वमितिः किं पुरुष मे लो
 दो द्वीपि नि मे विष्णु ॥ चिनि मे किलासः शुनि मे दुरिष्ठं च्छाव न्ये लो दो विदे हे लु मे कथं मदावर्ण मे लो दो
 जवत्सु तित्त द्या डं डु तौ मे काशिका इडं डु लु मे पित्रं कलिगे लु मे भ्रमं भ्रतय मे द्र प्रज सां पुं च ल्प मे दुश्चिन्मा लु नि
 मे दं त्रोगो मे दिकायां मे श्वर्याः शुके मे हरि मां हर मे न त्या वि मे त्र रा द्या मे पाप वाद अमु मे भ्रमं भ्रद मे भ्रमं
 त्वान हि मो धयं अयं वासी नि विरतां सह सा द्यो अमर्त्या नौ द्वे हि स विष्णु तिय सु दिव्यं समुज हितं पति मे य
 ३१

मे २

जो ३

य२

[illegible]

५५

व्या३

नादेव ५

३१

तमसुराणां च अथ कर्मसंज्ञायां पयोः कृद्वाधिविपर्ययोः क्लेशां सङ्घातत्वाद्येन विद्यायाधिक्येति तार्किके
 णि कृद्देति त्रैधायायणजनेनावामसावेति नर्कवासायातिशतकृद्भङ्गपदानेपित्तरुक्कृत्वायणद्विप्र
 शसुद्धापापपृथ्व्यर्थमथर्कधिविपर्ययइत्येतेऽन्योः कर्त्तव्यत्वात्तद्विप्रत्वे दोषायाया
 तत्राथवाधिविपर्ययसनेत्याधिवृत्तिदानं वदन्त इति प्रतिज्ञानात्तद्विद्वान्वाधिविप्रत्तिदानं विवक्षु
 महुपयुक्किंचित्वाध्वप्रतिमाद्विप्रकाराध्वदेवतामिकाआतंके देवता तत्र व्याधिवेदेवतायाधिविप्रत्ति
 जाकर्मणि वाधिवेदेवतामिकाप्रायेण सूर्यः सर्वपाशोराणां मधिदैवतो आरोग्यसाधक इति विप्रत्येयत्वेति
 कति तत्र व्याधिविप्रतिमायां आतंको नाम देवताप्रतिमाद्व्यपरिमाणमाहा आदेशोपलब्धत्वात्तद्विप्रवत्
 येत्याह सूर्यप्रतिमालक्षणमाहा सूर्यद्विलोचनपदे देवत्वात्तद्विप्रवत्तद्विप्रवत्तद्विप्रवत्तद्विप्रवत्
 हरकर्मप्रकरणेष्टयकृष्टयविश्वस्यतो व्याधिवेदाद्यप्रतिमालक्षणाद्यपि निजानिर्मलपरिमाणं वेदिकाप
 रिमाणं वाह्येणोद्देशाद्यैवाह सूर्यमिदं प्रकृतौ तत्पदेनोत्तरप्राञ्छितोद्देशाद्यैवाह सूर्यमिदं प्रकृतौ तत्पदेनोत्तरप्राञ्छितोद्देशाद्यैवाह

३३

शब्दादः

ज्वति।अधुना व्याधिप्रतिष्ठति इव्यपरिमाणमधिदेवताप्रतिमा४

नहीं

अथोक्तं

मंड २

वमंड

शवाग्रथोक्ता हस्तपरिमितांशान्तिकर्मसर्ववर्तिताहैसैधत्संख्याकद्वयपरिमितिर्षेत्वेतन्मामंडपेक
 तोतव्यादेनमंडपंस्पवतुथंशेनवेदिकामेकदहोमतांऊर्ध्वीतापस्पवतुथंशायामश्रुतुथंशायामश्रु
 वेदिकायासवतीत्यर्थः। उत्तरं प्राप्त्वा मंडपान्नरंशानदिष्टाब्राह्मणंवेदशास्त्रज्ञंदातंशान्तंऊर्ध्वंविनं॥ सस्यं
 धंमुदाचारंयुवानांकरुणामृदुहरिद्रंमंत्रंमंत्रंनिवर्तित्वप्रतियहामृदुचार्यंयुवेयाहृदिनमस्तकारप्र
 र्वकांशान्निमःशक्त्यानुसाधयववाश्लंकारादीनावायस्यवरणकलेगवायाचयाविनोस्त्वित्वांशान्नि
 मस्तुच्यतेसत्कारोगंधपुष्पादितिः॥ प्रज्जना॥ आवायंक्रममाह॥ अतोपासंशारंनौप्रतिमामधिव्यास्पवांत
 प्रतिमोरोगप्रतिमामधिवेवतास्वरूपसूर्यप्रतिमांवाअतंकौनामीमयकव्याधिवेवतायेनमः॥ इतिषोडशोप
 चारप्रज्जविदधीताअथवावक्ष्यमाणं॥ आहारमंत्रेणवाहृतयेत्वाएवरोगदेवतामधिव्यास्याअधिवेवतास्य
 मपिभूयप्रतिमायामधिव्यास्येत्॥ ततःसौराष्ट्राद्वारेणप्रज्जयेत्॥ ततोनेतरंक्रममाह॥ अद्वैराध्वयेत्
 विष्वेत्तुर्लिर्मंडपाहृदिप्राच्यापायसमांसादीन्लिक्षिष्यमंत्रं॥ विष्वेत्तुर्वावायंलिदानमंत्रमाह॥
 ४ तामधिव्यासयामातिवेदिकायाउपरिप्रतिमायांगंधपुष्पाद्यैराधिव्यास्यातंकनाम्येत्तुमुकव्याधिवेव४

३५
वा ६

मंवादिना २
२६

नि १

५ शक्तेरेण

या ३

हस्तवेदिति ७

बुज ३

आदिवायसवोरुद्रादेवौरुतानिपन्नगांर्बलिदानेनदत्तेनशांविजुर्बहुसर्वसैतिनापीत्याडभसिनावाह
 भास्यन्वाससीनवेनिमोलेध्वजुक्तंमुक्तमात्माभुलेपनासातंकारसपर्यातिमंडपस्याधिवेदिकामुप
 स्यसपर्यातिमंडपस्याधिवेदिकामुपपरिणंदलंजुक्तंस्वातन्त्र्यमयं॥ अदलेलिखित्वापिष्टुष्टेनि
 त्रयोषुपरिक्रमात्तिलानांपंचवचुरेखित्वादिष्टास्यतिपलेअतुर्निर्वातामपावंचवचुरंशानेये
 रसुतेष्टेसोरेणतांशपितापेयुगमेनदत्तलंकारशान्तिमीमंडपवचुरसमंवेत्तादिगोमयेणमंडलाकारं
 उकोणवायुप्रातिपेदिकायापवोपरितोपयुपरिक्रमात्तुत्रंअष्टपदांऊर्ध्वोवक्ष्यमाणद्वयालिप्यक्रमं
 र्यवमीर्देवक्रमाद्धवंतीत्यर्थः। पंचवाक्कारोषापंचवचुराभौत्योवाचवारावापंचवाग्रथोक्तातिलद्रोण
 णांमंख्या। अत्रायंक्रम उपलिप्तेवेदिकेप्रदेशेअष्टपदसंख्योपरिपुक्तसंख्याकास्तिलाच्छापनीयाः। तस्मिन्नि
 लराशोपचक्ष्येत्तुष्टयेणवाद्यटितंतांमपार्धद्विपेक्षयात्रमहतिः प्ररयेत्तौइतिमोरेणतांशप्राप्तेप्रतिमाम
 पितिव्यस्येत्तुर्वावक्ष्यमाणमंडपज्यतेतेनायमश्वमेधाप्रतिमोरोगप्रतिमामधिवेवताप्रतिमांचपंचगमेनअष्ट

नर

निर

शक्तेरेण

करेणमंत्रेण सापिता वस्त्रांशं कारयुतां ताम्रपात्रस्योपरि अक्षतमध्ये अक्षदलस्यैव लिखित्वा वक्ष्यमाण प्रकरणेन भोज्यं
 स्यादवस्थमानेन उद्धृतिरिति धीमुनिः स्मरन् आदिश्यात् ॥ ५ ॥ यथा क्षुरस्य सौरमेव स्यदेव सागमनिः सूर्यो दिवसागयत्रिद्वयं
 अनेन रक्तसमाहृतं प्रतिमामपि विन्यस्य तत्र देवदेवां कस्य हीप्यमान प्रताचक्रं सा दृसिं हरत्तु तत्र पदौ दधनौ
 दद्यात्तं स्मरन् वक्रं द्विलोचनौ दिवा स्तरणं स पञ्चैरक्षसंभवाः ससांगे ध्वं देमारविंदस्य कारिकायां निषेधं प्राप्ते
 पूर्वादिप्राणसंज्ञं कारुषु धत्तसंज्ञं यस्मिन् देहकृते ध्वनसुत्राणि विचारिन्नाम भ्रातृत्वं पञ्चायरेवं तं नानि वि
 चयेनोपयुक्तिमसां नित्यादि अपिशब्दः सख्ययोः अत एव रागज्जतिमां दिवा कस्य त्रिमां च क्रियसेदित्यर्थः सिद्धौ न
 वृत्तिसिंहे रविंदस्येति अंगानि दत्तानि अक्षदलोपेतौ सौवर्षस्य कमलकारिका मध्यसंगे निषेधे देवाकरं वि
 न्यासो यथा रागोऽग्नौ आदित्योऽन्नमः ॥ ६ ॥ राज्ञः भ्रातः कर्षिकमथैव हर्षदलस्य पञ्चरात्रमथैव सोवर्षकमल
 स्यारक्षदलप्रथमतो रागोऽन्नमः ॥ ७ ॥ राज्ञः भ्रातः कर्षिकमथैव हर्षदलस्य पञ्चरात्रमथैव सोवर्षकमल
 समीपेऽश्विनितरणि कृत्रिका चेति त्रीणि नक्षत्राणि स्याप्येनैव हर्षदलस्य रागे दिग्पादी नित्रीणि प्राक् सुवर्षाणि पश्यन्ति

३ पूर्वपत्राग्रे। मध्यतः ३ पत्राग्रे पूर्व

22

१२३१

२४५

[illegible]

3 चेक

डां२ त२

[illegible]

30

नेनत्रा४ र्धद्याजुषी३

१२

राटस्छा३

[illegible]

दि४

५३

ગ્રા

यावेदसामसङ्घे रक्षितापासुरदक्षः स्वस्तये॥ पा॥ स्वस्तिन इन्द्रो हव्यवांस्वस्तिनः प्रष्टा विश्ववेदाः स्व
 स्तिनः चाक्षो अरिष्टनेमिंस्वस्तिनो बृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्व
 जगत्तयः॥ अग्निर्जिह्वा मनवः सूर्यश्च सोमश्चो देवाः अथसागमिन्द्र॥ इति तत्रैकं कर्णं लिख्यमाणं
 वाः सङ्घे स्येमाज्ञातिर्यजत्राः स्त्रिरेरौ स्त्रुषु वा सस्त्रयस्त्रिषु मदेवहितेयदायुः॥ शत्रुमिदुशरदो
 अतिदेवायत्रानश्चक्राजरसंनयता॥ पुत्रसायत्रपितरो नवतिमानो मङ्गारिणं तासुगन्ताः॥ आदि
 तिद्यौरदिस्त्रिर्त्रिर्दिमदि॥ तिमातासपितासपुत्रः विश्वेदेवा अदितिः पत्न्युना अदितिर्द्विनिव्या॥
 इदमेकं स्तुतम्॥ स्वस्तिनो ममीत्यामश्चिनासगः स्वस्तिदेवा अदितिरनवर्षीः स्वस्तिष्णा असुरा दक्ष
 तुनः स्वस्तिद्यावा प्रथिवी सुवृद्धना॥ स्वस्तिदेवा सुषुपन्नवीमदो सोमं स्वस्तिवृन्तस्य स्यति॥ बृह
 स्पतौ सर्बगणं स्वस्तिं आदित्या सोमं वन्दुनः॥ विश्वेदेवानो अद्या स्वस्तिं वैश्वानरो वसुरग्निः स्व
 स्तिं देवा अर्चन्त वं स्वस्तिं स्वस्तिनो रुद्रः पात्वेदसः॥ स्वस्तिमित्रा वरुणा स्वस्तिपथ्येरेवति स्वस्ति

जतिमदिति

३१

स्वस्तये

न इन्द्राग्निश्च स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्व
 स्वस्तिपथ्यमवचरेमस्यार्चवेदमसा विवायुनर्ध्वताज्ञासंगमेमदि॥ अत्रैको वर्गः॥ अत्र
 पविसिष्टं दक्षवद्वयमामनेति॥ अथ या॥ स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्व
 मिदुसरवसुमहेतु बृहदशो नावमिदुसहेमा॥ अथोद्गमुधमागिरसंगयद्रुष्यं त्रेयमनसावतो
 ह्यो प्रयतपाणिशरणं प्रपद्ये स्वस्तिं सवा॥ विश्वेदेवा अस्त्रिर्दि॥ इन्द्रो वृहस्पतिर्देवाः स्वस्तिनो वृहस्पतिर्देवाः स्व
 वेतामवोतिष्ठान् इन्द्रावृषणा रातदद्यासेमिदं सामं सुविनायस्योगं॥ शन्न इन्द्रो धृतिर्वा जसातो
 शन्नो सगः शन्नो धुशन्नो सुविः सेधुसनुवाधु विरो अतिर्देवता॥ शन्नो द्यावा प्रथिवी धृष्टुनो शमन्
 रिद्धं देसेधो अस्त्रिर्दि॥ शन्नो रुद्रेतिर्जसाधुसेधुस्वध्यासि रिद्धं देवता॥ शन्नो सोमातवसु ब्रह्म
 मादिद्येतिर्धमणः सुशंसः॥ शन्नो रुद्रेतिर्जसाधुसेधुस्वध्यासि रिद्धं देवता॥ शन्नो सोमातवसु ब्रह्म
 नः शन्नो आवाणः सेमुसहयज्ञाः शन्नः सूर्यपाणो मितयोत्तवं शन्नः प्रत्वाः शन्नः स्वस्तिवेदि॥ शन्नः सूर्यउत्तर
 शन्नः सत्यस्युयमस्य सः शन्नो यमापुस्तो अस्तु॥ शन्नो धाता शसुधन्वो अस्तु शन्नो रुद्रो नवउत्तवधाणि शन्नो देवता
 शन्नो अग्निः शन्नो देवानो सुत्वानि संतु॥ शन्नो अग्निर्देवतिरनीको अस्तु शन्नो मित्रावरुणा शन्नो रुद्रो नवउत्तवधाणि शन्नो देवता

स्या

४ शमुनः

शेसर

तु बने निशो भवे

वसं सु उदे शनौ अतः प्रदिशो तव वृत्तः पर्वतां क्व यो तव वृत्तः सनः सिधवः शमु सं स्वायः ॥ लशो
 अदिति र्वं सु मरुतः स्वकाः ॥ शनौ विष्णुः सेमु प्रणाणो अमु शनौ सवचि श्रम सु वायुः ॥ शनौ दे
 वः सविता त्रायमाणः शनौ तव षो वि सातीः अन्नः पक्षांशो सव वृत्तः प्रजास्य से नै द्वे तस्य पतिर सु शो
 वाः ॥ शनौ देवा विश्वे देवा सव वृत्तः से नै सर स्वता स दधौ तिर सु शम सि पावः से मु रा ति पावः से मु रा
 ति पावः शनौ दिवाः पार्थिवां शनौ अग्नीः ॥ शनः सत्यस्य पतयो तव वृत्तः शनौ वितः शमु सं तु गावः ॥ अन्नं राप
 सवः सु कृतः मुहस्य शनौ सव वृत्तः पितरो द्वे वृत्तः ॥ शनौ अन्न एक पद्वो अमु शनौ पर्वतः से मु शनु गा
 वाः अन्नं दिव्यं अग्ने से समुद्रः ॥ अमन्नो अन्नान् पति तुर सु शनं दध्मि ते वै तु देव सो पान र सु शनं दध्मि ते
 वै तु देव गो पत्न्याः आदित्याः रुद्रा व स वे ज्ञं दं द्रुल कियमाणं वीर्यं श्व वृत्त नो दिवा पार्थिवा सोमो
 जाता उन्नये यज्ञिया सः ॥ ये देवा मां यज्ञिया नां मनी यं दत्ता अमृ ता क तः ॥ ते नो रा सं ता मु रू गाय
 म द्य ह्यं पात स्व सि सि स दानं दः ॥ इदं मन्त्रं सूक्तम् ॥ ॥ रक्षो हृण वा जिन मा जिव मि मि चं प्र

राप

३२

यज्ञियार ते३

यि वेष्ट पया मिशमो शिशानो अमिः कवतिः कवतिः समिहः सनो दिवा स रिषं वा तु न को ॥ अयो मु र्वं सु अर्चि र्वं यो
 धाना तु पस्थ श जात वेदः समिहः ॥ आजिह्या मूर देवान् सख कथा दिवृत्त्या पिश्र मं त्वा स वा ॥ २ ॥ नो न या विनु प्र
 वेदि दं द्या दिं स्वां शिवा शनौ व परं प रं ॥ उता न रि हो परि धे हि रा ज न र्ज नैः सै वे द्य सिया तु धन द्य ॥ ३ ॥ यज्ञे रिष्टः स
 ममा नो अग्ने वाचा शल्ये अग्नि ति दि दानः ॥ ता ति र्वे द्य हृदये या उधाना स्य ती वो वा द्य स्य ति से प्र ज्ञी ॥ ४ ॥ अग्ने नै वं य
 उधानं स्य ती धि दिं सा मे नि र्दूर सा चै नै ॥ प्र प र्वा नि जात वेदः अणी द्वि कथा क धि र्म र्चि वि नो उ वृ त् ॥ ५ ॥ पयने दानी प
 अ मि जात वेदो सिधं त्र म मृत वा च रि तं य द्वां न रि ह्य प यि तिः प तं न म म्ना वि द्य श द्वा शि शा नः ॥ हृत त ल र्वे स्त पु द्वि यो
 यो त वे द आ नै ता ना दृष्टि निया उधाना श अग्ने प्र वी नि ज दि शो सु चान ॥ आ मा दं द्वि का स म दं त्य नः ॥ ७ ॥ इदं प्र वृ दि
 य त मः सो अग्ने यो या उधानो य रु र्द क णो ति त म्ना र म स्व मि धाय वि श्र तं व द स अ द्य षे र ध ये नां ॥ ह्ये ना मे ज दुषा मे र
 त्य जे षं चै व स्यो प्राण य ष वे तः ॥ दि र्व र द्वा स्य ति शो सु चानां ॥ म द न त्या तु धना न व द सः ॥ ८ ॥ व वा द्वा र्दः प रि प थ्य दि
 दु त स्य ती णि प ति अणी स या त स्या ग्रे ष र्द र सा णी ॥ हि न्ने धा मूर्त्त या उधान स्य द्य ॥ १० ॥ वि य उ धन प्र सि ति त्र प द्

जा द्यो षो १४

५५

तयोऽत्रैवेतेन द्वे सितमार्गिषासु र्जयज्ञातयेदांसमहमेनं पृणतेन वृद्धिः ॥ तद्व्योचुः कदाचित्त्रेहरेनेशाफाउज
ये स पथ मियां तु कर्त्तुं ॥ अथ वाच्योतिषादेवेन सप्तमं चर्तुं मचित्तेन योषा ॥ यदमेत्रज्यमिषुमात्रातोयकाव
स्त्रैर्जुनयंतेकाः ॥ मन्त्रोर्मनमन्त्राणां जातयेतातया विद्वाद्दयेयातुधाना ॥ ३७ ॥ पराशर्यादिनासायातुधान्यरसि
रक्षोधिमाश्रयादिपराविषाहृदेवां षण्णदिपरासुसिद्धासना ॥ ३८ ॥ पराशर्यदेवाश्चिन्तयन्तु यगोपशपथायतु
साः ॥ वाचासेनं शरवसहं तु मर्मविष्टयैतु प्रसितियातुधानः ॥ ३९ ॥ यपोरुषयेन हविष्यिन्मन्त्रनायतुधानं योत्र
ग्रायासुरसिद्धीरममेतिषोऽथोषिहृदसाषिटश्चाष्टनीवत्सरीणीपयउत्तिवित्वात्स्यन्तामवितयेदुरेवापरैर्नरेव
वृषमग्नेतमैस्त्रिष्टुपातपेयं चमर्चिषा विद्वांसमर्च ॥ ४० ॥ विषेन वायातुधानां चिन्तयन्तु यगोपशपथायतु
सद्विताददातु परतागमोषधीनां कर्त्तुं ॥ ४१ ॥ सनादिपृणसियातुधानां चिन्तयन्तु यगोपशपथायतु
राकृद्यादोमातेहर्चासुद्धतः देयाः ॥ ४२ ॥ नोअथैवार्थोऽस्मात्पञ्चैव तद्व्याप्यताप्रतिपत्तिर्न सप्तपिष्टा
अथ संज्ञा सुवतोददत्तुं किंवाद्येन परिभाहिता जज्ञोसस्तेमर्चयमजयेमपरिभाहिता ॥ ४३ ॥ नोवर्त्तयमर्च्यस्वजां ॥ ४४ ॥ परिभाहिता ॥ ४५ ॥

३०५

दशमे

पञ्चात्पुरस्तादधरादुदक्ता

तेर रा

33

[illegible]

युद्ध

ਬ

बलविज्ञान

२ रं अस्मान्नेता हृदस्य निर्दिष्टाण्यङ्गः ५२ एतन्मः देवसेनानामभिर्नञ्जतीनां जयंतीनां मरुतो यं जयंती ॥ ५२

रयश्च मिर्दसखायो अचरं रतर्ध्व ॥ अग्निगोत्राणि सहसा गाहमानो दयो वीरः शतमं सुरैर्दुः शुश्रुवनपुतनाषा
लसुहो म्मार्कसेना अवर्कं पठं पयुः सुर्दुः सुविमो वरुणसराज आदित्यानां मरुतीनां उग्रो मदा मनसो सुवनस्य
व्यावानीर्धो देवानां जयता सुदस्य ॥ उद्वष्य म्मद्य वन्नायुधाः सुत्सञ्जनां मामकानीमनीसि निर्द्वन्द्वजिनां
वाजिनां सुदशानीं जयतीं नु धीषा ॥ अस्माकमिदं ममिषु वृज्यस्माकं पादेष्वसज्जयन्तु अस्माकं वीरा उग्रै
सर्वस्वम् देवा अवता हवे ॥ अग्निर्षोचितैः प्रतिलोभ्यते नैः पदाणां गानधे पारहि अतिवैदिर्निर्दुः सुशो कैरधि
नागिर्नमसा सवन्तामाधेता जयतानर ईदो वः वामयै ह्युता उग्रा वः सन्नुवादवोना शुष्पा यथा सन्ना ॥ शतदं तमन्य
सूक्तम् ॥ सुवामिदं द्वाह विषाजीवनाय कम् द्वातय द्वाहुता गजय द्वाहा ॥ या हि र्जया द्वाह द्वाह वै त देन तस्यार्द्राभी
सुसुक्तमेना ॥ इत्यदिक्ता दुर्गदिवार ते ते यदिसृद्योरनिक्रान्तीनां एव तमादरा मिमिति निम्रते तु परस्मादस्यार्धमेन
तसो रदाय ॥ सह स्वाक्षेण शतसारे देन शतायुमा दविषादार्धमेनैशतीयये मंशर दोनया तीदो विष्वस्य दुरितस्य पा
री ॥ अत्र ते जीव शरदो वर्द्धमानः शतं देमन्ता छते सुवर्सा ताद्रुद्राभी सविता हृदस्यतिः शतायुमा दविषे मं पुनर्दुः ॥ ५३ आह

६५

३३

शतमि

गसर्व

र्षे च विदवा उररमाः पुनर्नेवाः सर्वं तेषुः सर्वं तेषुः सर्वं मायुश्च त्विदा ॥ इदमन्यसृक्तम् ॥ त्वसृजवाजिनां दे
वर्जैः सह वा न सं युता रं स्थानी अरिष्टे ने मिष्टतना जमा शुं च धये तादृमिदा दुः वेमा ॥ इदं द्येव सं मा जो जिवा वा स सं ये
नावमि वारुदे मा उर्वे नैः पृथ्वी वदन्ते गनीरि मायामे तौ मा परेतौ रिषामा ॥ सदा खेद्यः शवो मा पं चक्री सृष्टं इव सुता तिषा
षात्ता नां सदस्यो शतस्रा अस्थरं हितस्मा वरन्ते युक्तीं न्नगर्गो ॥ एतदे कसृजस्य अवसं हितावसानता गहं अह
ये परिशिष्टी पतिवान् मोक्षलण इत्यादिकं पतन्ति ॥ तद्यथा ॥ तं हं योरावणी मदे गा तुं यज्ञाय गा तुं यज्ञ पत्ये देवैः च स्त्रि
स्तनः खसिर्मा नुषे च्यः उष्ट्रं जिगा वते षज्जीव नो असृष्टि पदे र्जीव नुष्य देन मोक्षलणे न मोक्षमये नमः ॥ एषिद्ये नमः अश्व
धीत्यः नमो वाचि नमो वाचस्य तये नमो विष्णवे मद्दने करोमि ति तत्रापि देवा तं पवता मित्रा स्यान्नुवाकस्य सोमकाण्डं पातिवा
अलायनी घोषशां ति ॥ अथ ते विरीयाणां घोषशां तिः ॥ तव शन्नो वा तं पवता मित्रा स्यान्नुवाकस्य सोमकाण्डं पातिवा
रसो मन्त्राणि वाता दायोर्हि गोक्ता देवताः ॥ आघाषट्पदा जगती द्वितीया गायत्री ॥ इडा र्क्ष्वितीया त्रिपति स्यासीति ह्येतु
षी आर्वादीति ॥ इत्यनु सुतो ॥ यदहो वात तश्चिपं च पदायै पीक्तिः वात आवास्विति द्वे ॥ गायत्र्यो ॥ शृषपद्य तश्चि अत्र रि
वात

तः ३

वार

योदेवतासवतीति तदसिषायेणमंत्राणांमिति ब्रह्मैवं किं एकस्मिन्नपिकर्मोणि आतंकस्योदियदनदवाणां प्रत्यवा
 तदसिषायेणापिमंत्राणांमिति ब्रह्मवचनं अतएव मूलमंत्रजपेव उरोवावासाणां पूर्णातोऽन्तरमंत्रजपिवेकमेव यथा
 सैनववा॥ तत्र जपसंख्यामादा॥ अयुतेनमिति रित्यादिना अयुताहृतेत्यर्थः अमितैर्वावासां अयुताधिकैर्वावासां
 अयुतेनमिति वरणेन अयुतपादेनायुतसंख्याप्रधानमंत्रजपेधर्मस्य व्यातिरिक्तस्य यदनदवमंत्रजपेधर्म
 तपोधेयसारेण प्रधानमंत्रजपसंख्यातोऽयुतसंख्याकल्पनैः परिवारितवृत्तिर्वाच्यः ब्रह्मप्रवृत्तिर्ब्रह्मैवेवास्थेति
 लेवापरिवारितेतद्वृत्तावाचनं स्यापयित्वेति तत्र यो अक्षरमिथोददितत्संपद्येति तस्मिन् दोमे अक्षरसमिधोतवतीति द
 विश्वसवेति हविर्माज्यं ब्रह्म तत्संपाद्योऽप्यसंपादानीं स्वरूपोक्तप्रकारेण संस्कारवरोक्तया देवतायष्ट्या
 तत्संबंधित्वेन च उरोमुखी निर्वपतीत्यादि विविधानां निरूप्यमाणं संपादनीं ततः पादोऽयमवसिष्यासिषायां वा
 ततः पादोऽयमवसिष्यासिषायां वा ततः पादोऽयमवसिष्यासिषायां वा ततः पादोऽयमवसिष्यासिषायां वा
 यावासादानीं मूलमंत्रमुदाहरन्मुलमंत्रवाद्यादिष्वपि तस्मादेव नान्यतवायुवरुणादिदेवताप्रकाशकोर्मंत्रा
 योगेनास्करादिह्येदितिवचनादधिदेवतासूर्यप्रकाशकः प्रागसिद्धितो घृणिः सूर्यस्यैवाहर्मवोपिमूलमंत्रोऽहोमस

इति च

परिकल्पिते

४दि

३ने

तदनंतरं वरुमुत्तरतश्चास्पन्ननिघा ३

३०

लोमेर

ख्यामादा॥ तद्वर्षासहस्रं वाष्टशतमष्टाविंशतिमेव वेति अवप्रधानदोमो व्याधिसिमादेवतो देशेन दोमसूर्योद्देशेन दो
 मस्या अतएव सूर्योद्यतिरिक्तयदो होमिनश्च जपप्रधानो होमपेक्षया नूनसंख्यापरिकल्पः॥ इति वा पूर्णादिति चात्र पूर्णा तमो
 होमाचरं पूर्णं पूर्णैकप्रकारेण ब्रह्म अत्र पूर्णा इति मपि वदमानं मंत्रं ब्रह्म पूर्णा तमो होमं पूर्णपात्रे विमोचनं कुर्यात् अ
 यदेवतालीगमंत्राणां मित्यनेन पदेन सृजिताः पूर्णाः सृजिताः सृजिताः सृजिताः सृजिताः सृजिताः सृजिताः सृजिताः सृजिताः
 शुक्रांशारबुधास्ततः गुरुमंदेडं केदं च न दवाणि विवास्वितुद्वानोपावाकमेण ग्रहमंत्रां प्रद्वयते॥ व्याधिसि
 मादानेयत्रयादेवतावायुवरुणादिरूपातदेवताप्रकाशको वै दिव्यमंत्रो ग्राह्यः अथवा सर्वव्याधिसिमादाने सोम
 त्रयावयाहा॥ सच पूर्णैकैष्टी सूर्यस्यैवाहर्मवोपिमूलमंत्रोऽहोमस
 देवता॥ अयुमुप्रहृदं जपे विनियोगः॥ विनियोगस्य क्रियमाणस्य जपदोमप्रज्ञात्वेनोपार्थक्येन तत्रातिउद्यमद्यमित्र
 मद्वाहरोर्हं त्वरं दिव्यो हृदो गीममसूर्यहरिमाणं चनाशय॥ शुक्रं शुभं हरिमाणं रोपणाकासुदधसिद्धाश्चोहारिद
 वैशुहरिमाणं निदधसि उदगादयमादिव्यो विश्वमसहसासदा हिषं नेमदीरधयन्मो अदीक्षितेयं॥ इत्यर्थं विवचोऽ
 मंत्रः॥ शुक्रं च अन्यदिति शुक्रमेव स्यत्तरं द्वाजमभिः॥ शुक्रो देवता विशुप्रहृदः॥ प्रज्ञादो विनियोगः॥ पावसुत्तरवापि

२मे

[illegible]

पतिः सोमो रुद्र इति तृहस्पतिः सर्पापतिरो ईर्यमास गसविता वासुकिश्चाभीमिव ईदौ प्रजापतिर्युगविशिष्टानिर्म
तिभारो विश्वेदेव वा ईदौ विष्णुर्वसवः इंद्रात्मकावरुणश्चाणकपादोऽहर्बुध्न्यः प्रजाश्चिनो यम इति देवता विष्णु उह
कश्चाद्योऽभुषु प्रउरैरारयेति जगती जपे विनियोगः ॥ १ ॥ यवयद्यक्षर्महो मादिकर्त्तव्यं च वतितत्र कर्मणि हो मादौ विनियो
गो वाच्योऽप्यर्थः ॥ अग्निर्जपा उक्तनिकानक्षत्रं देवमिदृशीं इदमसौ विवहाणीह विवर्गसंयुक्तं तना ॥ १ ॥ यम्यनां त्रिस्व
यो यस्य केतवा यस्ये मा विश्वस्थं तु वना निसर्गसूक्तिका निरनिर्गवसानाः अग्निर्देवसंविता दधातु ॥ प्रजापतेरो
दिणी वेतुपत्नी ॥ विश्वरूपा वृद्धती चित्राशुः सानो यज्ञस्य सुविन्दे दधातु ॥ यथाजीवेमशरदः सांवीर्यो दिगादि सुदगा
त्वरसाद विश्वा रूपाणि प्रविमोदना ॥ प्रजापदेर्हतिं दद विषावर्द्धयत् ॥ प्रिया देवानां सुपथा वयसी ॥ सोमो राजा सुगर्वा
वर्षा आगच्छ ॥ शिवं नक्षत्रं पियमस्य धामः ॥ आयायमानो बद्धाजले सुवेतः यजीय जमाने दधातु ॥ पयस्ते नक्षत्रमृगशी
र्षमसि ॥ पिर्यराजत्र प्रियतमं ॥ प्रियाणीं तस्मै ते सोमद विषाविधेम ॥ गभिद्विपदे र्वचतुःपदा ॥ आर्दयारुद्रः ॥ यथमानपनि
॥ श्रेष्ठे देवानां पतिरिन्द्रियाणां ॥ नक्षत्रमस्य दविषाविधेम मानः प्रजां रीरिषमो तदीराच ॥ उदीती रुद्रस्य परिणो हृणकुत्र
दीनक्षत्रं जषतां दविर्नक्षत्रं वमानो दुषितानि विश्वा अपाद्यशीमसु दनामरति ॥ १ ॥ उनर्दी देवो दितिः स्थणो उखं उन

विनियोगो ज्ञेयः श्रुक्ते अथ जज्ञते अथ द्विष्यते अथ हनीयौ वा सिद्धिमाया अथ सिद्धाक्षवोचते इति प्रश्नानि दत्तानि
 निरस्तानि अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 अपरितोसिजिज्ञेति ॥ १ ॥ उच्यते इति बुधमैवस्य अत्रिष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 प्रहसिष्टं सृजेयामयं च उच्यते इति बुधमैवस्य अत्रिष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 नाभिः राहुर्देवता गायत्री छंदः कथानश्चित्रा सुवद्वती सदा वधः सखा किरासि विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 तिर्मैवस्य गृहमदनाभिः वृहस्पतिर्देवता वृष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 वसिष्ठत प्रज्जमत दस्मा सुव विष्णुर्देव विष्टुष्टं ॥ अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 छंदः अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 यत्री छंदः अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 ता गायत्री छंदः केतुकावनकेतवे पेशो मय्य अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 माघार्थेति धीयते ॥ अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं

क

रा३

श

५२

रि वि

नष्ट

तत्र ३

पतिः सोमो रुद्र अदितिर्देवस्य तिमर्षा पितरो ईर्यमात्तगः सवितो धातु रिद्राभी मित्र ईर्यं प्रजापतिरुणा विशिष्टा निरुणा
 तिभराषो विश्वेदेव वा वैष्णो विष्णुर्वसवः इंद्रात्मको वरुण अजा एक पादो हिबुः प्रियाः प्रियाः श्रिनौ यमः अतिदेवता विष्णुर्देव
 द्वाष्टोः सुष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 गोवाच्या अथ मर्षा अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 योयस्य केतवायस्ये मा विश्वेष्टं सुवना निस्वसकृन्निक निरनिस्वसानः अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं अत्रिष्टुष्टं गारमैवस्य विष्टुष्टं
 दिष्टिर्वेष्टुष्टं ॥ विश्वरूपा वृहती विवना सुसानो यज्ञस्य सुविने दधाता यथाजीवेमशरदः सावीर्यो दिष्टिर्वेष्टुष्टं
 द्युस्सादा विश्वरूपाणि पतिमोदमाना प्रजापदोर्देव विष्णोर्वेष्टुष्टं ॥ प्रिया देवानां सुपधा वयं जी ॥ सोमो राजा सुगर्वा
 र्षेण ॥ आगच्छ शिवं न हवंप्रिय मस्य धामः आणायमानो बद्धाजले सुरेतः प्रजीयमाने दधातु ॥ एतं न हवैमृगदो
 र्षमसि ॥ प्रियं राजत्र प्रियतमं प्रियाणी तस्मै ते सोमद विषा विधेम रं ॥ एक्षिपि देवैश्च वतः पदे ॥ आर्द्रयारुदः ॥ यथमानं नि
 ॥ अष्टे देवानां पतिरिष्टिणा ॥ न हवमस्य द विषा विधेम मानः प्रजां रीषन्मोत वीराणां ॥ इतीरुदस्य परिणो हणतु ॥
 ईन हवमस्य द विषा विधेम मानः प्रजां रीषन्मोत वीराणां ॥ इतीरुदस्य परिणो हणतु ॥

जा४

मंत्रात्र ३

पुनरेतांयज्ञं पुनर्नोदवाअनियंउस्वीपुनः

ति

२ देवानी

वसूतः पुनर्वेदविषायजामा एवानदेष्टादितिरनन्वीविश्वस्यस्तथाजगतप्रतिष्ठा पुनर्वेदोदविषोवर्द्धयन्तीषि
यन्तामप्येवपाथः ॥ १७ ॥ इहस्यप्रथमंजायमाना निष्पन्नदवमात्सरीवचवाश्रितोदेवानां च तनासु जिष्णुः शिशोश्चसब्रजत्र
यन्ता अस्मा निष्पन्नदवमात्सरीवचवाश्रितोदेवानां च तनासु जिष्णुः शिशोश्चसब्रजत्र
इदंमप्येत्योदविरक्तजाले अस्तेषाममृत्युविवेकः यत्रत्रिदृष्टिर्वीक्ष्यन्ति तेन सप्यसिद्धवमागमिष्टः ॥ १८ ॥ येरोचनेमृ
र्यस्यापिसर्प्यायेदिवंदेवीमस्तुसीचरतिषिषामाश्रितममृत्युवित्तिकामतेत्यः सप्येत्योमधुमज्जुहोमि ॥ १९ ॥ उपपन्नान्पितरोयेम
क्षीसुमतोऽजक्समुकृतः सुकृत्याः तनोनेहवेहवमासमिष्टाः स्वधानिर्यज्ञं प्रयत्तं ज्ञाप्यतां ॥ २० ॥ येभिदुधायैऽनभिदुधमः
येऽनभिदुधमयेऽनुलोपितरः क्षिर्यंति यंश्चानिदुधयौ उच्यं प्रविद्धाः सुयज्ञैः सुकृतैः युषंतां ॥ २१ ॥ गवांपतिः फालुनीनामसिर्वीत
दयमिवरुणमिववार्तातं वापवर्षसविता रं सुनीनां डीवाजिर्वत्ससुपसीविशोमा ॥ २२ ॥ येनेमिषिष्ठाः पुनवानिस्वीजितायस्यदे
वाश्चउसीर्यतिचेतः अर्जेमाराजः इतरं कथिष्यं रफां नीवृषतोरोरुवी अष्टोदेवानीत्तगवोत्तगासिदश्च विदुः फालुणीं सस्यवि
ज्ञाता अस्मयं दंश्च द्रवमज रं सुवीर्यं गोमेतं देवैः वदुपसनुदेहा ॥ २३ ॥ सगोद्विदातासगश्च द्वातासगोदेवीः फालुनीरावि
वेदात्तगस्येमेषसंवंगमेमयवदेवैः सधमार्दमदेमा ॥ २४ ॥ आयाचुदेवसवितोपयोयातुहिरण्ययेनीमुवितायेनोवदन्त

यः

म४

(३)

न ३

३२

॥ १७ ॥

सुत्तगंविद्वानापसंभ्रमेप्रयच्छं पउरिंभमद्वा ॥ २५ ॥ राहस्यः प्रयच्छवसूतैवसीयदक्षिणेनप्रतिरुद्धीमार्गं शंदातारमय
सविताविदेयगोहस्यार्थं सुवातियज्ञो ॥ २६ ॥ दृष्टमन्त्रममृतिवित्रासुचं सुसुवतिरोवमाना निवेशयन्नमृत्विश्व
रूपाणि विभुं सुवतानि विश्वा ॥ २७ ॥ गोरुषतोरोरुवाणाः समीरयाचुरन्माता विश्वा अप्रद्वेषांसिमुदतामरातीः तनोवायु
स्रडुनिष्ठाशृणो ह्योतन्नक्षत्रातद्विवाविवीक्षां तन्मन्त्रं च रूरीता अस्मत्तन्त्रः प्रजीवी रवती सनोवागोतिर्नो अश्वैः समन
कृत्यज्ञां ॥ २८ ॥ वायुर्नैहवमयेतिनिष्ठांतिमष्टीगोरुषतोरोरुवाणाः समीरयाचुब्रूनामात विश्वा अप्रद्वेषांसिमुदतामरातीः
तनोवायुस्रडुनिष्ठाशृणो ह्योतन्नक्षत्रं च रूरीता अस्मत्तन्त्रो देवा सोऽनुजानं उकारं यथा तरेमडरितानि विश्वा ॥ २९ ॥
॥ ३० ॥ इह रमस्मन्वोयं तृतीयाः तदिदं ग्रीकणुता न हि शखोतन्नो देवाश्चमदनुयज्ञं पथात्तरसादसयन्नो अस्मा ॥ ३१ ॥
न च वाणिमध्वनी विचारो अष्टाविद्वाग्नीनुवनस्यगोपौ विश्वकाशं नृपबाधमनौ अपदुधनुदतामराति ॥ ३२ ॥ रु
धाहस्मेयेनमसोपसधमिवंदेवमित्रयेनो अस्तत्रुरावाहविषासहभक्तः शतंजीविमशरदः सर्वाः ॥ ३३ ॥ विर्वन
द्वचमुदभात्तरसाचत्रुरावाहमित्रियददंती तन्मिवपतिपाथि तिर्द्वयानैः हिरण्यैर्विततैरनरिद्धो ॥ ३४ ॥ इहो
ज्येष्ठा मनुनेहमेतियस्मिन्वृर्वचत्रयैततरातस्मिन्वयममृतं दुहानां दुर्वतरं मडुरितं डरिष्टं ॥ ३५ ॥ इहोयवृष

म५ २

५४

३१

८४

तन्त्रोत्तर
३०

२३

अपः ४

अष्टात्र

534

41

स्प३

ਸੁਨੁਏ

परि त्रदशदुपार

दित्याप

3 नोवेंबर

३१

इयं

उपा६

43

५१४

10

મર

3

स्व

३-अतीत्यामित्यस्य धृत्वस्त्वक्तृस्त्वकाव्यपोविहं हस्तमिः यद्भूमाशानीदेवताप्रनुपुण्ड्रः यक्षनिबर्हते विनियोगः
३-मास्तिष्ठाजि कात्याविहृतिः श्रीनाम्स्तत्रलित्वाभ्यः काकासा ज्योः अत्रकासा यक्षदेशोपपां ३

अंगादंगाध्वोन्मोलोन्मोजातं पर्वति पर्वति। यद्गुप्तं सर्वस्माद्यत्नस्तन्मिमं विवृणोति॥१॥

रवर् जे३

इमं सर्वस्मादात्मनस्तानिर्मण्डितमिति॥ अथ स्पष्टकस्याश्च नायनशास्वास्तु सारेण यं पाठ्यार्थं त्वेति वि
यशास्वास्तु सारेण तु अस्मिकायातयाति स्वादुमिन्नमिः उरुत्पामिन्स्पामाद्विक्कमन्वर्धयार्थं द्वादिं समानं॥
॥ मद्दार्षयाश्च मदि तेषां धर्मं धातुमन्त्रमर्धनात्मनस्योसत्कर्ममालिङ्गणमिह नृपिण्यर्थः प्रथितसं
गः॥ मातापुण्यचरित्रकीर्तिविसवायस्यो विक्रान्तमप्राकृत्यपरसुविचार्यतुरः प्रीयदित्तदः पितामोयं
कौशिकवैश्वत्तपणमणिः श्रीतटविश्वेश्वर॥ वेदस्मात्तमेतेन येन स परं वाक्पुरुषं ब्रह्मते॥ मतिर्योत्राखे प्रह
तिरमणीयव्यवहृतिः पराशीलैश्चाद्यजगति सज्वरकृतियोऽर्चिर्विद्वतेषां सुकारतल्लते स्थितिमयादि
यं यासारण्यप्रवरखनिधिष्यत्तणिति॥ इति श्रीपंडितभूरिजातकदाहमस्तेयादिविरुदविरदावलीखि
राजमानश्रीमदनपालपुत्रस्य मंभ्रतुनिर्वधे मद्दार्षया निधनेकमर्मवियुक्तश्रुतार्थसंरंगः॥ रागप्रतिमा
दानविश्रुतकलागोश्रान्निधनं कर्मजादौ प्रजापतयैवाश्रयति॥ अतथावर्धेद॥ कर्मप्रकोपेनेकदा वि
देयैवेदोपप्रकोपेने सवैति वाच्यं तथा परं प्राणिषु कर्मदोषप्रकोपजाः कायमनोविकाराः॥ इति॥ ए

५२

यु२

[illegible]

44

६-आरात्त इत्यस्या-अग्निकांशान्तःपाशिवेन-अग्निरीषिःवनस्पतिदेवता-अनुष्टुपछंदःवनस्पत्यभिपत्रलोदिनियोगात्

त्र

ক্রি

म्यादिनिदानमतिप्रथमं जायते तदोषोत्थं हेतुं सर्वान्तरद्वयमानं हेतुं देवद्विनायदादोषस्य
 महारसकर्मजो दोषः अल्पके देतावतकस्य निमित्तप्रधेयौ धेयौ त्रिकाः अतिमहती यपदोसवेष्टः ॥
 तमेवाह दोषकर्मज इति तथानिर्दिष्टत्वात् तदोषं जन्मोपधेयं नदि ॥ उत्तया जायमानसु नि
 त्वोपधेयवयौ अप्रगद्ये विषयः ॥ अदोषजन्मा कर्मद्वयस्य नयत्रापि कर्मजत्वाद्दोषजत्वानि
 श्रयः तत्रायाश्चिदाद्योपधेयकर्मस्य ॥ प्रणतिशब्देनोपधेयत्वं प्रदत्तं विषयस्य कृतं तवा
 यत्सिद्धं त्रयं आत्रेयमिदं स्वारात्यरपुरसुतीनिवाते त्वातिवर्णं ॥ अक्षिते सुवर्णस्य तोषसिमे सुवर्ण
 स्यते ॥ तद्यप्योराणिकश्लोकोपि सम्यक् ॥ अक्षितं देवजस्य देवजस्य देवजस्य देवजस्य देवजस्य
 नमस्वत्यस्य मयस्वमेति शब्दोपधेयस्य सत्त्वस्य सत्त्वस्य सत्त्वस्य सत्त्वस्य सत्त्वस्य सत्त्वस्य
 ॥ ॥ इत्युक्त्या नमस्वमेति प्रकाशः ॥ अथ वेदपारायणविधिः ॥ ॥ इति लेकल्पयित्वा अग्निमुपसमाधाय
 पवित्रं नैऋत्या देवतास्यो जुहोति अग्नये सोमये द्वाय ॥ विश्वस्य देवस्य कर्णस्यो अग्नये

स्या म्भजः

स्तीयन्धेर

न३

कलशस्थापनोत्तरं होम इति ग्रंथांतरे २

व३

सा १

अद्वयैकज्ञायैमेधायेधरलयेधियैर्यैद्वयैविमैसवित्रेनजापतयेकाएअणयैसैमाअकताएअणयैव
 खेस्योदेवेस्यःकाएअणिस्यःसाहितीर्यादेवानास्यउपनिनिद्रोहववाहायविश्वेस्यःअणयेस्यः
 त्वैस्विष्टकृतेचपृथक्स्वादाकारेणकृत्वाव्यादतिसिश्चउर्गपरिष्वतिसमाभूवैतायुष्मातप्ययति
 एवंअयेदस्यकाएअण्यप्रदिधर्मास्विष्टकृतस्थानेशतर्चिन्मोमाभूमेस्यःएतत् मेदायविश्वामित्रायवै
 रतरद्वाजा॥यज्ञानामदग्नायुगोतमायवसिषायधगायेत्यःकुर्वस्वकृत्योमेधानाम्नास्यइतिततोवेदादिम
 रस्यसंभूतमधीयीतेसाहसगवाध्वोधमयन॥॥इतिवेदम्वरायणेपक्रमविधिः॥अथवेदपाराय
 णेकलशप्रतिष्ठाप्रकारः॥तथैर्दिवाऽस्तयेगेहप्रशस्तेभुपःस्मृताकनशेसुददंतवसुनिर्जिह्वित
 षितोऽधुष्यपद्मावमालासिःश्वदनेःकुंकुमादितिःमृत्तिकायवसंमिथंवेदीमधेन्यसेततःपुंषुशक्तिःकु
 कायेविहापश्चाद्युखंस्थिताःस्नापितमृत्कुंसेः॥अथवाडिअवुमुखावत्सजीवाकृतिद्वेदमृत्तराय
 कुशैःकृतमृत्विहापधनेदवातैततःस्वस्ययनंपवेत्वाप्रतिष्ठाकारयेत्यश्वात्तजाड्यमथोचातीयज्ञोप

द्वेभ्याम्

प्रदेवाया

महासूक्तज्यो ५

४५

चित्र

प्रसंगेन विनोदोक्तं च तस्योपलब्धं सामान्यं प्रमाणं यैर्मेधा यैर्प्रज्ञा यैर्धाराणां सैतदमरपतयैर्ब्रह्मतत्त्वैः प्रियैर्ज्ञेयैः ॥ ४ ॥ सवित्रे प्रो
पतयेकोऽक्षय्ये सामायकोऽक्षय्ये अश्वयेकोऽक्षय्ये विन्ध्यमेदिवे नः ॥ ५ ॥

सोमाये ५

लार

तनेवेद्यवृत्तचंदनकुंजमौसगधपदीपतां हलैः रत्नैश्च पित्तमदौ ॥ ब्रह्मयज्ञानमिति वागयथावोद्यमे ॥ १ ॥
 उपाध्यायैः मेरुचयथापातैः पञ्चतनूः ॥ इति वेदपारायणकौशप्रतिष्ठादियुक्तं ॥ अथानन्तरायणविधिः ॥
 ॥ अथातो नन्तरायणविधिं व्याख्यास्यामः ॥ असमाप्तेन श्रीपाद्यथाशक्तिवाप्यः फलान्वादनं वाहवि
 यमात्रमस्यैव च स्कातदशेषमधीयतीत्यामात्री मृदी च वादिशुभप्रक्रम्याः शुभपुंसमाश्रयपरि ॥ अर्थिकं भं
 प्रदद्यात्येनेतां सो देवतास्य शुद्धातिभयेद्ययप्रजापतये ब्रह्मस्य तये विश्वेस्य देवस्योक्ताः उपासित्वैव संहितास्यै
 देवतास्यः उपनिषदोयाज्ञिनास्यै देवतास्य उपनिषदो ह्येवाहाय विश्वस्योऽरुणस्य अत्रुमये चिद्विष्णुतेवष्ट
 यकृत्वादाकारेण कृत्वा याहति तिस्रश्च नः परिषिं च तिसमाहितेतां स्पृष्ट्वा तर्पयति ॥ एवमृषेदिनी काष्ठकण्ठादिवक्रम
 स्त्रिंशद्वातेन शतवर्त्त्योमधमे सोऽयत्समद्वयविश्वामित्रायुवामदेवायाः ॥ त्रैसरत्नाजय जामदग्नौ तामय
 वशिष्ठाय ब्राह्मणेऽप्यपावमानीस्पृष्ट्वा इष्टकैः सोमदानं ॥ अस्मीति ततो वेदादिभिरस्य सप्तमधीयतीतानां स्यान्ना
 रानध्यायेत् ॥ अथ तत्र समाप्तेना स्यात्तराजाननमरणे अशुचीनंतरा वदं रत्नोद्यरा विरमैतुयावदं नमधीयी

य३,

ਘੋਰ

वाङ्मानीज्योदेवताभ्यउपनिषज्यो५

सूक्तोप्योपहास

तस्मिन्मन्त्रागच्छामिनामस्मिन्नानध्यापेनास्यात्राजगन्मरणेअखचीनोतराखद्वेनात्राविस्मेहः। यावत्तन्मे
 धीयतिव्यवहारविस्मेहोऽत्राणायात्मनास्वप्नप्रवृत्ताप्रविधाययावकात्मधीयतेततःसर्वोनिर्गोनि
 शात्ररसंयमाः। रणकैलिलोप्यप्रदितोद्वात्रा। आदधत्तेवद्वाहणलोजगदक्षिणहानेवदध्याहरेतः।
 नविप्रिनावेदमधीयाद्दत्तेविवेचनवतिममः। शुद्धिश्चमवति। द्वात्पां। पारायणोन्मसि। श्वानोवनइदधीति।
 अचतेर्यः। प्रमुच्यतेविलिङ्गस्य। पतनीयपताकेस्य। श्रद्धायोरिहः। सिद्धो। गाशुभमसिद्धे। जवतिविवृत्यः। श्रद्धा
 न्ना। सोजनात्तस्मिन्नात्तस्मिन्सेवनाच्चप्रतिरया। अङ्गनात्तस्मिन्सवती। अथाहद्वहणद्वहणद्वहणद्वहणसम्पेपा
 नां। अत्रप्रद्विवाहणस्यलोहितकरणास्यशुद्धननादुवर्षवेयात्यतिसेयोगाच्चमप्रतिः। याजापस्यानां। दानावर
 णाहयज्ञोपवेष्टानाच्चअष्टतिथि। दायणस्यानाचरणादुरुतस्यगमनद्वजखनागमनाच्चनवतिमुरापांननिह
 शतिरश्वाधिययाननादसीम। मानादन्यायतश्चएकादशतिविलिणहननाद्वादशाविहर्षजनेइहजन्मक
 तेः। एवैःपापेःप्रमुच्यतेचर्गलोकगच्छतिपिहैस्वर्गलोकगमयति। अग्निहोमादीनुकृत्स्याजतिनेः। कठलि। ४६

एणास्त्रीलोहितकर४

जर्जरुननार

३१

ब्राह्मणोहिफलः इति॥२॥

कृष्णः

रिंमवतिवेद्यायासदेवस्यादप्यामासप्यवात्रोसिंयंकामयतेकामंतंतवेदेनसाधयेशत्रसाधनादि
यत्किंचिद्ब्रह्मणोदिफलंमहेति॥समानेचैनायमुपातर्प्यतीतिरसमानेवेदपारायणेसमानेचैतदेवताः
यत्वेक्राःअग्निसोमाद्याःयज्जपातर्प्यतीतिरयमुद्देनसहिततर्प्यतीतिरयमुद्देनपारायणेतस्यवेदस्य
धान्यमुयतेअथवाहारादिवाक्यतिचतुष्टयमुक्तंयजुश्शब्देयत्तंतैतदुक्तंभवति।तदर्थोःसूर्यामि वां
यनेनप्रकारेणतर्प्यत्वादिवाक्यसोमादीचतुष्टयंतीतानस्यान्तरजगन्मरणेअशुचीतिनाःशुचिःदेवसूते
मिथ्यानात्राव्याहरेदिति।उपक्रांतवेदपारायणमध्येनव्याहरेत्तद्वापयेत्तथासौकिंकवचनमि
तिपित्तं।पात्राविहितैर्नमितिकर्मानुपयुक्तंकिंचकुर्यादित्यर्थः।निशानिशान्तरंस्यामापरपसलि
लंलोप्येपरिच्छादितिलोप्यच्छिवापरिह्यपतर्जयित्वावर्तपरिदध्यासमापयेत्निशान्तरंनिश
मंवाहः।उक्तदकसमीपीरमिकावा।निशादिकालादेःशोशवर्जयित्वासमापयेदित्यर्थः।द्वार्यांका
मिच्छीति।अग्निःपावमानसिःपारायणद्वयैपावमान्यश्चमिलित्वोक्तफलायकल्पत्रइत्यर्थः।एवमुत्तर

सतिनंर

कामु

पारायणभ्यां३

३ ज्यो

८८

ਜਿ: ੬

୪୭

गाद२

स्प.

घार

३२

दा३

੨੪

सुपञ्चाशास्योदेवीसुखसंगोचमानसर्षेनियोष्यत्यस्योतिपञ्चाशयत्रानरोदेव्यतोद्युगानिविततैः प्राप्ता
 दायतद्व्याशासदाश्रयाद्विरतिःस्यस्यपित्राएतेयाप्रभुमाश्रीमानमयत्रादिवआष्टमसूःपरिधाता
 धिवीयतिसस्यशासतत्पर्यस्यदेवत्वमद्वयमद्याकृतौविततैःसंज्ञारयदेव्युक्तद्वरितसंयच्छाश्री
 वाससूत्रसैतिसिम्भे॥शातानिअप्यवरुणस्यातिरक्षेत्तोरुपेक्षुतेद्यौरपसू॥अनन्तमन्यदुशदस्यपान
 कृष्णमन्येद्विरतःसंस्तरति॥पाशाद्यादेवावुरितास्यस्यपनिरेहसापिष्टतानिखद्यतिनोमिद्रावरुणोमामहत्तौ
 मदीर्घसिंधुःप्रथिवीउतद्यौददमषरुपेक्षसूक्तम्॥इदमिदंवरुणमग्निमादुर्योदिवःसुपसो गिरत्मा॥
 एतंसद्विप्रावज्जभावंदस्यम्रियममातरिश्चानमाहुः॥शाकृच्चक्रियान्तेउर्यःसुपसोअपोसाणोदिवस्यतेतिअ
 तश्चस्यदनाइतस्यादिष्टतेनप्रथिवीसुघतो॥अयंहवसाहंसःशुचिषडुत्तरिश्चसद्वीताविष्टेतिविष्टेरो
 सत्वाविष्टहरसद्वेष्टोमसज्जोगोनाकतजाअग्निजाहो॥शयमेकाकंनैयत्वाष्ट्यतीव्रतमसाविद्यादस
 सःअद्वैतविद्यासुखोभवंतानदीवद्युग॥इयमपिकाशतः॥यदद्वैतस्यसोवोनागाउद्यमिद्रायं व
 सः

तत्र

五

२३

ब्र

अतं३

नदष्टास्त्रिष्टुतउदुश्चदयंनमितिहृतीशंशर्षार्थंइतिमतोदहतोतच्चद्वुरितिपुरजिक्खमदंअ
मीनिधुचोचउपुत्रेणजमदग्निनादष्टापूर्वाहहसुत्ररासतोहृतीनमोमिक्खयेतद्वादशब्रंहर
कंसूर्यपुत्रेणानितपसादष्टंजागतंशत्रोनवेतित्रिष्टुअसूर्योनोदिव्यावितिपत्रवंसक्तंसूर्यपु
त्रेणचक्षुषादष्टंगायत्रंवित्राहृहदितिचत्रंक्रवंसक्तंसूर्यपुत्रेणवित्राजादष्टंजागतंवित्रा
जंज्योतिषेव्यास्यारपंकिरायंगौबिद्वंसक्तंसापराजार्धगायत्रंमवत्रसूर्येदिवातात्वंस
क्तंकेचिदामस्रवंमयत्रेयक्राधिःमोहमितिश्चान्तयोयएतेनसौर्येणसूर्यमहरहमप
निष्टंतेतत्रायुष्यवंचारोण्यवंचोमवन्निमवकांमवत्रोमवंचंवेसूर्यसासुज्यगच्छति

५०

शोधपत्रं ४० पत्रे द्वितीयदृष्टि १५ तै

॥ इति महासौरमंत्राणामृष्याद्याविधानं ॥

अदेवः अद्विजो निवासते यदेतन्नो निषत्तैरथयस्सि। प्राचीनममदसुवर्तैरजउदन्वेन ज्योतिषाया मिसूर्यः। इत्येनसूर्ये ज्योतिषावाधस्ते
मातगत्रविषमुदियर्धितानुनाप। त्रि० हापोविद्याप अस्तेव्य व।
दंतिदरितोरथो॥ चक्षुर्देवदितेषुक्रमुच्चरापश्येमशरदशतंजविमशरदःशतम॥ चक्षुर्देवमहंअसिख्यंमला
दित्यमहंअसिमहंअसिमहोमहिमापनस्पतेहोदेवनहंअसि॥ चक्षुर्देवमहंअसिसंवादेवमहंसतिम
क्षादेवानामेसूर्यसुतेहिनाविद्वजोरदास्य॥ अयंहृज॥ मनोमित्रस्यवरुणस्पजहसेमदेवास्तेहंस
पर्यंतहरेदृष्टोदेवजातायकेतवेदिसुत्रायसूर्ययिशांसता॥ समसात्प्राक्किःपरिपातुविश्वतोद्यावाच्यवततन
मृत्वाविनित्रविस्मम्यन्निविशति॥ यत्केनतिविश्वाहोदितिसूर्य॥ नानदेवैर्योतेनासंविश्राममिरामनाड
मोपामीवामपुडुस्यसुवा॥ विश्वस्पदित्रेपितोरहसिप्रतमदेवयजुर्वरमिस्वधाअनुपदद्यात्सूर्योपत्रव
महेतन्नोदेवाअनुमंसीसतक्रडा॥ तन्नोद्यावाद्यिवीलन्नआपरेन्द्रःक्रद्योनुमरुतोदवेवचमश्नतस्त
सूर्यस्पसंदशीसद्रक्षीवजोजरणामशीमदि॥ विश्वादेवाभुमनसःसुवक्षसाःअनावतोअनमीवाअनाग
साःउषन्नत्वाभिन्नमहोदिवेधोऽजीवाप्रतिपश्येमसूर्यः॥ महिधोनिर्विघ्नतत्त्वविचक्षणसास्वत्तंभुधोमे
याःआरोहंतंष्टहतःपाजसःस्पर्शिवयंजीवाःअभिपश्येमसूर्यः॥ अथस्यतेभुवना निकेउनाप्रवेरेनिर्विश
दिवे० विस्वा० त० त०

एवं४

३ ज्यो

६८

त्राणिपारा ॥ अथ महासौरमंत्राः ॥ उडुसंजातवेदसंवेदं वदति केतवः दशो विधाय सूर्यमा ॥ अथ येत
यवो यथा न ह्यत्राय कुमिः सुराय विश्ववदसो ॥ अथ दशमस्य केतवो विश्वमयो जनीयुः नानो अय
त्रो यथा ॥ अतरेण विश्वदरीति खैति कृदसि सूर्या विश्वमाता सिरोचनम् ॥ अथ देवतानां विश्वः प्रथमं दुर्दे
विमात्रं प्रात्यद्विष्टं स्वर्गं ॥ अनापाकं चक्षुः साधुरण्यं तर्जनं अत्र ॥ अत्रो पश्यसि ॥ अथ देवविद्या
मेविरजः स्पष्टदानिमानो अकुमिः पश्यं जन्मानि सूर्या ॥ अथ सत्त्वा हरितोरथे यदं निदेव सूर्यो विक्रं
विबोधा ॥ अथ कुसुमसंयुक्तं वधुरोरथस्य नभः ॥ तालियांति स्वयुक्तिः ॥ अथ यंतमस्य रिज्योतिष्यं नृपुत्र
रदिवं देवत्रा सूर्यममन्त्रा ज्योतिः सत्रम ॥ अथ यत्र यमित्रमद आगे दं नृतरा दिवा इदं गंमम सूर्य हरिमाणं
संवेदना संयथा ॥ अथ स्रक्त्रे सुमेहरिमाणं रोपणाका सुधमसि यथोदा रिद्वेष्टुमदे रिमाणं निदध्यासि ॥ अथ
वगादयमादि ज्योतिष्येन सह समहा द्विष्टं मसं रंधयन्मोहं अहं द्विष्टते रधश ॥ अथ दमेकं त्रयोदश संय
सूक्तया ॥ चित्रं देवानां सुदनीकं चक्षुर्मित्रं वरुणस्य ॥ आघाद्या वा घृथिनी अंशं रिदं सूर्य आत्मा जगत्स

नि ॥ ६

४९

गादं स्प

रत्राणिपारायण त्रयंगं गात्रानं मिलित्वा साधनं निमज्जंश्च वति ॥ प्रतोचवती अर्थः प्रजापत्यहाना करण
प्रकोत्तं राजा पत्यानाम उच्छातो एवं चांदायणस्थाना चरणेभ्यो प्रवेधने यजति नाशः ॥ अथ नम्रवाराय
णविधिः ॥ अथ महासौरमंत्राणां प्रथमा विधीयते ॥ अथ मौर्याणो मंत्राणां मृकं स्यादृषी देवतां हं
मित्रवद्वपामः प्रवाचार्यक्रमेणोडुसंजातवेदममित्रत्रयोदशं संस्कृतं कथं नृपस्य न दृष्टं गोयत्रमव्या
तस्ते सुष्टुतो त्रेवो यनयन्वा रोमं नृप्रनिषदं व्यादिषन्नाशनी चित्रं देवानो सुदगादिनिष्कृतं संस्कृतं
गिरमेन कुं येन दृष्टं त्रेष्टुसमिदं मित्रं वरुणमिति द्वयवथ्येन दीर्घतमसा दृष्टं त्रेष्टुतो दं सः शुविषदि
त्रेष्वागौ तमपुत्रेण वामदेवेन दृष्टा जगतीयवा सूर्ये त्रेष्वाक्षमिपुत्रेणा दृष्टाः सुष्टुस्य दस्य सूर्ये
त्रेका उ सूर्य इति तिस्र उदेतीति वतसो द्द्वं अगुद्वय इत्यतमिति तिस्रपतामेवावरुणो नवमिष्टे

नष्टास्त्रिष्टुतउडशदयंतमितिहतीशंशराह्मइतिमतोवहतोतबहुशितिउरुभिक्षवणमदंअ
सीतिष्ठोचउउत्रेणजमदमिनाटशहृवाहहसुचरासतोहतीनमोमिस्सोत्रेनदशबंर
कंसूर्यउत्रेणासितपसाहृंजागतंशत्रोनवेतित्रिष्टुअभूयोनोदिक्कात्रितिपत्रचंसूर्यसूर्यउ
त्रेणचक्रुषाहृंगायत्रंविनाहृहदितिउत्रचंसूर्यसूर्यउत्रेणविनाजाहृंजागतंविना
जंज्योतिषेवासाशपंकिराणंगोबिहृचंसूर्यसूर्यपरात्रार्धगायत्रंमवत्रसूर्येदिवातात्रंर
कंकोचिदामस्रवंमन्यत्रेयक्रविःसोहमितिश्चातयोयएतेनसूर्योणासूर्यमहूरहमप
निष्टंतेतत्रायुष्यवंचत्रोणवंचोसवंचिमर्वकामवत्रोनवंचोत्रेसूर्यसायुज्यगच्छात्ति
॥ ॥ इति महासौरमंत्राणामृष्याद्यजिधानं ॥

५७

शोधपंच७पनेदितीवप७१५को

घा२

ने१

सुषध्या॥ सूर्योदेवीमुखसंरोचमानोसर्पेनयोषाअस्योतिपश्चाद्यत्रानरोदेव्यतोसुगानिवित्तैप्रीतिता
दायंतदश॥ सदाअश्वाहुरितिस्सूर्यस्यवित्राएतेयाअभ्यायोसाममयत्रोदिवआष्टमसूःपरिधानाष्ट
थिवीयंतिसद्यः॥ सतसूर्यस्यदेवत्वमहिवंमहाकन्तीवितंतंमंज्जारायंदेवसूक्तदरितसंयच्छात्रा
वाससूक्तसैतेसिमसो॥ सान्निभ्यस्यवरुणस्यतिरहोदयेरूपंरुपुतेद्योरुपसू॥ अनन्तमन्यदुशदस्यपज
३३हमन्यद्वरितःसंतरति॥ पा॥ आद्यादेवाहुरितासूर्यस्यनिर्हसापिष्टतानिखद्यतिनोमित्रावरुणमामहत्रो
मदितीसिंधुः॥ धृषिवीउतद्योदुदमवर्षसूर्यसूक्तसः॥ सदेमित्रवरुणममिमाहुरयोदिव्यःसुपसंगिरुत्मा॥
एकंसदिप्रावज्जक्षवदस्यमियंममातरिश्चानमाहुः॥ सः॥ सन्नियानंतउर्याःसुपसंगिपोसाणादिवसुत्यतेतिअ
वष्टवसदनाइतस्यादिष्टतेनधृषिवीमुच्यते॥ सः॥ अयंहवामहंसःसुविषदसुतेरिहसहीतावेरिषेदितिषिडुरेण
सवर्णिपह्वरसहस्रबोमसक्रागोजाअतजाअदिजाहृ॥ सः॥ इयमेकाः॥ सूर्यस्यासूर्यस्वतीउचमसाविद्यादस
सः॥ अत्रैत्रविद्यासुप्रोभुवतान्यदीवद्या॥ ॥ इयमप्येकाः॥ सः॥ यदहसूर्यसुतोनागाउद्यमिजायंव
रः॥

दा३

त४

त२

उ

र३

प्र

संत२

देवता

४ अ

रुणायरव्योदिते स्याम तत्र प्रिया सी अर्थ मय्यणवः॥ ॥ एणां को तद्वत् ॥ सूर्यो वृद्धो धीमो प्रसूरु विश्वा
 जनिम मां नृणाणां सोमो दिवा दृश्यो रोचमानः क्रतुर्विहृतः सुकृतः कर्तुर्दृष्टः॥ ॥ सूर्यप्रतिबोधो नृणां
 पतिस्त्रोमो निरुतरो निरुतरो प्राणो मित्राय वरुणाय वो वीनागसो रथे अमयोः॥ ॥ विनः सदसं सुते भो रदे त्वा
 वानो वरुणो मित्रो मित्राय वं सुवद्रा ड्यमनो अर्कमानः॥ ॥ शी अर्थ मय्यणवः॥ ॥ तिसुसगा विश्ववशाः साधारणः स
 ये मित्राणां च दुर्मित्रस्य वरुणस्य देवश्च मे वयं समविध्यं कृतमामिमांसा उद्दे निप्रसेविता जनानां महो को
 तुरर्णवः सूर्यस्या समानश्च कृतमया विद्यतम्यदेत सो वदति धृष्ट्यर्थं कः॥ ॥ ॥ विना जमान उपसामुपस्थाद्वेदे
 देत्यमुमद्यमानः॥ ॥ एण मे देव स विता चक्षुष्याः समानं मे मित्रे भामि॥ ॥ ॥ दिवो र्वे वसुत स चक्षा उदेः ति हरे अ
 र्यं सरणं लाजमानाः वृन्जनो सूर्येण प्रसूता अमनोः॥ ॥ ॥ यत्रा चक्षुः स्यान्मृता गाहमस्येते नो
 नदीयन्ते ति पायः॥ ॥ ॥ वृक्षये मे को द्ये च आ उदयं शतं तव पुर्दिवं प्रति प्रतिक्रोरो पदमं शुर्वदति देव तं श
 विश्वमेव द्यसे अरः॥ ॥ ॥ शीर्षः शीर्षो जगत् स सुषुप्त्या तिसमा विश्वमो रजः सप्त स्य स सुक्षिता य सूर्यं वते

नेर

न ४ न ४ या १

कर

ए २

मिहण

६२

३५३

४५

अदेवः अद्विजो निवासते यदेतं चोक्तिः पत्तैरथयं सि॥ प्राचीनमम्यदुवर्तते रजउदयेन ज्योतिषा यापितसूर्यः॥ येन सूर्यो ज्योतिषा वाधते

मातगव विश्वमुदिय विनिर्गुनाम्

ति ३

हापो विद्या ५

अस्ते ५

बा १

दंति वरि नोरथो॥ ॥ चक्षुर्देवदितं सुक्रमुच्चरा पशुपेशरदशतं वीमशरदः शतम्॥ ॥ ॥ अथ ॥ अमं अमि सूर्यवला
 दित्यमं अमि महे सतो महिमापनस्यते द्वाद देवनं अमि॥ ॥ ॥ अथ ॥ अमं अमि सूर्यवला
 क्ता देवानां मसूर्यं सुते हि नो विदुषो रदा स्य॥ ॥ ॥ अथ ॥ अमं अमि सूर्यवला
 पर्यत हरे दृशे देवजाताय केतवे दिसुत्राय सूर्ययौ सता॥ ॥ ॥ सीमा सात्पत्तिः परिपातु विश्वतो द्या वा वयं च तन
 नृणां वा विनिर्गुनां विश्वस्य सुवा॥ ॥ ॥ विश्वस्य हि प्रेणितो रदा सिन्नतम देवयुक्त्वरसिख्वा अमुपदद्यात् सूर्यो पत्रव
 मां पामी वामं दुष्टं सुवा॥ ॥ ॥ तन्नो द्या वा पृथिवी न नृणां अपरः॥ ॥ ॥ अथो नृमरुतो देववत् सूर्यो नृमरुतः
 महे तन्नो देवा अमुमं सी सत क्रडा॥ ॥ ॥ तन्नो द्या वा पृथिवी न नृणां अपरः॥ ॥ ॥ अथो नृमरुतो देववत् सूर्यो नृमरुतः
 सूर्यस्य संदृशी च दृशी वशो जरणा मशी मदि॥ ॥ ॥ विश्वा र्दवा सुमनसः सुवक्षसाः अनापतो अनमी वा अनपा
 साः॥ ॥ उग्रं त्वामित्रमहो दिव्यो ग्रीवा प्रतिपश्ये मसूर्यः॥ ॥ ॥ महिधो निर्विन्नतत्वा विचक्षण सास्वत् चक्षुषे म
 याः॥ ॥ आरौ दं वं दृष्टः पाजसः स्परिवयं जीवाः प्रतिपश्ये मसूर्यः॥ ॥ ॥ अथ स्येतो वृवना निके लना प्रवरे निव विश

दिवे २

विद्या १

त १ त १

एवे ४

[illegible]

तथीपेदितदःपित्तसोयकौशिकवंशच्छरणमणिःश्रीनंदविश्वेश्वरोवेदस्मार्तमनयैवावयकतीर्तवेदो
मतिर्येषोशास्त्रप्रकृतिरमणीवाचवहतिपराशीलंश्चाध्यंगतिअजवस्त्रकृतिपयोधिरविज्ञनेयांसुकर
तल्लतेस्त्रितिमियादियंवासारणप्रवस्सुनिश्रयस्पतणितिअतिश्रितितपपरिज्ञातमीदृश्रियाति
किंदराजतिराजनीनश्चमिपादोभयमनुविनिविमहापदस्थानेनैवेकविपाकेयमभ्ररंग
अथयसिपतिविजितप्रज्ञावदुपप्रवेनविनियोगादिकंविद्यताविनियोगोनामसंबंधोअसंबंधोनाम
पाएकस्यैवमंत्रस्यविधिवलादनेत्येवमज्ञातियुक्तकर्ममंत्रमंत्रमन्त्रात्रतोयसिक्कर्मणियदागतावंतज
तत्त्वमदातकर्मविनियोगेज्योत्तरावचयद्यपिचर्यामिश्रकार्याशुभरुद्राद्यनुज्ञातीयादिस्त्रिहण्णव
रणमन्त्रिचयनेवरमेषुकायामेकादशतिरुद्रावकैश्चमिपिअतिहोमाद्येकर्मणंपात्रांसुद्रावका
नीतथावित्रीबालश्रुतीज्योपनाश्रुतव्येनेत्युद्दिशतसुद्रावकोणितोतथारुद्राध्यायीमुख्यतस्वैपापेरितति
थारुद्राणांजपदिमाचनविधिप्रारणायामादिहोमादिप्रतिभ्रतिपुराणवाक्यैर्जपहोमादिष्वेकयुविनि

८५

वा५२५

和

रुझ कर

35

५८

६-न्यठन्

नमः॥६

३- विनिर्वाकस्मिन्निनागे कतिमंत्रा इति मंत्र संख्या तथा कुत्र मंत्र विच्छेदः । एवं च नुवाक ३
३- एकोऽंशः ततश्चत्वारो नुवाकाः अपरोऽंशः । एवमष्टानुवाका गताः । अथ शिष्टानुवाकत्रयं तृतीयोऽंशः । एवं च नुवाक ३
४- संज्ञा तदनंतरं चत्वारि कुष्ठं यस्याप्यर्द्धिनिश्चये वसंज्ञा । मदनंतराण्येव त्रिंशोऽर्द्धिनिश्चयः । ततो वशिष्टानां च नुवाकाणि दिन इति । ४

[illegible]

त्रिषु४
दिनां३

न२

नार नामनुवाकर

अथापरस्त्रेधाविनागो नमोऽस्तु । अत्रवभूत्संवेधा विनक्तं जुहोतीत्येतदेव कृतिवाक्यं । तत्र वेदने मन्तेरुद्गमन्य वस्थारभ्य स्तोभापत्तिश्च भवि
मइत्यंत एको भागः । नमो अचेत्यस्या रभ्या वायथित्वे त्यंतो द्वितीयः । नमः प्रतरणाय चेत्याख्या समाप्ते सूतीयः । एवं त्रयो मंत्रा इति उपपाद्यते
मे अनंगं हत स्वतंत्रं ली मे बा ति स्रज्जा क्रुत यः ॥ इति धित्वा यत्रकारः ॥ १३

ति। १

नि।२

हेमं कर्तुं चिकीर्षन्नाकोटिहोममात्रवधात् तस्मिन्नेत्रयोर्मंत्राप्रतिस्वआहुतयोस्तर्पणैर्वमकाववाकाना
मेवजपान्नेहोमंचिकीर्षयामेकलहोममात्रेणार्थावाचमेकलप्रथमाक्रमेणैकमंत्राशितार्पणकादशानुवाकाएकौ
दशममंत्राप्रतिहोममात्रमित्रैः सावत्पत्राहुतयः वसुधैकरावैवाहोममात्रेणैकप्रकारः ॥ अथाह्यः प्रका
रः षोडाहविष्णुमात्मकः तत्र सप्तमंतरप्रवृत्तैकविंशत्यकारणैरुपपन्नमद्वितीयो ग्राहो ह्यतियविंशो लनमः प्रत
ययवेत्तारोत्ययतावद्विषयसंस्तवाद्येताकोर्मंत्रः ॥ एवं त्रयोमुत्राः नमो रुद्रस्योद्यथिव्यामित्याः रूपमुद्राः ॥ ३ ॥
यत्र वनमो रुद्रस्य द्रव्यवर्णयेषामित्यस्य द्रव्येष्वस्तेत्यस्य सिमां शिरोवाक्यशेषः सवेतैर्वितीयैश्चिषापियुहु
अनुपजतितथाचनमो रुद्रस्योद्यथिव्यायेषामनमिष्वस्तेत्यस्य प्रक्रम्य समाप्तिपर्यंतमेषः ॥ त्रः नमो रुद्रस्यो
द्यथिरद्वेषेण वातर्षप्रवृत्तस्य द्रव्याद्वितीयः नमो रुद्रस्योद्यथिव्यायेषामनमिष्वस्तेत्यस्य द्रव्याद्वितीयोर्मंत्रः एवं
वैकोस्त्रिनिर्मित्रैः सह षण्मंत्राः ॥ अस्मिन् अविनाशे वेधावैकैः सहोती लुपक्रम्य षडसंपद्यत इत्यंताः प्रकृतिः प्रमाणत्वे
न प्रवृत्तवर्जिता अभुनक्ति नियोगसंयद्वाक्यं प्रमाणाक्रियतोऽप्रश्नोपचमेत्राक्तः शतारुद्रो यहोमकाः सताप

५

स्वतंत्र होना

३ वाका अष्टौ यजुषिका शन्नस्तु मतेनेत्यादिन आरभ्य नवस्वनुवाके पुत्रयोर्विंशतिः दशमेनुर

Rh

दोमै एतावव्यावाङ्मयं ॥ अतिपंचमप्रकरणं अथोकोनसप्ततितुल्यशतमेव विसृज्य कथयतमः प्रकरणं स
 विनियोगप्रकरणानां च मेव तत्र प्रथमा उवाकं पंचदशः अथ ह्यादिना ग्रंथे दर्शितः अथ उपपादा हेमये कोनसप्ततु
 त्रंशतमाङ्कित्यः ॥ अतिषष्ठप्रकरणं ॥ अथेकवारं नमः कुट्टौ मेव विसृज्य निवेदनं पञ्चमः अथ अतिपंचमः अथ
 कादशिन्या दिव्वाक पदसंख्यानामहं निवेदात्कृतं त्रयोदशोऽंशः हेमकत्रये त्रध्वं विसृज्य पदद्वयोऽंशे न तिस्रः अथ
 वनास्ति एकादशधा विस्तरात्कृतं पञ्चम विपद्यति रूपं कति सास्त्रिणाङ्कित्यः अतिषष्ठं विज्ञातं रूपं कति विसृज्य कति
 तयाः तां विसृज्य सप्तदशोऽंशः पदद्वयोऽंशः हेमकत्रये त्रध्वं विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः अथ
 कैकाङ्कितिरप्येता एकादशोऽंशः सप्तदशोऽंशः अथ अतिषष्ठं विज्ञातं रूपं कति विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः
 षडङ्कित्यः तां विसृज्य सप्तदशोऽंशः पदद्वयोऽंशः हेमकत्रये त्रध्वं विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः अथ
 दशो तिस्रः सप्ततिस्रः अथ अतिषष्ठं विज्ञातं रूपं कति विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः अथ
 विसृज्य पदद्वयोऽंशः कति विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः अथ अतिषष्ठं विज्ञातं रूपं कति विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः
 ३ वाचं सप्ततिस्रः मेव प्रवृत्तिव्यापारः अथ अतिषष्ठं विज्ञातं रूपं कति विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः अथ
 स्वान्तिः सप्ततिस्रः अथ अतिषष्ठं विज्ञातं रूपं कति विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः अथ
 दत्तं न तिस्रः विसृज्य पदद्वयोऽंशः न तिस्रः

स्वतंत्रलोमे
अथ

रूपकांते५

[illegible]

त्वारि२

५५

ۛۛ

य२

३ एं

कैरेकादशेतिस्त्वैत्ति। निःसहपंचत्रिंशत्। ५ पा.

ੴ

[illegible]

याउ

੪੨

स्ति सृजि

१० त्याहूनचि एकोन सप्तसुत्रं शतमिति हेतुस्ते अष्टाविंशतिश्चाहुतयः प्रथममवयवैका अत्यय्युपायास्तावमकावका केरेकादशे
 तिद्व्यतिः सवसेसवस्यएकवत्वा रिंशती अथ रुद्रका दशिन्यामेव सप्तमयलेमपदे तथापि त्रैधामंत्रविनाग एकविंशतुत्तरशतस्य
 काणाप्रतिरूपकं तिस्रसिस्व ६ × १०
 मा३ स्व३ वा२ द्वा सप्तति ५

त्येकमेकैकैति तिस्रः एवं द्वैत्रातिः सहाष्टाधिक सप्तसुत्रं शतमाहुतयः चमकाववाकैरेकादशेति मिलित्वेकोन
 नचसुत्रं शतं ॥ अथ रुद्रका दशिन्यामेव दशोपपद्वाप्रयणेतथापि त्रैधामंत्रविनागो गकारो कविंशतुत्तरश
 तरूपकाणां दशोपपद्वा विनागः द्वादशोपपद्वा प्रत्येकं तिस्रसिस्व इति षड्विंशदाहुतयः प्रथममवयवैका अत्यय्यु
 पावेकैति मिलित्वा अष्टाविंशती चमकाववाकैरेकादशेति षड्विंशतिः सदैकोन पंचोशरा अत्रेव मोहोरात्रादश
 राहोमपवणोहोमंत्रविनागे दशमीशो द्वादशरूपकास्तेषु प्रयाष्टत्रिषड्णडितिराहुतयः प्रथममवयवैका अत्यय्यु
 पावेकैति चतुः सप्तति चमकाववाकैरेकादशेति मिलित्वा पंचाशतिः सौतौ वसोहोरा द्वादशोहोमपवणो अष्टम
 मंत्रविनागे द्वादशरूपकाणां प्रयाष्टत्रिषड्णडितिराहुतयः द्विचतुर्दशराचा दशोशहो
 मपवाष्टाचत्वारिंशतमंत्रविनागे द्वादशरूपकाणां प्रयाष्टत्रिषड्णडितिराहुतयः अत्रेव चतुर्दशराचा दशोशहो
 तीर्थाप्रथममवयवैका अत्यय्युपावापरचमकाववाकैरेकादशेति मिलित्वा एकोन सप्तसुत्रं पंचशती सप्तशती
 राचा दशोशहोम एकैकोन सप्तसुत्रं शतमंत्रविनागे द्वादशरूपकाणां प्रयाष्टत्रिषड्णडितिराहुतयः सव

५६

४ प्रथममवयवैका अत्यय्युपावापरावमकाववाकैरेकादशेति मिलित्वा पंचोत्तरशतं च यमाहुतयः ५४

अथ

३ नक्षत्रकाणां प्रतिरूपकमष्टावत्वा रिंशदिति पंच सहाण्यै शतानि अष्टानाहुतयः सप्तमलेमपदे एवैकोन सप्तसुत्रं शतमंत्रविनाग
 तानि षड्विंशतिश्चाहुतयः संपूर्णलेमपदे एव षोडशधामंत्रविनाग एकविंशतुत्तरशतं संपूर्णैकाणां एकविंशतुत्तर३
 तिस्रमयहोमपद्वा एव षोहोमंत्रविनाग एकविंशतुत्तरशतरूपकाणां प्रतिरूपकं षड्णडितिसप्तशतं रूपकाणां प्रति
 रूपकं षोडशोपपद्वा एवैकोन सप्तसुत्रं शतमंत्रविनाग एकविंशतुत्तरशतरूपकाणां प्रतिरूपकं षड्णडितिसप्तशतं रूपकाणां प्रति
 र्शतानि एकोन पंचाशतीमाहुतयः सप्तमयहोमपद्वा एव षोहोमंत्रविनाग एकविंशतुत्तरशतरूपकाणां प्रतिरूपकं षड्णडितिसप्तशतं रूपकाणां प्रति
 शाववाकैरेकादशेकाहुतयश्चि त्रसकाहुतयारका विंशतुत्तरं शतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकाद
 शैकाहुतयश्चि त्रसकाहुतयारका विंशतुत्तरं शतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकादशैकाहुतयश्चि त्रसकाहुतयारका विंशतुत्तरं शतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकाद
 यः इति चमकाहुतय एकविंशतुत्तरं शतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकादशैकाहुतयश्चि त्रसकाहुतयारका विंशतुत्तरं शतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकाद
 संख्या ॥ अथ महा रुद्राहुतयः ॥ तत्रैवैक विंशतुत्तरशतं सैकादशानि एवैकोन सप्तसुत्रं शतमंत्रविनाग एकविंशतुत्तरशतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकाद
 विंशतुत्तररूपका सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकादशैकाहुतयश्चि त्रसकाहुतयारका विंशतुत्तरं शतं सवति तत्र प्रतिरूपकैकादशाववाकैरेकाद
 कारितवापि त्रैधामंत्रविनाग शतांशस्य त्रयोदशरूपकाणां प्रतिरूपकं तिस्रसिस्व इति एकोन चत्वारिंशदाहुतयः

वांते ४ क्वात्तस्ये ३ वर

२८४

वेदांते४

၂၄

६६

स्तिस्त्र४

[illegible]

प्रतिरूपकमेकादशोकादशोति एकशतं द्वाविंशोद्वा प्रवृत्तिः सदैवाहं ससं सदैव च शतेषु ससं द्वा द्वुत्तयः॥
अत्रैव सोद्वा शिदशांशोमपद्म एवाद्या चत्वारिंशमेव विसागैः विंशतैरूपकाणां प्रतिरूपकमष्टावत्तिरादशवत्ता
विं४ कादशोति द्वा दशमधिकमैकशता एताश्चर्वा द्वुत्तयः प्रइसहस्राणि पंचशतानि षोडशचतवर्ति अत्रैव सोद्वा
चादशांशोमपद्म एवैकोनसप्तसुत्रशतमंत्रवितागेत्यविंशदुस्त्रशतरूपकाणां प्रतिरूपकं शतमेकोनस
प्तैति श्रुतिमिलित्वा द्विंशतिसहस्राणि चत्वारिंशतानि सप्ततिश्चादुत्तयः प्रइवैवमकादशरूपाणां प्रति
४ ति रूपकमेकादशोकादशो एकशतं द्वाविंशोद्वा प्रवृत्तिः सदैवाहं ससं सदैव च शतेषु ससं द्वा द्वुत्तयः॥
राचा॥ अथमहस्रद्वेषसमयहोमपद्मेतत्राप्रिभ्रमंत्रवितागे एकसहस्रं त्रिंशतान्येकविंशत्रैतिरू
पकाणां प्रतिरूपकं तिस्रस्त्रिंशदुत्तयः इति मिलित्वा त्रिंशतं चत्वारिंशदुत्तयोनवति चमकस्यैकविंश
सुत्रैकशतरूपकाणां प्रतिरूपकमेकादशोकादशोति मिलित्वैकसहस्रं त्रिंशतान्येकविंशोद्वा द्वुत्तयः॥
सहस्राणि ४

सहस्राणि नवशतानि वि२

१ स एताश्चर्वा ससदपंचदहस्राणि त्रिंशतानि चर्वा द्विंशतिश्चादुत्तयः शततोवसोद्वा राचातत्रैव समग्रहोमपद्मेतत्रा
पिणोढामंत्रवितागे एकसहस्रं त्रिंशतानि एकविंशतिरूपकाणां प्रतिरूपकं षड्प्रडि द्वुत्तयः इति स
प्तसहस्राणि नवचशतानि षड्प्रडि तिश्चादुत्तयोनवति चमकस्यैकविंशसुत्रैकशतरूपकाणां प्रतिरूपकमेका
दशोकादशोति एकसहस्रं त्रिंशतानि एकविंशतिश्चादुत्तयः सदनवसहस्राणि त्रिंशतानि सप्तदश
वा द्वुत्तयः अत्रैव सोद्वा राचातत्रैव समग्रहोमपद्मे षोडशभ्रमंत्रवितागे एकसहस्रं त्रिंशतान्येकविंश
तिरूपकाणां प्रतिरूपकं षोडशोद्वा त्रिंशतिसहस्राणि द्विंशतेषु सवतिश्चादुत्तयचमकस्यैकविं
शसुत्रैकशतरूपकाणां प्रतिरूपकमेकादशोकादशोति मिलित्वैकसहस्रं त्रिंशतानि एकविंशोद्वा द्विंश
ति सदैवाहं ससं सदैव च शतेषु ससं द्वा द्वुत्तयः॥ अत्रैव समग्रहोमपद्मे
२ वा शततैरप्यष्टचत्वारिंशमेव विसागे एकसहस्रं त्रिंशतानि एकविंशतिरूपकाणां प्रतिरूपकमष्टावत्तिरादशव
त्तिरादिति षष्ठिसहस्राणि षोडशतान्यष्टाश्रुतिश्चादुत्तयचमकस्यैकविंशसुत्रैकशतरूपकाणां प्रतिरूपकमे

वि१

४ नवशतानि एकोनचत्वारिंशद्वा कृतयः। नमस्कस्यैकविंशत्युत्तरात्स्वरूपकाणां प्रतिक्रममेकादशौकादशोति पूर्वोक्तानि सहेताक्ष
केष्विंशतिसहस्राणि ४ पञ्चरूपकान्वति। अत्र तत्राद्या एकत्रांत षट्त्वत्वारिंशत्स्वरूपाः। एकचत्वारिंशाप

व५

स्तिस्त्र
तिस्टनि

क३

स्तिष्ठतिः४

स्यत्रयोदशरूपैकैकौदशेतिविचत्वारिंशदुत्तरमेकशतमाहुतया॥अवशिष्टेकविंशदृपाणांकृतेअत्र
विष्टसृजोपसेयनयैकाहुतिःप्रत्येवमिलित्वाअत्राह्युत्तरापंचशब्दाहुतीनांअत्रेववसोद्वाराशतोत्राप
हएवषोढामंत्रवित्तगोपद्वत्वारिंशदधिकैकैशतरूपकाणांप्रतिरूपेणप्रतिविष्टसृजोशतानिषड्सप्ततिश्चा
हुतयःअवशिष्टेकचत्वारिंशदृपाणांकृतेअत्राह्युत्तरमेकशतमाहुतया॥अवशिष्टेकविंशदृपाणांकृतेअत्रा
ह्युत्तरापंचशब्दाहुतीनांअत्रेववसोद्वाराशतोत्रापहएवषोढामंत्रवित्तगोपद्वत्वारिंशदधिकैकैशतरूपकाणां
प्रतिरूपेणप्रतिविष्टसृजोशतानिषड्सप्ततिश्चाहुतयःअवशिष्टेकचत्वारिंशदृपाणांकृतेअत्राह्युत्तरमेकशतमाहुतया॥
अवशिष्टेकविंशदृपाणांकृतेअत्राह्युत्तरापंचशब्दाहुतीनांअत्रेववसोद्वाराशतोत्रापहएवषोढामंत्रवित्तगोपद्वत्वारिंशदधिकैकैशतरूपकाणां
प्रतिरूपेणप्रतिविष्टसृजोशतानिषड्सप्ततिश्चाहुतयःअवशिष्टेकचत्वारिंशदृपाणांकृतेअत्राह्युत्तरमेकशतमाहुतया॥

शैकादर

[illegible]

६२

कविचाहूपाकाणं कृतं त्रयाविधं सज्जोषसेत्पनयैकाङ्गतिरिति मिलित्वा च छद्मि शतिसहस्राण्यष्टौशतानि
 छद्मि शतिसिद्धाङ्गतया त्र्येवैव सोदरि। अथाऽतिरुद्रावदशोशहोमपक्षेव तुर्दशसहस्राणि षड्शताभ्यो
 कचत्वारिंशेतिरूपकाणां दशमोश एकसहस्रं चत्वारिंशतानि चतुःषष्टिश्चतस्रि। एकएवरूपको अत्रशि
 ष्यतो तथा चमकस्येकसहस्रं त्रीणि शतान्येकाङ्गि शतिसहस्राणां दशमोश एकसहस्रं चत्वारिंशतानि चतुःषष्टिश्चतस्रि
 ति। एकएवरूपको अत्रशि ष्यतो तथा चमकस्येकसहस्रं त्र्येवैव सोदरि। अथाऽतिरुद्रावदशोशहोमपक्षेव तुर्दशसहस्राणि षड्शतानि
 काणं प्रतिरूपकं तिस्रि शिद्धाङ्गतया इति मिलित्वा चत्वारि सहस्राणि त्रीणि च शतानि द्वावति शिद्धाङ्गतया
 चमकस्य त्र्यष्टिंशदुत्तरैकशतरूपकाणां प्रतिरूपकमेकादशैकादशेति मिलित्वा एकसहस्रं चत्वारिंशतानि चतुःषष्टिश्चतस्रि
 ति त्रिषष्टिश्चिद्धाङ्गतया एताश्च षड्हासिः सहस्रं चमसहस्राण्यष्टौशतानि पंचपंचाशच्चाङ्गतया ततो वसोदर
 चादशांशहोमपक्षेव तुर्दशसहस्राणि षड्शतानि चतुःषष्टिश्चतस्रि। एकएवरूपको अत्रशि ष्यतो तथा चमकस्येकसहस्रं त्र्येवैव
 पकं षड्पडिति मिलित्वा ऽष्टौ सहस्राणि सप्तशतानि चतुराशीति शिद्धाङ्गतया चमकस्येकशतस्य च

[illegible]

६२

वसमयहोमपक्षेचतुर्दशसहस्राणिषडशतान्येकचत्वारिंशच्चैतिरूपकाणां त्रैभामेव विनागे प्रतिरूपकं तिस्रस्त्रि
सत्राहुतयः। इति मिलित्वानिचत्वारिंशत्सहस्राणिषडशतानि एकचत्वारिंशद्भुतयः। प्रद्वौ क्रांतिः सदेताश्च
ष्टापंचसहस्राणिपंचशतानि शत्रुः। षष्टिश्चाहुतयः। अत्रैव सोर्हाराचामयहोमपक्षेवणोढामंत्रवितागेचतुर्द
शसहस्राणिषडशतान्येकचत्वारिंशच्चैतिरूपकाणां प्रतिरूपकं षड्भुतयः। इति मिलित्वा समाश्रितिसहस्राणि
षष्टिशतानि षड्चत्वारिंशद्भुतयः। चमकस्यैकसहस्रेत्रीणि शतानि एकविंशच्चैतिरूपकाणां प्रतिरूपक
कामेकौदशौकदशौति मिलित्वा चतुर्दशसहस्राणिषडशतान्येकचत्वारिंशद्भुतयः। एताश्च प्रद्वौ क्रांति
ः सदेकलहैदसहस्रेत्रीणि शतानि सत्राश्रितिश्चाहुतयः। अत्रैव सोर्हाराचामयहोमपक्षेवणोढशक
मंत्रवितागेचतुर्दशसहस्राणिषडशतानि एकचत्वारिंशच्चैतिरूपकाणां प्रतिरूपकं षोडशौडशौति।
मिलित्वा देलक्षेत्रीणि शतसहस्राणिषडपंचशतद्भुतयः। चमकस्यैकसहस्रेत्रीणि शतानि एकविंशच्चै
तिरूपकाणां प्रतिरूपकमेकौकदशौति मिलित्वा चतुर्दशसहस्राणिषडशतानि एकचत्वारिंशद्भुतयः।

दायतेति अनेमदैर्धेणप्रमाणं वरमाह ॥ उक्तलक्षणलक्षितागजोहसदृशी अक्षरूपवसदशी वायोनिर्व
 तीसर्थः ॥ इयं च योनिः कुंडलस्य पश्चिमदिशागमे खलोपरिकर्या ॥ मंडपलक्षणं च दधराणे ॥ नैऋदस्योन्नर
 र्जणमंडपं कारयेद्बुधः ॥ रुद्राय तन्मौलौ वाचं स्मरमुदकं द्वादशहस्तमथाष्टौ वाहनाकुप्यो द्विभक्त
 तस्य हारणि च वारिकर्त्रेया निषिद्धा ॥ प्रसुदकप्रवर्णोत्तमिकारयेदुन्नतानरा ॥ प्रागुक्तस्य मासस्य प्र
 देशं मंडपस्य शोभनं कारयेत्कुंडे यथा वक्त्रं लघुवित् ॥ अथ प्रकारं तरेण कुंडनिर्माणं दिविधिः ॥ इह
 सविस्तरं तद्वत्तुहस्तयन्तुनः ॥ लघुदेमं तवेकुंडं योनिवक्त्रं त्रिमेखलो ॥ प्रष्टुपश्चिमयोर्दक्षिणं वातं चतुरस्रं कुंडं
 विधेयमित्यर्थो निलक्षणं लघुवित् ॥ इहं रं ग्लोत्राकार्या प्रथमामेखलाडधे ॥ त्रिगुणोन्नता तद्वद्वितीया
 समुदाहता ॥ उच्चाय विचाराय च तृतीया चतुरगुला ॥ इत्युल्लस्रविचारः ॥ प्रष्टुयोरपि सप्तमो घट्टयोर्द्वितीयो हता
 ययोमेखलया ॥ चतुर्हस्तकुंडं मंडपमाह ॥ तथा षोडशहस्तस्य मंडपश्चतुरस्रं ॥ मंडपपुराणे ॥ नदी
 नां संगमे वैवसुराणां मयतस्तथा ॥ सुसमेतं मिलागे च देवताः ॥ विष्टिते यथा ॥ अविष्टित्युक्ता वैवसांश्च त्रिंशत्परा

सर्वे वा ५

६३

लगा २

अथ विसुतं दक्षिणे त्रयोषट्पदं स्तायतं च दक्षिण

त्रयोषट्पदं तद्वत्तुहस्तयन्तुनः ॥ लघुदेमं तवेकुंडं योनिवक्त्रं त्रिमेखलो ॥ प्रष्टुपश्चिमयोर्दक्षिणं वातं चतुरस्रं कुंडं
 अथोते वेदपारागाः ॥ कंदमूलफलहारदधिद्वीराः ॥ शिरोपिवा ॥ अष्टाष्टतिरुपलक्षणं ॥ अतो यत्रांति कर्मा
 दिवगेन निर्वाहं सवति तत्र यावत्किंचिद्विशिः कर्मवेगेन निर्वहंति तावतो अखिनो हणीतं यथा पिबस्वरागो यत्नम
 नेनैव कार्यं स्यात्पिबडुकं चैकं हेमं त्यागस्य सिद्धकाले त्विनत्यागकालस्येदाहमशक्यत्वाद्दिमो प्रकाम एव च य
 देवताः स्मृत्वा यजनीयं द्रव्यं मनसि निश्चयेदं यथा देवतमस्ति त्वत्वागः कार्ये यजमाने ॥ अथ वसुधारा
 कारः ॥ चिंतामणिः ॥ घृतकुंडं सवसोर्द्वारां संस्थापातयेदं निलोपरि ॥ अडुंबरी मथाद्रौ च मङ्गीकोटखड्गिता ॥ वा
 कुमात्रं सुवेकत्वा ततस्तस्य योपरि ॥ घृतधरोस्तथा सम्पत्तेरुपरि वातयेत् ॥ अथ वसुधारायोर्माध्यमका
 वाका ॥ मंत्रांतराण्यपि यूयं ते ॥ आचयेत्सक्तमग्नेयं त्रैलोक्यं देवमहर्षे ॥ अथ वसुधाराः सम्पत्तेरुपरि सवपातयेत् ॥
 इति स्थंडिलकुंडनिर्माणदिविधिः ॥ अथ वैधायनप्राक्पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥
 गरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥

ना ५

मं ३

५ मं ३
 १ रुद्रासविधिः ॥ पंचांगरुद्रासविधिः ॥

स्वात्मैकविशङ्कान्यासः अथमः । मूर्ध्निदिपादांतं पंचांगन्यासो द्वितीयः । पादाद्विहर्षं त्रैपंचांगन्यासः तृतीयः । यद्यदिमस्तृकांतं पंचांगन्यासश्चतुर्थः । हृदयाद्यस्वात्तं पंचांगन्याससंपन्नः । एवं पंचांगन्यासोऽत्रजननादिसर्वांगपर्यंतं पञ्चशङ्कांगन्यासः अपराः । अयं पञ्चमः । अथैकपंचमकारन्याससदित्वात् । पंचांगसूत्राणां न्याससर्वकंजपक्षो मूर्ध्नि विधिं व्याख्यास्यामः ॥ ॥ याते रुद्रेति शिखायामस्मिन्मह्यैर्ह्रस्वैश्चतिशिरसि स हस्राणि तिलनाटे ह्रस्वः । शुचिपदितिलवोर्मध्ये च चक्रं यजामहेति त्रयोर्ह्रस्वः । मुह्ययेति कर्षयो । मोनसैर्कृतिनासिकायां । वृत्तस्य मुखे । नालग्रवीहोक्तेन मध्येर्ध्वाद्यध्वयेति बाह्वोः । यातेति रिसुपबाह्वोः । र्येति धातोः । तिह्रस्वयोः । सद्योजातमिति पंचानुवाकं पंचंश्च । यल्लिखानमोचः । किरिकेस्पः इति हृदये । नमो गणे स्प इति षष्ठे । नमो हिरण्यबाह्वोः । तिपार्श्वयोः । हिरण्यगर्भेति नासौ । मीढृष्टमेति कर्चा । यिस्रतानामधिपत्येति सुहोः । सशिराजातवेदाश्च । पानोर्मनोमस्यं स मित्स्वोः । एषंतेति जाचे । येषामिति पादयोः । न रथ्योः । चदिति कवः । नमो विष्मिन् । इत्युपकवचं । नमो अशुनीलग्रवायेति त्रितयं । नमोऽत्रमुचध्वनद्वयं । यत्पादं तत्रैति द्विधौ । नमोऽस्तगवते रुद्राय ।

33

रु२

३६

[illegible]

मस्योरुद्रा३

अ

तिरबोध्यमिहोनिमर्माणतेजातवेदाइतियद्योसिद्धयाधत्तिमंयामारहाकर्तव्याशिवसंकल्पं हव
 यंयुसुअसक्तंशिरंरनारायणांशिखाअप्रतिरथंयवंचरातस्त्रीयमखंपेचांगसक्तजपेददछांगप्रणम्या
 आत्मानंरुद्ररूपध्यायेत्शुद्धस्फटिकसंकाशंविनेत्रंपंचवक्त्रंकांगगाधरंदशमुखंसर्वांतरणसुभितम्
 नीलश्रीवंशशांकांकांनागयज्ञोपवीतिनांव्याघ्रचर्मोत्ररीयंचवरेणमसयप्रदांकांमंडलंक्षमस्त्रास्या
 मस्त्रिसंश्लेषानिनांललेतेपिंगलजटाशिखमुद्योतकारिणंअमृतेनासुतेहृद्यमुमादेहाध्वंवारिणंवि
 व्यसिंहासनासीनंदिव्यसौगसमस्त्रिंतांदिदेवतासमायुक्तंसुरासुरनमस्कृतम्नित्यंचशाश्वतंश्रैतंयुवैत्र
 वमहंरमययशसंयस्यापिमीशानंरुद्रं वैविश्वरूपिणंएवंध्यात्वादिजःसम्पूज्यततोयजमनमारते॥३॥
 तिपंचांगरुद्रन्यासविधिः॥अथरुद्रासिजकविधिः॥असिजेकेष्वेकेन्यासाअपिसंघटीयतेअथ
 तोसंज्ञानार्जनविधिं व्याख्यास्यामः॥आदितपवतीथदिकेसात्वोयंयसुविप्रयतो ब्रह्मचारीयुक्तवासे
 सास्त्रस्पदक्षिणाप्रत्यक्षोन्मुखंस्थित्वातानिदेवतांस्तपयेत्प्रजननेब्रह्मासिष्ठपदयोर्विष्णुसिष्टद्वेनय

२५

त१

द२

१ सत्योहिरस्तिष्ठत्वाकोरिंद्रस्तिष्ठत्वाजदरेद्रिस्तिष्ठत्वाहृदयेविबस्तिष्ठत्वाकंदेवसदस्तिष्ठत्वाकंदेवस्सखतीतिष्ठत्वात्मिकोवयुस्तिष्ठत्वा

४ सं

१ इति

नयोःसूर्याचंद्रमसौतिष्ठेतांनासिकयोःप्रणःसिष्ठंठकस्योरश्चिनौतिष्ठेत्तललाटेरुद्रासिष्ठंठामूर्ध्नादित्यासिष्ठ
 छत्रेपिनाकीचिष्ठउरुतःशुलीतिष्ठतुपाश्र्वयोःशिवशंकरौतिष्ठेतांसर्वतोवायुसिष्ठंठोवह्निःसर्वतो
 अग्निहोत्रालामालापरिवृतश्चिष्ठउसर्वधिंगेमुखसर्वदेवतासिष्ठंठमारुह्यअग्निर्मवाविश्रितस्तियथालिंगं
 गाःसिष्ठंठ्यायेनंगंश्रुष्याहृतपदपिरात्मानंप्रत्याराधयेत्आराधितोमनुष्येस्त्वसिद्धेःदेवैःसुरादित्तिआ
 वाह्यामिसत्काबोमांशहाणमदेश्वरंअंबकंयजामदइत्यथेनमाराधयेत्अग्निर्मवाविश्रितस्यादेरयमर्थ
 अग्निर्मइत्यादिसिद्धंठमाणंमंत्रैर्यथालिंगंमंगानिसंस्पृशेत्॥तत्रमंत्राः॥अग्निर्मवाविश्रितःवैद्वह्येहृदये
 मयिअहममृतोअमृतंब्रह्माणिइतिब्रह्मःस्पृशेत्वायुर्मंत्राणिश्रितःप्राणहृदयोहृदयंमयिअहममृतंअ
 मृतंब्रह्माणिइतिवैदुषीःचंद्रमामेनमंत्रितःमनोहृदयोहृदयंमयिअहममृतोअमृतंब्रह्माणिइतिमन्त्र
 वधः॥दिवोमेभ्योत्रेभ्रिताःआत्रेहृदयोहृदयंमयिअहममृतोअमृतंब्रह्माणिइतिआत्रोअहममृतंअमृतंब्र
 ह्माणिशरीरांश्चैषभिवनस्पतयोमेलोममुश्रिताःलोमानिहृदयेहृदयंमयिअहममृतंअमृतंब्रह्माणिइति

त१

उ२

३ प्राणस्त्वानंहृदयोःसूर्योमेवचुविश्रितःवचुहृदयोहृदयंमयिअहममृतंअमृतंब्रह्माणिइति३
 २ आपोमेरतसिभ्रिताःरितोहृदयोहृदयंमयिअहममृतोअमृतंब्रह्माणिइति४
 चि२

महा

मस्तकं। इति नो मे मन्योक्तिः। मनुर्हृदयो। हृदयं मयि। अहमस्मि। अमृतं ब्रह्मणि। इति २

४ रा

रोमरूपात्रं इदं मे बले श्रितः। बलं हृदयो। हृदयं मयि। अहमस्मि। अमृतं ब्रह्मणि। इति सद्यो गंगोपकृत्या मे
 मूर्द्धि श्रितः। मूर्द्धा हृदयो। हृदयं मयि। अहमस्मि। अमृतं ब्रह्मणि। इति क्रौञ्चसिद्धान्तं हृदयो। आत्मा मयात्मनि
 श्रितः। आत्मा हृदयो। हृदयं मयि। अहमस्मि। अमृतं ब्रह्मणि। इति क्रौञ्चसिद्धान्तं वदः। पुनर्मात्मा पुनरा
 युगात् पुनः। पुनरा पुनरा हृदयं मया। वैश्वानरो रक्षितो वा धनः। अतस्त्रिष्वमेव तस्य गोपाः। इति सर्वशरीरं
 स्मृतं। एवं मंगानि स्मृत्या येन गंधादिभिरात्मानं च यथा राधयेत्। एवं स ह्यत्मानं प्रसाराधयेत्। रुद्रस्वपि।
 त्मानं स्वशरीरे घृजयेदित्यर्थः। तत्र आवाहनं मंत्रा राधित इत्यादि। आवाहनं व्यतिरिक्तं ततोपचारैः सुपं
 चसुपं सुवाच्यं बकं यजामहे इत्यर्थं मंत्राः। अत्र नैवेद्यमपि मानसं परिकल्पयेत्। एवमात्मज्ञानत्र
 रं सिंघज्या प्रकारमाह। ॥ आवाचं हृदयः सचेतसः। स हं केतुमस्य त्वाजरे बभूवुर्दिर्मनो जवे
 रस्यादिशि। अत्र मंत्राय सद्यो मित्या वाह्यमाह। ॥ आवाहं सद्यो मित्या वाह्यमाह। ॥ सद्यो जातं प्रपद्य
 मीह। ॥ आवाहनं ददाति सद्यो जातं यत्नमौ नमस्य। ॥ सद्यो जातं ददाति तव सवेना। ॥ तितवेतजस्वमा मिति पा

जी ५

६२

चैतैर ३

इत्येकादशानामनुवाकानामेकमेकं जपेत्सर्वेषां परे पुनरा राधयेत् उत मारा
 धने न तदेतद्विधानं प्रोक्तां सन्नतधारा मिति। सन्नतधारा पदसहस्रं कलशा
 सिषेकस्याप्युपलक्षणं। पूतदेव घटी स्नानमित्यस्युच्यते। अतस्तस्मान्नविधावपि
 प्रवृत्तिपंचांगन्यासादिकं कार्यं। सर्वेषां पारश्व्यादि। सर्वेषां अतिशयितनमका
 वृत्तिविशेषाणां परे समाप्तौ उत माराधने न पुनरा राधयेत्। अतिषेकानंतरं पू
 र्ववदेव पुनः प्रजायेदित्यर्थः। पुनरा राधयेत् पुनरा धनमिति पठेत् उत माराधनम
 सिषेकानंतरं पूजां पुनः पश्चादाराधयेत् उच्यते। तेत्यर्थः पुनः शब्दः प्रथमप्रजापेक्ष्यान



दन्तरं कृत्यमाद ॥ अत्रैतत्पदिरण्येन मर्द्धिकलनो मन्त्रतत्परं निषिद्धेन धुना सार्पिणा पयसा चैव रसेन नालि
 केर रसेन वा आभ्र रसेन वा तदलात्ते मुदकेन वा नमस्ते रुद्र मया वन्द्यः ॥ इति सप्तमः अध्यायः ॥
 रत्ने दर्शितः ॥ आपो दिष्टे त्पादयश्चाल्लिंगा अत्र आश्रया यनघोषा तैवाश्रय दर्शितः ॥ इति रुद्रा लिपे च न वि
 क्षिः ॥ अथांगमेवाणामुत्थादि ॥ अथ नमिकं गन्ध्या समेवाणामुत्थि देवतहंदासितवाप्येयति रुद्र नमः सुत्वा
 यनमो वः किस्विस्पो सुश्रुमय नमानं मनो ज्योतिर्यमाय स्वादि येषामभिरहिम नम इत्यस्य वे स दस्मासि सदसो
 नील ग्रीवाय ॥ अथ नमो गणेशाय इति वैष्णो दुर्वासा देवः सुविषयवत्वात् अत्र इत्यनयो वामदेवः सुविषयकं यजाम
 आनील ग्रीवाय ॥ अथ नमो वसिष्ठमानसा केन मस्ते अस्वायुधयया ते देवतिर्नमो विलिमेन नमो अशुनील ग्रीवा
 येत्येषां संनवानवतयधनुः प्रसुचध्वजः इत्यनयो धीरदोये तीथानियुक्तानं येषां य एतावं नृपत्रे येषां दे
 वलः सद्यो जाता दिपं वा मुवाकनीतया तामभिवर्षा एतना जितमिति ज्ञेयाः अस्ते हि तीर्ह्येता उपनिषद् नमो
 हिरण्यब्राह्मण इत्यस्य मंडूको हिरण्यगते यः प्राणत इत्यनयो हिरण्यगतेर्नामो दुष्मशिव तमेव स्यादेव नो जात

एषः

५५

स्या

वेद स इत्यस्याः काशपोमेर्वर्पायाग्नेन येत्यनयो रंगस्यो विश्वानि इत्यां च सुक्रतोमानौ महान्त्रिमिदमस्या देव वा इ
 रण्येते रुद्रा गः सुगन्धः पंथानि न्यनयोर हिः सैव तमित्युवाकं स्पत्रहा ज्ञानं याते अत्र सनयोश्च विश्वे देवा अथ
 वो विदेहं स्यात्काश एव स्यात्तारमिदं सुपेक्षा सयेत्यनयो रंगस्यो त्वायमीदमस्याः शुभः शोपोश्च सोमेव स्यात् शुभः रंगो
 कये सोमेव स्यात् सुवर्णमोशानमिदमस्याः राह्मणोऽसिरुद्र इत्यस्याः प्रागोस्यानाष्टयित्री महवि रित्यनयोर्मिभति ए
 व बोध्यमिति तस्यायुष्मं विष्टरो मूर्द्धानमिदमस्याः विश्वरूपो भर्मा ॥ इत्यां स्याः पायुज्जातविहा इत्यस्याः स्वयं नृब्रह्म
 वाज्ञायतः इति सूक्तस्य शिवसेकस्यः सहस्रशीर्षस्य दशार्धस्य स्रक्कस्य प्रजापतिः प्रोद्वार्धस्य ब्रह्मरायणः
 आशुशिशान इत्युवाकस्यो अतिरथस्य मथेरुद्र इत्युवाकस्य दध्वा डिगार्धमथ्य देवतहंसाः शुचिप्रदित्यस्याः
 सूर्योमानसो केन मस्ते अस्वायुधयया ते देवतिर्यक् वगवाश्री हिरण्यगतेयः प्रणत इति प्रजापतिज्ञातिवेदसे
 तामभिवर्षा ममेवां पराय विश्वानिनः एतना जितमिति जातवेदा अग्निरथ्यवो च नमो विलिमेन नमो अशुनील ग्रीवा
 येति रंगस्य तारमिदं स्यात् आशुशिशान इत्युवाकस्य सैव अतुर्थो ब्रह्मस्य ति त्रयोदशपावाणां स्वने अम

अतबं धुः

५१

५१

अज्ञान

ਸਰ

दिक्षेत्पञ्चवर्गयिवाञ्जलजानमुपस्थस्योयेनयश्चिप्रादिदुर्लभोमहदुर्मतिपंचपक्षिदुर्लभजापतिश्चरतीतिइह
 जगतीविज्ञानःसर्वविद्यानामित्युक्त्वाकीवचंसेनानाष्टयिबीमहीचोरितिगायत्र्योजीतिअग्रइत्यतिशक्त्यवशि
 ष्यन्त्योनुष्टोयातिसुदाइत्यारूपइतिचुद्धराउडुष्टुचिप्राणित्येयश्चपीतिह्रस्वःइतिनमकांगन्यासमेंत्राण
 मृषिदेवहंदासि॥अथनमकांगन्यासमेंत्राःअद्वर्पति॥अथनमस्त्रशिवातर्ह्योरापापकाशिनीतयानस्त्रमुवा
 शतमयगिरिशंकासिवाकांशीहि॥इतिशिखायं॥अस्मिन्महोत्सवंतैरिह्मसावाअधितेणंसहस्र
 योजनेवध्वानितम्सि॥इतिललावेहंसंघविष्वसुत्रंरश्मिस्तद्विद्विपदतिथिद्वेगणसचाष्टषड्वसद्वि
 तसद्योमसद्वजगोअतज्जगद्भद्राअतस्सहस्र॥इतिहोमर्गं॥अथकंयजामहेसुरांविष्णुष्टिवहनंउग्रैस
 कमिवध्वनामहोत्सुहोयमाहृतम॥इतिनेत्रये॥नमस्तुत्यायचपथार्यैवनमः॥अथयक्सरण्यायवनमा
 नाद्यायवैश्वानराय॥इतिकर्षयोक्तंनयमानंअथमिनोगोशुमानोअथहृरिषःवीर्यामनां
 इन्नामितावधीनीलप्रीवाशितकंठाःसर्वैश्चक्ष्मचराःतेषांसहस्रयोजनेवध्वानितम्सिनीलप्रीवाशिति

काद्यायवनप्यायवनमःस्रद्या३

काद्यायवनायाधवनमः ॥ १ ॥
॥ इविर्मतोमनसाधिधमेते ॥ इतिनासिकायां ॥ अतत्पधनुषं स ॥ एताच्चरतेपुधे ॥ निवार्यतात्यानामुध्वा ॥ शिवोनः ॥ मुमनानवा ॥ इतिपुधे ॥

[illegible]

६घोर

५५

[illegible]

८२

तर

[illegible]

नमस्कार२

न्यासः

ललाटेऽङ्गुल्यायनमश्तिमुखे। गङ्गायनमश्तिक्वन्ते। वङ्गदयायनमश्तिहृदि तेंदुश्लिणहस्तायनमश्तिदक्षिणस्तोमं वा। मल्लस्तायनमश्ति

५।२

[illegible]

प्र२

अथान्योम्यासः
४ नमः त्रेष्टाय
मानी ६

वसुधै

इतिर

३६

रमिहं देवदेव सुदेव श्रमिहं देवमित्रो युरुह तमिहं देवशिनिमववाध्रविहं देवलोको अपेव कलस्वविहं
देवस्य देवदेव अवायसि सीष्टाः यजिषीवस्तमः शोभवा नो विश्वा देवाः अन्ति प्रमुमुक्षुर्धर्मसाक्षात् खिगुः पथीमन
यं कपोतुयसि ननु वेयं परितरां यिस्मिन्नेनमस्य भित्तदेवाः सुदस्य सिधं जदविषा यं जामो ॥ अत्रुवेतम
यहमानमिह सेनध्वेयां वकरं विषि अच्यमस्य दिहसात् इत्यानमो देवि तिर्थं तेहृत्पमद्यु ॥ तावाया मित्रलां
वंदमानस्य दशसेयजमानो यविस्मि अहं देवमो वरुणो हवीं भुसुरी समाना अयुः प्रमो ॥ पां अनो निधुद्रि
तिना सिरधं महघिणि सिरुपया हियं वायी अस्मिह विषिमादयस्व हयं पातः स्वविनिः सहनं ॥ ययं सोमव्रते
सवमनस्य हृत्तु विवतः प्रजावंतासवे महि ॥ तमिशानं नमंतं सुसुखं स्यति धियं निहमवसेहमहं देवयं हं पातोयं
धावेदसोमसद्वेधे रक्षितायां धुरदबस्व यो ॥ अस्मेहमिदनापयैतासी वृत्रहये हृत्तोसजो ॥ यः सोम
ते सुवते प्रायिषजं देव्येह अत्र देवो ॥ यो सोमो ह्यिह विवृणोति वेदानीं अहानः शर्मस प्रया ॥
॥ सिसं वृष्टीक रणम्राग्ये द्वादिनमस्कारं अनापि रवाक्ता वमं अथापोः सोडुटीकं लेनमस्कारं वेद्यादि

३५

अ

५. तिहृदये मम लिखिते वर्मनिष्कार्यामितो मन्त्रा राजा मृतेनाजि वसती त्रोर्वरीये प्रिवसे अस्तु जयतं त्वामनुदे मदेवाः ॥ ५

अं२

द्विजि

4

[illegible]

प्रव३

६३

षांज्योति३

का६

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

[illegible]

स्वर

[illegible]

४ वि

वेत्त

[illegible][illegible]

[illegible]

यप

३४

هو

द्वार

[illegible]

स्वा४

੪੩

शिवानुद्रस्यनेषजी१

प्रदिदत्वा १४

वृद्धा

स्वरश्चमे५
स्तानिवा३

स्वर्गो१

अंताचमे३

[illegible]

यत्राष्टमेर

शयनीचमे४

स्वाष्ट्यमेव

पृष्ठ ६

एनिश्चमश्चिमेग

[illegible]

३३

स्त्रवश्चमे२

ॐ
या४

मन्व ५२

[illegible]

मंत्रितारमः इति यो ते स्वेयस्य प्रयोगः ॥ अथ यामिच्छेत्त्रिवेन वचसेत्यनयोऽप्ययोगः ॥ एतच्च द्युयमपि
 कोमंत्राः ॥ तिरंतरं जपेन्मंत्रं दिना नामैकं विनातिष्ठत्थरणमेवं स्यात्प्रयोगाद्देवता तत्रैव अकालम
 णाद्वाप्येनासेमासादयेद्यदि मन्त्री पतिः शास्त्रिकर्मकारयेद्यजमनी ॥ मस्यामस्यातिलव्रीहिगंधसयवकु
 ल्यितमृदविः प्रभुद्वयास्तद्वेवासरेखेकविंशते ॥ अकालमरणाद्वातेसाध्वमेवातिष्ठत्तिष्ठति ॥ अत्रति लादीनस्तति
 संतवसमुच्चयः ॥ अलाते विकल्पः ॥ संश्रामिकेन वज्रपाप्रविगाजमानो हृष्युत्तयजिनासिनिमंदहा सो देवान्
 दिग्भुजमवलेखस्वापपाणि ॥ ध्यायेत्पुनरिममरेष्वर्यादिरुडं ॥ इति यामिच्छेत्त्रिवेन वचसेत्यनयोऽप्ययोगः ॥ अथ
 ध्रुवाच दिव्यस्य प्रयोगः ॥ अर्द्धकृच्छ्रं चिच्छ्रं वा सरास्यं जसेयं तं वा कर्मलवं यं नो ब्राह्मिणां दिवा तिष्ठति न
 तो पुरश्चरणमेवं स्यात्प्रयोगः ॥ प्रानियो जयेत्प्राज्ञा पुरश्चरणं का मयं च विरज्य वितां का रयेद्विधिना क
 र्मवद्वा माणं द्विजमना श्वेतसर्पपदद्वयैर्यैः संपुंजमिच्छति ॥ आश्रितो रात्मनो मोमश्चित्तवान् वेदुति श
 निलेपं वसदस्त्रं स हस्त्रगणनां चिन्ता ॥ तिलेयं उपयेत्प्राचमिच्छेत्पञ्चमं संपुंजं ॥ दोमश्चाष्टमदहस्या विरा

३२२ ॥ २० ॥

रक्तं प्रकृतिर्योऽप्युक्तेना वसं शयः ॥ अथान्योन्यं गीतं स्यात्ताने केच्यते विधिः ॥ स हस्त्रं त्वो मनुना स हस्त्रं त्वो मनुना ॥ अतिमं पवं सम्पुंजनागरं पयसि हि पेवा ॥
 १॥ आदावने च दक्षिणमुत्तमं मध्यमां कनिष्ठां वा शक्तिं तदद्यात् ॥ एवमेव हस्तौ द्वे शुक्लपमाणे शुक्लकर्मस्तु शक्तिं तदक्षि ॥

दा

युज्यति च पदं दक्षिणां शक्तिं तदद्यात् ॥ पादं वनेत्रकर्मणि दक्षिणामिषा दिग्वापि मन्त्रं कर्मणि कर्मणा दानं क
 र्माणि एवा अत्र वादावने च दक्षिणा मानं वापि वक्ष्यते ॥ अथ यामिच्छेत्प्रयोगं यं तस्मात्कथयं मा क्रमांशं कप
 रं बीजलवणसिद्धार्थं मनुना मना एकादशविधा स्यासेना तिष्ठत्तिष्ठतिः ०० स्वयं गम्यात्तावजयित्वेताद
 द्विणां मुप्रतिक्षिपेत्प्राश्नायित्वा ततश्चाग्नौ होमः कार्या विभनन्तो तत्रैव ह्योसहस्राणि शतानि वा शिष
 पि वेदं ॥ अथ यो गतं रोग एव प्रशाम्यति तं च द्वाहं मौलिका लासिमा लयज्ञा पवीतिना हलत्पावक संका
 रं ध्यात्वा देवविना चन म्ना ॥ इमां ध्रुवो च दिव्यस्य प्रयोगः ॥ अथ सौम्यो सोमो वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ प्रयोगः ॥ अ
 त्वापि च मन्त्रं मेकोमंत्रां कृच्छ्रं मेकं चरेत्सर्वतः ॥ पादशवा सरात्रा तिरंतरं जपेन्मंत्रं नित्यकमा विरोधिनि काले
 दविष्यत्पुनरुपश्रवणसिद्धये शं अना दृष्टिं वेधारे समुपनो समेतु ॥ अतिविधितारुद्रं जयं प्राक्करात्
 कां पुरश्चरण संसिद्धान्यं वा ह्ययमुच्चैर द्विजाशर्कं कर्मकं करलाजह्नुषी ॥ शिषु कः ॥ युते ॥ इत्येता नथो
 कर्मते कुरुर्दृष्टि साधनां कर्मणा पक्रमो वास्योत्तस्य मा प्रिरुता ईते दोषी निपाय संतत्रते दुलाश्च तिलायवा ॥

यस्तार

४६
 वा ३

वैतस्यं समिधश्चापि तत्रैव संतुलादयः। मधुकासर्पियुक्ता वा दुग्धाकाः समिधसु न। एतैः सह स्वसंख्यापि
 मधुसु घृत्य कृत्वा विंशतिदिनं सह्याणि कुञ्ज्यात्वा यदि नापेयानां तु जपेदेकस्य त्वारो कुञ्ज्याद्विंशति
 दशदिनैः साध्यमविलंकर्म वा छिद्ये दीक्षांति मदिनेरुक्तमनेः पूजयेद्वा तैः सह स्यात्पुष्पाणि सकृज्जप
 सिमं च वादिवमावाहमाहोमके केनाथ पूजयेत्। कर्मकाले न च वेताः कर्मकुर्याद्यथाचितं यथादिसवलि
 तचितः स्यादुपस्थपतदारविं निरीक्ष्य पुनरासीत्प्रयश्चित्रीयतेन्यथात्र समाप्तरि रक्षाकर्मैवैकं तैतत्
 अथ सानदिने देवो मर्दवृष्टिप्रसूचति अथापरः प्रवक्ष्यामि योगो यं विप्रो एतं वेन सैः कुसुमे हेमि अयुतं
 स्यात्तथारविं जले द्धिषोपतिष्ठे तसंभयो रसयोरपि न वासरति यथा घ्नयोगमपरं विद्धां कं वदन्ने जले सि
 त्वा जलशृणो जलिरविं ध्यायः। द्वापे न तिदिने मधुमधुसहस्रकश एविकृते मनका मेददायै वृद्धिरं विं
 ध्रुक कुसुमेः कुर्यान्मा ध्रुके पावके हवघा होम संखानि वेत्त सदा स्यात्पेक विंशति जाति स्मरो तवेदेकं
 उर्ध्वं कुले जनिमं उलोतर्गतदिरप्यो नानमानव कुण्डं सुविस्मिता चं उदी धिति मखे डमे विं वितं ये सुनि

३ सहस्रं कुञ्ज्याद्विंशतिदिनं वा विंशतिदिनं वा तदेतं च देवाय हतपायसे। पुरश्चरामिदं स्यात्प्रकुञ्जतीतममुं। ३

सहस्रमेवितया। ॥ इत्येसौ यस्मात्प्रसौ यो वसर्पतीत्यनयोः प्रयोगः। ॥ अथ नमो अस्तु नीलथी वाये तस्य प्र
 योगः। ॥ आलये पश्चिमे द्वारे महेशस्य समीपतः जपित्वा दिवसाभ्यं च सततं संयतं सतः समं प्रतोरतिमात्रे
 कुंडे उभमथितं नलं। संख्याप्यं दुजयदिने समारस्पदिने दिने। पुत्रकामः पुरो हेतुरालये चोत्रमेध्वरो नदीतीरेथवा
 कर्मवह्ममाणं समाचरेत्। नदीतीरे च गोष्ठे च देवमावाहयेद्दोऽशस्य पश्चिमे सागे संख्याप्य विप्रिना नदीं। श
 मी समिद्धिरका विहं ड्रा क्रैमधुना च सा एकादश सहस्राणि होमः कामां वधिः पुनः। दिग्गानित्रीणि वापंचकाले वा
 स्मिद्धिर्मेनेदिने। अष्टौ सहस्राण्यहं वाशताभ्यष्टा विंशति। पंचकाले रुद्राणि शिरसि विन्यसेद्दीशस्य इनि। एवं कृत्वा
 त्रैदिवसे ब्राह्मणा उच्यन्ते संख्यया शतं। सो जयेद्दं दं दद्याद्भूरिखशा क्रैतः। एकादश द्विजा उच्यन्ते पांशुं प्रहृष्टो
 जयेत्। तस्य दक्षिणां दद्याद्वाचाय विशेषतः। आचार्यं दक्षिणां स्याद्दुग्धं वा जलं नमिति। निवारति प्रमाणेन
 देडेनाशुशतीत्किं। दिने दिने पादनिर्घट्टे मेतस्मै विनिर्हंशे। शनिमाय कुंडले तं सततमा एव निवेदयेत्। ॥ द
 द्या तस्मै कोस्प पात्रे मेकाग्रे रवमेवादि। एवं कृते महरुद्रयुत्र मस्मै प्रयच्छति। वर्षमभ्ये सवे किं वित्सन्नजमा

विन्यसेत्तदनागत
 यमापवातिनाय
 ति

४ अनिमं चरवेनाथजुज्यानुकं रंका नान्तमिकं नतो देष्या नयास्तु समरंग तो ४
 एतेन एकादश सहस्राणां दीपानामभुतमं लोकपालेः सहस्रानंतत्राध्यायनं कृत्वा नृपदेदुं त्वं तत्तद्दिनान् च दिने दिने भूयसे दृष्टमाह ६

धर ४

नृकं फलोया वृद्धदक्षिणात्तमितावत्सं तति संततिं शब्दप्रकारेण वषुपा श्रीतलात्तु विधा ध्यायेत्तिं हा समा
 सीनं मुमया सहितं शिवं ॥ इति नमो अमुनी लगी वाये त्रस्प प्रयोगः ॥ अथ प्रसुं च ध्वज नृयादीनां तिष्ठ
 णा मृवा प्रयोगः ॥ अथ चटव एको मंत्रः ॥ कृष्ण मेकं चरि त्वा दो न पे न्न व वा सरा रा ए व कृते त्वे सिद्धि
 पुरं ॥ मर्मणो मदी पति रा तु भनियुद्ध काले समागतो उद्यद्वा स्वर कोटि प्रकाशमादी प्रसूहा ना ती वण
 सुजंग रूपा ण ध्यायेद्विधा मयुध रूपा ॥ इति प्रसुं च ध्वज नृतिष्ठ त्रस्प प्रयोगः ॥ अथ नो ते दति रि ति च
 स्प प्रयोगः ॥ पुरश्चरण मा सो धृ स्या य वै काना मृवा मिवा सुध काले च सं प्रये द्वा णो ते न वि तिष्ठो मंत्र
 इते न ते न चा एकादश सहस्राणि दीपानां रोप्य वै रि णि प्रयासं पुरो गच्छे से ना नी पार्थिवं विना दृष्ट्वा ह्या ना
 प्रदी पानि शत्रु से ना विन शति ॥ अथान्यं स मित्पाल विना शाया म निचा रू कां क त्वं कामं त्रि सिद्धे वे ष्य प्रथ मं
 रि णा न्नियो जये न्मही पाल स्रव वा यो विधिः क्रमः उपर्युक्ते नृपा यि सुन स्य था श पत्न्या य स म् ॥ इति रो
 पुरश्चरणं त्वा स्त्रियुष्ये मा यो जये न्महा ते वा ला शु चान्य सु स रंगे सु निक्षिप्य प्र णे द्यं च या त्वा स्य ॥ ५४
 तथा रंजं सहस्राणि मंत्रितं शत पद्मे देवा लये त पा दिवा रा मे वा पि च त्पथे ॥ १
 चान् सि ३

जवार

नार दिने ४

वीरानि स पद्मै स्वराज्य सहशी दद्यादाचार्य युद्ध दक्षिणा मां प्रणे म्दमं लोकमौलि माला कुसुम रसीरुण
 पाद पद्म सुमो अनवरत मुसुरे म्मा सहस्र गंधा पि न्दिक पाणि म् ॥ इति या ते हे ति रि ति च स्प प्रयोगः ॥
 इति नम के शु प्रथमा नृवा क सु मंत्र प्रयोगः ॥ अथ द्वितीया नृवा क स्प सकल स्प प्रयोगः ॥ अथ कृष्ण चरि
 त्वा दो सहस्राण पृष्कं जये श च रु से जी शिवा गा र्था समा सिद्धि नो एकादश प्रकु वी त ०००००००० इति सं धं प्र
 दक्षिणा समा न्नो दे व मा रा भ्य द श चै कं द्वि ज न्म नां सो जये द्वि दिवा चारा म्पु रश्चरण सिद्धये हा व ये द्पु तं रा
 तै ला क्रो त स र्वा पा रं क ता वृ त्वा वे व मृ छे ना शं श्रु ग णो खि ला पि न्दु न र्वा णे स सु ख ति पा थ सं ज ये श
 सहस्राण पृष्कं शो ना म्य द ह्य वृ क्ता एकादश नि म्मा मध्ये दै रेण म द्वा त्वा विना य मा शुभं या ति स प त्रः सु म
 दान पां प्र था स न्ने त्वा म मे नि द्वा के न वा स सा ॥ आ श्वा द्य दे व मा शा नं स्व यं प्र य त मा न सः स वे त र का
 यु ध्ये नै त द्र छे सु दी र य श नि र स्ये म् नृ वा क न्ने दि न लि मि र थो क्ते ता दि ना नि पं च त रा षे स ह सा णे ज पं स्मृ तः ॥ ए
 क ते श चुरा ज स्था ना ड द्र छे ति दु त य व शी क र ण का मं दृ घा त् घ र्पे य था क्र मा च स मि द्वि र्वा द मा णा ति र्वा ड
 ६२

३४

3 अत्रैकं पत्रकेऽयुतं। एतेन कर्माणां नृनं राजपुत्रास्तु पात्रयेत्। अथ श्रीकामनायस्य सघेतकमलैः पुनैः। अयुतं जुहुयात्३

54

उपर

रोगः आतोरस्येति संज्ञायाः आसायं बुद्ध्यान्नावब्रह्माणिकलसंज्ञपेशसमदंडावभौदोमेप्रत्यर्धव्रतिष्टरुपं
 अर्द्धनिष्कंदहिणास्याप्रद्वैष्टपदिवाङ्मौत्रह्मणोद्विगुणासास्यामन्नतः कलवापायसाराज्ञोपतोगवसूनि
 संश्रेश्वास्मेनियोजयेत् एवंप्रतेचिरेणैवराजारागाद्विमुच्यते ॥ अथ्यदप्युच्यते कर्मराज्ञोरागविनावाङ्मौत्र
 अनेनेवाऽनुवाके मनिसवहोममाचरेत् अष्टौ सद्व्याप्याज्येनमिष्टाश्रितैः शुक्ततंडुलैराजानित्यमरागास्या
 दीर्घासुरपिनायतौयस्यकंस्पसमुत्पन्नैरोगतडांतयेउनाः होमः प्रतिनमस्कारंसद्व्याष्टकसंख्यया तिल
 त्रीहियवैराज्यमेध्वकैरपिवातवेशाएवंप्रतेतस्यरोगाद्विप्रशाम्पति अस्मिन्नष्टतीयाऽनुवाके सप्रदशयस्य
 सप्तपत्तो नमस्कारंमन्त्राः अस्याऽनुवाकस्यैकमष्टसुत्रसवः शब्दाद्व्यावाष्टौ सद्व्याप्यासप्तवाङ्मौत्रयोसव
 ति एवंप्रतिनमस्कारं कुत्वा कुत्वा पुनः कलशोऽनुवाकाद्व्याष्टकाङ्कतिर्द्व्याष्टवाष्टौ सद्व्याप्याङ्कती
 नां सति तिलत्रीहियवाः ससंविता एवद्विः एवसुक्तप्रकारेणान्यत्रापुक्तसंख्यातं तेल्याऽधिक्य
 पिदायः अथवा अनुवाकेनवद्वैकमोऽतिचारकां परराज्ये रोगमिह्वराज्ञेवकारयत्क्रियावरादादिनि

अष्ट३

०६

न

प्रत्याहुतेवमुच्चैरारिपुराष्टसमुद्देशादनिवारंक्तोमिफट् स्वाहेत्येवंचते होमेऽप्येवन्वाचैव प्रजाः अथापरः प्रयोगोऽत्र होमस्य
 अर्द्धसंख्यया ॥

मांसानि बुद्ध्यान्नदसंज्ञया अनुवाकं पठित्वा त्रैलोक्यं बुद्ध्यान्नावब्रह्माणिकलसंज्ञपेशसमदंडावभौदोमेप्रत्यर्धव्रतिष्टरुपं
 उच्येनवनिर्दिष्टाः समाप्तायाः समिद्धुतौ शत्रुगात्रे प्रजायतं हारवेगोचिराश्च महाशं अथान्यदुच्यते
 स्मिन्निरुगव्यविनाशकं परराष्ट्रमनुष्णाणामुपयोऽप्यजलदिकस्यैवावाचीह्यवाङ्मौत्राणां
 संद्व्यकांयद्वैसद्व्यपसंयुक्तेवत्सरादाशुनशपति अथाऽपरः प्रकारोऽयं सजानावनिपावको स
 मिहोर्कसमुद्गता बुद्ध्यान्नदसंख्यया ध्यानाद्विपरंश्ये जायते को वतं चरी अथाऽपरः प्रकारोऽवा
 मुष्णमृत्तिसन्निधौ दहिणासिमुखोच्छ्वातिनामैस्त्रिलमाषकौ एकादशसद्व्याप्याऽनुवाकतम
 मस्त्रिकालिर्बाध्यै परराष्ट्रः प्रजाततः अथाऽन्यकथ्यते कर्मपश्चिमद्वारसंयुतोऽस्मिन्नामिहेशस्यपाद
 पीठेनसंस्मरेत् अपस्माराद्वयंसद्व्याप्याज्ये बुविः सखातुशत्रुराजंमंत्रातेवेवमुच्चैरप्रहलज्जाल
 पस्मारिनित्यपस्माखं विष्ठा अथाऽपरोविश्विस्तत्रयुक्तं तंडुलनिर्मितैः पिष्टैराङ्कतिसंमाने होमस्य
 लक्षसंख्याया राजानंसर्वदंगत्वास्मत्वाशुं कुतिसर्वशततौ लिखिषौ राजयद्मायते तेन पश्यति स्म

२६

रोगः प्रातरस्येति संशयः आसायं बुद्ध्यात्रावब्रह्माणिकलसंज्ञपेशसमर्द्धावधौमेप्रयर्ध्वप्रतिप्रसूयं
अर्द्धनिष्कंदक्षिणास्यात्रद्वेयुष्पदिवानुतोत्रल्लगोद्विगुणासासाभनतः कलशपायसागज्ञोपतोपवसूनि
संश्रेश्चस्मेनियोजयेत् एवंप्रकृतोत्तरिणो वराजरागोद्विगुणोत्पत्तिः ॥ अथ न्यदस्युपतकर्मराज्ञोरागविनाशकः ॥
अनेनैवाऽनुवाकेन नित्यवहोममाचरेत् आद्ये स हस्त्राण्यप्यनमिष्येतिः शुक्ततंडुलैराज्ञानित्यमरोगस्य
हीर्घसुरपि जायते तस्य कंस्पसमुत्पन्ने रोगे तहांतये पुनः होमः अतिनमस्कारं सदस्त्राष्टकं संख्यया तिल
त्राहियवैराज्यमध्वकैरपि वा लवैरा एवंप्रकृतं तस्य रोगश्चिंशम्पत्तिः अस्मिन् च तृतीया अनुवाके समप्रदशयन्
स्युत्पत्तौ नमस्कारं ॥ अस्याऽनुवाकस्यैकमत्रमुत्तरवचः शब्दाद्व्यावाहोसहस्राणि सप्रवाङ्कृतयो लवं
ति ॥ एवं अतिनमस्कारं कृत्वा कृत्वा पुनः कलशानुवाकाद्व्यावाहोसहस्राणि सप्रवाङ्कृतयो लवं
नां सं ॥ तिलत्राहियवाः समं चित्वा एव हविः एवमुक्तप्रकारे ॥ १ ॥ नमः प्राणुक्तं संख्यातं त्रैलोक्यं ॥ धिक्
पितृणां ॥ अथवा अनुवाकेन वद्वैकमी ॥ चिचारकां परराज्ये रोगमिह वरजैवकारयैकियावराहादीनि

अष्ट

55

५३

स्वर

प्रत्याकुत्येवमुच्चैरुत्तराश्वसमुद्देशादनिवारंक्तोमिफट्स्वाहृत्येवदत्तेहोमेनुष्येनखात्रवप्रजाःअथापरःअयोगोत्रहोमस्य
ध्वजोसंबध्या॥

मासानि जुड्यान्तु सन्तया अनुवाकं पठित्वा त्रैलोक्यविभक्त्या वैकल्पसु समिधैरक्षय्यसु वेष्टिताः
येन विनिर्दिष्टाः समाप्तायाः समिधस्तौ शत्रुगाने प्रजायते तद्वत्सर्वगो विराट् महाशयः अथान्यदुच्यते
रिपुराज्यविनाशकं परराष्ट्रमुपनिष्ठां सुपतं लटिकं वा सृष्ट्वा वासीदवा कुर्याज्जपंश
हस्यं कुर्यादहं हृद्यं पश्येत् कुर्वेत्सरादाश्नश्यति अथाऽपरः प्रकारोऽयं सानानि पावको स
मिधो कर्मसु हता जुड्यान्तु सन्तया व्याधिन पिबन्त्ये जायते को वन्तु री अथाऽपरः प्रकारोऽत्रा
मुष्टाभ्रमिनिधौ दक्षिणादिमुखो लब्धव्ये लाकैः सिलमाषकौ एकादशसद्व्याणि जुड्यान्तु वाकतः
महुरिका सिर्बाधने परराष्ट्रः प्रज्ञातं तत्र अथाऽन्यकथ्यते कर्मपञ्चमद्वारं सुतो रुईलाभिमं देहशयपाद
पीठेन संस्मरेत् अथ पश्माराद्वयं सद्व्याणि जपेत् पुनिः स्मृत्वा तुरगानं मेवाते वेदमुच्चरेत् अथ हलहल
पश्मारि नित्यपश्मार्वा निष्ठा अथाऽपरो विप्रैस्त्रैवशुक्लैः तडुलनिर्मितैः पिष्टैराङ्गुलैः संमानैः दोमस्य
लक्ष्मं स्यात्पाराजानं सवदं गत्वा स्मृत्वा शत्रुं हतिं वेष्टेत् तौ सिंरिपौराज्यं हमायते तेन पश्यति रूप

२६

सप्त३

डा३

जा०

योवनसंपन्नामन्त्रैर्वैधनदेवता। राजानंसर्वथादेयकार्योयत्नेनसर्वदा। पुष्टितोऽशोकपुत्रागसदकार
त्रिभूषणमभयं च विंशतिनक्षत्रोमायूरकृतशेषरः। अकल्पेकवारस्पर्षे चंद्रशिखं समन्वितमपीतबद्धक
सुदीर्घो वसानश्चर्मकोरं मलं। संध्यापसव्यविभुतकृतमालाविरजिताधराकंदबहुतेननासिदेवो
लंघिमा। आजेष्टं घेद्वणीयेनकेद्वणीयोपिशुलि। सार्यास्पचारुसर्वांगीध्वलंकारोसिता। आदश
सर्विशोतानां वन्यनामिवनिर्मलता। सैतस्याद्वेष्टेधुद्वेष्टाचारमेकं चनिर्मलमृद्धितीयमोसमालंब्य
शिखं वामेनबाहुना। सुगंधिषुष्यस्तवकमाध्यायाध्यायपाणिना। वीक्षमानोमंदमंदं नवपल्लवशाय्यास
तोबालकैश्चलितश्चापिमनादरे। गच्छद्विरयतोदत्तैर्भ्यातमोजगतीयुरुभएवंचलोमृद्धातिजाकिरा
शुचीश्वरः॥ इतिनमकेषुद्वितीयांमुवाकस्यप्रयोगः॥ अथचतुर्थ्यामुवाकस्यप्रयोगः॥ भाषाजा
दद्वेष्टेवचरित्वादेततो नपेशंसहस्राणिनवाष्टिंशस्तयेतस्यप्रदक्षिणमकुर्वीतामसहस्राणिन
वाऽयंनियमः स्मृतोयावत्प्रदक्षिणावृत्तिजपेत्तावन्निरंतरशः। पुरश्चरणसिद्धस्यात्यर्थंजीतस्यमेवचरितरा

जोर

वर

७७

जयह्मावृत्तौमन्योर्विद्वांसंविप्रधंगवमर्निनयोनयेहांतिहृत्प्लेक्षोथक्शमनिरोगिणः। कुर्यात्कुंडवाङ्मात्रंतकु
डस्यधुरः। खनः। वेदिकुंडवाङ्मात्रं हृत्वा तत्रनवेष्टांतं तं सिद्धं छितं तोयं परिषदं। निविनिहिपेरावेदिकुंड
स्थितेकुंडस्यमुवाकेनधृज्जोतिं। आवाहगंधपुष्पाद्यैश्चय्येदेवमीश्वरमगंधकक्षरावाचं पुष्पं तांशर
संस्मृतमधूपः। प्रोक्तउशीरादिदीपोगव्याव्यनिर्मलः। एवमारगधनं कुंठेखात्मनाराधनंथा। एकादशवि
दिनामपत्रदीप्ताकालः प्रकीर्तितः। वारामेकादशध्यानं कुर्वीता। रंतवासरे। वेदिकुंडादोभ्यकुंडेप्रणयेदोगि
णोनलो। तस्मिन्नेकादशावृत्ते। मुवाकमुदीरयशः। आद्यंप्रतिनमस्कारं। कुंडयात्यथमेदिना। तत्संनि
धयेकविंशसहस्राणिजपः। मृतः। सर्वकार्योजपोदीप्यादिनेषेवावकाशतः। एकमदिनेसर्पिरेवंकुंड
वाथवासरो। वृत्तीयपुवाकस्यतद्वह्मवृत्तिमाचर्यसंकुर्यात्प्रतिनमस्कारं। होमत्रवाच्यतेहविः। तिलो। पाद
व्रदितथाहर्षीयवाग्रकासुसर्पिणा। मधुनाशपितेकास्फुरथाऽ। क्लिप्तवतुर्थके। घृष्टवद्वाचुवाकेनकुंड
यान्मधुसर्पिणी। पंचमेदनिषष्टेपिमंघ्रएवंविधैस्तविंशदिनह्वयेयुज्यादध्यत्यसमिधंमृषा। अथपामा

तमः

तः

होम

४ पं

गीश्रममिधेमंत्रावद्यादिष्ववशदोमसुनवमैस्त्रैस्पोदश्चमयाश्चमयाविधिः। आहविरुव
 कस्यमंत्रवेदश्चवशमसुनवमैस्त्रैस्पोदश्चमयाश्चमयाविधिः। आहविरुव
 धिना। ततः समाप्तिदिक् स अथवा कसुदीरयत्रासहसाष्टकसंख्याकः। कमलैः प्रजयैः हिंसां तत्र प्रति
 नमस्कारश्चैत्यैस्समीरुदद्यात्ततो गोरिममाराधय रोगास्यास्पविमोचनमश्रुस्त्रिभुवंचयैश्चादि
 ज्ञाशेष्यान्नेदपारगात्रादो नंदद्यात्ततो निष्क सहसाष्टकसंख्यायां ददद्दद्यात्ताम्यष्टो राजा द्वातासवे
 द्यादिः तरोषाशतं वा पितृदह्यं पंचविंशतिं। ~~प्रदो~~ ~~सत्~~ कर्मो गदक्षिणां एवं कर्म समाध्याय
 महेजाने विसर्जयेत्ततो घटं लेनामुरोगिणीं स्नापयेदुत्तं। प्राहयेद्वाक्यं ते चैव राजयश्मा विनश्यति
 अनेनैवाशुवाक्येन होमो भवति। होमो वा स्थाने होमो कुर्यात्ततो द्वेण सपिण्यात्तत्र प्रतिनमस्का
 रं मंत्रविच्छेद इति रितिः संख्या नवसहस्राणि होमो मे हो विनश्यति॥ अथोषामपि कुष्ठादि रोगाणां शा
 ख्येषु नः गवाक्ष्यमधुना होमो निदिष्टे ससंख्यया ~~हो~~ वचात्रविच्छेदो मंत्राणां होमकर्मणि लक्ष्म
 दद्यात्प्रतिदिनं निष्कमेकमिति स्थितिः। अंतर्धेनुः प्रदत्तव्यासविकर्मो गदक्षिणा॥ ५

८८

४ नि

कंजोपेदेनमववाक्यस्याहते। त्रिंशुषादिसेगणां जायते नावसंश्रया। अथ हरे समुत्पन्नेदारुणे सान्निपातिके
 राक्षो हि जो नातिदग्ने स्त्रिंशुषासो तो सिषायसि ब्रह्मपदसहस्राणि मष्टतत्र विनिक्षिपेत्तच्छेदः प्रतिनमस्कार
 मंत्रस्यो कोमनीषिः। घृज्जां च गिरदैः कार्या विशेषेणात्र कर्मणि एवं कृतं सान्निपातं हरे क्षिप्रं विनश्यति॥
 तस्माद्वलितसर्पिर्गंजलोमंडलमंडितमृध्यायेत्प्रहो वृषारूढां गणे श्रययुतं हरम्॥ प्रतिनमस्कारं च वृषा
 नुवाकस्य प्रयोगः॥ अथ पंचमषष्ठाः शुवाकयोः प्रयोगः॥ अथ शुवाकद्वयस्यास्पृष्टश्रवणसिद्धयो विरा
 त्रं चरुलो जीस्यां पददधति रंजयत्तत्कादशदिनान्ये वंशरश्मरणयुसवे शं अथरात्रे समो वृद्धिः कामो राजह
 कारये शर्मंत्रसिद्धेर्हि जैः कर्मवद्दमाणा दृष्टव्यं। एतास्यामनुवाकस्यां मासे प्रतिनमस्कारं तिलिगस्योप
 शुचानि कर्मलां विनिक्षिपे शयावदेकादशाष्टत्रिंशु लयोरनुवाकयोः तावदेव सपर्यास्यास्तत्रैकावृत्ति
 नेदिने एकादशप्रतिदिनं लोजयेत्तद्विज्ञानपि। एवं कृते राज्यालक्ष्मी निष्पद्यते विवर्द्धते॥ अथाऽपर
 प्रयोगो गेयं दक्षिणां मूर्त्तिसन्निधौ। रक्षाजन्मदिने न स्पृश्यामथितान्त्रे अथ अथ समिधमाज्यपका

52

पस्पृहतिनवाध्रावमधुनावापिसेमेसंख्याविधायते। एकविंशतिंसांस्त्रीविंशतैवानुवाक्योः। यावन्तः स्युनमस्कारास्तसंख्याम्

न्य४

६ प्रतिमं यच्छक्यं ततः प्रतिनमस्कारमभिधेयं च दंपती। प्रतिर्गच्छन्ममालिखेत्तु वाक्यं यतः क्षपेद्वाष्पसल्लघानि महं वा निषेधयत्। आप्यामे वा तु वाक्यं च।

मंयसुसंज्ञगर्लिणीनांकरयोऽनिवन्नीयीततोगर्सेनशिवैनसवेकचित्राअतिमंत्रितमेतास्यासस
 संपेचनिदिशोत्रकुमारादियदयससबालरक्षारव्यकर्मणिशिवोशिवानिबन्नीयादास्यामत्रैवक
 म्मेणिगोरीकरोबुजेन्यस्पखर्णवैलसरासनसइधुहसंनरारुहंनरनारीतमुंस्मरेत्॥५॥तिनमके
 सुपंचमणश्चावकायोऽप्रयोगः॥॥अथसमामुवाकस्यप्रयोगः॥एकोपवासेकुर्वीतततश्चाष्ट
 सं॥॥तजपेत्॥पुरश्चरणमेवंस्थात्ययोगादिसतोसवेअवातुर्बर्षसंवश्यःकामयेचात्मनोनराउदु
 वरखलसचन्ययोधुधनदत्तरुईअसमिद्धादधिमन्त्राज्यसंपुकाउज्जयादसो।अयुतंहोमसंख्यासा
 दृश्यमेवंसमस्तुतोमैश्वरकामस्तुउज्जयात्सहस्राणांतुपंचकर्मकापिलाज्यहविःप्रोक्तमेवमैश्वर्यमः
 क्ततोउष्टिकामस्तुकुर्वीतहोममाहुतिमन्त्रकैः।अष्टपेनैवसाहस्रीसंध्यासंद्दिमंकर्मणि।यास्वा
 राग्यंकामयतेसहस्रहोममाचरेत्।दधिमन्त्राज्यसंपुकात्पमानातिवोन्नमस्यः।श्रीकामःसंकाता
 रेख्यकीर्त्यरसमितम।अमिक्तुंडरवनेत्रस्थापयेन्माथितानलधत्ततःपंचसहस्राणिश्रेतान्योरु
 १का
 २वाह्यसमिधोच्छादविद्वनविनिर्दिष्टाःपंचसाहविकाकृतिः।रसकामस्तुउज्जयादयुतंहोमपञ्चवान्दधिमन्त्राज्यसंपुकात्

हाणिउज्जयादहसाहस्रीसंस्तुपतिष्ठतोअर्च्यथावदस्यस्यावावदेवाहियैतेमैश्वर्यसंपादकामस्तु
 नैकापांसंसेनवैश्वकैरयुतंहोममचरेत्होममाज्याश्रमुवाकंजपेत्वेधनुकमिगवांजपेत्प्रदक्षिणवि
 यांज्यादयुतेनैवसंख्या।पुनर्कर्मपलाशस्यासमिद्धामधुसर्पिणासम्पत्ताः।मनुज्यादयुतेनैवसंख्या
 शतुवंशकरंयुवंलसतेनात्रसंश्रयः।आयुःकामंउहृष्टीणा।घृताक्रान्तंस्थायुतमातिवर्षंउज्जयादहसा
 सहस्रायते॥विद्याकामोघृताक्रान्तमश्रुससमिधंशतोसदंसाणिउज्जयात्सावित्रिद्विधा।अतिगोतवेअस्य
 कामस्तुउज्जयात्पंचलक्षणिसंयुतो।सौगिधिकानिमन्त्रकान्येवंसांयादृज्जयते।अथपुर्वीगकामस्तुददौ
 वोद्रायणचरेत्।अनुवाकंजपेत्पञ्चासहस्राण्येककिंतिमितःपंचसहस्रीवमुवाकमुदीर्यैवप्रदक्षिणवि
 यांज्यामहेशायतनेततः।ज्यात्पंचमहसंतेषाणयामक्रियात्ररापश्चात्तत्रहोमहेशस्यसमीपेहो
 ममाचरेत्।पलाशाश्रुससमिधंघृताक्रानोहुतिर्सेवेशलक्षत्रयंततोमुक्तैलवेदेवप्रसादतम।अन्येच
 तेकुलोत्पन्नारोराविषुयेक्षिता।तेरमत्रेशिवचरेयावदास्यपंचकंयावच्चरथिवीताववृद्धेततकुतो
 दि

इवायथासिद्धं वमानातिः सत्यं सत्यप्रदं देवेषु चिन्तितं ध्यायेद्वा प्रवर्त्मपरिहृतम् ॥ इति नम
 केसु सन्नमो भुवाकः ॥ अथोपरितनमंत्रप्रयोगः ॥ तत्राष्टमो भुवाकमारुप्य नवमो भुवाकः कयाचन
 मोवः किरिकेस्पतिको मंत्रः ॥ इह द्रव्यं चरित्वा द्वावयपंचराती जपेत् शतं पुनश्चरणमेवं स्यात्प्रयोगार्हं सतो
 सवेशराज्ञः साम्राज्यकामस्य कर्मदं मसिधीयते ॥ काले च ससुते देवो शंतो वायतेने पि ॥ कात्ररेत्रापि
 देवस्य सन्निधौ सर्वमाधरे शतं देवो कार्यमिदं वाचयित्वा द्विजे स्वराज्ञं संप्रोपयन्ने देवो आर्द्रया
 चयथारुचि सुवर्षं वायकुं ब्रीतमंत्रसिद्धां प्रजन्मनं ॥ वासोऽलेकारुष्याद्यैस्तत्राण्याचार्यप्रहक
 प्रमंत्रसिद्धा द्विजासवे ॥ आचार्यो मंत्रकल्पकं तं मुयः सिद्धं द्विजान् कुर्यात्तद्विभूतमथो ज्योतोऽप्रा
 चार्यान्मंत्रसं सिद्धान्तं त्रमादाय ते द्विजा निरंतरं जपेत् कुर्यात् साराष्ट्रं पंचसासद्विद्वांसं तं कर्मिण्यो
 ग्या द्विज उगवाः ॥ एकदशासवे युसं विज्ञा होमकर्मणि नृहयादसपथं तं होमं परतो सवेशरादिनां विद्व
 देवस्य होमद्रव्यं मथो व्यतो तिलव्रीहियवाः सांड्याः मंत्रप्रतिनमस्कृतिः होमं मेतुं परश्चाक्षर्यः पात्रं

रु

मि२

सदा वेशरात्रुं धारा समासुक्तं होमकाले विनिश्चितं शयावकर्म समाप्येता वदेव सजित्पत्राः प्रयजन्मा
 छसाहसी सुक्तिपर्याप्तमोदनमन्ने वेद्यं स्यात्प्रतिदिनं तावतो सो जयेद् द्विजान् तथोतिमिदिने नित्यद्विगुणं से
 जनादिको प्रजायां तु मदेशस्य गंधः कर्पूरदीरितः शुष्णाणि पंकजानिः सुधूपः कर्पूरमिश्रितः तथा गवा
 त्पसंयुक्तो गुग्गुलुः परिकीर्तितः शतं शतं दक्षिणा स्याद्विना माध्वं गवता आचार्यो द्विगुणा सा स्याद् द्विगुणा
 प्रिका सवेशराति संवत्सरं रुद्रप्रजामिहं प्रकारयेत् शरावमाराधनात्संघातं वेदाजान् संशयः ॥ राजानो ये विम
 ध्यस्थारुद्रैः तैस्तु तिलानां हन्यमानां होमकंडुं च शोतिष्ठतिकं करणं एवमाराधनां द्वाजान् रुद्रोऽसंविमुक्ता
 मारुद्रहोतृमानस्य त्रेविंशतं रुद्ररूपं विवपुः रुद्राकल्पानुतं सुखं संप्रदीपावतीं राजा वि
 वसत्रा सुजायतो कारयेत् सस्य सहशो नृपिताकां कः सुशोतनः अथोच्यते प्रयोगो ग्योराडो विर्जसे कामिनः मं
 नु प्रसावयुक्ते न सहिष्ये प्रकारयेत् राखादिरं तु ससुद्धं तं कृत्वा वैरिमदीक्षितः विविक्ते देशे कृत्वा पिबनं प्रलंघये
 म् ॥ आवाह्य समिधो तस्य विधिर्नैव पावकां नु कुर्यात्तद्वर्तं स्पर्मं त्रप्रतिनमस्कृतिः शमीतस्तस्य मुहता स

५४

मिधः कं टकैर्धतारकाकारुधिरंशस्त्रवेडालमिद्वर्मेणिततस्त्रवादिंरूपं प्रतमं श्रीद्वौकुलितसम्प
 कप्रतिनमस्कारं वादयित्वा तुखादिंरूपके विन्यसेत्यादेया संकाले गुरुर्ज्येष्ठततो विचित्रशतं राजा
 तो जयेत्तेदिमातता संवत्सरव्यानष्टपरराजं सवैक्रवं धनं च कथं ते कर्म घट्टे वरखादिराकृति
 कृत्वा तुष्टं खलां पश्चाद्वैवदोममाचक्रततो लिमं विते तस्य पेयः सर्वतः पुरो एवं कृते शुभं लिता
 तुशीर्वा प्राजायतो अथाऽपरः प्रयोग्यशत्रुत्वमिपतेः परां मेव सिद्धिं ज्ञास्यन्ना राजा पुस्त्यसे युर्नः विहता
 कृतिं लिना चेत्येषु वचनः ष्यथो देवतायतने राजा द्वारे वेवसता सुचामेनातिमं द्विनां गुरुभ्यः
 दिसे कं कान्ततां लिमं विते तस्य पेयः सर्वतः पुरो एवं कृते शुभं लिता पुस्त्यसे युर्नः विहता
 रो देवमहाराण्यं जायतो अत्र वध्या नश्लो कारुण्यो वनसं पक्षे यवमादयस्वतीया शुवाकस्ययोगा
 काद्रष्टव्याः ॥ इत्यष्टमां शुवाकमा रस्यावकात्रमोमंत्रः ॥ परां कं प्रथमं कृत्वा जपेत्संवा दसुं मंडे च
 त्वारिंशत्सहस्राणि पुरश्चरणसिद्धये बुद्ध्या न्मथिता मोवा लक्ष्मीलाङ्गालेः पृथक् एव स्पष्टततस्य

गोप

४ कु

२२

२२

१ मंत्रसंशोधनापठिततः परितरे पुरोऽप्येवैवाष्टमाहस्यो प्रयोगादुक्तो न वेत् ॥ मंत्रेणानेन दुःसाधनं किं विदपि विधेयं तस्य दक्षिणमूर्तिः स निधौ स्तुता वने ॥
 २२ भनमो वः किरिके न्यस्त्येतत्पर्यंतस्य प्राः ॥ २२ भनमो वः किरिके न्यस्त्येतत्पर्यंतस्य प्राः ॥ इत आर

धर

सुवर्णस्यैदुभयहाश्रयं तथा दुभयते कर्म तत्र स्यादुताडुतिं अपमोर्गालिबीजालि वैणवनि तथा यवा
 दधिमन्त्राज्यसंष्टकादविराजदुतो सवेष्टा वर्णानां सहस्रं दोमे नो ह्येतं कर्वाक न्याकामिगुगुलेन स
 षक न्यासमाकृतिं कृत्वा तामुपलस्ये वजपेत्वं च मदसंकादिवाप्रातासंघाणि पवेष्टं कृते याहु किालनेत
 कथ्यामिष्टं संघो रणवृत्तितां राजप्राकामनायस्य तस्य लक्ष्मीं दुतिर्न वेष्टा दोमदं यंत्रपद्यानि दुभयतु
 तलानि चोपवेष्टते राजालक्ष्मीः अस्या जायते विराजं कथं मिह निशावादेः पालाया नांशुलां करैः लक्ष्मीकं
 प्रजुद्धया शपिवा जायदराहमाहस्या कर्षां वजायते देवदेव प्रसादतः अथाऽपरः प्रयोगो यमदाकां वार
 वतलो आत्मप्रमाणं बुद्ध्या विज्ञावा दराह सां प्रकृत्यं च कुंडे संस्थाप्य मथितां लक्ष्मीं अथुतं बुद्ध
 यादित्वैः सतः पंचसहस्रं कथं मुष्टिमात्रे बिल्वपत्रे होमकर्म समाचरेत् तत्र विव्वफलाकारं सुवर्णमुपजा
 यतो स्पशे वधीत वेदे मपि डो बिल्वपत्रे होमकर्म समाचरेत् तत्र विव्वफलाकारं सुवर्णमुपजायतो स्पशे
 धीत वेदे मपि डो बिल्वफलाकृतिं साधे लोममुताथी तुराजा वै कर्माकारयेत् शदेवस्यो परिशुभालिग

येनाक्रानिसर्पिणाकमलानिअमुद्रयाकृतसाहससंख्यायाउत्पद्यतेसर्वसोमसुतोदेवप्रसादत
 अथाभ्युत्कर्म्मन्त्रस्यादयुतद्वनक्रियासमीसमिहिरक्रानिद्विदोइत्युतेखुतोएवंकृतेसुतस्यस्य
 शिवसकोसिजायतीकवित्वेहरेण्यपविश्रतर्क्यवोद्वयशचूर्णमद्वैपल्येधैष्वाकपिलात्येनलोड
 यशततमृदयुतोद्व्याचूर्णकृत्वाःसिमन्वितशस्त्रैवेतस्त्वयमिहोक्ततेसंजायतेकविःतीगकामसु
 मुद्रयादुदुबरतमृदवाःसमिन्वोद्विमिन्वाज्ययुक्तोसंख्यापिवायुतमृदेवदेवप्रसादेनमदासोपाः
 सिजायतीयोमनोयेवकामस्याहृत्तमाणसमाचरेशधरधरणन्त्रस्याविशेषेणतदुच्यतेकृष्णसंवत्स
 रंक्रत्वाततश्चाद्रायणंवरेशइत्येसंशोधवात्माःमथःषादशवासराशचतुष्टाकफलेरुतेराचर
 देहधरणान्निरंतरंजपेद्विष्टवैनिर्दालवेनन।अमुद्रिष्टवैकैस्वनेस्त्रात्वापश्चाजपेन्मन्त्रं।त्रयोत्रेय
 रुवेदद्यानिष्कपंचककांचनघाततोयरोवादेवस्यसन्निधौजपमाचरेशसंख्यात्रात्रसखिष्टालहस्या
 दंततःउनासात्ताडुमांतीकद्रप्रत्यक्षस्यजयतीतत्प्रसादान्नोविगयुक्तोतवातेमानवाः।यंयदेव

११

१३

कामयतेतंतुदेशयुरुस्थालास्यत्वामंजपेद्वशतंत्रवेशनामन्त्रेअथाहृत्पलकरांमंत्रध्वजवद
 रेशधरधरणंकार्थकलेयसिद्धदशनिमालोदितंवंदनमुत्तंविपेत्रंमुत्तउप्यकोकपिलाप्रयसासुहृमं
 संदुद्याद्वेधेपत्रकै।शौदेनिधयतंसंस्थासहस्राण्यष्टकंजपेशतेनोपलिप्यन्मानेस्यध्वास्मृत्वाचशकरं
 प्राणायामयुक्तीतततोदश्योत्तवन्नर।।अथाभ्युत्कर्म्मन्त्रस्यादयुतद्वनक्रियासमीसमिहिरक्रानिद्विदोइत्युतेखुतोएवंकृतेसुतस्यस्य
 स्पर्वदनस्याधतंउनः।असिमन्वायुतीहसागुलिकोन्नकाय्येवस्तलादुधरयन्नित्यमसिगह्मदीपवि
 मा।एवंश्यातवेयुस्तेराजानोरत्तप्ररुषा।देवस्पदक्षिणंमूर्त्तिसन्निधौवैत्पवनमुत्तंजपेद्वशतंतरंजपुस
 मेत्योत्पन्नद्विष्येदेनाशमेस्यसोनामयद्वलघर्षकांमंत्रंजपेदेकपादोत्तरत्वेवाहंतसंख्या।देवस्य
 सन्निधौवेवंवत्सरादाभ्युनश्यतिविश्वतःपाणिपादौवैविश्वतोक्षिशिरोमुखौहलंतविष्णमादित्यतेजोरा
 शिशिवंस्मरेश।।इतिनमकेयुनमोवाःकिरिक्केयःइत्यम्यमंत्रस्यप्रयोगः।।अथद्रापेअंशस्यतद्व
 त्स्यप्रयोगः।।कृत्वापवासमेकंउजपेन्मंत्रमथायुतशधुरधरणमेवंस्यादथवेदुनकामना।आदि

यु४

यां बुद्ध्याद्वा संपादितं प्रयतो युतम् । धनुर्बद्धं सवेत्तस्य मदेशस्य प्रसादतः । हरेजाते सुखाः प्रथमं शिव
 स्मर्य निनमं । बुद्ध्या तं वसादधी दधीणा हरेजांतयो । अतिचारस्य शांतिं प्रथमं कततः सुखं वासमि
 बुद्ध्याद्वा मसं स्यात्तना । शुते सवेत्तमहाजनकतः श्रेष्ठं शांतिं प्रथमं होममाचरेत् । उपमाहं न संसिक्तं हविः
 संख्या पिवा युतमां सवेत्तमप्यनतयशां प्रथमं माचरेत् । होमं तत्राः युतं संख्या होमद्रव्यमथोच्यते ।
 अहुं वर्यं ससमिधः तिलाश्चैव तथा यवाः । अनेन सर्वं तत्सोत्तयमासु विनश्यति । अथाऽपरः प्रयोगः ।
 ज्यामस्य नगरस्य वा मध्ये वा न्नं समावायुतं पिष्टेति नीतथा । अमुतं बुद्ध्या ह्येव न लिमंसीति पत्रको
 निक्षिपेत् । पुनर्होमसदस्याष्टकसंख्यया पिष्टं कृते सैरवात्मारुद्रो हस्ते श्वरं सुतः । दृश्यो जायेत् । अथोच्यते ।
 हासिद्धिं प्रजायते तद्वपं संमरेदापथापे स्य अत्र सुवृत्तिः । आशुको सितकं बुको ह्यमरुकी निधो लस्य
 डलोश्च लो कुंडलोश्च । अत्रासतिलको मं सुकण नृपुंसो श्रीमान्निर्मलदंतपंक्ति किरणश्चेतायमानान्
 नादिवासे रववेण रपतितनु ध्येयोऽष्टदानी पतिः ॥ ॥ इति नमो केशुद्रा पे अंभस्य इत्यस्य प्रयोगात्ता

नक्षत्र

८५३

स१

ज्ये३

जुलार

अथैशतानि कुर्वीत प्राणयोर्भूतः परमासदं मांजिपेयैश्च तुरश्रणमिदयोऽकन्यार्थं लतते कन्यां बुद्ध्या
 जलोद्यतं यथा मार्गसमिद्धा मेलनी नाराये । अथैकं लम्पनाशाय बुद्ध्या अति लक्ष्मिः । ब्राह्मणा
 दीवरी कुर्वीद्वारवदिरसेन वंशसितकै नीतपि स्रवैः संवेष्टिता क्रमाशालं बुद्ध्या । सर्वं कामान्नं नो
 तिसाधको । बुद्ध्या ह्यस्रकामसु कुसुमेः कुसुमादिसिः । यद्वर्णं बुद्ध्या सुष्पतर्हणं वस्त्रमाप्नुयात् । दृष्टिका
 मः शुचिदेशे गोमयेनोपलिपि शैरुद्रव्येण तत्रैव मंडलं परिलेखयेत् । मंडलस्य पुरस्तात् पुनर्वर्कसं निधाप्य
 शस्त्रेण विष्टेत्संम्यक् हरितं गंधवारिणा । आवाहयेत्ततः कुंते सूर्यमैकाग्रमानसः । तत्रस्थो मध्ये देवं सं
 यतः साधको नमो । पायसं बुद्ध्या तत्र शतमधोत्तरं बुधाध्यायैकाधी धर्यं जपेत्तमं वसदस्रकां । एवं कुर्वी
 तसप्ताहं द्वादशाहमथापि वा । ततः प्रसन्नो स गवांश्च मूढावर्षं प्रमुच्यते । अदो रात्रं पोष्येत्पुत्रकाम
 शुचिन्नतोपायसं बुद्ध्या क्त्वा वषोत्रं शताहुतिं तैत्तौ सानांततो नायं शुर्वी वस्त्रमलं हतं शो जयेद्भुत
 शो भंतु तपेन शतं बुधः । ब्राह्मणाः शो जयेच्चैव कारयेत्स्वस्तिवाचनं शतं पुत्रमवानोति ते जयितम

शृत्३

राष्ट्रीय

33

रश्मिरणमेवंस्यादृष्टद्वैतवत्पयोऽभिमात्रयजुःक्याद्विसारमिहाद्युतंगवादीनां सवैक्यतिरश्मिभ्यः कर्मवो
पतो राजवाहनशायार्थजलसंस्थाभ्युत्तजपेशप्रत्यर्पायसात्तेन वाहनानामहीक्षित्वा सौतां संशोदये
त्यश्नातजलेन विमिश्रितो कृत्वा पयो गच्छति ब्राह्मणो यः प्रदापयेत् राणवे वाहनशोतिस्मिन्ति रश्मिंशो तयैतुनः ॥
अथ मीश्रतिलानां तुजुःक्यादद्युतायैतीत्यर्थो नो तपे दोमं हृद्वाणामभ्युत्तजपेशदिव्यासिंहासनासीनां सूर्य
मानं महर्षिनिः प्रसन्नवदनं ध्यायेत् सोमं सोमाईधरिणं ॥ इति सूमा रुद्राय मुद्रा नो रुद्रे तप्योः प्रयोगः ॥
अथ मानोमहोन्नमित्यस्य प्रयोगः ॥ उपवासत्रयं कृत्वा जपेत् सप्तहस्यं कथितं सुवस्त्रं वा द्रोतं हवे स्या
दुपक्रमं ॥ अथ वाणां तिलमिश्राणां तुजुःक्यादद्युतायैतीत्यर्थो यः समिधो दोमत्रयुत्तजपेत् सवैक्यतिरश्मिभ्यः कर्मवो
दिनं न स्यात् प्रजायते किं वा न्ये वा मित्राद्यादावयुत्तजपमाचरेत् राज्ञात्तसर्वशां सर्थमाद्रिया ॥ मयुता उ
त्तिहोमयेत्यतिमां संलुक्त इहोमहीपतो अतः पुरादयः सौम्याद्वैतं तेनात्र संशयः ॥ वालिंदुमुकुटैव त
रुन्नादित्यविग्रहमाध्यायेत् नदीश्वराकारेणेश्वरसमावृतो ॥ इति नामं केयुमानोमहोन्नमित्यस्य प्रयोगः ॥
रश्मिरणसिद्धिः स्यात्पुंजीताय कर्मलिप्ताय स्त्रीनालवहनां रातिमिदं विद्वरेत् ॥ ५

३३

अथ मानसोक्तद्वयस्य प्रयोगः ॥ कुरु मे कंचरि त्वद्विपात्रं अद्वंद्वे दत्तं निधायैकापि जंतुः स्फुर्यति
 वीतिं मंत्रणं सदस्रं संख्यया तेन स्वाभौवा मर्षितं विवा। जुहुयादष्टसाहस्रीं मर्षां दत्तं तिस्रः शतां हुत्वा षण्
 मशिखात्रिंशत्तृतीतवेरततस्य कुरु कुरु पंचात्रं सदस्याणि वैजपेयं शिखरे पंचनिष्कानि दद्यादेवं कुरुते पु
 नः। पुरश्चरणसिद्धिः स्यात्प्रयोगार्हं सतोत्तमं शत्रुः कामो महीपालो नित्यं वक्षीयापवको माधिते वा न
 लेहो मैत्र्यार्थं दयुत संख्यया। होमद्रव्यं तिलासिक्कासर्पिषो वात्र कर्मणि स्वर्गं कुरु महीपालो ब्राह्मणे क
 र्मकारयेत् अष्टशय्यात्मका दद्यात्। स्मृत्वाऽसिंघितं तस्मात्तदायाय केशसुराजानमसिंघि
 तैः। ब्राह्मणैर्नित्यं वक्तव्यं रश्मिर्मर्मादीपती। किं रणं वात्र रक्षा स्याद्विद्वद्वत्पितृस्मनो राक्षस्य
 ददिकामस्तु मंत्रसिद्धेर्द्विद्वेत्तः। कारयेद्दद्यात् कर्मसंघसिद्धेर्द्विद्वेत्तः। सघसिद्धिप्रकारैस्तु दत्तं
 चार्यो दत्तं महीपां कुरात्र मुपोष्याथ विरावं सततं तजपेत्। सद्यः सिद्धो स वेदेन कर्मार्हं प्रजायते।
 कादत्र। हितं न्मानो सदस्यात्वा। उता शीतं। दधेम मद्याप्य संष्टकैः जुहुयात्कमलेः सितैः। एवं कृते राज्ञः

५

व

लक्ष्मीर्बर्हतेनात्र संशयः। आयुः कामो महीपालो कारयेदयुतं हुतिं दद्यात्। होमद्रव्यं तिलासिक्कासर्पिषो वात्र कर्मणि स्वर्गं कुरु महीपालो ब्राह्मणे क
 र्मकारयेत् अष्टशय्यात्मका दद्यात्। स्मृत्वाऽसिंघितं तस्मात्तदायाय केशसुराजानमसिंघि
 तैः। ब्राह्मणैर्नित्यं वक्तव्यं रश्मिर्मर्मादीपती। किं रणं वात्र रक्षा स्याद्विद्वद्वत्पितृस्मनो राक्षस्य
 ददिकामस्तु मंत्रसिद्धेर्द्विद्वेत्तः। कारयेद्दद्यात् कर्मसंघसिद्धेर्द्विद्वेत्तः। सघसिद्धिप्रकारैस्तु दत्तं
 चार्यो दत्तं महीपां कुरात्र मुपोष्याथ विरावं सततं तजपेत्। सद्यः सिद्धो स वेदेन कर्मार्हं प्रजायते।
 कादत्र। हितं न्मानो सदस्यात्वा। उता शीतं। दधेम मद्याप्य संष्टकैः जुहुयात्कमलेः सितैः। एवं कृते राज्ञः

पौथः २५

नांसहस्रं ललतनात्र संशयाक व्याकाममुद्रया दद्युतं कुमुदाच्यमीदधिमध्याप्यसंष्टकां विंदते कन्यका
 सती अथाऽन्यद्वयते कर्मचरुतो जीववत्सलमनित्यमष्टसहस्राणि छुड्जीव्यापपावको अष्टोशता
 निवाइव्यकापिलघुतसुच्यतो एवं कृते प्रष्टयतमदंतः पातकादपि वश्यकामो मयजमसिमं अल
 लाटको धारये अंतं दंतं दंतं सर्ववस्यानवंति हि प्रीतिस्वज्ञाने होमं कुर्यादष्टसहस्रं कां होमद्वयं अपामा
 गं समिन्नामेन कर्मणा अपमृष्टं न विंदत देवदेव प्रसादतः प्रसीकामः सूर्यवारं मंत्राणां ननु वास्करयथा
 राधये ज्ञापयैरुतैस्त्रकमणि रक्तोत्पलं दीर्घासारं गंधानुलेपनं च त्वत्सूर्यं कृतं सूर्यं मदावधिः
 मुंचति यो ह्यरमार्गगामी सः गृहीत्वा दशशक्रां अष्टसाहसिका दद्यात् तस्मै वनापुनः विम्वसि विदुश्च
 सुगच्छेद्देमी ततो त्वेशसकर्मणा समा रंते सर्वविघ्नजिघृक्षया अयं तु जपे देवमंतं गच्छेत्सकर्मणा पुत्रका
 मस्तु छुड्ज्या लक्ष्म्या ह्येतस्य तः ततो वंशकरं सुखं लभेन्न तत्क्रवमयं यजने यं तु मिष्टं तं वै सिक्ता कति
 विधाय तस्य तिरुते मूर्द्धिच्छित्वाऽप्युतै जपे शत्रुवश्यं कर्मणा ननेन सर्वत्र विजयीत वेरं देवानमेकं दशका

३२

३४

जन्मर्दमात्मनः प्रत्यार्जनं वक्तव्यं तजपमष्टसहस्रं प्रत्यार्जनं प्रतिद्वयं ५

विसर्कदेवं विष्णुः स्फटिकप्रकाशं तेजो निधिश्रुतिनिर्मिदुमौलिं विसृज्यै वरदे वरदां प्रति नमो केशुमान
 स्तोक इत्यस्य प्रयोगः अथारात्र इत्यस्य प्रयोगः दिनत्रयमुपोष्याशु विरामे सततं जपे शत्रुवश्यं रणमे
 वं स्यात्प्रसुं जीताऽथ कर्म सुआशु कामः स्वकीयाप्नोति यो वां छुड्ज्या हृतो अष्टो सहस्राण्यपि वा तथैव
 हशतानि वा दधिमध्याप्यष्टकानां हवीणां मपि वाङ्मती। स्रक्त्रिंशत्याज्या देवमायुः प्रवर्धते अथाऽपरः
 प्रयोगो यं प्रति छुड्ज्या दद्युताङ्गती होमद्व्याणि हवींश्च तथाऽपामार्गं संतवासेमीतरुसं हतासमिन्न अति
 लास्यथा एतान्मुक्तादिभ्यां मधुतिः स्फोर्यो नित्रायावयं च सदस्याणि जपेत्तं वं दक्षिणां कुर्यादेव क
 ते दीर्घमायुः प्राप्नोत्यसंशयं विरजो वनकामसुराजं जन्मादिने सुतो छुड्ज्या बद्धमाणे सुद्वये प्रत्येकमाद
 शदधिमध्याप्यसंष्टका अपामार्गं शमीति स्त्रीं प्रोच्य अपि वदोमर्द्धद्व्याण्यवो दितानि वै अनेन कर्मणा राजा
 वीमायुः स्वायुः च वृद्धि होमे वराकानां होमः श्रोतसि जायते होममात्रेण शक्रां जां जपे वेश्याधनं लिहापात्रे
 तेषाममुष्णी सर्वकामफलप्रदौ श्रीकामोर्कस्य क्रमुमैरुतैः पूजयेद्दिवा उवाचयं नयं संवै मेकैकं कुसुमं

३३

नक्षत्राणां नामनायस्य जुहुयात् सोऽमुताङ्गतीः मधुतैः सुदुलैः सुतैः वर्धत तस्य प्राप्नुयी २

सेवा अने नुक मर्णा लक्ष्मी वर्द्धते नात्र संशयः। आलये पश्चिमे द्वा र्दिव स्यात्। अलये पिवा। प्रत्यार्द्ध सं ब्रह्मचारी
 स्त्रियायी संजिते हि यः। विगतं द्वा र्दिव स वने वस्त्वतो जी जपे ननु। अति सुम देशान मे मेकं सहस्रको एव कर
 कृते शत सुसुत वेत्यस्य जन्म सु। द्वा र्दिव नित्ये मे द्वा र्दिव क्रो नै ह मा द्वा र्दिव कु र्वाणि सन्निधौ देव्या देव
 माने द्वा र्दिव द्वा र्दिव शान धरं ध्यायेत् प्रको वन सन्निधौ ॥ इति नमो आरा द्य स्य प्रयोगः ॥ अथ सुदि
 स्ते तमिस स्य प्रयोगः ॥ एको रात्रि पौष्याथ विराजं सततं जपेत् रात्रि अरण मे व स्यात् प्रयोगः हे स तौ स्त्वेश
 विद्विज्जाश काम सु उड्डया लक्ष्मी द्वा र्दिव ॥ विष्टै ल समा का सु विरक्त तन रुद्ध वा। समिधो दधिम मंत्र स्यात्स
 शाना यो द्वा र्दिव त्वेश शत्रो नाश मया ति वेगे नानेन कर्मणा ॥ अथा स्य द्वा र्दिव ते कर्म मंत्र देव स्य सं
 निधौ सत्मा पाणिः सप्त स्य मीना मय हण प्रवृत्त क म्। सुविष्टै पदं मंत्र संख्या त्वे त्वा सुतं स वे श एव कृते रि
 पो ह्ने द्वा र्दिव जायेत वैम द्वा र्दिव त सिद्धार्थ के अष्टैः उड्डया द्युता द्वा र्दिव ॥ मसरिका स्यो जायेत रोगः शास्त्र
 गान्के ॥ शत्रो र्दिव द्वा त स्य द्वा र्दिव आदि प्रापि वा वरं वा तयि त्वा त्र निव ने द्युं मंत्र सुदी र्दिव शर्करा सुतया क

लरो मास्त्र दिव द्वा र्दिव तौ एव कृते स पक्ष स्य नाशो वेगेन जायते उड्डया स्वर कोटि प्रकाश मीका शनिलय म
 लिनी मरात्ती ति द्वा र्दिव सत्य वर द्वा र्दिव द्वा र्दिव सु रौ धन तं। शर सा र्दिव म हे र्दिव नि ध्यात व ॥ इति सु
 दिस्ते तमिस स्य प्रयोगः ॥ अथ परिणो र्दिव स्य स्य प्रयोगः ॥ कृद्म मेकं वरि त्वाथ जपे ज्ञन व वा सरा त्र तत्र
 प्रतिदिनै पंच स ह्वाणि जपेत् त्वेश पुर अरण मे व स्या दथ वौ तु व काम ना। दावान ल स्या ली डपला श ख दि
 रोद्ध वा शं समिधो दधिम ध्रा ज्य द्वा र्दिव शान रं द्युत म्। आड्डया लक्ष्मी द्वा र्दिव देश स्या अलये सुते एत कर्म
 सुयु सं स्या कर्म नानेन वै कृ व द्वा र्दिव ल स ते रु द्वा र्दिव उड्डया वं श करं पर म्। अथाः प्रः प्रयोगोः प्र प्रारं स्या द्वा र्दिव
 द्वा र्दिव म्। ता सौ स्या द्वा र्दिव म पि वा छनः। स वे तां दं पती तत्र स वौ क श्रु र्दिव निधौ खरु देवा थ गो षे वा द्वा र्दिव
 यां पि प्ल स्य वा। कर्म नि द्वा र्दिव स्य प्र क्रिये षाः प्र की र्तिता ॥ मंत्रा द्वा र्दिव या व र्ति ता द्वा र्दिवः कलशा द्वा र्दिव
 तं तु ति र्दिव ता त्रि थ पाथ सा ॥ परि द्वा र्दिव ता व र्दिव ले स्त्रा पये न्म ध्ये ले स्त्रे वै कर्म ह्द्वं उड्डया रं निध्या व सो
 म मा वा ह्ये न्म डं। आया उ स ग र्दिव दे व के ला स दी। ति वै बु व व आ वा द्वा र्दिव धु प्या द्यैः स्य द्वा र्दिव ततः पस्या

रस्यमध्यकलशं कलशं कलशेषु नः। मंत्रादितो बिंदुयुतो न्यसेदेकैकमक्षरं ततो नवसहस्राणि जपेन्मंत्रं
समाहितः ततो मधुघृताक्रान्तिं श्यामाक्रान्तिं तथा पुनः लाजानां तु सहस्राणि बुद्ध्या दष्टसंख्यया तत एक
सनेनायाचति संख्यं पश्येत्तु। मध्यादिक्रमतः कुंसां नानादयश्च कष्टयक्रान्तं दक्षरूपेण संस्मरन्
व्यावर्तिपतिश्च स्तूपेनोद्योतोऽतिव्रज्युणा नोद्योतज्येष्ठश्चोद्योतसहस्रान्यथवा तावन्त्यो वशता निवाप
कावशात्तमथवा तोजयेच्छक्तिं तोद्विजाशतं कुंजवस्त्रत्रिंशो नैर्मन्त्रैः समाप्येत् किं तु ततोऽ
पि त्वं स्पेदद्विषां निष्कपेच्चकं दद्यात् निष्कत्रयं वाथ छेदीयात् तं दपतीं पतयः नवे सुत्रो दीक्षीयु सुगुणा
लयाः तर्बोक्तकमोशतं पश्चिमद्वारसंयुते। मधेशं श्यापेयं मंत्रजपे दद्युत संख्यया ततो जपमंत्रं च म
महोरात्रे च दद्विषां कुर्यात् त्रिंशो दद्यादसमस्यादस्मान्मथो दद्यात् तत्र विद्याः प्रजायन्नेतस्माद्विज्ञेशमा
र्जयेत् शंखशरणसिद्धिं प्राप्नुयैत्तु उक्तामदं अथ या विपरीतस्याद्गुर्येनैरुक्तयेत् अथ्याऽपरः प्रका
रोऽत्र दीक्षया दिवसानिवापेत् अथोशतानि वस्त्रैश्च वस्त्रादिना निवापेत् किं वै कविंशति तत्र पश्चिमद्वार

दृष्टिगम्यानि यानि वै तेषु प्रवेतिरानुलादाय न्यायस्य हस्तकं उपेधावन्ति मूलानि २

अरु चर

[illegible]

ತುರ್ವಿರಾಧ

असुतं बुद्ध्या देवं सयं ते स्योन जायते जेतु कामसुसर्वाश्वा अपमार्गसमिद्धिं शतसाहसिकां कुर्वी
 समिद्धिं सा सुसर्पिणा कापिलेन सार्मस्योत्प्रेरं सर्वज्ञो तवेति खोजेतु कामसुसमिद्धिं विलस्य
 देवि मन्त्राश्च काश्च बुद्ध्या हृदमाहुती एव कृतेवराहदेवैरर्पमानो यमशया शालिले जेतु कामसुजन्म
 यमश्च पावकां स्थापयित्वा कापिलेनोत्प्रेरं शिकमाहुती बुद्ध्या त्कर्मणानि न सयमद्वे निजायते यदेत
 उं मतिस्त्रनामयदृष्टवैकमकापिलेन जेतु बुद्ध्या रत्नमकर्मते हितः यो दिश्येत्तवेदो नो सयं स्या
 न विदितो प्रसन्नवदनो मयि वितो ह्यहमेव नो बुद्ध्या सहितं ध्यायेत्तु संद्वे रसि सुतया ॥ इति नमो क
 विकरिदेव्यस्य प्रयोगः ॥ अथ सहस्राणि सदस्रं प्रयोगः ॥ कृत्स्नमेकं चरित्वा होजयेत्तु स सहस्र
 कशप्रश्नश्चरणमेकं स्यात्तु जीताय कर्मसु स विवादि प्रधानां नां प्ररुणाणां सुप्रदत्तौ तच्छीतये मदीपा
 नः कारयेदुत्तुं हुतिं समिद्धिं सत्रशाल्मल्यो विकर्तुं तेषां स्यात्तु ॥ श्रीहयश्रयोऽपि होमद्रव्यं तिल
 अपि सवर्मेनोद्धृता कं स्यात्तु सर्वेषु पदवौ ॥ अथ मारणकामश्चि त्रधनसुखस्यैवोसमपि दक्षिणाम्
 २५ नमः ॥ वा२

३४

वैजपेक्षसहस्रं सततो वील्मीकसंस्तुतमदालिगं प्रकल्प्य वामत्रेणानेनाग्निषिचेधावह्नीर्षन्वेदित
 एवं कृतं सवेत्तु सुप्रधनसुखस्यैवोसमपि दक्षिणाम् ॥ यद्विदेव मारणं देवैरहितं कं हतं तदा आवायती मृदशीणामपगा
 यां विनिक्षिपेत्तु तत्रैरियसु कीयां नो बुद्ध्या दद्युताहुती ॥ होमद्रव्यं सवेत्तु न हृताक्ताः सुकृतं दुर्लौ मर
 णोपशमस्य जायते नैकं कर्मणा महाकी तारगामी तु कृत्वा तस्माग्निर्मन्त्रिणा अष्टसाहसिकाद्वय
 तेन गात्रांशुलेपनो कृत्वा गच्छेत्तु सस्यतीति कापिले जायते ॥ इति स्योन्यकामसुसान्वेदे जलमा
 मिषां बलिं दरेत्तु दृष्ट्या कृत्वा या न्निशि स्यात्तु ॥ बलिदेशः सत्रा न्निशि देवैरहोतयी न हि उपशासक
 रूपा लकोपहतिशी तयो सो वषे शासकं कृत्वा बुद्ध्या न स्य सन्निधौ अष्टौ सदस्राण्येन ककुटस्य मि
 षेण तु बलिं दरेत्तु तेषां शासका द्विषु च यतो दक्षिणसमुदाये न देया स्यादन्नकर्मणि त्रिषु
 विसास्या स्यात्तु च कर्मा तु सारतः निष्कत्रयसु तैकं वा तैकं देमं तु दक्षिणा वसानां अपि देयस्याव
 क्षिणा तेन शक्तिः अथ देवो पद्रवा विष्टो बुद्ध्या न स्य शांतयो सर्पिणाष्ट सदस्राणि स्युते सुप्र
 ४ पो २ ज्या ३५

३२

वा। सर्वपापहरं देवं सर्वार्थहरं लज्जितं सर्वोद्युधं धरं ध्यायेत्सर्वलोकमदेश्वरम् ॥ इति सहस्रालिखितं सहस्र
 वेद्यस्य प्रयोगः ॥ इति नमो केतुं दशमोऽनुवाकः ॥ अथ सहस्रालिखितं सहस्रसंख्यास्य चतुष्टयां प्रयोगः ॥
 ॥ अत्र सप्तकुष्ठप्रथमं पौककर्मसाधनम् ॥ चंद्रायणं चरित्रादौ जपेत्सहस्रं ॥ पुरश्चरणसिद्धिः
 स्यात्प्रज्जिताय कर्मसु अतिचारिक कामसुराजा हेमप्रकारयेति विदेशाज्ज्ञेर्विद्यायेर्षदसंख्या
 ॥ इति जपेत्तत्रास्मलीवालवेणूनं वेत्तस्य चरित्रादौ जपेत्सहस्रं ॥ सभिधस्वर्गं लोकेन वेष्टिताः शत्रुकस्य चारकेण
 काश्चाद्याद्यादोमद्रयात्तया पुनः ॥ किंचित्त्वेन नमस्त्वोपैणेन केन कुरुति कृत्वा कुरु मे एतां द्वितीयां सह
 स्राष्टक संख्यायां कुड्यादिह माचलेश्वरान् शमापुत्रः ॥ अतिचारिदिनेष्टे तैर्मन्त्रैः कृत्वा दिने दिने नुजु
 यादिह माचलेश्वरान् शमापुत्रः ॥ अतिचारिदिनेष्टे तैर्मन्त्रैः कृत्वा संचसादसं होमद्रव्यमथोचातो दधि
 मद्याज्यसंघका दुर्वाश्च कुरुते सति राज्ञः कारयितुं स्य दोषसुत्रीं चिचारिकाः ॥ दंष्ट्राकरालवदनं जल
 नमस्कृतं शिविचाणं शीर्षं दीप्तं स्याद्भायेद्भुजंगवत्क्षणं ॥ इति सहस्रालिखितं सहस्रं चतुष्टयस्य प्रयोगः ॥
 वि

सहस्रालिखितं ॥ २

ब्रह्म

द्वयस्य प्रयोगः ॥ अथ ये हृदये ध्यायेत्सहस्रं चतुष्टयां प्रयोगः ॥ अतश्च पुरश्चरणसिद्धिर्ब्रह्मविद्यया ॥ इति ये हृदये
 ध्यायेत्सहस्रं चतुष्टयां प्रयोगः ॥ अथ ये पश्चात्तिष्ठन्त्याः कुरु मे कं चरित्रादौ जपेत्सहस्रं ॥ पुरश्चरणमे
 व स्यात्प्रयोगोऽपि विधीयते ॥ पुत्रकामः स्वहाराणां मृतो गमनवासरोऽस्वाभावश्च सहस्रालिखितं कुड्यादिह माचलेश्वरान्
 त्रुताकापिलाज्यविमिश्रं तु कपिले पयउज्ज्वले ॥ इति वसुतुगामी स्यात्सुत्रावशकरो जपेत्तत्रां महातीर्थफलं
 सुष्ठु इति कुरुते तदुल्लेखः ॥ इति चारित्रादौ जपेत्सहस्रं ॥ अतिचारिदिनेष्टे तैर्मन्त्रैः कृत्वा संचसादसं होमद्रव्यमथोचातो दधि
 मद्याज्यसंघका दुर्वाश्च कुरुते सति राज्ञः कारयितुं स्य दोषसुत्रीं चिचारिकाः ॥ दंष्ट्राकरालवदनं जल
 नमस्कृतं शिविचाणं शीर्षं दीप्तं स्याद्भायेद्भुजंगवत्क्षणं ॥ इति सहस्रालिखितं सहस्रं चतुष्टयस्य प्रयोगः ॥
 अथ ये पश्चात्तिष्ठन्त्याः कुरु मे कं चरित्रादौ जपेत्सहस्रं ॥ पुरश्चरणमेव स्यात्प्रयोगोऽपि विधीयते ॥ पुत्रकामः स्वहाराणां मृतो गमनवासरोऽस्वाभावश्च सहस्रालिखितं कुड्यादिह माचलेश्वरान्
 त्रुताकापिलाज्यविमिश्रं तु कपिले पयउज्ज्वले ॥ इति वसुतुगामी स्यात्सुत्रावशकरो जपेत्तत्रां महातीर्थफलं
 सुष्ठु इति कुरुते तदुल्लेखः ॥ इति चारित्रादौ जपेत्सहस्रं ॥ अतिचारिदिनेष्टे तैर्मन्त्रैः कृत्वा संचसादसं होमद्रव्यमथोचातो दधि
 मद्याज्यसंघका दुर्वाश्च कुरुते सति राज्ञः कारयितुं स्य दोषसुत्रीं चिचारिकाः ॥ दंष्ट्राकरालवदनं जल
 नमस्कृतं शिविचाणं शीर्षं दीप्तं स्याद्भायेद्भुजंगवत्क्षणं ॥ इति सहस्रालिखितं सहस्रं चतुष्टयस्य प्रयोगः ॥
 ४ यत्रोक्तं ननु संधेयं ॥ इति नमो केतुं दशमोऽनुवाकः ॥ अथ नमो केतुं दशमोऽनुवाकः ॥ इति नमो केतुं दशमोऽनुवाकः ॥
 गङ्गाया संयतो ४

कानि २

वापिकुर्वीत इत्यादि तावेत तत्समर्था एवं कृतं तेन वेत्ति हिः पुरश्चरण कर्मणः । अन्नकामः संख्यासंज्ञानित्यव
 जुज्या इत्यस्य संख्यासंज्ञाणितवेदश्चेति ता निर्वाया वज्रावैलसेता न डेवैधानेन कर्मणा अथा
 प्यरः प्रयोगो नैवेद्यं वा इति तेषां इत्युक्तापि नैवेद्यः संख्यातुषः सहस्रकं अथ वीतिरिति त्रिकवि
 धानेनैवेद्यं त्वेति तत्तुष्यते ह्यारकांगिरक्तमृद्वा रक्तनेत्रं तमसद्वैसाधयेत्वा त्वयं मत्तौ कर्म
 णोऽसमां रत्नेषु जास्विरश्वित्वा श्ववहः कलशांतत्रुष्ठापयित्वा तिस्र्यतः तत्पयिदद्यात्ता नं नश्ये
 नैवेद्यं त्वेति तत्तुष्यते कलाज्ञानकामना सोयुता इती । जुज्या त्वर्षिषा वक्त्रे कालज्ञानं ततो त्वेति ॥
 जातिस्मरणकामसु जुज्या दयुता इती । पयसा कोपिलनेव क्रमाज्जातिस्मरणे त्वेति ध्यानप्रकारसु सह
 साणिसहस्ररश्मिप्रतीको विज्ञेयः ॥ इति नमस्कृतं नमोऽस्तु ॥ इत्यप्ययोगः ॥ इति नमस्कृतं प्रयोगः ॥
 दशोत्तरवाकः ॥ ॥ अथ रत्नेषु प्रयोगेऽष्टादशेऽष्टादशे निरूप्यते । दक्षिणहस्तं गामं ध्यात्वा धमेति विज्ञ
 मता तत्रैव वर्षनिष्काषादवासादधिकोत्तमा तदहं मध्यमा प्रोक्ता तृतीया तसद्विधा उत्तमा त्रिशती

१०२

उत्तमात्रवृत्तः षष्टिस्तद्वर्द्धमध्यमास्मृता। वृत्तिविंशतिरन्यास्यादथान्यो१

वास्याद्विशतीमध्यमा मन्ता वाचमात्राधमज्ञेया प्रोक्तारकीर्त्यते परा विधिरुच्यते सहस्रदक्षिणा देया दश
रात्रस्य एक दैको शतानि पंच देया निम्ना विनायक दैको अथैक कर्तुं देय रात्रय मिति स्थिति सवैत्रद्वियुगा
दद्यादाचार्याय तदक्षिणां ननु प्रसूयनिमाद्यै उत्तमाप्रतिप्रसूयै अथैक कर्तुं देय रात्रय मिति स्थिति सवैत्रद्वियुगा
ज्ञातस्य दद्यात् न च दक्षिणा कथिते त्वमा अर्थेणामध्यमा दीनि दक्षिणा दाननिर्णयः अत्र क दक्षिणा के अर्थेण
स्थियमीरिता विलेख मयि मां हान कया द्विविधस्य रात्रि वत स्फुलमात्रा त्रिप्रलोकानां क्रान्तमानसः ॥ इति दक्षि
णयत्रा ॥ अथ नृणां तिरिक्तांति प्रसवयजिह्वीर्णया ॥ श्रोमिष्टं वेरमाधीशं चर्मनिर्मित वासं सल्लयज
यमहा नैरत्नं महारित सन्निभं फलकुंडली कुंडलाः लंकृत अति धर्मं धनविलसितं विडपमिता चूल डसुत कर
वाल निषिल निगमा पुगीयमाना हरवरकर वैरं न करपास्त्रिय चिर वै चरितं धरणं गारकं मलक कित
कपाला सरसि ज्ञासन विद्योत्सम स्रष्टा सन स्रजग द्विसार संसार संहन न्दु निरुणा निरवाधक परिमाणा
निहार परिमां कर्मरी वि विरिंदी व्यापार पात्री जल ललित जटा जटतिग महर डरित हरे अपर दिगंगिणी

७४

੨੪

रक 3

संयोगसौरागधतंगसंपालिगितोत्रमोगमधर्धनयनमदनमनममधुकखंकारसंकारनिजशृंगसंराव
 किंकिणीकितितेलितेलितिपदाहतिमहिमंडलाधारांऽऽनपतिप्रस्थमानातांडवाडंस्प्रकारोत्कर्ष
 धंस्वदैपदानवसंघातनिरंतरांतसिशांतांतःकरणअनवरतधाराधर्यानगंसीधर्धरगलगयंदाकारसंलि
 नगद्वरगुहाराजविराजमानवसंधीशकव्यकांतिसेकांतिनिजकलेवरैकदेशाशिवितुजगंमदेश
 नमस्तेनमस्तेनमस्ते॥॥आदीकर्मवराहद्वयदखिलेलापमृलोकरपश्चात्पलवितोत्ररस्याधिपध्व
 णीसमुत्तेषकांअत्रेलाचनमुद्रणविवटनासेगाधगडंमहासालेलाचनमाविरमुपुरतःसंसारसंमोदने॥
 आधरचतुरानमस्परकासंबहपायःस्तुतेरावेयंगिरिकन्यकाकुचतयसोगस्यलागाकृतौआशीपा
 लकमालवालमखिलब्रह्मांडोडह्मिरेरासीपाशविमोचनायअणध्वत्तमर्मनसन्मदो॥॥इति
 नमकमन्त्राणांप्रयोगविधिः॥॥महासंवाख्येमहितेप्रबंधेमांभवनान्मोर्मदिनाऽत्मजस्यासत्कर्ममालि
 कगणेनष्टेष्टस्त्रीत्रणस्यःप्रथितस्तरंगः॥॥मातागुण्यचरकीर्तिवितवायस्यांबिकानामतःसाकल्पा

५३

दधीवा

रंगवित्तवपेप

२२

निर

परमर्त्तिरार्यचरितःश्रीपंडितद्वपितासोयंकोशिकवंशरक्षणमणिःश्रीतद्विधेश्वरोदेदस्मान्नमतेनये
 चुसपदेवास्तेकृतीर्द्धते॥॥मतिर्येषांशास्त्रेप्रकृतिरमणीयाव्यवृद्धतिःपराशरिज्ञाध्यजगतिअजव
 स्तेकातिपयेचिरंचिंततेषांमुकरतलस्तस्तेस्त्वितिमियादियंआसारणप्रकृतिनिद्रिष्यस्पनिति॥॥इति
 आपंडितपारिततकद्वरमहोत्थादिविरुद्धराजीविसजमानस्त्रीमदनपालखअस्पमीअठर्विवंधेमहाध्वं
 ॥निधनेकर्मविपाकेषस्ररंगःममांसकलेरुद्रविधानां॥॥अथषोडशःश्रेष्ठपुरुषप्रकृत्याविधि
 ॥॥अथिधाने॥॥वैष्णवैपुरुषप्रकृत्याविधाने॥॥विनिर्णयः॥॥अथैवंपविधिंस्त्रोत्रंवेवतदात्मकांकुर्याद्य
 शोक्तविधिनाप्रादुर्गःमुद्रमानसःविधिः॥॥प्रथमाविन्यसेद्वामेद्वितीयांदक्षिणेकरोहतीयांवामप
 देतुचतुर्थीदक्षिणेतयापंचमीवामजानौतुषष्ठीविदक्षिणेतयासप्तमीवामकंधांतुअष्टमीदक्षिणेत
 थानवमीनासिमधेतुदशमीहृदयेतया॥एकादशींस्नंधदेशेद्वादशींवामबाहुकोत्रयोदशींदक्षिणेच
 आस्पदेशेचतुर्दशींअहोपंचदशींचेवषोडशींमृद्धिविन्यसेत्पण्यंयसविधिंक्रत्वापंचांगानिसमाचरे

[illegible]

204

दा२

द्वितीयः ततः प्रदक्षिणं गत्वा जपं कुर्यात्स्मृतिः यथाशक्तिं प्रित्वा वस्तुनैवास्मै निवेदयेत् ४

53

चदीपकं चतुर्दशानिवेद्युपचदशानमस्तुतीं उद्वासाने तु जोडश्या उपचारामुपोदवा। स्नाने वस्त्रे निवेद्ये च दद्या
मर दाम्निथकं मै। दशामुपचदशानमस्तुतीं उद्वासाने तु जोडश्या उपचारामुपोदवा। स्नाने वस्त्रे निवेद्ये च दद्या
त्वापोडवा न प्रदापयेत् प्रदादिसा। सुप्यर्थया दक्षिणा दीयते तां जोडशेनय जैनय जमय जे जेयने नैद्या
रुदेव्या पश्चिमे पार्श्वे कुंडं उच्छेदितमेव कारयेत्पथमर्चा तु प्रोक्षणं बुद्धितीयया। श्रुतीय्याग्निमादश्या च वत
र्यां तु समिधेना पंचम्या वस्त्रे संस्कारं करोष्वप्युपेतया। पश्चात्तलस्य मध्ये तु कल्पयेत्पथमासनं। चितयेत्
त्रदेवो शं कालानलसमप्रतया विवृता संवाहू वीर्धरकाः स्यंकरं किलोचनं वा दोहयं विबुदेवं ध्यात्वा समर्प
यासिः पंचतिः क्रशिः क्रमेण गंधादिने वेद्यं तां पंचोपचारं प्रदानं देव्याः बुद्ध्या क्रुयादित्याद्याः। ततो गंधं च वर्ष
च धूपं दीपं निवेदनं। अत्र ज्ञाप्यततः कुर्यात्सप्तम्यादियथाक्रमं समिधः प्रह्वं वैष्टवीं बुद्ध्या दक्षिण रितात्
तो हृतेन बुद्ध्या च रुणा च ततः पुनः। एतं बुद्ध्या ततः सप्तम्या पौरोचो वस्त्रे रजिं रजो डरीका हनमस्ते वि
श्रुता वना। नमस्ते सुहृषीकिशमहा पुरुष प्रह्वं ज्ञानमो हिरण्यगर्ताय प्रक्षनाः। यत्कुर्यात्पिणो।। ईं नमोस्तु।

મંત્રેણ ૩

तेर

204

सुः

३३

ਕੁੜ

[illegible]

ज्ञान

४३५

१०६

आत्सुरूपस्तः४

[illegible]

ਬੁਝ

אין

五

जलरि

यदि

सकृत्

धातुरुत्तमः॥१॥ अत्रमेयोद्वेषीकेशः पयनाचोमरप्रभुः विश्वकर्मा॥ मनुचंद्रासुविश्वः सुविरोक्रवां॥२॥
 यासुः शाश्वतः कृषोलोदिताः प्रदत्तदनाः प्ररता॥६॥ विष्णुः कुपयद्वीमपवित्रमंगलेपरा॥२०॥ ईशानः प्राणदः प्राण
 ज्येष्ठः प्रेषः प्रजापतिः॥३॥ दिरण्यगर्तो॥०॥ स्वर्गतो माधवो मधुसूदनः॥२॥ ईश्वरो विक्रमी श्रव्यमेसवी विक्रमः
 मः॥ अमुत्रमो॥ दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरात्मवाचा॥२॥ सुरेशः शरणेश्वरमविश्वरेताः प्रजातवः॥ अदः॥ संवत्स
 रो व्यालः प्रत्ययः सर्ववर्धनः॥२॥ अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वदिरयुतः॥१०॥ वृषः कपिरमेयात्मा स
 योगविनिःसृतः॥२॥ अमुद्वेषमनाः सत्यः समात्मा समितः समः॥१०॥ अमोघः दुंदरीकाक्षो वृषकर्मवृषाक्ष
 तिः॥२॥ रुद्रो नृकुंजशिखारवचुर्विश्वयोनिः॥ अमृतः शाश्वतः स्थायः॥१०॥ ईश्वरो होमहातपाः॥२॥
 सर्वगः सर्वविज्ञो ब्रह्मकर्मो जनादे० न॥ वेदो वेदविद्वंगो॥ वेदंगो वेदविक्रविः॥२॥ लोकाभ्यक्षः सु
 राभ्यक्षो हर्माभ्यक्षः कृतकृतिः॥ चतुरात्मा चतुर्दशदंष्ट्रः॥ अतुल्यतः॥१०॥ क्षात्रिभक्तो जननीकासहि
 त्कर्जगदादिचा॥ अनघोस्त्रिजयो जेता विश्वयोनिः पुनर्बसुः॥२॥ उपेक्षो वामनः प्रांशुरमोघः सुविद्वज्जितः॥

१०८

अतींद्रसंयदः सगोष्ठतात्मा॥ नित्यमोयमः॥२॥ वेद्यो वैद्यः सदायोगी वीरदामाधवो म॥ अतींद्रः॥
 महामायो॥०॥ महोत्साहो महाबलः॥१॥ महाबुद्धिर्महावीर्यो महाराक्षिर्महाधरतिः॥ अनिर्द्वेषतृपुः श्रीमा
 नमेयात्मा महादो द्विष्टकः॥३॥१०॥ महेश्वरसोमहीचर्त्रीः श्रीनिवासः सतांगतिः॥ अनिरुद्धः सुरानंदो गविंदो
 गोविंदो पतिः॥३॥ मरीचिर्हमनोर्ह॥२॥ संः सुपंषी च जगो भ्रमः॥ दिरण्यनासः सुतपाः पयनासः प्रजापतिः॥३॥
 अमृतः॥२॥ सुवर्दक्षिंदः संधता संधिमोक्षरः॥ अजो दुर्मर्षणः शास्त्राविक्रतात्मा सुरारिदा॥ अयुर्युक्त
 भक्तः॥२॥ सर्वसत्यपराक्रमः॥ निमिषो निमिषः॥ गीवाचस्पतिरुदारधीः॥३॥ अयणीयो मणीः श्रीमा॥२॥
 न्यायो नेता समीरणः॥ सदस्यमूर्ध्वविश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात्रः॥३॥ आवर्तेनो निवृत्तात्मा संवतः॥२॥ संप्र
 मर्दनः॥ अदः संवर्तको वक्त्रिर्निलो धरणीधरः॥३॥ सुप्रसादः प्रमत्तात्मा विश्वघृष्टिबलविभुः॥२॥ सत्कवी
 सत्कृतिः साधुर्जगुर्नारायणो नरः॥३॥ असंख्येयो प्रमेयात्मा विशिष्टः॥ विष्टकः॥२॥ लुविः॥ सिद्धायः सिद्धसं
 ल्याः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः॥३॥ वृषाक्षो वृषणो विष्टुष्टेण पद्मादकोदरः॥२॥ वृद्धो वृद्धमानश्च विक्रः अति

६ती

सागरा॥४॥ सुबुजोद्धरे गोवामि महेन्द्रो वसुदेवसु॥२०॥ नैकरूपो बृहद्भुपा विविविष्टः प्रकाशनः॥४॥ ईत
 स्त्रेजो हति धरः प्रकाशात्मा प्रतापवान् सङ्ख्यसाक्षरो मेतः॥२०॥ अंदां सुहृत्करकृतिः॥४॥ अमृतं शुद्धवो
 सायः शशविंदुः सुरेश्वरः औषधं जगतेः सेतुः सत्यधर्मसराक्रमः॥४॥ सततमप्रवनाथः॥२०॥ पवनः पाव
 नोनलः कामहाकामहृत्कांतः कामी कामप्रदः प्रभुः॥४॥ युगादिहृत्॥२०॥ दृगाधर्तृनैकमायामदायनः॥
 अहर्षो मकरपक्षसदसृजिदिनंतनिद्रा॥४॥ इष्टो विशिष्टः शिष्टेष्टः॥२०॥ शिष्टेष्टी ननु पौष्ट्याः क्रोधहा
 क्रोधकृत्कोविश्रबाद्धर्मदः धरः॥४॥ अच्युतः प्रथितः प्राणः॥२०॥ प्राणदो वासनावृत्तः अपनिधिरधिष्ठा
 ना मप्रमत्तप्रतिष्ठितः॥४॥ लक्ष्मः लक्ष्मधरो धुर्योक्तरदो वसुवाहनः॥२०॥ वासुदेवो बृहद्भुतः शदिदेवः
 रंहरः॥४॥ अशोकः स्थाणः स्तारः स्तारः॥२०॥ शोरी जनेश्वरः अचकलः सैतावर्तः पद्मीपद्मनिसेहणः॥२०॥
 यनात्तारविदाहः पद्मगर्भशरीरस्तः॥२०॥ महर्द्धिदो वृद्धात्मा महाहोगर्भजः॥२०॥ सैतुलः शरतोत्ती
 मसमयज्ञो हविर्हरिः॥२०॥ सर्वलक्षणलक्षणो लक्ष्मीवां समितिजयः॥२०॥ विहरो रोहिणो मार्गेर्दुर्दमि

३१

३२

११०

दसहः मदीधरो॥२०॥ महासमीवेगवानमितासेना॥२०॥ उद्धवः क्षीतलो देवश्रीगर्भः परमेश्वरः करणं कास
 णं॥२०॥ कर्वाविकर्त्री गन्तुः॥२०॥ अथ वसायो व्यवस्थानः सैखानः स्थानदीकृत्वाः परर्द्धिः॥२०॥ परमः स्युषः
 सुष्टः पुष्टः सुतेहणः॥२०॥ रामो विरामो विरजो मार्गनियोनयोन्यः॥२०॥ वारः शक्तिमतां प्रेषाधर्मो धर्मवि
 त्तमः॥२०॥ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः प्रभुः॥२०॥ दिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्याघ्रो द्युधरधो रजः॥२०॥
 तुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परियुद्धः॥२०॥ नृपमैवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः॥२०॥ विशारः श्रुवरः स्थाणुः
 यमालं बीजमय्यो अथो॥२०॥ नृपमैवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः॥२०॥ विशारः श्रुवरः स्थाणुः
 महाभक्तानक्षत्रनेमि॥२०॥ वैद्यो हामः क्षामः समीहनः॥२०॥ यज्ञः ज्योमहेज्जपक्षकतुः सत्रसतांगतिः॥२०॥
 सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानसुत्रमया॥२०॥ सुव्रतः सुमुखः स्वह्मः सुधीषः सुषट् सुकेशः॥२०॥ मनोहरो
 जितक्रोधो वीरबाहुर्धिरारणः॥२०॥ स्वप्नो व्यापी नैकात्मानैककर्मकृत् शिवत्सरो॥२०॥ वत्सलो व
 वत्सीरत्नगर्भो धनेश्वरः॥२०॥ इहर्मर्क इहर्मर्क इहर्मर्क सदसहरमशरी॥२०॥ अविज्ञातासहस्रांशुर्ब्रिभत

अप

६३

कृतज्ञानः॥६४॥गत्तिनेमिःसत्त्वःसिंहोदतमदेश्वरः॥आदिदेवो४००महाइन्द्रोदेवेशोदेवस्तदुक्तः
 उन्नरोगोपतिर्गोप्राज्ञानगम्पत्रातनः॥शरीरीरुतल्लङ्का॥५००कपीद्रोस्तरिदक्षिणः॥६६॥सोमपोष्ट
 तपःसोमःपुरुजिष्ठरुषोन्नमः॥विनयोनेयःसत्यसंधो५१०दोसोहःसत्यतापतिः॥६७॥जीवोविनयितास
 दीमुकुंदोमितविक्रमः॥अंलोनिधिरनेतात्महोदधिशयो५२०तकः॥६८॥अज्ञोमहाहःस्वात्ताव्योजिता
 मित्रःप्रमोदनाः॥आनेदोनेदनेदःसत्यधर्मस्विक्रमः॥५३॥६९॥महर्षिकपिलाचार्यःकृतज्ञोमेदिनीपतिः॥वि
 पदस्त्रिदशाध्मोमहाशृंगःकृतांतकृशा॥७०॥महावराहो गोविदःसुषेणः५४०कनकंगादीयुहोगरीगह
 नोयमश्चक्रगदाधराः॥७१॥वेधास्त्रागोजितःकृष्णो५५०दृढःसंकर्षणोऽनुतःवरुणोऽवारुणोऽवःखड्गरोह
 ममामर्नः॥७२॥सगवाचसगवेदानंदी५६०वनमालीहलायुधः॥आदित्योऽप्योतिरादित्यःसहिस्रगर्तिस
 त्रमः॥७३॥असुध्रवाःस्वंपरशुद्धीसणोद्विणःप्रदः५७०दिवस्पृक्सर्वदृष्ट्यासोवाचस्पतिरयोनिनः॥७४॥वि
 सामामागःसामनिर्वाणसेनसिषकः॥५८०संन्यासःकृष्णःत्रातोनिष्ठःत्रातिपरायणः॥७५॥असंगः

१११

तिदःस्रष्टाकुमुदा५९०कुवलेत्रायःगोहिनीगोपतिर्गोप्राज्ञताज्ञोदृष्टयः॥७६॥अनिवर्त्रीनिष्ठःत्रात्मासंक्षे
 दमकृष्टिवः॥६०॥श्रीवत्सवहाश्रीवासःश्रीपतिःश्रीमतांकरः॥७७॥श्रीदःश्रीशःश्रीनिवासःश्रीनिधिःश्रीवि
 वनःश्रीवरः६२०श्रीकरःश्रेयःश्रीमात्रलोकत्रयाश्रेयः॥७८॥स्वज्ञःस्वर्गःसदानंदोनेद्विषोतिर्गोश्वरः॥विनितात्मा
 ६२०विवेयात्मासकीर्तिस्त्रिभुवनसंशयः॥७९॥उदीर्णःसर्वतःअक्षुरनीशःशाश्वतःक्षिरःक्षरःक्षयोक्षरणोक्षतिदृ
 विंशोक्तःशोकनाशनः॥८०॥अर्चिमात्रः॥८१॥नर्चितःकुंभोविमुह्यतामिविशोधनः॥अनिरुद्धोऽप्रतिरथःअ
 प्रकृष्टोऽधुनमितविक्रमः॥८२॥कालनेमिनिहावीरश्वरःशौभिनेश्वरः॥विलोकात्मविलोकेशःकेशवःकेशि
 दहृरिः॥८३॥६५०कामदेवःकामपालःकामीकांतःकृतागमः॥अनिर्द्वेषपवडर्विमुद्गीरोनेतोध्वंजयः॥८४॥६०
 ब्रह्मणोब्रह्मकृष्णब्रह्मब्रह्मविवर्धनः॥ब्रह्मविद्ब्रह्मणोब्रह्मीब्रह्मज्ञोब्रह्मणःप्रियः॥८५॥६००महाक्रमो
 मद्यःकम्पामहातेजामाहोरगः॥महाक्रुद्धर्महायज्ञाःमहायज्ञोऽमहाद्विः॥८६॥स्रवस्त्रवप्रियः६००होत्रं
 तिःश्रोत्रंरणःप्रियः॥८७॥स्रयिताहृण्यःपुण्यकीर्तिरनामयः॥८८॥मनोजवः६००स्त्रीर्यकरोवसुरेतावसुप्रियः

वसुप्रदेवावसुदेवोवसुर्देवसुमनाहवि॥७॥सद्गतिःसत्कृतिः॥००॥सत्रासद्गतिःसत्परायणःश्रमेनोयदुःश्रे
ष्ठःसन्निवासःसुयासुनः॥७॥सत्तावासीवासुदेवःसर्वासुनिलयो नलःद्वर्षद्वाद्वर्षदोदृष्टोदृष्टोवापरा
जितः॥७॥विश्वसृष्टिर्महामूर्तिदीप्तिस्त्रिर्गुणैर्मात्र॥२०॥अनेकसुनिर्व्यक्तःत्रातमूर्तिःशानाननः॥०॥
एकोनैकोत्सवःकःकिंय॥३०॥तसदमसुवममालोकवंधुलोकनद्योमाधवोसकवत्सवः॥१॥सुवर्णव
होहिमांगवरोगश्रदनोगदी॥४०॥वीरहाविषमःश्रम्योद्यताशीअचलाश्चलः॥२॥अमानीमानदोमाद्यो लो
कोस्वामी॥५०॥त्रिलोकध्वजःसुमेधमेधजोधन्यःसत्यमेधधराधरा॥३॥तेजोहृषोभुतिधरःशर्वशखल
तावरःप्रयहो॥४०॥नियहोययोनैकश्रंगो गदायनः॥५॥चतुर्भुविश्रुतर्वाक्षश्चतुर्भुवहश्चतुर्गतिःचतुरात्म
चतुर्भुवो॥६०॥श्रुतर्वेदविदेकपात्रः॥५॥समावृत्तोनिष्ठत्मादुर्जयोदुरतिक्रमदुर्ज्ञोदुर्गमोदुर्गोदु
रावासो॥७०॥दुरास्त्रि॥६॥शुभांगोलोकशार्ङ्गमुतेंवःसंतुवर्द्धनःइंदकम्पामहाकम्पोकृतकम्पोकृता
गमः॥७॥उद्धवः॥००॥सुंदरसुंदररत्ननासःसुलोचनःअक्रोधाजसनःश्रंगक्षयंतीःसर्वविजयी॥०॥सुव

५३

एविदुर्गणरक्षोसःसर्ववामीधरेश्वरमहाद्भुतमहागर्भमिदच्छतोमहानिधिः॥०॥सुकुंदःकुंदरःकुंदरपुं
नः॥१०॥पसुनोनलःअमृतांशोमृतवपुःसर्वेशःसर्वतोमुखः॥०॥सुलसःसुव्रतःसिद्धःशुद्धिहृतापनःन्यय
श्रेष्ठं वरो॥२०॥श्रुतश्चाश्वरोधनिषदनः॥३०॥सदस्त्राक्षिमनजिह्वःसन्धैःसमवाहनःअमृतिः॥३०॥रनयोधि
रोनयकृद्भयनाशनः॥४०॥अपुर्वदक्षःसुलोयणचक्रिर्गुणमहात्रा॥५०॥अधुतःखधुतःस्वास्त्यःप्रावे
शोवैश्ववर्द्धनः॥५०॥सारलक्षितोयगीयोगीशः॥५०॥सर्वकामदःआश्रमःअमलःहामःसुएषोवासुवा
नः॥५०॥धनुर्धरोधनुर्वेदोदंडोदमयिता॥६०॥मदःअपराजिताःसर्वसहोनिर्यतानियमोयमः॥१०॥सहवर्त
सात्विकःसंयधर्मपरायणः॥७०॥असिप्रायप्रियाहोहिःप्रियकृत्प्रितिवर्द्धनः॥१०॥विहायसंगतिर्गतिर्मु
रविर्द्धतसुखेनु॥७०॥रविर्विरोचनःसूर्यःसवितारविरोचनः॥१०॥अनंतोद्धतमुसीकासुखदोनेकदो॥०॥
यज्ञःअनिर्विणःसदामणीलोकाधिष्ठानमद्भुतः॥१०॥सनांस्सनातनतमःकपिलःकपिरम्ययः॥१०॥सुवि
दःसुसिद्धस्वसिद्धस्त्रिभुवस्त्रिदक्षिणः॥१०॥अरोद्रःकुंडलीचक्रीविक्रमर्जितशसनः॥२०॥शश्या

तिगः सव्वसद्विजिरीरः सर्वरीकरः ॥१०॥ अक्रूरः पेशलोदकोदहिणः क्षमिणां वरा विद्वन्मोक्षीत
 सयः सुण्यप्रवणकीर्त्तनः ॥११॥ उत्तरीणो दुष्प्रतिज्ञा सुखो दुस्वप्ननाशनः वीरहारः क्षणशो तो जीवन
 पर्यवेष्टितः ॥१२॥ अन्नं रूपोऽन्नं नैत श्रीजितमस्तु तया पदः चतुरस्री गसीरात्मा विदिशो व्यादिशो वि
 शः ॥१३॥ अनादि चैवेवो लक्ष्मीः सुवीरोऽप्यसुखिरो गदी जननो जननजन्मादितो मोक्षी मपराक्रमः ॥१४॥
 आधारनिलयो धाता सुष्यहासः प्रजाकरः ऊर्ध्वगस्तथाचारः प्राणदः प्रणवः प्रणः ॥१५॥ प्रमाण
 णि निलयः ॥१६॥ प्राणधृक् प्राणजीवनः ॥ तत्त्वतत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युर्जगः तिगः ॥१७॥ स्वस्व
 रुग्णः सविता प्रसिपितामहः ॥१८॥ यज्ञो यज्ञपतिर्यज्ञयज्ञो गोयज्ञवाहनः ॥१९॥ यज्ञस्तद्यज्ञस्तद्य
 ज्ञी यज्ञस्तद्यज्ञसाधनः ॥२०॥ यज्ञो तद्यज्ञस्तद्यज्ञमन्त्रमन्त्रादावचः ॥२१॥ आत्मयोनिः स्वयंजातो
 वैष्णवः सामगायनः देवकीनंदनः स्वष्टा ॥२२॥ द्वितीयाः पापनाशनः ॥२३॥ शंखचक्रंदकी चकी शाङ्गे
 ध्वजागदाधरः रथोगपालिरक्षोत्सः सर्वप्रहरणाद्युधः ॥२४॥ ॥२५॥ सर्वप्रहरणाद्युधः ॥२६॥

११३

तीदे कीर्त्तनीयस्य केरावस्य महात्मनां नामां सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्त्तितम् ॥१॥ यद्दंष्ट्रपुत्रा नि
 स्यश्चापि परकीर्त्तयेत्तनाः सुते प्राप्नुयुः किंचित्सो मुने वेदे मानवः ॥२॥ वेदो तगो ब्राह्मणः स्याद्भवि
 विजयी तवैश्वेषो धनसमृद्धस्य ब्रह्मसुखमवाप्नुयात् ॥३॥ धर्माथी प्राप्नुयाद्दर्ममर्थी चार्थमाप्नुया
 त्कामानवाप्नुयात्कामी तपज्जयी प्राप्नुयात्तपज्जयी ॥४॥ सत्किमान्यः सदीत्याय सुविज्ञतमानसां सहस्रं
 वा सुदेवस्य नाम्ना मेतस्य कीर्त्तयेत्तनाः स्युः प्राप्नोति विपुलं ज्ञातिः प्राप्नोति मेघं च ॥५॥ अत्र लं प्रियमानोति
 प्रियश्चाप्नोति पुत्रमश्वम् ॥६॥ नैतयं कविना प्रोतिवीर्ये ते जश्च विदति सवसरो गोक्षतिमात्रलरूपयुगाधितः
 ॥७॥ रोगात्रो मुच्यते रोगाद्वहो अमुच्यते बंधनाच्च तया दन्तु चेतैकी तस्युच्ये दापन आपदः ॥८॥ दुर्गाण
 तितरव्याशुयुरुषः पुरुषोत्तमस्य सुवन्नामसद्वेण नित्यं सत्क्रियमवितः ॥९॥ वासुदेवाश्रयो मर्त्यो वासुदे
 वपरायणः सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्म समातनं ॥१०॥ न वासुदेवसक्तानां मृत्युर्न विद्यते क्वचिन्न
 ममृत्युर्जगत्या धिनयं नाप्युपजायते ॥११॥ इमं सवमधीयानः श्रद्धासक्तिसमचित्तः पुण्यैर्मनुष्यैर्कोति
 तां हो



श्रीधृतिस्तुतिकीर्तिनि॥१३२॥नक्रोधेनयमात्सर्येनलोभेनोनाऽशुसामतिःसर्वतिष्ठतउष्णीषोक्तकान्
 कुरुषोत्तमे॥१३३॥द्यौःसमैर्वंद्राःर्द्धनक्षत्राखंदिशोचर्महोदधिःवासुदेवस्पृक्षीर्येणविधृतानिमहा
 त्मनः॥१३४॥ससुरासुरगंधर्वायुक्षोउरगराक्षसांजगद्देशवर्ततेदंरुसस्पसचराचरा॥१३५॥इदियाणि
 मनोबुद्धिःसर्वतेजीबलंघृतिवासुदेवात्मकान्याहुःक्षेत्रक्षेत्रज्ञपञ्चा॥१३६॥सर्वागर्मर्नमाचारःप्र
 थमंपरिकल्पयेत्त्राचारप्रसवौधर्माधर्मस्पृष्टसुखसुखः॥१३७॥अणुयपितरोदेवामहासूतानि
 धनतवःजंगमाजंगमंवेदंजगन्नारायणोद्भवो॥१३८॥योगज्ञानंतथासांख्यविद्याःशिष्यादिकर्मत्रवि
 दःशास्त्राणिविज्ञानमेतत्सर्वज्ञानार्दनया॥१३९॥कोविद्वर्द्धहृत्तपश्चक्रान्येनेकशःत्रिलोकात्र
 व्याप्यतत्तात्मानुक्तेविश्वचुर्गैव्यय॥१४०॥इमंस्वतन्त्रगतोविलोप्यीसेनकीर्तितमपवेद्यःहृत्सु
 षःश्रेयःज्ञातुस्त्वानिचा॥१४१॥विश्वेश्वरमजंदेवजगतःप्रभुमव्ययंयेनजतिउष्कराहंततैर्योपरा
 सवः॥१४२॥॥प्रभुर्देवाव॥॥पद्मपत्रविशालाक्षपद्मनाभपुरोत्रमक्षकानामभुरक्रानोत्रातास्वजनानां

हृता

तिर

३

१४

देना॥श्रीसगवानुवाच॥॥योमानमसद्वेषेणघ्नोतुमिहसिंधोऽप्यसिद्धमेकेनश्लोकेनसुतएवन्त
 शया॥१४३॥नमोस्त्वनंतायसहस्रवर्तयेसहस्रयादाहसिरोरुवाहवोसहस्रनाभेकुरुषायशाश्वतेस
 हस्रकोटीस्रगंधारिणेनमः॥१४४॥योनरःपठतेनित्यंत्रिकालंकेशवालयेद्विकालमेककालंवाज्वरंसर्व
 व्यपोहति॥१४५॥दहतेरिवपेसस्पृक्षोम्याःसर्वसदायदाःविलीयंतेचपापानिस्त्वेषस्मिन्प्रकीर्तिते
 १४६॥येनाध्यातःसुतोयेनयेनायंपठितस्त्वः॥दत्तानिसर्वदानानिसुराःसर्वसमर्चिताः॥१४७॥इदलोकेप
 रेवापिनसयंविद्यतेकश्चिन्नानैसहसंयोधोद्वेहादस्योममसंनिधौ॥आश्रितसंनिधौपार्थक्यमनसि
 केशवंपठेन्नामसहस्रमेगवांकोटिकलंसेत्वा॥१४८॥शिवालयेपठेन्नित्यंतुलसीवनसंस्थितःनरोगु
 क्रिमवान्नोतिचक्रपाणोर्वचोयथा॥१४९॥ब्रह्मदयादिपापानिकामाचारकृतान्यपिविलस्योतिस्
 र्वाणिअथपापेषुकाकया॥१५०॥इतिश्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रसमाप्ता॥॥॥॥अथ॥पामा
 र्जनस्तोत्रं॥॥श्रीदास्युवाच॥॥सगवान्प्राणिनांसर्वेविषरोगादृपद्रवैःदुष्टयुतैपघातैश्चसर्व

१५

३४

५६

लघुपटुता ॥१॥ आनिवारिकृत्वा सिस्यरोगैश्च दारुणैः सदा संपाद्यमाना सुतिष्ठंति मुनिसत्तमाः ॥
 येन कर्मविपाकेन विषरोगादप्यद्वान्तवन्ति नृणां तन्मे यथा वदस्व महेसि ॥२॥ ॥ उलस्य उवाच ॥
 त्रतोपवासेयं विष्णुर्नान्यजन्मनि तोषितं तेन रामुनि शार्ङ्गल्यद्वारो गदिसागिनः ॥३॥ ॥ येनियं त
 त्यक्वां विष्णुर्वदेयं नमस्कृतम्रा विषद्वयदाणां नेमनुष्पादां सागिनः ॥४॥ ॥ आरोग्यपरमो ह्यहं
 मनसा यद्यमिच्छति तत्तदा ॥५॥ ॥ आति संदिग्धं पश्चाद्युततोऽस्त्यधनाधीत्यामोति नव्याधिना
 विषयद्वेषनां कृत्वा स्पृष्टं च वापि तोषितं मे मधुसूदन ॥६॥ ॥ सर्वदुःखं शमयस्व सोम्यास्यस्य मया ह्यदि
 वानाम् ॥७॥ ॥ पृथग्योसौ तुष्टो यस्य जनार्दन ॥८॥ ॥ नायः समः सर्वद्वेषस्तु यथात्मनितथा परा उपवासादिन
 तेन तोष्य मे मधुसूदन ॥९॥ ॥ तोषितं तत्र जायते नराः दुर्लभं मनोरथाः ॥१०॥ ॥ अरोगाः सुखिनो तोगाः तोका
 रो मुनिसत्तमाः ॥११॥ ॥ न तेष्वांसेव नैव स्पृशं रोगाः सिचारकं यद्वरोगादिकं वापि पावकार्यं न जायते ॥१२॥ ॥
 ॥ अवाहानि कृत्वा स्पृशं क्रोदीन्याद्युधनितमरद्वंति सकला पद्मोयेन विष्णु रूपासितः ॥१३॥ ॥

११५

उवाच ३

१२

॥ उवाच ॥ ॥ अनाराधितगोविदा येन राहुः खसागिनः तेष्वां दुःखानि च तानां यत्कवेयं ये देव
 सि ॥१॥ ॥ पश्यतिः सर्वद्वेषस्तु वासुदेवं महा मुने समदृष्टि रौशेणां तन्मे ब्रूयस्व शेषतः ॥२॥ ॥ उलस्य
 उवाच ॥ ॥ इहा त्वत्सख्यं प्राक्कुरात् ॥३॥ ॥ रोगिणां मार्जयेत्सर्वं ॥४॥ ॥ कुशाये दास्यं शान्तिं ॥५॥ ॥
 ॥ रोगप्रदविषादार्त्तां कुर्याच्छान्तिमिमांशुनाम् ॥ विष्णुसक्तो विशेषेण सुखिस्तु तत्तमानसः ॥६॥ ॥
 देनारसिद्धं च वामनं विष्णुमेव च ॥७॥ ॥ त्वात्स्वत्वा सदा विष्णुर्नामान्यं गेषु विन्यसेत् ॥८॥ ॥
 उवारिजास्तु दक्षिणे प्रक्षयः पश्चिमे पातु वासुदेव तथैव नरे ॥९॥ ॥ इशान्यारक्ष को विष्णुराभेयो तु न
 नार्दन ॥ नैः कस्याप्यनान सुवायव्यं मधुसूदन ॥१०॥ ॥ ऊर्ध्वगोवर्द्धनो नैवो धरायं तु विविक्ता ॥ एतासौ
 दशदिश्यश्च सर्वतः पातु केशव ॥११॥ ॥ अंगुष्ठा ये तु गोविदे तज्जन्तानां तु मेहीधरा ॥ मधुमायां ह्यणकेश
 मनाः मिको विविक्ता ॥१२॥ ॥ कनिष्ठा ये न्यसेद्विष्णुं करमधे तु माधवां शिखायां केशव न्यस्य स्तनैः
 यणं न्यसेत् ॥१३॥ ॥ माधवं तु ललाटे तु गोविदे तु सर्वोऽस्ति तस्माच्चतुर्भ्यो न्यसेद्विष्णुं प्रवर्णं मधुसूदा

त्वर

नां॥३॥विर्विक्रमं कपोलेन वामनं कर्णमूलयोः दामोदरं दंतपंक्त्योर्ध्वारं हंति कुकेतुना॥३॥जिह्वा
यां वासुदेवं कच्छितं गरुडध्वजं हृषीकेशमुग्ररोधे पदानां तं धरे तथा विभुं तं कंठमधो वत्नं नतं
नाशिकोपरि दक्षिणे तु नेत्रे विप्रविन्यसेत्पुरुषोत्तमम्॥३॥वामकेतुमहायागं राघवं हृदि विन्य
सेत्तपीतवासं सर्वतनौ हरिणा ख्यं तु विन्यसेत्॥३॥करे तु दक्षिणे विप्रततः संकर्षणं न्यसेत्त
मेरिखुहरिं विद्याकटि मध्ये नानाई नम्॥३॥शुद्धे ह्यतिधुरं विद्यादसुतं कंच वल्लभं लो
माधवं तु कक्षयोर्गंगाशयिनं॥३॥स्वयं तु वंदे मध्ये ऊर्ध्वे वगदाधरां चक्राद्युर्ध्वं ज्ञानमभ्येजं च
योरसुतं तथा॥३॥ग्रस्फुर्योर्नरसिंहं तु पाददृष्टे मितौ जसौ॥अग्रं तु पादयोर्ध्वं स्युतं पंकजं स्युदितं
ध्रियुरोमरूपे युडाकेशं कक्षो रक्तास्त्रिमं जसुः नयं युमाधवं चैव न्यसेत्पादतले स्युतम्॥३॥मनो
बुद्धोरदंकारे ह्यन्यसेत्॥जनाई नम् पर्वण्योऽसविधिं कृत्वा सादान् नारायणोत्तवेत्॥३॥तनुर्विभु
मयी तस्य यावत्किंचिन्न तापतो एवं न्यासविधिं कृत्वा यत्कायं शृणुत द्विज॥३॥वैष्णवेन तु कत्रेयं

॥२॥

स्वं ४

५२६

ति॥विष्णुलोकंसगच्छ२

५४

[illegible]

४१

সিঃ

३गो

॥१॥ हरये वासुदेवाय नमः स्कन्धाय शक्तिः ॥ नमः उक्तरजत्रयकेशवाय दिव्यक्रिया ॥ नमः कमलकिंजल्कप
तनिर्मलवाससौमहा ॥ नमः सर्वसिंहायै ॥ नमः चक्राय चक्रिये ॥ १॥ शब्दं श्रोतृताक्षितित्वेन वीर्यवर्तिनतेनमः ॥ मह
यज्ञवराहयशेषलो ॥ सुतो गिनी ॥ शतपट्टककेशात्रवृत्तलयावकलोचन ॥ वज्राधिपकनभस्पर्शदिव्य
सिंहनमोस्तुते ॥ आकाशपायादिकण्ठपायत्रगण्डः सामग्र्यये ॥ तुल्यवामनरूपाय क्रमते गानमो नमः
॥ १॥ वराहः शेषडुष्टानि सर्वापापहरयत् ॥ मर्ममर्महादंश्चमर्ममर्मचतुर्फल ॥ १॥ नारसिंहकरालाश्र
तया त्रानलोहलः संजं जनिनादेन दुष्टात्रयाधिनाशन ॥ १॥ अगण्डः सामगलांसिः ब्रह्मिः श्रीमनरूप
ष्टकप्रशमं सर्वदुःखानि नयत्स्पर्जनार्दन ॥ १॥ ऐकादिकं द्वादिकं च तथा त्रिद्विसहस्रैश्चानुर्विकृतया
सुयंतथैव संततद्वार ॥ १॥ दोषैः सन्निपातो व्यक्त्यैवांगुलकद्वारमार्गं नया सुगोविंदद्विद्विद्वै ॥ द्वैत्यं स्पेदना
नत्रदुःखं शिरोदुःखं दुःखं चोदरं संतव ॥ अन्निवासमतिश्चासंपरितापं सवेपथुं ॥ १॥ मुदघ्राणां धिरो गंश्च कु
रोगं सुधाक्षयं चित्रादीनां रयी ॥ १॥ गंगां तव दिक्षिता ॥ १॥ कामलादीं सुयारोगाय मेदांश्च नि

स्प५

दाउ



स्त्रि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

३५

दासुणाग्रसंगदरासितसाराश्वखरोगंसवल्गुलि। अशरीरमृज्ज्वलाश्वरोगानन्याश्वदासुणाग्रयेवातप्रवो
 रोगायेचपित्तसमुद्भवा। अशकफोद्भवाश्वयेरोगायेवाश्वेसाविपातिका। आगंतवश्वयेरोगाल्लताविस्फोटका
 दया। १४ तेसर्वप्रथमं यानुवायुदेवापमार्जितां विलयं यातुते सर्वविश्वरूर्ध्वरेणनतु। १५ अयं गच्छन्वाश
 पाक्षेचक्रातिदत्ताहर्षाश्व्युतानंत्रगोविंदनामोच्चारणैस्तिर्निश। १६ नश्यंतुसकलत्रोगां प्रसयंसयं
 दाम्यहं। सयंसयंयुनः समीमुद्भवमुज्जुरेतौ। १७ वेदशास्त्रात्परं नास्तिनदेवं। केशवापरंगोस्त्रावरं नगं
 वापि कृत्विमं वापियद्विषं। १८ नान्नोद्भवन्स्वोद्भवं आकाशं प्रसवं विष्णुं लतादिप्रसवं यच्च विषमस्य
 तद्गुणवद्गुणः। १९ शमनयाश्रुतत्सर्वकारितोऽस्य जनाद्देनं शयनाभ्येत्यहोश्चेव तथा वैडाकिनीयदात्र
 वेतालीश्वपिशाचांश्च गंधबोशयहाराक्षसांश्च शकुनोष्ठतनास्योवं तथा वैनायकयदाशश्च मुखमंडि
 स्तथाक्षरंगरेवतीं वृद्धरेवतीं वृद्धिकारं व्यायहांश्च। २० स्यामाश्रयहानिपा। २१ बालस्य द्विष्टोच्चरितं
 लुबालग्रहानिमाश्रयहानांययहाः केचिरयेवांबालयहां केचिः। २२ नरसिंहस्य तेह्रवादग्या

১২

मंडलिकान्कूपा.

घांश्च३

येवापियोवनीसटाकरालवदनोनरसिंहोमहारवः॥३॥अहानशेषान्निःशेषाचकरोतुजगतोहिमः
नरसिंहमहासिंहह्यालामालोहलानना॥३॥अहानशेषान्निःशेषाचकरोतुजगतोहिमः
होत्यातायद्विषयेमर्दयदा॥३॥यानिचक्ररत्नानिअहपीडाश्चक्राणां॥शखहतेशुयोदोणा
लागदसिकादयः॥३॥तानिसर्वाणिसर्वात्मापरमात्माजनाहर्नः॥किंविद्मसमाच्छायवा॥सुदेवान
मुनाशय॥३॥दिस्वामुदशनंचक्रं॥कालामाला॥तिनीपणमः॥सर्वदुष्टप्रशमनेकुरुदेववराच्युता
३॥सुदशनमदाह्यालच्छिंदच्छिंदश्मरया॥सर्वदुष्टानिरहोसिद्धपयारिबिनीपणप्रायोप्रतीचा
दिशिचदक्षिणोत्तरयोस्तथा॥रहोकरोतुसर्वात्मानरसिंहः॥सुगजिते॥३॥सुमत्तरीदेवतथापार्श्वतः
ष्ठसोयतः॥रहोकरोतुसगवाचवज्ररूपीजनाहर्नः॥३॥अथयाविष्कृजगत्सर्वं॥सदेवासुरमानवै॥ते
नसत्येनसकलदुष्टमस्यप्रशाम्यतु॥३॥परमात्मायथाविष्कृष्टं॥सिद्धिपिगीयते॥तेनसत्येनसकल
यन्मयाकंसंयासुतवः॥३॥पशोतिस्सुशिवंवासुप्रणस्पृक्ष्यसंचयः॥वासुदेवशरीरेहैकुशोःसमाजि

ता

२ यथाविष्कौस्मृतेसद्यस्संहयंयत्पितातर्कातेनसत्येनसकलदुष्टमस्यप्रशाम्यतु॥३॥x२

११७

५६

तीमया॥३॥अपामार्जनं गोविंदो नरो नारायणस्तथा॥तमासुसर्वदुष्टानांशमेकमुनाहरे॥३॥शात्राःसमसा
रोगास्तुहः॥सर्वविषाणिचाहतानिप्रशमयेतुसंस्तुतेमधुसूदने॥३॥तात्समसुरोगेस्तुतयहस्योष्ठ
वात्रपामार्जनंकरास्त्रविष्णुनामा॥लिमंत्रितो॥३॥एतेकुशाविष्कृशरीरसंसवाजनाहर्नोहंखयमेवचा
गतः॥हर्तमयादुष्टमत्रोपमसुखस्योनवलेपयथावैरोदरे॥३॥एतेकुशाविष्कृशरीरसंसवाजनाहर्नोहंखयमेवचा
म्युत्तयदस्यदुरितंकिंचित्तत्सर्वंलवनार्षवो॥३॥एतेकुशाविष्कृशरीरसंसवाजनाहर्नोहंखयमेवचा
दुरितंकिंचित्तत्सर्वंलवनार्षवो॥३॥एतेकुशाविष्कृशरीरसंसवाजनाहर्नोहंखयमेवचा
गादिपीडाभुजंनुमाहितमिहृत॥विष्कृतेनकरत्नयमपामार्जनंकरमः॥अनेनसर्वदुष्टानिप्र
शमयेत्तुसंशयांसर्वंरतादितार्थायकुर्वावस्मात्सदेवदि॥३॥अथयाविष्कृजगत्सर्वं॥सदेवासुरमानवै॥ते
नसत्येनसकलदुष्टमस्यप्रशाम्यतु॥३॥परमात्मायथाविष्कृष्टं॥सिद्धिपिगीयते॥तेनसत्येनसकल
यन्मयाकंसंयासुतवः॥३॥पशोतिस्सुशिवंवासुप्रणस्पृक्ष्यसंचयः॥वासुदेवशरीरेहैकुशोःसमाजि

५

न३

[illegible]

त५

यै४

222

रुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥११॥उं प्रहृन्नायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥१२॥उं अति
रुद्वायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥१३॥उं नवोद्वायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवाय
नमोनमः॥१४॥उं केशवायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥१५॥उं नारायणायपुरुषायपु
रुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥१६॥उं माधवायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥१७॥उं गो
विन्दायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥१८॥उं विष्णवेपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवाय
नमोनमः॥१९॥उं वामनायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥२०॥उं मधुसूदनायपुरुषायपु
रूपायवासुदेवायनमोनमः॥२१॥उं त्रिविक्रमायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥२२॥उं श्रीध
रायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥२३॥उं हृषीकेशायपुरुषायपुरुषरूपायवासुदे
वायनमोनमः॥२४॥उं पद्मनाभायउं दामोदरायउं मत्पायपुरुषायउं सुरापांनायउं नवमिउं शानाय
पुरुषायपुरुषरूपायवासुदेवायनमोनमः॥२५॥उं तसुरषायवासुदेवायपुरुषरूपायवासुदेवा

ब्रह्म ४

छा

३ च

यनमोनमः॥३०॥उमुपुरुषायाउग्रणवैद्विष्णुशतसहस्रनेत्रायउरुषायउरुषरूपायवासुदेवायन
 मोनमः॥यत्रद्विष्णुहृदयमधीतिब्रह्महृदयास्ततोत्तवृत्तिमुवर्णसेयस्ततोत्तवृत्तिपतितसंज्ञा
 णस्ततोत्तवृत्तिअसत्यसमास्ततोत्तवृत्तिआग्नाग्नास्ततोत्तवृत्तिवृषणीगमनास्ततोत्तवृत्तिअपे
 यपानास्ततोत्तवृत्तिअसहस्रतन्त्रणास्ततोत्तवृत्तिअब्रह्मचारीब्रह्मचारीतवृत्तिअनेनक्रुशतसहा
 सिणैस्तवृत्तिगायत्र्याण्डिशतसहस्राणनृगानिचर्वतिवत्वारोवेदाश्चाधीतासर्वतिसर्वेषुवेदेषु
 ज्ञातोत्तवृत्तिसर्वेषुतीर्थेषुज्ञातोत्तवृत्तिअदिकस्पृष्टिन्त्रयात्पृ०सर्वतिअष्टौब्राह्मणत्रयाह
 यित्वाविष्णुलोकमवानोतिमासेनमृत्सुर्वेतिनश्यतिमंत्रः॥यत्रयत्रगच्छेत्तत्रतत्रोपजायतेस
 रतिआत्मानंसगवान्महाविष्णुरित्याह॥इतिविष्णुहृदयोत्रेसमाप्तम्॥अथविनायकशंतिः
 शातातपीयकर्मविपाकेपरिणापायांर्ष्वश्लोकद्वयंप्रदर्शितम्॥तद्यथा॥रुद्रज्ज्वालन्तुष्ये
 प्रजयित्वाभयंकाणकादराजपेदुदावदरांशियुगुलेनतुडुत्वाऽशिषेचनंकुर्यान्मंत्रैर्वसणदेवतेःशं

वि०

प्य४

५.११वि५

१२०

संगेनेवदपारायणविद्यादयोविष्णुहृदयस्तोत्रपर्यन्ताःप्रदर्शिताःअथशंतिर्किं गणशंतिश्चतुर्शंतिर्लोकहर्षकमित्य३

एत

मि३

पतिकारकं५

तिकेगणशंतिश्चतुर्शंतिर्लोकहर्षकमित्य३इतिआरोगप्रतिमादानविधानंतरंमपरश्लोकप्रदर्शितान्देर्दयादि
 निरपिहृजदेवतागोदेवतार्वनप्रतिनिधुजपेसपोलिःइत्युक्तपुण्यनिचयेरपनीयमानंयाकापुजातममुं
 प्रशंसयेयंनिर्णेतैलोक्यपारम्यनेमनेनविनायकांशंतिर्नैवयहशंतिश्चतुसयमुपदिष्टातत्रगणप
 तिशांतिरसिधीयते॥याइवव्या॥विनयकःकर्मविद्वांसिद्वयंविनियोजितगणानामाधिपत्येचरु
 द्रेणब्रह्मणातथा॥एवंविनायकस्याधिव्यापारम॥निधायतेरुहोतस्वस्वप्रदर्शनानिवाहतिनोपसृष्टोय
 सस्पलक्षणागिनिबोधत॥गणानामाधिपत्येचरुद्रेणब्रह्मणातथा॥एवंविनायकस्याधिव्यापारम॥निधाय
 तोरुहोतस्वस्वप्रदर्शनानिवाहतिनोपसृष्टोयसस्पलक्षणागिनिबोधत॥खनोवगादले
 त्यर्थजलेछंदोश्चपश्यतिकोपायवासुव्रजंनपितथात्मानंमध्यंन्यतेलगतेपरे॥विमन्मनिफल
 विमगादनेत्यर्थजलेछंदोश्चपश्यतिकोपायवासुव्रजंनपितथात्मानंमध्यंन्यतेलगतेपरे॥विमन्मनिफल
 रंतःसंसैदयनिमित्ततःतिनोपसृष्टोलसतेमराह्यंराजनंदमःकुमारीचनतत्ररिमप्येगर्तमंगनाआवा

प्रत्यक्षदर्शनादि

ना३

त्वं प्राणियस्त्र न शिष्या वं न त्वेति यावदिति साधनं दामोदिकं धिवापि कर्षविलः ॥ एवं विनयक गृहीतस्य वि-
 नान्नानि धन्य विनार्य कोपसर्गपरिहारकं कर्ममाहा ॥ यत्नतस्य कर्तव्यं पुण्योक्तिविश्वैर्वांगिरसर्षपक-
 त्वेन त्साष्टेनोत्सावितस्य सर्वौषधैर्गंधोद्गीलितशिरसः स्रयाः सदाशोपविष्टस्य स्रितायं द्विजांश्च
 सोऽश्रूणां नाद्गजह्वानाद्वर्माकात्सर्गमाद्गदाश्च ॥ पृथ्वीकात्सर्गमाद्गदाश्च त्रिकारोत्तनांगं धन्यगुलं वा
 सुनिक्षिपेत्तथाश्राद्धताएकवर्षेष्टतर्गलिकलयेर्द्धतावत्तमं भ्यामां डुदेरकेष्टाप्यंतदासनंतथासदस्वाक्षं
 तंधारयन्निजिः पावने कृतं तेन त्वामलिषिं चामिपावमायः पुनंतु ते सगं ते वरुणराजा सगं मूर्यदृष्टस्य तः ॥
 सगमं दृष्ट्वा श्रुत्वा सगं सगं प्रयोदह्ययत्ते केशेषु दोलंगे सौमिंते रते ॥ सईनि सताटे कर्षयोरद्वोरापस-
 हुंतुसर्घदास्नातस्य सार्णपंतैलं क्रवेणोदुं वेरेण तां सुक्यामर्द्धं कुशलात्सव्येन परिगृह्यतां मितश्च संम-
 तं श्रुवतथाशालकटं कटौ ॥ कृष्मां डोराजपुत्रश्च तैस्त्वाहासमाश्रितो नाम निर्वृतिमं तैश्चामुत्कारसमाश्रितो
 अंतस्त्वाहासमाश्रितो तैश्च सुहृन्नुज्यादिसर्षा तथा विधेर्बलिमं तैः बलिं दद्यादित्याहुः स्यात्तं बहिर्बलि-
 त्वा

नि३

ध्या०

ਭਈ।

१२१

मानुर

੨੪

कायमाहा ॥ दद्याच्चतुःष्ययस्त्रैलोक्यानामधीर्यसर्वतः कृताकृतां चंडुलोच्यपल्लोदनमेवचामत्प्रीपका
तथैवाग्नीसमेतावदेवतपुष्पचित्रं सुगंधं च सुराचक्रविधमपि मूलकं हरिकाशं पांचथैवांडेरकं
स्वर्गादध्वां च पायसं चैव गुडपिष्टं समीदकं शीतां च संधं उपाहमं ब्रह्मो कृत्वा ततः शिवो विनायकस्य जनन
मुपतिष्ठेत्ततोऽधिकं दूधमर्षपुष्पाणां दत्वाऽर्घ्यं मंजलां कृत्वा कृतौ संदं वदताः पल्लोदनमिलपिष्टं
दनं ग्रामाग्रपक्षां एतादेवतपुष्पं पक्कं पक्कं च गोसमिष्यं पुष्पचित्रं वरुणी पीतादि सुगंधं सुगंधिद्वयं विविध
सुरागोडपिष्टं धमाध्वं चामूलकं कंदकोरोतस्तद्विशो मूलो कंदाकारो तत्र विशो मूलकं वांडेरकं
जः ॥ उंडेरकाः पिष्टविकारानां विधाः ते प्रसादं हस्यते गुडपिष्टं गुडमिश्रं शाल्यादिपिष्टं अथ वसि
हं उपस्थानमंत्रमाह रूपं देदियशो देहसंगं सगवती देहि मोघुत्रं देहि धनुं देहि सवर्कमाश्र
देहि मोततः शुक्लं वरधरः शुक्लमाल्यांशुलेपनं ब्राह्मणं तोजयेद् दद्याद्दस्त्रं गुग्गुं सुरैरपि ब्रह्ममर्थं
हरोद्याचार्यो यवस्त्रयं गमात्रमपि दक्षिणां दद्यात्समर्थं प्रतिस्वसामर्थ्यां सुसारणवित्तसौ

मिस्र ४

ਪੁਰ

४ सदीपं च मुस्ता वस्त्रं वै धिगणान्मृतः। चत्वारः कलशाः एकवर्णं च स्फुटिताव्रणाः। हृदयकमुनापिष्ठा निम्नगा संमोदकं।

१ मृ

वृकारयेत्। इति संमरणम् ॥ इति याज्ञवल्क्यः ॥ क्रविनायकशोतिः ॥ अर्थः शिवयोगः ॥ अथोऽर्थं ते
त्रसंसारो वनापंचमृत्तिका ॥ अथ श्यानाद्गजस्यानादल्मीका त्वं गमावक्रवात्वा वंदनादुसकक्षरं कप्यं
राद्याः सुगंधयः गोरसर्पकल्कश्च गव्याद्येन विमिश्रितः। एतु लुआपि संशुद्धः सद्यो णिगणान्मृत्या। सुरागं
सीवचा कुण्डलं शैल्यं रजनीद्वयं। स्रीवापुष्पमार्कं चर्मनानदुहं ॥ अथोऽर्थो काष्ठपत्रं च सहकास्पप
त्तवा ॥ अथ पल्लवा विस्फुग्गं श्रीसुमनस्यपि ॥ जः शोचनगंधश्च विवित्रं सुमानि च। कलशा विधना
थं वनं वस्त्रं च छत्रं ॥ पीतस्याः स्नावनार्थं तु महादं वसनं द्रव्यं ॥ पंचवर्णानि पिष्टानि च स्वस्तिकं स्पृशति मि
ति तैले च सार्पपंतदं डंबरं ॥ विनिर्मितः। फक्कुशाः अथ स्नालीपाकाथं तं दुला अपि किंचिद्वैतक्रिया
कृत्वा स दुलाश्च परे सथा। तिलपिष्टेन संयुक्तं देणं संप्रमेव। पकाश्च मत्स्याश्च। पक्वा मांसं पक्वमपक्व
कं गोडं पोष्ठी च माद्री चेत्येवं वै विविधसुरा। मत्स्यादिकं सुरा चैव निविष्टं यस्य यच्च तत्तान्याद्ये उविशे
मणद्वैते स्याज्जसुरा। दातुं जमानं सुशुद्धं दद्वैते नियोजयेत्। अथ हृत्पलकं चास्याः दुतनं च ॥
५ मुञ्चैव च मया परंगणे शोबिकयोरथे विषयं सुमं सुवोचने। अथार्थं दक्षिणार्थं ५

७३

१२२

कर

५ रुक्मिणी

कं ५

वै

३१

याज्ञति। अथ पादरिकाश्चैव तथेवं डेरकस्रजावर्तुलैव डेरस्वैश्च दीपैः पिष्टविकारकैः निर्मिताः ॥ एवं ते उडे
रं समारुप्याः। दध्ना जं पायसं चैव पिष्टं च गुडमिश्रितं शलुकाश्च तथा दद्यात्। सर्पपागौरसं शिताः। गणेशप्रतिमा
चैव गोर्माश्च प्रतिमा तथा। एवं सेव्यं संसारः शोतिं कुर्यात्तु ते दिने ॥ विनायकशोतिकं चैकामः स्वस्वपंचतारा
लोपेते सुते दिने कृतः। बाधाः स्यन्त रशो वा निष्कर्म। नृवरः। अमुकप्रयोजनार्थं मे तत्कर्म करिष्येति संक
ल्प्याः। अंताध्ययनं संपन्नं ब्राह्मणमस्मिन्नकर्मणि त्वमाचार्यं कुर्वीत। गंधउष्णाः क्षतादिति हृणीता तथाऽथ
शुद्धो रौद्रेण ताव्यथ। विनिर्मितः। अचार्यकर्म करोति गोमयेनोपलिखेत्। तत्र च तद्देशे पंचवर्णैः पिष्टै
रज्जासनाथं मेकं स्वस्तिकं कारयेत्। तस्य स्वस्तिकं स्पृश्यादिति दुश्चरः। स्वस्तिकाकाशे वा कुलशास्थाप
येत् ॥ तत्र अमध्य स्वस्तिकं परिरक्ष्यमानं दुहं च मोक्षरलो मया चीने यीक्षं संस्थाप्य तस्योपरि श्रीपणिकोष्ठं नि
र्मितं पत्रं संस्थाप्य तत्पीठं चैतवस्त्रेण प्रच्छादयेत्। ततश्च दुहं दुःस्वस्तिकं सुवर्णं स्फुटितकालकानेक
वर्णां च। चतुरश्रं दनं चर्चितं। अस्यामवैष्टो कं गं नृवाह तव स्वरजिता च कलशाः। अथ यराशो निधाय द्वा

स्फो ३

३२

मथाशोनेविनिष्ठितेननश्चत्वारस्तविजः सर्वादिदिगवस्थितकलत्रेऽथ तत्रोत्तमेवरुणस्यविधानेवस्यरेषः

६३२

६२६

दोदकेनदीसंगमोर्ध्वेकेनवाकलशाश्चरयिष्या॥ ॥ततः उद्धृतासिचराहेणकलेनशतवाहनाभ्रविकेद्वर
मेपापयन्मयादृक्कृतं कृतमिदमेतन्मंत्रेणकलशेषुपंचमदः संस्थाप्यागंधद्वारोदुराधर्षोनिमृष्टां करी
षिणीं ईश्वरीं सर्ववृत्तानांतामिदोऽप्योश्रया मितिमंत्रेण चंदनायुक्तकस्तूरीकस्तूरीदिग्धागोरोचनीय
गुलुनिक्षिप्यसदकारादिप्रशस्त्यापह्नवैर्धन्यतमानिपह्नवानिहस्तशुभेऽ॥ ॥दोव्यासिसीधः॥ ॥अतिशो
वक्रतमः शोभं चानोविश्रांक्षेपासिप्रसृष्टमस्मदीत्यनेनमंत्रेणमावाद्योऽशोपचारपंचोपचारश्च
जांवानिर्धर्मक्रामानोसदाः कृतवोयं विश्रतः इत्यादिकांवासेनोवातापवतामिषादिकांवाअन्यार्वस्वशा
स्वापरिपठितां वाशांतिपठेयुः॥ एतस्मिन्नेवसमयेऽस्मिन्सदासनस्याग्निराग्रांशान्यावाविनायकतज्ज
नमंविनां चपीवादिषुप्रतिष्ठाप्यवक्ष्यमाणमंस्ममावाहनप्रवृत्तिनेवेष्टपयंतोऽसृजो कुर्यात्त्वमंत्रोत्तसुस
पायविद्यदेवक्रतुं डायधीमदितन्नोदंतिप्रचोदयाशः॥ ॥विनायकमंत्रः॥ ॥सुताग्रायेविश्रदेकाममालि
न्येधीमदितन्नोरीप्रचोदयाशः॥ ॥अंबिकामंत्रः॥ ॥अथयद्योऽहंविधिनायुक्तकस्तूरीकादिनिश्रवलि
स्वास्वस्वशास्वापरिपठितवरुणप्रकाशकैर्मंत्रां तैरेवाउत्तुवः सुवरितिष्याहतिनिववरुणायनमइतिनाम
१ अग्निप्रतिष्ठाप्यवरुणप्रविवाततोऽगव्याज्यलोलीहतेनयौ येऽहिरसर्षपकः केनोद्यतिगोऽसौषधज्ञोऽस्तथाचंदना

स्व८

१२३

मंत्रेणवावरुण

३ सत्स्रास्तं ज्ञानधारमृषिनिःपावनं हतैः तेनत्वामभिषिंवा मिपावमान् ७ ननु ते इत्यनेनमंत्रेण निषिंचेत्ततोदक्षिणदिगवस्थितकलत्रामादाय ३

नार

जीनिर

अशिरंयजमानंसदासनोपवेश्यस्वयद्योऽहं मार्गेण सतिवाचनेकुर्वीमिद्विगादिब्राह्मणसदितआचार्यः
सिवाचुनानंत्रं रंजतिवसतिषुवातिरूपयणशालितिः सुयेषालिः कर्त्तव्यं गंयजमानमभिषिंचेदाचार्यः
तत्रसर्वदेशावस्थितैकलशमादायां सगतेवरुणाराजसगं सूर्योदहस्पतिः सगमिंश्चराधुश्चतस्रं सत्रणयेद
दुरित्यनेनमंत्रेणतदनंत्रं रेपश्चिमदिग्देशावस्थितकलशं गृहीत्वायत्नेकेशेषुदोर्वागपसंतीत्यस्यैर्मर्द्धनिल
लाटेकर्णयोरहोरापसद्वलुसमर्द्धदेत्यनेनाः सिषिंचेत्ततउत्तरदिग्देशावस्थितकलशमादायां सर्वोक्तेः
सदद्यान्मिषादितिस्त्रिंशमंत्रं रेपिषिंचेत्ततः उत्तरदिग्देशावस्थितकलशमादायां सर्वोक्तेः
सार्धपंतैलमोदं वरेणश्रवणोदासुवृद्धमाणमंत्रेर्द्धयाशः॥ ॥ ३ मितायस्वाहासंमितायस्वाहा॥ ३ कंठेक
वायस्वाहा॥ ३ कृष्णं वायस्वाहा॥ ३ वरुणायस्वाहा॥ एवं षड्मंत्रैर्द्धिज्ज्वातदंतं तं रं रं पृष्ठे केनवरुणा
वोऽहिरसर्षपकः केनोद्यतिगोऽसौषधज्ञोऽस्तथाचंदना
॥ ३ इन्द्राय नमः॥ ॥ अथयेनमः॥ ॥ यमाय नमः॥ ॥ निर्वृतयेनमः॥ ॥ वरुणाय नमः॥

३४

उज्ज्वलायस्वाहा

राज३

दिर

महावायवेनमः॥सोमायनमः॥ईशानायनमः॥ब्रह्मणेनमः॥अनंतीयनमः॥अथयजमानःस्वात्वाष्टकमा
 ल्यांवरधरोयुरुणासदितोविनायकायांविकायेष्टंक्रताकृतोस्तेदुलौष्टपलजोवनमेववेयादिनावितिई
 षंक्रतक्रतद्वयज्ञातमुपहारंदत्वा॥ततःशिरसासूर्मिगत्वाकुसुममहितेनोदकेनप्रयेकैर्दध्निंविनायका
 विकागायत्रीस्यमंत्रास्योमर्षदत्वा॥तथादधीसर्षपपुष्पाजलिचदत्वाविनायकमंबिकाचोपतिष्ठेती
 उपस्थानमंत्रस्यारूपेदेहजयदेहिसर्षपसगवतीदिहिमोखत्रोदेहिवनंदेहिसर्षकामंमृदेहिमिति॥अत्र २५
 मंत्रेनगवदेहिमेतगमिहृदंक्रत्वाप्रथमतोविनायकोत्पत्त्यापश्चाद्यथापठितेनमंत्रेणांबिकाउपतिष्ठे
 ततश्चाचार्यःसर्वकुशानास्योपहारशेषंतत्रनिधायवतुष्यथेगत्वातत्रवह्ममाणमंत्रेबलिनिदद्या
 त्वा॥मेवंच॥॥चलंगुल्लंखिमंदेवाश्चादियावसवस्तथाप्रसतोऽष्टाःस्थितोरुद्राःसुपर्णापन्नोअद्वयसु ३३
 रायातुभनश्चपिशाचामातरोरोगाः॥किंचोयहवेतालयोगिन्यःसहनशिवाःचंसकाःसिद्धगंधुर्वानागा १२४
 विद्याधरानगाःदिव्यालोकपालाश्चैवविघ्नविनायकाः॥जगतांशोतिकर्तारोब्रह्माद्याश्चमहर्षयः॥माविघ्न
 (नो)

दत्वाविनवानुसारेण२

माचमेपाजंसेमर्तुपरिपंथिनाःसोम्यासतंतुत्तत्रास्मिन्तत्रेतांसुखावहाः॥इतिचतुष्पथबलिदानमंत्रां॥अ
 नंतरमाचार्यायवस्त्रद्वयमहितादहिणोस्वशक्नोःनुसारेणत्तरिदक्षिणामपिअस्त्रिगादिस्योअयेस्योब्राह्म
 णेस्यप्रतिपाद्याब्राह्मणास्तोत्रये॥इतिविनायकशंतिः॥अथनवयुदयः॥॥यद्वपवः॥॥अष्टिका
 मःशंतिकामोवायुहयईसमारनेत्रांधस्याःपुष्टिकामोवातथेवासिचरन्पि॥॥ग्रहानादाः॥सूर्यःसोमो
 वरमिषुत्रःसोमपुत्रोवृहस्पतिःशुक्रःशनेश्वरागङ्गकेतुश्चेतिपदमुच्यते॥॥यहप्रतिमानिर्माणद्रव्याण्यादा
 तांअकास्फटिकद्रव्यंदनाश्चर्षकाहुतौभजतादयसंसीसाल्कोस्पत्कथयिदक्षमाःशस्त्रवर्षेवापतेनस्याग्ने
 र्मंडलकेषुवाः॥॥अजाविष्टिमादः॥॥यथावर्षेप्रदेयाणिवासोसिक्कुसुमानिचांगंधाश्चतनयश्चैवद्वपोदेयश्च
 पुष्पगुल्मःकन्यामंत्रवत्रश्चवरवःप्रतिदेवताः॥॥अदमंर्चमादः॥॥आकसेनइमंदेवाश्चमिहोदिवःककुपः
 उहृध्रश्चेतिचक्रवोयथासंख्यंप्रकीर्तिताः॥वहस्पतेर्ययंअथेवान्नापरिभुतः॥शन्नोदेवीस्रथाकोडाकेतु
 कृष्णंविमास्यथा॥॥होमेयाःसमिधआदः॥॥अर्कःपल्लःखदिरःस्वपाभोगिपिप्लवातुंवरःशमीवृक्षाः
 नियदर

यो निवर्त्तवाङ्मनवति तच्च दुष्टिता विस्तार वेदवत्तुल्यमस्ति। अथ मेकमेव ता पक्षः। मेव ता वित्तं वा कुर्वीत तथान्वितं मणो॥ दिवं गु
लोक्षिता का यन्निष्पामेखला बुधैः। तिरंगुलो ज्ञाता तद्विज्ञाया संश्रुता। उद्धा य विस्ताराः स्यान्वृत्ती यावत्तुल्यता। अथ
रः सर्वयोरपि वास्पते। सर्वयोः प्रथमद्वितीयमेखलायाः ॥४

इदुद्धिता॥ मानदीनाः प्रिकं कुं ड मनेक ~~मनेक~~ देसवे श द स मात्रं मने सवे श च त म्नेष पि दि हु डं ड स्य द
स मात्रं मणो सवति इत्यर्थः॥ अथोदयं सर्वं उत मपि दस मात्रं सवतीति यावत्तुल्यता निवर्त्तवाङ्मनवति
पश्चिमदिशागे उपरितन मेखला यामध्ये वक्ष्यमाण लक्षणोपेताया गीतिः सेववर्त्तवाङ्मनवति स्यात्
गजो धु सान्नि संयो निष्कं वा पि प्लपत्वाः कृति। यो निलक्षण मपित वैवा ~~विता~~ स्तिमा चं यो निः स्यात्
इ स प्रो गु ल वि स्तृ त ॥ पद्मा सु प्रवे ति वि कल्पः ॥ इ म मं यो नो ता म ध्ये पा श्रयोः श्रय लो क्षिता ग जो
स स दृ शी त इ द य तो क्षि मं सं यु ता ए त स वै स्र कुं डे शु यो निल क्षण म्प त मे ख लो प रि स र्व व त्र श्र य
द ल स न्नि ता अ श्र त्थ द ल स दृ शी वा यो नि र्व व ति इ त्यर्थं ल क्षण ल क्षि त कुं ड क र णे वा क्रौं छं डिलं च तुर सं
ह स प रि मि तं प्र क ल्प ये त्वां छं डिलं वा प्र क ल्प ये दि त्ति स्यं डिल स्या थ वि द्वा न्बे न वि धि ना त्वा ए वं कुं डं
स्यं डिला वा कृ त्वा त स्या त्त्र घ र्त्तं ता ग य हा दि स्या प ना र्थे स्यं डिलं वे दी वा वि द्धी ता ॥ त था स्कं द पुरा णे
॥ त स्य चो त्तर स र्वे ण छं डिलं ह स मा त्र को द्वि व त्र व त्र श्र यं च वित्तं शुद्धय सं मित म् ॥ द्वि प्र मित्य ने न दे

दिकानिर्मायुच्यते॥ अत एव तस्य पुराणो नागर्तस्योत्तरमर्द्धेण वित्तं सिद्धयश्चिह्नं तं वप्रद्वयं हंता वेदिवि
तस्मिन् द्वयसंयुता शोखाप्योनायचदेवानां चतुरस्रामुदकं च वीगर्तस्य कुं डस्योत्तरमर्द्धेण द्रशा
नसागे वयद्वयमेखलाद्वयोत्तरं यो लोकायः प्रथमयत्रः संयुतो ह्ययो द्वितीयो वप्रः विस्तारस्य द्वय
रप्यं गुलपरिमितः उदकलपत्तुदमिन्ना एव छं डिलं वेदिवानिर्मायफलपुष्पादियुतं तं विताने तं चो
परिकुर्वीता अथ यदोक्त विधिनाम्यः विधाने सिंगलीययहाय तनेयहादी देवांश्चापयेत् ॥ तथा
त्रमत्स्य पुराणे ॥ अग्निप्रलयने कृत्वा तस्यामावाहयेत्तुरात्र देवता सत्र संस्थाप्या विंशति द्वादशा
धिकं तस्या वेदिकायां नवस्रक्तं तुलैः समंततः प्ररयित्वा ततो मध्ये तां प्रवर्षैः छंडुलैः सूर्यस्य मंड
लाकारं संस्थाप्या विंशति द्वादशाः प्रिकाः तस्या वेदिकायां तस्य स्रक्तं तुलैः समंततः प्ररयित्वा ततो मध्ये
तां प्रवर्षैः छंडुलैः सूर्यस्य मंडलाकारमधिष्ठानं कुर्वीता अस्माकं मंडला इत्यदि सागे सुक्तं तमेव
ने चतुरस्रमधिष्ठानं सोमायाः सूर्यमंडलादृक्षिणा नो रं क चंदनलिधौ रक्षते म्रिकोणाकारमधिष्ठानं

मंगलायाः सूर्यमंडलादेवर्षशास्त्रासुवर्षवर्षैरक्षतैः बीणाः कृतिमध्विज्ञाने बुधाय मध्यमंडलाद्वत्तरतः
सुवर्षवर्षैरक्षते दीर्घवर्षः कोणमध्विज्ञाने गुरवे मध्यमंडलाद्वत्तरे दिसा गेयुक्तमैश्वर्यदुलेपचको
णैर्धूमध्विज्ञाने च मध्यमंडलाद्वत्तरे पश्चिमदिशि गेयुक्तमैश्वर्यदुलेपचकोणैर्धूमध्विज्ञाने शनिमध्यमंडलाद्व
त्तरतिकोणमैश्वर्यदुलेपवर्षैरक्षतैः कर्कशवर्षैर्वशिष्ठा कृतिमध्विज्ञाने गह्वरे मध्यमंडलादेववायव्य
दिसा गेयुक्तमैश्वर्यदुलेपवर्षैर्वशिष्ठा जाकर मध्विज्ञाने केतवे कर्कशता सतत्त्वमंडलाकारचतुरस्रविकोण
वासा कृति दीर्घवर्षवर्षचकोणध्वरा कृति धजा कारेखांतमस्फटिकरक्तचंदनसुवर्णरजतलोह
मीसकांस्पमयेषु मध्यमं युली मध्यपर्वत्रमाणो न तेषु सूर्यादिप्रतिमानि निर्माणद्वयेषु वक्ष्यमाणेषु का
रेणोद्धिखिता सूर्यादीन् मध्यमिदक्षिणशानोत्तरपर्वपश्चिमनिर्गतिवायुदिसा गेयुनिदधीता नत्राः परे
विशेषः ॥ स्कंदपुराणोक्तः ॥ शुक्राः कर्कप्रादुर्गो ज्ञेयो गुप्तसोम्या बुद्धयः ॥ मत्स्यपुराणशनिः सोमः श
पादक्षिणते मुखेति ॥ अथ वा आदित्याः विमुखानेवतरः ॥ महादिक्कापये ॥ तत्राः विंतामणे ॥ आ

श्वराय॥३

129

स्पार

दियातिमुखासर्वसाधिव्याधिदेवतास्थापनीयामुनिश्रेष्ठानांतरेणपराह्नुस्वाधिविदेवताप्रत्यविदेवताः
सह्यताःसोमादियहासाधिव्यधिदेवताःइत्युच्यते।नांतरेणति।आदित्याग्न्यस्यवज्रापितयहस्यमध्ये
अन्येयहस्यपानीयाइत्यर्थः।नैतन्नपरह्नुस्वापनीयाः॥स्कंदधराणा॥॥सांख्यमंडलाकारं
मंडुचतुस्वकोंशं गार्भिकोणं चतुर्धवाणं कृत्तिया।द्विर्ध्रुवं चतुरस्वपंचांशं सार्गवं तथा।धनुस्त्यं
शानं॥विद्याद्वाङ्मंडपं कृत्तिया।धवाकारैकतयश्चेति।सांख्यमंडलाकारमियादि।अत्र साचादिशब्दे
त्रहर्षैरज्ञतविरचितयहायतनानिवर्तुलचतुरस्वादीनि।विष्णुनिलहंतौ तथासूर्यादिमूर्तिलेखना
शिकारणानिताम्रादिनिर्मितानिवर्तुलचतुरस्वादीनि।वस्तुव्यापिद्विर्ध्रुवं चतुरस्वमिति।तैत्तिरीयमंडले
खनाधिकरणं तदायतनं वै देवद्विर्ध्रुवचतुर्कोणं चतुर्ध्रुवपंचांशं पंचांशं पंचकोणं॥॥याज्ञवल्करः॥॥तांशकां
टिकात्रकांचेदनाम्बर्षकां तु।रजतादयःसीसात्कोस्यात्कार्याग्रहाः।अमात्रसुवर्षे।वापतेलेख्यामैध्रु
डलकेषुवा।सुवर्षे।चाम्रादिर्वर्षे।वर्षे।तौ धीर्द्विर्ध्रुवैर्कोरक्तवर्षे।नवास्वर्षे।मूर्तिलेख्यारथानां गंधैः

विवर्णः

तां नृपयस्त्रिवृत्तिकाभावे २

वर्ष १८

୩୪

लि४

126

५ दक्षिणेन

४ वा
३ नं

सं२

ਤੁਹਿਜੀ॥੨

નિયંદ

दशसुतः पीतमालां कथुरः कर्षिकार दलदहति । सुवद्रुमगमादापणिंसिंहस्योवरदेवुवः ॥ एतमुद्रयोरुर्हदामा ॥
देवदेवयुरुतद्वयानुश्वेतः ॥ उदयिनौ वरयैकायोसाक्षसूतकमंडलुः । ईदनीनस्युतिः शूलिवरयौ श्रवाहनः ।
वामाणसन्धुरः कर्तव्योः कुरुतः सदा । कालवदनः खड्गवर्मशूलो वरप्रदः । नीलसिंहासनस्य शराङ्कस्रव
शस्यते । श्वारसंवाहः । सार्धेगहिने विक्रताब्जनाः । श्वासनगतानि संकेतवः । सुवर्षस्य । नवयशसाधारण
न्याह । दनुयेण चतुर्थचरणेन च केतुसंख्यावाहः ॥ ॥ सर्वकिरीटमकारयहा लोकहितवदा । अंगुले
छित्तसर्वतैस्तमष्टात्रसदा । शतमितिके तु रानेन यप्रदर्शनार्थं ननु सिंहाय घ्राणाय वै के वशक्तिः । शिवाच
राखगोस्थिनवयदे । हादशांगुलं लिखेत् । सोमं तु द्वांगुलं लिखेत् । सोमादहंगुलं तुराङ्गके तु महा
मंगुलं । एवमग्निप्रणयना नक्षत्रं यदेदिकाया मुक्तस्थानि स्यात् । सूर्यादिप्रतिमानि ध्रुवावाहति । सिः रावाद्य
स्थापयेत् ॥ ॥ अत्राप्येप्रयोगः ॥ ॥ प्रणवस्य ब्रह्माक्षिः । देवीगायत्री छंदः । परमात्माभिर्देवतासूर्याद्याश्च
दनार्थे विनियोगः ॥ ॥ ईसुतुवः स्वः । कालिगदशी । द्ववकाशपसगोत्रसूर्येन्द्रागबेभ्यावा । स्रहतिष्ठेति

४ द्विगुणं लिखेत् । न गुणवां गुलं चैव गुं चैव षट् गुलां बुधं ह मिश्रं तौ सिं व त्रिं द्विगुलं लिखेत् । ४
३ व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्नि भरद्वाज जग्वी सण्यः अग्नि वायु सूर्या दिवताः ३

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

५२



सर्वेवः स्वः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति शुक्रस्पदक्षिणपार्श्वे इन्द्रा उचरुवः स्वः यमः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति शनैश्चर
 स्पदक्षिणपार्श्वे यमो उचरुवः स्वः कालः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति राहोर्ध्वक्षिणपार्श्वे कालो उचरुवः स्वः वित्र
 मः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति केतुर्ध्वक्षिणपार्श्वे वित्रमः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति ततश्च प्रयत्नं विदेवतास्थापयेत् ॥ उचरु
 वः स्वः अग्निः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति शुक्लपुष्पमुक्ततुल्येः स्वः मीस्पवामपार्श्वे अग्निः उचरुवः स्वः आपः इन्द्र
 हागच्छदतिष्ठेति सोमस्पवामसागे अपः ॥ उचरुवः स्वः रसेन्द्रहागच्छदतिष्ठेति तौ मस्पवामपार्श्वे रसः ॥ उचरुवः स्वः विष्णो
 इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति बुधस्पवामपार्श्वे विष्णोः ॥ उचरुवः स्वः इन्द्रो इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति शुरोश्चोमपार्श्वे इन्द्रो ॥ उचरुवः स्वः
 अर्जुनः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति शनैश्चरस्पवामपार्श्वे अर्जुनः उचरुवः स्वः कालेन्द्रहागच्छदतिष्ठेति राहोर्ध्व
 मपार्श्वे कालो उचरुवः स्वः वित्रमः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति केतौर्ध्वमपार्श्वे वित्रमः स्वतः सुमाद्वैष्णव
 येन अधिदेवनां दक्षिणतो वामे प्रत्यधिदेवताः स्थापनीयाः प्रत्यक्षेन व्याहृतीति विः पृथक् पृथक् पृथक्

४३५।

३ पते
२ सपनि३.६
पृ० १४

अलनर

पृ० ४

सपडि ब्रलापेर

तिसंयदकारः चित्तामणौ ॥ अधिदेवताः स्थापनादेशः प्रकारांतरेण दर्शिताः ॥ सूर्यस्यैवोद्देशः ॥ इन्द्रा सोमस्य
 दक्षिणे ॥ स्कंदमंगाकश्चैव दक्षिणस्यानिवेशयेत् ॥ सोमस्याधिमतो विष्णो ब्रह्मा जीवस्पद्यतः ॥ इन्द्रमग्रासि
 ताद्विहिमं दामेयतोपमं राहोः ॥ पृथ्वीनरेकाले सर्वरतस्य पृथ्वी केतोर्ध्वे कर्तव्यं दिशो वित्रमः इन्द्रा पृथ्वी
 वंयद्वाधिदेवताः प्रसाधिदेवतास्थापनानंतरं विनायकाविपंचदेवतास्थापयेत् ॥ उचरुवः स्वः विनाय
 कः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति श्वेतकुसुमतुल्ये राहोर्ध्वसागे विनायकं स्थापयेत् ॥ उचरुवः स्वः दुर्गेन्द्र
 हागच्छदतिष्ठेति शनैश्चरस्पवामसागे दुर्गेन्द्रा पृथ्वी ॥ उचरुवः स्वः वायो इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति सूर्यस्योत्तर
 रासागे वायुः ॥ उचरुवः स्वः आकाशः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति राहोर्ध्वक्षिणसागे आकाशः ॥ उचरुवः स्वः अश्वि
 कुमारैः इन्द्रहागच्छतामतिकेतोर्ध्वक्षिणसागे अश्विः ॥ अश्वि कुमारौ ॥ संयदकारकैः ॥ राहुर्मंददिने शोता सुतरस्या
 यथाक्रममाशंगे शङ्खो वायुः श्राव्यके बोधदक्षिणे ॥ आकाशमश्विनैर्वितिपंचैतां स्थापयेत् ॥ अथैतां पंच
 उत्तरतः स्थापयेत् ॥ पंचदश दिवता आवाह्यस्थापयेत् ॥ नाममंत्रैः पूजयेत् ॥ पृथक् पृथक् ॥ उचरुवः स्वः यमः इन्द्रहागच्छदतिष्ठेति शनैश्चर
 कुमारौ स्थापयेत् ॥ मस्पदसागे ॥ विनायकं तथा दुर्गे वा सुमाद्वैष्णव ॥ आवाहयेत् ॥ इति लिख्यैवाधि ३

आंर

मि इतिष्ठतः

१ इदमावमनीयौ स्त्रियायनमश्दं स्नानं स्त्रियायनमश्दं पुनरावमनी ३ स्त्रियायनमश्दं वस्त्रं ४ स्त्रियायनमश्दं मुखे पनं ५ स्त्रियायनमश्दं वा
दिपुष्पाणि ६ स्त्रियायनमश्दं ७

[illegible]

ता२

ੴ

बार

इत्येतेन चानीं स्वादुः पवस्तेत्यस्येनर्षिः सोमात्तिकां शर्वरादेवतां जगती ब्रह्मः शर्वराज्ञाने विनियोगः
 ईं स्वादुः पवस्तेदियाय जगते स्वादुरिंद्राय सुहृदि नमो स्वादुर्मित्राय वरुणाय पवे हृदस्य ते ये मधुमे अद-
 स्यः ॥ अतिशर्वराज्ञाने ॥ मधुवाता इत्यस्य मंत्रस्य गीतमक्रुषिः मधुदेवता गायत्री ब्रह्मः ॥ मधुज्ञाने वि-
 नियोगः ॥ मधुवाता अतः तयते मधुरद्वेति सिधवः ॥ माध्वी ब्रह्म सत्वोपधी ॥ अतिमधुज्ञानम् ॥ एवं पंचा-
 तस्य पमानं तं रस्मानं चुराः व्रमन्मृगाः कृषदां ॥ तां सुपर्यां विधायानं तं रं रमिंदो नृलोकपालो मृगः
 सिधुस्वानावाद्युज्जयेत् शिशुसमाचारः ॥ अत्र मंत्रः ॥ इंद्रो विश्वत इत्यस्य मंत्रस्य मधु देवता कृषिः ॥
 अग्निदेवता इंद्रे देवता गायत्री ब्रह्मः इंद्रे जग्यां विनियोगः ॥ इंद्रो विश्वत इत्यस्य रिहवामंदे जने स्य अस्माकं मसु-
 केवला अग्निह तमि स्य मंत्रस्य मेधातिथिः ॥ यमो देवता अश्वघृष्ट ब्रह्मः यमपूजायां विनियोगः ॥ माय-
 मासो मं सुवृत्य माय छुडतायै हविः ॥ यमं ब्रह्मं स्य ॥ मित्रतो अक्रतं मोक्षुणः इत्यमंत्रस्य कण्वः ॥ नि-
 क्रति देवता गायत्री ब्रह्मः निक्रति हवामंत्रस्य वामदेवता कृषिः वरुणादेवता त्रिष्टुष्ट ब्रह्मः वरुणपूजायां विनि-
 अग्निदेवता गायत्री ब्रह्मः अग्निपूजायां विनियोगः ॥ अग्निहं तं हणामि हे होतारं विश्वे वदसि अस्य यज्ञस्य सुकृतं ॥ यमाय सोममि त्यस्य
 मंत्रस्य मक्रुषिः यज्ञोऽ
 १ विनियोगः ॥ मोक्षुणः परा पानि न्निर्दिष्टं हणवधी वा पदो दृष्टं या स हवन्नो अस्मत्स्य मंत्रः ॥

७दञ्चः

योगः॥ ॥ त्वनो अग्नेवरुणस्य विद्वाद्देवदेवो युरासि सीध्याय जिष्ठो वज्रितमः शोभुचानो विश्वाहोषो सिप्र
मुमुग्धस्मन्ना तव वायव्यं तस्य इत्तस्य मंत्रस्वस्वः कृष्णिः वायुदेवता गायत्री छंदः वायुदेवतायां विनियोगः
तव वायव्यं तस्य तव मुनीनां तत्तद्गुतां अत्र स्यात् छंदो सोमो धेनुमिदं स्य मंत्रस्य गौतमः कृष्णिः सोमे देवता
विष्णु छंदः सोमदेवतायां विनियोगः सोमो धेनुं सोमो अत्रैतमाख्यं सोमो वीरं कर्मण्यं ददाति सादृश्यं विदुष
संस्तुयं पित्र अश्वयुगे ददाति इति सोमो शास्त्रं न मित्रस्य मंत्रस्य गौतमः कृष्णिः इति शानो देवता जगती छंदः
इति शानदेवतायां विनियोगः शानो जगती जगती स्युः शिष्टं यजिष्ठं मन्त्रं सौम्यं देवतायां न्यायावेदः साम संह
भिरक्षिता पाण्डुर बंधः स्वस्त्यो एते च मंत्रा उपलक्षणायां अत्र ईडादि प्रकाशकैः विरचिते दिक् मंत्रैः ईडादिषु
जाकार्या अथवा ईडा यनमम ईडादि सिद्धं देवता नाम मंत्रैः वलोकपालां प्रहजयेत् शंखं वलोकपाला
यं प्रहृष्टा दिव्या किं नायहाणांत नृदणैः कवेदनं प्रहृष्टी नृगं भादितं नृदणानि उपपातिव समं ष्यादि ईडा
धिदेवता वलोकपालां तानीं अवेदनं यथोपपन्नानि उक्तं सुमानि नैव मर्त्येष्टा अथवा वेदनं यथावेत्ता

३२

प्रवेक्ति-

कजे पुचा३

सिंहः पिंडकः।

रेव६ च्वा४

33

नां द्विद्विर्भेजमपियथा लातोपपन्नचंदनं गुण्याणिवसमर्पयेत् शततो हृपदानं ॥ चिंतामणौ दिवाकरकडारा
हिदापयद्वकचंदनं चंदेवतागवैवसितवर्णप्रदापयेत् ॥ कुंक्षमेन तु संसृक्तं चंदनं ज्ञानसोमयोः ॥ अंगार
चंदनं दद्याद्वा द्वाकं त्वेवं दद्यात्पंचैत्रयप्रवर्षाणि गुण्याणि गायत्र्या धूपमादरेत् शर्वैर्बुधैः कुरुकं धूपं शशिनस्तु
हतातो मेमि सङ्गं सवैव अगुरुं च बुधं स्मृतं शशिं तु सत्पथः ॥ शिव्यागुरुं विष्णुं फलप्रदां संहितागुरुं ॥ मेदवारं शनैश्च राहादौ
होतुं श्रुते कर्ता ॥ कुंडुरं सङ्गं रक्षसद्वर्गः ॥ शिव्यागुरुं विष्णुं फलप्रदां संहितागुरुं ॥ मेदवारं शनैश्च राहादौ
कुरुते विष्णुमाख्या ॥ धूपं कुंडुरकादिधूपपात्ता वै सङ्गं गुणुं धूपं ॥ तथा च राहुं वस्त्रः ॥ धूपे दीपश्च गुणु
कुशेति आदिष्यादीनां कुंडुरकादिधूपदाने तत्र द्विदेवता प्रसन्निदेवता त एव धूपा विनायकादीनां तु गुणु
र्योतस्पसर्गस्पसाधारणत्वात् ॥ एवं धूपदानानंतरं दीपदत्त्वा निवेद्यं वक्ष्यमाणोक्रमेण दद्यात् ॥ चिंतामणौ
गुह्ये नरं वेदं द्यात्सोमाय द्युतपायसेलिहिताय द्वा विष्णुं नृबुधाय ह्रीं रणधिकां ॥ श्रीं मित्राय ॥ द्यु
दं नृगोर्दद्यात् ॥ कायचघृतो दनं ॥ मिथ्यां तैलमाणैश्च नैवेद्यं च शनैश्चरे ॥ राहोर्मांसो दनं दद्यात् कर्ता ॥ श्रीव

चौरांपि४

नंतथा॥इति॥हविष्यानेमुखनेनवारदिह्वारषष्टिकोह्वारमिष्यःषष्टिकोदनाःषष्टिकेनेवेद्यानावेयथात
तोपपन्मीदनातिनिवेद्येत्॥तथाह्याह्वल्का॥चाक्रितोवापयनातंसकृत्यविधिषष्टिकेति॥अम
विदेवतादीनांतत्र॥नेवेद्यंयथालाभमोदनादिवसमर्पयेत्॥विनायकस्पृष्टमोदकसदिभर्तृदनादि॥
एवंनेवेद्यदत्तातोबलदानेनैरयद्वेदिकायाईशानदिगोअव्रणमकालकंवदिभृष्टतित्तिपितादी
ननादिपल्लवसंछनेनृताश्रुत्ववटोलहपल्लवसंयुक्तंफलवस्तुगुणवित्तम्रांतःप्रदिप्रपंचरत्नंयस्यै
निर्मलंरिष्टैसमप्रवृत्तिकालाःसत्रैषिषिप्रियापेतंहृदंकलशमभतानामुपरिस्थाप्यतत्रकलरोधकण
मावाह्येत्तन्मथांगंआदीनितिर्यनि॥तथाच॥मत्स्यस्कंदपुराणयोः॥आयुत्रेणतस्माद्वाह्याहृतकि
वित्म्राहृतपल्लवसंछनेफलवस्तुगुणवित्तम्रापंचरत्नमभयुक्तंपेवलेगद्युतंतथा॥स्वापयेद्वात्राणंकेनेक
पंतत्रविन्यसतोंगंआद्याःसरितःसहस्रसुहाअसरोसिचापेवलेगइह्वोक्राःआमादिपंचपल्लवांगजाश्र
ययवल्मीकसंगमस्थगोकुलात्पृथ्व्यानीयविनेद्रसवैषिषिजलावित्तम्राज्ञानार्थविन्यसेत्तत्रयजमामस्य

प्रद

मि२

३३



शास्त्रविश्वसुरामासीवचाक्लृष्टं शैलेयं रजनीद्वयं सदीपं च कमुत्ताचसर्वेष्विषिगणस्य तः॥ अथ वरुणश्च
वाहनमेव॥॥ तत्वायामित्यस्य मेव स्पृष्टमः शेषकपिः वरुणो देवता निरुद्धः प्रदं॥॥ वरुणश्चावाहनं वि
नियोगः॥॥ तत्वायामिति वरुणो बंधमानस्तदाशास्त्रेयजमानो हविर्निः॥ अदेयमानो वरुणो रुसंशमान
आयुः प्रमोषः॥ एतच्च प्रदं शोभार्थं अतश्चैरपि वरुणश्चाकाशकैर्ब्रह्मैदिकं मेवैव वरुणाय नमः इति नाममेव
वावरुणमावाह्यं यजेत्॥॥ अथ गंगाद्याश्चावाहनमेव॥॥ सर्वसमुद्रां सरितस्त्रीथानि जलदानदा आया
तयजमानस्पृष्टरितदायकारका एवमादित्यादिदेवतावाहनादिवरुणस्त्वापनं हनकर्मनिर्वह्योः पूर्वव
तिष्ठापिताग्नौ वज्रमाणविधिना होमकर्म समाख्येत्तत्र ब्रह्मधनप्रयोगः॥ अस्मिन्कर्मोपादित्याद्यानव्यय
नदेवताः रुद्राद्यानवाग्निदेवताः अद्यानवप्रत्यग्निदेवताः विनायकाद्या इतरा अप्यंगदेवताः समिद्धर्वाज्य
तिलश्च हयो हविः अथ वासद्यो ज्यानि हविः चर्वाज्यमिष्ट्री तैतव्रं सोमं कर्मणा सघोयाः स्यः इति द्वे समिध
यानि द्विषेत्रा एवमर्वाध्यानिर्वापः कार्यः॥ तत्रार्थप्रयोगः॥॥ देवस्य वासविः प्रसवेः स्विनोर्वाङ्गस्य स

हबोध्पु३

धानं वि०

ग्या३

१३४

348

८५४

१ सुखिराया धिजननी तशाचरिषु वर्धनी ॥ शिर्षा विदेशगमनी स्तूनाचा मविनाशनी ॥ अ १

महादेवस्य चरितं
तथा च तत्तत्तत्

र्याद्विदलाखवनाशिनी ॥ कशासुसुखी स्थलासाद्रवसुफलासिनी ॥ प्रादेशोन्नाधिका नानासमिधः
सर्वकर्मणि ॥ अग्नेनाशयते वा धिपलाशः सर्वकामदः ॥ स्वदिराध्यायनात्संपादयामागः सुदर्शनः ॥
अस्य स्थलं सर्वकामाय सोलागपेडिवरस्यथा ॥ अष्टाविंशतिरष्टौ वा एकैकस्य त्वहो मये शम हो मी नैदा
निपादद्याच्छांयथैव उष्टि वर्धनी ॥ मत्स्यपुराणे ॥ ॥ देवानामपि सर्वेषां सुपाशुपरमार्थविश्वेन खनेव
मंत्रेण ह्येतयाः समिधः पृथक् ॥ होतयं च द्युताद्यत्र चरुनुकादिकं सुनामंत्रैश्च शाङ्कती ईद्या होमव
हति तिष्ठनामंत्रैश्च शाङ्कती ह्येताद्विहोमार्थेनेन समिधा दिव्यस्वयदेस्यः प्रत्येकं दशाङ्कती ईद्या रात्रिषु
देवतादीनां प्रत्येकं द्वादशैश्च एकैका वा दद्यादिमयाः होमं वा हतिलिः पुनरिति च श्राद्धे वा हतिरि
तुष्टां पुष्टान्मन्त्रं आहोमो ध्यातुं द्युसोमं तिमंत्रेण सोमाय च द्युतायुना ॥ अग्निश्च द्वादिव हति स
सोमाय कीर्तयेत् शतं ह्यध्वया ॥ अह्येवंमंत्रैः सोमसु ता यवौ हृदस्य ते अतिपर्यङ्गति च युरो मंतां ॥
न्यासरिच्छतो रसाः सुक्रस्यापि निगद्यतो रने श्वराय त्वयुनः शनो देवीति होमये च कथानश्चित्रा

हसपा

३ वि
मंत्र

पाद्या

१३५

३ प्राशुत्वा पाउर्ब्रह्मण्डुंगवाः ॥ मंत्रवंतय कर्तव्याश्चरवः प्रतिदेवताः ॥ ऊत्वा उतांश्च रुन्मस्य कृततो होमं समीरनेत् ॥ अहोमंतेति स्तुत्य
होमः कार्यो विजन्मना ॥ आप्यायस्वे ३

अहोमंतेति स्तुत्य

वेर

२ या
३ ई

उवेति मंत्रा होरुदीरये शकं उक्तं ॥ निति द्रव्यात्के दूनामपि शांतये श्रावोरजेति रुद्रस्य बाधे होममा
चरेत् ॥ आपो ह्ये सुममस्यनेति स्वादां निति सथा ॥ विष्णोरिदं विष्णुरिति ॥ मित्येति स्वयं तु वाः ईदं मिदे
वतानयं दाय जुज्या सुनात्तथा यमस्य चाः यंगोरिति होमः अकीर्तितः ॥ कालस्य प्रहयज्ञानमिति मं
त्रः प्रशस्यतो चित्रगुप्तस्य चाज्ञानमिति वेदविदो विदुः ॥ अग्निदती ह्यणामह इति वज्रैरुदाहृतः ॥ उदुग्रं
वरुणं ये स पां मंत्रः प्रकीर्तितः ॥ हमेष्टयिष्यां तर्हि हामिति वेदेष्टु पाठः ॥ सदसुशीर्षा उरुषः इति विष्णो
रुदाहृतः ॥ ईदं वेदो मरुत्त इति शक्रस्य कथा ॥ उत्रानपली सुतम इति देवां समारले श्राजोपते
युन होमः ॥ अजापत्य इति स्मृतः ॥ नमो सुसर्पे इति सर्पानां मंत्र उच्यते ॥ एष ब्रह्माजी न विज इति ब्र
ह्मणुदाहृतः ॥ विनायकस्यात्वात् न इति मंत्रो बुधैः स्मृतः ॥ जातवेदसे सुनवा ॥ दुर्गमिं त्रयमुच्यते ॥ आ
दित्यद्वयं परेतैस्व आकाशस्य उदाहृतः ॥ क्राणाशिर्मेहीनां तद्वैद्यो अग्रकीर्तितः ॥ एषोष्ठा अष्टवैति
अश्वितो मंत्रः ॥ एषां जातिचमूही न दिव इत्यस्य पां तये ॥ अथ मंत्राः ॥ अहोमंतेति स्तुत्य मंत्रस्य

जा

२ न

३२
लि १
होम

रण्यस्य ऋषिः सविता देवता त्रिष्टुप् छंदः। सूर्यप्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः॥
 आह्नो नरजसा वर्धमान इति माध्यंदिनपाठात् तैत्तिरीयाणां तु आसये नरजसा वर्धमानो निविशय
 त्वमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सवितारयेना देवो याति हवना निपश्य स्वाहा। आप्यायस्वेति सोमं
 त्रस्पगौतम ऋषिः सोमो देवता गायत्री छंदः सोमप्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः॥
 आप्यायस्व सोमं सुते विश्वतः सोमं हव्यं तवा वाजस्य संगये स्वाहा। इमं देवेति मध्यंदिनं हव्यं
 वितस्य सोमं त्रस्पगौतम ऋषिः सोमो देवता गायत्री छंदः। त्रिष्टुप् छंदः। अंगारकप्रीतये समिदादि
 संपादितद्रव्यहोमे विनियोगः॥ अग्निष्टुप् छंदः। ककुत्सः। अथिया अयं। अपोरेता सिज्जित्ति स्वाहा
 । उदुध्यस्वेति बुधं मंत्रस्पर्धिराणि। बुधो देवता त्रिष्टुप् छंदः। बुधप्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहो
 मे विनियोगः॥ उदुध्यस्वायेयं प्रातिजगृधेन मिष्टाष्टके संसृजेथामयं चाधुनः कृष्यं स्त्रीषितं ययुवा
 नमत्वा तां सां त्वत्तु मे छुं स्वाहा। अग्ने विवस्व दुष्प्रभं इति मंत्रस्पर्धिराणि। वंदे स्पतिं देवतां
 अग्निर्हृत्संगारकमंत्रस्पर्धिराणि। अंगारको देवता गायत्री छंदः ५ बुधो

अग्निर्हृत्संगारकमंत्रस्पर्धिराणि। अंगारको देवता गायत्री छंदः ५ बुधो
 उदुध्यमिति बुधमंत्रस्पर्धिराणि बुधो देवता त्रिष्टुप् छंदः १

१। इह स्पते अतियदर्य इति इह स्पतिमंत्रस्पर्धिराणि इह स्पति देवता त्रिष्टुप् छंदः १

इह स्पतिं छंदः इह स्पतिप्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः॥ इह स्पते अतियदर्य इति
 इह स्पते अतियदर्य इति अर्हा कुर्महे साति कुरु मज्जेन शुच्यदीयं यवसकतं जाततद्रमा सुद्रविणं वेदि
 शिबं स्वाहा। इह स्पते परिदीयेति इह स्पतिमंत्रस्पर्धिराणि इह स्पति विष्टुप् छंदः। अनाय्य
 रिशुतोरसिमिति तैत्तिरीयशाखापरिपठितस्पष्टकमंत्रस्पर्धिराणि देवकोटोत्पातित्वा विष्टिष्टा क्रण्य
 सुक्रो देवता षड्पदाजगती। सुक्रप्रीतये समिदादिद्रव्यहोमे विनियोगः॥ अनाय्य रिशुतोरसिं ब्रह्म
 ण्यं भिब्रह्म ब्रह्मते मन्त्रमिदिया विपाने सुक्रमं धमा इह स्पति इह स्पति योः इह स्पति योः इह स्पति योः
 यं मंत्रस्पर्धिराणि ब्राह्मणं द्वितीयकांडे यष्टपाठके द्वितीयां च वाके समाग्रातः तस्मिन्नुवाक्याद्यंतयो
 अतेन सत्यमिदियां मिषादिवाक्यवत्तु यौ समाग्रातं मध्ये पितृवत्तवसातेन सत्यमिदियां मिषेकं वाक्यं
 पठितं अयं धर्मपाठः तेनेहो दिवाक्यवत्तु यस्यानुष्ठोतनार्थः। अतएवाद्यंतयो वाक्यवत्तु य
 स्पसमाग्रातां अनाय्य रिशुत इत्यस्यैव माध्यंदिनशाखातु सरिणा शिसरस्वती दाक्षण्याः। सुक्रो देवता

अतिजगतीहं दः श्वितामयो ज्ञाज्ञापतिः कृषिः जगतीहं दः इत्युक्तं तद्वाचाऽभिप्रायेण सुक्तं ते अन्वदिति
 सुक्तं मंत्रस्य तद्वज्रजः कृषिः सुक्ता देवता विष्टु प्रहं दः ॥ शनैश्चरति शनैश्चरं मंत्रस्य सिद्धीपत्राणि श
 नैश्चरो देवता गायत्रीहं दः शनैश्चरतीत्येसमिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः ॥ शनैश्चरो देवता गायत्रीहं दः
 पो संवत्तु पीतये शंयोरतिश्रवंतु नः स्वाहा ॥ शतं ममि रिति शनैश्चरं मंत्रस्य निश्चि विष्टु कृषिः शनैश्चरो देव
 ता उक्ति कृहं दः ॥ कयानश्चित्र इति राहु मंत्रस्य वामदेव कृषिः राहु देवता गायत्रीहं दः ॥ राहु प्रीतये स
 मिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः ॥ कयानश्चित्र आनुवदतीत्युदाहृतः सर्वा कया सी विष्टु यष्ट
 ता स्वाहा ॥ कांडात्कांडं सरोहं तीति राहु मंत्रस्य प्रजापतिः कृषिः राहु देवता अत्रुष्टु प्रहं दः ॥ केतुं कृष्य
 न्नितिकेतु मंत्रस्य मधुहं दः कृषिः केतुं देवता गायत्रीहं दः ॥ केतु प्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनि
 योगः ॥ केतुं कृष्य न्नितिकेतु वेमेशो मर्या अपेशो ससुषुप्तिरजायत आ स्वाहा ॥ इति ग्रह मंत्राः ॥ अथ देव
 ता मंत्राः ॥ आवोराजानमिति सूर्याधिदेवता चतस्र मंत्रस्य वामदेव कृषिः रुद्रो देवता विष्टु प्रहं दः ॥ रुद्र

प्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः ॥ आवोराजानमन्त्रं रुद्रो होतारं सत्यजरो देवस्योऽग्निं प्र
 रातन धितो रवि त्पाहिरण्यरूपमवसेकृणु धं स्वाहा ॥ अथ क मिति रुद्र मंत्रस्य वसिष्ठ कृषिः रुद्रो देवता
 अत्रुष्टु प्रहं दः ॥ कृतं सशयेति रुद्र मंत्रस्य प्रजापतिः कृषिः रुद्रो देवता गायत्रीहं दः ॥ आपो हि सेति मेमा
 धिदेवता चतुर्मा मंत्रस्य सिद्धीपत्राणिः उमा देवता गायत्रीहं दः ॥ आपो हि क्षामयोऽनुवसानां केतुं द
 क्षातु नः मदेरणा य स हं से स्वाहा ॥ गौरी मिमाये तु मा मंत्रस्य दीर्घतमा कृषिः उमा भिका गौरी देवता ज
 गतीहं दः ॥ श्रीश्च ते इति उमा मंत्रस्य प्रजापतिः कृषिः उमा देवता अत्रुष्टु प्रहं दः ॥ इति तैत्तिरीय पाठ
 स्यो नाष्टथि वीति मंगलाः ॥ धिदेवता चतस्र मंत्रस्य मेधातिथि कृषिः स्कंदो देवता गायत्रीहं दः ॥ स्कंद
 प्रीतये समिदादिसंपादितद्रव्यहोमे विनियोगः ॥ स्यो नाष्टथि च वाट्ट हारा निवेशनीय ह्यन शर्म स
 प्रथाः स्वाहा ॥ एतं स्कंद मेधातिथि कृषिः स्कंदो देवता गायत्रीहं दः ॥ स्कंद प्रीतये समिदादिसंपादितद्र
 व्यहोमे विनियोगः ॥ स्यो नाष्टथि च वाट्ट हारा निवेशनीय ह्यन शर्म स प्रथाः स्वाहा ॥ यदस्कंद मेधाति

थिः कपिः स्कंदो देवता विष्णुश्चंदः ॥ चिंतामणौ ॥ यदुक्तं दशतिमं त्रयमेधति थिरिणिः स्कंदो देवता
गायत्री चंदः ॥ इत्युक्तं तन्मंत्रांतरं ॥ इति विष्णु रिति विष्णुश्च देवता च तन्मंत्रस्य मेधति थिः कपिः वि
ष्णु देवता गायत्री चंदः ॥ इति विष्णु प्रीतये समिदादिसंपादित इत्यहोमे विनियोगः ॥ इति विष्णु चिं
क्रमे वेधनिदधेपदां समुहं मस्य पांशु रेखादा ॥ सहस्रशरीयेति विष्णु मंत्रस्य नारायणः कपिः पु
त्रो देवता ॥ अमुष्णुश्चंदः ॥ त्वमित्प्रथा असीति वृक्षस्य त्पां धिदेवता च तत्र ह्यमंत्रस्य सर्गः कपिः ब्र
ह्मा देवता वृक्षता चंदः ब्रह्माधीतये समिदादिसंपादित इत्यहोमे विनियोगः ॥ त्वमित्प्रथाः स्य जे
तं स्कंधिः त्वं विष्णुः समिधनदी दिव्या विवासी वैधस्य स्वाहा ॥ ब्रह्मणा ते ब्रह्मयुजेति ब्रह्म मंत्रस्य वि
ष्णु मंत्राणिः ब्रह्मा देवता ॥ अमुष्णुश्चंदः ॥ इति विष्णु तायश्चंदः प्रजापतये धरो इति समा के वनिनो हवा
महश्चंदः धनस्य सातये स्वाहा ॥ इति द्यौः मरुत्तयश्चंदः इति मंत्रस्य कस्य पत्राणि ॥ इति द्यौः विश्वतस्य
रीति मंत्रस्य मरुत्तयश्चंदः कपिः यमो देवता गायत्री चंदः यमप्रीतये समिदादिसंपादित इत्यहोमे वि

ति ४

२२५

अथवा कार्ष्णीरसीत्यस्यामधवाजाः कालो देवता ५

नियोगः ॥ आयांगोः षष्ठिरक्रमी दसन्मातरं चरुपितरं च प्रयुक्त्य स्वाहा ॥ इत्यंयमेति यम मंत्रस्य यम
त्सं विष्णुः यमो देवता विष्णुश्चंदः ॥ ब्रह्मज्ञानमिति राक्षः धिदेवता च तत्काल मंत्रस्य विष्णु मित्र
काणिः कालो देवता विष्णुश्चंदः ॥ कालप्रीतये समिदादिसंपादित इत्यहोमे विनियोगः ॥ ब्रह्मज्ञानं च
यमं उरुत्तादिसीतः सुसुवेनेन आवाः सुबुद्धिया उपमा अस्या विष्णुः ॥ शतश्रयो निमसत अविक्खा
हा ॥ कार्ष्णीरसीति काल मंत्रस्यायुष्मः सोमः कपिः कालो देवता विष्णुश्चंदः ॥ यमाय मधु मंत्रमिति
काल मंत्रस्य यमः कपिः कालो देवता अमुष्णुश्चंदः ॥ आज्ञातमिति के त्वं धिदेवता च तत्सिचरुम
मंत्रस्य वैश्वदेवको देसमाज्ञातत्वात् ॥ विश्वे देवता कपयः ॥ विष्णु मो देवता अमुष्णुश्चंदः ॥ विष्णु
मप्रीतये समिदादिसंपादित इत्यहोमे विनियोगः ॥ आज्ञातमनाज्ञातमंतं च यज्ञातवेदः संवेदित्व
वेत्स्यथा तयं स्वाहा ॥ चिंतामणौ ॥ आज्ञातमिति सोमः कपिः सिचरु मो देवता जगती चंदः ॥ इ
त्युक्तं तत्रायमति प्रायः सोम्यको देपि समाना सोमस्य कपिः चंशारं तारा भि प्रायेणा चित्रा कसो

विष्णुश्चंदः ॥ यमाय मधु मंत्रमिति

५ इति चंदः ॥ यमाय सोममिति काल मंत्रस्य यमः कपिः कालो देवता ५

महं वम २



५३

230

सुखं दुःखं प्राण्ये

आदिजनस्येत्पाकाशमंत्रस्यवसन्तविःआकाशोदेवतागयत्रीछंदःआकाशप्रीतयेसमिदादिद्रव्यहोमेवािन्योगः॥१॥

कालशिशुः

स्त्रि

[illegible]

मंगलगीतकैः। सर्वकुंतेनतेनैवहीमानेप्रायुदयस्वैः। अयं गावयवेव्रंसें देमस्यामन्त्रप्रति। यजमान
 स्पकत्रयंयत्तुर्निष्पन्नंदिजैः। अतिमेकमंत्रेणयेवकनंमंत्रवोपाधिसिप्रायेणवाद्यमंगलगीतकैरिति
 हार्थं। अथाकुंतेनतेनैवेति। ते बुधधर्माशानादिप्रागस्यापितेनापर्वकारेणकनत्रोत्तरणतदुक्तंमी
 ऽतिषेकोनिषिद्धते। प्रायुदयुखैरितिस्मपनकर्तृद्विजविशेषणं। अयमासिप्रायंयदियजमानः। अत्र
 सिमुखस्वर्दित्राविजउत्तराः। निमुखाः। शानादिमुखावाः। अयंयजमानउत्तराः। सिमुखतदाकविम
 ब्राह्मिनिमुखावेति। कुतः। दिक्कस्यापिर्मंगलिकत्वात्। चतुर्दशैरिति। एतन्नुतल्लियुपलक्षणायां। अथाध
 पेकमंत्राः। तत्रवेदिकाः। स्वस्वशाखीकाः। आद्याः। ॥॥ स्मार्तमंत्रासु। ॥। सुरास्वानिषेचतुव्रह्मविष्णुमदे
 श्वराः। वासुदेवो जगन्नाथस्तथासंकर्षणोविष्णुः। ब्रह्मन्मन्त्रिसुहृत्सुतवतुविजयायतो। आखंडलोमि
 गवाक्षयमौ। निर्वर्तितस्तथा। चरुणः। पवनश्चैवधनाग्रहस्तथा। शिवः। ब्रह्मणासहिताः। सर्वैर्दिक्यालाः
 पांडुतेसदाकीर्तितस्मा। धृतिर्मेधसुष्ठिश्च। क्रियामति। बुद्धिर्लज्जायुः। शान्तिमुष्टिकंतिश्चमातरः।

ति६

॥॥ स्मामनिषेचतुदेवपन्थः समागताः। आदित्यचंद्रमा नेमो बुधजावसिताः। र्कजाः। अतस्वामनिषेचतुराः। केतुश्चतेपिताः।
 ॥ एवं च पश्चिमाहर्वापकल्पितैः सर्वैर्धर्मादिभिः सपत्नीकैः यजमानैः न ज्ञाते। सर्वैर्धर्मादिभिः स्नानमन्त्रैः कर्तव्यं।

देवदानवगंधर्वायक्षराहसपन्नगाः। अथयोमानवोगावोदेवमातरएवचाः। अथैवपुत्रैर्दुमानगादेसाश्चासर
 मांगलाः। अथस्त्राणि। सर्वशास्त्राणि। राजानोधादनानि। चाः। अथअनिचरानि। कालस्यावयवाश्चयोएते। अममसि
 षिंभुधर्मकामार्थसिद्धये। अत्रलिप्यपश्चात्तिलोदन्तानां। ततः। शुक्लोवरधरः। सत्रअग्नेः। पश्चादवस्थितो। क
 त्विन्द्रोदक्षिणोदद्यात्। ॥ मत्स्यपुराणे॥ ॥ ततः। शुक्लोवरधरः। शुक्लमास्यांतुलेपनः। सवैर्धर्माः। सर्वगंधैः
 स्नापितोदेवपुंगवैः। यजमानः। सपत्नीकः। अविजश्चसमाहितः। दक्षिणाभिः। प्रयत्नेनहीजयेज्जतविस्मयः।
 अथायं दक्षिणादानप्रकारः॥ ॥ वरुणः। क्रमेणोदइत्युखोपविष्टायर्त्विजे। अशुखोपविष्टायजमानः। कुर्याय
 जलपाणिः। सत्रवक्ष्यमाणं देवतामंत्रं पवित्राद्यस्येतत्सकर्मणः। साहुण्यार्थममुकगोत्रायाः। मुकशर्मण
 मुकवेदाभ्यापिनः। मुकद्रव्यं दक्षिणात्वेनंदा। तुमुक्जामीतिवावदेति। दक्षिणात्रपि। ॥ मत्स्यपुराणे॥ ॥ अ
 र्यायकपिलोवेनेदद्यात्। रवंतथैवो। रक्तं धुरंधरं दद्यात्। रलोमायककुदादिका। बुधयजातरुपंतुरवेपात
 वाससी। श्वेताश्चैदेत्यगुरवेक्ष्मागौरकृष्णवोत्रायसंराहवेदद्यात्केतवेद्वागमुत्रममोसुवर्षेनसमा

तुतन्मूल्यं सुवर्णं दातव्यं तत्राव्ययनेन प्रथमाज्ञा गोमूल्यां तत्राव्ययत्वे ज्ञातव्यं

कार्ययजमानेन दक्षिणाः। सुरंधरो नृणां तृप्तं सुवर्णं सुवर्णं समादति। सूर्यस्य दक्षिणा धनो र्याव
तामह्येन याया दक्षिणा द्यूना नवति। तावत्सुवर्णं सुवर्णं तस्याप्तस्याः धरणा यतस्मकात्ममेव तावत्
नचात्र सुवर्णं मेव दद्युः कं पठनीयः। सुवर्णं मय वा दद्यादुरु वा येन तुष्पति। स्वमेव प्रदातव्यः।
सर्वत्र दक्षिणाः। इति चिंतामणौ दर्शनात्। एवं च स्य धनविषयं प्रसूतं नेन त्वं स्वसंस्पर्णं दात
व्यं। गवाद्यत्ता वै निष्कं स्यात्तद्वर्षादमेव वेति। दिशाः सर्वत्र परिकल्पनीया। तत्र कमेणं तत्रापि। मत्स्य
पुराणे। कपिलादानं मेव। कपिले सर्वदेवानां धननीया सुराहिणी तीर्थदेवमग्रीयस्मा। वतः शान्ति
प्रयच्छ मे। शंखदानं मेव। सुवर्णं शंखकुण्डलीनां गंगानां च मे गंगां विष्णुना विधृतो नित्यमतः शान्ति
प्रयच्छ मे। हृष्यदानं मेव। धर्मस्त्वेव हृष्यरूपेण। अज्ञादानं दकारकः। अष्टसु वै रक्षिष्ठानामतः शान्ति
प्रयच्छ मे। धर्मस्त्वेव हृष्यरूपेण। अज्ञादानं दकारकः। अष्टसु वै रक्षिष्ठानामतः शान्तिप्रयच्छ मे। प
तवस्त्रदानं मेव। पीतवस्त्रं सुगोयस्माच्च सुदेवस्य वस्त्रं। प्रदानं तस्य मे विष्णुर्नतः शान्तिप्रयच्छ मे।

२। हिरण्यदानं मेव। हिरण्यगर्तगर्तस्त्वेव देमबीजं विजावसोः। अनेन तुष्प फलदमतः शान्तिप्रयच्छ मे।

अश्वदानं मेव। विकरश्च स्यस्तेपण्यस्मादष्टतसंस्तं च दार्क्यवदनं नित्यमतः शान्तिप्रयच्छ मे। धेनुदानं मेव।
धेनो त्वेष्टि विसर्ज्य यस्मात्केशवसन्निता। सर्वापापहरा नित्यमातः शान्तिप्रयच्छ मे। लोहदानं मेव। यस्माद
यमकर्माणि वृद्धाधराणि सर्वदा। देनो दहं गलादीनि तस्माच्छान्तिप्रयच्छ मे। छागदानं मेव। यस्मात्वेच्छाग्रय
ज्ञाना माङ्गतिस्त्वेव वस्त्रिणा याने वितावसो नित्यमतः शान्तिप्रयच्छ मे। तत्र द्वाहीकसुर्यदक्षिणा सा वे सर्वस्य
आदित्यादिस्यो यथाशक्त्याः संकृता मे कैकागा दद्यात्। गोदानं मेव। गवामे गे सुतिष्ठति तु वना नि चतुर्दश
यस्मात्तस्माच्च तं मे स्यादित्थं लोके परत्र। सर्वेषु पि दक्षिणा पक्षे सुखं वै कदा दक्षिणा व्यतिरेकेण शय्या रत्ना
नित्यमिच्छा विद्यायाः। ये स्यो ब्राह्मणे स्यो दक्षिणा दद्यात्। एतं सति विस्वैः। तत्र शय्यादानं मेव। यस्मा
दशुन्यं शयने केशवस्य शिवस्य वा शय्या ममाप्यश्वस्य सुतस्माज्जन्मानि जन्मनि। रत्नदानं मेव। यथा
तेषु सर्वेषु देवाः सर्वप्रतिष्ठिता। तथा शान्तिप्रयच्छं तु रत्नदानं मे सुराः। हृमिदानं मेव। यच्छा वस्त्रं
न स्य कलानां हतिषोऽशी। दानान्यन्यानि मे शान्तिः। हृमिदानां वस्त्रं। एवं संयजयेद्भक्त्या विप्रशास्त्रं विवाजं

ध्या२



तवस्वकांचनरत्नाद्यैर्माल्यगंधस्तुलेपनैराख्यदादीरसंख्यदक्षिणाकर्मकत्वावर्तिप्रदक्षिणीकृत्ययद
 वैदिसमीपंगत्वाभ्युपदिष्टप्रदक्षिणीकृत्यनमस्कृत्यतोयः पुण्याजलिदत्त्वाविसर्जयेत्॥ अथविसर्ज
 नमंथै॥ ॥ पातुदेवगणाः सर्वैरजामादायपार्थिवात्॥ इष्टकामप्रदानार्थं पुनरागमनायवापार्थिवात्प्रदेशा
 द्यास्त्वित्यर्थः॥ अनेनविधिनायस्तुयदष्टजां समाचरेत्सर्वाकामान्नवाप्नोतिप्रत्यक्षं गमहीयतोयस्तुपीडाक
 रो नित्यं मत्पवित्रस्पवायदांतं तु यत्नेन संप्रयशेनानप्यर्चयेद्बुधं तंतुयत्नेनेति तं पीडाकरं यदेयत्नेन पयत्ने
 न प्रवेत्तरीऽं प्रिदेवताप्रसप्रिदेवतासहितं प्रजयिष्यात्॥ नानपि यदा सुप्याहतादिसिर्थाशक्तिरसं प्रज
 यशार्थं च प्रतिफलं यदष्टजातं तद्वासरकर्तव्यः॥ राहुकेतोः पृथग्वाराणां वानंदघारोयाद्याः शब्दादिभ्यं
 दवारुष्टजयेत्ययतीतरः॥ ॥ इतिवैश्वनकरितं॥ ॥ अथागावोनरेद्राष्ट्राक्षणाश्चविशेषताः प्रजितासु
 जयं त्येनेनिर्देहं व्यवमानिता॥ तस्मान्नदक्षिणादीणां कर्तव्यं नृतिमिच्छता॥ विवाहोत्सवयज्ञेषु प्रतिष्ठेति
 सुकर्मसु निर्विघ्नार्थं मुनिः श्रेष्ठतथोद्देगाहुतेषु चेति॥ ॥ इतिमवयव्यज्ञः॥ अथकर्मविपाकप्रकर

का३

१५५

४ इयं

४ वेदशुवर्णः स्वर्णः सुवर्णः पलं अगतिप्रोक्तेषां यवः स्यात्सर्षपः प्रद्विंशं नस्यात्रित्येकः पुंजातिः पंचसिद्धेको माषकः परिकीर्तितः क्वेव
 तिः पुनः स्मृतः चतुर्जः पलमेनेत्यदशमाधरं (विदुः) एतस्य पलस्यो दशचो धरं (विदुः) दशापला नि धराणमित्यर्थः स्यावमनुः पलं कुलार्थं श्रुत्वा नि धराणं दश
 ति॥ ॥ इतिरूपप्रमाणं॥ ॥ अथरूपपरिमाणं॥ यथावत्सम देहकृत्स्नरूपमथो धरणं बोद्धेव तैरातमानं तु दशानि र्गणं पलमेव ज्ञां निष्कं सुवर्णं श्रुत्वा इति दृष्ट
 णोपयुक्तनिष्कादिप्रमाणं॥ ॥ याज्ञवल्क्यः॥ ॥ जालसूर्यमरीचिखं वसरेपुरजः स्मृतं घृतेऽष्टौ लिहाष्टैतासिखे
 रानसर्षपउज्यतो गौरस्तुतेत्रयः पलं यवोमध्यमस्तुतेत्रयः कृष्णलः पंचतेमाभास्ते सुवर्णा सुषोऽष्टाः पलं सुव
 र्णं अथारपंचवर्षा प्रकीर्तिताः तेत्रयः कृष्णलः इत्यादि ते मध्यमवाक्च कृष्णलः कृष्णलो ज्ञाते कृष्णलाः प
 जमाषः तेमाभाः ॥ ॥ अथरूपपरिमाणं॥ यथावत्सम देहकृत्स्नरूपमथो धरणं बोद्धेव तैरातमानं तु दशानि र्गणं पलमेव ज्ञां निष्कं सुवर्णं श्रुत्वा इति दृष्ट
 माषोऽष्टादशलिधरैः सैतमानमितुच्यते तदेव पलमसिद्धीयते चत्वारः सुवर्णनिष्काः अत्ररजतप्रक
 रणे हेमप्रकरणे तु कुसुवर्णशे सुवर्णं शब्दोपादौ नंदे मप्रकरणे कृष्णमाषप्रत्यर्थं त्रताः पंचकृष्णलिको माषं न
 क्षलद्वयपरिमितिः तिः षोडशतिमाषैः रेकः सुवर्णः तिचसुवर्णं अथारो निष्कः ॥ हेमप्रमाणं तत्रतुः सुवर्णं मानो
 मितेरजतं निष्क इत्यर्थः॥ मनुः ॥ हे कृष्णले समं घृते विज्ञेयोरूपमथकः तिषोऽशस्योदरणं पुराणं वैराजतं॥
 धरणा नि दशज्ञेयं सैतमानं सुराजतः चतुः सौवर्णं को निष्को विज्ञेयसु प्रमाणं तत्र समं घृतं इति॥ मध्यमं य
 वप्रमाणं घृते इत्यर्थः॥ यत्र सौवर्णं निष्क इत्युल्लिखीयते॥ सौवर्णं निष्कं दद्यादित्यादिसुतत्र हेमप्रमाणं

इतिमाषैः सुव
 र्णं श्रुत्वा नि धराणं दश
 ति॥ ॥ इतिरूपप्रमाणं॥
 यथावत्सम देहकृत्स्नरूपमथो धरणं बोद्धेव तैरातमानं तु दशानि र्गणं पलमेव ज्ञां निष्कं सुवर्णं श्रुत्वा इति दृष्ट

पादचरे इदं सायं वैश्यस्य दापयेत् ॥ अथाचितं तुराज न्यत्रि रात्रं त्राहणे स्थितां प्रातः श्रीद एक स कंत्रयं सधं पादो
न कंत्रयं अयाचित मया वितत्रयं त्रिरात्रमुपवासत्रयं अयाचित पाद उपवास पादश्चेति ॥ पादद्वयं मिलित्वा
कृच्छ्रं न कंत्रे पादरहितं ॥ मन्वशिष्टं पादत्रयं पादो न कृच्छ्रः ॥ ॥ अन्न एवादाः पश्यं ॥ ॥ सायं प्रातर्दिना इत्याद्या
दीने न कंत्रवर्जितं ॥ इति ॥ अर्द्धं कृच्छ्रं प्रकाशं तैरम्या हस पत्रा सायं प्रातश्च ये कै के दिनत्रय मया चितो दिन
यं वनाश्रीया कृच्छ्रं तदिधीयते ॥ इति पाद कृच्छ्रं दित्तज्ञापय ॥ ॥ अथ राजा पश्य कृच्छ्रं लक्षणं ॥ यत्र
कृच्छ्रः ॥ ॥ यथा कथा चित्रियुगः राजा पश्येय सुखतो ॥ मन्त्रायमित्यनेन सर्वनाम्ना ॥ एक स कंत्रो न न कंत्रे न तथे
याचिते न चा उपवासे न चैवायं पाद कृच्छ्रं प्रकीर्तितेति स चोक्तः ॥ पाद कृच्छ्रं परमं स्थितौ यथा कथं वि
दित्यनेन च चत्वारं पादा उपवासास्थ्या विदितिरित्येकः पक्षः तद्यथा ॥ एक स कंत्रयं न कंत्रयं मया वितत्रय
मुपवासत्रयं ये कंत्रमेक स कक्षादीनां त्रयाणां ॥ करण एक स कक्षादीनां मासुलोम्येन स्वस्थान विदित्तिरित्युते
॥ तदहमनु ॥ ॥ अहं प्रातस्महं सायं स्वहं मध्यादया वितत्रयं अहं परं वनाश्रीया राजा पश्य अर्द्धं ज्ञात्र

एक स कक्षादीनां मासुलोम्येन
त्रयाणां २

१५०

निलोम्येन संस्थान विदितिरिति द्वितीय पक्षः अहं परं वनाश्रीया राजा पश्य अर्द्धं ज्ञात्र उपवासत्रय मया वित
त्रयं न कंत्रयं एक स कंत्रयं मिति त्रा निलोम्येन स्वस्थान विदित्तिः ॥ ॥ अहं पक्षमादावा कक्षः ॥ ॥ प्रातः निलोम्यं चरे
युरिति वंडकलितवदाशत्रिरिति तृतीय पक्षः ॥ एक स कंत्र न काया वितो एवासा राक्रमेणै कै के कृच्छ्रा पुनरेक स
क्रा पुनरेक मेणावर्त्ये राश्या माहं त्रि वंडकलितवदाशत्रिरित्युच्यते ॥ एवं त्रिरात्रावर्त्यै राजा पश्य कक्षो सवति
अनुमापि पक्षं वसिष्ठ एवाह ॥ ॥ अहं प्रातर्गर्तं कंत्रं महरेक मया वितं अहः परा कंत्रं तत्रैक मे वंचतुरहो परो
परा कक्ष उपवास परः ॥ अथ अत्रुग्रहार्थं विप्राणां मनुजर्म वृतां वरः ॥ बाल दृष्टः पुरो म्रुवै शिषु कृच्छ्रं
वाच हेति ॥ पूर्वोक्त पक्षत्रय मध्ये यत्तम पक्ष पक्षीकारेण ब्रह्माण्ड पक्षो म विवर्जनेन चरणे वचुर्धरेक
पक्षं पक्षमहं गिराः ॥ ॥ तस्माद्ब्रह्म मासाद्य सद्धौ धर्म पक्षो स्थितः ॥ प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं जप होम विव
र्जितेति ॥ इति राजा पश्य लक्षणं ॥ ॥ अथ ५ तिकृच्छ्रं लक्षणं ॥ तत्र मनुः ॥ ॥ एकं यास मश्रीया अहं वि
त्रीणि सर्ववशं अहं वोपवसेदयः मनि कृच्छ्रं जरे द्विजः ॥ त्रीणि त्रहाणि न वदिनानि सर्ववशं एक स कक्षादि

२३

के २

पाप।५

३ नि

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

कौनिर्दिष्टं पंचगव्यं त्रयवित्रं कायशोधनं गोमूत्रं तत्र प्रवर्णयाश्चैतयाश्चापि गोमयं पयः कांजन्वणं
यानीलायाश्च तथा दधिमृत्तं कुरुक्षेत्राणां सर्वका पितमेव वा अलानि सर्ववर्णानां पंचगव्येष्वयं वि
धिः। गोमूत्रे माषकासु यौगौमयस्य उपोडशौ नीरस्य द्वादशो प्रोक्ता दध्नश्च दशकीर्तिताः। गोमूत्रवद्भुतस्ये
ष्टातद्वत्तु शोदकी गोमूत्रवद्भुतस्येष्टा न्नदकैः कुरुक्षेत्रोदकं गायत्र्या दाय गोमूत्रं गंधद्वयेति गोमयं
आप्याय चैति विधौ। गोमूत्रवद्भुतस्येष्टा न्नदकैः कुरुक्षेत्रोदकं गायत्र्या दाय गोमूत्रं गंधद्वयेति गोमयं
भूतं होमयेदधिविधौ। समग्रमपात्रास्तु वैदतां त्रिद्विचयासु कलिषु। एतैरुधुन होतव्यं पंचगव्यं य
थाविधि। इरावती इदं विसृज्य मानसो केव संवती। एतां लिञ्चैव होतव्यं विगव्यं यथाविधि॥ इरावती
इदं विसृज्य मानसो केव संवती। एतां लिञ्चैव होतव्यं कृतशर्षपं यवे द्विजः। प्रणवे न्ममालेऽप्यप्रणवे नानि
मंत्रावा प्रणवे न्मसु हृत्पवित्रं प्रणवे गान्धर्वमेना पलाशस्य पयस्त्रेणवा पिवेत्। अणपि त्रिणताम्रे
णज्ज्योतीर्थं नवापुनरायत्रगस्थिगतं पापं दहेत्। इति तिस्रस्तमानवो ब्रह्मसूत्रोपि वासस्तदहं प्रविशेयं ॥ १५०

रविउ

नि॥ ॥ याज्ञवल्क्योक्तदिनद्वयमाध्याह्नपनमेव ब्रह्मसर्व्वेयवासन्तिवारिधीयता॥ विज्ञानेश्वरका॥
 ब्रह्मेष्टुत्तरेष्वापस्तकरीत्यायं गवायाश्चनेत्रलक्ष्मिर्वेति मन्यते मरीचि॥ देवतासंप्रवक्ष्यामि प्रातु
 र्वाण्यस्यया॥ वसुणो देवतास्तत्रेगोमये हव्यवाहनः सोमन्नीरेरविदभिरासुष्टुतिभ्योऽसृष्टादतः प्रोष्टु
 ताश्रवणैर्दिकंसर्व्वेण्डितस्य वसुणो नित्यहते॥ गोश्रवस्य पलया संश्रयथा वैश्रगोमयां ह्रीं स्यात्त्र पलया
 संपलमेकं कथोदकां प्रापोहिषेति वालोऽप्युद्धृत्य प्राणवन्तु॥ अस्येष्टाहा॥ सोमोऽर्वाः ईश्वरं विष्णुमान
 स्रोतो गायत्र्या प्रजापतये नत्वे देवता नित्यात्रैष्टुद्रयाशनदी प्रप्रवणे तीरे रहस्ये निव्रतितथा॥ शुक्लवा
 साः परिव्रामा अहोरात्रे॥ धितः पिबेत्तपलाशनवपत्रेण क्विचपत्रेण वा पिबेत्तृतीये तां मयात्रं वात्र
 ह्यपत्राणि ता निवै॥ प्रतिमासं पौर्णमास्याममावास्यां च वा पिबेत्त ब्रह्महा पदारीचयेत्तान्ये स्थिता
 मलाः॥ ब्रह्मसर्व्वेदहेत्सर्व्वेयथा त्रिष्टुणामेव॥ ॥ इति बाल॥ गोश्रवणो मयन्नीरेदधिसर्पिः कथोदका
 एकेकं प्रपहं पीत्रा अहोरात्रमलोजनशः॥ ईष्टुसांतपनेनामस्वर्वापप्रनाशनेति॥ शृत्वा बालोक्तमसं

229

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

242

मक्तद्वयर्थः ॥ तत्र तथा ॥ तिष्ठेदहनि रात्रावासीत ह्यत्र कामः सत्यं वदहेन सैर्वर्त्मना येत रो रव यै धाजपो
 नित्यं प्रभुं जीत अत्रुसवनं पुदके पस्पर्शनिं मापो हि घेति च तस्य निः मंत्रैः ॥ अथ च तत्रापि दृष्टं ग्राह्यं तैः यो
 दशमं त्रैः प्रथमं कुर्यात् तत्र तत्र देवादिभ्यो पस्थानमिति तदेवादिभ्यो पस्थानं कुर्यादित्यर्थः ॥ एता एव सा
 ज्ञतया इति ॥ एतैरेव मंत्रैराज्यहोमः कर्तव्य इत्यर्थः ॥ अयं च होमलौकिकः ॥ अत्र तिष्ठाप्य कार्यः एवमथा तत्र
 द्रायणी ॥ तस्योक्तो विधिः ॥ ॥ अह इत्यनेन साधारणेन धर्मादिष्वं द्रायणे विशेषधर्मनिर्वाहः पन्नं
 त्वरे कुर्वीत ॥ योर्णमासी सुपवमेदाप्याय सतेप्यास्मि न वोनय इत्येतास्तिष्ठाप्येणात्राप्यहोमो हविष
 श्रावमंत्रणं सुपस्थानं चंद्रमसो यद्देवादेव देह नमिति च तस्य सिद्धिं द्रयात्रा देवस्य त्रैवित्रादेममिहि
 रोत्तुर्वः घृजसत्यं यस्तः श्रीरूपिडौ जगुरुधर्मः शिव इत्येतैर्यसिद्धमंत्राणामंत्रमंत्रनमः स्वाहे
 तिवा श्रवात्रया मसमानमाप्सविकारो ज्ञशक्तकाया वक्त्रा कपयो दधिघृतभूलफलोदका नि
 तविष्णु तरो त्रयश्चानि योर्णमास्यां पंचदशयासा वचुक्के का पजयेन परपक्षमश्रीयात्रा अमा १५३

वस्थारूपो ध्योको पचयेन प्रवृत्तं पञ्चविपरीतमेकस्यायां वा द्रायणो मासयेत दाश्चाविपापो विपाप्मा
 सर्वमेतद्दृष्टिद्वितीयमाश्वा दश प्रवृद्धिषा परान्मात्मानं च पंक्तिं पुनानि संवत्सरे वै द्रमसा सलोकतामा
 न्नोति ॥ अथायमर्थः ॥ तपन्नं त्वरे शताप्रयति ॥ पापामिति तपन्नं पन्नं त्वरेति पावे त्वत्तं च द्राय
 णं पंचेन नमसी सुतं च वत्तिष्ठो नृता योर्णमासी यासो पक्रमतिथिश्च त्रुता निरीक्ष्य सर्वेति थौ च उद्दृष्ट्या
 सुपवासादित्यर्थः ॥ आप्याय घेत्यादिति त्रुवोनय इत्येतैर्मंत्रैः सूर्याणं चंद्रमसः कृत्वैतैः रेवद्विज्मंत्रै
 राज्यहोमं विधाय ततो हविरुत्तमंत्रैः पश्चादेतैरेव मंत्रैः श्वंद्रमस उपस्था नं कुर्वीत ततो यद्देवादेव देह
 नमिति च तस्य सिद्धिं द्रव्यस्येति चेत्यनया सेमद्विर्यजिय कालोद्वा सिद्धिं द्रयात्रा कदा अत्रे प्रवृत्तिप
 स्थानात् ॥ अथानंतरं धिसंख्या कयासा वक्र्या त वत्तैरुत्तुर्वः घृरित्यादि मंत्रैरभि मंत्रय तैः रुत्तुर्वः
 स्वाः महः ॥ जमनेतया सक्त्यंशः ॥ श्रीः रुत्तुर्वः इन्द्राः ॥ रुत्तुर्वः धर्मः ॥ शिवः इति मंत्रः ॥ विसागः ॥ अत्र प्रति
 मंत्रानेनमः स्वाहेतिया प्रभुं जीतात्रणावादिष्वः पर्यंतानामप्ययवेन नमः स्वाहायेगेन च त्रुत्तुर्वः विर

248



१५५



मादद्यावलेयावत्वयः माधुमतस्यतपोधनायादृशोतिततोऽश्वतक्षुण्डव्रीमितोऽधराणां वयथावि
 सुप्रपातां वयथावि मेरुशिखरिणं तद्वद्वेणतेयश्च पञ्चिणमातीर्थानां अथ आगंगा च जाणां वयथावि
 णिकृष्टिर्धर्मवर्तमानां उत इमा सोपवासो न वै क्षमा नित्यथोक्तानि कृत्वा सर्वत्रागिनुद्वा दृष्ट्यादीनि
 सोपवासकृत्वा अग्रिमो मादित्येनैव विवेच्यैरिदं ज्ञेयं तस्य एव मवात्रेति यन्मासपरिलंघनात् तन्न ज्ञ
 कृतं दत्तं तपस्यं कृतं स्यात् कुरोति विधानेन नरो मासमुपौषणश्च प्रविष्य वैश्वं यजते न च यजना
 दनप्रसुरोराज्ञातोलक्षक्यान्मासोपवासं न वै क्षमा नित्यथोक्तानि कृत्वा सर्वत्रागिनुद्वा दृष्ट्यादीनि
 युष्मन् निततो मासमुपौषणं अतिरुद्धं पराकं च कृत्वा दायणं ततः मासोपवासं कुरीत यस्तु विप्रः प्रजापतः
 आश्विनस्याऽमले पक्षे एका दृष्ट्या सुपोषितः उत मोतुच्छीयाद्यावद्विंशदिना निवावसुदेवं समस्यर्था
 त्रिके सकले नरः मासं सोपवसेद्वा सुष्ठु फलदायवेत्तु अमुतस्मालयेत्तन्मासिकालं कुरुमैः अनेः
 मालतीदीवरे पद्मे कमलैः सुगंधिनिः कंजमोशी सुखं रोचिनि पवरचंदनेः नेवेद्यधूपदीपाद्यैरुच्ये

१५६

उज्जनाह्नैः शमनसाकर्माणावाचा प्रजयेत्तु रूढं च जोसर्वसत्त्वदयायुक्तः शांतदृष्टिर्हिंसकाः सुप्रोवा
 नसंस्थो वा वासुदेव प्रकीर्तयेत्तु सृष्टालोकं नृणां दिष्टा वा दं नृपरीर्त्तनात् अत्र संपवर्तयेत् सर्वप्रासं न वा
 लिकी ज्ञाणश्च अंगान् गशिरैः संगां तूलं मविलेपनं ब्रतस्थो कर्तयेत् सर्वप्रासं न वानिकां दण्डा अंग
 संगां शिरैः संगां तूलं मविलेपनं ब्रतस्थो वर्जयेत् सर्वप्रासं न वारिको दण्डाण्ययन्नायं वनिराकृतम
 ब्रतस्थस्य ह्येकं विद्विक्कर्मस्थालये स नाशदेवतायतने तिष्ठेत्तु रूढं च जोसर्वसत्त्वदयायुक्तः
 उायथोक्तविधिना रदाभागी वा विषवासाधी वासुदेवं समस्ययेत् अमुत नाधिकमेवं उत विंशदिनैः
 दं कृत्वा मासोपवासं अनुसंयात्मा विजितं दिशतः ततो ब्रूयेत् तवैषु ण्यैश्चादृश्यां गुरुद्वजो मृतयेषु म
 मालातिगंधधूपविलेपनैः दत्ते मासमिति रुद्धं कुर्यात् अज्ञानतः स्वाभिक्रमो मासव्यापादनं मासं
 राजापत्यव्रतं कयशिका मंतस्तु तद्वैषु ण्यं कर्त्तुं अथवा मन्वाद्याद्युक्तानि व्रतानि तत्रैकैः विष
 येषु विषयात्तरेव देशकालशक्ताद्यपेक्षया योज्यानि तानि व्रतानि मंदनपाशजानि स्नानाः सम्यक्



दर्शितानि। कर्मविधाकर्पादिहेमिन्नेषामव्यक्तोपयोगात्तावात्रानाप्रधानता। विसृष्टकारणाद्यैश्च
 तोषयेदद्यन्तरा। चापयेतहरितत्वातीर्थवन्दनवारिणा। चन्दनेनावलिचांगंधपेक्षुषः रत्नं कृतम्
 वस्त्रदानादिनिश्चैवतो जयेद्वादिजो वमात्रा दद्याच्चदक्षिणां तेन्यप्रणिपत्यसंक्षमापयेत्। विप्राव्रजमा
 पयिवात्रा विसर्ज्यात्पच्यं दत्तजितः। एवं वित्राः सुसारेण भक्तियुक्तेन शक्तिमावाप्यमासोपवासं कृत्वा स्य
 र्जनाहर्नशा नोत्तयिवादिजंश्चैव विष्णुलोके महीयते। एवं मासोपवासं सम्यक् कृत्वा त्रयोदशानि
 वर्षपयेत तस्माच्चैविधिना येन तच्छृणु। कारयेद्देशवैयज्ञ्यकादभ्यासयोः पितः। घृजयि त्र्युददेवेशमा
 चार्यावृज्याहरीतत्वाः निवाद्यतो विप्राव्रजो जायिवायथाविधिः। विष्णुदत्तलवात्राद्विष्णुपूजन
 तत्परात्रा प्रजयिवाः। द्विजाः सम्यक् लो जयिवा त्रयोदशः। नवति वस्त्रयुग्माभिर्नो जनाः। दानानि
 वायोगपदानि सुत्राणि ब्रह्मसूत्राणि चैव हि। दद्याद्विविद्भिर्जायिन्ना प्रजयिवा प्राणम्वा ततोऽवकल्पये
 द्यया शस्त्राश्चरणसंस्कृताः। माच्छादनं सुतोऽष्टासोपधानमर्त्तकताशकारयित्वात्मनो मूर्त्तिकोवती

१५७

उच्चशक्तिः। न्यसेतथा उशय्यामं मर्त्तयिवास्त्रगादिति। आसनं पाडकोत्तत्रं वस्त्रयुग्मानहौ। प
 वित्राणि च पुष्पाणि शय्यायाः सुपकल्पयेत्। एवं शय्यासंस्कृत्य प्रणिपत्य तत्रात्र द्विजात्रा दर्थयेत्
 वातुमोदार्थं विष्णुलोके व्रजाग्रहम्। एवं मर्त्तयिता विप्राव्रजदेष्टुप्रतिनं मदा॥ ॥ ब्रजब्रजनरश्चैव विष्णो
 स्थानमनामया। विमानं वैश्ववेदियं मशय्यापरिकल्पितं प्रातेन विष्णुपदं याति सदा। नृन्दमनामया। त
 तो विसर्जयेद्द्विप्राव्रजप्रणिपत्याः पगम्य वा ततस्तु प्रजयेत्कृत्वा। पुरुजानप्रदाय कांतां शय्यां कल्पितां स
 म्यक् उरुजानप्रदं पङ्क। प्राणम्य शिरसा संतो गुरवे प्रातिपादयेत्। एवं रज्यं विष्णुविप्राव्रजं रज्जानप्रदा
 यकं कृत्वा मासोपवासंश्च नरो विष्णुतर्जं विशत्रा। कृतं मासेपवासंश्च विष्णुदत्तन तत्परा। नयेद्वात
 मनाः कालं धर्मस्थः। त्रयतेन्द्रियः। कृत्वा मासोपवासंश्च निर्वीपविधिवत् कृत्वा कलानां शतसु दृष्टपवि
 स्तुलोके व्रजं नरा। यस्मिन्नातो मदा। कृत्वा मासोपवासं कृत्वा सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके मही
 यते। नरो मासोपवासंश्च कृत्वा। पितृमातृकुलाभ्यां वसं विष्णुपुरं वजेत्। नारी महाबाया



यथोक्तव्रतमास्थिना। कृत्वा मासोपवासं श्रुत्वा द्विजैर्मनातनं॥ नारद उवाच॥ सुदुर्लभं मंदं देवसूक्ष्मं
 मानिकं रं॥ व्रतमासोपवासं न किञ्चन यतेत्युतोपीति श्रुत्वा शंभो देवसूक्ष्मं व्रतं निश्चयात्। त्यागो वा
 सुयहो वाथ किञ्चकार्यं पितामह॥ ॥ ब्रह्मोवाच॥ ॥ व्रतस्य दर्शितं दृष्ट्वा कृत्यं तस्मिन्मृगयुगं द्वात्रिंशत्पाय
 मंजीरमिह मानं सकृन्निशेयं हेतुना विद्युज्येत प्राणैश्च त्वीति व्रती॥ अतिशुद्धं चित्तं ह्रीं मन्त्रं ह्रीं मन्त्रं
 इति श्रुत्वा पायं चिन्वा सुतंजीरं ह्रीं दत्वा फलानि वा। अहोरात्रं च यो नित्यं व्रतस्थं परिकल्पेत्। प्राप यो मूलफलं
 दत्वा विष्णुलोकं व्रजेत्सु मासां व्रतमासोपवासं मूलं प्राणसंशयो। अत्र तद्गुणोद्देवोऽपरिसेवा लया
 भूयते। नैतद्व्रतं त्रिनिशं तद्विद्विज्यातु मोदितं। ह्रीं रोषा धिरो राजा। आपो मूलं फलानि वा। एवं कृत्वा निश्चये
 तास्य उपाय संतदा। पायसाद्भित्तोयस्मा समाव्रोति पुनर्व्रतम्। अथ विष्णुव्रतं विष्णुदाता विष्णुव्रती
 थ॥ सर्वं विष्णुमयं ज्ञात्वा व्रतं ह्रीं गणेश्वरेण यदा ह्यसुखं दुःखं परिज्वालते तिसृर्हति॥ तदा समुद्धेरी
 ण मन्त्रिन् विमुखं स्थितम्। परिपाल्य व्रती देहं व्रतशेषेण समापयेत्। यथोक्तं द्विगुणं तत्सफलं विप्रसूखोदि

१५८

तमृषं द्रियार्थेषु संशयः सदैव विमलमतिपरितोषयतो विष्णुं सोपवासो द्विजैर्द्रियार्थं किं स्पष्टं। त्रि
 र्थेऽनहो मज्जते त्रैः प्रेनेद्रियगणो घोरो निजितो दुष्टवेत्सा॥ मदासा वैमनोः प्रवारर्धूतहिते रता वसु
 देवपरो नित्यं मन्त्रेण कर्तुं मर्हति। कृत्वा नूनं यथोक्तं वेष्टव्यं युरुघो तमश्वा विष्णोः कमवाप्नोति पुनराहं
 विदुर्लज्जामाये मरुत्तिसदा विष्णुं विष्णुदेवांतरात्मना। ते प्रयान्ति नयन्त्यक्ता विष्णुलोकमना मयम्। प्रना
 नेवाऽर्द्धं त्रैवैर्माधा द्वे दिवमहयो। अयुतं येऽकीर्तिरिति ते न रंति न वाणवाश्च। आनेदितो यदुःखार्थं कृच्छ्रं
 शांतोऽथवा ह्रीं योऽुकीर्तयते तन्मासगच्छेद्देववन्दुरीशं। न जन्मजरा रोगदुःखमंसारबंधनैः। विचार्य
 तेन निर्वन्वा वासुदेवमस्मरन्। मया वरं गेभं वाचस्पते सन्ने सुतासु नो विष्णुपश्चात्तिसर्वत्र यश्च
 विष्णुखयं नराः। सर्वं विष्णुमया न्याजत्रैलोक्यं सचराचरं यस्मिन्शांता मत्तिस्तेन सजितो गच्छेत्तज्ज्ञाति
 कल्याणं कल्याणं व्रतानां व्रतसु तमश्वा विष्णुलोकमाप्नोति सादा वक्रपाणिनः। विधिमासोपवासस्य
 यथावात्परिकीर्तितः। धृतं जेहान्मुनि श्रेष्ठ सर्वलोकहिताय वा कृत्वा कृत्वा न योनः कान्तिरो विष्णुस्य

जेशानात्कायेप्रदानवानंदेयं दुष्टवेतसी ॥ इति त्रिपुरस्योक्तं मासोपवासव्रतम् ॥ अथ कुरुंदाय
 णंसाधारणेतिकर्तव्यता ॥ ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ ॥ कुर्यात्त्रिषवणं प्रायीकबुचां दायणं तथा ॥ पवित्राणि कुर्या
 कानि गायत्र्या च ॥ त्रिषवणं क्त्वा तंतं द्युक्तेषु मनुना सकृन्मया ॥ ममाहितशेषा निवाना ॥
 पवित्राणि सूक्ता निवाधमर्षणं देवकृतः ॥ ध्रुववत्पथः शरत्समं दिवा सिद्धादिप्रदर्शितानि ॥ तस्य पुत्रा म
 सुधस्यानियथाशास्त्रं ज्ञेयं ॥ अविमुक्तं कालेऽपि न्यासात्प्रत्येकं गायत्र्या च ॥ त्रिषवणं यत्र ॥
 मातुर्मंत्राणोत्तमो य इति विवेकः ॥ मनुः ॥ ॥ महाव्याहृतिनिर्हमः कर्तव्यं धर्ममवहसा ॥ अहिंसा
 तमक्रोधमाज्जैर्ववसमाचरेत् ॥ त्रिरङ्गास्त्रिनिशाया उत सवासाजलमाकिञ्च ॥ श्रीश्रीश्रद्धपतिनां श्रेयनामिना
 षेतर्कहर्षिचिन्तास्थानाशानासां किरणशक्रोधः शयानवा ॥ ब्रह्मचारी ब्रवीत्सुखं देवद्विजार्चनम् ॥ सा
 विवीक्ष्य सनित्यं पवित्राणि शक्तिः ॥ सत्त्वैव प्रायश्चित्तार्थमाह्वयति ॥ त्रिरङ्गास्त्यादि दिवा रात्रिरिति
 यद्वत्प्रसूतवनेषु तत्रानंतं कृत्वा विपरीतं नृनां प्रथितं कृतानां नृपि कृतं पेक्षया योज्यानि ॥ ॥ जावा १५९

लः ॥ ॥ आरंभे सर्वकृष्णाणि समाप्तौ च विशेषतः ॥ आत्येनैव हि शालयोऽगुडया व्याहृतिः ॥ ध्वस्तश्राद्धं
 पवित्रं तेजो हि रापादिदक्षिणास्त्रीणां होमो न दातव्यः ॥ पंचगव्यं तथैव चापरान्नं रक्षी ॥ श्रद्धं पंचगव्यस्य
 विहितप्रतिमिदं वा वदिकत्वात् ॥ आग्नेयशालामोहोर्मागहोमः ॥ मनुः कुरुप्रत्याग्रायचतुर्थेऽनुष्ठान
 योजपहोमयोऽप्यश्रद्धयोरनधिकारः ॥ ॥ तथा जीगिराः ॥ तस्मात्तद्रसमासाद्य सदा धर्मयथोक्तं तस्य
 यश्चिर्वै प्रदानं यजपहोमविर्जातम् ॥ अथ प्रश्नद्वयं पलदानार्थं शतयोः समानवर्गं वा ॥ ॥ वैशंपाय
 नः ॥ ॥ स्वान्तिकालमेवं स्यात् ॥ त्रिकालं च द्विजन्मना ॥ एवं वासा श्रद्धां स्यान्तं च श्रेष्ठं ॥ उल्लेखयति ॥ ॥ हरी
 तः ॥ ॥ अतश्च श्रद्धावत्सिद्धावाधमर्षणं तज्जलैर्जपि च ॥ वैतमहतवासाः परिवायसां सोम्येनादिकल्पमुप
 तिष्ठतेऽपि ॥ ॥ याज्ञिशमते ॥ ॥ जपहोमादियं किं विरुद्धं ॥ कंसं संवत्सरे वा सर्वं वा ॥ इति नित्यं ॥ कुर्याद्वायत्र्या
 ब्रह्मवेन वेति ॥ ॥ शंखश्चूतिः ॥ एवासाचरेत्किञ्चांस्त्रावासा न पीडयेत् ॥ गायत्र्या दशसाहस्यमाह्निकं ज
 पउच्यते ॥ ॥ नैवायनः ॥ ॥ अहृतं वा सोऽवसीत्सा विवीक्षा हते चैव जपेदहमहयहकाङ्क्षेकारमादिः कृत्वा

रूपेणैतथा दिता। धर्मो वरामनेयुक्तः। उज्ज्वलाप्य सुसंयतः॥ आशीतं शल्पवद्धो वापि विद्रव्यं पर्यः स
 क्त्राभव्यस्य पथमालाते गवमेवमवेदधिदधालातेन वेत्तक तकात्वातेनुपावर्क। एषामधतभय
 उतस्यते प्रतपि वेत्तशल्यासिद्धि वल नोणा मन्वासीपयः। पिवेदित्यर्थः॥ ॥ यम॥ ॥ अयुः प्राप्ते स्थितां प्रेड
 गायत्र्या चामिमं कृतां। प्राण्या वन्यत तत्तुयर्थे दनस्पप्या सिमंत्रणा येन प्राणाग्निदीवेधिकाणि सेषा
 मपीशानकर्मा निरप्राणा। उक्तयोपेक्षित्यस्ति र्वेति तत्र च त्वेति प्राणावगम्ययादप्यदमेमंत्रेयासा
 नस्ति मंत्र्य प्राणायामं स्यादस्त्वादिस्ति मंत्रेः प्राणाग्नौ होमः कार्यः। यद्यत्रैक ईश्वर उरो वा प्रासा सत्र
 नो के विशेषे प्राहः॥ ॥ तद्वथा॥ ॥ अग्नीयात्प्राणायामेति प्रथम्यापानायामेति द्वितीयं व्यानयेति तृतीयं
 दानायामेति चतुर्थं मयानयति प्रथमं यद्वचनं चारुदाहृत्या प्रथमं यदा तत्र ययदाहृत्या मंत्रे चारुमेकं
 सर्वैरिति मन्त्रार्थः॥ ॥ यद्यत्र चारुयासा स च हतेतदाद्यद्वितीयास्यामेवो नरमेकं मंत्रं चारुयासा प्रथमं यामं प्रा
 सेन। तृतीयेन द्वितीये चतुर्थेन तृतीयां प्रथमेन चतुर्थेन यद्यवदः तदा द्वितीया प्रथमं मयिमात्प्राहृत्यादि १६०

तीयं च वेकतदा सवैरिचनं ग्रमेदिता॥ ॥ दारीतः॥ चंद्रमा संवत्सरापयि बानव इति ज्ञानोत्सायाश्च
 रुषेया विंडात्सा वित्र्या। सिमंत्रितात्प्राग्नीयादिति ज्योत्वाशब्द न च वेदो द्योपलक्ष्यते। तनाद्वीरात्रादावपि
 लोत्र नदोषो नास्ति॥ ॥ अथ॥ ॥ आर्द्रमूलकमात्रा सुयास इंडुवते स्मृते। तथैवाकृतया सत्रशौचार्थं चैव
 श्रुतिका॥ ॥ इति रुद्रं चोदयणसाधरणेति कर्त्तव्यता॥ ॥ अथ प्रजापत्यादि रुद्रं प्रत्याघ्रायः॥ तत्र
 वेकिरीत्याद्वादशदिनाति प्राजापत्यं रुद्रं चरेत्। तदशक्नो वेनुमेकां दद्यात्। शनिफलज्ञानं पश्चिमाण
 करणे च याशि। अथ वागोरजावेदेशकालो विनंगो धृत्पदेयं तत्राप्यशक्नो तदर्द्धं पादं दद्यात्॥ ॥ तथा
 च मिताहरया॥ ॥ गवामस्तावे निष्कं वा तदर्द्धं पादमेव वा॥ ॥ तथा॥ ॥ प्राजापत्यस्य वा शक्नो धेनुं दद्यादि
 जोत्रम॥ सममेतच्च उष्ट्रं यति न हं प्रसदं च वेदपा रायणं तथा॥ समं रुद्रमायजापत्यं रुद्रं प्रत्याघ्रा
 यत्वेन द्वादशदिनेषु प्रतिदिनं पंचपंचविंशति जोत्रनीयाः। ते च मिलित्वा षष्टि र्वेति। तथा मिताह्रा
 णा॥ ॥ रुद्रं पंचाति रुद्रं तिष्ठणमहरहः त्रिदशदेयं तृतीये च वारिंश प्रतशे त्रिगुणं गुणनया विंशति स्य

त्वराको। कृच्छ्रं प्रतिपन्नाख्येन वृत्तिर्षट्धिका विंशती सौवर्दीना ह्यव्यांश्चादयणेष्टान् यथयश्चिक्नवातावेदि
 त्रमुखा॥ अत्र कृच्छ्रे अहरहः प्रवेत्स्य वयः॥ अयं अहरहः इति प्रत्येकस्य संवत्सरे चत्वारिंशत्पञ्चदश
 णात्र लोचयेत् तथा चत्वारिंशति-सते। विप्राद्वा दश लोपाया वकोष्ठिप्रथयेव च अथावा प्रावनी का किमपि
 न्याहुर्मनीषिणः॥ अत्र न प्रतिदिनं द्वादश किं वद्वदश उच्यते विरक्त प्रकारेण स्यात्वा तद्गाम उच्यते
 नो विधाय केशा नापि यद्वा पुनर्विधिवन्मावा पूर्ववत् केशा संसोऽपि॥ एवं द्वादश स्थाना नि प्राजापत्य
 कृच्छ्र प्रत्याग्राया॥ ॥ तथा च यत्र शरः॥ कृच्छ्रे देवस्तु तत्रैव प्राणायाम शतं द्रव्यं पुण्यतीर्थेनाद्रिशिरः
 स्नानं द्वादश संख्यया॥ अनाद्रि संशिरा यस्मि स जनाद्रिशिरः॥ अनाद्रि शस्त्रानं॥ इति प्राजापत्य प्रत्या
 ग्राया॥ ॥ अथाऽति कृच्छ्र प्रत्याग्रायाः विंशतिकरणशक्नो जातवत्त्वेन पाणिप्ररात्र लोचन युक्ता नि कृ
 ष्ट प्रत्याग्राय वेन धेनुद्वयं दद्यात् वा तथा षड्विंश मते। प्राजापत्ये पुर्णामेका मति कृच्छ्रे द्वयं स्मृता एकै
 या समश्नीयादिति मत्तकानि कृच्छ्र प्रकारा शक्नो धेनुत्रयं देये। अत एव चत्वारिंशति मते॥ ॥ पराकृत

१६२

प्राणिकृच्छ्रेति यस्मि सप्तगां लभेति। गवामं नावेता वत्रो निष्काश्या वंति गोभूल्या नि देया विंति निष्काना वेत
 र्द्विपा देशतदया निवृत्ति तिष्ठा॥ अथ वा या वत्रो धेनु वक्षा वत्रो न कृच्छ्रान वंति। अथोत्पधने धेनु संख्याया
 द्वादश विप्राणां लोचनयाः॥ प्रतुरंधने न उद्वादश दिनेषु पंचदश विप्रा लोचनीया तथा चत्वारिंशति मते।
 कृच्छ्रपां वाऽति कृच्छ्रे तिष्ठाम हर शति। अति कृच्छ्रे तिष्ठाम पंचदश विप्रा लोचनीयाः प्रतिदिनं द्वादश मुदिनेषु
 नर्था अत्र वामिनिवाशी लुनर पि पुत्र स्यातं ब्राह्मणा लवंति अथ वा या वंती धेनु वक्ष संख्याया स्या नयत्र
 अकरण दीर्यता॥ ॥ इत्यति कृच्छ्र प्रत्याग्राया॥ ॥ अथ कृच्छ्रे ति कृच्छ्र तत्र प्रत्याग्राय तत्र कृच्छ्र ति कृच्छ्र आग्रा
 या विदितं न द्वा म्रियन्वत् कृच्छ्र ति कृच्छ्र करणा शक्नो ति धेनु वो दान व्या तद तवे निष्क सार्द्ध निष्को वा
 दयः। अथ वा गायत्र्य अयुत त्रयं दिन त्रय सप्त वा सो वा त्रीणि क्राण मया मशत द्रव्या निव कर्तव्या नि अपि
 वाम मृच्छ्रान्ये न अहरहः॥ त्रिंशद्वा लण लोचनी या स्यर्थः॥ एतच्च त्रिंशद्वा लण लोचन द्वादश मुदिनेषु प्र
 तिदिनं कर्तव्यं नि लिखा ध्याया धिकं शत त्रयं शत ब्राह्मण लवंति असमृद्ध्या न्यश्चेत तदा त्रिंशत्वा नि द्वादश



ब्राह्मणतो जनीया ॥ तत्र द्वादशाहसाध्ये तत्र कृच्छ्रे प्रत्याग्रायसंवेन तिस्रो गावो देयाः पराकतमाः तिरुक्छे
 तिस्रस्रस्रस्रगामस्रथेति च द्वाविंशति मते च विधानाश्चतुर्मास्ये तत्र कृच्छ्रे वेकाधे चतुर्मास्ये तत्र
 कृच्छ्रे वेकाधे नवः ॥ द्वादशाहसाध्ये तु निश्चिद्वेदं गवामयावे निष्कं चेत्यादिकाश्च प्रत्याग्रायाः ॥ कृच्छ्रे
 तिरुक्छे प्रत्याग्राये प्रकरणे कुरीत्याविलेयाः ॥ सद्यश्च न्यत्वं तत्र कृच्छ्रे त्रयोविशेषः ॥ द्वादशमुदिनेषु प्र
 तिदिनं च द्वाविंशद्वाल्लणान्नसोजनीया इति तथा चतुर्मास्ये वा तत्र कृच्छ्रे प्रतिदिनं च द्वाविंशदि ति
 याचतुर्विंशति मते कृच्छ्रे तिपंचातिर्यं विशेषः ॥ तिरुक्छेति उणमदरह ॥ त्रिंशदेवं तृतीयचतुर्विंशच
 सप्त इति ॥ तत्रे तत्र कृच्छ्रे ग्रहचतुर्विंशदित्यत्रयः ॥ इति तत्र कृच्छ्रे प्रत्याग्रायः ॥ अथ शांतपनयति कृ
 ष्णत्रयं पुरे शांतांतपनस्पसाहं प्राजापत्यस्थाने विहितं वादे तत्रादेकभेदो निष्काहं देयां दिनत्रयमाहो नि
 मांतपनख्ये उपचसहस्राणीत्यनया रीत्या ग्रायते दास्युप्रजापत्यप्रत्याग्रायप्रकरणे द्रष्टव्यः ॥ इति
 मांतपनयति मांतपनप्रत्याग्रायः ॥ अथ शांतपनप्रत्याग्रायः ॥ तत्रैकविंशतिदिनसाधे महासांतप

१६२

ने प्रत्याग्रायवेन नवपंचधने वो देयाः ॥ षडुपवासात् फण्डाजापत्यस्थानमिति मासे पंचनिष्कान्तवन्ती
 तिरुक्छे प्रायश्चित्ताय वक्रते प्रतिदिनं यावत् कर्तव्यं तेषां पिष्टुर्ब्रह्मया वक्रते जनेन स्यात्पतन्ने शसाधनवा
 उपवास उपन्यत्वं तव्ये वापयो ब्रते उयः पने क्लेशा नावेपि एकया समात्र पर्याप्तस्यैव पयया पावना सक
 ल्यत्रा गोमूत्रया वक्रते उक्लेशाधिका त्रत्याग्रायवेन वो दातव्याः ॥ एवेगायत्री जप आदि प्रत्याग्रायः ॥ अ
 पिकल्पनीयाः ने कल्पा कृष्णाजापत्यप्रत्याग्रायप्रकरणे प्रपंचिताः ॥ इति यावत् कर्तव्यं तत्र गोमूत्रया व
 कर्तव्यं तपयो ब्रतानां प्रतानां प्रत्याग्रायः ॥ अथ वा द्वायण प्रत्याग्रायः ॥ तत्र सृष्टधने न च द्वायण
 प्रत्याग्रायवेनाष्टौ गावो देयाः ॥ तथा चतुर्विंशति मते ॥ अष्टौ च द्वायणे दद्यात्प्रत्याग्रायविधौ सदे
 नानथापि पीलिनामभयवमभयचंद्रायणयोगेति मोक्षुक्तं अधिकं दिकर्तव्यतामहितयोरप्यष्टौ च
 द्वायणे देया इत्येत प्रोक्ता ॥ अल्पधनेन तु तिस्रो गावो देयाः ॥ तथा च पराशरनिबंधे ॥ प्राजापत्ये उगामे
 कामति कृच्छ्रे द्वायं सृतां च द्वायणं पराके च तिस्रस्र द्वायणात्थेति ॥ एतव धनुप्रपादानं बलितो कर्तव्यः

153

148

रंदासन.

ग्यज्ञः सामात्मका यस्यासौ त्रैविद्याः। हेतुकोऽनुज्ञातकोऽध्याप्तीति तत्त्वं। संशये सत्ये कस्मि कोऽपि प्रामा
 णिकयो वा रो यो हने वा धक दर्शनात् प्रामाण्ये तत्रातिवृत्तिरिति यः स तत्त्वं। स देवदेशास्त्रविरो वीयाद्य
 एतं विधायः। पर्वदसुपस्थाने वक्ष्यमाण प्रकारेण कार्यं च त्रायं दृष्टं समाचरो प्रतग्रहणदिने तद्यथा
 ॥ अजुजानाः प्रत्येकाले पर्वदं दत्तं एणीकृत्य स्थकमिने विधाय पयतीति तत्रायमाशयः। अगिस्मा प्र
 त्रप्य पर्वदेऽपस्थानात् पूर्वतो जने निषिद्धी अद्याप्युयमा ल प्रायः पश्चात्त्रायवा जने वेशं विलंवेने वं
 धायश्चित्रं यज्ञीयादिति। अथ यथादीर्घकालं तो शरीरधारणं केचित् न स्थलं देवारी स्यात्। अममय
 तु कं दृष्टं प्रतग्रहणदिनवाले जनमन्यते। कलौ दृढमना तु तापस्यां संतवा रा उपक्रां दिने शरीरे शुद्ध
 री सता वस्त्राः। प्रतः। प्रायश्चित्तीयतां प्राप्य देवात् पूर्वकृतं न संसृगो ब्रजे त्वाजिः प्रायश्चित्ते कृतो ह्यजिः।
 अगिराः। उपस्थितस्यैकन्यायेन व्रतादेशमर्हति। कृतो न संशये वा धर्मं तु जीता उपस्थितः। अजुजानो वक्ष्ये
 पमसत्यं पर्वदं शुद्धं संशयो न न तो कृतं वा वत्पापस्य निःकृतिः। प्रमं दश्च न कर्तव्यं यथैवा संशये तथा। १८५

३२

कृत्वा पापं तर्हि मय्युद्धेति ह्यमानस्य वद्धे तो वद्धवा धक जापिकर्म बिजो निवेदये रा प्रायश्चित्ते सस
 त्वे मानः सत्यपरायणः। अदुर्गती वसं यत्र शुद्धिं यावेत मानवः। स वै तं वाग्यस्तः संवात्रोक्तिं वसा
 समाहिताः। तत्रात्रयो वापि वैश्वो वा पर्वदं कृपति श्रुतिः। तत्रात्राद्यापदानं प्रदर्शनाथं उपस्थितं तव
 यीधमा त्रिमं धरणी वृत्ते रणा त्रैश्च शिखा र्धे वनं। किं विडुदहरे रा तत सै प्राणि प्राते न दृष्ट्वा स्ति सुपस्थि
 तम्रा दृष्ट्वा दृष्ट्वा तिकं कार्यं सुपस्थि यता स्थिताः। किं ते कार्यं वदस्मान्। किं वा वं दृष्टं सेद्धिना तत्र तो
 ब्रूहि तस्य सर्वस्यो ह्यतिशमनः। अस्माकं वै वस सर्वेषां सद्यं मे वपरं वलं यदिवे दृष्ट्वा ससत्यं निपते प्राप्य
 सेसुजा रायद्यागते स्य सत्ये न न वं सुद्धा स्य कलि त्रि रा एवं सर्वमलज्जा तं सर्वत्रया दूशेषतो ता नज
 जीता उपस्थितः स्यादि उपस्थितः। पर्वदं दुपस्थितः। संशयो नाथ पर्वदुपस्था तुः संगते पापसंदेह
 कार्यस्य निःकृतिः। पापनिश्चयः अथ वा स्मार्थस्य निःकृतिः। प्रायश्चित्तानिश्चयः संशयेन न तो कृत्यामि
 त्येतन्मि आ लियोगविषये प्रमादाश्च न कर्तव्यः। अथ पापं न कृत्या दित्यर्थः। अथ विरकाल संदेहा तु

हतौदविष्णो जनादि नशरीरास्त्राण्यमादः। सनकर्तव्यं नययैवामंशयेभ्यः संशयेपापनिश्चये
 देशांतरादिद्यवद्विषयविद्वत्सु पर्वद्विषयानामप्यथादविष्णो जनाश्च शरीरास्त्राण्यमादः। तथासं
 शयास्थानमीत्यर्थः। पर्वदेमेपापस्यापुनर्चदक्षिणादानानंक्रियावि॥ ॥ यथादपरशरः॥ ॥ पापं
 व्यापयेत्पादिद्व्याधेवं तथावृत्तिः॥ ॥ तथैवविशेषमाहविष्णुः॥ ॥ वादवतेवखदानं कुरुदेतिलदीर्घं
 तः। विष्णोपापस्यैकं न्यः किंविदवाव्रतं चरेत्तत्प्रकीर्णकविषयोतत्रपर्वद्वयेदक्षिणाधेवुष्टयो
 रस्यतरुत्तयवादीयते। तत्रधेवुष्ट्यनिष्क्रोवादातयो। नप्रत्यक्षगोष्टयोवा॥ ॥ यथाहागिराः॥ वज्रस्य
 नप्रदेयातिगोष्ट्यंशयनंक्षयः। वितकिंदक्षिणाह्येतादातरंरारयित्पहि। एकाएकस्यदातव्यानवद्वस्य
 कथंचन। सखविक्रयमापत्राददत्त्वाप्तमूकलीना। एवंरवेतिप्रकारेणसवेनमानआर्ज्यासामंदप्रद
 क्षिणीकृत्यपर्वददक्षिणादवादंइकंअवणपापं सर्वविष्णोपापमाउट्कीते। शुक्लावर्षद्वयेत्स्नेतिष्टेहान
 तोब्रह्मणासप्तमार्थपरंपरः। प्रायश्चित्तसप्तप्रश्नितयुः॥ ॥ स्थवांगिरः॥ ॥ यथानिवेदेत्कार्यं॥ ॥ १५६

अथपञ्चमोऽध्यायः

यो हि स कार्यघातं तस्मिन्नुत्तरिते विप्रैरेयथाधर्मपाठकाः। तंतथातत्रजल्पेभ्यविमुक्तं संगातं चैवका
 रिणश्च वनावले। सत्त्वैर्धानिश्चितं यवयश्च प्राणान्नपीडयेत्। काष्ठीनरं वृद्धिमतापित शुभ्रदि। यद्वप्राणावन
 पीडयेत्। यप्रमाणपीडाकरमरणान्निकप्रायश्चित्तं विधीयते। नैव शुद्धिमवाप्नोति प्रायश्चित्ते कृते प्रिसात्र
 दृष्ट्वा धर्मशास्त्राणि प्रायश्चित्तवदंतिये। प्रायश्चित्तीनवेसूतपापं पर्वदं व्रजेत्। ॥ देवलः॥ ॥ एकोनाहं तित
 कर्तुमात्रं जानोम्यनुयहोतयापंतेषु गच्छंते दिनाशाखंददातियः। आर्जगोमार्थमाणां प्रायश्चित्ता
 न्नियोज्जिजा। जानतो न प्रयच्छति मेतेषां भूमतागिना। तस्मादर्थैः समासाद्य ब्राह्मणे च विशेषतः। जानन्नर्ह
 मपाधानं तं तावत्परं सुखैः। अनर्हं तैरनर्हं तौष्ट्रेष्ट्वैवरसंसदिष्टायश्चित्तं न दातव्यं। जानतजिर्ह
 त्पितं। एवं धर्मशास्त्रांस्तु सारेण प्रायश्चित्तस्वरूपं निष्कृष्य तएकेन तत्प्रायश्चित्तस्वरूपमखवोदयेत्।
 तत्रायं प्रयोगः॥ ॥ केषां दुपतिष्ठेन सुपधायश्चित्तेन बीर्णेन सांगोपांगेना। मुकपापदिनिर्मुक्तोत्तविष्ण
 सितस्मात्सांगोपांगैः कर्तव्यमिति। एवं चिन्तयात्र। शिशुसमावारात्त्राद्यं च प्रयोगं वा कचरणाप्रदर्शनाद्यैः॥

तस्माद्यनयथोचितं वतथा प्रयोक्तव्यं ॥ अंगिरः ॥ सर्वेषां निश्चितं यच्च प्राणावपानयेत्तच्छ्रय
 आक्येदं पर्वदा यो न योजितः शृणु नोस्तमिदं विप्र प्रायश्चित्तोत्पक्रमो प्रकुर्वीता ॥ तद्यथा ॥ दिनात्रे
 नखरोमादिप्रोपयेत्तन्निधाय प्रायश्चित्तं संकल्प्य कृत्वा तत्र प्राच्यां गानिके विविधं स्तपनं स्तपनं तेषां द
 शायुजप्रमाणेन निश्चितं नक्षीरहृत्त्रोक्तं वेन कंठकटकोक्तं वेन वाक्काष्ठेन दवाविशोऽध्यावम्पत्तस्मां यो मया
 मृदारिप्रं वगद्यया ऊशोदके दैर्घ्यं शांतिर्वैद्यमाणप्रकारेण प्रकारेण दशस्नानाकृत्यावासः परिधाय
 चम्पवेष्टव्यं प्राद्वं विधानाय गोदानेन विचार्योऽनंतरमात्येनाग्रावष्टाविंशतिरष्टोत्तरशतं वा व्याहृतिनि
 र्द्वांसमालोप्य ततः सप्तयदैवव्रितेः ऊशोपंचगद्यमृद्वाराद्यादिति मंत्रे देशाद्वीज्ज्वाप्रणवेणैव
 इतशेषमालोप्य प्रणवेनैव निष्कर्ष्य प्रणवेनैव वापवेत्त आलोडनशोधनोत्तुहस्तेन निर्भयं नकाष्ठे
 नापानं वपनाशमव्यर्पणं न पत्रात्रेण व्रततीर्थेन वा जवति ॥ एवमुत्पक्रांतं प्रतंसमाप्याश्राद्धात्ते गोहिरण्या
 दिदक्षिणं दद्यात् ॥ अथ ॥ उत्क्रमेण मंत्रसहितः स प्रयोगः ॥ अर्घ्यं तोसवैस्त्रावाक्किं त्रवासाः अदक्षिणां ॥ १८ ॥

त्यपर्वदादिप्रदक्षिणं दद्यात्तत्रापापे सर्वं विख्याप्य तदुद्दिष्टव्रतं मनसि निधाय दिनात्रे नखरोमादिप्रका
 म्पस्त्रावाप्रायश्चित्तं संकल्प्य कृत्वा तत्र प्राच्यां गानिके विविधं स्तपनं स्तपनं तेषां दशायुजपरिमा
 णं दवाकाष्ठं मृदीवाप्रवृत्तिमुखः सप्तमंत्रं पठेत् ॥ अयं मंत्रः ॥ आसुर्वलं यशोवर्चः प्रजापसुवश्च निज
 व्रत्ययज्ञाचमंधां चमत्रो धेहि वनस्पतेति ॥ अनेन मंत्रेण काष्ठस्याऽप्रज्ञां किं विज्ञतयिवातेनैव च प्रदेत्त
 न दवात्संशोधनाव्यमाणेन काष्ठात्रेण विज्ञासु त्रिष्वर्ष्या व्याक्याकाष्ठद्वयं किं विज्ञते कृत्वा विज्ञा
 ऽवम्पत्तस्मादिति स्त्रायात्रां व्रक्षीं समन्तात्समं कदाहपंचयवाननुलिप्पोदकेन स्त्रायीश एव मेवेगे
 मयेनाऽनुलिप्य पुनर्वाशिना स्त्रायात्रा एव मेव मृदां अनुलिप्य पुनस्तुदकेनाऽवत्तस्मादिविरुदकसहितै
 र्वावापस्त्राक्ते वलोदकेन स्नानं कुर्वीता ततो गोमूत्रेण स्त्रावाऽथ गोमयेनात्तरं रज्जिरेण पश्चादध्या
 द्यते न तदुत्तुशात्तरितेनोदकेन तिदशस्नाना मिमं च जज्जिर्वीता मलाऽपकर्षणं स्नानं वापुशौचो
 पसिद्धय इति विष्णुनामलक्षान्त्येन निर्देशः ॥ अथ वा एतौ चोपसिद्धयस्तु कृत्वा ॥ शुद्धेष्टद

रूपेणलिलखितत्वाश्चमंत्रपाठेनदृष्टोत्पन्नेसमंत्रकाण्येता। निखानानिर्कर्त्तव्यैतस्त्रीश्चदण्डां वमंत्र
कमेवस्त्रान्तस्माद्यत्तलेपनेनापिदृष्टादृष्टद्वयपक्षोः तथा मंत्रेधिकारानावाश्च॥ ॥ जिगधुराणो॥
ईशानेनशिरैर्देशतत्पुरुषेणानुद्धदेदिशमघोरिणयद्भवामेनसुतः। सद्योजातनुसर्वांगिप्रणवेननु
शीधयेति॥ ॥ अथक्रमेणमंत्रः॥ ईशानायनमः इतिशिरसि॥ तत्पुरुषायनमः इतिहृदि॥ अघोरायनमः
इतिहृदये॥ वामदेवायनमः इतिउदरे॥ सद्योजातायनम इतिपादयोः॥ ॥ प्रणवेनसर्वांगि॥ ॥ अथमेकः प्र
कारः प्रकाशतां ईशानसर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोधिपतिः शिवो मे
भक्तसदाशिवो॥ ॥ इतिशिरसि॥ ॥ तत्पुरुषायविद्महे महादेवायध्रीमहित्तत्रोरुद्रः प्रबोदयात्॥ ॥ इति
हृदये॥ ॥ अघोरेत्योघोरेत्योघोरघोरतरेत्यसर्वतः सर्वस्यः सर्वसर्वेभ्योनमस्तेअस्मद्विश्वरूपेभ्यः॥
इतिहृदये॥ ॥ वामदेवायनमोन्नेष्टायनमः। अष्टायनमोऽरुद्रायनमः। कलायनमः। कालविकरणाय
नमो। बलप्रदानायनमः। सर्वभूतस्मनायनमोन्नेष्टायनमोन्नेष्टायनमोन्नेष्टायनमः॥ ॥ इतिउदरे॥ सद्योजाता १६१

यप्रपद्यामिसद्योजातायैवैवमन्तवेत्वेनातिलवेत्तजघमात्तवोद्भवयुनमः॥इतिपादयोःप्रणवेनय
बंगोअथवाअभिरितितस्मजलमितितस्माद्योमेतितस्मात्सर्वहवाइदसस्मेइत्येतन्त्रावराणिइतितस्म
स्माननवगोमयेनस्वायीता॥तत्रमन्त्राःमानघोकेक्षेनयेमानत्रायाविमाणेअथेपुरीरिषावीरम
नेरुदत्तामितोवधीर्द्विषमन्नोनमनसाविधेमताअथवागंधर्वरायंदुराधर्वांनित्यपुष्टांकरीक्षणीइश्च
रीसर्वत्रतानांतामिहोक्कय्येभ्रियांअपिवाअयमर्जुनरत्नोमानोमोषधीनांसर्ववैतासामृषतपत्री
नांपवित्रकाययोधनांतन्नेरगाश्चशोकांश्चउद्गोमयसर्वदा॥इतिगोमयस्नानेवैकल्पमंत्राः॥इ
यधदास्नानं॥अथशक्रांतेरथक्रांतोविक्षक्रांतोवसुधेशरसाधारणिष्वाभिरक्षत्रमापदेपदेब्रंमि
र्द्धेऽरूपेणद्वेरेणीलोककरिणीउद्धताक्षिवराहेणहस्तेनशतवाङ्मतामृत्तिकेहरेमपापयन्मयाङ्क
तंक्रतंमृत्तिकेब्रह्मद्वोसिकश्यपेनात्रिमंत्रितामृत्तिकेदेहिमेप्राष्टंत्वयिसर्ध्ववतिष्ठित्वामृत्तिकेवति
ष्ठितेसर्वतन्मेनिर्णदमृत्तिकोत्वयाहतेतथापेनगह्वाभिरपरमागतिष्वा॥इतिमृत्तिकास्नानमंत्रः॥अथक

त्रलोदकस्नानम् ॥ तत्र मुंवा ॥ आपो हि क्षामयो मुवक्षाना ॥ जजेदधातना महेरणाय चक्षुः सो यो वः शिवत
 धोरय च स्पना जायते हनः ॥ उशत्री रिव मानरा ॥ अस्मा अरंगमानवा स्पया सजिबयः ॥ आपो जनयथा वनः
 अथवा इदमापः ॥ प्रहतया किं विवर्तितं मतिर्यद्वा दमति उद्रो क्रयद्वा दश उता घृतं ॥ इति केवलोदक
 स्नानमंत्रः ॥ अथ पंचगव्यस्नानानि ॥ गोमूत्रं गोमयं ह्रीं रं दक्षिणं तानिकमेणमः ॥ विना देवता दर्शितानि
 देवताः ॥ संप्रवक्ष्यामि आमुं संवेणायः स्वयमाकर्णो देवता सूत्रे गोमये हव्यवाहनः ॥ श्रीमः ॥ द्विरे दास्युः
 मु घृते रक्विदा हतेति ॥ अतस्तत्र देवता प्रकाशकामंत्राः प्रदर्शयेते ॥ अत्र गोमूत्रस्नानमंत्रः ॥ ध्रुवाम्
 त्रामुक्षिति उक्षियजे वायस्मा पाशं वरुण शतेति ॥ अतस्तत्र देवता प्रकाशकामंत्राः प्रदर्शयेते ॥ तत्र
 गोमूत्रस्नानमंत्राणाममुं जडु अवोचवाना अदिते उपस्था द्युत्यं वानः ॥ क्षमितिः ॥ प्रदान उपकन क्षणमेत
 त्तस्माद्वरुण प्रकाशकाः श्रोतस्मा र्वं वामं त्रया घृः ॥ एवं सर्वत्राणि ॥ अथ गोमयस्नानमंत्राः ॥ ग्राहिणे
 अत्र ये कया या ह्युत उत द्वितीययाः पाहृणी लिखितं ॥ हृत्तो पदेनो पाहिवसस्य लिखितं ॥ अथ १८२

रस्नानमंत्रः ॥ उरुम्याणो अलिशमेऽमोममि पाहृदमः ॥ मखां मुशेव एधिनः ॥ अथ दक्षिणस्नानमंत्रः ॥ आत्मा
 नं देवानां मुचनम्यगर्जो यथा चमंचरति देवा एषः ॥ वो मूदस्य मृषिरे न त्रपतस्मे वाताय हविषा विधे
 मः ॥ अथ तत्र स्नानमंत्रः ॥ उल्लंनियाणं हरहः ॥ सुपर्णा आपो वसाना दिवमुत्पतेति ॥ तत्र अत्रे वदना
 नद्यादिस्तिनद्या वा एषि वी सुत्यद्यते ॥ अथ प्राप्ता शरीकामंत्राः ॥ गायत्र्या दायगोमूत्रं गोमयं
 ति गोमया आप्याययेति ॥ रं दक्षिणां तानिकां यथा परः ॥ तेने सि मुक्रमित्या जं देवस्य वा क्रशोदकेति ॥ तं
 त्रगायत्री प्रमिद्वगंधद्वारे त्यमंत्रः ॥ प्राक प्रदर्शितः ॥ आप्याययेति विधत्तः ॥ सोमं वृक्षं स वायस्पमेग
 थे ॥ दक्षिणां त्रै अकारिषं तिष्ठो रस्यस्य वाजिनः ॥ खवर्तिनो मुखाकरं मः ॥ प्राण आर्षं विनारिषं त्रामुक्रमसि
 न्योतिरसि ॥ तेजो सि देवस्य वास विठ प्रसंव धिनो वा द्विः ॥ यं धृजो हृत्वा र्ण्यं अत्रा निषिं वा मि ते वा द्विशेषः
 स्त्रणीयः ॥ एवं स्नानानि कुर्यात्वा मः ॥ परिधाय नम्य वैष्णवं श्राद्धं कुर्वेति ॥ ॥ तत्र ॥ विष्णु देशे न न्यो धि
 त्तुम्मात्रं त्रै लो जये त्रै तो जना सं त्वे तो जन पर्या यमा मा त्रै हिरण्यं वा दद्या त्रै एवं वैष्णवं श्राद्धं
 विधाय आदि गोदानमाचरेत् ॥ तत्र गोदानमंत्रः ॥ गवां मेघं तिष्ठं ति उवना निवर्द्धं ॥ यस्मा तस्मा छिद

मेष्पादिहलोकेपरत्रवेति॥ इतिगोदानत्रमाज्येनधौ बाहतिदिः॥ रष्टाविशतिरष्टोत्तरंवापंचाग्यंनुदया
 त्वा॥ तत्रपंचगव्यहोमप्रकाशः॥ ताम्रवर्णायगोमृत्रंश्वेत्तुवर्णायगोमयीकांचनवर्णस्याःपयनील
 वर्णायदधिपंचवर्णायामृतंअथवासर्वपंचगव्यंकापिलंवाअसंतवेद्यथालालोप्रपञ्चवापृथक्चक्रुः
 पादयोपलपरमितं त्रामाद्याष्टकंवाअष्टाष्टपरिमितगोद्विउणपरिमाणंवागोमृत्रंपलाशमध्यमप
 त्रनिर्मितवापृथपत्रविस्त्रितवाध्रुवर्णमुदेवापात्रेनिक्षिपेत्तुयत्रावणवेनवातननरअंउषाईपरि
 मितवाअर्द्धछिपपरिमाणगोमयाध्रुवर्णवाजीरमाप्पायैध्रुवचयप्रिणवेनवाअर्द्धद्वयद्वयंयत्रनि
 क्षिप्तंतत्रैवनिक्षिप्तःअथसप्तपलंवाअंउषाईपरिमितगोमयापेक्षयाचतुर्गुणंवाध्रुवतेजोमिथ्यनेनय
 त्तुषावणवेनवाध्रुवोदितपात्रेस्थापयेत्तुषाणवप्रसिद्धागारयादयोअस्मिन्नेत्रेधाप्रकारेवगव्य
 ध्वानयन्नावेष्टाकदशितः॥ एवंगोमृत्रादिन्येकत्रपात्रैःकृत्वाप्रणवंसप्तचार्यानि समा लोड्येष्टनाप्र
 णवसुचार्ययाज्ञिककष्टेननिर्मथ्यप्रणवेनेवहस्तिमंयसप्तपत्रैर्देहरेतैःकुरोः॥ पंचगव्यमुद्वयंश्रावय
 दिन्मंत्रिणाहुतीर्जुड्यात्॥ अतस्त्ववस्थानेहरिताःकृशाःएवंमंत्रकृशाःश्रावतीवेडमनीहूतोत्रयवसिनी १७०

मनुष्येदशसुश्रुततारोदविस्त्ववेदाधर्थपृथिवीमजितामद्यधौ॥ इदंविस्त्वर्विचक्रमेत्रेधानिदधेपदंसिम्भ
 लमद्यापासुरोमानसोकेधनयेमानआसुषामानो गेधुमानोअश्वेधुरीरिकाधीरान्मानोरुद्रनामितोव
 धीर्हविष्मत्रोत्तमानिदधेमतेशतर्द्धाभिनुवतामयेनिःसत्रर्द्धावरुणायनद्याशरिषाधीरान्मानोरुद्र
 तामितोवधीर्हविष्मतो नमसाधिमतोमिन्द्राःसोमासुवितायसंयोगेश्वरुद्रदृष्टप्रणावजसतो॥ अग्नयेश्वाह
 ॥ इतिस्थाहुतिर्जुवावतयदणंकरिष्यति॥ ब्राह्मणात्रष्ट्वाकुरुधेतितैरुज्जतातोद्धतेश्वर्पंचगव्यप्रणवेन
 पित्रे॥ एतअग्रामाहदिःधयंनक्षत्रन्दर्शनेकर्तव्यमिहतिरिष्टं सर्वप्रेयनोहेषणीया॥ अतएकालवृद्धाद्याश
 त्वाप्यपेक्षयागोमृत्रादीनिप्रब्रूवैकैकालिकपरिमाणापेक्षयाभेलनीयानि॥ एवंत्रतयदणंकृत्वाततःपर
 सौनीचूवाततोडुकृतमनुमाविक्रयत्रिस्तथानिशाभयत्रिवाहयेत्तुषाणवसुप्रक्रांतंसम्पूर्यारनीवा॥ तत
 उदीर्वागानिन्वीत॥ तत्पंकमःप्रायासकुरणकेलायांवेत्सवश्राद्धगोदानननरमेपडताशेषस्यपंचगव्यव्रत
 स्ययदीव्रव्रजउदीयांमलष्ठानसमयउहामाननरंश्राद्धगोदानादउपक्रमेहोमस्यसाविहिराणादक्षिणव
 यादिशदेनोपातानिदशदानश्चत्रयाणिवसंयत्स्वाविणप्रदशितानि॥ गोमृत्रमिलहिराणाज्यवासीधान्यउडा

निवारोप्यलवणमित्याहुर्वशदानानिपठितेति॥॥अत्रक्रमेणदानमंत्र॥गोदानमंत्रश्चादानसमयेदर्श
 ता॥॥अथत्रुमिदानमंत्र॥अथेतत्रुमिदानमंत्रकलोनाहतिघोषी॥दानाद्येनोमिमेशान्तिरुमिदानाहुर्जनेह
 महर्षेगायत्रसंस्तुतः॥कथ्यपस्पतिलास्मृतः॥तस्मादेषांपदानेनममपापंयद्वदु॥इतिनिलयनमंत्र॥॥
 अथद्विरणपदानमंत्र॥॥द्विरणपदानमंत्रमन्त्रो॥अनंतफलदानंतःततःशान्तिप्रयत्नमे॥॥
 अथात्पदानमंत्र॥॥कामधेनोस्मसृजुतसर्वक्रतुषुसंस्थितमदानाभाष्यमाद्युरमतःशान्तिप्रयत्नमे॥॥
 अथवखदानमंत्र॥॥शरणं सर्वलोकानांमहापालक्षणापरो॥सुखेयधारीवधत्वंमतःशान्तिप्रयत्नमे॥॥अथधाम
 दानमंत्र॥॥सर्वदेवमयं धाम सर्वस्योदेवधाममावा॥वाणिनांजीवितोपायमतःशान्तिप्रयत्नमे॥॥अथउरा
 नमंत्र॥॥यथादिवेष्टविद्यात्माप्रवरश्चजनार्दनः॥सामवेदानांमहादेवयोगिनोप्रणवःसर्वमंत्राणांनारीणां
 पार्वतीयश्चातथारसानांप्रवरसदैवेह्वरसोमतः॥ममतस्मत्परांलक्ष्मींददधुमुत्सर्वदा॥॥अथरजतदानमं
 त्राप्रतिर्यतःपिटृणांरविस्तृशंकरयोःसदा॥शिवनत्रोन्नवरोप्यमतःशान्तिप्रयत्नमे॥॥अथरत्नदानमंत्र॥॥य
 स्मादन्नरसासर्वनांरुष्टालवणविना॥शंलोःप्रीतिकरनित्यमतःशान्तिप्रयत्नमे॥॥इतिलवणदानमंत्र॥॥पामानंय

रिपाकस्यशान्तिकर्माविवक्षया॥उक्तानिपरिष्ठापयामुपप्लुकायशेषतः॥॥मतिर्येषांशाखेषकरितमणीया
 व्यवदतिः॥परंशीलेक्षाध्वजातिस्तत्रवक्षेतिपये॥॥विरचितेतेषांमुक्तरतलज्जतेस्थितिमया॥दियंयासा
 राणप्रवरमुणिशिष्यस्यजिनि॥॥मातापुत्रपुत्रिकीर्तिविनवयस्याविकानामतः॥साकल्पापरमृत्तिश
 र्यवरितश्रीपेद्दिवःपिता॥सौर्यकोशिकवंशतृषणमणिः॥श्रीतद्विधेश्वरोवेदस्मार्तमतेनयेक्सपदेवा
 वेष्टकृतिर्वर्द्धते॥॥महाणवाखिमहितेप्रबंधेमांघाटनश्रीर्मदनाभजस्य॥सकर्ममाणिक्यगणेशेष्टेष्टेष्ट
 रंगः॥यत्तुसुप्तमेव॥॥इतिश्रीपठितपारिजातकटारमन्त्रेयादिविरुदराजीविराजमानश्रीमदनपालउत्स
 मांघाटनविबंधेमहासर्वातिथानेककर्मविद्याकेसमस्तरेगः॥॥परिष्ठापयामुक्तरतलज्जतेस्थितिमया॥दियंयासा
 राणप्रवरमुणिशिष्यस्यजिनि॥॥मातापुत्रपुत्रिकीर्तिविनवयस्याविकानामतः॥साकल्पापरमृत्तिश
 र्यवरितश्रीपेद्दिवःपिता॥सौर्यकोशिकवंशतृषणमणिः॥श्रीतद्विधेश्वरोवेदस्मार्तमतेनयेक्सपदेवा
 वेष्टकृतिर्वर्द्धते॥॥महाणवाखिमहितेप्रबंधेमांघाटनश्रीर्मदनाभजस्य॥सकर्ममाणिक्यगणेशेष्टेष्टेष्ट
 रंगः॥यत्तुसुप्तमेव॥॥इतिश्रीपठितपारिजातकटारमन्त्रेयादिविरुदराजीविराजमानश्रीमदनपालउत्स
 मांघाटनविबंधेमहासर्वातिथानेककर्मविद्याकेसमस्तरेगः॥॥परिष्ठापयामुक्तरतलज्जतेस्थितिमया॥दियंयासा
 राणप्रवरमुणिशिष्यस्यजिनि॥॥मातापुत्रपुत्रिकीर्तिविनवयस्याविकानामतः॥साकल्पापरमृत्तिश
 र्यवरितश्रीपेद्दिवःपिता॥सौर्यकोशिकवंशतृषणमणिः॥श्रीतद्विधेश्वरोवेदस्मार्तमतेनयेक्सपदेवा
 वेष्टकृतिर्वर्द्धते॥॥महाणवाखिमहितेप्रबंधेमांघाटनश्रीर्मदनाभजस्य॥सकर्ममाणिक्यगणेशेष्टेष्टेष्ट
 रंगः॥यत्तुसुप्तमेव॥॥इतिश्रीपठितपारिजातकटारमन्त्रेयादिविरुदराजीविराजमानश्रीमदनपालउत्स

त्रमारण्यमुदकदानादिप्रतिबंधरूपाद्यनिष्ठस्वरणं॥अथवाक्षेत्रेऽपिप्रतिघातः॥वीधायनसन्निवर्त्तकं।
कदलीदानमाह॥कारयेकदलीदिद्यांघणैःसर्वत्रसंस्तुतांफलप्रगेनसंयुक्तांमुवाणस्यापलेननु॥यथावि
सवतःकुर्यावस्त्रिणावेष्टासूत्रकैः॥ब्राह्मणाश्चोत्तवापितक्षेत्रानाविधेःसुते॥होमश्चकारयेत्तत्रसूत्रवद्वाह
णेनवातमेतत्कदलीदद्याद्ब्रह्मालंकारधर्बिकां॥भजितायदरिद्रायष्टत्रस्थायामवेदिनायमभितायातिद
त्तौयमंत्रेणानेनउत्तय॥हिरण्यगर्तधुरुषःसाराजाराजगन्मयांरंतादानेनदेवेशद्वयंक्षपयमेष्टनो॥छाण
हवाचनंकार्यंब्राह्मणैर्वेदपारगैः॥शस्त्रैरिष्टैर्वैष्णविश्चमहोजनमाचरेत्॥फलप्रगेत्यादि॥फलानांघराःस
मृष्टः॥पलेननुपलक्ष्यरूपपरिनायायापरिमाणप्रकरणेद्रष्टव्यमायथाविजवतः॥वित्तानुसारिणसमर्थश्चे
त्पलादक्षिकेनापिकदलीकारयेत्॥इत्यर्थः॥सूत्रकैः॥सूत्रेणावेष्टासूत्राद्यतंवेष्टनेनकदलीघृजोपलक्षितेऽऽ
मंत्रश्चयवर्कयजामहस्त्यं॥होमंश्चकारयेत्तत्रक्षेत्रेदिति॥धर्ववज्रदेनमृष्टंजयमंत्रस्योपलक्षितत्वात्॥कद
लीदानमंत्रेचपरमधुरुषस्यरंजाऽधिदेवतावेनोपादनात्तथाकर्मणोपिपुष्टनिवर्हणार्थत्वात्॥अं वकमंत्र ११२

५३५२५

श्वपरिजायायंरूपां प्रकरणेदर्शितः॥होमसंख्याश्चाष्टोत्तरशतीमहसमस्तुतंवा॥द्वयभाज्यपितलाश्चकद
लीस्रान्नत्रब्राह्मणाजैजथिब्राह्मोमंकर्यावाचनयागगतक्रमवाक्षेप्रमाणान्नावाशएवंकदलीदाना
नन्तरप्रकर्मनिर्वर्त्यस्त्रिवाच्यामन्त्ररंशश्चेरिष्टैश्चमहंजुंजीत॥इतिज्ञयरीगहरकदलीदानम्॥अथ
राजजन्माहरव्याधिप्रकृतं दनम्॥ब्रह्माष्टपुराणे॥॥धर्मशास्त्राण्यविज्ञायप्रायश्चित्तेददाति॥राज्य
द्भानंवेत्तम्यरोगपीडाऽतिदारुणा॥प्रवोक्तिनविधानेनन्यदद्यात्पतिस्थकमां प्रवोक्तिविधिरस्मात्पतिःपरिजाया
यां दर्शितः॥द्याधिप्रातिमादानविधिप्रकरणे॥॥प्रतिमालक्षणं कर्मविपाकसाये॥॥राज्यदमाक्षिशततुःशा
खावापासितर्जनी॥दयस्त्रिनेत्रादंष्ट्रास्यादष्टोष्टोदुहमुद्यतः॥॥इतिराज्यज्जाहरप्रकृतिदानम्॥अथाऽ
साध्यमर्द्धरोगहरव्याधिप्रकृतिदानम्॥ब्रह्माष्टपुराणे॥॥ब्रह्मोवाचा॥॥सुवर्णरत्नरजतेर्यथाशक्त्वा॥उसारतक
त्रावप्रतिमांष्टाधेर्दद्याद्विप्रायस्त्रत्नं॥यत्नेनवातदह्नेनत्रिशता॥निष्कसंख्याया॥ज्ञातरूपमयस्या॥धितिरूपं तुकारये
त्तन्निवायपात्रेसंघर्षेतिदुलैसितरूपकैः॥अलंकृत्यचसोवणरूपं वस्त्रलेपनं॥वासोयुग्मेनस्तेष्वहिरण्यसंघर्ष

प्रणोः॥ अलंकृतय विप्रयदद्यामंत्रमुदीरयेत्॥ ॥ मंत्रमादा॥ योमारोगाः प्रवाधेनेदेहस्थाः सततंतवः॥ यद्वाधप्र
तिरूपेणतद्गोद्विजसन्नमः॥ ॥ प्रतियदीउरितिकर्तव्यतामाहा॥ वाढमित्येवतं प्रपद्यीयाद्याधिनः सहाततः
मरोगीदाताचदीर्घाधुष्यंप्रपद्यते॥ धुवर्णंरत्नरत्नैरित्यादि॥ सुवर्णनयनीसुमर्मिणंरत्नेनचक्षुषी॥ रज्ज्तेनाङ्गे
त्रेतगोलकां पृथ्यायक्तिप्रतिमानुरूपतज्ज्यादिव्यर्थः॥ निष्कस्वरूपपरिमाणायां परिमाणप्रकरणेज्ञातव्याङ्ग
तस्मिन्सुवर्णापात्रेकांस्वयंयज्ञमणोदेयमिति संकर्मविपाक दर्शनात्॥ ॥ इतिअसाध्यसर्वरोगहरद्याधिपक
निदानघा॥ ॥ अथप्रकारान्तररेणासाध्यसर्वरोगहरणम्॥ ॥ अक्षिधानं॥ ॥ असाध्यस्याधिनायस्त्वुग्र्येणप्राण
हारिण॥ अतिरेद्रेणाक्षक्रेनप्रवृत्तंवाप्यतः॥ छविः॥ सर्वमाज्जाड्डतिर्द्विजोपस्थायेवराकशाशाहविशेषे
पोत्यादि॥ एकस्मिन्दिनेउपवासः॥ अपरस्मिन्वर्ततएकत्ररमतद्वितः॥ अर्णमासेजयेन्मुखंरोगेभ्यश्चप्रभुव
ते॥ होमकर्मण्यप्यक्तानोजपसाद्विष्णोतवेत्॥ अतिरेद्रेणेत्यादि॥ अतिपीतस्त्रिपनेनसुदृढेवत्येनसूक्ते
ना॥ सर्वमाज्जाड्डतीरिति॥ उपस्थानावृत्तहविः शेषपोत्यादि॥ एकस्मिन्दिनउवासः॥ अपरस्मिन्वर्तत
शेषपापरणं॥ अत्रहविश्चरुपिनाज्यमेवातयावेरोगिणोमासंशरीरनिव्विहाउपपत्तेः॥ अतएव

११३

अप्रतिदिग्भवस्योमानन्तरमाद्यं दुर्बलशं करोपस्थानं कार्योक्षमाः प्रतिक्रमं उपस्थानं मुखेन व्याधितरसाधिनः
सूक्तद्वयमुत्तरशतं सद्धं होमः कार्यः स्वयमशक्तश्चेदाचर्येणकारयेत्॥ आचार्यस्य एकात्रोपवासः द्रव्य
वदेवमुत्तुसुद्रयजेत्॥ आतोपितचित्पस्य देवदशस्य सुक्तस्य गृह्यमद्विष्णुः सुद्रोदेवताविष्टुप्रद्वं॥ विदि
तार्थे विनियोगः॥ ॥ आतोपि वरितुरुतीमुन्ममसुमार्गिस्तस्य सद्रुशोयुयोथा॥ अतिनोवीरो अहं निष्कमेतत्र
जायेमद्विरुध्यप्रजातिः॥ ॥ त्वावृत्तेतिरुद्रशत्रुनेतिः शतो॥ हेमाशाशित्येनजेति॥ ॥ आस्मिन्नेवोवितरां य
होयमीवाश्चानयस्वविष्ट्वी॥ ॥ शोऽष्टोजातस्य सुद्रिष्यास्तवद्ववसां वज्रवाहोर्जितः रमसदः सखिविष्ट
अनीतिरपसोयुयोधिः॥ ॥ शाम्बाराद्वक्त्रं धमानगोतिर्माद्विष्टुतीवृषसमासेल्लतीउन्नोधिरोचीअर्प्यते
प्रजेर्षिषक्कमशुत्वातिषजोक्कलेति॥ ॥ हवीमासिदेवतेनोदवित्तिरुसोमोत्तीमउन्नोदिषीयाउद्वदरः
सुहवोमानोवस्येवकः सुशिबोर्ध्वमानायै॥ ॥ पा॥ उन्मांमद्वषतोमद्ववादीयसाययसानधमानां वृषा
वज्रायामापअशीयदिवशेषमुद्रस्यमुनेद्वाअस्यतेरुद्रहज्या॥ ॥ हवीयोअस्तिनेषजो जलायः अत

तीरस्थसोदेवस्यासीनुमाद्यः सद्धमीयः॥ गायत्रवेष्टमज्ञायस्विनीचिमहामाहीसुस्रुतिरीदयामिन
 म्पकर्मरीकिर्षनमोचिर्गणीमसित्वंरुदंस्पनामा॥ ८॥ शिरेतिरंगैः पुरुषपरुशो वल्लुमुक्रेलिः पिपिशि
 ल्यैः इशानादस्यनुवनस्यचरेर्नवाज्योयदुद्रायअस्य॥ ९॥ देवितर्जिसायकाभिधब्रह्मनिर्णयनतंविश्व
 स्यात्॥ अर्धेनिर्देदयमेविश्रमात्वनवाउद्गीयो रुद्रत्वदक्षि॥ १०॥ मुदिमुतंगर्तसदंयुवनमृगंनसीमस्यपह
 स्रलाजलित्रेरुद्रस्तवानाचयैश्रमिनिवपनुसेना॥ ११॥ कुमारिश्चितरंवंदमानंप्रतिना
 नारुद्रोपयनै॥ वृतेमातरिसमतिर्गणीयसुतस्त्वत्तेषजारास्पस्मा॥ १२॥ यावोतेषजारुतः शुचीनियश
 त्रमाद्यषणोयामयोनुयानिमुरवृणीतापिनसाशश्रयोश्चरुद्रस्पस्मा॥ १३॥ परिणोदेतीरुद्रस्पष्टष
 परिष्वेषस्पडुर्मतिर्मदीमाशत्रवस्त्रिरामहंघवद्रासनुधमीडुसोकायतवयायमृला॥ १४॥ एवावचोवृ
 पसवेवितामयथादेवनकृणीयेनहंसिदननसुनोरुद्रहवृहदहमेविदयेसुवीरा॥ १५॥ ॥ इतिप्रकारा
 तरेणाऽसाधसर्चरोगदरण्य॥ अथसातातपत्रोक्त राजयद्मदरण्य॥ ॥ राजहाराजयद्मीस्यादेवंत्रस्या

१४

३५५

पिनिःकृतिः गोदिरण्णनिमिष्टाध्वजलवस्त्रप्रदानतगुडधेनुप्रदानेनष्टतधेनुप्रदानतः इत्यादिसिः क्रमेणैव
 इत्यरोगप्रशत्रयेप्रवादीनितिलकुंसातानिशक्तिरोगाद्यनुसरणव्यस्रानिसमस्राष्टनिदातव्यानिश्चादि
 शब्देनयद्मसोतिविनायकशत्र्यादयो लक्षात्रोष्टतधेनुविधिर्मत्प्रचरणे॥ ॥ तत्रगुडधेनुविधानस्यैवष्ट
 तधेन्यादायदितिदिष्टत्वाद्यगुडधेनुविधिरुच्यते॥ ॥ गुडधेनुविधानस्यैवष्टयद्रूपमिदयत्फलोतविदा
 नीप्रवृद्ध्यामिसर्वपापप्रणशनम्॥ कृष्णजिनेचतुर्दशेप्रग्रीवंविच्यसेदुविगोमयेनोमलिप्रायादनीनासी
 र्ययत्ततचतुर्दशोरनिरितिदानकंडि॥ ॥ पापक्षिरजिनेश्चतुर्दशमिदंज्ञेयांलघेनाकांकाजिकंतदह
 स्पपरिकन्ययेनप्राडुर्बुक्कल्पयेद्देवमुदकूपोदीसवत्सकांअडुर्बुक्कलिः प्राकृशिरासवत्सोपितथैव
 वाउन्नमागुडधेनुस्यात्सदाचारिचतुत्समाष्टद्वित्राऽनुसारतःसारलक्षणपरिभाषायापरिमाणप्रक
 णस्यध्याष्टद्वित्राऽनुसारतःषड्भौकोउन्नममध्यमादिकल्पनान्वेतीत्यर्थः॥ वेमुवत्सोष्टतास्येतौसि
 तसहस्रमावराष्टतौमुक्तिकर्षाविडलौकुर्त्यादौशुचिस्तुकाफलेक्षणीअमुत्काफनसाहचर्यादुक्तिरपिमु

۱۷۷

[illegible]

पिहसुरव्यानां स्वादाय हस्तु नंतथा। सर्वपापहरा धेनुः सस्माद्धांति प्रयुक्तमो एवमामयतां धेनुं ब्राह्मणयनिवेद
येन ब्राह्मणस्तु उद्धदेश प्रतिष्ठयस्वस्त्रिकं कुर्यात्वा एवंगुडधेनुर्विधिमतिशयै नमेव विधेयत धेनुविद्व
तिदिशति विधानमैतद्धेनुं सद्यो सामिदपयतो सद्यो सांप्रसह धेनुव्यतिरिक्तानां प्रसहधेनो वपिसु
वर्षश्रेण्यत्वादियथा विलवतः समानमेवोपस्य पापविनाशोपपन्नत्वेदशधेनवा तासां स्वरूपं वदामि
नामानि वनराधियाः प्रथमा गुडधेनुः स्यात्तथेनुमन्या परा। तिलधेनुः सुतीया वचनुथी जलधेनुका।
क्षीरधेनुश्च विख्याता मधुधेनुः स्या परा। सप्तमी शर्कराधेनुर्दधेधेनु स्याष्टमी रसधेनुः सुनवमी दश
मी त्वस्वरूपतः। प्रसहधेनुः उच्यते ॥ कुंजासु ईशमैधेनुः निवराशातुराशयः॥ कुंजराष्ट्रः कंजरापयो
यां अथवा परिमाणवचनः तच्च परिमाणं परिभाषायां परिमाणप्रकरणे द्रष्टव्यं धेनुवर्षधेनुमप्यत्र केचिद्विद्वं
तिमानवाः। नवनतीनरत्नैश्च तथाप्येपिमदर्शयः। एतदेव विधानं स्यादेतेषां पशूनां स्मृत्याः। मेधास्वाहनसं
युक्ताः सदा पर्वणि पर्वणि यथाश्रद्धं प्रदातव्याः। क्रिमुफलप्रदाः। गुडधेनुः दद्यादद्या उपरागादिपद्वं ॥



॥ इति उक्तेष्वेव विधिः ॥ ॥ इत्ययं रोगनिवृत्तये सर्वोक्तं गृह्येण दद्यात् ॥ इत्येव विधानान्यथा निवृत्त
 निमित्तानि ग्रंथगौरव्यान् प्रदर्शितानि अतश्च तत्रैवादि विधिष्वपि कल्प्यावेदितव्यम् ॥ इति ज्ञातात्
 पत्रोक्त राजयक्ष्महरणम् ॥ माता पुष्पचरित्रकीर्तिवित्तवायस्यो विकानामतः वाक्योपरश्चित्रार्थं च
 रितः श्रियेद्द्विः सद्यः पिता सोयकोशिकवंशचरणमणिः श्रीसदविश्वेश्वरो वेदस्मार्तमतेन येन सपदेव को
 कृतीर्हते ॥ मतिर्येषां शास्त्रेण कतिरमणीया व्यवहति ॥ पराशालेखाध्यं जगति कजकस्त्रे कतिपयै वि
 रं विव्रतेषां सुकुस्तनसुतेन मियादियं व्यासाराण्यः प्रवरसुनिशिष्यस्य सलति ॥ इति श्रीपेडितपा
 रिजातकदारमलेत्यादिविरुदराक्षीविराजमानश्रीमदनपालपुत्रस्य मोक्षमुनिवंधेकर्मविपाकेष्ट
 मक्षरंगः ॥ अथ शूलरोगहरणम् ॥ ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अनेह ब्राम्या वीस्य आमा वीशूलरोगवाशां धारं
 दशस्य कुंसे स्योद्धरतो द्विशतोदमः ॥ इति तेनेव कनिष्ठसाहसदंडातिष्ठनाम् ॥ कनिष्ठसाहसना
 सुपातकसमबाहुपपातकत्रायश्चित्रे त्रेमासिकं कर्तव्यं शूलमात्रस्यातत्रापि रोगी स्यासाद्यत्वेन

१९६

सु. नि. ५५५

दानसूतपापास्यासपरिकल्पनीयाण्यमासिकादि व्याधेरुपलेभुषयश्चित्रमपि कल्पनीयां ॥ इति शूलरो
 गत्रायश्चित्रम् ॥ अथ शूलदरत्रिशूलदानम् ॥ तदुक्तं शूलवर्गविनामणौ ॥ शूलैः शूलैश्च तिममुष्पाणां
 च हिंसकः पलेन वा तद्वैतत ईनाथवाकृतशसौवर्षराजनेवा पिशूलं कुर्यात्प्रयत्नतः त्रिषेण वा यसावापि
 स्वादिरणाय वा पुनः राक्वखेण संवेष्टितानां सुपरिग्रहस्य तिनानां उपरीमाणं द्रोणं वा पितृहंकां तद्वैच
 यथाशक्त्वा घृतजयेद्वा हलणशुचिः अर्घ्यादिशूलमंत्रेण भाउवैवोपचारकाया क्रिया विद्वाहलः प्रजां कृत्वा दाम
 चकल्पयेत् शूलस्य दक्षिणार्धं छंडिलेभिः प्रीणीयते समिदाज्यतिलान्नं कृत्वा ततः श्रांतिप्रकल्पयेत् शतेनो
 दकेन वा सिंचेत् शूलं न रोगिणं न राततो द्रुतवतेशूलं प्रज्ज्वालेत्वा स्वशक्तिः ॥ दद्यात्सदक्षिणं तं कुपाडुमुवा
 यद्वदुत्तुखां मंत्रेणानेन परयासक्या सार्धं परिसरेत्वा तं शूलं ब्रह्मणामृष्टं त्रिपुराणां विनाशनम् ॥ देसानां दान
 वात्वं वशं करस्याप्युत्थं तथा ॥ कुक्षिस्थमथ पार्श्वस्थमथ वा पृष्ठसंगतां शूलं विनाशमेवं मेमहादेवेन धारि
 तम् ॥ ततः स्नात्वा तुल्यं जीतवाहलणैः सह बंधुभिः शूलं देसासमुत्पन्नं वेदनामाशुनाशयेत् पलेनैवादिपलत्रो

शिवपंथासरी

सत्यप्रतिष्ठापन अधिनियम

योव्यभिचरतिप्रतिमादानविश्वैदृश्यो॥एतच्चोपलक्षणं॥अतोयस्यांशस्वायांयाशांतिसातद्वरविव्यासा
 एतच्चशांतिवाचनंवारुणंकनसंस्थाप्यतस्याग्रद्व्यांतितातस्वेनोदकेनशांतिदकेनशूलिनंनरमासिवेशकंनरा
 स्थापनाप्रकारस्तुनवग्रहयज्ञेसूर्यादिशजानंतर्दशितः॥अतिकेयप्रकारोपितत्रैववकुभरायांदशितुस
 र्वपरिमुरोदिति॥एवंविधियापाचरणद्वयंरोगःसंजातःएतस्मिन्निवृत्तयेवक्ष्यमाणशूलदानमंचस्थितंवि
 प्रणविशिष्टंशूलसंस्मृत्यत्राहणायदद्यात्इत्यर्थः॥एतच्चोपलक्षणमाधरणं॥इतिशूलहरविशूलदानं॥अ
 यत्ररुविशूलहरणं॥कर्मविपाकसंग्रहः॥अद्वाहीनोधनाद्वानेधरतिस्नानसद्वानीवायःसोःरुवि
 रशूलनीजायेतत्रैवनिधरः॥चंद्रायणंचातिह्रस्वंप्राजापत्यमथापरं॥होमायपिचक्रवीतयाभ्यादिरु
 रूपतंचांद्रायणादीनिभस्त्रानिभस्त्रानिवायथाशक्रिरोगद्वयपेक्षयावोद्यानीत्यर्थः॥होमशूलहरवि
 शूलदानोक्तप्रकारेणादिशद्वेनविभक्तसहस्रनामाभ्यामार्जनविशुद्धद्वयेनोपापिलहपत्रैतानिच
 परिचापायांदशितानितथाचंद्रायणादीन्यापि॥इत्यंरुविशूलहरणं॥अथप्रकारान्नरेणांरुविश

[illegible]

तार्थे विनियोगः ॥ वयः सुवर्णा उपसेडुरिदं प्रियं मे भक्तान् यो वाधमानाः अपधांत मूर्खदिरिदं च दुर्मुखं
 मृग्यमस्मानि श्रये च वदशः ॥ ३ ॥ अद्वात्पावेनास्मिन्नामिदं तत्परिचायां रोगप्रतिमादानं वि
 शोदष्टव्यमयथाशक्तियथा रोगश्च उपसेडुरिदं विमुक्तं शूलरोगहं यथाश
 शिके ब्रह्मनामो जयेत् सूर्यं प्रीत्यर्थं सूर्यं दत्तं वाक्यं ॥ नेत्ररुद्वं च निम्न ॥ इति नेत्रशूलद्वयं ॥
 अथ शातातप्योक्तं सर्वगि शूलद्वयं ॥ शूलोपतीरोपताये वपुषा तत्र सोमं दानं कुर्वीत तथा स
 दं जपेद्बुधः ॥ वपुषा तत्र कुशशरीरं स्वयं ॥ व्याधिनरतमत्तावेनातदानं देरस्यासं रुद्रविधाने परि
 पायो द्रष्टव्यः ॥ इति शातातप्योक्तं शूलद्वयं ॥ अथ शूलरोगप्रतिमादानं ॥ प्रकृति लक्षणं
 मर्मविपाकसारं ॥ अनुक्तं शूलरोगे शूलरोगनिर्द्दलते लक्षणं ॥ मर्मगन्धर्षणं शक्तिशूलपाशं कुशं द
 ध्रं चक्रखट्वावज्जहारं निवानासायन्यस्तर्ज्यन्यस्तर्ज्यस्त्रिपाशं गात्रं दंष्ट्रा दंष्ट्रा दंष्ट्रा
 रुधं दंष्ट्राणि सदक्षिणम् ॥ उद्यन्नसि सुखं भवत्तद्वर्द्धं पार्श्वयोः कृशं ॥ विशिर्षं केशं रोगाणां च तिस्र

१५०

नेत्ररुद्वं च निम्न

प्रेषकल्पयेत् शतांतं तस्यार्द्धं मर्द्दवादेनो निष्कासितेन तातदेवं प्रतिमादानं कर्मशान्तिश्च पिस्वतः शूलरोगा
 ल्पेन यो दद्यान्मदादानं नरायणप्रतिष्ठाति वा तस्य दुःखशोकावदं सर्वशय्ये रोगाः प्रवाधं तदेदं हस्त
 सर्वजं लक्षां हलाय प्रतिस्पर्धुं सुदुरीर्हो नमः ॥ मेवेणा नेन तंदद्यात्तु वरीया कृता र्चनो वाढमिसे वरुक्ष्ण
 त्रङ्गं प्याधितिः सह ॥ आचार्ये यत्तमानं सुत्रयाया दत्तं तपदी अनुक्तं शूलरोगे शूलरोगनिर्द्दलते लक्षणं ॥ ३ ॥
 या विशेषलक्षणं नातिहृते तत्र मेवं विधलक्षणं पेतां कुर्यादित्यर्थः ॥ शक्त्यादिकं दधच्छित्तमित्यर्थः ॥ ३ ॥
 द्यनद्यन्ननिष्कस्वरूपं परिभाषायां परिमाणप्रकरणे बोधयामि कर्मशान्तिश्च पिस्वतः शूलरोगा
 पिकर्मविपाकशान्तिश्च स्वतः सामान्यन्यायेन प्राप्तत्वा प्रतिमादानं कर्मशान्तिश्च पिस्वतः शूलरोगा
 चान्यत्र च व्याधिशूललक्षणं चावां पेक्षया त्रक्त्यानुसारण्यप्रतिमानं कल्पेन द्यशक्त्या विदधीतां शास्त्रं
 एतच्च स्वतः शूलरोगाः ॥ तथा ॥ देशं कालं तथात्मानं देयं द्रव्यं प्रयोजनं उपपत्तिमवस्थां च ज्ञात्वा
 शोचं प्रकल्पयेति बोधयन् वचने शोचपदस्योचपदस्योपलक्षणार्थं त्वाच्चावगतव्याये रोगा इति द

नमः॥ ॥ इहर्षीत्याकृतार्चनमिति॥ आतंकोदेवतादेवतातत्रेयारस्यपरिचायां व्याधिप्रतिमादानवि
 ध्युक्तप्रकारेणेत्यर्थः॥ शतंपदमिति॥ शतंपदानास्यर्थः॥ समुदायापेक्षयैकवचने॥ ॥ इतिश्रुतलोगप्र
 तिमादानम्॥ ॥ मातापुत्रपुत्रविकीर्तिवितवायस्यां विकानामेतः॥ शाकल्यापुत्रर्षिरार्यचरिताश्रीपेदि
 तष्टात्मजः॥ रीत्यैकोशिकंशतृष्णमणिः॥ श्रीसहविश्वेश्वरो॥ वेदस्मार्तमतेनयेत्तस्यपदेवाकीर्तनी
 हते॥ ॥ ७॥ ॥ इतिश्रीपंडितपारिजातक... ॥ ७॥ ॥ अथह्रदराणि॥ ॥
 त्रस्यमांभुतुर्नैवेत्रमहार्णवासिधनेनिर्वेकमद्विपाकेनमम्यरंगः॥ ७॥ ॥ अथह्रदराणि॥ ॥
 ॥ तत्रगार्ग्यः॥ ॥ येयुनःकूरकर्मणापापापिमुनवेतसः॥ तेतवेयुःसदाशीतह्रस्वतस्रदेनसः॥ शीतये
 श्युतसंख्याकंप्रकुर्यात्त्ययतोत्तपोनातवेदस्मन्त्रेण॥ ब्राह्मणत्रलोजयेत्ततः॥ सुरामंसोपहाराद्यैः
 लिःसर्वैर्लित्रशस्यतोमहसकलशस्त्रानांपानतोजनमेव॥ सदाशीतह्रस्वतस्रदेनसः॥ शीतये
 तह्रस्युक्ताह्रज्राडुर्वावकालेशीतघर्षकहरेणमुक्ताइत्यर्थः॥ जातवेदसमंत्रेणजपंकुर्यादित्यत्र

१५२

५५५

त्रवाद्युतसंष्पाकमिसुपलक्ष्णारोग्यसुलघुतात्रेणजपेयसुलघुताःकल्पः॥ एवंब्राह्मणलोजनेपीएवंब्राह्म
 णलोजनेजपामंत्रप्रपमसिमेकंदरेर्धुधः॥ इतिकर्मेविपाकसंयदेविधमन्त्रानमकाडुवाकानामृष्यादीनि
 तथारुद्रालिमेकप्रकारेपुननेजपामंत्रप्रपमसिमेकंदरेर्धुधः॥ इतिकर्मेविपाकसंयदेविधमन्त्रानमकाडुवाकानामृष्यादीनि
 मकोडुवाकानामृष्यादीनितयासुद्रालिमेकप्रकारेपुननेजपामंत्रप्रपमसिमेकंदरेर्धुधः॥ इतिकर्मेविपाकसंयदेविधमन्त्रानमकाडुवाकानामृष्यादीनि
 तवेदसेउनवामसोममरातीयतोनिददतिदेः॥ सनःसर्पदतिदुर्गोणिद्विश्चानवेवसिंघंडरितःस्यजि
 ॥ इतिशीतह्रदराणि॥ अथकोष्ठह्रदराणि॥ ॥ कर्मेविपाकसंयदे॥ ॥ मां गत्येयुवकार्येदुसततंकोपवृक्ष
 रः॥ उल्लेखरातिहजस्यात्रत्यापस्यापनुत्रयोसदसकलशस्त्रानांपानतोजनमेव॥ सदाशीतह्रस्वतस्रदेनसः॥ शीतये
 श्युतसंख्याकंप्रकुर्यात्त्ययतोत्तपोनातवेदस्मन्त्रेण॥ ब्राह्मणत्रलोजयेत्ततः॥ सुरामंसोपहाराद्यैः
 लिःसर्वैर्लित्रशस्यतोमहसकलशस्त्रानांपानतोजनमेव॥ सदाशीतह्रस्वतस्रदेनसः॥ शीतये
 तह्रस्युक्ताह्रज्राडुर्वावकालेशीतघर्षकहरेणमुक्ताइत्यर्थः॥ जातवेदसमंत्रेणजपंकुर्यादित्यत्र

५५५
५५५

पञ्चगोत्रस्य त्रयोदशदिनेतिरीयशास्त्रानुसारेणातिश्रियतोऽयं वक्तव्यं जामदग्न्यस्य नैमिष्यस्य च
 दस्युजयस्य चोदेवता अनुष्ठानं ॥ इत्युक्तं हरद्वयम् ॥ अथ शातातपत्रोक्तं विविधं हरद्वयम् ॥ देवस्य
 हरणे चैव जायते विविधं हरद्वयम् ॥ अथ श्रोत्रोद्देशे चैव जायते विविधं हरद्वयम् ॥ देवस्य
 यं जपे वा जपे तु रुद्रजपमितीति रुद्रमहा रुद्रादिलक्षणानां निरुद्धां वा कानां प्रादुर्भावादिनां
 परिभाषायां सुदीर्घां महा रुद्रं जपेद्वितीयेति रुद्रं इत्येव विनिर्मादेन हरद्वयं कृत्वा नैमिष्यस्य च
 महा रुद्रं जपेत् विष्णवे तु इत्यं रुद्रजपं महा रुद्रजपेनाथवाः ॥ अथ श्रोत्रोद्देशे चैव जायते विविधं हरद्वयम् ॥ देवस्य
 सहस्रनामपामार्जुनविष्णुहृदयस्योत्राणि पराशर्येणोक्तानि ॥ अथ शातातपत्रोक्तं विविधं हरद्वयम् ॥ देवस्य
 इत्युक्तं हरद्वयम् ॥ अथ श्रोत्रोद्देशे चैव जायते विविधं हरद्वयम् ॥ देवस्य
 स्यात् ॥ अथ सर्वद्वयं कुंजदानम् ॥ पञ्चगोत्रम् ॥ अथ श्रोत्रोद्देशे चैव जायते विविधं हरद्वयम् ॥ देवस्य
 मानियमृण्मयं स्वात्रणं दृढोत्तरोहितं कोष्पपरहितं स्थापयेत् कुंजलोपरी परिमाणं तु लोपरी परिमाणं च का

१८२

१-२-३-४-५-६-७-८-९-१०-११-१२-१३-१४-१५-१६-१७-१८-१९-२०-२१-२२-२३-२४-२५-२६-२७-२८-२९-३०-३१-३२-३३-३४-३५-३६-३७-३८-३९-४०-४१-४२-४३-४४-४५-४६-४७-४८-४९-५०-५१-५२-५३-५४-५५-५६-५७-५८-५९-६०-६१-६२-६३-६४-६५-६६-६७-६८-६९-७०-७१-७२-७३-७४-७५-७६-७७-७८-७९-८०-८१-८२-८३-८४-८५-८६-८७-८८-८९-९०-९१-९२-९३-९४-९५-९६-९७-९८-९९-१००-१०१-१०२-१०३-१०४-१०५-१०६-१०७-१०८-१०९-११०-१११-११२-११३-११४-११५-११६-११७-११८-११९-१२०-१२१-१२२-१२३-१२४-१२५-१२६-१२७-१२८-१२९-१३०-१३१-१३२-१३३-१३४-१३५-१३६-१३७-१३८-१३९-१४०-१४१-१४२-१४३-१४४-१४५-१४६-१४७-१४८-१४९-१५०-१५१-१५२-१५३-१५४-१५५-१५६-१५७-१५८-१५९-१६०-१६१-१६२-१६३-१६४-१६५-१६६-१६७-१६८-१६९-१७०-१७१-१७२-१७३-१७४-१७५-१७६-१७७-१७८-१७९-१८०-१८१-१८२-१८३-१८४-१८५-१८६-१८७-१८८-१८९-१९०-१९१-१९२-१९३-१९४-१९५-१९६-१९७-१९८-१९९-२००-२०१-२०२-२०३-२०४-२०५-२०६-२०७-२०८-२०९-२१०-२११-२१२-२१३-२१४-२१५-२१६-२१७-२१८-२१९-२२०-२२१-२२२-२२३-२२४-२२५-२२६-२२७-२२८-२२९-२३०-२३१-२३२-२३३-२३४-२३५-२३६-२३७-२३८-२३९-२४०-२४१-२४२-२४३-२४४-२४५-२४६-२४७-२४८-२४९-२५०-२५१-२५२-२५३-२५४-२५५-२५६-२५७-२५८-२५९-२६०-२६१-२६२-२६३-२६४-२६५-२६६-२६७-२६८-२६९-२७०-२७१-२७२-२७३-२७४-२७५-२७६-२७७-२७८-२७९-२८०-२८१-२८२-२८३-२८४-२८५-२८६-२८७-२८८-२८९-२९०-२९१-२९२-२९३-२९४-२९५-२९६-२९७-२९८-२९९-३००-३०१-३०२-३०३-३०४-३०५-३०६-३०७-३०८-३०९-३१०-३११-३१२-३१३-३१४-३१५-३१६-३१७-३१८-३१९-३२०-३२१-३२२-३२३-३२४-३२५-३२६-३२७-३२८-३२९-३३०-३३१-३३२-३३३-३३४-३३५-३३६-३३७-३३८-३३९-३४०-३४१-३४२-३४३-३४४-३४५-३४६-३४७-३४८-३४९-३५०-३५१-३५२-३५३-३५४-३५५-३५६-३५७-३५८-३५९-३६०-३६१-३६२-३६३-३६४-३६५-३६६-३६७-३६८-३६९-३७०-३७१-३७२-३७३-३७४-३७५-३७६-३७७-३७८-३७९-३८०-३८१-३८२-३८३-३८४-३८५-३८६-३८७-३८८-३८९-३९०-३९१-३९२-३९३-३९४-३९५-३९६-३९७-३९८-३९९-४००-४०१-४०२-४०३-४०४-४०५-४०६-४०७-४०८-४०९-४१०-४११-४१२-४१३-४१४-४१५-४१६-४१७-४१८-४१९-४२०-४२१-४२२-४२३-४२४-४२५-४२६-४२७-४२८-४२९-४३०-४३१-४३२-४३३-४३४-४३५-४३६-४३७-४३८-४३९-४४०-४४१-४४२-४४३-४४४-४४५-४४६-४४७-४४८-४४९-४५०-४५१-४५२-४५३-४५४-४५५-४५६-४५७-४५८-४५९-४६०-४६१-४६२-४६३-४६४-४६५-४६६-४६७-४६८-४६९-४७०-४७१-४७२-४७३-४७४-४७५-४७६-४७७-४७८-४७९-४८०-४८१-४८२-४८३-४८४-४८५-४८६-४८७-४८८-४८९-४९०-४९१-४९२-४९३-४९४-४९५-४९६-४९७-४९८-४९९-५००-५०१-५०२-५०३-५०४-५०५-५०६-५०७-५०८-५०९-५१०-५११-५१२-५१३-५१४-५१५-५१६-५१७-५१८-५१९-५२०-५२१-५२२-५२३-५२४-५२५-५२६-५२७-५२८-५२९-५३०-५३१-५३२-५३३-५३४-५३५-५३६-५३७-५३८-५३९-५४०-५४१-५४२-५४३-५४४-५४५-५४६-५४७-५४८-५४९-५५०-५५१-५५२-५५३-५५४-५५५-५५६-५५७-५५८-५५९-५६०-५६१-५६२-५६३-५६४-५६५-५६६-५६७-५६८-५६९-५७०-५७१-५७२-५७३-५७४-५७५-५७६-५७७-५७८-५७९-५८०-५८१-५८२-५८३-५८४-५८५-५८६-५८७-५८८-५८९-५९०-५९१-५९२-५९३-५९४-५९५-५९६-५९७-५९८-५९९-६००-६०१-६०२-६०३-६०४-६०५-६०६-६०७-६०८-६०९-६१०-६११-६१२-६१३-६१४-६१५-६१६-६१७-६१८-६१९-६२०-६२१-६२२-६२३-६२४-६२५-६२६-६२७-६२८-६२९-६३०-६३१-६३२-६३३-६३४-६३५-६३६-६३७-६३८-६३९-६४०-६४१-६४२-६४३-६४४-६४५-६४६-६४७-६४८-६४९-६५०-६५१-६५२-६५३-६५४-६५५-६५६-६५७-६५८-६५९-६६०-६६१-६६२-६६३-६६४-६६५-६६६-६६७-६६८-६६९-६७०-६७१-६७२-६७३-६७४-६७५-६७६-६७७-६७८-६७९-६८०-६८१-६८२-६८३-६८४-६८५-६८६-६८७-६८८-६८९-६९०-६९१-६९२-६९३-६९४-६९५-६९६-६९७-६९८-६९९-७००-७०१-७०२-७०३-७०४-७०५-७०६-७०७-७०८-७०९-७१०-७११-७१२-७१३-७१४-७१५-७१६-७१७-७१८-७१९-७२०-७२१-७२२-७२३-७२४-७२५-७२६-७२७-७२८-७२९-७३०-७३१-७३२-७३३-७३४-७३५-७३६-७३७-७३८-७३९-७४०-७४१-७४२-७४३-७४४-७४५-७४६-७४७-७४८-७४९-७५०-७५१-७५२-७५३-७५४-७५५-७५६-७५७-७५८-७५९-७६०-७६१-७६२-७६३-७६४-७६५-७६६-७६७-७६८-७६९-७७०-७७१-७७२-७७३-७७४-७७५-७७६-७७७-७७८-७७९-७८०-७८१-७८२-७८३-७८४-७८५-७८६-७८७-७८८-७८९-७९०-७९१-७९२-७९३-७९४-७९५-७९६-७९७-७९८-७९९-८००-८०१-८०२-८०३-८०४-८०५-८०६-८०७-८०८-८०९-८१०-८११-८१२-८१३-८१४-८१५-८१६-८१७-८१८-८१९-८२०-८२१-८२२-८२३-८२४-८२५-८२६-८२७-८२८-८२९-८३०-८३१-८३२-८३३-८३४-८३५-८३६-८३७-८३८-८३९-८४०-८४१-८४२-८४३-८४४-८४५-८४६-८४७-८४८-८४९-८५०-८५१-८५२-८५३-८५४-८५५-८५६-८५७-८५८-८५९-८६०-८६१-८६२-८६३-८६४-८६५-८६६-८६७-८६८-८६९-८७०-८७१-८७२-८७३-८७४-८७५-८७६-८७७-८७८-८७९-८८०-८८१-८८२-८८३-८८४-८८५-८८६-८८७-८८८-८८९-८९०-८९१-८९२-८९३-८९४-८९५-८९६-८९७-८९८-८९९-९००-९०१-९०२-९०३-९०४-९०५-९०६-९०७-९०८-९०९-९१०-९११-९१२-९१३-९१४-९१५-९१६-९१७-९१८-९१९-९२०-९२१-९२२-९२३-९२४-९२५-९२६-९२७-९२८-९२९-९३०-९३१-९३२-९३३-९३४-९३५-९३६-९३७-९३८-९३९-९४०-९४१-९४२-९४३-९४४-९४५-९४६-९४७-९४८-९४९-९५०-९५१-९५२-९५३-९५४-९५५-९५६-९५७-९५८-९५९-९६०-९६१-९६२-९६३-९६४-९६५-९६६-९६७-९६८-९६९-९७०-९७१-९७२-९७३-९७४-९७५-९७६-९७७-९७८-९७९-९८०-९८१-९८२-९८३-९८४-९८५-९८६-९८७-९८८-९८९-९९०-९९१-९९२-९९३-९९४-९९५-९९६-९९७-९९८-९९९-१०००

मिष्यतो विष्णुदासं दुलायाद्याश्चेतवसेण वेष्टयेत्तमहुना पञ्चवाह्येनामुं देनाथमुदेनवा तैलेनार्थमसा
 वातं प्रजयेत्तु क्रितीनरः श्वेतदुष्ये रश्मिर्गंधधूपैस्तथापरे होमश्च सर्ववक्तव्यः समिदा ज्यवस्तु कटा
 सुवर्षेन यथाशक्त्या त्राहणाय निवेदयेत्तमेजतवते वृक्षस्तशीलाय सक्ततां मंत्रेणाणेन विधि
 वस्तु जयित्वा हारीनरः महेन्द्रदेवदेवस्य वासुदेव परात्परः ॥ कुंजेनानेन दवेन हरद्विप्रप्रशाम्यतां एकात्र
 रं सन्निपातं तृतीयकचतुर्थकोपादिकं मासिकं वापि सावसरिकमेव वा ॥ नाशयेत्तममहिर्धवाः देव
 देवश्रोत्रोपचकमित्यादि श्रोण्य रूपं परिमाणं प्रकरणे द्रव्यं श्रोतवद्देवविष्टये होमो कुंजमित्य
 ॥ ॥ तं कुंजं गंधधूपैस्तथा परे रितितथा परे श्वेतत्रक्रपीतादिसिख्योः होमश्च सर्ववक्तव्यः ॥ ततो
 र्धवत्पुत्रोक्तप्रकरणे सवप्रकारः शूलद्वयशूलदाने द्रव्यः ॥ तिलस्थाने च रुने तावात्रिषोपा
 कुंजदानं मंत्रस्फुटविष्णुप्रकाशकत्वात् ॥ कुंजप्रजापिरीं श्रोत्रोपचकत्वात् ॥ मंत्रेण कार्यो होमोपनय
 रथातमेन ॥ ॥ तत्र मंत्रः ॥ शिवः पंचाक्षरः शूलरोगहर विशूलरोगहर विशूलदाने द्रव्यः ॥ रुद्र

इमेति वाक्यं सारं लब्धवत् पूर्णं न नाहो नोति तिष्ठे च येन जोति एता पंच न भवेत् को तो इति पूर्वे मंत्रादिनीयं सनु न द्या च न मेती रेव अ
पु अहो प सो म तः रा ओ न्वर विनाश यत सो द धा ति को द कः । न्वर वि तर्प ले तु त्रि पा द ति मं कृ प

गायत्री उददुरोग हरो ममा दे अरु दानि व ह्यते । अथे च यं च क मित्या दयः परिताषा दिष्ट द र्शिता । वै
अवा अपि ता द्वि सोः परमं पद मित्या दय स त्रै व द र्शिता । नारायणा ध्या त्वर मं च सु अत्र वृ द्धि द र्ना
रायण मन्त्रि दाने निरु पित गोपाल मंत्रं च नृ न क र्णो ध्य हरे स्पृ धा यि सु ध र्से नित्य था श क्य ति सु व र्से
सु तं कुं सं नि वे द ये दि स त्रयः । म दे श दे व दे वे शे स्या ऽ र स्या श्चो क द्व य दान मंत्रः ॥ इति सर्वं ह्रर द र
कुं त दान म् ॥ अथ ह्रर तर्प ण ॥ तत्र त्रयं क्र मः । गो वि दं शं कं कं च न ता प से त था अ प र ता प से
त रं व ति लो द कै रं न लि त्र य दाने न द्र थ कृत तर्प णि त्वा प श्या ह्र रा च्छ र णा षो ड श त द्र थु ता त
र्प णं ह्रर म द्दि श्य क र्त्तव्यं ह्रर तर्प णे र क्ता क्ष ता वा र क्थु प श्या नि वा य्या द्या ॥ तत्र ति ल त तर्प ण मंत्रः ॥
यो सो म र स व नी दे वो कृ त्स गो त्र स मु द्भवा हि रा व ह्र र दाने न द्र थो गो वि दं सं द्र क म् ॥ अथ ह्रर त
र्प ण मंत्रः ॥ त्रि या ह्र स म प्र द र णं त्रि शि रा र क लो च नः । स मे प्र ति सु खं द द्या त्स म्ना म य प ति ह्र र ॥
इति ह्रर तर्प ण म् ॥ अथ ह्रर प्र कृ ति दान म् ॥ तत्त ह्र णं वा ॥ क र्म वि पा क सा र ॥ त्रि या ह्र स म

न्वरपनुनयत स्वेद
म्यनति को द क ३
१८३

वि३

ह३

प्र तो३

अपमर्दिता रणो लकासः

अदरणोरका ह्रस्वि शिरा ॥ तस्मात्प्रदरणो रस्मात्पुष्पमित्यर्थः । अजदिविभ्रमं बालं को देवता तवैवे सारस्य परि
ताषायां व्याप्रि प्रतिमा दानं विधा यु क म् ॥ इति ह्रर प्रतिमा दान म् ॥ इति श्री विश्वेश्वर तटविरचिते मध्वार्णवादि
धने निव श्रे क र्म वि पा क परि च्छे द ह्रर द र णि ॥ अथ अर स द र णि ॥ तत्र नि दानं प्र मा मा दे अर सं वा शे ॥
ह्र त न्नो जाय ते म र्म्यः क प वा र स्या म का स वा र ॥ अ ह्र रा व नि दं दि पि त्र रोग स म वि तः । ए त निः कृ ति क र्म वि
पा कं स मु द्र थ ॥ चो द्र थ णं त्र यं कृ यं ते वा श दि प्र लो ज नं । अ मि दं ता स्य स क्तं न च रु णा स र्पि ण्यु त म् ॥
अथा धि कं तं उ द्भु द्भु क रोग स्य शो त र ॥ अथ अ वा यु ड र णि ॥ तद्वि शो र ति म्भु ज नं पं क्थ या द्वि ज
व्मा र प्र ज ये द्वि ज ये द द्या त्म नार द्य मा न से ति । चो द्र थ णं स्व रू पं कृ तं द्र थ क र णे य क्ष प्रि च न्त र्म
स णि ण्यु त मिति च रु णा अ यु तं र षि ण्यु त मिति प्र त्ये कं सं व द्य ते । अ मि दं ता स्य स क्तं स क लो अ
वि ध र्थ मिति । एवं स त्रै व वि दित म्या त द्वि शो र ति स क्तं नो ता त द्वि शोः परमं पद मित्यन्यत्रा त द्रु त
वि धा य त्प त्स र क ल कृ प ता त द र्श नं त्रि वि द्य ताः । एक स्य स स्या च चः स क्त म प दं शा सा वा ज्ञा त स्मा

दक्षलक्षणाप्रतिदानेदद्यादित्यर्थः॥ तच्चदेयंमधुमर्षिहिरण्यवासोसि॥ ॥ तत्रमधुदानमंत्रः॥ ॥ यस्मा
 मिश्रणंश्रेष्ठं प्रीतिं देयमृतोद्भवा॥ मधोतववदानेनपादिमात्रादुःखसागरात्॥ आज्यादिदानमंत्रा
 सुत्रायश्चित्रोपक्रमपद्धतौप्रदर्शिता॥ अग्निहोत्रं वृणीमहे इत्यस्य सक्तस्य द्वादशस्य सप्तभिर्मन्त्रैः
 यिः॥ अग्निहोत्रागायत्री छंदः विहितार्थविनियोगः॥ ॥ अग्निहोत्रं वृणीमहे होतारं विश्ववेदमोअस्य
 इत्यस्य सक्तं अग्निमग्निहोत्रमग्निः ससदाववत्र विस्पतिद्वयवाहपुरुप्रियं॥ ॥ अग्नेदेव इह॥ वयं ज्ञा
 तो वक्रवर्हिषो॥ अग्निर्होताना ज्ञाज्यः॥ ॥ तउ शतो विवोधयदमेयासि हयादेवैराससि वर्हिषि॥
 हवाहवनादीदिवः प्रतिष्मरिषतो दहा अमेखंरक्षिना॥ ॥ अग्निनामिसमिद्धो॥ कविर्हपति
 र्युवाहववाहुह्यस्माद्वाकविमग्निः सुयसुहिस्यधर्माणमध्वरो देवमीव च तेना॥ ॥ यत्रास्य
 हविष्मतिहृतदेवसपर्यंति॥ तस्यस्यमप्राविश्रावत्वा॥ ॥ यो अग्निः देववीतये अविष्मं आविवा
 मति॥ तस्मै पावकमृलय॥ ॥ सनः पावकदीदिवोग्ने देवोद्भवावहा उभय ई उपयनः॥ ॥ सजस्र

१८४

वाजआत्तरगायत्रेणनवीयसापिवीरवतीमिषा॥ ॥ अग्ने सुकेणशोविषाविश्रासिर्देवहृतिनाः इमस्यो
 मेउपस्वनः॥ ॥ इत्यग्निहोत्रमिति सूक्तम्॥ ॥ प्रातस्तुजाविबोधयेत्सर्विश्वस्य मेभ्रतिष्ठिन्नभिः॥ आ
 दितश्च तस्य अग्निश्च तस्य सावित्रः देवतेयो॥ एका देवी न मे के द्राणी वरुणाः न्यसोयी नो देवा वा एषि
 ओसका पाथिवीषद्देस्य॥ ॥ गायत्री छंदः विहितार्थविनियोगः॥ ॥ प्रातस्तुजो विवोधयाश्चिन्नवेदग
 वता॥ अस्य सोमस्य पीतयो॥ ॥ याः सुरधार्यी तमोः सा देवा दिति स्य रात्रिश्चिन्नावाहवामहोऽप्यावक
 मामधुमयश्चिन्नावाहवामहो॥ ॥ यावाकसामधुमयश्चिन्नासुसवती॥ तया यज्ञो मिमज्जतम्॥ ॥ शानदिवामसि
 हूरकेयत्रारथेनराष्ट्रता॥ अग्निनामि नो गृहे॥ हिरण्यपाणिस्तुतये सवितानसुह्योऽसवित्रा देवता पदं॥
 अपानपातवमे सवितारमुपसृक्षितस्य वतन्फलमसि॥ ॥ वाविनकारे देवामहो देवानां सुशतीनुपावत्वा
 तारं च वक्षसो सराथ अग्निर्दसदिताराभ्रं सिधुं राति॥ ॥ अग्ने पत्नी रिदावह देवानां सुशतीनुपावत्वा
 सोमपीतये॥ ॥ अग्ना अग्ने इह वसे होत्राय विष्मरती॥ वरुणी विषणो वह॥ ॥ ॥ अग्निर्देवी रक्वामह

शर्मणाचरन्तीः अथनपत्राः सवन्ताः ॥ १५ ॥ इहेद्राणी सुपक्षयेवमृणमीवस्योअनायीसोमपीनयोनाथाप्रदी
 द्योः ॥ १६ ॥ अथिवीचतौइमयज्ञमिमित्ततीपिष्ठमान्नोतरामसि ॥ १७ ॥ तयोरिद्रातवमयोविप्रारिहनिधीतितिः ॥
 धर्म्मस्यैवपदे ॥ १८ ॥ स्योनाचरिवीतवमृद्वरे निवेशनयद्यात्रः शर्मस्यथौधा ॥ १९ ॥ अतोदेवाअवक्रुनोय
 तोविष्मगोविअदास्याः अतोधर्म्माणिकरयथा ॥ २० ॥ अथिवक्रुमेऽथिव्याः सत्रधमतिः ॥ २१ ॥ इदंविष्मविष्मक्रमे
 त्रैधतिदधेपदेः सधलमस्योपुरो ॥ २२ ॥ त्रिणिपदाविक्रुगोपाअदास्याः ॥ २३ ॥ अतोधर्म्माणिकरयथाः ॥ २४ ॥
 वक्रुगुगततः ॥ २५ ॥ तद्विप्राणोविपन्यवोवापवासाः समिधतोविष्मोयत्परमंपदा ॥ २६ ॥ ॥ इतिप्राता
 युजाविधोयत्तवक्रुम ॥ २७ ॥ इतिकफळरसहितश्चासकासहरम् ॥ २८ ॥ अथप्रकारांतरेणश्चासकासरोग
 हरम् ॥ २९ ॥ कर्मविपाक्रमंयदे ॥ ३० ॥ कुरुदोत्रादिदेशेषुसोतुक्रुमितिमुखाः ॥ ३१ ॥ कुरुचैवतद्वोगस
 दोगस्यप्रशांतयोमादिषीयमदेवत्यादद्याद्विज्ञाबुसारतः काम्पयदीयतेदानंतत्समग्रमुजावदोअसम

१५

यत्तदोपायतवतीदपरकवाजपेत्रपौरुषंमृकंसंख्यासैवसहसकांतयुवेमवर्जिपदोमआयेनस्यु
 तसाहिरपरकवासीसिपवाशदिप्रसोतनसमहसकलशक्तानेवक्रुयाद्रोगातयोनिखिदानीय ॥ ३२ ॥
 खेददानानिकालखुसवादीनिखयमपात्ररुतोवेदिककर्मकुष्ठानविरहितः ॥ ३३ ॥ पतितोवाअनिषिद्धाननिष्ठ
 नानादीनिवाचनपदिदृक्कीयाचनिखिदेसोदावस्यः पतितोदिश्यामदिषीदानप्रकारः परितापयादेयस
 रूपातिरूपणदृष्टयमामदिषीदानमंत्रसुकालमृत्सुखरूपात्रोमदिषीरक्कलणलासालंकारांप्रदास्यामिम
 तःशोतिरूपणदृष्टयमामदिषीदानमंत्रसुकालमृत्सुखरूपात्रोमदिषीरक्कलणलासालंकारांप्रदास्यामिम
 नयुवेमवर्जिपदोमआयेनस्युतसाहिरपरकवासीसिपवाशदिप्रसोतनसमहसकलशक्तानेवक्रुयाद्रोगातयोनिखिदानीय ॥ ३४ ॥
 निमंत्रप्रसूयतमकासुवातोअपरितापयामेवतिरूपिताः ॥ ३५ ॥ अथशातातपप्रोक्तश्चासकासहरम् ॥ ३६ ॥ पिष्ट
 समजानिवयोऽयानि ॥ ३७ ॥ इतिप्रकारांतरेणश्चासकासहरम् ॥ ३८ ॥ अथशातातपप्रोक्तश्चासकासहरम् ॥ ३९ ॥
 नोनरकस्यांतेजायतेश्चासकासवाच्युतंतेनप्रदातव्यमहवफलसंख्या ॥ ४० ॥ उद्यन्नद्यजपकार्योदितमश्ना



अथारपीएलमसुपेखयतयनयउउप्रएलिणयमिक्स्मयिजएहोमयोःमंभारोगाउकस्लिप्य॥ ॥५॥शाता
तएवीकश्चासकसहरम॥ ॥अथश्चासकासहरधुजपाशदानम॥ ॥पदसराणि॥ ॥श्चासकासमुतीममोविंद
सांगस्तुतेसवेद॥ ॥विश्वयन॥ ॥धुजपाशपलेकेनकुयधुरजतेनवापलाहैनायवाधुहास्फटिकोपमम
दरातारद्वैमरकतौसम्यक्वधमंगेसुसर्जतःकुंनेचस्थाप्येतत्रतिलानांद्विणपंचकोकुंस्तस्योपरिसंस्था
पधुजपाशचशौचनमनिकइयवृतेनउवाहाणायनिवेदयेदानमपारास्तेतुस्यंगोकाशधुजायवे
जलाधिपतयेतुस्यवायोसर्वजनप्रियायक्योःश्रीतयदत्रौधुजपाशोसुराद्वितौश्चासकासोदरेतमिप्रति
सर्जननाथेनोएवंकृत्वाश्चासकामीनीरोगसह्याणइवेशरजतेनवासुवर्षेनित्यम्येयदातुरजतेनतद
सुहृत्पटिकोपमोअंगेयुअयवयेसुतथयदेवोसुमरकतरवेईहंसुक्रंधुजपाशंवसुयार्थकंनेस्थाप्य
द्विवादि। एवंकुंनेस्थापयित्वाकुंसेपेवद्रोणानिनाहंस्थाप्योतस्यकुंस्तस्योपरिधुजपाशचनिद्विपेनको
दशरित्यतआहनिष्कइयसुतेमितिनिष्कइयसीवर्षराजतंवानिष्कइयधुजपासेत्तकुंनेस्थापयदिस

२५६

थेना॥ ॥वाहाणायनिवेदनंकुंनेटिप्रजानवरमेवा॥ ॥इजाप्रकारमोदा॥ ॥वखेणविष्टयेदितानिष्कइयंउवहं
नेवसुपेवायंततवस्यशमंत्रास्यमपासुणीउजाएवरेप्रजविवाधुजपाशोचनममंत्रैःसंघजाननापाश
स्तेतुःरमित्यादिमंथणधुजपाशयुक्तलसुणोदद्याद्रोणनिकयोर्हंहाणपरिमाणप्रकारेणइयममावा
मणकायतनत्रौतुनवयहयज्ञेप्रवर्णितो॥ ॥इतिश्चासकाशहरधुजपाशदानम॥ ॥अथश्चासकासहरिद
नम॥ ॥तत्तद्वर्णकर्मविपाकसरा॥ ॥शसःखिवाडपशादकमंडलुतेजसः॥ ॥शसःकृतोगसंभनोदि
दंडधुरःशक्ररेणनादयवध्वंविश्वतादौविचक्षणःश्चासःखिवाडप्रतिप्रविश्यातदानद्वि
पार्श्ववाडइयंशामेयेकोवाडः॥ ॥एतत्पत्रापिनिषमवाडसुले॥ ॥स्मृतागसंभनःकर्णवयसंभुक्तिं
गइत्यर्थोयदावश्चासकासथोरैकेवमर्त्तसदाशिवद्वयंभुक्तितांगजेयेवंकत्रंमएतप्रतिमाद्वजाविष्क
नंभुजातंकीदेवतातत्रेसारूपपरितानार्थमाधिगतिमादानविष्कभुक्तं॥ ॥इतिश्चासकासहरिद
इतिश्चासकासहराणि॥ ॥अथः॥ ॥हराणि॥ ॥तत्रकर्मविपाकसंयदे॥ ॥लोफःकृत्तयंक्याना॥ ॥अथः

युतेजपेयतिलहोमसकसंयजपेयमृगंजयंतथातिलहोमंयादृतिःगायत्रीयादृतिःत्र्यंशकमंत्राणांमृग्यादि
 कृद्वादिनक्षत्राणंचपरिज्ञापायांइष्टयमृगंजयंतपसंयजपिसद्वयं॥इतिकर्मविपाकसमुद्रयोर्नवी
 फहरम्॥अथकर्मविपाकसंयदोक्तशोफहरम्॥आर्द्रामार्गेनदीतीरेह्यायायसुनिनेनःप्रचुरीषवाह्य
 केयःअमुंचेकृतेपिवांअपथुयाधिमन्त्रोतियेवमाहसदाशिवोह्यायायमितिइष्टेदेवाःअथह्यायांप्रचुरी
 ण्यहणंश्रीवनादेरुपमृगणांआर्द्रादिग्रहणंवज्रपण्यानोपमृगणाधीःइदंवाविष्टेतिमंत्रंजपेदष्टोत्तरंयुतांआ
 गोदिष्टेतिहोमःसंप्राप्तुंसांस्पर्षिषास्तुतांइदंवाविष्टतस्परित्यज्यापरिज्ञापायांनवयजकरणंलोकपालमंत्र
 यदृष्टम्॥आपोदिष्टेतिवचस्पपरिज्ञापायांमेवरोगप्रतिमादानक्षिप्रैश्चदृष्टम्॥वरुणासर्पिषाभ्युतमिति
 रुणाभ्युतंसर्पिषाभ्युतमितिप्रमेकंसंयदोक्तोवाधितरतमसावेनहोमसंयज्यायामृगः॥ध्रुवःसावःपरि
 कल्पः॥इतिकर्मविपाकसंयदोक्तशोफहरम्॥अथशोफहरवस्त्रदानम्॥तत्रवैभ्रमयना॥इति
 द्वाकृत्वाचलोकणशोफहरवतितस्यकर्मविपाकोक्त्याधिनशमसन्नमयादानंवह्नामशोषणमर्हति

१०७

कविनामानम्॥होमकसंयजपेयमृगंजयंतथातिलहोमंयादृतिःगायत्रीयादृतिःत्र्यंशकमंत्राणांमृग्यादि
 नार्चितंसम्पन्नकूर्यारुगृहीतंतेडुलोपरिमंस्थाप्यतंडुलाश्चस्वशक्तिःउपचारैःषोडशतिराचार्य
 सजयेत्तदाहोमंवापिप्रकृद्वातसमिदंयतिलैःक्रमान्तेडुभ्यस्वविंदविकरयम्याज्ञतितिस्रथांमंत्रःक
 मेणमुह्ययावच्छिन्नश्चतःपरम्॥ब्रह्मब्रह्मवाक्मपातातस्मिन्प्राचेनिवेश्यह॥संज्ञावाहीनरातम
 द्वाविंशतिरेव॥संतापेनममुत्पृज्यसर्धमेवदिर्गोणिः॥अर्द्धीस्यमितिसक्तंनयथासिंघंतयैववावससा
 मर्जिनंकुर्वीतमान्येदर्वमुष्टिना॥आचार्ययथातद्वदद्यात्सदाक्षिणंमंत्रेणननविधिवद्दक्षिणासिंघ
 खःशुचिः॥अर्णीशुभ्रवरोगस्योलीपाशप्रापतिःप्रभुः॥होमवस्त्रप्रदानेनतुष्टेयाधिव्यपोदुत्वाहणस्य
 स्रथाद्येत्योदद्याद्वक्र्याचदक्षिणामाततःस्नात्वाशुचिर्ह्वावस्त्रमाल्योपशोभितः॥ब्राह्मणेवैश्वसिःसार्धं
 जीतस्यमादितः॥तेडुलाश्चस्वशक्तिश्चित्तवतीतिविशेषः॥आचार्यःसजयेदितिहोमवस्त्रमगसदे
 वयमाचार्यःसजयेदित्यर्थः॥इत्यमंत्रम्॥अगस्त्यवज्रमानःखनित्रैःप्रजामप्यवलिमिह्नानां

सौवर्णावर्णवर्णयुगपोषसत्यदेव्याविभोजगामउद्धुस्यस्त्रिव्यादिउद्धुस्यस्थानोददंविष्कवाहृती
नांशपरिखायांनवयहप्रकरणेह्यर्माउहोमप्रकरणेह्यर्मादिदक्षितशतथाविष्कह्योमस्यच
उद्धुवाचसंपातानितीथदात्राप्यहोमस्यदाप्रयाजतीहोमानत्ररंसेपातानाद्याविहंपात्रांतरेस्थ
पयेशतेनसेपातेनाज्यविहंसमुदायेनरोगिणःसर्वगात्रपरिमाह्येवाकेनमात्रेणअश्वीस्याजितिस्र
केनाएतच्चसक्तंपरिखाप्यारोगयतिमादानविधौदृष्ट्यागात्रपरिमाजनसाधनद्वयमाहवाससाम
जेनेकुयोऽदित्यादिप्रजितवासमावृत्तंतरेणवा॥अथमंवाससापरिमाजेनेपश्चादसेमुष्ठिनायातइष्टं
हजितकृत्वमाचार्यायदद्यात्आचार्यइतिप्रतिगृहीयुपलक्षणम्यातद्वदानंसेदक्षिणंतवति॥इतिशोफ
हरवस्त्रदानम्॥अथशोफप्रतिमादानम्॥तत्रकर्मविपाकसारोशोफःपंचकर्मस्त्रीक्रीदशाज्ञः
शरचाषष्ठक्रादधनसुरिकोधयंकुलिशंचक्रशस्यथापंचकर्मइतिदक्षिणेकरत्रयः॥वामेहावितिपं
चपञ्चाविधनेनआतकोदेवतातत्रेमास्यपरिखायासुक्तं॥आविप्रतिमादानविधिः॥इतिश

२५५

पा ५८५.

शोफप्रतिमादानम्॥अथपांडुरोगहराणि॥तत्रकर्मविपाकसमुच्चये॥देवद्विजद्रव्यदारीपांडु
रोगरवेत्तरांसकृद्वाहितकृद्वाकुर्यावांदायणमतद्रितःकुर्यात्कृष्णोडहोमअर्चणंवेद्रेणवाशशीत्राह
रोन्धायथाशक्तिपांडुरोगीसंशोक्तयोदेवद्विजेत्यादिदेवाश्चाद्विजाश्चावेद्रेणतिरजतांकृद्वादिह्यर्माउद्धोम
पर्यञ्जानांवरूपाणितासुवर्णादिदाममंशश्चपरिखायांनिरूपिताः॥इतिकर्मविपाकसमुच्चयेकृपो
डुरोगहरयायश्चित्प्र॥अथशिरोवेदनशहितंपांडुरोगहरया॥अत्रपांडुरोगहरयश्चीदानं॥तत्रशो
नक्तः॥अथजागमनेमर्त्यपांडुरोगीप्रजायतीरजकश्चर्मकारश्चनटोहुरुडावचाकेवर्तमेदसिद्धा
आसरेतेअथजागमताःवक्ष्यामित्यतीकारंदानहोमादिकर्मणापलत्रयेनकुर्वीतरजतेनवसेध
रायातदह्नेनाथवाकुर्याद्विज्ञायेनकारयेत्सपद्येतवनांकृत्वांसमुद्रपरिधिष्ठितामनवरनानिनिदि
प्याश्चेतवत्वेणवैद्ययेत्शोकास्पपात्रेविनिर्दिष्टपलाष्टकविनिर्मितोदेवीमावाहयेत्तत्रसर्वाकारंदधिरि
प्रिया॥एवोहिदेविभस्त्रवस्त्रपेस्मिन्ममगाविशासाहिताःपर्वद्वैतेदीपेःसमुद्भेःसुमनोहरेःएवमावाहयता

देवीगंधमात्यैः समर्चयेत्तत्र उपचारैः शोचतिः राचार्यः सर्वशास्त्रविदोऽहोमंवापि प्रकुर्वीत समिदाज्यतिलै
रपि च मिर्चसोतिमंत्रेण समिद्धोमः प्रकीर्तितः तथा च मिर्चमिनगात्मातामातरमित्यपि मंत्रः प्रकीर्तितः
आमोनुक्यास्वर्णतिलैः अग्निस्तत्र आपि कुंसेव खेले वेष्टितः आप्येदं ब्रह्मं सुखं तस्मिन्नादि
मृत्तिकां प्रक्षिपेच्च तथा सुहृद्वारिणां परिपूर्णं रितं प्राप्नुवमानादिसिद्धिं त्रैलोक्येकं चकार्ये तत्र शनोवाताः
उवाकेन यथा लिङ्गं सदर्शकम् आचार्यमुत्तरीं दृष्ट्वा दद्याद्गोसमाहितः मंत्रेण नेन विधित्वा सुखा
यधरवः धन्वी धरत्री च तानां धरादेणो धृता पुरारि रत्नगर्वा समुद्रैकवसमा सर्वशो सना दानेनानेन सुखा
तापां दुःखो गन्धपो हृत्वा पुनत्र येण कुर्वीत त्यादिपलस्वरूपपरिमाणप्रकरणे द्रष्टव्यं गंधमात्यैः सम
र्चयेदिति समर्चने तु च मिर्चनेत्यादि मंत्रेण अस्पृशं त्रस्पृशं मिश्रं षः मिर्चवता उपरिष्ठाद्दृष्ट्वा
॥ प्रजायां होमे विनियोगः ॥ ॥ समिद्धेनाद्यो वारिणां त्रिभिर्होमदित्रा उपसृज्य निदधति त्रिभिर्नादमन्त्राया
दद्यो समिद्धोम इत्यादि पतिलहोमयोरप्युपलक्षणं अथ वा तिलहोमो वा ददति तिलहोमसंख्या चो

१७९

त्रशतादिसहस्रांतां त्रिंशद्वा होमं त्रिविकल्पमाह ॥ च मिर्चं मिर्मियाणां आस्योप्यग्निरेव मणिः सहैव ता
उहृष्टं दद्यात् सुहृद्वारिणां परिपूर्णं रितं कुंसेव खेले वेष्टितः आप्येदं ब्रह्मं सुखं तस्मिन्नादि
त्रैरिति पवमानमंत्राः स्वादिष्ट्यामदिष्ट्येत्येवमादयः पवमानः सुवर्जनः इत्यनुवाका आदि शतैः न स
क्तांतराण्यनुवाकांतराणि च नानाशाखापरिपठितान्यलिखेकं विनियुक्तानि तस्य तोता निवयथा शाखं
ह्यानि स्वादिष्ट्येतिसूक्तं मंत्रे वा भेददर्शितो पवमानः सुवर्जनः इत्यनुवाक्येण होमप्रकरणे दर्शितः अ
लिखितस्य वांगानीति अहीत्यामित्यनुवाकेन मंत्रेण सर्वमंत्रयथावति तथा वखेण परिमाणं न साधु
लिपिकं गानि परिमाज्जयेदित्यर्थः अहीत्यामितिसूक्तं रोगप्रतिमादानविधौ द्रव्याणां एवैष्टीदाने कृते प
लमाह ॥ अनेन विधिना दत्तं दृष्ट्वा दानं प्रयत्नतः ॥ यज्ज्ञातं वैरुते मंत्रे त्रैलोक्ये जागमनेन तु तत्सर्वं नाशमाया
तिपांडुरोगादिकं महत्प्रशास्यर्थं ब्राह्मणैः साहैक्यं मुण्याह्वाचनं दृष्ट्वा दानो न त्रैलोक्यं अथ वा द
ष्ट्यामदिष्ट्येतिसूक्तं अस्पृशं त्रस्पृशं मिश्रं षः मिर्चवता उपरिष्ठाद्दृष्ट्वा त्रिभिः पवमानः सोमो देव

तागायनी छंदः॥ अतिषेके विनियोगांश्च दिष्ट्यामादिष्ट्यापक्वसोमध्वर्या इत्यायपातवे सुतः॥ रक्षो
 दाविश्ववर्षणि रलिया निमयाह तोलां सध्वं मासदशः॥ वदितो धृतमोतवमदिष्टो हत्र ह्यमापर्विम
 द्योतः॥ अस्पर्षमहानो देवानो दीतिमंधसा अलिवा जसंत धवः त्वामद्या चरा मसित दिवथी दिवे दिवो इंदो
 त्वेन आरासः॥ पा॥ छनाति ते पदिसु तं सोमं सूर्यस्य दुहिता वारणशश्च तातना॥ द्योतमी मवी समर्थ आत
 न्यातियो णो दिशस्व सा पाये दिवा तमिदित्वं सुयुगधमंतिवा क्रुणुतो ह्यतु त्वरं सोमधुः अली अमध्या
 तथी एति वनवाः शिशु सोममिंद्रयेण तवो॥ २॥ अस्य दिद्रो मदे श्वा विश्वा वत्राणि जिघ्रंतो श्वरो मद्या वमं हते
 २॥ २॥ इति स्वादिष्ट्या तिस्रं क्रमा॥ इति पांडुरोगा हरण दद्यात्॥ अथ शातात पप्रोक्तं पांडुरोगा हरण
 उच्यते निहते वैवर्पा दुर्गो गीध जायते॥ कस्तूरिका पलं दद्याद्वा ह्युणाय सस्रहयो॥ ते वयु रुक्षु पद्माया
 तरलमनावानमुसारेण प्रयो ज्ञा॥ इति शातात पप्रोक्तं पांडुरोगा हरण॥ अथ पांडुरोग प्रतिमादान
 म॥ तत्र प्रतिमा लक्षण मण्डकैश्चतुरोगे छिन्नादिनां शूलशूलरोग प्रकरणे लिहितं॥ अत्रावशिष्ट विधिस्तु

१८०

अथ पांडुरोगा हरणं

अतं के देवता तत्रेत्यारस्य परिभाषायां प्रतिमादान विमलुक्तः॥ इति पांडुरोग प्रतिमादानम्॥ इति श्री पद्मिनी
 स्मृतं दश विधेः श्रवि रविते महार्णवा चिह्नने कर्म विपाक परिच्छेदे यो दुर्गो गहराणि॥ अथात्र पीडाहराणि॥
 कर्म विपाक सप्तये॥ विज्ञायेन्प्राणि जायते विषादे ह्यतः परमो ह्यरो शिती कर्मो दाह अर्पिते निहते वयु
 कृच्छाति कृच्छ्रे कुर्यात्त्रातं जाह्यो नो जनम उद्यो च वृत्त पश्चात्पाद द्युतं तत्र संख्यया प्राते स्रक्ते नवव्री
 न्यं बुद्ध्या हृतमष्टचा अथवा प्रदिषी दद्यात्पतिरूपेण कां चनाम्॥ द्वारो शोभायां का क्वादि शीतल रव
 द्वारश्च कृच्छाति कृच्छ्रे स्वरूप पञ्चनय च वस्य परिभाषायां दृष्टव्यं॥ आते सूक्तेनेति आते पितृमरुता निति
 सूक्तेन एतच्च सूक्ते चरोग प्रकरणे दृष्टव्यं॥ चतुर्धा श्वस्य प्रत्येक मष्टोत्रं रत्नं बुद्ध्या चोत्तु वसकं स्रक्ते
 मंत्रेण प्रतीक्षीम दिषीदानं त्रस्तु श्वा संकम्य करणे दृष्टव्यम्॥ मदिषी अतिप्रतिमायां सुवर्ण पश्मिना एति
 उसारेण कल्पे॥ नाइत्याव पीडाहरा यश्चिन्ने मदिषीदानम्॥ अथात्र दृष्टि हरनारायण दानम्॥ तत्र
 ह्यप्रोक्ते॥ यज्ञविघ्न करे मदी जायते चात्र दृष्टिमात्रं वदामित्युक्तीकारं दानं दामादिकर्मणा॥ बुभु

त्वर्णमयं मूर्तिमुत्तमं नारायणस्पृश्यावहारिक निष्कामेकेनाथतर्हता नारायणमूर्तिनङ्गणं पंचरात्रा
 गमो नारायणं चतुर्धाङ्गं चक्रं तथोक्ता दक्षिणे त्रगदां पश्ये नीलजम्बूतसन्निभमामि श्रद्धां
 दृष्ट्वा उच्छिः पद्मकरापरतिनायणेशं वादी निविशसे शक्यमिष्यत आद्या ॥ शंखमियादि ॥ ७ ॥ उत्रैव
 मत्तागेशं स्वमधुसूतां चक्रमुपरि दक्षिणे दक्षिण सागो उपरि गदा पद्ममधुसूता शण्वे चतुर्ष्ववाङ्गुलविन्या
 सेन चक्रमुपरि दक्षिणे दक्षिण सागो उपरि गदा पद्ममधुसूता ॥ ८ ॥ वामे नारायणस्पृश्यावहारिक निष्कामेकेनाथतर्हता
 सादृशद्वयस्थितकवलकी युक्ता लक्ष्मीस्थापनीया ॥ अथ परे दक्षिणे पार्श्वे पद्मकराणैकैकपद्मशक्ति
 दसद्वयापेता उच्छिः पानीया लक्ष्मी उच्छिः प्रतिमं अति देममये एवं विधनारायणमूर्तिवद्गुणान्तरं
 लेखयेदित्यादा प्रह्लादपुत्रं च गव्येन स्थापयेत्कुंकुमापरि श्वेतवस्त्रेण संवेष्ट्य गंधमाल्यैः समवेष्ट्य
 उपचारैः षोडशक्षिराचायैर्वैष्णवशुविः सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो ब्रह्मविद्याश्च निश्चितः होमचकारयेत्
 च द्यानेयो दिशि शास्त्रतः समिदाज्यतिलैश्चैव उड्डयान्मूलमंत्रतः ॥ तिलाज्याज्यतिलैर्जुह्वा सर्वरोगा

१२१

प्रसूयते ॥ रोगी तथा चर्ययेद्वेवं नारायणमूर्तिमुत्तमं त्रयेण विधिवद्गुणैः परमया युतः ॥ नारायणं
 एजगन्नाथशंखचक्रगदाधरः ॥ धर्मज्ञाननियज्ञादेर्विभ्राद्याङ्गं तं ममाश्रयश्च हिमं हारो गं दानेनानेन
 तोषितः ॥ चक्रदृष्टगदापाणेशमयाभुजगस्य तो एवं दत्वा उ तं देवं ह्यमाप्नुवाह्यं ततः ॥ विप्राणो नो ज
 नं दद्यात्स्वात्वा उं जीतवं धुविः ॥ एवैकत्वा समान्नाति निरोगत्वं नरो लुविः ॥ आरोग्यसुखैर्निसेतुमुपरि संभव
 मिश्रतोऽप्राप्तयो दिवि इत्यादि नारायणमूर्तिवद्गुणान्तरं देशादभ्येयं ॥ शास्त्रतः ॥ तिष्ठत्येवोक्तप्रकारेणाभिपू
 तिष्ठं विधयेत्यर्थः ॥ मूलमंत्रतः समिदाज्यतिलैर्होमः ॥ मूलमंत्रेण नारायणाय दत्वा वशिष्ठेन होमं कुर्व्या
 दित्यर्थः ॥ मूलमंत्रतः समिदाज्यतिलैर्होमः ॥ विधिवत्संपादनेनामस्त्वय्योक्तप्रकारेण विनिर्घोषा वि
 धिद्वैकं चतुष्टयपणं मूलमंत्रमाह ॥ नमो ब्रह्मणे नमो विष्णवे नमो शिवाय नमो ॥ शब्दादत्रोच्छ्रित्यस्यानामनासत्रादक्र ॥ नामं
 त्रसु ॥ १ ॥ ३ ॥ नमो नारायणाय ॥ अस्य मंत्रस्य साध्य नारायणकृष्णः ॥ देवीगायत्री छंदः ॥ नारायणः परमात्मा
 देवता ॥ विहितार्थे विनियोगः ॥ ॥ होमशंखावाद्योत्तरशतादिदेशकालवयः शक्राद्यपेक्षयाः कल्प्या

आहूतीनामृथादिक्कृष्णोदहोमप्रकरणे तथा नवग्रहाध्वाने प्रकरणे च दर्शितम् ॥ इत्यत्र बृह
 हरनारायणदीनम् ॥ अथावष्टद्विष्टविधानम् ॥ तत्तद्वर्णनं तु कर्मविपाकसारा ॥ अत्रष्टद्विष्ट
 हत्वाग्नेदिनमवलोकयन् प्रलेवधारी सततं कपालेन पिवन्मधुप्रालेवधारीति प्राणं वशहेन त्राण
 च तो अथवाशिकादि अथ स्त्रितिकर्ष्यता कलापोरंगप्रतिमादान विधवातकादेव तातवत्सा
 दिनादर्शितम् ॥ इत्यत्र बृहद्विष्टविधानम् ॥ इति प्रपिदितं हात्मजनदृष्टी विश्वेश्वरविरचिते महाएव
 लिधने कर्मविपाकपरिच्छेदे अत्र बृहद्विष्टराणि ॥ अथत्रह्यद्विष्टराणि ॥ तत्र शातातपप्रोक्तं मस्तकप्रणद
 रम् ॥ कर्मविपाकसंयते ॥ कर्मकाले कुम्भे कुरवरादीन् द्वायष्टद्विष्टतासनामिकावलीवस्था दिने
 त्रश्च जायते ॥ उद्यनघटवेनाप्युज्जुयादयुते श्वरे श्रीमन्मन्त्रपेक्षद्वौ ह्यौ जत निमिषिताश्च शिख्यं
 च निवध्नीयाद्विवर्गकल्पमन्त्रिताम् कर्मकाल इत्यादि कर्मकाले कुम्भे कुरवरादीन् द्वायष्टद्विष्टराणि
 दृष्ट्वा पश्चात्प्रायश्चित्तं विना ज्ञमनप्राणयाश्च मादीय तत्र कर्मस्वतिहितान्पानकरोति स एव विधा

१२२

४८७

व्याश्रितान्मन्त्रदीप्त्यर्थः ॥ उद्यनघटं च वास्योर्णादिपरिणायां दृष्ट्वा अष्टौ व्याश्रितं तमसावेनाभ्युतं तद्वह्म
 श्रिकं वाह्वने कल्प्याश्विस्तु जपे व्याश्रिपेक्षयो सदस्वादयुता तां संख्या कल्प्याश्विस्तु संकल्पमन्त्रिता निवध्नी
 यादित्यर्थः ॥ शिवसंकल्पसंक्रुतपरिणायां रुद्रविधने दर्शितम् ॥ हिरण्यवर्णो हरिणीमिसेतस्याप्येव
 शर्चस्प्रीष्टकस्यान्नं दधिर्नीतक दहमीदिरासुतामयः श्रीदेवता आसिसेतु अमुष्टनः एकप्रसारपेक्षि
 हे त्रिषु तौ सप्रम्या अमुष्टनः अस्याप्रसारपेक्षि जपे विनियोगः ॥ हिरण्यवर्णो हरिणीमुवर्षजतसज्जो
 द्राहिरण्यलीलक्ष्मीनात्वेदोममावदातां मया जातवेदो लक्ष्मीमनपगानियस्यो हिरण्यो विदेयगमश्च
 कुरुषानहो ॥ अष्टद्विष्टराथामध्याहस्तिना दधवो ध्रिनी ॥ श्रियं देवी सुपद्मयुशरभो देवी नृपतां ॥ ॥
 को सोस्मि तं हिरण्यप्रकाशमाद्राक्षतं तीक्ष्णं तपचेती ॥ पञ्चोष्ठिं तां पञ्चवर्णां तामिहोपक्षयश्रिया ॥ ॥
 चन्द्राप्रसासंयससाक्षलं तीष्ठियं लोकं देवकुक्ष्यासदारी ॥ तापसनामीशरणे प्रपद्ये लक्ष्मीर्मनश्पातां वीर
 गा ॥ आदिपर्वतं त्रयोध्रिजातो वनस्पतिश्च वद्वह्यो यत्स्वितस्वफला नितपसा नुवेतुमाया अत

रायाश्चवाद्याः अनन्तमीः ॥६॥ उपैति मे देव स भः कीर्तिश्च माणिना सदा ब्राह्मणं तौराप्तिस्मिन् यकीर्तिं तं हृदं
 दातु मे ॥ ७ ॥ इति पासा मलयं त्येष्टा मलयं नारायणं दत्तं ॥ अस्तु तमसि इति सदी हृदं मे गृह्य गी ॥ ८ ॥
 रांडराध्वं निस्पृष्टां करीहिणीं इति श्रुत्वा सर्वं च तानां तमिदो पद्मये प्रियम् ॥ ९ ॥ मनसः काममाहूतिं वा
 ची सयमसीमक्षि पशूती रूप पन्नास्य मयि श्रीप्रयती यशः ॥ १० ॥ कर्हमेन प्रजास्तमयि संतव कर्हमात्रि
 यं वासमयः कुलो ॥ ११ ॥ आद्रावध्वरणी यत्रि सुवर्षा देममलिनी ॥ स्यादिरण्यं लक्ष्मीं जातवेदममा
 रुपा ॥ १२ ॥ आद्रावध्वरणीं उष्टि पिगलां पद्ममालिनीं ॥ वंद्यादिरण्यं लक्ष्मीं जातवेदममापहा ॥ १३ ॥ अस्या
 यस्यादिरण्यं वस्तु गावेदस्यो उष्टा विदेयं पुरुषानहम् ॥ १४ ॥ अथाऽस्येव वस्तु कस्य फलकृतिः ॥
 यश्च विप्रयतो लब्ध्वा सुद्धया दाज्यमन्वह्य प्रियः पंचदशैर्बैतुकामनः संततं जपेत् ॥ पश्चालिनीं उस्
 पद्माया लक्ष्मीं पद्मसंतवो तन्मोत जस्वपद्मादित्येन सोरूपं लताम्पद्मम् ॥ अथ दप्य विगोदाय वनदाय

१९३

नीतिः ६५५ व ५०

महाधनी धनं वा शुभं न संख्ये धनं वसुधनमिदं तद्दस्योऽर्थस्य धनमुत्कृष्टं ज्ञेयं तेन ते यस्य मं पिवतु हत्र
 हा सोमं धनं स्य सोमि तोति दं दातु सोमिनः श्रीवर्द्धं स्वमा सुखं मारोपमा शुभः सुतमा जंमहीत्येतां च
 न वद्धुं वला न संततं संवत्सरं दीर्घमायुः ॥ इति प्रकारं तरेण वानासिकात्रणम् ॥ अथ हृदयत्रणम्
 रमा शातात पत्रोक्तौ ॥ स्वजाति जायागमनमिति एकः समासः अयं मल्लिधायः ब्राह्मणायः पुस्तकयथाह
 गं वर्षं चतुष्टयं पित्राहणा इति व्यावैश्यांष्ट्रं इति परिणाय स्वस्वजातीयां ब्राह्मण्यादिस्त्रियं यातिस
 दिदोषोला वेस्युपयोगात्परित्यज्यति तस्वजाति जायागमना इति व्यपदिश्यं तो वदातेषु विदिता चरण
 त्वजायागमनरूपेण विभारकप्रयत्ने न डूरिता र्वधुत्पद्यते तेन च कालात्तरं हृदयत्रणवन्नो न वन्तीति ॥
 अथ वा केवलं स्वजातीमेव स्त्रियाद्वाह्यव्यतिचारादिरताय सुपुंजते तेनेति ताह्यो न वेति त्वजाति जायाग
 मनमित्यस्याऽर्थः ब्राह्मणस्वजातिः एवं स्त्रियादिरपि स्त्रियादि तस्य जाया मवर्णं पुंजात्तरं तायेत्यर्थः त
 स्या उपलोगः स्वजाति जायागमनो ब्रजापत्यलक्षणं प्रकारं द्रष्टव्यम् ॥ इति हृदयत्रणं द्रष्टव्यम् ॥ अथ

रोगप्रणहर॥ ॥ कर्मविपाकसमुच्चये॥ ॥ जलामुद्धं धनप्रायनिमिक्कप्रयेतैय॥ ॥ तवेदुरसिनिष्ठं हि
 प्रणेतस्यऽपि निःकृतिः सदद्याक्षीमयसम्पन्नपंचपाद्विप्रतोन्नम॥ ॥ दक्षिणाचयथाशक्तिमुक्तोसवतिरो
 गतः ॥ अनाधिकारिणीविहितमर्पणजलादिमरणे कृतद्वयार्थं ॥ गोदानमंत्रमुपार्थं ॥ पक्रमपद्धता
 बुक्तः ॥ ॥ इत्युरोगप्रणहरम् ॥ ॥ अथदक्षिणागप्रणहरम् ॥ ॥ शातातपप्रोक्ते ॥ ॥ पित्रश्रमालिगमने
 दक्षिणागप्रणीतवेदनेनापि निःकृतिः कार्या अत्रादानेनयत्नतः ॥ अज्ञानमंत्रं नवनवद्वयप्रकरणे
 दृश्यः ॥ ॥ इतिदक्षिणागप्रणहरम् ॥ ॥ अथवामांगप्रणहरम् ॥ ॥ शातातपप्रोक्ते ॥ ॥ मातृश्रमालिगमने
 दक्षिणागवामांगेनप्रणीतवेदनेनापि निःकृतिः कार्यासम्पन्नदासीप्रदानतः ॥ सम्पत्तिशक्त्याऽनुसारे
 णाऽलंकृतसदद्यादित्यर्थः ॥ ॥ दासीदानमंत्रः ॥ ॥ एवंदासीमयात्रस्यैवव्यतिपादिता ॥ सदाकर्मकार
 लोपाययेष्टं सद्रमभुते ॥ ॥ इतिवामांगप्रणहरम् ॥ ॥ अथगुलीप्रणहरम् ॥ ॥ शातातपप्रोक्ते ॥ ॥ फस
 लहारीचक्षुस्योसद्वैवैवगुलीप्रणहरम् ॥ नानाफलानामुत्तंसदद्याच्चद्विजात्मने ॥ ॥ इत्यगुलीप्रणहर

१९४

मा ॥ अथचरणप्रणहरम् ॥ ॥ शातातपप्रोक्ते ॥ ॥ हीनजातिस्त्रिगमनाङ्गायतेचरणप्रणीतयातकविशुद्ध
 र्थं प्राजापत्यं समाचरेत् प्राजापत्यलक्षणं कृत्वा प्रकरणेन ॥ ॥ इतिचरणप्रणहरम् ॥ ॥ अथसगप्रणह
 रम् ॥ ॥ कर्मविपाकसंग्रहे ॥ ॥ मृते सः स्थितानां प्रदत्तवर्गविधातिना ॥ सातगप्रणदोषेण संतोक्तं समते
 नचासंतोगाऽनन्तरं तीव्रवेदनादुरुषस्य च दद्यात्तल्लक्षणं वैकम्पुसर्पितिलान्यपि ॥ व्रणदोषेणोतिव्र
 णदोषेण युक्ता तवेदित्यर्थः ॥ संतोक्तं न च दत्तमतस्तद्विधाना ॥ तदर्थं योनौ वैवव्रणं वशाद्वास्त्री संस्योक्तस्य
 रणितीव वेदनात्तवतिनीलवृषमिति ॥ ॥ लोहितोयसुवर्णेन नीलोदण्डं ॥ दृष्टदानमंत्रमुपार्थं प्रकरणे
 दृश्यः ॥ ॥ इति सगप्रणहरम् ॥ ॥ अथसगंदरप्रणहरम् ॥ ॥ वायुपुराणे ॥ ॥ योऽष्टद्वीत्वा द्विजामोहास्त्रि
 कोधर्मनिश्चयानियुक्तः सन्नधर्मवदति तस्याधर्मवदतोसगंदरोतवतीत्यर्थः ॥ ॥ पञ्चपुराणे ॥ ॥ आचार्य
 सार्यागमनोसगंदरतोसवेत् ॥ अत्रप्रकृत्यामाह ॥ ॥ ब्रह्मगोत्रम् ॥ ॥ मालिकं पद्मरागं वा वक्रं वैदूर्यमेव च
 गोमेदकं मरकतं वज्रपरागं च मौक्तिकं ॥ हरितं वनवैता निखर्षपत्रोपरि म्रसेत् ॥ अथ वाराजतेतां प्र

सर्वसम्पत्तः ॥ १॥

मंदाग्निहरयकारणेदर्शयिष्यते। अयं तु विशेषात्तरजतमयेमिषः अत्र प्रत्यक्षमेव इति सौवर्णराजतद्राद्यः
कलोपि विधिः प्रापि आद्यः मिषी दानमंवेतुनः कार्याः ॥ तद्यथा ॥ । देवानो योऽसुवेहव्यानाहनाः सर्वजितः ।
तस्य त्वं वादनं हज्यं देवे वैश्वमहर्षितिः । लगंदराः सवैकर्मविपाको योऽसुयन्ममातवर्द्धनाशयद्भिः सोऽस्य
वापि प्रवर्द्धयेति ॥ । इति प्रकरांतरेण लगंदरहरयाः ॥ अथ यवहरणहरयाः ॥ । कर्मविपाकसंग्रहे ॥ । अ
तिमानादतिक्रोधादतिक्रोधात्तयादति ॥ यो धर्मान्निश्चयं ज्ञानमन्यथा कुरुते नराः स प्रयशोऽणितवद्वर्ण
तस्यो यो दिक्षु तपस्कृच्छ्रं प्रकुर्वीत तिलप्रच्छप्रदो स वेत्त होमश्च कुरुता स्यात्तिलैरधो वंशतां सह संव्य
या इतिः । क्रय्यान्नतो ब्राह्मणसोजनमस्तपस्कृच्छ्रं लक्षणं कृच्छ्रं प्रकरणे दृष्टव्यम् । प्रच्छ्रं लक्षणं तु प्रमाणप्रक
रणे व्याधियुरुलघुतावेव सह संशतवा होमः । ब्राह्मणसोजनं शक्यानुसारेण ॥ । इति यवहरणहरयाः
अथ नाडीप्रहरणम् ॥ । उमामाह अरसं वादे ॥ । परेषां प्रणसे देणु छिद्यते न वै वृद्धिः असंख्यदन्तै
वृद्धिर्हीनश्चल्युतसयाः । नाडीप्रणीचजायेत तस्यापम्यापनुवयोऽर्वा द्रायणं चाऽतिकृच्छ्रं पतिचा द्रायणं

चरेत्वा आतेरैवैण सक्तेन शतमष्टौवरा कृतिः। इह मां डं होम कर्त्तव्यः सोम रुद्र जप स्रथा। यत्किंचिदमिमां
सस्य जपेद्व्युतवेदमिमां सस्य जपेद्व्युतसंख्यया। चांद्रायणादीनि व्याधियुक्तं च सावेन मन्त्रानि स
मन्त्रानि वा यथा नि। चांद्रायणादि लक्षणानि कृद्गुप्रकरणे द्रष्टव्यानि। आतेपितर्मरुतामिति स्रक्तस्य
मसाध्वसर्चरोगहरद्वयस्य॥ सक्तेरसमयेण होमः परिसायायां दर्शिताः सोम रुद्रेव्यस्य स्रक्तस्य
हंस्यतिः संयुज्जगिः सोम रुद्रो देवता विष्टुष्टं द्वा जपे विनियोगः। जपसंख्या चाष्टौ वरसहस्रं सोम रुद्रा
भरयेष्टां मधुसूर्यं त्र्यंशया मिश्रयोरमस्तु त्वा दमेदमे सप्त रत्नाद्यक्षनाशना न्न तं द्विपद सं चतुष्पदं।
सोम रुद्रा द्वादस्पति विष्टु जीमनी वा पा नो गय वापि वेसा। आरेत्रार्थं यानि कर्त्तुं परा वेरमेत द्वा सोम
वर्णानि संतु। ॥ सोम रुद्रा लुवमेतान्यस्मे विश्वा तद्व्युत्पे ज्ञानि धर्माः। अथ वश्यते सुवने यन्त्रो मन्त्रि
रुषु वदं क तमेनो आस्मरी॥ ३॥ ति आद्युधौ तिग्म देतं मुसे धौ सोम रुद्रा विदसुष्ट लतं नः। प्राणे पुंच तं व १७६
रुणस्य पाशा ज्ञो पायन क्रः सुमनस्य माना॥ ४॥ सोम रुद्रेति स्रक्तं किंचिदमिमां स्रथा व। विष्टु जगिः वरुण

तीर्थीकृतः

मं ५ भा. १०५

देवता जगती छंदा जपे विनियोगः। यत्किंचिद्वरुण देवे जने सिद्धो हं मनुष्याश्च नरणं मसि अचिंतीय व
धर्माद्युयोपि समान स्रस्मादेन सो देवरी रिणः॥ ॥ इति नाडी प्रणह्यम्॥ ॥ अथ गंडमा लाहरशा ॥ वा
द्युपुराणे॥ ॥ गलगंडी गणद्वयं ता सवतिमानका दानेन तस्य तीकारं वद्वा मिश्र पुता स्कर। माणिक
पन्नरागं च वज्रं मोक्ति कमेव च विष्टु पुष्परा गं च नीलं मस्क तंतथा। एणिमालां प्रकुट्टी तस्य जरा नतां अ
लासे मोक्ति कादयत मेमालां प्रकुट्टी तस्य जरा नतां अ
लाना मुपरि यसे शतिलानं च परीमाणं द्रोण पंचक मिष्यतौ यदा तर्ह मेवे स्यात्स्वत्पा वापिका रये शमदा
थां शंति तथा कुर्या द्वा द्वाणे त्वेद पार गै म महा शांतिर्न वय ह्वांति रिति सिंता मणे सवा स्मा सि परि लापाय
दर्शिता आचार्य सुश्रु चिह्नः सवशां चार्थ तव विरक्त प्रतो पसं पन्नः सवेषाणि हितैरतः। एव विष्टु
जयि वा वध्माल्य सुले पनैः। होमं च का रये तेन समिदा जप स्रक्तो आसयेन तथा मंत्र सोमं राजान मियसि
मंत्रेण स्विष्ट रुद्र द्वा जगंडी च वापतः मंत्रेण नेन विधिवत्पा डु खाय सुद द्यु खः। मल्लिय सवदेव द्य

न पत्र ४

ब्रह्माविष्णुशिवादितोऽंशदिलोकपालैश्चतयासर्वभूतैः पिण्डयमेकं गलगादिभिरिताप्रीतिर्ब्रह्मशत्रु
 लुण्ठाय प्रदत्तं यंगलगंडं यपोद्वान्दशतिः कृतायै सुते स्योदद्यात्तु दक्षिणे। सुल्पाश्वाचने कृत्वा
 उंजीत स हवं धृतिः॥ होमं प्रकारयेतेन सादि। अयं च होमो यद्व्यहोम एव तेन तलः पृथक् तलः अत
 एवादिभ्यादिप्रकाशकं मंत्रोपलक्षणाद्यमासत्वेन तथा मंत्रकमाद्यकोमंत्रेण खिष्टकृतमिति॥
 खिष्टक होमं मंत्रसुन वप्रहयज्ञप्रकरणं कृत्वा उहोमप्रकरणे च इष्टव्याः गलगंडं वा गतं सत्र
 ह्यमातमंत्रेण रत्नमालादद्यादित्यत्र यः मालेयमिभ्यां रस्य गलगंडं यपोद्विष्यतो दानमंत्रा ब्रह्मादि
 तिरमरेष्वेयं मालाकं तलया सती धृतिर्ब्रह्मकं शिरिता सात्रा लुण्ठाय प्रदत्ता इत्येमे गलगंडं यपोद्वीतः
 त्रयः॥ ॥ इति गंडमालाहरम् ॥ अथ प्रकारेण गंडमालाहरम् ॥ कर्मविपरिक्तं संयते ॥ अ
 ध्याप्यतिशिष्यांस्तु यः प्रतार्य गुरुसूत्राः शिष्यो गुरुं वंचयिष्यायः धीते तस्य चाज्ञायते गंडमाला
 ख्यो रोग दुष्टोपशान्तये ॥ तथा ॥ अतश्च स ह्यपापीनां गंडमाली स वंचनः कृत्वा यं प्रकुर्वीत वंचनं

२५७

यणमथापरमं अष्टोत्तरसहस्रं वज्रपेठं कृत्वा कर्मसौख्यं वज्रपंतद्वदक्षीत्यामिति मर्जनं ब्राह्मण
 रसो जयं ब्रह्माततोरोगादिमुच्यते कृत्वा दितलक्षणानि कृत्वा करेण दृष्टव्यानि यमसूक्ते वियमसूक्ते
 तियमसूक्तं मंत्राश्च अष्टदशं तीयमसूक्तेन प्रत्यक्षं मधुसूदनमुद्दिश्य सद्वं सपिपासदसमवेन च
 जुहुयात् ॥ तीयावयुमुद्दिश्य होमं पक्षेयमगुणेपेतो मधुसूदनदेवतायुमेवादर्शनं होमविनियोग
 ॥ परेयि वां संप्रवर्तमानं हारं वज्रस्यः पथ्या मधुपथ्यं तो वैवस्वतं संगमं नं नानां यमराजानां हविषा
 दुवस्यायमो नो गां प्रथमो विवेद नैषागवस्तिरतवचातुः यत्रानः प्रह्वो पितरः परे पुरे नायज्ञाना
 पथ्या अत्र स्वा ॥ १॥ मातली कर्मेयं मां गिरोलिः स्मृत्यति स ह्यलिबो ह्यधनः छात्रां मंत्राः कविश
 स्त्रावहत्वेन राजहविषामादय स्वा ॥ २॥ यथा देवामधुयं च देवास्त्रादयस्त्रय्येयान्ये मदेति ॥ ३॥ इमं
 यमसूक्तमादि सीदं गिरोलिः पिष्टलिः ब्राह्मणः आत्रां मंत्राः कविश स्त्रावहत्वेन राजहविषामाद
 य स्वा ॥ ४॥ अंगिरोलिरागदियदियेति यमवैरूप्ये रिहमादय स्वा विवस्वतं वं तं जु वेयः पिता ते स्मिं जज्ञे

वहिष्यानिषुपा॥५॥ अंगिरसो नः पितरो न यथा अथ ब्रह्मणो तगवः सोम्यासः तेषां वयं सुमतो यथिना
 मपि न देसो मनस्यामगाद्या ॥ त्रेहि त्रेहि यथिलिः मूर्ध्नि लिः यंत्रानः मूर्ध्नि पितरः परे तु अग्राजना स्वध्या
 मदेतामयं परपामिव रुणं शुद्धे वौ ॥ संगच्छस्व पितृतिः सयमेनेष्ट्या प्रर्णेन परमेष्ठो स ग्रीह्याया वंद्यं सुनरस
 मे हि संगच्छस्व तवा सुवर्द्धो ॥ ५ ॥ अपि तवीन विवसु र्यतातो स्मा एवं पितरो लोकमग्र अहो निरक्षि रकुतिव
 कं यमा दृढत्व च मानमसौ ॥ ६ ॥ अतिद्विसा रमे यो अना चतुरक्षो शत्रुलो साधुना यथा ॥ अथा पितृ सुवि
 दं त्र उपेहियमानय सधमा देति ॥ ७ ॥ अतिद्विसा रमे यो अना चतुरक्षो शत्रुलो साधुना यथा ॥ अथा पितृ सुवि
 परिदेहि राजस्वस्ति चासमग्र नमी भवधेहि ॥ ११ ॥ उरुपासा वसु उग्र्य ड्डु वलो यमस्य दृढतो चरतो चरता
 जनं अशुता वस्म संदृशये चर्या यत्न द्वाता मसुम च दृष्टद ॥ १२ ॥ यमा य सोमं सुमुत र्यमा य सुदृष्टद
 विः यमं द्यज्ञो गच्छ स मिदतो अरं कृतः ॥ १३ ॥ यमा व तव द विज्ञो तप्यति तिष्ठति सोमो देवैश्चायमदी
 र्यमायुः प्रजीवसे ॥ १४ ॥ यमा यमधुममं गजो तना ॥ इदं नमः प्रणित्यः सतेत्यः प्रब्रैत्यः पथि कृद्वा ॥ १५ ॥

१५५

सुविनाम

अंश-१५५५

कंदुकेलिः पतति खलु वीरि क मिदृ दृत्रिष्टु गायत्री द्वंदं सिसर्वा ता यम आदिता ॥ १६ ॥ ॥ इति यमस
 कश ॥ इति सपितृ प्रणहरम् ॥ अथ प्रणम्य गजना ॥ दृष्टगैतमः ॥ पलेन वा तस्मिन् तददं द्वेन वा तन
 कार्ये द्वाहनं देमं चतुर्दं तं तु वारणमा देना त्वर्णमया कार्यारत्ने नाना विवेक्षता ॥ सत्रोऽ सरणसेयु कं क
 रिणो पकारको आचार्यः प्रयतात्मा तु तस्य पार्श्वे समादिता उपचारिणोऽतिरत्ने येनैध धृष्यके ॥ ततो ब्रा
 ह्मणमाह्वयत्स वंशस्वार्थको विदोऽश्रुतव्रतो पसं पन्नम सुद्वेग करं वृणस ॥ सत्या त्रमं प्रज्य वस्त्राद्यैर्हो मते
 न च कार्ये त्रमं त्रैः पौराणिकैः सम्पूज्यं संहिताशास्त्रोदितैः ॥ चत्वारो दिग्भाजा येषु सुष्यं दंता दयश्च यासा
 र्वसोमादयो ये च आहूता तां पयामितरां समिदा जतिलेर्हो मोगजस्य प्रीयतो सवेत्ता ॥ तस्मै द्रुतवर्से ते स
 म्पूज्य गज प्रीत्यर्थमाहृतः ॥ मंत्रेणानेन विधि वरदद्यात्त किं समन्वितः ॥ आ इन्द्रुख सुव्रणी चोदयु खयं द्रु
 स्यवाहनं प्रापेरावणश्च द्दं तो गजानां नायकश्च यः ॥ दिग्धं दंतिनो मृग्य तमो ब्रह्मणं पयि तु प्रभुः ॥ अनेन तं
 मं प्रज्यतमाचार्य युनः ॥ १७ ॥ ब्राह्मणान्न लो जयिमा वस्वयं तुं जी तवाग्रतः ॥ एधं कृते गजेर्दंते सत्कृणा देवना

श्रुति तेनैतद्वृत्तिर्विर्लङ्गकार्यमारोग्यहेतवोपलेनवातदहेनस्यादिअत्रमाधिदानंमपित्रप्रणहरोक्रमेव
 यस्याप्लनज्ञाणपरिमाणप्रकारेणदृष्टव्यंवाहमितिद्वयस्यादनमेरावणमित्यर्थोऽप्युपकारकमिति
 मिश्रणादिनाविश्वाएकारकंपार्श्वइतिसमीपइत्यर्थः। मंत्रेपौराणिकेरित्यादिपौराणिकैः। राणादिनिर्म
 हितशास्त्रचोदितैःसंहितामंत्रविसर्गोवेदःसेवसेदितशासनाद्यास्त्रीअथवात्र्याशास्त्रंस्मृतिःतत्रचोदि
 तैः। एतदुक्तंनवतिद्वैदिकैःस्मर्त्तिश्चगजप्रकाशकैर्मंत्रैः। इति तेवगणपतिप्रकाशकावैदिकाःस्व
 शास्त्रोक्ताग्राह्याः। तत्रकेचनयह्यज्ञप्रकरणेदृष्टाः। तथाचैतस्मान्नोपिमंत्रोगणपतिगायत्रीविनाय
 कश्रांतिप्रकरणेदृष्टिता। अथवापौराणिकैः। खराणविदितैःतदेवप्रकृत्यनि। संहिताशास्त्रचोदितैरि
 तैःसंहिताशास्त्राणिमहाचारतादीनिसर्वेपुराणार्थसारत्वाद्धारतादीनिपुराणानि। सुप्रचोतचोदितैर्म
 त्रैःअथवापौराणिकाःअथसेदितशास्त्रोदितशास्त्रपरतत्रैकोमंत्रः। एरावणश्चउदितइति॥ गजदानमंत्र
 एवैकंज्ञाहोमयोरपिग्राह्यः॥ ॥अपरोमंत्रः॥ ॥चत्वारोदिगजावेष्टव्यवर्त्तकः। मंत्रांतरंउासुप्रतीकगजं १९९

कर्मप्रण. जीतनप्रण.

इत्वंसरस्वत्यासिषेधनंइदंस्ववाहनंश्रेष्ठंइदंदेवंइदंइदितेति। एतेमंत्रास्त्रिकल्पेनग्राह्याः। एतेषुमंत्रेषुसुप्रती
 कादीनिपदान्यवरद्विस्तिनामपुपलक्ष्यं। कानि॥ इतिप्रणमगजदानं॥ ॥अथपार्श्वस्फोटहरम्॥ ॥कर्म
 विपाकसंग्रहः॥ स्वरकोकादिर्मासानांनक्षत्रकःस्फोटकीस्वेष्टपार्श्वयोस्तन्निरुद्धार्थं। कर्त्तुं चोदायणं चरेत्
 अतिक्रूरकर्मयोगजपश्चाष्टात्रयुतम्। शिखं कल्पसूक्तं तु परिष्ठाप्यारुद्रविभनं प्रदक्षितं घ्राय्याधित
 रतम्येकं दद्यादृत्तिः कल्पनीया॥ ॥ इति पार्श्वस्फोटहरम्॥ ॥ कर्मविपाकसंग्रहः॥ ॥ चंडालाकृतपाणि
 छतडाडागाकूपकादिषु। चात्वापीत्वाचसं ब्रौं गेदाहवाचदसपादेयोः स्फोटयुक्तश्चनवतिकर्त्तुं सोत
 पनंचरेत्। गौहिरण्यं वासाश्च देयाः। कृत्वा उसारतः। कूपं पण्डितः। चंडालेन यजमानेन कारितं वाप्यादि
 सुअनातुरो ज्ञानद्वैतमसकृन्नियनैमित्रिकादिस्नानादिकर्म कृतं तत्सर्वं गदाद्यादिमात्रं। इत्यर्थः। इति
 हस्तपादतलस्फोटहरम्॥ ॥ अथाऽस्त्रीस्त्रनस्फोटहरम्॥ ॥ कर्मविपाकसंग्रहः॥ ॥ अथमयनुचर्त्तव्यं
 तमालिगमेवचासर्वं कीडतियानारीतमेवाऽनुसरत्वापि तस्यासुनयोः स्फोटाजायवेजननात्रैतमे

चरकं स्वतितद्रोगस्य यथातयोदद्याद्वाः पंचलवणं हरिद्रां धन्यमेव चोत्तमामादेश्चरं वैद्यजयेच्च न
 सति निष्कं द्वादशकं दद्याद्वाः पंचलवणं पंचमस्य विद्यादि। अथ मयत्तु सत्रं रमित्युच्यते च वैद्य
 णां जातनलिंगे व्यादिकां गाः पंचदद्याद्वाः पंचमस्य विद्यादि। अथ मयत्तु सत्रं रमित्युच्यते च वैद्य
 वणादीन् अपि विनवाद्यनुसरणदद्यात्तामसि वृषां इत्यनेन जातवेदस्य इत्यस्य सप्तपञ्चस्योऽनुवाक
 मय्याजिकी देवता उपनिषदत्र यथा दुर्गा विविधवायथा योगं देवताः स्तुष्टु प्रहं दः जपे विनियोगः
 जपसंख्या वाद्युतां जातवेदसे मुन्यासनो मम रतीयतो विदहाति वेदासनः पर्षदति दुर्गे निविशाना
 वेवा सिं धुडुरिताय पितामसि वृषां तपसा हलंती वैराघनी कर्म फलेशु दुष्टा दुर्गा देवी शरणमहं
 प्रपद्ये सुतरसितरसे नमः ॥१॥ अमे त्वं परयानव्यो अस्मां क्षिति रति दुर्गा निविशामि ॥ अथ यद्वा
 उद्गीतवृत्तौ कायतनया योऽथ विभ्रानि नो दुर्गा द्या जातवेदाः सिंधु न नावा डुरितानि पत्नी अमे अस्मिन्म
 न सा गृणोस्माकं बोध्यविता तच्छनी ॥४॥ मृतना जितं स दमा तुभ्यमभिंज्ये म परमा तं धस्य स्था त्रांस

200

संयोः २ पू



नमो भगवते

भगवत्पदं विदुः श्रीमान्मनः

मा २ पू १ मा ३ पू २

नृपर्षदति दुर्गा विभ्रानि हाम देवो अति डुरिताभिः ॥५॥ अथो धिकमी यो अथं रेखु सना खदोतां नयश्च वि
 स्वावाग्ने तस्य वै विप्रय स्वास्मस्यं च सोतर्गै यजश्च ॥६॥ गो लिङ्गं मयुः स्य निषिक्तं तवै इ विहोर रुसं च
 रेमाना कस्य षष्ठमसि संवसानो वैलवी लो क इह मादन्त ॥ इति स्त्री स्तन स्फोट हरम् ॥ अथ नाना
 स्थानां गस्फोट हरम् ॥ उपवासत्रयं कुर्यान्नो जये द्विशति द्विजात्र ॥ इति नाना स्थान गन स्फोट
 हरम् ॥ अथ तगं दर रोग शर्वि दानम् ॥ तच्च लक्षणं च कर्म विपाक सारं ॥ सगं दरः प्रांशु शीर्षं कि
 शो हं नासि वेधनः पंगुः पोशां कुश धरः पीठ सीनः ककु धृतः ककु धृषां गंत दयी वां पश्चाद्वा गे कृत्वा
 तत्र हतः प्रहार सुक्तः कर्तव्य इत्यर्थः अथ वा ककु धरे नमः ककु धृतं ककु धृतं तव हतः एतत्सु तादि
 विधानं नुपरि लाप्या रोग प्रतिमा धन विधवा लो को देवता तत्रेता दिशितम् ॥ इति सगं दर रोग
 शर्वि दानम् ॥ अथ गंड माल रोग प्रतिमा दम् ॥ तच्च लक्षणं कर्म विपाक सारं ॥ गंड रोग करेः षड्भिः शंख
 वक्र परस्वध शोपा शचाप शरात्र विभ्रान् अथ वक्र शीर्षं शिरो रुदः ॥ इति कर्तव्यता कलापुनः परिलाप

मार्तको देवता त्रेषादिना रोग प्रतिमादानं विधौ निरूपितम् ॥ इति त्रणमृत्विदानम् ॥ इति श्री विद्वत्
 सत्तजनद्वयै विश्वेश्वरविरचिते महाणवालिघाने निर्वधे कर्मविपाकपरिच्छेदे त्रणदराणि ॥ अथ वात
 रोगदराणि ॥ ॥ कर्मविपाकसंग्रहे ॥ देवानां ब्राह्मणानां च वाधना पहरा तथा ॥ घामिद्रोहाद्वतरो गी त्वे
 रस्पापि निरुति ॥ कृच्छ्राति कृच्छ्रै कृच्छ्रै तवां द्रायणमथा एरम्या यात आवातमंत्रं हि जपे वसुतं संख्याया प्रा अ
 मिरस्मी नृर्ववा पिजपे वसुतु द्यादपि ॥ कृच्छ्रादि स्वरूपाणि परितोषायां कृच्छ्रप्रकरणे द्रष्टव्यानि वात आवा
 तलेष जगत्तु मयो ज न ह्ये प्राण आह्वयिता आधरा अ न जा द्युत संख्या ॥ जपस्व यद्युत संख्याया हेम
 श्रा एवममिरस्मी यनया मि अस्पदेवता अति दारपी अग्रिह्वता नृष्टुष्ट दं विहितार्थे विनियोगः ॥
 अग्निमिजमस्मज्ज न वेदा हृत सो च द्युरथ तं आ मर्मा अर्क धप धा नृजसो धिमाने जसो धर्म ह विरक्ति
 नाम होम इच्छ मा जपे यथा शक्ति हिरण्यदानमपि कृच्छ्रैतः ॥ इति वात रोगहर प्रायश्चित्तम् ॥ अथ प्रका
 रांतरेण वात रोगहरमा कर्मविपाकसंग्रहे ॥ ॥ प्रकृत्यर्पितं धीतो ह्वति रोगी त्वे वरः ॥ नाम त्रयेण कृच्छ्रैतः ॥

२०१

जप होमं च कृच्छ्राय नमः ॥ अनंताय नमः ॥ गोविंदाय नमः ॥ इति नाम त्रयं मंत्राः ॥ ॥ अस्पना मन्त्रयस्त्वशि
 चकम्प पाना रक्ष मयः ॥ महा विष्णु महा नारसिंहो महा वरा दश्च देवता ॥ अतुष्टु गायत्री सुतला निह
 दांति ॥ विहितार्थे विनियोगः ॥ ॥ जप होमयोः संख्या द्या धनुसो रेण सङ्गं दिलक्ष्णं ॥ कल्पो होम इच्छं वा
 जं केचन लिङ्गपुराणां कं प्रवृत्तः शंखरुमापतिरिति नाम त्रयं वर्णयति ॥ इति प्रकारांतरेण वात रोगह
 रम् ॥ ॥ अथोन्मादवायुहरमा कर्मविपाकसंग्रहे ॥ ॥ मोहयि त्रापरा वसुतु के वसु विगर्हितं म
 सोन्मादवातयुक्तः स्यात्कृच्छ्रं चां द्रायणं तथा ॥ कुर्यात्सारस्वतं मंत्रं जप ब्राह्मण तर्पणमा मोहयित्वा
 रा अथात्र शिष्यकवेन सवस्थिता न पित्राचार्यसिस्वतं मंत्रं जपे राजा दीनमोहयि त्रा प्रताय विगर्हितं
 शस्त्रा निदितं वस्त्रे मसुना दिद्याद्यापनोदनादिनिमित्तं मंत्रेण यो नृक्तं रथैः ॥ कृच्छ्रादिलक्ष्णं कृच्छ्र
 करणं स्या यि सारस्वतो मंत्रो यद्वा दुहे पयाः सिकञ्चिदथाः परमं जगाम देवी कचमज नंत देवास्तं विश्व
 याः प्राशवो वदंति ॥ तानो मन्त्रे र्जन्तु हानो धेनुवर्गिस्मात्तु पशुधेनु ॥ शो अत्रा पिजप संख्याया वा यत्तु

सारेणाश्रुतादिकल्पना। ब्राह्मणतर्पणेनमिति कुर्यादित्युषंग। यथाशक्ति ब्राह्मणाश्च नोजयेदित्यर्थः
 ॥ ॥ इत्युन्मादवायुहरणं। अथ यत्तु वतिहरणं कर्मविपाकसमुच्चये ॥ ॥ अमिहंती यतांता च उपपुके परस्मि
 यावत्तद्वक्तव्यमनरः सर्वसं प्रियवेदनास्तीत्रामाभोत्यरुचिमाश्चनुवोतुतोतवेत्तद्वरीतदङ्गपुन्यार्थ
 महीषिदनमाचरेत्। कृच्छ्रातिकृच्छ्रैः कृच्छ्रीतवांदायणमथापरम्। उद्यन्मद्यजपश्चैव यथा ब्राह्मणतर्पण
 प्रानामत्रयं जपेन्मन्त्रारोगशाश्चर्यमात्मनः। सहस्रनामकं वापि सौत्रं समाधिधानतः ॥ असुतानं द्योविदेत्येना
 नामं त्रयं द्विजः। असुतवत्याह त्रयं प्रेद्रोगस्य शांतये। उरुमष्टकं जपेद्विद्वान्तो रोगाय पुन्यते। अमिहं
 तीक्ष्णतामिति इत्यादि। अत्र तोक्षतया उरुमोपलोगहरेतामिति यावत्। महिषीक्ष्वत्सादेयाः। प्रदद्या
 न्महिषीकृष्णांस्वत्सां जपयेन्न तेति ॥ ॥ ब्रह्मांडपुराणं। वचनात्। महिषीदानं मंत्रं क्रमश्चासकाशहरेद
 शितः कृच्छ्रादिष्वरूपं उरुमष्टकं प्रकरणे द्रष्टव्यम्। उद्यन्मद्यजपः परिनाशायारोगप्रतिमादानविधौ द्रष्टव्यम्। अत्र
 जपसंख्या उतंत्रितया एव सहस्रनामादीनि मपि नामत्रयस्यार्घ्यादिनिष्कारांतरेण वा नरोगहरेत्यर्थाय २०२

पञ्चमः किं

विष्णुसहस्रनामानि उरुमष्टकं च परितोषार्थानिरूपिताम् ॥ इति पञ्चाद्यातहरणं। अथ पञ्चाद्यातह
 रणं शानातपश्रोक्तां ॥ सत्तार्योपपन्नपानीच जायते पञ्चाद्यातवात्रानिष्कृष्टयमितं हेम सदद्याच्च द्विजान
 ये। आर्द्धवैष्णवं कुर्यादात्मनो हितमिच्छता। सत्तार्यानि दद्याच्च गोदानं मेत्रकास्ये च। निष्कृष्टरूपं परिमा
 णप्रकरणेनिरूपितं। आर्द्धवैष्णवं मिति। अस्यादीयत इति। आर्द्धीतदेव विष्णुदेवत्यादिभ्यश्चेन ब्राह्मणा
 त्रशक्तिनोजयेदित्यर्थः। सत्तार्यापानित्रीक्ष्वदीनि यथा लोपपन्नानि द्रोणादन्यपरिमाणानि देया
 नि। प्राणध्वरूपं परिमाणप्रकरणे द्रष्टव्यम् ॥ इति पञ्चाद्यातहरणं। अथ हिक्काहरणं। कर्मविपाकस
 मुच्चये ॥ ॥ अर्कवा ब्राह्मणश्च कृत्वा तद्दोमजपादिकं। महिषारोगसंयुक्तस्य त्वापस्यापुन्यते वांद्
 यणं त्रयं कुर्यात्। कृच्छ्रात्समाचरेत्। तामयिवर्णमिति च जपे कृत्वा समाहितः। तामयिवर्णमित्येतत्कृत्वा
 कृच्छ्रीभनस्फोटहरत्यर्थाय। जपसंख्या उवाधः। उमारेण सहस्राद्युवाताकल्पः ॥ इति हिक्काह
 रणं। अथ वातव्याधिहरणं। ॥ अस्यानिदानं वायुपुराणं। वातव्याधिमुत्तरेयीति शोषपाचमाहा ॥

नित्याप्रवेकदेमश्चेतिमिलित्वाद्यमपि रोगनिवृत्तिसाधनां चांद्रायणादीनिधरूपाणि कृच्छ्रप्रकरणेव
 गंतव्यानि। अजिद्वन्तृणीमदंष्ट्रपथाऽमघादिश्वासकासहरेद्रष्टव्याऽथयवविशेषः। नत्रमूर्त्तविनियु
 क्तं मंत्रं यथ्यमात्रयेति। अरुणाऽनुतर्दं अग्निना हविमययुतं पूरणीया। अथवाद्याधिशक्ताद्याधिकेचम
 णाऽयुतमाग्नेनाऽयुतंहोमः॥ इतिरूपितद्वयम्। अथप्रकारांतरेण रक्तपित्तद्वयम्॥ शातानपप्रोक्ते
 मद्यपौरतिपित्रीयाऽवद्याऽसर्पिष्विति। मधुना ह्वयते वैवसाहिराणं विमुह्ये। अद्यापि मद्यप्रायश्चि
 त्तानि त्रेमासिकादीनि षडष्टपर्यंतानि। अथवाद्यापेक्षया योज्यानि एकस्मिन् मासि माद्विद्वयं प्राजाप
 त्य कृच्छ्रपरिमाणनीयात्रैमासिकप्रायश्चित्ते माद्वसप्तप्राजापत्यकृच्छ्राणि नवंति एवमन्यत्राष्टहोत्रा
 ज्यमज्यदानं मंत्रस्तुत्रायाश्चित्तो माद्वसप्तप्राजापत्यकृच्छ्राणि नवंति। एवमन्यत्राष्टहोत्रकमप्यवतावुक्तः
 ॥ मधुदातमंत्रस्तु॥ ॥ उषश्चरसाहितश्वासकासहरेऽसिहितः॥ इतिप्रकारांतरेण रक्तपित्तद्वयम्॥ अ
 थपित्तरोगप्रतिमादानम्॥ नत्तद्वर्णचक्रकेष्ठुरोगे चित्यादिनाश्चलरोगप्रकरणोक्तमेव प्रापिविज्ञे

204

कर्त्तव्यम्

रत्ने प्रा.

यांश्च जाविधानपरिजाषायां रोगप्रतिमादानविधावातं को देवता तत्रेत्यादिना प्रपंचितम्॥ इतिपित्त
 प्रतिमादानम्॥ इतिश्रिपिद्विचष्टामजुतद्वशीविश्वेश्वरविचरिते महार्णवाविधाने निवृत्ते कर्म्मविषा
 कपरिहृदेपित्तरो गहराणि॥ अथश्लेष्मद्वराणि॥ नत्रशातानपः॥ त्रपुहारीवपुरुषोजायते श्लेष्म
 लसदा। अत्रवद्वद्याणामाल्पासाराणां स्रेयंकृत्वाऽथवेष्मनः। खेसीतपतंकृच्छ्रमिति मवृक्तं सांतपनंचरे
 त्रासांतपनलत्रणंकृच्छ्रप्रकरणे ल्यधायि॥ इतिश्लेष्मद्वयम्। अथप्रकारांतरेण श्लेष्मद्वयम्॥ शातान
 पप्रोक्ते॥ त्रपुहारीवपुरुषोजायते श्लेष्मलसदा। उपोष्य दिवसं सोऽपि दद्यात्पलशतत्रयमापलप्रमा
 णं परिमाणप्रकरणे वमंत्यम्॥ इतिप्रकारांतरेण श्लेष्मद्वयम्। अथविकृत्तसकफद्वयम्॥ यमः। नि
 त्याऽबध्नानविमुरः। कफरोगी जवेन एषरातवसमाप्नोति विद्याह नगवात्रयमः। पराववे श्लेष्मणश्च
 तिश्च समाधेयं त्वयः। तद्वान्तये मासमेकं लक्ष्यतरो। अथहसनमपाठ्यहोमश्चाष्टोत्तरादुतशानाम
 त्रयेणाकुर्वीत्वा ब्रह्मिणं च हवित् वित्रयावकप्रतस्तत्तत्कृच्छ्रप्रकरणो निहितम्। तैर्नियमैः संक्रमासंया

206

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

चीनांसेवसा॥ जानहि श्रीतशतंवनरेखोवरवत्सुरःस्माद्विषाअलिषया॥१०॥१२अस्मिद्रहाहणीधरस
 ख्यायस्वययेअहोरायेदिमते॥११अस्मिन्मन्त्रादिसिद्धदेवशयापरीणसाअस्माविश्वानिवासिता॥१२अस्म
 स्मन्तंअयाद्विधिब्रजेअस्त्रागोमतानवासिरीत्रेतिनिः॥१३अस्मादसुयारथोक्कमन्त्रेनपलुतःरासु
 रश्चयुतीयवा॥१४अस्माकमवमं॥कधिआवोदेवेधुमूर्यः॥वर्चिषेद्यामिवोपशिषा॥३॥मइतिकयानश्चि
 त्रइतिष्टकम्॥॥इतिप्रकारावरेणऽपस्मारहरहा॥॥अथऽपस्मारोगहरविनायकदानम्॥॥त
 अवोधायन॥ब्राह्मणद्याक्षिणेनक्षप्रसारीचवेत्ररः॥वक्ष्येत्तथ्यप्रनीकारंदानहोमक्रियादिति॥पलेनवात
 दद्वेनतद्वद्वेनवाडनः॥विनायकप्रतिकर्तृक्यविवर्णेनशोतनघः॥राजतंचतथानागसुपवीतंप्रकल्प
 येवातस्याप्यंगेप्रदेयानिरत्रानिविधानिवामाणिकेनप्रकुर्वीतवहुषीतस्पशोसने॥प्रवैकर्मडपेक
 त्राम्नैःषोडशतिहृदं॥यद्वाष्टदशनिः॥कुर्यादष्टानिवाध्रियत्रतः॥मंड्यस्यचउर्गंगवेदिकामापिकल्पये
 त्रात्रात्रैवैनायकस्यापिहृदिवासनसिध्यते॥ववर्चिर्ब्राह्मणैः॥सार्द्धमाचार्यः॥सर्वशस्त्रविदश्चयमेवतथा २७१

चार्यैर्धर्मज्ञैः सत्यवाक्शुचिः॥कलीनकश्चद्वद्वसर्वप्राणिहितेतरतः॥रात्रौजागराणंकवामघरात्रेवलि
 हरेत्रामस्यमोमेनमहितं तथाह्नीरोदकेनचात्राचार्यप्रयतोऽस्वामंत्रेणानेनसंयतः॥सर्वस्यादिशिते
 दद्यादलिं चमार्चकामिकां॥आदित्यावसवो रुद्रा देवाः॥तानि सर्वशः॥सर्वापिशाचाडाकियः॥पंथ
 देवताः॥अपस्मारादिदेवं च वेतालानैः ततः प्रथया॥वलिदानेन दत्तेन शांतिं कुर्वन्तु सर्वशः॥ततः प्रजाते
 विमलेखावा प्रह्वनवाससः॥रक्षिताः॥प्रणोमस्य उपवीतां॥छलीयकैः॥छंडा॥निदिहुष्वारिमेखलम
 दतानि॥चाकुर्यातेषु प्रकुर्वीतहीममं वैष्णवैश्चकैश्चया॥वर्चस्मिन् ब्रह्मवर्चं कुर्यात्समिधऽप्यज्जलकं॥टवि
 नायकं सखद्विष्णुगाणानां त्वेति मंत्रितः॥अध्वर्युर्द्विहो कंडे कुर्याद्दोमं समाहितं॥छंदोगः॥प्रथमि
 डे सम्यग्योग्यं समाजरेवाथवाणश्चोत्रे च कुंडे होमं प्रकल्पयेत्॥विनायकस्य देवाय सर्वत्र तस्मिन्
 यज्ञा समिदाऽप्यज्जलकं॥वाष्णं जल्येतमिवहि॥आचार्यप्रतिमां तांतु ब्राह्मणैः सह संयुतः॥आसनं वेदि
 कामधो वितानादि परिष्कृतं॥तिलानामुपरि स्थाप्य गंधधूप्ये च प्रजयेत्॥वक्त्रे च विचैः शुचैः कपूरैः

टकादिति उपचारैर्वोदशालिः नैवेद्यायश्चमोदकायथा देवे तथा चार्येष्पलंकारादिकल्पयेत्। आ-
चार्यः पर्याप्तत्वागणेशयप्रकल्पयेत्। अष्टपादितथाद्याश्चकार्येऽनृजिकावितम्या निवेद्यपार्वती
वापि देवदेवं मन्त्रेश्वरमाह्वयेत्। पर्याप्तत्वात् आचार्यश्चयमेव हि तथैव रोगी चत्वारः। उक्तं प्रजापतना
यकांगणानां त्रैतिमन्त्रेण तस्मिन् प्रवृत्तं घृजयेत्। उक्तं खोपावधाय ब्राह्मणाय हस्तकृतः। विनायक
प्रपन्नार्तिहरे विघ्नविनाशकः। ब्रह्मदेवैः पार्थिवैश्चर्वविघ्नविघ्नपरायणैः। ब्राह्मणस्यातिरेधेन यज्ञात्
मम वैकृतं। सर्वकर्मविपाकेन ह्यप्रसारो न ददादिकं। जायं वाप्यथवाधिर्यमनाश्रिकिं ब्रजनामपम्या
वदचार्या प्रमादेन रोगमाप्नुविनाशयः। वतर्णब्राह्मणानां वदद्यात्तत्त्वां च दक्षिणापवत्तवागणाय
तेद्वानिमन्त्रं सुखी च वेत्ता पलेन वा तद्वेत्तेत्यादि। एतल्लक्षणं परिमाणप्रकरणे द्रष्टव्यं। उक्तं मिति। उ-
क्तं श्रुंदादं विनाशः। दक्षमिति दक्षं श्रुंदादं च दक्षप्रीतस्येति। तस्य विनायकस्य विनायकवाहनात्
प्रिकमन्त्रमासेन त्यादिमन्त्रेण मासेन हरेण उदकेन सहितं विचित्रमन्त्रं लिख्यादित्यर्थः॥ ॥ वलि

दानमन्त्रमाह॥ आदित्यावसतो रुद्रा इत्यादिनां श्लोकद्वयनाहोममन्त्रैस्वर्कैरिति। स्वर्कैश्च शार्वकैर्वि-
नायकप्रकाशकैर्मन्त्रैरित्यर्थः। तत्र विनायकप्रकाशकामन्त्रो विनायकमन्त्रो न वयं हयज्ञे प्रदर्शिताः। होम
संख्याष्टोत्तरशतं। दिसु सर्वांतां शक्ताद्युत्तारेण कल्प्या प्रवृत्तिश्च इत्यादि। अत्र विनायकाधिवास
नैवेदिकालः। प्रवृत्तिदिशो यास्यात्। मातिसमवेत्तं सुदिदु वक्तुं वादिनिर्होमकारयितव्यं। वेदचउष्टयवि-
दामनावेखशास्त्राब्राह्मणेन तस्याप्यलावेन स्मिन्कर्मोण्याचार्येन योऽत्र तत्र स्वशाखावुत्तारेण।
धिवसने वेदिकालं आग्रेयादि श्रुंदादि धार्या। द्विष्टहोमचउष्टयार्णकारयेत्। एवमाचार्योऽत्र विक्रसस्ति।
होमविधाय घृणाद्विष्यते सर्वं धिवा सितो विनायकमन्त्रमां पुनश्चोऽष्टोपचारैः। घृजयेदित्याह। आचार्य-
प्रतिमां तत्र विद्यादिना। नृजिकावितमाष्टपादिनैवेद्यार्थं कारयेदित्यर्थः। विनायकप्रपन्नार्तिहरेत्या-
स्य रोगमाश्रुविनाशयेत्। नैवेद्यायश्चमोदकायथा देवे तथा चार्यः अर्चितायाः प्रतिमायाः।
इत्यप्युक्तं रोगहरविनायकदानम्॥ अथाऽप्रसारमन्त्रदानम्॥ तत्र लक्षणं वक्तुं केषु उद्योगे धित्यारच्यम्

लहरश्चरणे दर्शितमेवात्रापि विज्ञेयं प्रजाविधिषु परिनायां रोगप्रतिमादानविधावातं कोदे
वतातत्रेत्यादिना प्रदर्शिताः ॥ इत्यप्यस्माररोगमूर्तिदानम् ॥ इति श्रीपेक्षितहामजसद्विद्विषेश्वर
विरचिते महर्षिवालिधानेकर्मविपाकपरिहरे अष्टास्माररोगहराणि ॥ अथ शिरोरोगहराणि ॥ शातात
पञ्चोक्ते ॥ नागद्वारी च सततं प्रकृष्य शीर्षरोगवात्रा तस्य प्रलथनं दद्यादुपोष्य सत्रवासरमा नागशीसां ॥
इति शिरोरोगहराणि सदानम् ॥ अथ प्रकारेतराणि शिरोरोगहराणि ॥ कर्मविपाकसमुच्चये ॥ शिरोरोग
रोधी शिरसि रोगवत्प्रजायते नरः ॥ कृच्छ्रान्ति कृच्छ्रं कुर्वीत चांजयपमथापरम् ॥ प्रकारेतराणि शिरोरोग
हराणि ॥ अथ कर्मविपाकसंयद्देहं शिरोरोगहरम् ॥ प्रायोपवेशनादीनां ब्राह्मणाद्यां गकाराणां
त्राशिरोरोगमुत्प्रेष्यान्निकृतिश्चास्पृश्यते ॥ गीहत्यायाजतं कुर्यात्पञ्चद्विप्रलोकनम् ॥ उच्चैर्जपे
त्रैवहोमं कृष्णदंडसंज्ञकः ॥ स वेदित्विषेधः ॥ इति कर्मविपाकसंयद्देहं शिरोरोगहरम् ॥ अथैकांश
शिरोरोगहरम् ॥ नारदः ब्रह्मचारी यदा श्रिया किञ्चिन्प्राप्ते विधेयः ॥ एकांशेन शिरोरोगी त्वतीत्या

२०९

संस्कृतम्

हनारदः ॥ अह्नीत्यां तमिस्रनेन मधोत्तरशतं जपेत्तु रुद्धतायां च तेनैव बुद्ध्या च तथैव दिग्ब्रह्मनिप्रदद्याच्च वि
श्राद्धादत्राचो जयेत्सिन्धुपात्रे विशेषतः इति सुवर्षं जतपात्रमतिरिक्तं सिन्धुपात्रो जने रोगनिशानं विशेष
तो सिन्धुकोस्पपात्रो जने तमिस्रः ॥ अह्नीत्यां तेनासिकाग्रहरे निमित्तं परिलोपायं रोगप्रतिमादानविधौ
ब्रह्मं बुद्ध्या च तथैव ह्नीति ॥ अष्टोत्तरशतमिस्रः ॥ चरुणां श्रोत्रशतं हतेन चाष्टोत्तरशतं अत्र समग्रं
कर्मैवेन तु प्रमेकं ब्रह्मनिवेद्य शास्त्रे शिरोरोगहरत्वेनोक्तानि ॥ इत्येकांश शिरोरोगहरम् ॥ अथ सूर्यावर्त
हरम् ॥ शातातपञ्चोक्ते ॥ अथ भस्मापिहरणात्सूर्यावर्तः प्रजायते तेन सूर्यः प्रदातव्यं निष्कं कस्ययथा
विधिं निष्कं परिमितं सुवर्षं निर्मितं सूर्यप्रतिमां दद्यादिसूर्यं निष्कं लक्षणं परिमाणं प्रकरणे सहायि ॥
इति सूर्यावर्तहरम् ॥ अथ शिरोरोगघ्नयज्ञोपवीतदानम् ॥ एतन्निदानं यद्युपुराणं ॥ ब्राह्मणह इति
शिरोरोगीति अत्र निष्कृतिर्द्युपुराणं ॥ उपवीतं हरण्येन निर्मितं सुपलादितः तदहं न तदहं न यथा
विसवतोपिवचनरीयं राजतं च तत्रासंख्यया कृतम् ॥ ब्राह्मणाय ब्रह्मविद्ब्रह्मो विद्याय निवेदयन्मंत्रेणा

270

ਜੁਲਾਈ ੨੦੨੦

[illegible]

[illegible]

२११

[illegible]

तथिवास्वाहोतं कर्मसामिदादिशोकमर्मेनिर्वृत्तैः पश्चात्प्रणीतामोक्षलक्ष्म्यापितं प्रणीतापात्रविमर्शनेन खर
 होक्ता विभनेन कुर्यादित्यर्थोपपन्नोक्तकर्ममाणं तरिकं कुर्यादित्यत्राह ॥ ततश्च क्लृप्तं धरः सुक्तमात्मा
 मुनेपना तस्मै ज्ञतवते दद्यात् करिणं तु सदक्षिणं मंत्रेण नेन विधिवत् प्राप्नुयात् विशेषतः। सुयतीकमने
 दत्तं सरस्वत्यातिविचनम्राष्ट्रस्य वाहनं सत्त्वं देवेभ्यश्च जितम्रादनेना निनदत्तेन सुखरो गोविना शयात्र
 प्रहृष्टां सोऽप्येदं ततोऽर्जुन तव धृतिः ॥ इति मखरोगद्वयगजदातम ॥ अथ जिह्वारोगद्वय ॥ आतातप
 प्रोक्तो ॥ पक्वान्नसुरणं च वज्रिह्वारोगी प्रजायते ॥ गायत्र्या सुजपेन ह्येदं शंशुं कुर्यात्तिलैः जपकरणाश्च कृ
 गायत्र्या सुतजपस्यैकं कृत्वा कृपया प्रायत्वा तत्र जपस्त्वेदं शंशुं कुर्यात् कृत्वा गायत्र्या निदं द्वादशं सुजपेन कुर्यात्
 कृत्वा स्वरूपं कृत्वा प्रकारेण दृष्टव्यम् ॥ इति जिह्वारोगद्वय ॥ अथ प्रकारांतरेण जिह्वारोगद्वय ॥ कर्म
 विपाक समुच्चयः ॥ परेणां दुःखकरणं त्वद्वदत्तं तापणं जिह्वारोगी तथान्येषां पक्षपाताच्च संसदि जि
 ह्वारोगी च वेदस्येव विवाति जायते पराकाङ्क्षितं यैवेव हेमः कृष्णोऽसंज्ञकः कायेन चित्रं सत्कृत्य जप

२१२

जिह्वारोगः स्वरूपं दत्तं तापणं ॥ अथ प्रकारः

हेमं सथैव चात्री दानं च तथा दानमौषधस्य च संस्मृत्य सर्वदेति ॥ एतच्च पदं काकाक्षवटतयवसं वध्यते
 असकृदर्थोऽर्जुन कुर्यात्सकृद्वृत्तलाभणं चैव ॥ पश्य पातोऽप्यवहारिणः पूराकलक्षणं कृष्णोऽर्जुन
 मश्रुपरिणाया सुदीरितः कथानश्चिप्र आनुवदितिसंक्रममपस्माररोगद्वयप्रकरणेन दर्शितम्राष्ट्रनेन सत्त्वेन
 जपहोमोश्च कर्तव्यम्राजपहोमयोः संख्या व्याधिशक्ताद्यनुसारेण श्रोतृशतादिकं कृत्वा सत्कलवि
 षमस्य सत्त्विकानां वदति ॥ वरुणदेवसेवि सुपलक्षणं ॥ अतः स्वशाखासमाघातैर्घासुणेशचार्यस्त्वानिषकं
 कृत्वा ततः स्मार्त्तैरनिषेक कर्तव्यं स्मार्त्तैश्च मंत्रैः नवग्रहप्रज्ञाप्रकरणे दर्शितम् ॥ इति प्रकारांतरेण जिह्व
 रोगद्वय ॥ इति श्यावदंतद्वय ॥ अथ निशुरताजिवादिद्वय ॥ आतातप प्रोक्तो ॥ परेणां तर्ककरणसि
 अशक्तिप्रजायते ॥ स्वरोक्तिद्वयप्रकरणे दद्यान्मोक्तिकोक्तं च नोस्वरोक्तिनिर्मात्रोक्तिनिर्मात्रोक्तिघातसंखा
 नवतां स्वाहास्यप्रकरणे शरोहिमं जननास्यप्रकरणे शमोक्तिकोक्तं च नोस्वरोक्तिनिर्मात्रोक्तिनिर्मात्रोक्तिघातसंखा
 शुरताजिवादिद्वय ॥ अथ मूत्रकृच्छ्रद्वय ॥ आतातप प्रोक्तो ॥ मूत्रोच्चावधमभैव तस्येवं निःकृतिः स्थित

म. ३

तेनाकार्यविशुद्धार्थयतिचां द्रायणत्रयं द्रतातेयस्वकंदद्याः सौवर्षपलसंयुताः इमंमंत्रसमुच्चार्य
 ब्राह्मणतं विमर्शयेत्तयतिचां द्रायणलक्षणं कृच्छ्रकरणो निरूपितो ॥ तथा पललक्षणपरिमाणप्रकर
 णे ॥ इमंमंत्रसमुच्चार्य पुस्तकंदद्यादिसत्रयः ॥ तमेवदानमं वमाह ॥ ॥ सरस्वतिजगन्मातः शश्वह्लाधिदे
 वता ॥ दुष्कर्मकारिणं पापं रक्षामो परमेश्वरि ॥ इति मूकबह्वरम् ॥ अथ मूकबह्वरतिलपददानं ॥
 वायुपुराणे ॥ ॥ स्वरूपघातव्रवीवाचं दत्तामूकः प्रशस्पतो वृष्यामितस्वतीकारयेन संपद्यते सुखावा
 वा दत्तायैर्घृतज्ञानं तरेणेव ध्येयं ॥ पुस्तकदत्तावाः कुर्यात्स्वर्षमयं पक्षपलाहेन तदद्वैतः ॥ यथा बितवत
 सम्पत्तिवशाथं न कारयेत्तदद्वैतः पलाहेनैर्पथः ॥ पलस्वरूपं तद्व्यमाणाढकचरूपं च परिमाणप्रकर
 णे द्रष्टव्यम् ॥ रक्तवर्षणसेवेष्टं ताम्रपात्रपरिचर्यात्ताम्रपात्रं परीमाणं पलामष्टकं विडः ॥ पीतवर्षणसेवेष्टं
 पात्रं तं छविनिक्षिपेत् ॥ आढकद्वितयोन्मानतिलराशौ प्रयत्नतः ॥ उपचारेः षोडशः रसायः सर्वशास्त्रविज्ञा
 रक्तचंदनमुष्पाद्यैर्मंत्रेणानेन सज्जयेत् ॥ पद्मरजामं वमाह ॥ ॥ ब्रह्मणश्च नमस्तुभ्यं विष्णो रमितना तिस्रः

२१३

अतिश्रीतिकरं ताणोस्वथारुद्रश्च ते वद्विघ्नं मम हृदये सर्वज्ञेशविनाशकमृारक्तचंदनमुष्पाद्यैः स
 जानंतरक्तवैष्णवाह ॥ अग्नेयं दिशि वैदोमः कर्त्तव्यं द्रव्यमंत्रकः ॥ समिदाज्जपिलेष्टे वसवित्रा ॥ अहरेण तु
 समिधो मंत्रकुर्वीत सर्वे रोधं गप्रशांतये ॥ अज्जपेहो मम श्च कर्त्तव्यः ॥ श्रिभूमिभ्याम्यज्जवा तिलानां यज्जं
 तिव्याद्वीतिल्यापिवा ॥ अग्नेयं सत्तरदिशा गेलशस्यापनेत वैशं सज्जकतविधनेन चाप्रतिषेकादिका
 रयेत् ॥ अणीतामोक्षपर्यंतं कर्म कृत्वा विधानतः ॥ तस्मै ह्युत वते पदं दद्यात्सृक् च वृषं रवात्रा ॥ वेदनामपि
 सर्वेषां यतस्वर्षी कारणम् ॥ विशेषश्च ततो ब्रह्मा सरस्वसाहरे रपि यथायाचो निरोधेन वै रूपं मम देहं
 स्वरूपघातं जनीत्रा मुखरोगाकरं तथा ॥ त्वेतेर्बन्धाश्च यवद्यत्र साविका शिवायतः ॥ त्रिदशादप्ययो देवाद्
 विष्णवे च यावुवापि खं देवा तु तस्य माचार्याया तिस्रिभिर्मात्रैस्तु स्वमंत्रप्रजत्वस्वरसे दाहिष्यतो एवं
 पद्मोद्भवं प्राह नारदाय महात्मनो ॥ अग्नेयं दिशि वैदोमश्मादिपद्मस्थापनाप्रदेशादग्नेयां समिधो
 मिसावित्रा ॥ अहोमंत्राः सच परितोषायां रोगप्रतिमादानविधामसिहितः ॥ समियज्ञियाः ॥ अमृहो

नविन्देवानामितिमेवः अस्पृक्षत्सकृन्निःसृत्योदेवताविष्णुप्रच्छदः॥ आद्यहेमिवित्तियोगः॥ ॥ विन्देव
तानांमुदगादनीकंरुमिन्स्यवरुषस्याग्रीत्रायाबाष्टयिवीर्षतरिन्देसृत्योत्ताजगतसृत्यवस्थातिल
होमियतद्रेयनयाग्राहतिनिर्वातवेद्यतद्रेयस्यासर्गकृन्निःइन्द्रोदेवताहृतीच्छदः॥ तिलहोमविनि
योगः॥ ॥ यतश्चन्द्रयाचिमहेतनोअलयकृन्निम्येदवत्कृदिःअवतन्नुतयोविद्वेषोविमृष्टोनाहृती
नामप्यादिनवयदयजेदेवतावास्तनप्रसाविनिस्सपितष्टाहोमिन्स्योच्युमेकमष्टमुरशोतंसदसर्वाप्रवेति
नविधननेतिअतिषेकप्रकरणोक्तेनविधनेनासचास्मानिनेक्यदशोतिप्रकरणेदशितप्रप्रणतामोक्षप
र्थतमितिअणीतापात्रस्थोदकविसर्जनपर्यन्तकर्मस्वास्वोक्तविधिनाकृत्विर्थः॥ दिवानामपिसर्वेष्टामि
त्सारस्याहविष्मत्तस्यथात्तुव्यमृत्पयदानमेव॥ ॥ इतिषकृत्तदरतिनपयदानम्॥ ॥ अथसवलद्वकृत्
हस्त्र॥ ॥ कर्मविपाकमेव॥ ॥ विन्देवाधर्मशास्त्राविक्रणीयाद्विज्ञानरुअधीतनाशमायातिजिज्ञायास्व
तननवेष्टा॥ ॥ अपरिस्फुटवक्तोवाजिज्ञायांयणवानपिहृष्टाः॥ तिरुह्योक्तवीतवाद्यायणमथापिवास्वकंता

२१४

मनैःशरीराविरुद्धेनस्वरभेदजनकदुरितनिवृत्तिपूर्वकस्वभेदज्ञानविनाशद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नापेक्षसङ्कोकसाधकः
नानविश्वेतिनिमित्तप्रवक्ष्यत्कृत्यप्राप्तिकारः अयुनेत्रयैर्नवीकारः॥

मन्निवर्णाख्यंजपंवेवायुतत्रयांदद्याद्विरुणंवित्रेस्योत्तोजनंस्वशक्तिः॥ विन्देवाधर्मशास्त्राविक्रणी
यादितितत्रकाध्मपकश्चर्यः॥ कृष्टाः॥ तिरुहृत्तल्लानिहृष्टप्रकरणेदशितानिपानिप्राधिरुत्त
द्युतावेनसमस्यानिष्पन्नानिवायोज्यानितामन्निवर्णामितिसूक्तं॥ स्त्रीस्वनस्फोटद्वरेतिहितम्॥ ॥ इतिस्व
लद्वकृत्तदरम्॥ ॥ अथगङ्गद्वरसरस्वतीदानम्॥ ॥ तत्रवायुपुराणे॥ ॥ वाग्विरोधंयुरोःकृत्वातवेद्वन्वे
देवांशानस्यवक्ष्यतीकारदानेनसपितापितृमांसेलोहैर्नैतदहेनतदहोर्हैनवापुन॥ सरस्वतीतुप्रतिमां
योद्गजवत्तथ्यरावरहेवाहस्यस्वचविष्टतीदक्षिणकरोमुखकंवाः॥ लयवामेदक्षमर्नेदसवाहनीआतिशुभे
णारोप्येणकृत्स्नस्वर्णवासनेप्रकुर्वीततथासोमंमौर्वर्षपदाभुष्टमग्राकृत्स्नस्वर्णानतांमादिमिथितैर्नरो
प्येणकृत्स्नस्वर्णवासनेपीठंविभ्रयातस्योपरिसौर्वर्षपदंन्यसेविसुर्धः॥ पदस्योपरिस्संस्थाप्यदेवीवर्णेश्च
रीपरांमुक्तादामसमायुक्तोमुक्तवस्त्रेणसंयुतांवापाश्रयोदिमंत्रोक्तप्रजयसीतिवैतुलैश्चेतपुष्पैश्चेत
गंधैःसकृत्सविष्टिपूर्वकम्॥ वागीश्वर्यादिमंत्रैरित्यद्वाग्रदंत्यविवेतनानीतिक्वद्वयवागीश्वरमंत्रः॥ ॥

कनरः
को ५

१८८५-८६

२१६

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

सवेनाः क्षेत्रशतघसुताताः कल्याजापहोमोचेतिचशतेनसुनराग्निश्चदुरादिसस्यमंस्सपन्नपदोमोसमुच्ची
यतोऽथयमंनो जन्मश्रमनः तिमिदमं वससा वेदमोऽदेमेदवीताजपहोमयोः संख्यानुप्रवृत्तिवसानंम
दासौरेणकुर्व्यास्तानीयद्रयंचदुग्धाज्यमश्चिदुरं सपुष्पतीर्थदिकानियथाशक्त्वापपन्नानि ॥ इतिनेत्र
द्रयद्वयम् ॥ अथप्रकारांतरेणनेत्ररोगहरम् ॥ वृत्तचौरस्तुप्रसूजायतेनैत्ररोगवाञ्छाउपोष्यसंदद्याद्वेष्ट
तत्रैवंविधानतः ॥ वृत्तत्रेणविधिश्चद्वयंरोगहरणोद्वयम् ॥ इतिप्रकारांतरेणनेत्ररोगहरम् ॥ अथश्राव
द्वयम् ॥ अथत्वंनामप्रतिवहदृष्टिर्ब्रह्मासुपाटितनेत्रत्वान्कांश्चत्वेवा ॥ शातातपप्रोक्ते ॥ पितृद्वयेतना
हीनोमातृहंश्रः प्रजायतोनस्कंतेप्रकुर्वीतप्रायश्चित्तंयथाविधिः चेतनाहीनोनिश्चेष्टोनिष्ठद्विष्टश्च
पिवक्ष्यमाणप्रायश्चित्तमेवरोगनिष्कृतिदेतुः नरकोतेअथः प्रजायतइत्यत्र्याः प्रायश्चित्तमाह ॥ यज्ञाप
निकुर्वीतत्रिंशच्छात्रविधानतः ॥ ब्राह्मणैकारयेत्याने सुवर्षपलसंख्ययास्तोरौप्यमयचैवतांघपात्रं
प्रह्वैवत्रापलसंख्यापलेनेत्यर्थः ॥ सूतोपिलेनेवर्षवदिति ॥ पलेश्चवर्षादिर्द्विंशत्यावातांघपात्रंवेन्नवेति

२१७

नील - कपिलाक्ष

॥ परितापयांश्चकारेणेत्यर्थः ॥ एतच्चपात्रं वक्ष्यमाणं वासुदेवमूर्तिस्थापनार्थं पलस्वरूपं परिमाणप्रकरणेनिरूपि
तमस्तथाचवक्ष्यमाणनिष्कस्वरूपमपि देमनिष्केणकर्तव्योदेवश्रीवत्सलोद्धनः ॥ पदकलेनसंविष्टश्चजयेनंवि
धानतः ॥ नौर्वाहजयदातव्यासर्वापस्करसंयुताम् ॥ नौकेसुपलक्षणं सौविहोप्रतिमाचहातव्यासोपस्करो
नौकादंउः सोपिसौवर्षपवात्तं वासुदेवंविधानतः ॥ धृजयेसुक्तां प्रजाविधानंतुपरिनाषयाष्टविधनस्यउ
रुषस्रकविधमस्मात्तिस्रदक्षितमंत्रायाक्रमः ॥ तांघपात्रेवासुदेवमूर्तिंसेस्थाप्यतस्याधस्तात्तावंसं
चोपनिष्पवासुदेवंप्रवृत्तिप्रकारेणसमस्यर्जनौकाविसदितां वासुदेवप्रतिमां ब्राह्मणायदद्यादिति ॥ द्या
नमंत्रमाह ॥ वासुदेवंजगद्वाह्यसर्वसत्ताशयस्त्रिताम्रापापकर्मणिमंत्रंमोतास्याश्रिततारकाइत्युदी
येप्रणम्याथयत्रालुणंतं विसर्जयेत् ॥ सुदीर्यमंत्रमुच्चार्यप्रतिमादिकंदद्यात्तांघपात्रमप्यविसर्जयेदित्यथ
अन्येसोपियथाशक्तिविधेस्तोदक्षिणादिशः ॥ इत्यंश्वद्वयमेतनाहीनद्वयम् ॥ अथनीललोच
नद्वयम् ॥ अथकपिलाक्षद्वयम् ॥ शातातपप्रोक्ते ॥ रीतिहकपिलाक्षस्याज्योष्यदिवसद्वयशरीरति



पलशतं दद्यादले कृत्य द्विजातयोः ॥ रीतिर्माता वप्रकृतिको धनुर्विशेषः पितृलिकमिमुच्यते ॥ पलश्वस
पंथरिमाणप्रकरणे निरूपितम् ॥ इतिकपिलाक्षवहरम् ॥ अथमेददृष्टिबहरम् ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ ॥
उच्छिष्टस्य आदित्यं प्रयेयं स्मनं वरेण मध्यगतं मथ्यास्तं चक्षुः ॥ तस्य हृष्टवसत्रा नक्षत्राण्यथवा चंद्रस
सवेमैददृष्टिमुक्ता ॥ अत्र निरुक्तिः ॥ अर्कदृष्टराणे ॥ दृष्टे नक्षत्राणि मित्ररश्मिना ब्रह्मनाशने ॥ कृज्यादयुतं सम्यग्
तिशस्त्रविनिश्चयादद्यादनीचवेरकवासं मिवाक्षिणां तयो रोगाक्षिरेचरुष्ट तस्यां प्रत्येकमयुतं कृज्यात्रो रोग
स्यत्वे तदहं करुणा दृष्टे तेनेति मिलित्वा ॥ युतमेव्या प्ररणीया होममंत्रस्तत्र द्युतिनिमद्वति ॥ सचपरिताषाभा
रोगघतिपादानविधौ प्रदक्षितः ॥ अन्नदानं वा होमस्य स्वस्वावासासीति वदुवचना त्रिचो नन्दसानि ॥ इति मंद
दृष्टिबहरम् ॥ अथ त्रिमिरद्वरम् ॥ देवद्विजगृहीतार्थे षण्णस्थाने च संप्रिते ॥ प्रदीपं संजायिवा तु तिमिरव्याधिमावृतवे
व रूपप्रकाशने मंत्रैरलिमं अजलीततः ॥ गात्राणि प्रोक्षयेत्तस्मात्पुन्युक्तोऽयं किं विधाया ॥ महं सकलशस्त्रानमीश्वर
स्याधिकारयेत्ता देवद्विजगृहवति देवद्विजगृहद्वेषणस्थाने च रणप्रवणा ॥ दिस्थाने च तु पथादेव रूपप्रकाश

या

२१५

२१५

कैर्मंत्रैः गुणवचनेन रूपार्थेन निरूपणं च तनेन प्रकृष्टप्रकाशना विद्योपलभ्यते ॥ अतः मुख्यप्रकाश
कैर्मंत्रैर्जलमसि मंत्राणि नेत्रप्रधान्या निनेत्रप्रधान्या निमुख्या ॥ अतानि यो हयेद्या वरोम निश्चिः ॥ एतदु
क्तं वार्तामोरमंत्रैश्च प्रतेमे नृशालिनमद्योतरशताद्यादृष्ट्या अन्तिमंत्रिते ननेत्र प्रधानं मुखं प्रहालयो
दितीतत्रैको मंत्र उच्यते ॥ त्वमोरः परिनाषा रोगघातिमादान विधौ प्रदर्शितः ॥ अन्ये महासोरमंत्रोपरि
ताषायामेव निरूपितं प्रातः प्रातः रश्मिश्चक्रुर्वा दितिक्रियां उहो मे निदासं त्रयो दर्शितः ॥ यो मे देहीति च
वयः सुवर्णोति च मंत्रो नयनमूलद्वरे प्रदर्शितौ ॥ एते च मंत्रविकल्पेन ग्राह्या एका कार्थी स विकल्पे शनिनि
न्यायात् ॥ इति त्रिमिरद्वरम् ॥ अथादिवेदनाद्वरगस्तद्व्युत्पन्नं ॥ पश्युराणे ॥ ॥ परेषामक्षिरे ध्वनजायते ह
द्विदेना वक्ष्यामितत्पत्तिकां ब्रह्मणा साधितं चरा ॥ पलेन कारयेद्देवागरुडं विषुवादनम् ॥ राजतैलस्य
प्रापद्वैरवनद्वै सुविद्युतौ कर्तव्यं साक्षिगुलं ॥ एकास्यां प्रकल्पितं ॥ पादयोः चूर्णकटेरद्वारं पादिक
त्यये शमौ किंकुर्कवैद्यं निरूप्ये ॥ वक्ष्ये नाना विधैर्नैर्दमलं कृत्य मुना कृतम् ॥ स्थापयेत्तुरतो विह्वल्ये

त्वर्थपक्षिगक्षिपात्रवेदं देवां गच्छन्तं वेदविद्याविशारदां गंधपुष्पाक्षतैर्वैश्वैर्वणीतवाहणोत्तमसंप्रजये
 तस्युचिर्वैश्वगंधपुष्पाक्षतानादिस्निहोमश्चतत्रकतेद्योमंत्रैः सहाचकैः शुक्लैः यद्वर्णरुखाय व्यासमिदं ज्ञापि
 लादिसिः अमे प्रतिष्ठां कुर्यात् अथ यद्योक्तविधानतः विष्णुपुरुषश्रुतिविष्णुलये विष्णोः धरतस्थापयि
 तैतकर्म कुर्यादित्यर्थः अथवा शालयामश्च कृतकार्यं मंत्रैश्चावाचकैर्गुरुप्रकाशकैः मंत्रैरिति वदुवच
 नं च शालयामश्च पल्लवाणां तत्रैकोमंत्रो मनोजवाप्रयमान इति अश्च नमोऽर्गवक्ष्ये सुप्रणीदे
 वता अमुं पुत्रं हं वः वसावागायत्री हं दग्धरुडे देवता विदितार्थं विनिर्गोः ॥ प्रसिद्धानां यद्वैश्वदेव्यं
 पश्चाद्यधीमाहि तन्नो गुरु उच्यते दयात्रा समदा ज्योतिना दिति रिति आदि देवतस्य वद्रीह्या गृध्रं ते होम
 संख्या च प्रति दद्ये मष्टोत्तरात् ॥ एवं संप्रज्य दुवाचा दंडुरो दित्यत्र आह ॥ पुण्या दवाचनं कर्णं बालणं
 दपारगैः तस्मै कृतवते द्याहोरीधीत्यार्थमाह तं सत्त्वं संप्रज्य विधिवदृता क्लेशरकादिति मंत्रेणानेन
 विधिवप्राप्नुस्वाद्युदमुले पतव्य पुण्या दवाचनं दानानंतरं कार्या दानमंत्रमाह ॥ देवदेवं जगन्नाथ तव ह्यी

२१९

अक्षिरो ग ४८१ ४३५४ नक्षत्रा २२ ज्योतिषा १०४

प्रियपरायणो वाहनस्य प्रदानेन हरकर्म विपाक उश्र अक्षिरो गं जगन्नाथ नारायण जगन्मयः पुण्यं वाप
 टलं वा पिकावरकमथापि वारकं वाप्यथरक्ताख्यं तथा बुद्धमथापि वानतो विष्णुश्च विष्णुश्च विष्णुश्च विष्णुश्च
 सिः स्वात्वा विधानं लो ज्युषि वा सुवीतवतिमानवाः दानानुत्तरं स्नात्वा पुण्या दवाचनं विधाय ज्यवे द्वाणी कृत्वा
 विधानं लो ज्युषि वा बुद्धतिः सा दंडुं जीतियथैः पुण्या दवाचनं कार्यं मित्रपत्रैव वाग्निदितो आ ज्यवे द्वाणी पुत्रं ह्यो
 उषुगणे विहितं मंत्राक्षिरो तव गे गाना माज्यं कमलसंयुतमाद द्यादिवायविधिवत्तदो गस्य समुचयेति आ ज्यवे द
 णमंत्रं सकाटिष्ठं लदरे प्रददितिः ॥ इत्युक्षिरो ग हरगुरु उदानम ॥ अथ नक्तं ध्याय हरगोपालमूर्तिदानम् ॥ वा
 हो नक्तं ध्यायेत् योगवानयनद्वये करोति शुभल प्रदो न स्य व ह्यमि निष्कृतिं विष्णोऽर्गो पवे पश्य स्य स्यात्काय
 सक्तिः सुवर्णेन धति कृतिं विष्णुवादननत्परं मावदीपी उकसीयुकां हि मुजा सुवनो वरी मकारं विधायुता कारी
 प्रदास्य सुचि वारिणाम् व ॥ एवैश्विवाच गंधमाल्यैः समर्चयेत् तं नीलोपरि संस्थाप्य देवैश्च त्वा सुसारतः आचर्य
 सर्वशास्त्रो वेददेहो गायत्रिः प्रजावमूलमंत्रेण बुद्ध्या दित्यस्य तर्कितः वाक्ता सुसारतो गंधमाल्यैः समर्चयेदित्य



वरुणः प्रजां च मूलमंत्रेणेति। मूलमंत्रो द्वारश्लोकश्च मंत्रशास्त्रे। कृत्वा मध्यगता भ्यामगोप्या यत्नमध्यगः। गोपी
 जनवकरा सुनीयस्वाहा। स्मरादिका। उद्धृतमंत्रः। श्रीकृष्णाय गोविंदाय गोपीजनवल्लभाय स्वाहा। अस्यान
 रायणः ऋषिः गायत्री त्वंदः गोपीजनवल्लभा देवता। विदितार्थविनियोगमहोमं च तत्र कुर्वीत समिदा ज्योतिर्ले
 रापि। इदं विष्णुप्रतिद्विस्तुर्विष्णोर्भुक्तमिति क्रमात् मंत्रोऽष्टोक्तमर्गेण जामे संस्थापनं संवेत्तु। कद्रुया मूलम
 त्रेण विधिसंपादितं च र्द्विध्यानामोपयंतं कृत्वा देवंप्रपूजयेत्। देवस्य हृदयाने वेद्यं दविः सर्वसंमतः। इदं
 विष्वादेयो मंत्राः क्रमेण समिदादिहोमं प्रलावतीत्यर्थः। समिदो माननतरं हवे किं मूलमंत्रेण विधिसंपादि
 तं च यदोक्तप्रकारेण पक्वं च खंडं वा। पश्चादाज्यादिहोमः कायो। होमसंस्थापनं दृष्टमष्टोत्तरशतं इदं विष्णु
 रिह्यस्फोक्ता षड्विंशत्ययदयज्ञप्रकरणे दृष्टमष्टोत्तरं विष्णुप्रतिद्विस्तुर्विष्णोर्भुक्तमिति तयोक्तदीर्घनामत्र
 षिः त्रिंशो देवता त्रिस्तुत्रप्रहं दः। क्रमेणाज्यतिलहोमयो द्विनिर्गोः॥ धत्ति द्विस्तुत्रवते वीर्यिणमृगो नत्नीम
 उच्चरो गरिष्ठो पयस्यो रुषत्रिषु विक्रमेष्टा धिद्विपंति। उवना हि विष्वा विष्णोर्भुक्तं वीर्यो गिषवो चंय पाथिवा नि

२२०

विममरे जां सियां अक्षताय डुतरं सधस्थद्विवक्रमण अधोरुगायः। एवं होमं विधातुं स्रष्टुं होक्तमर्गेण प्रणीत
 मोक्षपर्यंतं कर्म कृत्वा पुनरपि देवगोपीजनवल्लभं मूर्तिप्रपूजयेत्। अष्टाष्टजायां होमार्थं संपादितं हविर्दे
 वेद्यं अन्यत्र संपादितं सर्वमपि मन्त्रादिह विनैवेद्यं अन्यत्र संपादितं सर्वमपि मन्त्रादिह नैवेद्यं द्वापश्चात्
 मन्तो तो देवमन्ति परितो दद्यात्। अण्यसु वलिहरे दिदार्थः। प्रवैत्तिकमन्त्रान्नरं कर्त्तव्यमाह। ततः शुक्लवर्धः शु
 क्तमाह्वानुलेपनी। आवदो गीर्ध्वमुखः प्रतिमो तो दस दक्षिणामुसं त्रेणानेन विधिवन्नमस्कृत्याः श्रमाकितः। दान
 मंत्रमाह॥ गोविंदगोपीजनवल्लभे वाकं सा सुरघ्ना त्रिदशं द्रवं दः। गोवर्दनादिप्रवरैकहस्तं संरक्षिताः शेष
 गवा सुनीकाः। गोचक्षुषश्चानिनिरोधनेन जातिहोमोद्यममनाश्रया सुवदीयदानं हि सुदृढमूर्धनं क्त्वा ध्यमेतद्
 मपाकरोत्वा एवं कृत्वा प्रतीकारं गोपतेषु सदा नतः। अविगदेव हि सुखी जायते नाश्रयं शयः॥ इति नक्तो ध्या
 हरगोपालदानम्। अथ कामलहरगस्तु दानम्। दृढवौ दायनः। कामली च कपोरस्याः स्थावह्यामिनिः कृतिः। कृ
 यच्चिपहिराजानं विलोषदिनमुत्तम। सुवर्णेन गृथ्या शक्त्वा पद्मयोर्मोक्तिकद्वयं। नाशिकायां तथा वज्रमुत्तरी

यंचराजतम। एवं कृत्वा गरुडं तं दृष्ट्वा त्रैलोक्ये पश्यन्ति सैव। त्रैलोक्यं दृष्ट्वा तं परिमाणं प्रकरणे दृष्ट्वा सांश्चेतव्यं संवेष्टुं
तमाल्यैः समर्चयेत्। सर्वशास्त्रार्थं तत्र ज्ञो वेत्ति वेत्ति मणिगताः। ब्राह्मणं स्वर्जितो रक्षया जमानेन शक्तिः। उपवा
रेणोड शक्तिः द्विजमल्पं ज्ञेयं त्रया। द्विजं पश्चिं गुरुत्वं न मिति यावत्। ततो ब्राह्मणं श्रेतव्यं ब्राह्मिनि द्विजमल्पं ज्ञेयं
दिव्यं च यः। त्रयि यो दिशि होमं प्रकृतेषु स्थितिं युते। समिदा ज्यतिलैश्च त्रपालाशसमिधं स्मृतं। मंत्रो गरुडाय त्री
समिदा ज्यतिलैश्च त्रपालाशसमिधं स्मृतं। मंत्रो गरुडाय त्रीसमिदा ज्यतिलैश्च त्रपालाशसमिधं स्मृतं। स
खिष्टकृतं च यः। त्रयि यो दिशां त्वादि। गरुडं पूजां स्यात्। यनादा मेयां दिशि होमं तिलैश्च त्रपालाशसमिधं स्मृतं। स
वृषति दृष्ट्वा मणोत्तरशतं। गरुडाय त्रीशिरोगवेदनाहरं गरुडं दाने दर्शितं। सिष्टकृतं उपवृष्टिं कृद्धोमः क
र्तव्यः। मंत्रः छट्छोक्तप्रकारेण तत्र कश्चन खिष्टकृद्धोमप्रकारेण दर्शितं। क्षयापयेद वणं कृतं सितवस्त्रेण वेष्ट
येत्। निक्षिपेत् च रत्नातिष्ठतिकाश्चापि रोचनी। अश्वत्थानां हजस्थानां दक्षीकासंगमद्वयं पंचवक्त्रं पक्षवानिः
सुप्रसूयेतीर्थं वाणिना। स्थापयेद वणं कृतं सितं। त्रयपात्रक्रमेण विविक्षितः। अतो होमादयं गरुडपूजा स्य

इत्यानां दिविकलवां स्थापयेत्। रोचनागोरोचना पंचवयः। आप्राश्च त्ववटमहोदुं च राणां पक्षवाश्च पितृप्राप्ते वा
अमिकलवेन दयदयजप्रकरणे कैवरीणे मंत्रैश्च रुणायनमश्तिना। मंत्रं त्रेण वा वरुणमप्राह्य सद्यश्चेत्त
वंगरुडं दृष्ट्वा कलशस्थापनं होमानं प्रकृतेषु माहा। तेनां जनिषेर्कुर्वीत आपो दिष्टादितिकमा दद्विण्णव
णं इति वपवमानेन वैवर्दि। आपो दिष्टा मया सुवर्जिते वद्विण्णवणं इत्यादयश्च मंत्रापरिभाषायां रोगप्रतिमादा
न विधौ निरूपिता। पवमानेन च दद्विष्टयेति कृतेनापवमानः सुवर्जनः इत्यनुवाकेन वा तत्र दद्विष्टयेत्येतत्
कीपं वुरोगहरदृष्ट्वा दाने दर्शितं। पवमानः सुवर्जनः इत्यनुवाकेन वा तत्र दद्विष्टयेत्येतत् सूक्तं पांडुरोगहरदृष्ट्वा
दाने दर्शितं। पवमानः सुवर्जनः इत्यनुवाकसंगणदो मध्यकरणे दर्शितः। एवमसिषेकानुनवरी कीं कुर्यादिति
त्यत आह ततः स्नात्वा शुचीरोगी विस्त्रोवादिनमुत्तमम्। सद्विज्ञां मुखं सुखा सुखाय निवेदयेत्। मंत्रेणानेन
विश्विद्वद्वा हाणाय सुदं सुखा। श्रीरुद्रपरमानंदजगतः परिपालका। धर्षजं न्ययत्यापंतकचौ र्यमया कृतम्।
अत आह तत्रैव रूपं जन्मनां तं तं दुस्सर्वा कामलोकिमिदं देवतयवाहनदानं। विनाशाय शुचैरुत्तमजगतां

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

पुनर्निदधामि। उदायमादित्यो विधेयः सदा। द्विषन्मध्वरं धरन्मोक्षदंष्ट्रिणैरंध्रं। अमृतं तप्येयमिषं वं
 चेषु नरपिष्टिः। अस्मत्कलस्यापि प्रयोगतर्पणप्रयोगस्य व्याधाः सुसारेण। अथातिरक्षोत्तरशतमिषाद्या
 वृत्तिः कल्पनीयाः। अतस्तर्पणं रक्तक्षतारक्तयुष्माणि प्राप्ताद्याणि। अथ तर्पणप्रकारेण केवलं नेत्ररोगहरणं।
 उद्गारादिहोपि॥ ॥ इति नेत्रादिरोगहरणतर्पणं॥ ॥ अथ कामलरोगहरणविधिमादानम्॥ ॥ तिलकणिकुर्मवि
 पाकसरो। पीतांगः कामलरोगः कामलमुशलादितः। अथानंदांतकोदेवतातत्रेत्यादिनापरिनाषाय
 रोगप्रतिमादानविधाधार्यातं॥ ॥ इति कामलरोगप्रतिमादानम्॥ ॥ अथ साधारणनेत्ररोगप्रतिमादानम्॥
 तद्वत्क्षणं कर्मविपाकसरो। ॥ अक्षोक्षरोगसूणीरथासुहरदाप्तम्। अजादीनिकर्तव्यताकलापकपरिनाषायरो
 गप्रतिमादानविधावार्तकोदेवतातत्रेत्यादिनादक्षितः॥ ॥ इति साधारणनेत्ररोगप्रतिमादानम्॥ ॥ इति
 श्रीवेदितदात्मजसदृशीविश्वेश्वरविरचितमदार्णवानिधाने शिवधर्मविपाकपरिहृदनेत्ररोगहरणं॥
 अथ कर्णरोगहरणं॥ ॥ कर्मविपाकसंयत्नः॥ ॥ मातापितृयुक्तां च देवब्राह्मण्यस्तथाशृणोति निंदोबुधायः २२३

कर्णविधिः ॥ १ ॥

कर्णान्यातस्य शोणितमार्गं प्रवसवेतस्य शान्तिकं ब्रूवत्यथ। हिरण्यरक्तवस्त्राणां दानं ब्राह्मणलोडुनशंजपद्धि
 व्रतयति सौरमंत्रेण शक्तिः। शक्तिस्तिस्रश्चैत्रसंख्यातो। अतः कृच्छ्रेष्वपिशक्ताः सुसारेण। अथातिरक्षोत्तरशतमिषाद्या
 वांदायणादीनि प्राप्ताद्याणि। एतद्वत्क्षणं निवृत्तकृच्छ्रकरणे दर्शितानि। हिरण्णादिनादानाद्यपि कृच्छ्राः सुसारेण क
 र्त्वाताजपदोमाश्च सौरमंत्रेण। अक्षोक्षरवादि काकायौ। सौरमंत्राश्च। अत्रोक्तं यच्च उच्यते। अथ चापीदिवानरोग
 हरणतर्पणं॥ ॥ इति कर्णप्रयशोणितहरणम्॥ ॥ अथ कर्मविपाकमिरोगहरणम्॥ ॥ अथ कर्मविपाक
 मसुत्रके॥ ॥ सवर्गचारविदीनश्च येतश्चाहमनादनोः सारवेकमिकर्णकतयापस्यापनुत्तरोदद्यानीलवृषां नील
 यथोक्तविधिना ततः। नीलवृषलक्षणं लंगंदरहरो निदितां विधानतः। वृषदानेन तेन द्वात्समुक्तावरकांचनो
 त्वनेन प्रकरेण। वृषदानमंत्रकनवप्रदयत्प्रकरणे दर्शितः॥ ॥ इति कर्मविपाकमिरोगहरणम्॥ ॥ अथ वाक्षिर्वहरणम्॥
 तातपत्रोक्तं। अथ घासीवचविरोधनरकांते अजायते। तेन कार्यविशुद्धार्थं यत्ति चोदायणप्रयत्नं। अथ तातेषु
 कंद्यासुवर्णपलसंयुतमार्गब्राह्मणाय च उर्ध्वदिदेववेषेण संयुतमार्गमंत्रसमुच्चार्य ब्राह्मणं तं विसृजेय वा

मंत्रसमुच्चार्य ब्राह्मणं तं विसर्जयेत् ॥ इमं मंत्रसमुच्चार्य कृष्णकंदद्यादित्युच्यते ॥ तमेव दानमंत्रमाह ॥ सरस्वति
 जगन्मातः शृङ्खलाधिदेवते दुःकर्मकारिणं पापं रक्ष मां परमेश्वरी ॥ यतिवांशाय लक्षणं कृच्छ्रप्रकरणे च
 त्युक्ता ॥ ॥ इति वाधिर्यहरम् ॥ अथ कण्डिब्रह्मदण्डाकारं हस्तिनेति येषां संज्ञकं कण्डिजायते वाय्वाद्यात्मवि
 श्रायसीयधानं मंत्रलिकां शय्यादानमंत्रं कनकवयस्यप्रकरणे दर्शितः ॥ ॥ इति कण्डिब्रह्मदण्डाकारं ॥ अथ कण
 रोगप्रतिमादानम् ॥ तत्त्वज्ञानं च कर्माविपाकसारं ॥ कणरोगाकाणां घटः सकपाली जुगुप्सितः प्रजाविधि
 र्कपरिज्ञाया रोगप्रतिमादानं विधाया तं को देवता तत्रेत्यादिना स्थाताः ॥ इति कणरोगप्रतिमादानम् ॥
 ॥ इति श्रीनेहिनद्यात्मजसदृशी विश्वेश्वरविरचिते महाणवविधाने निबन्धे कर्माविपाकपरिहृते कर्णरो
 गहराणि ॥ अथ कर्णरोगहराणि ॥ शातातपप्रको ॥ अथ विनिहते चैव जायते विक्रितमूर्ध्नरहरम् ॥ प्रजापत्या निचवा
 रिमन्धान्यानि चोत्सृजेत् ॥ शतं पलानि दद्याच्च चंदनं सद्भिजायते ॥ प्राजापत्यस्वरूपं कृच्छ्रप्रकरणे निरूपितम् ॥
 सप्तधान्यानि श्रीहितलवणगोधमादीन्यथावित्तवदद्यात् ॥ पललक्षणं परिमाणं प्रकरणे बोधयम् ॥ इति

२२४

कर्णवदण्डाकारं ॥ अथ दीर्घगलवदण्डाकारं ॥ अथ कर्णरोगहरम् ॥ ब्रह्मांडपुराणे ॥ अतस्तत्तद्दोषा तु कर्णरोगः प्रजा
 यते ॥ कृच्छ्रत्रयं प्रद्वीतं दद्याद्विभुं सद्भिणा ॥ दद्यादैकं रोगाणां केवलं कमलोद्भवम् ॥ कृच्छ्रलक्षणं कृच्छ्रप्रकरणे
 वदति ॥ विबुधानां मंत्रं कनकवयस्यप्रकरणे निहितः ॥ कंवलदानमंत्रम् ॥ ॥ कणोच्चादनलोकानां शान्ति
 तात तया पश्य ॥ सर्वदुःखहरं यस्मादित्यादि ॥ तिष्ठत्युत्तमम् ॥ इति कर्णरोगहरम् ॥ अथ विक्रितमूर्ध्नरहरम् ॥ शाता
 तपप्रको ॥ उच्ये विनिहते चैव जायते विक्रितमूर्ध्नरहरम् ॥ यथाप्यविशुद्धार्थं कृच्छ्रमेकं चरन्तरः ॥ कर्णरूपं पलं दद्यात्
 द्वारद्वयाणि शक्तिः ॥ कर्णरूपं पलं दद्यात् द्वारद्वयाणि शक्तिः ॥ कृच्छ्रपलयोः स्वरूपं परिज्ञायां कृच्छ्रप्रकर
 णे निहितम् ॥ कर्णदानमंत्रम् ॥ कर्णरूपं सप्तमं विप्रश्नाणां मंत्रं प्रजितं ॥ घृष्यगंधस्थिता सामकमलाप्र
 यतामिति ॥ इति विक्रितमूर्ध्नरहरम् ॥ अथ कर्णरोगप्रतिमादानम् ॥ तत्त्वज्ञानं च कर्माविपाकसारं ॥ ॥ कर्णरोग
 करालाद्यो दिव्यजः पाशं तदृक् कपालमाला दुर्दृशसिमीषो हारः सूर्यः ॥ धृजादीनि कर्तव्यता कलापस्य
 रिज्ञाया मातं को देयता तत्रेत्यादिना रोगप्रतिमादानं विधौ निरूपितम् ॥ इति कर्णरोगप्रतिमादानम् ॥ इति

तिश्रीवेदित्वात्मजलदृष्टीविश्वेश्वरविरचितेमहार्णवाविधानेनिवंधेकर्मविपाकपरिच्छेदेकंरोगहराणि
॥ अथपाणिरोगहराणि॥ तत्रादौपीतपाणिब्रह्म॥ ॥शातातपप्रोक्तो॥ परावतेचनिहतेपीतपाणिप्रजा
यतोपारावतस्यसौवर्णधदद्यानिष्कमात्रकी॥ निष्कयंतात्परिमाणप्रकरणेमुमुषवर्णिता॥ इतिपीतपाणिब्रह्म
रम्॥ अथकृष्णपाणिब्रह्म॥ ॥शातातपप्रोक्तो॥ कंदमूलसुहृण्कृष्णपाणिप्रजायतेदिवनायतनोऽकुर्याद
द्यानंनष्टराशेतये॥ चांद्रायणं चकुर्वीतब्रह्मकूर्वाविधानतः॥ चांद्रायणब्रह्मकूर्वयोर्लक्षणांस्तुप्रकरणेस्य
धात्रि॥ इति कृष्णपाणिब्रह्म॥ अथखिन्नपाणिब्रह्ममनम्॥ शातातपप्रोक्तो॥ हारहारीचयुरुषखिन्नपाणि
प्रजायतेमदाघात्रैवविधायकाष्मीरंचपलत्रयम्॥ काष्मीरं कुंकुमकेसरः॥ तद्योनमंत्रस्त्विकृतध्वस्त
हरोक्तः कर्मस्थानपवातत्रकर्मरुचिरमित्यवसविकाष्मीरंरुचिरमित्यहः कार्योपलक्ष्यरूपपरिमाणप्र
करणेनिरूपितम्॥ इतिखिन्नपाणिब्रह्म॥ अथउजस्रंनशमनम्॥ ॥शातातपप्रोक्तो॥ अयोनीवैवगमना
हुजस्रंनप्रजायतेसहस्रकलशस्नानंवातोऽप्रजायथाविधि॥ चांद्रायणस्याचरणात्तत्रकृष्णान्निरुतिः

हा

२२५

६९ प्रोक्त

श्वरः सहस्रकलशस्नानप्रकारश्च॥ प्रकारश्चरुद्रविधानेअतिषेकप्रकरणेनिरूपितः॥ तत्रमानेचरुद्र
उवाकमेवाः॥ चांद्रायणतत्रकृष्णयोर्लक्षणांस्तुप्रकरणेप्रदर्शितम्॥ इतिउजस्रंनशमनम्॥ अथकुन
खिन्नहरम्॥ शातातपप्रोक्तो॥ कुनखीतरकस्यांतेजायतेविप्रहेमह्वसमुवर्णपिलंदहाकृत्वाचांद्रायणत्र
यम्॥ ॥ कुनखीजायतेत्यत्रयः॥ इतिचांद्रायणोपलचांद्रायणोर्लक्षणांस्तुप्रकरणेसिहितम्॥ इति कु
नखिन्नहरम्॥ अथपाणिरोगप्रतिमादानम्॥ ॥शातातपप्रोक्तो॥ तत्रक्षणांवाः मुक्तिवुरोमोक्षित्यादिनाशूल
रोगप्रकरणेकमेवाः प्राप्यउसंधयेऽश्वजाविधानेउपरिनाश्यायामातंकोदेवतातत्रेत्यादिनारोगप्रति
मादानविधौनिरूपितम्॥ इतिपाणिरोगप्रतिमादानम्॥ इतिश्रीवेदित्वात्मजलदृष्टीविश्वेश्वरविरचि
तेमहार्णवाविधानेनिवंधेकर्मविपाकपरिच्छेदेपाणिरोगहराणि॥ अथहृदयरोगहराणि॥ शातातपप्रो
क्तो॥ उदक्पावीक्षितंमुक्ताजायतेकिमिलोदरम्॥ गोमूत्रयावकाहारः सहरात्रेणमुद्वातिगेमूत्रयावत्त
दाणस्तुप्रकरणेसिहितम्॥ इति किमिलोदरहरम्॥ अथहृकमिदरम्॥ शातातपप्रोक्तो॥ अतस्तान्नक्षणे

२२६

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

कर्मविपाकसंग्रहे ॥ चतुर्थाध्यायकोयस्ककन्याहृषणतत्परालीहवांसनवेद्विजपेक्षीमृत्कमंत्रक्षिअ
 युतत्रसंयंस्वधाकंजीहोदरविमुक्तयेप्रत्युचंचजयेहोमश्चरुणासर्पिषाएथक्वाश्रीमृत्कश्चाभीदिनासि
 काप्रणदरेत्यधात्रिहोमस्कायाधिरात्वाद्यनुसारिण्युतत्रयमर्हदशक्षोवातवति ॥ इतिजीहोदर
 हरम् ॥ अथोदरव्याधिरम् ॥ कर्मविपाकसंग्रहे ॥ योब्रह्मविष्णुरुद्राणांतेदमृत्तमसावतःसातवे
 उदरव्याधियुक्तोसवतिमानवमनुज्यादित्त्वापितृर्द्धचरुद्रायणमथापरमूयसहस्रकलशस्नानमीश्वर
 श्चत्कारेस्त्राजयेदयुतसंख्याकमुद्यन्त्युचंतथा ॥ अतोपिपरतःसूक्तोद्यतेनचरुणाएथक्वाअथोद
 रसहस्रं हिज्जुयाच्चततःपरममधुनाज्येतसंयुक्तं हिरण्यशक्तिद्विषोवाजापत्यरुद्धादिसद्वाणा
 निकृष्टप्रकरणेद्रष्टव्यानिसद्वक्कनशस्नानंशतरुद्रेणाअथवाभीदिनाधिवानोक्तासाधसर्वरोग
 हरेत्यधात्रिमधुनाज्येनसंयुक्तं हिरण्यमिति ॥ त्रीण्यपिदृष्टकृष्टकृष्टदद्यात् ॥ अथाहिरण्यप्रधानंमधु
 सर्पिषीत्रंगंयदाष्टकृष्टादीयंतेतदादानमंत्राअपिदृष्टगेवातदाज्यदानमंत्रोहिरण्यदानमंत्र

२२७

अपिदृष्टगेवातदाज्यदानमंत्रोहिरण्यदानमंत्रयोत्रार्यमध्वाज्यायेतंहिरण्यवत्समहंसंप्रददेथायश्चि
 त्तोपक्रमपद्धतौदवर्तिमधुदानमंत्रस्ककफश्चासहरेयदातुहिरण्यप्रधायेनमधुसर्पिषीदीयुततदा
 केवलंहिरण्यवत्समहंसंप्रददेतियोगःकार्यः ॥ इत्युदरव्याधिरम् ॥ अथजलोदरहरम् ॥ कर्मविपा
 कसंग्रहे ॥ राजावातत्रिमुक्तोनियुक्तोधर्मानिश्चरेषुनोदितथाद्रिपाकसविधादाभ्यश्चावरेत्राज
 लोदरस्कप्राप्तोतितश्चवहामिनिःकृतिम् ॥ पयसावर्त्यतेन्मासहतयंत्रतमुतमसासहस्रकलशस्ना
 नमहादेवस्यजैवहि। तोजयेत्तुशतंविश्वमुच्यतेकिंविषाततः। पयोप्रतलद्वाणंरुद्धप्रकरणेद्रष्टव्यम् ॥
 सहस्रकलस्नानंशतरुद्रेणाअथवाभीदितथास्नानविधिश्चरुद्रविधानेप्रदर्शितम् ॥ इतिजलोदरहरम्
 अथजलोदरहरमकरदानम् ॥ तत्रनिदानंप्रसूराणां। व्रतउदरव्याधियुक्तकलवेदुर्ध्वगनागमे। उदर
 व्याधियजलोदरव्याधिरित्यर्थः ॥ अत्रनिकृतिमाहवैधायनमंत्रा। कुर्यात्तुमकरेसम्यकराजातंतंयमेवजाप
 तत्रयेणह्वात्यांवापहैकेनशुद्धाकृति। पुष्टिरत्रानिदेयानिकटिरूपेणकारयेत्तत्रनिवर्णमयेकारयेजिह्वा

तर्हमेवैश्वदेवधायश्चिन्नेहोमादीनिअनापदियोनकुर्यान्निदित्थं प्राजापत्यलक्षणंकृच्छ्रकरणेन्यथायि॥
अतिमंदाग्निहरम्॥ ॥अथप्रकारंतरेणमंदाग्निहरम्॥ वरुणपरशरः॥ गोर्मासखादकोमंदाकृतं रात्रिर्नर्वन्नं
प्राजापत्यंचरेकृच्छ्रप्रकरणेनिरूपितम्॥ ॥अग्निरग्नीतिअग्निमंत्रोवातरोगहरधायश्चिन्नेदंशितः॥ श्रीमृत्कस्य
प्रादिनासिकाव्रणदरेषिहितं॥अनयोअजयोप्रावदोग्रांतिः॥ तावत्यनिदिनमष्टाविंशत्यादिकोसवेव॥ ॥इति
प्रकारंतरेणमंदाग्निहरम्॥ ॥अथकर्मविपाकसंयहोक्तमंदाग्निहरम्॥ ॥आतातपत्रोक्ते॥अकारणंगरंड
वापमापयतियस्त्रुनः॥समंदाग्निर्नवेवेदस्तत्कल्पश्चजायते॥आतेरेद्रेणमृत्केनचर्वचड्डजयद्युतम्॥अथो
त्तराश्रुतंसम्यक्तृत्यापस्यापनुत्तये॥तामग्निवर्णाग्निमितिचज्येत्सूक्तंसहसकर्म॥नोजयेद्वाह्यणाद्यसम्यक्
चचारिशसुखीसवेव॥आतेरेद्रेणेत्यादि॥आतेपितृमरुतामिद्येतत्कर्त्तुं॥अग्निानोकाभ्याधसर्वरोगदरे
प्रदंशितम्॥तामग्निवर्णाग्निमिमृत्कं॥सुनस्फोटदरेत्युधायि॥ ॥इतिकर्मविपाकसंयहोक्तमंदाग्निहर
म्॥ ॥अथवैधायनप्रोक्तमंदाग्निहरमेवदानम्॥वैधायनः॥आग्नेमंदांघंसवेवस्त्रयस्वेताग्निविनाशकं॥

द्यामित्त्वतीकारं यथोक्तं ब्रह्मण्यपुराणं पलाईनं तद्धेतुतदर्थं नाथवायुनः रजितं कारयेत्सौम्यममेव हि
 नमुत्रमम॥ अग्निवाहनं मेधः॥ ॥ सीवणीश्वपुराः कार्याश्चेतवस्त्रेणवेष्टयेत्तमस्त्रेष्टेतगं वैभूषं दद्या
 त्मध्वकटांतं तुलीपरिमंस्थाप्यवाहनं पूजयेत्सुधी॥ तं दुनाणां पुरीमाणां दीणद्वयमुदाहृतं दीणस्वरूपं पवि
 माण्यकरणवगंतयमार्णवं पूजयित्वा पूजाप्रदेशाश्रमेयां दिशि होमः कार्य इत्याह॥ आश्रमेयां दिशि होमश्च
 मिदं ज्योतिर्लैरपि आचार्येण विनीतेन सर्वशास्त्रार्थवेदिना वक्रयेन उक्तं द्वात्रिंशत्त्रयानि मंत्राणि अग्निम
 न्त्रं त्रिंशत्त्रयानि मिदो मन्त्रश्चेत्तं अमेनयेत्याज्यहोमो यामिनाग्निमिलैश्चथा मंत्राध्यायोक्तमग्निजायेः संस्था
 पनं स्थापनं सवेशाप्रणीता मोक्षप्रयत्नैस्तुते स्वानं विधीयते॥ आपो हि द्येत्यपि दृष्ट्या द्वात्रिंशत्त्रयानि तद्वचनं चाप्यम
 नाभुवाकेन मर्त्येदो गिणंतं नः वातो वाकाभुवाकेन शांतिं वापि प्रकृत्य येन तस्मै हुतवते रोगीषाभुव
 सहि जिणं प्रजिताय दद्याद्वाहनमुत्रमम॥ देवानां यो मुखं दद्याद्वाहनं सर्वज्ञतां तस्य वं वाहनं प्रजपदेवं वा द्वा
 मर्हति॥ अग्निमार्थं सर्वकर्म विपाकोयं सुयन्मम॥ तत्सर्वं नाशयद्भिर्जनैराग्निवद्व्या॥ एव विप्रायय

दढांभोननकारयेयेद्वंटांशुत्तरिवाविनूषिताम्।पलैस्सुकुर्वाह्मिष्यत्वातदह्नः।सुखरांतामतिश्रद्धांपत्रगद्ये
नधावयेवापलस्वरूपैवव्यमाणद्राणस्वरूपेचपरिमाणप्रकरणेद्रष्टव्यम्।धावयेत्।शोषयेत्।श्रितव्येण
संवीतंतंडुलीपरिविन्ध्यसंज्ञांतंडुलाणांपरीमाणंद्राणत्रितयमिष्यते।तदह्नमथुवायाहोपरिमाणंस्त्रात्रि
तां।आचार्यःसर्वशास्त्रज्ञोवेद्वेदंगायारगनधर्मशास्त्रेचकुशलस्त्रचारःसंयितं।द्विगं।आहूयपरयात्तत्त्वा।
प्रजयेतंविधानतः।आचार्यप्रजननंमगंश्चमह्योदितस्त्र।दितिर्घराणे।वृतेनसर्वाणिघंटादिप्रजाकर्तव्येया
हतिनैवकारयेत्सूजाविधितःशास्त्रबोहितैः।उपचारैःषोडशतिःमंत्रेणानेनशक्तिः।आवाद्येयुवागीशांघं
टार्यांवाहणंवापिप्रजयेत्॥।घंटांमिति।अत्रघंटाशक्तेनघंटायांमावाहितामरश्चतूलदपने।अस्यासप्रजा
यद्वागितिस्यवेना।अयंप्रवृद्धयउन्मादव।एहरेप्रदर्शितम्॥॥ब्रह्मप्रकाशमात्रंस्त्रब्रह्मयज्ञानमिति नव
ग्रहयज्ञप्रकरणेविहितम्॥॥प्रजानवरंकर्तव्यमाह॥॥स्त्रलोकाप्रकारेणप्रतिष्ठापकृताशनं।होमंकुर्यान्म
यन्नेनुममिदाज्यातिलैरपि।नैवेद्यापायसंदद्यात्तथेवब्रह्मणेतथा।सस्त्रातिषेदमितमंत्रोवात्रनुसंमत्

अत्र प्रजायां होमकर्मणि च। अयं धामंत्रो यद्वा गिति द्वयो वा विकल्पेन ग्राह्याः। सरस्वति प्रेदमवेति मंत्रप्रश्न स
 मन्त्राताया अस्मिन्मन्त्रे सरस्वती देवता अनुष्ठानं द्वा प्रजाविष्णुविनियोगः। सरस्वति प्रेदमवमुत्तरो
 वाजिनीवृत्तितां वा विश्वस्यन्तं स्रष्टाणां यामस्य मयत्। तस्मै हुतवते दद्यातां घं प्रजिता यत्तु मंत्रेणानि
 न विक्षिप्तं दोगी पूर्वमुखः क्रान्तिः उदङ्मुखोपविष्टाय स्मृत्वा वागीश्वरी पराश्रितान् मंत्रमादात्तुरो वक्तव्यं
 • ब्रह्माध्यायमध्ययने कृतं तस्य सरस्वतिजगन्मातर्गुणा द्वापहारिणी॥ साक्षाद्भुक्तं कलवं विष्णुदाहतिस्तुतः॥
 तन्ममाध्ययने लीज्जायं हरवरानने। घंटादाने नुष्टा वं ब्रह्मणा निमित्तं तेषां एव दानं तु दद्यात्तमावा
 र्यं दमाप्यत्रा अनेन्यः अक्रितो दद्याद्वा ह्येष स्य स्रजं यनस्य तत्तस्मै वं धात्वा सादृशा वा तुं जीतमानका
 • एयं यः कुरुते दानं मृदादीनां जडोपि वा प्रजावानजडोऽनुजयते वा क्यतिर्यथा॥ इति प्रजाजाय हर्यटाद
 दानम्। अथ वेतनादीन वदहरम्। द्या तात पयोक्ते॥ पितृदा चे तनादीनो मातृदांश्च प्रजायते। नरकांते च
 कुर्वीत प्रायश्चित्तं यथा विधिः॥ नरकांते मानुषशरीरमासाद्य न त्रचे तनादीनो जायत इत्यर्थः। प्रायश्चित्तं

२२३

खरूपं सविशेषेण नेत्ररोगप्रकरणं प्रवदरेष पंचितम्। इति चे तनादीन वदहरम्। अथ प्रजादीन वदरेग
 प्रतिमादानं। एतद्वदणं चाऽनुकेषु तुरोगे विद्यादिनाश्रुल्लेगे ह्यप्रकरणे कमेवाध्यापित्वे यो प्रजादी
 निकर्तयत्तत्कलापिकपरिचाषाया मातंकौ देवता तत्रेयादिना रोगप्रतिमादान विधायुक्तः॥ इति प्रजा
 • रोगहीन प्रतिमादानम्॥ इति पेटितसदात्मजलदृष्टी विश्वेश्वरविरचिते महाणवातिधाने निबंधकर्म
 विपाकपरिहृते प्रजादीन वदहरम्॥ अथ प्रवदरुहणं। श्याता तप्योक्ते। गुरुजाया निगमनां नृवर्क
 प्रजायते तिनापि निष्कृतिः कायशिरास्त्रयस्तेन वर्तना। वा खदृष्टे न वर्तने न विज्ञानिष्कृतिरुच्यते तत्रैकप्र
 • जापत्यादि कृद्भूतपासाचनरकाद्युपयोगेन कर्मोणः दीणवाहुं रुरुत्प्रायाश्च तस्यार्द्धं न दद्वं वा शक्या
 नुसारेण कल्प्याः। अपरा निष्कृतिमादा। स्यापयेत्कुंतमेकं उपश्चिमायां सुते दिशि नीलवस्त्रं महा च्चनील
 • माल्या विनूषितम्रांतमोपविन्यसेद्वं लोहपत्रे चेतमं। सुवर्णनिष्कपद्मे न निर्मितं पयसं पति। यत्तु रुष
 मृत्तेन वरुणं विश्वरूपिणं वरुणमृत्तिरुपाशवरदकारमकरवाहनां वानि। साम विहास्य स्रजसा

२२४

प्रतिमीनिपायतपाविशति। निष्कृतिमिति सो दण्डे मूत्रसंछु पुत्रिकाम विनिक्षिप ततो वर ए पुत्र प्रसूते न चो
पचाटे पुन्येन ३७४

मवेदं समापयेत्। सुवर्णं चिकीकृत्वा निष्कृतिं निरुद्धया। दद्याद्द्विप्राय संपुंज्जनिपापछाप्रिति बुद्ध्या
याय सामाधिपो देवा विश्वेषामपि पावनः। संसारं कर्मधरो वरुणपावनोऽस्मि मंत्रं संसृज्याय अत्र
यथा यथा विधिः। दद्याद्देवमलं कृत्यं सुवर्णं चिकीकृत्वा तथेति। अत्रायं प्रयोगः॥ दद्यात्तु कले सुते दिने स्थंडिलं सुप
लिप्यालं कृत्य तत्र पश्चिम दिशि गोकुलं संस्थाप्य तदुपर्यस्य संप्राप्ते निक्षिप्य तत्रैवैव वरुणं प्रतिमां सुवर्ण
कृत्वा क्षिदेव तयिनम इति नाम मंत्रेण। अथैव अथ सामवेदं विद्या ब्राह्मणेन प्रजितं प्रतिमां सन्निधा वैवेदे
पारायणं कारयेत्। तर्दं बद्धवेन वायुया संसृज्या स्वाध्यायिना वा वेदपा रायणं निष्पादयेत्। रोगनिवृ
त्तिरूपदृष्टप्रयोजनं चोत्तममपि तिष्ठते। वेदपा रायणं विधिपरिज्ञायायामभिहितः। याचक्या रायसमाधि
संप्रतिदिनं प्रवेक्षितीत्याद्यर्थं रोगप्रतिमां वज्रजयेत्। समासेव पारायणे तारोग्यप्रतिमां ब्राह्मणादद्या
त्। तत्रा अथ प्रयोगः॥ अमुकं रोगं प्राया अमुकं रोगं प्राया अमुकं रोगं प्राया अमुकं रोगं प्राया अमुकं रोगं प्राया
देन ममेत्युच्चाया हि निष्पापस्यामिति बुवत्प्रतिमं दद्यादिति। निष्कृष्टरूपं परिमाणं प्रक

भावे

३७४

रणे लक्ष्मिं जेतुं रुषः। सूक्तेनेति सुखं सूक्तेन प्रजापकारं परिज्ञायां पुरुषसूक्तविधाने निरु
पितं। निवेदपारायणं विधिपरिज्ञायायामेव पारायणं त्रिको मूत्रकं प्रतिमालक्षणं तु तत्सु क
णेत्येति ध्यायेत्॥ इति मूत्रकं दहरम्। अथ प्रकारांतरेण मूत्रकं दहरम्॥ शान्ता तपो को। प्रभुयो
नो वगमना मूत्रकं पुजायते। तिलपात्रं यत्तैव सदद्यात्। ताम्रमुद्रये॥ तत्रैकं तिलपात्रं दानं माहा
विष्णुः। तास्य पत्रे तिलकं च पलषोऽथ कल्पिते। सहिरण्या च्छरात्वा विप्राय प्रतिपादयेत्। नाश
येति विधिः। पार्श्वं वा दानं काय संसवं॥ प्रकारांतरेण मूत्रकं पुराणे॥ तिलप्रणं तां सपावं स हिरण्ये द्विजातये
प्रातर्दद्यात्। त्रिधिवत्तु च्छप्रतिदं तिस्रः। तिलपात्रं त्रिधा प्रोक्तं कनिष्ठोत्तममध्यमो तां सपावं दद्यात्
लंघनं परिकीर्तितम्। द्विगुणे मध्यमं प्रोक्तं त्रिगुणं चोत्तमं स्मृतम्। स्वर्णमेकं जघद्ये त्रिगुणं मध्यमं द्वि
गुणं त्रिगुणं चोत्तमं तद्वत्सुवर्णं परिकीर्तितम्। सुवर्णं दद्यात्। दद्यात्सर्वपा पदयो रवेत्। पलं चार्पयेत्।
द्वरूपं परिमाणं प्रकरणे निरूपितम्॥ इति प्रकारांतरेण मूत्रकं दहरम्। अथ मूत्रकं दहनी॥ कर्म

प्रकर

३७४

234

श्रुत्य
स्यादि

पाकपुष्टये॥॥मत्सरीयुणायश्चविधवामतिगहति।सतवेन्मृत्तुहृत्पुण्यरुतल्याईमाचरेत्।युक्त
 ल्याईरुतल्यायश्चित्तुमाचरेत्।यथः॥॥गतिमृत्तुहृत्पुण्यरुतल्याईतिमृत्तुहृत्पु
 रनितयप्रदानम्॥तत्रनिदानंवाडुडराणे॥सुराणोमृत्तुहृत्पुण्यरुतल्याईतिमृत्तुहृत्पु
 कारयेत्यप्यलेनार्हपलेनवा।यथात्वेनास्तिप्रतिमाई॥मृत्तुहृत्पुण्यरुतल्याईतिमृत्तुहृत्पु
 लमन्यथा॥तिलडोणाढकेवापिताम्रपात्रंजनास्तिप्रतिमाई॥तैत्थ्यपलत्रेणयोर्हृत्पुण्यरुतल्याई
 प्रकारेण॥इष्ट्यम्रापात्रमध्येउतत्यनीनिदध्याहुं।कुमावितम्राब्राह्मणप्रतसंपन्नदरिद्रंवायिदोषि
 ण्मात्राह्वयगंधमाल्याद्यैर्हृदिनावापितकृतिनाचरयेदितिशिष्याणांखेवाह्वयसम्यग्वा।नेतुन
 करपत्रमध्येधजयिवाभ्यैडुवाचतत्यम्राब्राह्मणयवह्यमाणवकारेणदद्यात्।तथादत्तैः॥
 प्रोक्तवतिलपत्रदानांतरे॥॥आग्नेनचतिलैर्होमकार्यंश्चाष्टोत्तरंवातम्रापत्रेवावाहयेदेवेनाकर
 ग्रहनायकांष्टोहिनगवन्देवपत्रेस्मिन्नसंनिर्धुक्।तत्रयतिनोद्वादेशात्समहयेदितिनिर्दिष्टं॥

५ रजरीगा व. न. न. न. न. न.

निः

ह न मंत्रा आवाह्यतमि देवेवी प्रजये प्रकचंदने । प्रपैधर कैर परै कुंकमा उरुचंदने । निवेदां पा नम
दद्या वला से ही मि वचि ति । अज्य हो म धिल हो म थ द्या ह ति । कार्यः पावं संस्पृक्ष किं कुर्यादित्यत आह । मः स
णमुयं पदौ दद्यान्मंत्रेण संयुतम् ॥ दानमंत्रमादा । रसाः प्रसापतंगे सौ ह्यदशात्मा वयं तितुः । पत्रे न नेन
वे प्रीत स्ररणि रस्मि । हतेना नेन म उजो मृत्तु ह्वा त्यमुच्यते । मृत्तु ह्वा तुर म्मसा दितु कुर्यात्पय न ता प
तव पय दानमा दित्यस्मादरेकांसी पय दान प्रयोग ज्ञा दित्ये हनिकारयेति । यो धायण स्माराणां । । इति मृत्त
कृद्द हर तिल पय दानम् ॥ अथ स्मरी हरम् । सा ता त प प्रोक्तो मातुः स पत्नी गमने जायते चास्मरं । दानः । स तु
पाप विमुक्त्यर्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत् । प्रायश्चित्त मंत्र त्रेमासिकं दद्याद्द्विप्रायश्चित्तं मधुधेनुं यद्यो दितम् । ति
लद्रोण शतं चैव हिरण्येन समन्वितः । मधुधेनु विधानं दयरेण हरपदार्द्रितं । शोण म्मरूपं तु परिमाणं प्र
योगः ॥ इत्यस्मरी हरमा अथ वज्र मृत्तु हरमा । सा ता त प प्रोक्तो । दुग्धवौ रस्कं उरुषा जायते वज्र मृत्तु वज्रं स
दद्याद्दुग्धवेतुं च ब्राह्मणाय यथा विक्षिप्यिष्यते । त्रिष्वपि दयरेण हरय उधेनु प्रसावे दक्षितं । इति वज्र

मूत्रवदरम् ॥ अथप्रकांतिरेणवकुमूत्रवदरम् ॥ कर्मविपाकसमुच्चयेसौदर्यगामिणोरेणोदायतेवकु
मूत्रतापराकद्वितयं कवात्रिंशद्वाचणजेनमू ॥ अतिमूत्रेनकुद्रयादष्टोत्तरसहस्रकौमुसर्पिषाव
रुणतेनजपसावक्रितेमनुसद्वनान्नामूत्रकृष्टयोरुष्यमृचशक्तिः गायत्र्याश्वाङ्गप्रकार्यमृत्पापस्याप
नृतयोपराकलक्षणं कृष्टप्रकरणदृष्टव्यम् ॥ अतिपित्तमेरुतामियेतन्मूत्रैर्मानेष्टकीणतद्याषादिसहि
धनोक्ताः साध्यसर्वे रोगहरेनिरूपितमृगिणस्याप्यत्रैवप्रत्यर्च्यहोमत्रधिकेनसकलमृत्काव्याहोमः
पद्मद्वयेपिवरुणादृष्टकृसर्पिषादृष्टकृजपसावानिति ॥ अष्टोत्तरसहस्रमेवातेनाश्रयेपित्तस्थिते
नमूत्रैर्नसहस्रान्मृषुकृष्टयोरुष्यगायत्र्याश्वाङ्गप्रशक्तिनोत्तवति ॥ अष्टोत्तरसहस्रादधिकंमूत्रैर्वेत्य
थोपतेषामृष्ट्यादिपरिसाधयामुदीरितं ॥ ॥ इतिप्रकारीतरेणवकुमूत्रवदरम् ॥ अथमूत्रकृष्टप्रतिमा
दानम् ॥ तल्लक्षणं कर्मविपाकसरे ॥ मूत्रकृष्टमयस्वेककर्तरीवक्रमृष्टमृष्टकर्तरीकर्तरीकृष्टेद
नखंडाकर्तरीकृष्टम् ॥ अनेनष्टेदनसाधनविशेषोपलक्ष्यते ॥ तदद्यान्तीतिखंडकर्तरी ॥ खरइति कृष्ट

हि

रश्मि

म. १०५. १०५. १०५

र्थः ॥ प्रजादीनिकर्तव्यताविशेषमुपरिनाश्रयां रोगप्रतिमादानविधावानंकोदेवतातत्रेत्यादिना निरूपि
तः ॥ ॥ इतिमूत्रकृष्टप्रतिमादानम् ॥ ॥ शनिश्रीपेद्विद्वान्मनुसद्वनान्नामूत्रकृष्टयोरुष्यमृचशक्तिः गायत्र्याश्वाङ्गप्रकार्यमृत्पापस्याप
नृतयोपराकलक्षणं कृष्टप्रकरणदृष्टव्यम् ॥ अतिपित्तमेरुतामियेतन्मूत्रैर्मानेष्टकीणतद्याषादिसहि
धनोक्ताः साध्यसर्वे रोगहरेनिरूपितमृगिणस्याप्यत्रैवप्रत्यर्च्यहोमत्रधिकेनसकलमृत्काव्याहोमः
पद्मद्वयेपिवरुणादृष्टकृसर्पिषादृष्टकृजपसावानिति ॥ अष्टोत्तरसहस्रमेवातेनाश्रयेपित्तस्थिते
नमूत्रैर्नसहस्रान्मृषुकृष्टयोरुष्यगायत्र्याश्वाङ्गप्रशक्तिनोत्तवति ॥ अष्टोत्तरसहस्रादधिकंमूत्रैर्वेत्य
थोपतेषामृष्ट्यादिपरिसाधयामुदीरितं ॥ ॥ इतिप्रकारीतरेणवकुमूत्रवदरम् ॥ अथमूत्रकृष्टप्रतिमा
दानम् ॥ तल्लक्षणं कर्मविपाकसरे ॥ मूत्रकृष्टमयस्वेककर्तरीवक्रमृष्टमृष्टकर्तरीकर्तरीकृष्टेद
नखंडाकर्तरीकृष्टम् ॥ अनेनष्टेदनसाधनविशेषोपलक्ष्यते ॥ तदद्यान्तीतिखंडकर्तरी ॥ खरइति कृष्ट

सुदृजपः कार्योदद्यात्तपान्त्रं च नृपान्त्रिनी प्रसंगे विषयं गेनु प्रमेहे जा अतेगदः। मासं रुद्रजपः का
 योदद्यात्तपान्त्रं च नृपान्त्रिनी गमनारुद्रलक्षणं परितोषायं रुद्रविधाने प्रदर्शितं कां च नृप
 वार्गं यथाशक्ति दद्यात्। इति प्रकारं तरेषां प्रमेहद्वयं अथ प्रमेहप्रतिरूपकं दानं प्रमेहान्नं दद्यात्
 कर्माविपाकसाधनं प्रमेहपाणिषु द्याम्पप्रदक्षिणपाणिनी घणः। वामपाश्वरुणं कुर्वन्पादाद्यान् वज्र
 तिष्ठतादीनिकर्तव्यता कर्तव्यपाश्वरुणं रोगप्रतिमादानं विधवातं को देवता तत्रेत्यादिना निरूपितं
 मासतिप्रमेहप्रतिरूपकादानं प्रमेहप्रतिरूपकं दद्यात्। अथ प्रमेहप्रतिरूपकं दद्यात्। अथ प्रमेहप्रतिरूपकं दद्यात्।
 नेनिर्वेदं कर्माविपाकसाधनं प्रमेहपाणिषु द्याम्पप्रदक्षिणपाणिनी घणः। वामपाश्वरुणं कुर्वन्पादाद्यान् वज्र
 तिष्ठतादीनिकर्तव्यता कर्तव्यपाश्वरुणं रोगप्रतिमादानं विधवातं को देवता तत्रेत्यादिना निरूपितं
 मासतिप्रमेहप्रतिरूपकादानं प्रमेहप्रतिरूपकं दद्यात्। अथ प्रमेहप्रतिरूपकं दद्यात्। अथ प्रमेहप्रतिरूपकं दद्यात्।
 च प्रजायते तत्प्रतिप्रियां कुर्यात्कृतसुत्ररतो न्यसेत् राज्ञः तः शुद्धस्य सिद्धिं देशस्योत्तरदिशा गेउद
 का सिद्धास्तिष्कलशं संस्थापयेदित्यर्थः। अथ वृष्टिकापज्ञवादीनिर्नवप्रत्यक्षप्रकरणे कनशस्या

पनाप्रशावेकानिस्थापयेत्। रुद्रवस्त्रसमाह्वं रुद्रमाल्या विरचयणां तथोपरि न्यसेत्। कां स्पेत्पात्रे देवं यन्
 श्वरमाशुवर्णं निष्ककक्षेण निर्मितं नखाहनं गजयसुरूपं धृक्ते न धनं देविश्रुतिं। निष्कस्वरूपं परिभा
 णप्रकरणे बोधव्यमधनं दं नखाहनं वरदानयकरं वायजे वधजये शस्त्रप्रकाशपरिचायायां कुन
 धं परिमाणप्रकरणे बोधव्यमधनं दं नखाहनं वरदानयकरं वायजे वधजये शस्त्रप्रकाशपरिचायायां कुन
 रुद्रवस्त्रविधाने निरूपितः। अथर्ववेदविद्यानर्थकं करणं समापयेत्। अथर्ववेदपारायणं ऊर्ज्यादित्य
 र्थः। अतस्त्वया यावज्जिह्वेर्वेदपारायणसमाप्तिर्न तव शितावस्य दिनेषु कुवेरधजावदयमाणप्रतिमा
 धजावकार्यापारायणविधिषु परिताप्यो निरूपितः। अथर्ववेदविदोऽन्वावेव ह्येन वयथा लातो
 पपत्रथा खाध्यायिना वा वेदपारायणकार्ये। अथ कर्मणो रोगानि वृत्तिरूपदिष्टार्थे पयोगात्। वेदा
 तरपारायणे नापि दृष्टार्थे सिद्धये अथर्ववेदपारायणकथनं वायद्यरद्विशावादीनां तद्वेदलिप्रा
 यवात्राधनदस्य यदाज्ञराज्ञपतिमिदमेवाकुवेरप्रतिदिनमाचार्यवेदपारायणसमाप्तिप्रजयेदित्य

कृशतद्वेदवैरोगप्रतिमामपि दृश्येदित्याह ॥ सुवर्णधुत्रिकां कृत्वा निष्कविंशतिसंख्यया दद्याद्विप्राय
संक्षुब्धनिःपापस्यामिति बुवश इयं वप्रतिमारोगप्रतिमा अथलक्षणमेतत्प्रकरणेन सुपादयिष्यते
अत्र वलिगहानि तिप्रमातिदेवताय नमः प्रिये नमः त्रेणोति संप्रतिमां दृजयेत् एवंप्रतिमां दृजयेत् यदि
वसंक्षुब्धवेदपारायणस्थाने त्राननप्रतिमादानेन ॥ निःपापस्यामिति बुवश इमं प्रतिमां विप्राय दद्या
वयथाशक्तिदक्षिणाया ॥ न ददप्रतिमादानमंत्रमाद्यानि धिनामाधयो देवः शंकरस्त्वप्रियः शखा ॥ सो
म्यासाधिपतिः श्रीमात्रममपापं दृपोहता ॥ इमं मंत्रं सुवर्णधुत्रिकां कृत्वा विधिदद्याद्देवं दिनकाले
लिङ्गनाशं च सुष्ठु विधायो गप्रकारो भूत्वा कृत्वा प्रकरणेन ॥ इति लिङ्गहराणि ॥ अथ खं द
वहरण ॥ इति खं दवहरणं अथ दृष्ट्या धिदृष्ट्या ॥ कर्मविप्राक संज्ञहे ॥ नृपो नृत्वं हस्मादीनि
पराध्वं विनेयः द्वेदस्य सुकृत्तं वेदध्वं वाग्निना ॥ शिला दृष्टसं वक्ष्यसंज्ञा ॥ धिनायते कश्चिं प्रस
वेदहन्तस्य निःकृतिः ॥ पराशर्याशत रुद्रपेक्षस्य गच्छेत्तस्मिन् हस्कां यति वं द्यायणं चैव कर्तव्यं ॥ २३८

ब्रह्मातः ॥ ज्ञायते दृष्ट्याण्यस्य व्याधिः परमदाफणाः ज्ञानिवा दशसाहस्रं मुख्यते रुद्रसंहिता ॥ मद्रसंहितां
द्राध्यायः ॥ अष्टोत्तरसहस्रदशसाहस्रौ सुवर्णधुत्रिकां धितरतमनावापेक्षया विकल्पाः अष्टोत्तरसहस्रदशसाहस्रमि
त्यनेन च महारुद्रत्रयोलक्षत्रे ॥ महारुद्रा इति रुद्रर्त्तं द्वाणं रुद्रविधाने दर्शितः ॥ यानि वा तपी उपकरणो
क्तानि कर्माणि तानि सर्वाणि दृष्ट्या धिदृष्ट्या विज्ञेयानि यानि वा द्रायणध्वरूपेण दृष्ट्या धिदृष्ट्या
शो गोदानमंत्रं कृत्वा यश्चित्ते पक्वमपहतां बुकः ॥ इति दृष्ट्या धिदृष्ट्या ॥ अथ लिङ्गहानि प्रतिमाय
नद्या ॥ दृष्ट्या धिप्रतिमादानं तस्मात्तद्वर्णं वा शुके अत्रो गे स्त्रियादिना शूलवृत्तप्रकरणोक्तमेव
त्राप्यनुसंधेयो दृष्ट्या विवान्वात्सको देवता तत्रेत्यादिना परिताप्रायं रोगप्रतिमादानं विश्वं बुकः ॥
लिङ्गहानि प्रतिमादानं दृष्ट्या धिप्रतिमादानं ॥ इति श्रीपेहिलदात्मसद्विधेश्वरबिरचिते महा
संवातिधाने निबन्धे कर्मविपाकपरिच्छेदे लिङ्गसंनिहसं दृष्ट्या धिदृष्ट्या ॥ अथ उदरो गहराणि
शान्तानपत्रोक्तो ॥ मुरालये जले वा पिसुं दृष्ट्या करोति यः ॥ उदरो गोतवे तस्य पापस्य मुदाफणाः ॥

280

ਘੋੜ

अहति नष्टमननधिदुःख

[illegible]

॥ शातपत्रोक्ते द्वात्रिंशद्वयैव कांतीसारवानुवेदातेनो नानकैर्विरोपनीयास्तथा
 टा उदपानमिति उदकं पीयते तस्मिन्निति उदपानं कूपो वा निपान वा प्रपा वा इति कांतीसा
 रद्वयम् अथ यदणीद्वयम् कर्मविपाक संयदे अनन्यगतिको नायम् बहुधा कीरणं विना परि
 त्यजति यः सोऽथ यदणीरोगवान् शिवसंकल्पस्य जपः स्यात्तत्र शांतयो अष्टात्रयसदृशं दिदिर
 एव तथामधुदद्याद्विभक्त्यसरेण सौम्यं जपेत्तथा शिवविगुणादिकं कल्प्यसौम्यं तत्र उदयत्रय
 द्वात्रिंशत्स्य त्वाषादि परिचाषायां रोगप्रतिमादानविधातुदीरितम् अत्रापि लपसंस्याध्वं वदेत् न
 केवलं शिवसंकल्पादि जप एव अपि तु ध्वं मपि दद्यादित्यादेः त्वं सलक्षणं दद्यात्सां सरणं संख
 ताग्राह्येनांतरणेन संख्यताम् इति यदणीरोगद्वयम् अथ यदणीद्वयं नुदानम् तत्र प
 द्यवराणे यं यदणीदानं संपद्येति निदानमिति दितम् अत्र गौतमीनिष्कृतिमां द्वात्रिंशत्
 यस्मिन् दद्याद्दत्तारण्यं तस्माद्देहमृगं गौपासुरो वा सोऽर्चिर्विष्टां नरानवध्वयोः समायुक्तौ

मैकैकं द्रोणपंचकोनवधाया निव्रीह्यवादी द्वाकालोर्ध्वता निधान्यपरिमाणं दक्षिणे कैकमियादि
 नासहिरण्यं तु तां दद्यात्त्रालणाय कुट्टे विनोऽलोऽपायशोताय धर्मज्ञाय विशेषतः होमं च ध्वं वक्तु
 यत्समिदास्पवत्कटोऽसहिरण्यमिति क्रिया विशेषणं दक्षिणार्थं यथा वा किमु वषं दद्यादित्यर्थः प्रव
 वदिति रूपं द्रव्यदानवदितुको देमादौ अत्रापि मतिप्रायः तत्रैव यथा स्वयं द्रोणविधिना शिंस्यापनं
 समिहोमानवरं वरुहोम एव मत्रापि सद्यो कार्याणि मिति यद्यपि तत्र होममंत्रादौ द्रास्यथाप्यत्रावे
 वाः स्वशाखोक्ता द्रष्टव्याः तत्रेदं विस्तरिति मंत्रः कृष्णोऽहोम एव मत्रापि सद्यो कार्याणि मिति यद्य
 पितत्र होममंत्रादौ द्रास्यथाप्यत्रावेव स्वशाखायां उक्ता द्रष्टव्याः तत्रेदं विस्तरिति मंत्रः कृष्णोऽहो
 मप्रकरणे दक्षिणतः दक्षिणेऽर्धे कं मिति होमं त्रौ नक्त्यां अहरमोपालदाने दक्षिणतः पितत्र होममंत्रादौ
 द्रव्यज्जिहोमप्रकरणे दक्षिणतः दक्षिणेऽर्धे कं मिति होमं त्रौ नक्त्यां अहरगोपालदाने दक्षिणतः
 एते त्रयो मंत्राः समिहोऽपि होमैस्तु क्रमेण यास्याः अत्र वैष्णवं मंत्रं यद्वेदे अयं तु देवकी पुत्रेत्यादि न

-५ ब्रह्मपादहृ

ना ४

प्रश्नवपादद्वयं च शातातपप्रोक्तं । हरिनिदतेस्वदृग्गाले पादकांश्च अथेन । तावोसौवर्षे
 क्रसेमित्तः । निष्कलक्षणपरिमाणप्रकारेण द्वयमनिष्कपरिमितं सुवर्षेनाश्रंकारयित्वा श्रिणुमंत्रेण
 स्वदृजयित्वा श्रोत्रियब्राह्मणयद्व्यादौ । अथेन अश्विनेरश्वदेवतादायिनापतिमंत्रेण श्वं जयित्वा
 श्रोत्रियाययाहोः अश्विनीहरीरिवोदवत्पाणमुत्सर्पति । सुवर्षेनाश्रंकारयित्वा । अश्विं चरुं दममाकरा
 शरीरयाधियाधिरुपाधनं ते गिरः । आयुवाकं च सुतानां स्यादकं न हि मया आयुतेरुद्रवर्चनी ।
 उपबृहणमेतत् । अथ अश्विनीप्रकाशकाश्रुशारोकां मेवायाह । अश्वदानं मे वसुनवयदयज्ञ
 करणददितः । इति संखद्वयं च पादद्वयं च । अथ वत्सपादद्वयं च । ज्ञायते वत्सपादद्वयं
 निदते शुनिमानवः । निष्कत्रयमिदं दद्यात्सौवर्णं विशुद्धयत्वा । सुवर्णं विशुद्धयत्वा पादकांश्च
 पक्षे सुवर्षे निष्कत्रयमेव दानं । निष्कलक्षणपरिमाणप्रकारेण स्यादियं प्रथमपादं सौवर्षं मिति ।
 द्वित्यवणानिष्कत्रयपरिमितं सुवर्षं निमित्तं चानंदेवश्रुत्याः । सरमायाप्रकाशकैर्मंत्रे संखद्वयब्राह्मण

यदद्यात्तद्विदुषो हतीरिति शरमाप्रकाशकमंत्रस्यैकास्पवयोस्तते सिन्धुषि सरमा देवता विष्णु प्रहंदा सर
मा प्रजायां विनियोगः ॥ इन्द्रस्पृहती जपता चरमि सह हृदंती पणयो निधीत्वा ॥ अति हंदा विनियोगः
न आवेक्षेथारसाया अंतरं पर्याप्ति अन्योपि स्वस्वशाखोक्ताः सरमादिदेवताश्च प्रकाशकाया द्या
इति वक्रपादत्वरम् ॥ अथाऽधिकांगहरम् ॥ शाततपत्रोक्ते ॥ अजातिघ्नने चैव अधिकांग
जायती अजातेन प्रदातव्या चित्रैव स्वसमन्विता अजाया प्राजापत्यत्वात् प्रजापतेन त्वादि स्यात्
संप्रज्य प्रजापतेरुद्देशेन तामजायमानां शक्तदक्षिणां धितो ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ प्रजापतेन त्वादि स्यात्
अजापतिप्रकाशकमंत्रान्न वयं ह्यज्ञप्रकरणं दिव्यं प्रददिति अजादानमंत्रे पितृवद्वर्जितः ॥ इ
त्यधिकांगहरम् ॥ अथ पादरोगहरम् ॥ शाततपत्रोक्ते ॥ मार्गदापादरोगी स्यादश्नदानं समाचरे
त् ॥ अत्रापि खल्वहरीकप्रकारेण ॥ अग्निप्राज्ञां कृत्वा ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ अथ तु विशेषः ॥ तत्र सोमवर्षा
श्च अग्निप्राज्ञा अत्र तुरक्षतः प्रजादि वृष्टिवा वा दहजयेदिति ॥ इति पादरोगहरम् ॥ अथ वल्मीका

वल्मीकरोगः श्रीपदमेक-प्रतिपादः पदमेकपत्रः

रोगहरम् ॥ ब्रह्मगीता ॥ पतितेन तु संप्रकृम्य कृम्य विमाह ॥ गोमूत्रं वाक्कादरोमासा ईदं वि
हृति साहिरण्यं घृतं दद्यात्पातकं स्पृष्टुं हृदये त्राया वक्रतस्वरूपं कृष्णप्रकरणे निरूपितं ॥ घृत
दानमंत्रं च प्रायश्चित्तोपक्रमपद्धतौ दर्शितम् ॥ विशेषात् ॥ अजायते यदितत्रापि विनिर्बलवि
दां वरः ॥ अतिरूपं प्रदद्याद्देरोगशोऽर्थमात्मनः ॥ आत्मनो रोगशोऽर्थं व्याधिरतिरूपं प्रतिमां दद्यात्
यर्थः ॥ प्रतिमां लक्षणं तु व्याधितरतमं चैव प्रकरणं तेलिभ्यः स्यात् ॥ इति वल्मीकरोगहरम् ॥ अ
थ प्रकारं तेरः ॥ लीपदरोगहरम् ॥ कर्मविपाकसंयत् ॥ स्वर्गोत्रस्यापि गमनां श्चीपदी जायते
नराः ॥ योन्यामसं कृष्यान्वात्रयचंद्रायणं चरेत् ॥ मासं पयो व्रतं वैवतस्माद्रोगादिमुच्यते ॥ स्वर्गो
त्रस्त्वोत्सवर्लिंगमखिवह्निना योनिशब्देन च मैथुनसाधनमिदं हिमलक्ष्यते ॥ अत्र चोत्सयोः रुतयोः
पि रोगिणो रेतकर्मरोगहरं तवति वां द्राप्य पयो व्रतयोर्लक्षणं ॥ प्रकरणं ॥ अथ प्रकारं ॥ इति श्वा
पदरोगहरम् ॥ अथ श्चीपदरोगप्रतिमादानं ॥ अथ पादरोगप्रतिमादानं ॥ एतल्लक्षणं वक्तुं शक्यं

रुद्रनामजी.

दुद्रो गह्वरादे शरदंशः श्रीविश्व. भारतअनजनेधिः

रहरेदंशितमकडुद्रायैत्यस्याकावेधप्रपिस्त्रेदेवतागायत्रीहंदाः प्राज्येमेर्विनियोगात्कडुद्रायैत्येत
समीलुधमायनव्यसेवोत्तरमन्त्रमहदोमूलमन्त्रः पंचाक्षरीवासुद्रगायत्रीवत्तदोमानंतरकतव्यमाहातया
ब्रह्मोद्वासनात्रैमिथुनं ब्राह्मणपयते। दृष्टानोपरिविषयस्यैतस्यानुनिवेदयेत्तमेवेणानेनविधिवदुहुरो
जितात्मवाचब्रह्मोद्वासनंनमस्वयंहीकप्रकारेणब्रह्मणेनातिजीविसज्जेनोमिथुनस्यमाहादेश्वरात्मक
दानमंत्रमाह। कैलाशवासीनामवाचउमयासहितः परः विनेत्रश्चहरोदुहुरोगमाश्रय्यपोहताततश्च
ब्राह्मणात्रसम्पन्नप्राणिपसहमापेतब्राह्मणास्त्रोजयेद्यपि श्रय्यंमुंजीतवज्ञातएवंद्वयामहादानंहदुरो
गायमुच्यते। इतिदुहुरोगहरोमामादेश्वरदानाः। अथल्लतिकावहरवृक्षातातपत्रोक्तैः। गीत्रहृद्य
तिकीचैवप्राजापत्यशतंचरेत्। त्रतातेमहिर्नहद्यात्कृत्वात्रैवतारतौल्यमेरुतावेमिदनीप्रतिनिधितेन
गाययस्विनमलंकृत्वादद्यात्। गोदानमंत्रस्तुनवयहयज्ञप्रकरणेप्रदर्शितः। प्राजापत्यलक्षणं कृत्वा
रथेतिहृत्तौल्यारतश्रवणविधिसुसारतएवदर्शितः। अतःपरंयवज्ञामियानिदेयानितारतोवाच्यमाने

तद्विषयो राजवर्धनि पर्वणि पर्वणि विधायां विधेयौ तत्कार्यं प्रवर्तते समाप्ते पर्वणि तत्स्वशक्त्या प्रवर्त्यते
 जातं आदौ तु वाचकं दृश्यं स्वर्गं धर्ममश्नितं मा विधिवद्भोजयेद्राजन्मधुपायसमुत्तमस्य सतो मूलफलप्र
 यं पायसं मधुसर्पिणा अस्तिकेतो जयेत्याज्ञो दद्याच्चैव युद्धोदयमस्वास्तिवाच्येयादि विधिविधानं पुरा
 णपाठे तस्याहोस्वस्तिवाच्यं स्वागृह्योक्तप्रकारेण स्वस्तिवाचनं विधाय तत्कार्यं प्रवर्तते तत्कार्यं प्रवर्त
 नेतरं तारतपाठरूपं कार्यं प्रवर्तते यत्पर्ययो सयः खंडो वा श्रीतुमिच्छया तयेदित्यर्थः ततः कार्यं प्रवर्त
 त इत्यनेनैवावर्त्यं तारमपि मुच्यते स्वस्तिवाचनं विधाय सदनं तत्कार्यं प्रवर्तते तत्तुराणपाठ इति ततश्च
 तत्कार्यं प्रवर्तते दनं कृत्वा दत्तं लालं कारादि निवेरणरूपं कार्यं प्रवर्तते तत्तुराणपाठ इति ततश्च
 सर्वतुराणसाधारणं तथा समाप्तौ ब्राह्मणो जनेन स्वशक्त्या पुराणपाठकं दत्तं तुराणसाधारणं
 आदौ तु वाचकं दृश्यं तिसमाप्त्यनेतरं मादौ प्रथमतो वाचकं पाठमात्रप्रवर्तकं संप्रपन्नं तदर्थं वा
 स्यात्तारं दत्तं यत्वा तत्तद्विधानं त्रयेण दुक्तप्रकारेण दृश्यं तिसमाप्तिं किं इति घट्टं किं मधु

पायसादासी के दद्यादित्यर्थः आसी क इत्यत्र चैकवचनं विधिविधानं प्राज्ञं विद्वांसं आचाप्येकत्ववित
 ततस्मात् एवमादिपद्याप्यतिशयसत्तापक्षादिषु क्रमेणाह अथ दृष्टे अमुषे अमोदके असमश्चितं स
 सापद्यो निवासो मिजलं कृतान्मदापयेत् तत्पर्यणानि च सुख्यानि भन्य मूलफलानि चातर्पणानि स
 क्रंदनं दद्यात्तारं च दानि सर्वकामयुगोपेतं विधेयं तन्प्रदापयेत् विराहपर्वणि तथा वा सोमं विवि
 धानि चातर्प्य सनेन ब्राह्मणमनुकृष्यते उद्योगेतरतश्च सर्वकामसमश्चितं सौमनं सो जयेद्विप्रा
 धमाल्ये रत्नं कृतं ताम्रायमपर्वणि राजेंद्र दत्वा दानमनुत्तमं श्री अमुत्रमंगो दाना विज्ञातः सर्वयुगोपे
 तां मुने दद्यात्सु संस्कृतं द्योण पर्वणि विधेयो सो जने परमर्चितं मा गावश्च दियारजेंद्र दद्यात्पाप्य शिव
 राक्षसा कर्ण पर्वण्यपि तथा सो जने सर्वकामिकं विधेयः संस्कृतं सम्पूज्य दत्तं संयतामानसं स्य स्य
 वृष्टिराजेंद्र मोदके सयुद्धोदनेः द्रुपे अतर्पणे चैव सर्वमनं प्रदापयेत् तदा पर्वण्यपि तथा मुहूर्तमिष्टं
 अदापयेत्स्वी पर्वणि तथा जेतर्पयेत् द्विविधं विज्ञातः सर्वयुगोपेतां मुने दद्यात्सु संस्कृतं तस्य

तिपत्रेणपितयासोजनसर्वकामिकामिकासकाप्यमणिवासासिदविषासोजयेद्विजाशत्रयमणिवासा
 सिदधादियर्थमौसलेसार्धयुणिकंगंधमाल्याबलेपनमृद्विर्वंशेतथापार्थपायसंचरुसोजनमृपाप
 लेपारणेशजन्यथाचतरतर्षणापारणपारणइतिइतरपत्रपारायणेपारायणेपारायणेपाठेअथा
 त्रपत्रोक्तप्रकारेणवस्त्रलंकारसोजनादितिःयथाशक्राद्यजयेदियर्थसमाप्यसर्वाप्रयतःसंदि
 ताशास्त्रकोविदः।सुतेहिनेनिवेश्याथसौम्यस्त्रासिसेधतमामुक्तावरधस्तत्रछविरेखास्त्रलंकृत
 अर्जयंयथाश्रायंगंधमाल्यैःपृथक्पृथक्संदितासुसकंतप्रयतःसुसमाहितमध्वैर्नैष्येयैश्चकै
 केर्वित्तैःश्रुतैः।दिरण्यंस्वसुवर्षंवदक्षिणतत्रदापयेत्तत्रपरधयेकोत्तकैर्गीतत्रयादितिस्रयासुव
 रंजोडशमाणात्मकेपुनश्चराणश्चावयितुर्दक्षिणातथाशक्रसुसराणिदिरण्यंतस्मायत्तैश्चदक्षि
 णंदद्यात्तदेवताकीर्तयेत्सर्वाभरणानारायणेनयात्ततो गंधैश्चमाल्यैश्चस्त्रलंकृत्यद्विजोत्तमात्रातप्ये
 द्विविधैःकामैःधन्यैरनादिकैस्तथा।उक्तवस्तुचविषेण्यथावत्संप्रदापयेत्तत्वाचकंतरतश्चेच्छी

जयिवास्त्रलंकृतः।ब्राह्मणेष्टप्रसन्नेष्टप्रसन्नास्त्रदेवतावाचकेपरिवृष्टेष्टुनाश्रीतिरुत्तमस्ततोबि
 रणंकार्यंसंदितांतरतर्षणाचुकवस्तुचविषेष्टिमारस्यततोविवरणंकार्यंसंदितानंतरतर्षण
 येतेष्टुखणोपक्रमश्चकारोतिदितःइतरसुसकंतप्रयतःसुसमाहितमध्वैर्नैष्येयैश्चकै
 दससमंश्रुत्वायथोचितंयोज्येइतिहाससमंश्रुत्वायथावदष्टप्रशंसयतामाष्टचिह्नंवाचनार
 तमश्रद्धयादीयतइतिआहानितानिचतत्रस्यर्चोपक्रमेसमधौवद्वर्षदक्षिणाब्राह्मणेष्टोयथा
 शक्तित्तयोचतरतर्षणमहादानानिदेयानिरक्तानिविविधानिवागावःकांशोपदेहानिघटानिमुमना
 रासर्वकामयुणोपेतायत्रानिविविधानिवागणानिविविधानिचमिध्वंसिकोचर्मावाहनानिचंदे
 यानिहृद्यामत्राश्चवारणाशयनेषाविकाशैर्वस्त्रेणान्यस्त्रलंकृत्यायद्यद्वेवरंकिंचित्तद्वप्यसि
 द्दसुतत्रद्वेद्विजातिस्तथात्मादासाश्चस्त्रनवाश्रद्धयापरयादद्यात्कमशपातपागमः।आत्मादा
 साश्चस्त्रनवइति।एतच्चकेमुतिकन्यायेनतरवस्त्रनोक्तुदेवाविरोधेनदेयस्तिपादनार्थंनत्वात्मा

नाह्येयप्रतिपादनाय प्रयत्नात्मात्रकरणं चित्रस्पदानांतत्रत्वादासाश्चस्ववः पुत्रसमादासा
इत्यर्थः शक्तिस्तु नमास्तत्वास्तु अतश्च विमात्राणां एवं करोति वो विद्यादानं पञ्चप्रतिष्ठितस्य सर्व
यज्ञफलप्राप्त्यसद्वैः सह मोदतोयश्चाध्वमप्रकरणतारतंश्चाव्येनरत्नतथादानमहायालोक्तोका
बुद्धरतिद्यसौ ॥ लोकास्त्वर्गदिलोकाश्च उद्धरति आत्मसात्करोतीत्यर्थः ॥ इति तारतदरिवंशे वसु
राणां च प्रवर्णविधिः ॥ इति तत्त्वतः किं त्वहरम् ॥ अथ वर्धरांगत्वहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ लोह
हारी च उरुषोऽनवे द्वे वर्धरांगका ॥ लोहपलशतं दद्यादुपोष्य स तु वासरम् ॥ पलस्वरूपं परिमाणप्रक
रणं निरूपितं श्रीस्य ॥ लोहदानं वंस्तु न वयं इत्युक्तं ॥ इति वर्धरांगत्वहरम् ॥ अथ
कुक्षारुहं ॥ त्वहरम् ॥ अथ कंदूतिहरी गहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ तैलवोर्येण सवति नरकं दूय
ते सदा ॥ उपोष्य सोपि विषादद्योऽत्रैलं घट्टदयम् ॥ इति कंदूतिहरी गहरम् ॥ अथ शालींगत्वहरम्
शातातपत्रोक्ते ॥ ॥ वसुहारी च शालींगमसप्रदद्यात्तु शालीनः ॥ हेमनिष्कत्रयं वसुहृगं वदद्यादिस्यर्थः ॥

स्वरूपं परिमाणप्रकरणे वर्णितं ॥ अथ वसुहृगं पीतवर्णदानं वंस्तु तादृशास्त्रिंशद्वे दर्शनात् ॥ द्वादिपल
मंत्रो न वयं इत्युक्तं ॥ अथ वसुहृगं पीतवर्णदानं ॥ पीतवसुहृगं यस्माद्वा सुदेवप्रीत्यर्थं मि
वदद्यात् ॥ इति शालींगत्वहरम् ॥ अथ कंदूतिहरी गहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ वाम्यांगनास्त्रिंश
नायते ददुर्मंडलम् ॥ कृत्वा लोहमयी धेनुं ॥ लणश्चिप्रमाणं ॥ कार्पासतारसंयुक्तो सप्तधा न स सचि
ताश्रदद्याद्विषाय विदुषे वाप्यं मेहीयतामिति ॥ पलस्वरूपं तारस्वरूपं च परिमाणप्रकरणे निरूपितम् ॥
अथ यद्यपि सामान्यतया पंचमेहीयतामिमुक्तम् ॥ तथापि ददुर्मंडलनिदानम् ॥ पापं तत्पापकार्यं च तो
रोगवाहीयतामिमुच्चार्य कार्यासादिसमाधत्ताम् ॥ लोहमयी धेनुं दद्यात् ॥ इति ददुर्मंडलहरम् ॥
अथ गजवर्मत्वहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ विष्वक् सत्तार्यागमने गजवर्मं व्रजायेत पस्य विषुद्ध्यर्थं
यश्चिन्नं विधीयते ॥ विष्वक् सत्तार्यागमने गुरुतत्प्रायश्चित्तातिदेशात् ॥ षण्णिकं प्रायश्चित्तं कर्त्तव्यं प्राय
श्चित्तं यद्देन निष्कृतिरतिधीयते ॥ सा च कृद्वादि रूपा चातदुत्तयमपि प्रायश्चित्तं शङ्केनोपाहोतव्यमिति

यस्य लघुसावेन द्वेयो विकल्पश्चावगंतव्यः प्राजापत्यादि स्वरूपं कृत्वा प्रकरणे निरूपितं प्रायश्चित्तोपक्रमकारं सुप्रायश्चित्तोपक्रमपद्धतौ दर्शितं। एवं प्राजापत्यादिरूपं निष्कर्तुं नास्य तौ निधीयते राविवच्यं दर्शयति। कृत्वा रूपं मन्त्रं च निष्कविंशतिं सख्यायां सर्वोपस्करसंयुतां ह्यत्रोपानयनं संयुतां दद्याद्विषयविधिवदि मन्त्रं सुदीरयेत् स सर्वोपस्करसंयुता मिति सुवर्णशृंगादयः पस्करास्ते वै ग्रहणादयश्च दर्शिताः। तथाभ्येवोपस्करास्तय रोगहरप्रकरणे सुउपेक्षादियं विधिस्तु दर्शितं यद्यस्य पस्करे सुवर्णराणमपि परिगणनं तथा विधेनोरजतमयी कृत्वा तदवयवो नोपराणमपि रजतमयत्वं सिद्धेन मध्यमपूरुरुरापेक्षेति पितृपस्कररूपसुराणी लोपः। इति मन्त्रमाह। सुरती वै सवीम्यानि संविष्कपदे स्त्रिता गोदानं मया दत्तं मम पापं व्यज्जहत्। इति मन्त्रमह। अथ वलुमंडलं त्वहरमराता तपत्री के। नकुलस्यापि हनने ज्ञाप्यते वलुमंडलम्॥ निष्कद्वयमिति दद्यात् नकुलं सविष्कृत्वा तानि फलद्वयं परिमाणप्रकरणे भक्ष्याशक्त्यानुसारेण शौवर्णो राजतौ वा निष्कौ भवतः। विशेषांनुपा-

कृत्वा मंडल १८ अंतमंडल १८ निमर्ष १८ ॥ १८ ॥

दानम्। अथ वलुमंडलम्। अथ कृत्वा मंडलं त्वहरम्। अथ श्वेतमंडलं त्वहरम्। ताता तपत्री के। मयूर द्यातने वै श्वेतमयते कृत्वा मंडलं निष्कत्रयमिति तस्मिन् वर्षमय शिखी। निष्कस्वरूपं परिमाणप्रकरणे दर्शितम्। इति कृत्वा मंडलं त्वहरम्। अथ श्वेतमंडलं त्वहरम्। इति श्वेतमंडलं त्वहरमराता तपत्री के। नकुलस्यापि हनने ज्ञाप्यते वलुमंडलम्॥ निष्कद्वयमिति दद्यात् नकुलं सविष्कृत्वा तानि फलद्वयं परिमाणप्रकरणे भक्ष्याशक्त्यानुसारेण शौवर्णो राजतौ वा निष्कौ भवतः। विशेषांनुपा-

ज्योतिषं तु विस्मयिष्ये ॥ अत्र कुशादितिः क्रमादस्य स्योस्य सौ सवतिगात्राप्यपपरोगताः त्वमि
नादितिः क्रमादिति त्वमित्त्रेतीति ससृचमारस्य क्रमातिस्तुतिः काशिरित्यर्थः ॥ यथा सौ रोगास्थाप
नेमी रोगो सवतीति संज्ञेयेन कथनं ॥ इतदेवेति विच्य कथयता गात्राप्यपपरोगत इति गात्राप्य
प्यंगानियथारोगतः रोगादस्य अगतानि सवतीति तथा संमार्जयेदित्यर्थः ॥ सद्यस्त्रियवानपि यथा योग
संमार्जयेदिति यथा त्वमित्त्रे क्रमात्तीति संमार्जयता मणिमिदं वता द्वितीयो रात्र्या वा
मिदं वता सद्यस्त्रिंशो कदेवता आद्या उद्युवितरे गथय्यो संमार्जने विनियोगः ॥ त्वमित्त्रे स्वाद्यो
रिण्यांतरं च प्रयस्युवा ॥ त्रिंशद्वामविराजति वाक्पतंगा यत्रिष्विष्या प्रत्यस्य वदं ह्युति ॥ संमार्ज
नानंतरं च प्रयमा ॥ अयुलं च सुगं प्रिचदति दारु वनिहिषे शप्रकल्या कलशं कुर्यादिति ये कंज
लेः सुतोः तमो सुमपे स्य इति सार्द्धं तलिंगकैरपि हिरण्यवर्षाद्युपयमना ॥ अवाकतः ॥ आपो हि
धामय इति शब्दो वातमुदीर्ये वायुमुलं चेत्यादियुगलुः प्रसिद्धं ॥ सुगं प्रिचदति दारु देव

रुसर्जरसवृद्धौ। अतस्तस्मै वनाय चरुहो एतान्पतिषेककलहो निक्षिपेत्। अथ कल्पानि क्षिप्यवतं
 चकलशमनिषेकोपयुक्तैस्त्रीर्थादिजलेः परिघर्षे कुर्यात्। नागघजास्यदेशाश्च पश्चिमभागे कल
 शं स्थाप्यातीर्थोदकैर्नद्वरयित्वा। गुग्गुल्वादीन्मन्त्रनिक्षिपेत्। नागं च प्रतिमायां प्रजयित्वा। प्रज्व
 ल्वापितोदककलशेन वयहयज्ञोक्तप्रकारेण वरुणमावाहयन् प्रज्जपन्मोक्षसुखसर्पस्य इत्यादिति म
 त्रेतद्वक्तव्यं। विशाखाध्यात्वा। निषेके मंत्रमाह नमोसर्पस्य इत्यादिना। आपो हिष्णमय इत्येतेन
 अत्रानिषिद्धेति व्याख्या। तस्मिन्गौरनिषेकप्रकाशकैर्द्विरपवर्णा इत्यादितिः। साह नमो सुख
 र्पस्य इति वृत्तेन। निषिद्धेति मन्त्रे। अयं चरुहो अतमेव प्रदर्शितः। शन्नो वा तमुदीरयेदिति प
 तेन च स्वसाखि कशांतिपाठ उपलक्ष्यते। शन्नो वातः पवमानमित्यादिति ते त्रिरीयशांतिप्रप
 रित्वा। आपो वरिताः। अयं च शांतिपाठ अतिनेकान्नरं कार्यं ततः किं कुर्यादिति तत्राह। अतस्मादित्य
 गरुचिरलिपेदगरुचं दत्ते। ततः सुक्तावरधरः सुक्तामात्पाः। सुलेपनः। स्वयं समर्चयेन्नागं धूप्य।

नमोस्तस्मै ३३

क्षतादिभिः सर्पदेवस्य मंत्रेण आचार्योपि समर्चयेत्। अन्तरं सर्पराजमाचार्याय विवेदयेत्। अ
 त्सादितं। अस्यादि। उसादितं। गोक्षितं। अथ देवापाकृतशरीरं। अलिल इत्यर्थः। मरुचि इत्युक्ता
 वतितया अग्रसर्पणाश्रीवत्सादिति अत्रिष्वेव स्वयमिति। गोएतत्समर्चनं। नानाकारैर्बहुकृत
 जातो न्यवेदासर्पदेवयोर्मंत्रो वैवृहो मागवेन दर्शितः। अथ नानागदानं मंत्रमाह। यो धत्ते पृथिवीं
 कृत्वा स शैलवनकान्। हाराध्वीयस्य शय्याचपावाह देवस्य शार्ङ्गिणः। स्वीयदानेन नगो सौख्यं
 व्याप्तिव्यपोहता वै सर्पिकविकाखां। तदोभाजति तं तथारक्तदोषो हवंपिमाह तः। पिबतौ पिव
 अग्रप्रसरगसंभूतविकारं मे व्यपोहति। एवं दत्वा तं नागमाचार्याय सदाह्निनां च मोक्षप्रणम्य शिरसा
 शनैः। तप देवजे त्वं आचार्यः। अथ जेदित्यर्थः। आचार्य इत्युपलक्षणं। रमुग्रजनं कुर्यादिति यावत्। अ
 चार्यस्य सुखं ज्ञातुं त्वं हं प्रविशेत्सुधी। ब्राह्मणा न लो जयित्वा तु स्वयं सुजातं वंशुः। इति विस
 र्पहरनागदानं। अथ द्विगंधं गत्व हरमा। अशतातपयोक्ते। सोमं धिक् स्पृहरणा द्विगंधं। अग्रज

यतोत्तममेकं तु पश्चान्नां तु द्युयाज्ञातवेदसे सौगंधिकं ह्यारं सुगंधिकं च तातवेदस इत्यनेन जातवेदसे सु
नवामसोममिष्ट्युपादानौ अतो होमे मंत्र इषमेव की प्रसोप्राप्ता द्वितीया तद्वरहर उक्ता अत्रिदुर्गो धर्मग
द्वरम अथ वस्वगं ध्रुवद्वरम आतातपत्रोक्ते मधुवैरो मुसुरुषो जायते वस्वगंधवाचा सदद्यान्मधु
धेनुं वतपोष्याय द्विजो वमो मधुधेनुविश्वानं तु द्ययुरोगं हं प्रकारेण मुउधेनुविश्वानं दक्षितमधु शवा प्राय
श्चित्तं समुच्चयितो तद्व्याध्यानुसारेण चोत्रायणदिकल्प्या चोत्रायणादिस्वरूपं च कृत्वा प्रकरणे सिद्धितम
इति वस्वगंधं ध्रुवद्वरम अथ वयोषरो गप्रतिमादानम् तत्तद्वर्णं चानुक्तेषु तुरोगे छित्पादिना मूल
रोगप्रकरणे सिद्धितम अत्रापि विज्ञेयं इति कर्तव्यता कल मुपरिसापायं रोगप्रतिमादानं विश्ववातं को
देवता तत्रेयादिना निरूपित इति वयोषरो गप्रतिमादानं इति प्रोक्तं इति द्वाव अथ वयोषरो गप्रतिमादानं
तेमह्यर्षा विश्वानं निवेधं कर्मविश्वं कपरिदेवते अथ वयोषरो गप्रतिमादानं अथ वयोषरो गप्रतिमादानं
प्रोक्ते ब्रह्महानरकस्यातोषं दुकुडी प्रजायतो प्रायश्चित्तं प्रकुडी तत्पातक विमुक्तये प्रायश्चित्तं

षड्वर्षिकं कुडी तपापस्योपलगेन हीणत्वा त्रायश्चित्तोपक्रममवहता बुद्धि
तनोपवृत्तमप्रायश्चित्तस्य तदनंतरं कर्तव्यतामहं चत्वारः कलशाक्त्या पंचपल्लवसंयुता पंचपल्लव
काः सितवस्त्रेण वेष्टयेत् अथ श्रद्धाया नादिमृत्का सीधोदकं स्मरित्वा कर्मायं पंचकोषो तानानां विप्रफला वि
ता सवैष्णवि समासुक्ता स्थाप्या प्रतिदिशं तता पंचपल्लवः आयाः श्रद्धाया वटलक्ष्मीं वराणां मृदश्चरण्या वा
स्मीक नदी संगम मद्गो कुले स्याद्याद्याः कषाय अथ आः श्रद्धादीनां तत्राप्रथेति दिशो द्वादिदिशो एवं
चतुरः कलशा चस्थापयित्वा तन्मध्ये परं कंठां स्थाप्य तस्योपर्यष्टदलं रोप्य पत्रनिधाय तत्र वासुदेवं वा
पुण्ये दित्या चरौ प्यमृदलं पत्रं मध्ये कुंभं परिच्यसेत् तस्योपरिच्यसेदेवं उडरी कंचतुलुं जपो लाक्ष्मीं इष
माणेन सुवर्णनिविधिनिर्मितं यजेत् सुखं सुखं नविकाले प्रतिवासरं यजमानः सुखे गेः पुष्पधूपे
यथाविधि द्वादि कुंभं लेख्यत तो ब्राह्मणा ब्रह्मचारिणः पास्येयः स्वकारवेदाश्च अथेदं चत्ती रानीं दं
शेन ततो होमो यदृशो तिष्ठरसरशतत्रकुं डे विधायो घृताकै सुतिलै र्येना द्वादशाहमिदं कर्म समाप्य

द्विजखं गवाः तद्वा सनेयजमानस्याऽतिषेकं समाचरन्नापलाहार्हप्रमानेनेति। पलनक्षणे परिमाणप्रकर
 णे निरूपितमापलेन पलाहर्हं नवापलचतुर्थोऽनेन वेत्तव्यं यजेतुरुषस्रकुनेनेति। यजेतु स्रज्येत्वा स्रज्याप
 कारश्च परितोषायां स्रज्यस्रक्त विधाने दर्शितः। दशदिनसाधमेतत्कर्म। स्रज्यप्रतिदिनं प्रातर्मध्य
 दिनं सायंकाले प्राचयेन स्रजितं देवं यजमानोऽपि गंधधूप्यादिति। स्रज्येत्वा तद्याध्वं स्थापितेषु चतु
 र्षध्वं द्विकुंसेषु स्रज्येदादीन्यारयेत्। स्रज्येदादिवेदचतुष्टयपारायणं कारयेदित्यर्थः। स्रज्यं कुंसे
 येदं दक्षिणकुंसे यजुर्ध्वं पश्चिमकुंसे अथर्वागिरसे सुवस्वकुंसे सामवेदं च पाठयेत्। वेदां चतुष्टयवि
 दामना वेयथा संतवशाभ्यां ध्यायि सिञ्चतुर्निर्वाहणैश्च त्वारिवेदपारायणानि कारयेत्। दक्षार्थत्वात्स्र
 कर्मणो रोगनिवृत्तिश्च दृष्टप्रधानप्रयोजनं। आवांतरप्रयोजनं तु दुरितात्पद्मनिवृत्तिः। साचवेदपारायण
 चतुष्टयसाध्यावेदानामपि चतुर्ध्वतः सिद्धे स्रज्येदादिपारायणकथने। पारायणविधिसुपरितो
 षायां निरूपितः। यद्यपि स्मृत्यनुपपद्यमानेषु वेदांगीतराणां मनध्यायावेदांतरेषु पद्यमानेषु साम्ना

२५५

तथापि वेदचतुष्टयपारायणविधिबलादेकत्र कुंसे स्थापना विधानाच्चात्राप्यपरस्परसंचारोधिकर्षादिति
 श्रुत्वा वेतावंति। तस्मार्गे कलशचतुष्टयस्थापयित्वा मध्ये वासुदेवाः। धिष्ठानकलशं स्थापयेत्। दशोऽनेन
 होमश्चित्यस्मिन् दिवसे यावाचेदपारायणं जायते तावत्तं ग्रेथ संस्मारागणीया। तद्दशोऽहोमोया
 हतिः। कार्यः। अत्रायं परिणानादिप्रकारेण मंत्रास्त्राणामिति वायस्मिन्नेदेया कथं यथा वेतं द्वादशधा
 वित्तुप्रतिदिनमेकं संख्यया व्याहृतिहोमः कार्यः। तस्मिन् होमद्वयं च वृत्तात्मा धिनायवः। एकमदि
 नेषु प्रथमदिन एव यद्वयज्ञोक्तप्रकारेण दिसादियहानस्थापयित्वा ग्रहरोतिहोमं त्रैर्बर्षयावत्क
 र्म समाप्तिं नवदश्यापिताग्र्यहान् प्रतिदिनं गंधधूप्यादिति। समर्चयेत्। कर्मोत्तेदक्षिणादीन् दद्या
 त्। यद्दशधा प्रकारश्च परितोषायां दर्शितः। द्विजखं गवाः सति द्विजखं गवाः आचार्यः। तद्वा स
 नस्वरूपे विनायकशो तो दर्शितः। अतिषेकं समाचरेदिति। एवं विधानं तद्वा सनोपविष्टस्य रोगिणः। अतिषे
 कमाचार्यः। तत्राहणमदितो वेदिकेः स्मार्त्तं च मंत्रैः कुर्यात्। अतिषेकं समये च वासुदेवाधिष्ठानकल

शोदकं न कथं कलशोदकं वेदपारायणोदकं चैकस्मिन् यात्रे निधाय विनायकशोतोनवग्रहयज्ञोक्तप्र
 कारेण यजमानमतिनिवेष्टुं शतः किं कुर्यादित्यत आह ॥ ततो दद्याद्यया शिक्त्या गोचरे मतिनादिकं
 ब्राह्मणेभ्यस्तथा वेदमाचार्याय निवेदयेत् ॥ दिवं प्रवेक्षिं च तर्जुनवासुदेवस्प्रतिमां ॥ तत्प्रतिमादा
 नमंत्रमाह ॥ आदित्यावसवोरुद्रा विश्वेदेवामरुणप्रीताः सर्वेष्वपो हंतुममपापं सुदारुणां इमुद
 यंतु तान् तत्पातमाचार्यं द्वापयेत् ॥ एष वै विभक्तने द्विदितैः श्वेतकुशी विशुद्धयति ॥ इति शातातपश्री
 कर्पाडुकुष्ठहरम् ॥ अथ प्रकारांतरेण कुष्ठहरम् ॥ शातातपश्रीको ॥ कुशीगोबधकारी स्यात्त
 रकातेऽप्यनिश्चयः ॥ स्थापयेद्दृढमेकं तु प्रवृत्तं कद्रवसंयुताम् ॥ समनंततः प्रोक्तर्पाडुकुष्ठहरेया निवेच
 पक्षवाही निद्र्याण्यतिदिनानि तैर्युक्तमेकं कलशं स्थापयेदित्यर्थः ॥ अत्र कलशाक्षकारादौ विशेषमा
 द्वा ॥ अत्र केचन लिङ्गांगरकसूचकशब्दोत्तरवर्गचैतत्तत्त्वास्थापयेदक्षिणादिशितं कलशोदक्षिणादि
 शिकुंडस्पदक्षिणादिनागद्वयार्थः ॥ तामपात्रं न्यसेत्तत्र तिलद्वयं सुप्रजितं तत्रैतिकलशोतस्योपरि

न्यसेद्वेदेमनिष्कमितं यमं यजेत्पुरुषसक्तेन पापं मे शांप्तामिति निष्कस्वरूपं परिमाणप्रकरणेयगादि
 यमश्रुतिं सुदक्षिणहस्तेन दंडधारिणी वामहस्तेनाचयदा ॥ महिषारूढा वचवति ॥ सुवस्तेन यजेत्तत्र
 येत् ॥ प्रजाप्रकारसु परितोषायां स्वरूपसूक्तविभक्तने निरूपितः ॥ पापं मे ह्यस्यतामिति पापं शरीरवर्तमाने
 गरूपं तन्निदानं हतं हुरितं वशांप्तामिति संकल्पयेत्यर्थः ॥ तामवेदपारायणं कुर्यात् ॥ कलशोतवका
 मताः दिशो संक्षिप्य ज्ञात्वा पात्रमाभ्यासित्वे च नैविहिते धर्मसंज्ञं तमाचार्याय निवेदयेत् ॥ तामवेदवि
 दोत्तावेव हूतं वायथा लातोपयन्नाखाध्यायं नंवावेदपारायणं दृणीतावेदपारायणविधिपरि
 षायां दक्षितः ॥ यावत्पारायणपरिसमाप्तिप्रतिदिनं यमं प्रवृत्तं कर्मकारेण प्रजयेत् ॥ होममंत्रग्याहृतयः दश
 ब्राह्मणप्रकारश्चर्पाडुकुष्ठहरोक्तरीत्या विज्ञेया ॥ पापं मे ह्यस्यतामिति प्रवमानः सुवर्जनः स्वादिष्टयथायाः स्व
 स्वशाखोक्ताः पावमानायाः पावमानः सुवर्जनः इत्युक्त्वा को गणहोमप्रकारं वेदवित् ॥ स्वादिष्टयति
 सूक्तं पादुरोगहरश्चीदानेदविति ॥ अथ नमंत्रमाह ॥ यमो महिषमारूढो देवपाणिर्नयावहावति

णासापत्तिर्हेतुममपापंयपोहृत्तुश्चुच्चार्थविस्तृतेनमासंगोत्तमिमाचरेत्तुहृत्तुगोध्योरेषास्युदव्या
नास्तिनिष्कृतिर्ब्रह्मवधस्यसमनंतरपक्षीकंक्रमगोवधस्येति तदिति सागः ॥ इति प्रकारं तरेण
० छदरम् ॥ अथाऽपरकृच्छदरम् ॥ शिवगीतायां ॥ योनरोहन्निवेजंतु कृच्छरीगीतवेलुसांसीतप
नंशुद्धीततगवाहादसंकरासांतपनंयति सांतपनो एतल्लक्षणं च कृच्छ्रप्रकरणे स्यात् ॥ इति
ननंइदं ध्यायिन्नंतत्रापि व्याधेरल्पत्वेन सितद्युनिधुनिगुरुणिगुरुणिगीतमवचनात् ॥ इत्यं
कृच्छ्रदरम् ॥ अथ कृच्छरीगरदरदृष्टपददत्त ॥ वायुप्रकरणे ॥ कृच्छ्रीज्ञानरोत्तवत्स्यपुक्रम्यानिदि
तमाश्रयकृच्छदरंवद्वेष्टपक्षेदानमुत्तमस्यत्तुर्गोहाराक्षरीरखुस्कारकशपलोद्यतिस्तुके
वैतहास्यामेकेनवाउनाराजतंष्टपतंष्टुकेदेमष्टंगंखुरंतया ॥ मदेश्वरेणामयाचकुर्वीतमध्वितिष्ठतं
पल्लवदणं परिमाणप्रकरणे स्यात् ॥ मदेश्वरस्योमयाश्रयतिमेदेसुवर्षस्यपक्षेखिनिधोहास्यां
मेकेनवाकार्यदियाहासौवर्षप्रतिमेदेतुष्टवैक्तिनक्रमेणतुयथावित्तवमानेनविचशा

नकारयेत्तत्रवृषदानस्यप्रायादुमामादेश्वरप्रतिमेविहितपल्लवितयादिपरिमाणदपि नूनपरिमा
णेनसुवर्णेनकृतेअपिदोषप्रनेपनेत्येतत्सचयतिविचशास्यमित्यनेनहृत्तुप्रतिमातुक्तपरि
माणेनैवकायाप्रधानत्वात्पलाष्टकेकां ॥ पात्रैस्थापयेत्तच्चक्षणाधितसुवर्णकताद्येखेतवर्षे
रलंकृतमाखंविधंतंष्टपतंकांशपात्रेनिक्षिपेदित्यर्थाब्राह्मणविद्ययायुक्तंखावारमजितेदियां
शास्त्रमवकारंप्रतिपदपराशुरवादांतकुलीमधर्मज्ञमउद्देगकरंरुणाशक्रोधलोतविधानंयसर्वश
स्वर्थकोविदोष्टदमाहृत्यसक्यांतयथाविधिसमर्चयेत्तकैयूरकटकेर्षेमात्येष्टेवांयनीयकैर्षेष्ट
धर्षवस्तुर्गान्तंवेर्मादेश्वरेस्तथाधर्षवदित्स्वष्टोक्रामंत्रारुद्रप्रकाशकतेस्वशाखीकायासात्त
यंयवकमितिमंत्रोदरितः ॥ त्र्यम्बरहरकदुद्रायेतिदुद्रोपाहरोमामादेश्वरदाने ॥ वरुडगायत्रापि
पुल्लरोगदरविश्रुलदानेष्टेवपंचाक्षरोदरिताष्टवैक्तिगुणवशिष्टेनब्राह्मणंतंष्टपतंष्टपमादानमंत्र
ताष्टपृत्तरविष्टानमित्येनेमहोकेनधर्षवत्वात्तथातत्रचित्तनैयसर्वकर्मविपाकोत्थं ॥ सनेनहोके

[illegible]

मादिइंद्रसुखि सुवज्ञाः सत्यं करा ब्रह्म धृजोपेता एरावणे समारूढा च सवेद्य जे सुखमसुखे मम
 स्वयं जेति सुख जे श्रद्धा विधानां च परिनाषायां सुखमसुखं विधानेति हि तस्य ॥ अग्रे दं समापये
 दिता ॥ अग्रे दपारायणं कुर्यादित्यर्थः ॥ अग्रे दविद अतावेयथा संतवशा स्वाध्यायिनो वेदपाराय
 णं कारयेत्वा यावद्देहमाप्तिश्च प्रतिदिनमिंद्रप्रकाशके चोदिकेः स्वस्वशाखाक्तेः प्रजयेत् इन्द्रा प्रका
 शकर्म मंत्रसु नवग्रहयज्ञप्रकरणे दर्शितं तथा वह्नमाण रोगप्रतिमापि प्रतिदिनं प्रजनीयारो
 गप्रतिमालक्षणं चात्रैव प्रकरणे कस्यादियुष्मते ॥ अत्र प्रयोगक्रमश्च रुक्मं रुक्मं रुक्मं रुक्मं रुक्मं रुक्मं
 दानोक्तं विज्ञेयः ॥ कलमं स्थापनादि विशेषो न वै वदति ॥ रक्तकृष्णधितेन मया इति रो
 गप्रतिमा प्रज्ञायां मंत्राश्च ॥ एकं सुवर्णशब्दो द्वयवाची अपरः परिमाणवाची सुवर्णशब्द
 णं स्यात् च प्रवृत्तिनिष्कलक्षणं च परिमाणप्रकरणे वर्णिता ॥ निष्पापस्यामि हि सुवचरो ग
 तिमाद्यादित्यर्थः ॥ अत्र तमिंद्रप्रतिमादानं मंत्रमाह ॥ देवानामधिपो देवो ब्रह्म विष्णु नि

गु. म. ५४. क. ५५.

तेनाशतयज्ञसहस्राक्षो मम पापं व्यपोहता इमं मंत्रं सुब्रूय ॥ अत्रायं यथाविधि ॥ दद्यादेवं सदस्वाहां
 नापक्षो पशतिये ॥ इति रक्तकुण्डहरम् ॥ पीतकुण्डहरम् ॥ अथ युष्मकुण्डहं कुरु कुण्डहरं
 शातातपशोक्तं ॥ अत्राया निगमने युष्मकुण्डप्रजायते ॥ स्ववध्रगमने वैवकलकुण्डप्रजायते ॥ स्ववध्र
 युत्राया ॥ तेन कार्यं विषुद्धं ॥ अत्रागुक्तस्याहं मेव वादशां होमः सर्वत्र घृतां कुरुयते तिलैः प्रागुक्त
 स्याद्दंमिति प्रागुक्तं दार्ढिकं प्रसूतं तदहं वै मासिकं प्रायश्चित्तोपक्रमप्रकारं सुप्रायश्चित्तोपक्रमपद्धतौ
 परिनाषायां निरूपितः ॥ अथ युष्मकुण्डमित्यस्या व्याख्या ॥ शमनं रक्तकुण्डहं रक्तस्याहं तद्यथा कलशस्या
 पनाप्रकारः ॥ अत्रैक एवा सुवर्णनिष्कत्रयेण इंद्रप्रतिमा सुवर्णपंचकेन रोगप्रतिमा ॥ अग्रे देत दत्तावे
 दांतरेवा संहितामत्र स्पेवपारायणमिति द्वौ क एवा सुवर्णनिष्कत्रयेण इंद्रप्रतिमा सुवर्णपंचकेन
 रोगप्रतिमा ॥ अग्रे देत दत्तावेदांतरेवा संहितामत्र स्पेवपारायणमिति द्वौ कल्पना ॥ प्रजादिप्रका
 रसुत इदेव ॥ इति युष्मकुण्डहरम् ॥ कुरु कुण्डहरं ॥ अथ कटिकुण्डहरम् ॥ अथ यमनी सुखा

पितृपुत्रपत्नीकृताकटिक्कष्टः प्रजायते॥ निष्कृतिस्त्रिनकर्त्रेण कथाद्यानेन यत्नतः॥ क्रुरोगाः सुसारेण वि
 गदिसमाचरे॥ कन्यादानाः संतवे अर्थप्रनादिना प्रलीप्य तस्मात्कथ्यादानफलं यथा कन्यादानजनितमु
 कृतापनोद्यत्वा दस्य दुष्कर्मणः॥ उक्तेति पद्मांतरीतवृत्तिवार्णिकादिप्रायश्चित्तः चरणप्रायश्चित्तोपक्रम
 प्रकारस्तुपरिवाप्यां प्रायश्चित्तोपक्रमयद्वतौ दर्शितः॥ इति कटिक्कष्टद्वयं॥ अयनेत्रकृष्टद्वय
 ॥ शातातपजोक्ते॥ मातुलान्यास्तुगमनादष्टिकुष्ठं प्रजायते॥ कृष्णाः जिनप्रदानेन प्रायश्चित्तं समाचरेत्
 यदगम्यासु संसृज्यं वदं प्रायश्चित्तमुदीरितं तदेव मुनिनिःप्राक्तं नियतं तस्मात्स्वपि सत्त्वोक्तं वैवाण्णिकं
 प्रायश्चित्तं समाचरेदित्यर्थः॥ कृष्णाः जिनदानं च विक्रमस्मृतं॥ अथ वैशाख्यापोषमास्यां कृष्णाः जिनं सरव
 रं स्रग्गं सुवर्षं शृंगरोप्य सुवर्षं मुक्तालो मूलं च मितम्॥ कृत्वा विवेकवत् प्रसारितं प्रसारितं प्रसारयेत्
 ततस्त्रिले प्रच्छादयेत्॥ सुवर्षनात् च कुर्यात्॥ अदत्तेन वा सोऽग्रो न प्रच्छादयेत्॥ षष्ठ्यं त्रिंशं ध्वजं त्रिंशं
 त्रिंशं दिक्षु च वारितं तज्जसनि पात्रं क्षीरं च त्रिंशं सप्यः पूर्णं॥ निवृत्त्या वा आदिता मये वा ह्युपायाः संकृत

यवासोयुगेन प्रच्छादयेदिति॥ अस्यार्थः॥ वैशाख्यं षष्ठ्यं मास्यामिति एतत्प्रकारांतराणामुपपलक्षण
 र्थं ते च कासास्ये प्रदर्शिताः॥ वैशाख्यपोषमासीतपदं षष्ठ्यं सिद्धयेत्॥ पोषमासीतयामाघी आषाढी कर्ति
 की तथा॥ उत्तरायणे द्वादश्या एतद्वर्षं दत्तं फलेति व्याधिनिमित्तकालः॥ शातातपवचनेन प्रायश्चित्तं कृत्वा
 मृगाः जिनं सुवर्षं सुवर्षं सुवर्षं शृंगरोप्य सुवर्षं मुक्तालो मूलं च मितम्॥ कृत्वा विवेकवत् प्रसारितं प्रसारितं प्रसारयेत्
 प्रसारयेदिति गोमयलिनेषु वैदश आं विकं चरुं कं वलमासीत्येतत्प्रवृत्तावभिद्वयं शृंगसहितं पुनश्च
 रोप्य सुवर्षं देमं शृंगं तदंताः संकृतं मौक्तिकं कटिमुच्छ्रुतं विहुमाः संकृतं पुच्छपतं वाने वयोमौक्तिकं शो
 तं कृत्वा मृगाचर्म प्रसारयेत्॥ कं वले कृष्णाः जिनमासीत्येतत्प्रवृत्तादिरोप्य सुवर्षादीन् प्रापयेदित्यर्थः॥ तथ
 चमत्स्यपुराणे॥ गोमयो नो लिघे तु शुचौ देशे न रात्रिपः॥ आदावेव समक्षं शोचनं वस्त्राधिकं ततः स्रग्
 गं सरवुरं मासुरं कृत्वा माजिनां कृत्वा चर्मसंवां विपर्याकं वयं रुक्मशृंगं च द्रुपदं तं तथैव चालो गले विदु
 मं वैवर्णं त्रयोमौक्तिकं तथैव ततस्त्रिले प्रच्छादयेत्॥ सुवर्षनात् च कुर्यात्॥ अदत्तेन वा सोऽग्रो न प्रच्छादयेत्॥

याद्यान्यवदानेफलप्रतिबिम्बस्यतावाचिकमात्रजगत्यालवतियस्तुक्काजिनेदद्यात्सुगन्धगसंयुतम्
तिलैः प्रज्जघ्वासीमिस्त्ररत्नैरुत्कृतम् ॥ इति कुष्माजिनागविधिः ॥ त्रिनेत्रकुष्ठहरम् ॥ अथ खेतो
त्वहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ तातृलहरणेनेव खेतोः सप्रजायतो दक्षिणसहितं दद्यात्सर्वैर्द्रव्यमपि द्रव्यम्
इति श्वेतोष्ठहरम् ॥ अथ चित्रकुष्ठहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ रूपद्रव्यं नृकस्यात्रे जायते चित्रकुष्ठं च वाशं प्रा
पस्यन्त्येकयोर्द्वेयोर्यपलत्रयशयाजापस्यस्वरूपं कृच्छ्रप्रकरणे स्पष्टायि पलत्रयानुपरिमाणप्रकरणे ॥
तस्मिन् चित्रकुष्ठहरम् ॥ अथोडुवरकुष्ठहरम् ॥ शातातपत्रोक्ते ॥ अडुवरीतां प्रचौरानरकांते प्रजायतो प्रा
जापस्यशतं कृत्वा तां प्रपलशतं दिशो वा प्राजापस्य पलत्रयानुपरिमाणप्रकरणे निरूपितम् ॥ इतोडुवरकुष्ठ
हरम् ॥ अथ कुष्ठरोगप्रतिमादानम् ॥ तातृलद्रव्यं च कर्मविपाकसारे ॥ कुष्ठः कुं पित्तसङ्गोः शूलयङ्गोप
वीतघ्नः ॥ अथ प्राणहरः कुष्ठः त्रिनेत्रः किंकिणीयुतः प्रजाविमनंत्वात् को देवता तत्रेयादि ॥ परिस्ताभायां
रोगप्रतिमादानविधिरुक्ता ॥ इति कुष्ठरोगप्रतिमादानम् ॥ इति पापहितद्रव्यजसद्वयविश्वेश्वरविरचिते

महावैद्यः सिद्धान्तनिर्देशकर्मविपाकपरिच्छेदकृष्टरोहराणि। अथविधवात्वरुलक्ष्मीनारायणदानं शिव
पुराणे कर्मणा केन वैश्वं प्राप्तुं तत्तत्वेच्छिययानस्पतित्कर्मतत्त्वोक्तं पयावदा। अथ उवाच।
सुष्ठु वैकाशमनसा ध्वमित्री तयेतद्वा कर्मणा येन नान्येते सारावेधावाः स्त्रियाः साध्वी नारीः समाह्वय
पापवाक्यैः प्रत्योत्पन्नमलोक्तया केलिप्रत्योत्पन्निदेतुमिमांसा पापाश्चानि सुष्ठु रणाणां च यो
तां साध्वी नारी च स्त्रियोक्त्या यद्देस्येत्पापवाः पापकर्मप्रसावेन गृहसंगाच्चापवतिष्ठेत्तदेविधवात्वं ता
दुःस्वशाकप्रपीडिताः लिखित्वा काचनेपत्रे लक्ष्मीनारायणं स्त्रियः दधुर्या विडुषेतास्युर्विधवानाद्यजन
निग्रहे वसशतं कुत्वा तिलाग्नमधुसिद्धिर्दिध्यात्वा नत्वा हि नाप्येततः शुचमवाप्नुयात्। अथाऽप्युपवती
त्वादिहराणि। तत्रापि नामस्य। अलिपि साध्वी नारी च वीर्यमवस्य। मिथाने स्वयमश्रातिनसा उपप्यव
तीत्येव। मिथुना निचपे चाशतं जयन्ति नृपयोदद्यात्तौ सागप्यवस्यन्ति तस्यः शक्त्याऽनुसारतः इन्द्र
स्तयराजं च हरिश्चातवेधान्यकं विकारवद्गोक्षीरं मति। क्षीरनिर्मितानि द्वादशो विकाराः दध्यादीनि

२६२

० विष्णुनक्षत्रं नक्षत्रं नक्षत्रं

३५

वाततुक्तमित्यर्थः इन्द्रवत्सवराजश्रनिष्पादाश्चैव धर्मयकमिहपि पाप्मानिष्ठावाधाय विरोधाऽस्तव
वराजश्रज्जीरकं चैव धर्मयकमिहपि पथतोऽत्र अत्र प्रतिवेधाधिक्येन कस्य सुसारेणोक्तं कर्मणा आह निद्रं ध्या
॥ इति उपपवती च हर्या। अथ वैधवात्वरुलक्ष्मीनारायणं दधुर्या विडुषेतास्युर्विधवानाद्यजन
त्यवियोजनाः वदेतस्याः प्रतीकारं तत्कुरूपं निवोधमाहिरण्येन यथाशक्त्या सवतीकारयेदृताश्रि
उपलेन वत्सं च पादमयुस्सवतीश्रहिरण्येन यथाशक्त्येति। पलेन वातदहं नतर्ददं निवधुः। इति परि
ताषोक्तप्रकारेण शक्त्या सुसारेण कुर्यादित्यर्थः। पलस्वरूपं परिमाणप्रकरणे निरूपितं प्रायेण रूप्यं सुगं
रत्नतस्याः सुष्ठु निवेदयेत्। अङ्गलचवन्नीयात्सवत्सं प्राप्नुयुः अविः सवदनाग्रस्कं धूरं धमाल्यैः सु
शोतनैः। उपचारेणोडशसिर्निवेद्य पायसं तवेत्तं मोदकं च तथा प्रपुडोलवणमेव च। जीरकं च सुवि
स्त्रीर्ष्यं रूप्यं विष्णुमये ददे। धर्मोक्तं प्रदातये ब्राह्मणस्त्री पुत्रैश्च। ण्डोदशवादद्यात्तदनंतरं मेव वाज्य
चारेणोडशसिर्दिशि। अथैव दिशि। मोदकादिभिः परिहरितमकं सूर्येनोः प्रस्थाप्य। अथैव कुर्यात्

परिहरितान्येव वृष्याणि यद्दोषा वासतर्ककालो ब्राह्मणो दद्यादित्यर्थः। ब्राह्मणं सर्वशाम्नाय कुशलं च
वेदिनश्चाविद्याविनयसंपन्नं शांतं चैव जितेन्द्रियः। अलोलुपं सर्वजनप्रियं कल्माषवर्जितं चाह्वयत्तत्ताम
संस्पृक्ष्वाद्यौर्गंधपुष्पकैः। तेनैव कार्येऽस्त्रामादृतो धेनुवत्स्योः। होमं च कारयेत्तत्र समिदाज्ज्वरुक्
दे। ॥ अजायां होमेनं प्रमादा। सोमे धेनुमिति मंत्रं सञ्चर्य ततः पुनः। अस्मि गोतमश्चापि धेनुर्देवता त्रिष्टु
ष्टुदं विहृतार्थं विनियोगश्चोमो धेनुसोमो अर्धं त्रमायुसोमो वीरं कर्मोऽप्यददात्तिसादनं पितृभ्यस्तुतय
पितृभ्यः शयया ददाशदस्मै सोमे वितुकाया अण्याभ्याः संयोगेऽथ च न्यायेनात्र धेनुरेव देवता होमेन
चतुर्गुणं कारयेत्सिपत्तिवानात्समिदादितिः प्रत्येकमष्टोत्तस्स हस्तेऽयं यथा। धेनुदानप्रकारमाह ॥
प्रासुखाया पविष्ठाय प्रदद्यात्सुदुःखः। मंत्रेणानेन विधाय सुहृन्नेनिधाय च॥ ॥ दानमंत्रमाह। सा
हं ह्यो कश्चयेन धेनुयां गिर्यामन्त्रं प्रविष्टाय स्तेष्वया। इति यातया तानोमन्त्रेऽस्वकां स्यात्प्रासुगावप्र
वर्त्तते वनेन पवनेन च। त्रीणं वतामभसदं पुत्रयो वज्रदा सुखं प्रयच्छतु दिवारात्रमविष्टे देवसंनतेः ॥

२६३

॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥

वंदवातं तं धेनुं प्रणिपत्य विस्मयेन ॥ इति वंशचहरसुवर्णधेनुदानमात्रं। अत्र त्रयः कर्मस्त्री प्रस्योमि
लितयोः प्रत्येकं वायथा न मित्रमधिमाकरः ॥ ॥ अथ गर्तं यावदहरयजोऽप्युत दानं यावत्तत्र निदानं दद
गौतम आह। अत्र कर्तव्यं तस्मात्तत्रानि कर्तव्या विधेः। ॥ वासुपुराणे ॥ यजोपवीतं कर्त्तव्यं तकाचने
चक्षुराकितः। अयं तवर्णसुकेन राजतं चोत्तरीयको अत्यंतवर्णसुकेन दिव्यव्यातं कथमित्यर्थः। तेन
वनेन वक्षमाणपलाहिमि तेन घृशक्तितो यजोपवीतं कर्त्तव्यं तकारयेदित्यर्थः। तथा सन्निविन राजतं चोत्त
रीयं च तस्य वज्रद्वयप्रमाणमाह ॥ पलाद्वेन तद्वेन तद्वेन तद्वेन वक्षनः। यत्र प्रदो देयुमो किकं वज्र
वचा पललक्षणं वक्षमाणं त्रिणलक्षणं च परिमाणप्रकरणेन च प्रायश्चित्तोपवीतं यत्र स्थिते मोक्ति
कं उत्तरीयं स्पृष्टव्यं मिति विवेकः। प्रह्लादपंचगव्येन गायत्र्या ताम्रताजनेनोपमाणां तस्मिन्निवि
ष्टो दधि मधुपतः। आज्यं स्यात्प्रासुखाया पविष्ठाय प्रदद्यात्सुदुःखः। मंत्रेणानेन विधाय सुहृन्नेनिधाय च। ॥ दानमंत्रमाह। सा
हं ह्यो कश्चयेन धेनुयां गिर्यामन्त्रं प्रविष्टाय स्तेष्वया। इति यातया तानोमन्त्रेऽस्वकां स्यात्प्रासुगावप्र

जनेमध्यतपयेनिक्षिपेत्वा दध्न उपरि आर्ज्यं तत्प्रमाणं यथा लोपपन्नप्रमाणं वा स्थापयेत् ॥ अतश्चोप
 प्रमाणपरित्यागे कारणात्तावात्प्रमाणस्वनाज्यस्योपपरि संस्थाप्य मुपवीतमित्यत्र वाज्यसंवे
 धिनपरिमाणश्रवणद्वारापरिमिताज्यासंवेद्यथा लोपपन्नप्रमाणमाज्यमिति व्यवस्तुतत्र वाज्ये
 उपवीतमुत्तरीयं च निक्षिपेत् तदुपवीतं मुष्टजितं कुयोत्वा युक्तं वेत्तव्यं ॥ उपवीतस्य संस्थानीयत्वा
 द्वापदेश्च नराद्यादिस्थानत्वाच्च उपवीतं मुष्टजितं मिमुपवीतं राहः सहचरितमुत्तरीयमुपनक्षयतितल
 हव रितमेवोत्तरीयसहितमुष्टपवीतं निक्षिप्य प्रजयेदिति राजानन्नरं कथ्यमाह ॥ ततो ब्राह्मणमाह
 यज्ञो मंतव्यकारयेत्वा तिलैराज्येन मधुना अष्टोत्तरसंतं होमं त्राव्याहृतयोगाय त्रीवाव्याहृतीनामृष्यादि
 नवग्रहयज्ञप्रकरणे यद्वा न प्रस्था वेदश्रितशगायत्रास्तु क्रुष्मादहोमप्रकरणे तस्मिन् नक्षत्रवते देयं यज्व
 येष्टजिताय त्नामंत्रेणानेन विधिवत्प्रादुस्वायोपवीतकां ॥ मंत्रमाह ॥ उपवीतं परस्मिदं ब्रह्मण विष्टं
 सुराक्षव नो का स्य दानेन गर्तं संक्षारयेद्यहमा अत्र द्वितीयाहं स्यामर्थेनात्वनोकां संक्षारयेद्विद्वान्मनिषा

२६४

१६९ सनके

ली सनके

दकं वेनयत्स्वारयत्तुपवीतं अतो नैरिव नोका शिष्टं स्पष्टं धनाद्यपि प्राणेष्वस्त्वस्मिन्काले प्रदापयेत्वा अ
 तश्च तत्तथाचार्यैः प्राणिपत्यज्ञमापयेत्वा गर्तं स्रज्ज्वराद्वोणादेवैकत्वाविमुच्यते अस्मिन्कर्मणि अस्मिन्
 धिकारः ॥ इति गर्तं स्रज्ज्वराद्वोणादेवैकत्वाविमुच्यते अस्मिन्कर्मणि अस्मिन्
 होमः ॥ मासोपवासिनी नारी रितः प्रसूयते द्यादित्यो निसंपर्कदोषेण जायते मास्यतन्मानि सवदक्रास
 दा यो गौतमिश्च तिरिहोच्यते मासोपवासं कुर्वीत तथा मासं पयोत्रं तं मासोपवासविश्रानं पयोत्र
 तस्वरूपं च कृत्वा प्रकरणे निरूपितमाह ॥ इति प्रसूयमानो नो णितदहम् ॥ अथ स्त्रीत्याग्याद्वरहरश
 कर्मविपाकसमुच्चये ॥ श्रीरमुष्मातिया नारी प्रसूयन्तमनिमुत्रतां त्वां तरेतु तस्य वैश्वी रंतमनत
 ह्ये ॥ श्रीरानं चोत्तये द्विजात्रनाज्यं समधुमंडकां श्रीरानं मध्वाज्यं सदिता न्मंडकां विप्रैः स्यो दद्यात्वा वि
 प्राणितिव द्धवचनादाय अवर्यं सो जनीयात् तदुपरिश्रयावसारेण अनुलिपे च मे ते वै नृद्विषा नैनरं वि
 तः ॥ विप्रपादो दकं श्रापि द्वालये कुचमंडलम् ॥ सुरा मी संक्षौ दृष्टता प्रपन्नैर्णयुष्यकैः ॥ तरेत्यत्र वदित

254

9525.11

अष्टकूपदरदरधेकुता

यस्वरूपं कृच्छ्रकरणेऽप्यध्यायि ॥ इति प्रकारं तरेण रक्तार्वदहरशा अथ प्रदरोगहरम ॥ कर्मवि
पाकमेग्रहे ॥ मात्रावायुरुणावापियोनः साखनिर्णयोऽस्य ईते सो प्रजायेत प्रदरव्याधिमात्रसवेत्वा
द्रायणं प्रकृतिरुक्तं वैवा ॥ कृच्छ्रकांतद्विभोरिति च जपेद्युतप्रयत्नं च ॥ सार्पमं धुसमाधुक्तं
मठकां तेन लोजयेत् ॥ विप्रतेत्वा दसलिना प्रोजयेत् ॥ तदरं तथा मात्रागुरुणा पित्रा तथा वायादिति
अथोत्तरः ॥ साखनिर्णयशस्वार्थविचारविदुष्येऽस्य ईते तर्कणतदुक्तमन्यथा नयत्विप्रदतोऽस एवेति
धनवेदित्यर्थः ॥ चांद्रायणादिस्वरूपाणि कृच्छ्रकरणे निरूपितानि तद्विष्णोरिति ॥ अत्र कस्यदूयं मंत्रा अथ
च दृक् कर्षणलहरे प्रदर्शितः ॥ विप्रत्रविचतुराद्रीशशक्त्या ॥ सुसारेण लोजयेदित्यर्थः ॥ इति प्रद
ररोगहरम ॥ अथास्यदरहरधेनुदानम ॥ एतन्निदानं पञ्चपुराणे ॥ अस्यदरी सत्तवतियद्युहि
स्यादृथा पशुरा ॥ इद्वैधायनमु ॥ अस्यदरीनाशयतियो हयानतिविस्वतारं ॥ अत्र निष्कतिमा
ह गौतमः ॥ धेनुं पयस्विनी दद्यात् ॥ इति ॥ हेमशृंगिकाशा तथा रूप्यबुरारं कवखेण समलेकतम

षोडशतिःराचर्यःसर्वशास्त्रविश्वमंत्रेणसर्वेणकार्यैरुद्वस्यचार्जनमूलमंत्रबौध्वपंचाक्षरोरुद्रगाय
त्रीवाआद्यःश्लरोगहरत्रिशूलदानेदग्निताःद्वितीयसुदुहरोमामाहेश्वरदानेहोमश्चतत्रकर्तव्य
ह्रिन्सुपरिष्कृतेश्वरहोक्तविधिनैनाचम्यैःसंस्थापनंतवेत्तासमिदाऽपतिलैर्मंत्रानिमांसत्रनिशामयश्य
वर्कंकदुद्रयेतिवातेपितरतिष्कमात्रसंस्थाबधोत्तरवातंप्रत्येकमिदृशसुतैःकुत्वाङ्गुष्ठाचसंपाता
यात्रेकुर्याद्विध्वान्त्रितान्प्रवर्कंयजामदस्यस्पृश्यामुल्लङ्घरुदरेतिद्वितीयकदुद्रयेत्यनेस्यसुदुहरोमा
माहेश्वरदानेऽतिपितरुतामिदंस्पर्शान्निधिमनोकाःसाध्यसर्वरोगहरसंपातानितिआप्यहोमंक्रत्वाप्र
साङ्गतिसंपातान्मुवादिस्त्रितान्अपविहृत्प्रथमपात्रेकुर्यान्नृपतिःसंपातैराप्यविंडुतिरोगिणः॥
शरीरंवक्ष्यमाणमयैस्यंजीर्णमग्निःसर्वत्ररुद्रेऽस्थापयेत्कलशंढावांससावित्र्यिवाधपंचपल्लवसं
युतान्पल्लवानिवाश्वत्थवृक्षशोडुंवरणांअश्वत्थानांइलीकांलंगमाज्जदारान्रक्षिन्मयामृत्तिकाव
रोचनायुगुल्लुप्तयातेनालिपेकंकुर्वीतहोमंतेत्यपंतयसाऽप्रापोहिश्रादितिमृद्वद्विरण्यादितिरेव

पवमानाद्युवाकेन शनोवाकिन वैवहितेन कलशस्थोदकेनासुसखेकैः संपातवाचैः राज
 विंडुनिस्त्रोगिण्युगुचायैः आपोद्विष्टेति च सचोदिरण्यवर्णा इति हव्यं अपरितोषायां रोग
 तिमादानविधौ प्रदत्तं पवमानाद्युवाकेनाण्डोमप्रकरणेनोवाकेनेति अनेन च स्वस्वशाषो
 काशीतिरुपनक्षितो तत्र च शनोवातापवतामिति तैत्तिरीयशांतिस्थानोत्तरं कनव इति चाश्वला
 यनशांतिश्च परितोषायां दत्तं अतिभक्तानंतरं कर्त्तव्यमाह ततः शुक्लो वरधरः शुक्लमात्या
 मुलेपनः मूलमंत्रेण च न स्वस्मै कृतवतेत्येनोदयात्रादेव देवपुत्रप्रतिमांशं करस्यै मंत्रेणानेन
 विधिवन्मातुस्वायायुदयुखः सर्वमंत्रेण तिष्ठेत्किंनपचाक्षरैरुदगायमावाहर्वमाचार्येणो
 उवापचारैः पूजिता रुद्रपद्मतिः रुद्रयजमानः संयुज्यत वतेन स्मै आचार्यायै न दद्यात् अथि
 न इति विशेषण सामर्थ्याद्याचार्येन प्रतिष्ठायात्वात् तन्नेन स्मै आचार्याय कुडंबेन दद्यादिति म
 तो श्लोक इत्येन दानमंत्रमाह देवदेवमहेशानं वृषस ध्वजशंकरं नवैर्येण यत्पापं कृतं जन्मात

२६७

आख्ये तेषां

मेवेदं हि हरे तस्यै उवाच

मे तं भावतु दुष्कर्मिणः

रमयातेन यजुर्नितं कार्पमसहं मम देहं तनुवदानेन दत्त्वेन श्रीतस्वरूपापिनापवयो विधिताने
 शंकरप्रतिमान्नरः दद्याति विप्रवर्ग्यस्य वैकाश्यादिमुच्यते उष्णाहवाचनं कृत्वा ब्राह्मणानपि
 लोजयेत् ॥ इति कशवहरुद्रमूर्तिदानं अथास्थिरोगहरं कर्मविपाकसंख्येन करोति म
 यज्ञानस्थिरोगी स जायते कृद्धं चोद्रायस्य कुर्यात्कृत्वा विप्रं लोजयेत् अस्मिता न्न दद्याच्चिर
 ण्यं च स्वशक्तिः वातआवायौ तमेवाहिजपेद्गोहादिमुच्यते मदायज्ञात्वा पंचमहायज्ञात्वा चोद्रायण्यो
 र्द्वैतं कृत्वा कर्त्तव्यं अक्षरं विष्णोर्नंतरं विष्णोश्च शक्त्युर्वी सारेण सैजयेत् तस्यो निमंत्रिते स्यात् विप्रस्य
 दन्तरोचते तेन ते स्य अदिरप्यदक्षिणा दद्यात्वा वातआवायुतेभजं मिसं मंत्रं कृत्वा वरणदिने सुप्रतिदिन
 मष्टोत्तरं सहस्रं जपेत्वा इत्यस्थिरोगहरं अथ मे दोहद्विहरं शातातपो कौ ॥ दधिवारसुषुप्तो युक्ता सवति मे
 दशा दधिघ्रेषु प्रदातव्या तेन विप्राय सुहृदये दधिघ्रेषु विधानं तु शातातपो कुर्यात्तस्मादरे सधाया ॥ इति मे
 दोहद्विहरं अथ मृतसार्यत्वं दुष्कर्महरं म कर्मविपाकसंख्येन जपेत् शातातये नृदेतुयो मुजी इति ख्यां सतवे

तपस्वीकोदुष्टद्वरसमचितः प्राजापयत्रयं कुर्याद्वैदवत्रयमेववाभामन्निमित्तिवाज्येनचवृणाद्योत्ररायुतांशु
 ज्ञयाचतो जयदियाचोवपापात्रसुच्यतोप्राजापयत्रयमिदं सप्तमृतनार्यत्वेप्राजापयत्रयं द्विष्टेष्टात्रय
 एत्रयं उन्नतुनष्टेष्टाजापयत्रयं चात्रयं अत्रयं वाशद्विष्टस्थितविकल्पार्थतामन्निवर्णमित्यस्य
 कस्यपिदेवतादिस्त्रीसुनस्फादरेतिदितोत्रद्वं चवृणाश्चमाजेनप्रथमं वरोः पश्चादाज्यस्योत्रतः पाठक्रमो
 त्रविं वक्षितः प्रष्टवंहोमः अस्मिन्पापनेस्वहोममणिगतिमृतनार्यत्वेदुष्टमर्महरो अथप्रकारोतरेणमृतनार्य
 विरातरेणमृतनार्यत्वेदुष्टमर्महरोमृतनार्योतिगामीमृतनार्यः प्रजायतेतस्यपापस्यसुद्वयं द्विजमेकं विवाह
 यत्रात्रयस्त्रीविरक्तिहरोकर्मविपाकसमञ्जस्योधर्मपुत्र्यामुत्रतायासुखमेधुनकालिः पुत्र्याविरक्तिसेवति
 सुवर्षकलसः उतामादेश्वरं देवं रुद्रेकादशिनीं जपेत्वाचापयेद्ब्रह्मयुक्तेष्टविद्विन्नावुधारयात्र्यं वके
 ननुमंत्रेणमुद्रयात्रुजपेदपिउतामादेश्वरमित्यादियदिकचनदेवतायतनउतामादेश्वरप्रतिमोत्पत्तेत
 र्हितत्रैवालिषेकः अथकयमपिनलप्यतोदद्यात्सुवर्षेनोतामादेश्वरप्रतिमोत्पत्तयत्वा

२६७

४८५ तल्लः • निवेष्टः • ५८५ तल्लः • ५८५ तल्लः

तत्रोतामादेश्वरमावाखालिषेकं कुर्यात्सुद्रेकादशिनीं लक्षणं परिभाषायां रुद्रविधानेनिरूपिता तथा लिषेकप्रकारोपि
 अविद्विन्नावुधारयेति अत्रुग्रहणं दर्शनाथी रुद्रविधानालिषेकविधौ द्वीरिद्वरसादीनां प्रदर्शितत्वात्वाहोमं यं कर्म
 त्रसुवो अक्षरद्वरे प्रदर्शितं अनेनैव जपः जपहोमयोश्च संख्या अत्रुत्वात्वाद्दोष्टरायुतमष्टोत्तरसंख्या एवमलिषे
 कानंतरं तां सुवर्षप्रतिमां च कश्चन ब्राह्मणाय दद्यात्तस्त्रीविरक्तिहरो अथमृतसुवर्षद्वरो यातात पत्रोक्ते
 वालघाती वचसुमोमृतवत्सः प्रजायते ब्राह्मणो ह्यहं नैवैव कर्त्तव्यं तेन शुभ्यति अत्रवर्णं हरिवंशे स्पष्टं कर्त्तव्यं स्वय
 याविधिमाह रुद्रजपं चैव कारयेत्त्रयया विधिमुद्रया अतद्व्याशेन हवमाज्यपरिसुतां एकादशस्वर्गनिःका
 दातव्याश्च दक्षिणा एकादशपञ्चदद्याद्ब्रह्मसारातः अग्रे स्योपियथा सत्त्वाद्दिने स्यादक्षिणां दिशो वाप
 त्रदं पतीः पश्चान्तेनैव सणदेवतेः आचार्यो यप्रदेयानि वस्त्रां लंकारणानि च ब्राह्मणो ह्यहं नैवैवाद्यादि ब्राह्म
 णो ह्यहं नैवैव कर्त्तव्यं तेन शुभ्यति ब्राह्मणो ह्यहं नैवैव पापविशुद्धिं देवत्वाविधाना देवतास्वतंत्रयानि शुभ्यति तेन
 शुभ्यतीत्येककं दवउत्तयत्रशं वक्ष्यते अतः श्रवणं हरिवंशस्य सुत्रवक्ष्यस्यापि तेन शुभ्यतीत्ययं विशेषत

आपिहरिवंशप्रवणं द्वितीयनिःकृतिः हरिवंशप्रवणविधिस्तत्त्वदोषहरप्रकरणेन तत्त्वदोषहरनिरूपितः
विशेषप्रयोगक्रमस्वतन्त्रनिरूप्यते तद्यथा ॥ दंपत्योरनुकूलसुखे विने स्वस्तिवाचनं कृत्वा स्वशक्त्यनुशारेण वि
नायकशान्तिघृतायां विसृज्यानुसारेण विधमयुत्रकामनया हरिवंशप्रवणं करिष्यावः अहं करिष्यामीति व
संकल्पयेत्तदपेक्षाः प्रवणकर्तृवै करिष्याव इति प्रयोगः अन्यतरकर्तृवै करिष्यामीति एवं संकल्प्युता ध्याय
न संपन्नैः ब्राह्मणं विसृज्यानुसारेण वस्त्रसूत्रिकां कुंडलीं मृतादिभिः संस्पृश्य प्रवणाय कर्णीता एतिष्ठेन्न तं हृत्वा
दिभिः हरिवंशप्रवणं त्वामहं हृणोमि ति प्रयोगः ततश्च प्रतिदिनं सुखं सत्प्रीतिं कौश्रतिवं धत्ता तावत्तं कृतो
दंपती तदेकस्मिन् तया सुप्रियातां प्रतिदिनमाचार्यं कृत्वा द्यौश्च धृतयेद्यं तेष्वनं कृतांगोपयस्वि
नी सवत्सां स्वर्णशृंगी रूप्यसुरीतामष्टश्रीं कां स्पृशेद्दन्तां सक्खी सदक्षिणां वदयात्तां गोदातमं नृश्राष्टयं
नेधेनुदाने ददति ॥ विनायकशान्तिंश्च परितामयां प्रदर्शितां प्रकृतमनुसरामः ॥ एतएव वचनं स्थिताः ॥ २४ ॥
शहावाशहाथः ॥ एतान्यापि विष्णुपिशाकपाद्ययज्ञयाग्यस्तानि समस्तानि वा यो ज्ञानि मूढा रुद्धन हृणोप

२३

२४९

रिमाणप्रकरणेन च आर्या एकादशपञ्चोपपत्त्युपगोः रुद्रागामिति श्रुतेः धरुक्षणदेवतामंत्रः कल्पसूत्रं कत
मस्यास्तानां मिथस्य पुंवदर्थं ॥ १ ॥ स्पृष्टकृतस्य जगती क्षनशेषकभिः ॥ अस्पृष्टैर्विश्वामित्रो देवता इति चोच्यते
रुणे देवता आद्या कार्या वहितीया म्रिया चरतीयायास्त्रिंसासावित्राश्च पंचमी सगदेवता च ॥ त्रिंशु पञ्चदश
तीयाद्यास्त्रिंशो गायत्र्यः विहितार्थे विनियोगः ॥ कल्पसूत्रं कृतमस्यास्तानां मनोमहे वारुदेवस्य नामको नो म
अदितये सुनदीमितरं वदशेयं मातरं वा ॥ २ ॥ अनेर्जयं विष्णुमंत्रयमतस्यास्तानां मनोमहे वारुदेवस्य नामास
नो मद्या अदितये सुनदीमितरं वदशेयं मातरं वा ॥ ३ ॥ अतिवृत्तिवसवितरीशनां चार्यमाणं सहा दंतागमी म
यश्चिद्विदः स्यात्तगः शशमानः पुराणिदः अश्वेभ्यो हस्तयोर्हं शो ॥ ४ ॥ तगतं क्रस्य मे वयं मुदशे मतवावसा ॥
सूक्तं नाराय आरते ॥ ५ ॥ हिने तत्रं न सद्यो न मन्ये च यश्च नामी पत्रयत्र आयुः न मा अपो अनिमित्तं चरन्ती
नयेया तस्य प्रमिने सत्वा ॥ ६ ॥ अत्रुक्षेत्रा जावुरुणो वनस्यो र्यस्य पदवधने दलदक्ष्यं नीवीता सुखपरिहृत्तं
एषामस्मै अंतर्निहिताः केतवः सुभा ॥ ७ ॥ उद्विहारा जावुरुणको रस्यो यपंथामश्चेतवा लुपदेशदा अतिवाते

वेकसुताएवक्ताहृदयविश्वविता। गणिततेराजनिषजः सदस्यसूत्रीगवीरासुमतिधेअसु। वाधस्वदरेनिर्द्विपरा
 चेकृतचिदेनः प्रपुन्यसमवा। अथमप्यस्यनिदितासउज्जानकंददशेकुदविद्वेषः अद्वानिकरुणस्य
 अतानिविवाकशब्दमानहमेति॥ तत्वायामित्रलणेवंदमानसदाशस्तेयजमानाहविलिः। अद्वेउमानोव
 रुणहृयोधुसशसमानआयुः प्रमोष॥ एतदिनकंदंदिवा मद्यमाकुसुदयंकेतोहृदआविचछा। पुनरो
 पोयमहृदृसीतः सोअस्मान्नाजावउणेमुमोक्ता॥ पुनः शोपोहृदृय नीतिविष्टादिसंभुपदेधुवहः। अवे
 नराजावरुणः समृत्पाद्विद्वंअद्वेविमुमोक्ताशाशा। अवतेहलोवरुणमोनिखयइसीरीमदेहविलिः। अथक्रम
 सत्यमखुरधचेताराजनेतासिधेअथकृतानि॥ अहृदुनमवरुणपाशमस्यववाधमंविमथ्यमंअथापाअथावअमाति
 यत्रतेतवानगसीअद्वित्येस्यामा॥ इतिकस्पष्टलमितिहृकं॥ इतिश्रुतवत्रवहरो। अथानपयत्वहरो। शातात
 यत्रोक्ता॥ विप्रपत्न्यपहारीयः सोनपसः प्रजयतोतेनकार्यंविशुद्धार्थमहृदृजपादिका। आदिशद्व्यतिलोमात्प्रिये
 एहरिवंशश्रवणव्राह्मणेद्यादनेलक्षयति। तेचप्रागेवष्टतवत्रवहरोद्वीता। अमुमेवास्तिप्रथमाविंशतिः। अतर्व

२१०

॥ मोहितः सर्वविधिरत्रविधीयते। दशशहोमः कर्त्तव्यः पालाशोनय ॥

॥ ॥ ॥ ॥

थाविधिदशाशहोमहसुखजपो। महसुखलक्षणं दशाशहोमस्तत्रमंत्रविलागप्रकारश्चेत्येतत्सर्वपरिहा
 पायांरुद्रविधाने निम्नपतिता। दशाशहोमेद्रयमादा॥ पलाशेनेति पलाशकुसुमेनेत्यर्थः। एकवचनंअथ
 सिप्रायेणाइत्यनपयत्वहरो। अथेष्टतवत्रवविशिष्टचर्मकीलत्वहरोकर्म विपाकसंप्रदे। अष्टकादिपि
 ट्आद्वहीनोनिःशंकघातकः। प्राणीनोधमनदेवी। उरुद्वेषीतथा। परासहकोमृगशावस्पतरकांते
 न्पजमनि। मृतपुत्रश्चर्मकीलयाधिसुकोलवेवसः। उर्मनाश्चेवजायेततस्पयनिःकृतिः परा। हृद
 चांद्रायणं। जयद्विमहृद्विउसंशकागाणहोमं। चर्पदानं। त्रिमिदानं तथा परीकथादानं च परंप्र
 च्छेवौतयन्नतः। सहसहस्रनामजापीचसवेदेवविमुच्यते। अष्टकादिपाथिकारेसत्यष्टकादिपि ट्आ
 द्दरहितः प्राणिनानिःशंकघातकइत्यवयवः। एतान्यष्टकादिप्राद्वरहितादीनिपंचापिष्टाद्वि
 त्रानि। हृद्वीचांद्रायणपीलहाणं हृद्वप्रकरणे निरूपितं हृद्विहोमोणाहोमश्चपरिहापायादृष्टि
 पंचपंचमोश्चादमित्यवयवः। सहस्रनामजापीतिताह्येनिनिः। अतोयावद्व्याधि विमोचकत्वावसह

सनामधोऽत्रजपेशाभ्यवाचादिपरिभाषायामेवात्प्रायश्चित्तकृद्वादीनेतानिवाधियुक्तलुब्धापेक्षयाभ्य
 द्यपेक्षयाद्यन्तविर्योभ्यानि॥ इति यत्तत्र त्रविशष्टमकीलकत्वं हरषा॥ अथ दंतपातनकत्वं हरं॥ शाता
 तपत्रोके॥ दंतपातनकमुक्तः श्रद्धंतासवेत्तुदंतापातनकएवंतापातनकं॥ तेनयुक्तः॥ अथवादंता
 पातनकनित्तिरोगांतरं॥ दंतापातनकमित्यापिप्राजा॥ अत्रानिःकृतिमाह॥ प्राजापत्यं च वेदेकादद्याद्वे
 सदान्निष्प्राजापत्यधरूपं कृद्वा प्रकरणं विहितं धेनुदानमंत्रमुनवयहयप्रकरणं॥ दक्षिणी
 नप्रश्नावेतिहितः॥ इति दंतपातनकत्वं हरं॥ अथसर्वांगवेदनाहरं॥ कर्मविपाकसमुच्चेश्च॥ अत्रानिः
 विद्वाण्यानिदानानि संतिवै॥ अजाश्चमहिषीदानंतप्रतिश्रुत्कारणावा॥ निषिद्धयो॥ विद्रुमनादिप्र
 यस्पवधादपि वेदस्पवपरीक्षायां दस्पव्या द्राविषिष्टतो॥ विषोद्धनश्चस्त्रादिमरणादुरुधिः कृतो
 दददेष्टतंगवतां सशास्त्रीपजीवनाच्च॥ ब्राह्मणस्वापहरणात्सर्वांगेष्टकथ्यतावेदनादारुणातद
 दारुणदुपशांतये॥ कृत्वातिरुक्कृत्वायेनचायणमथापरं॥ गोत्रहरणवासोसिद्ध्याकुर्याजिपंतये २०१

तद्विज्ञोरिति मंत्रस्पष्टव्याअमुतत्रयं कृतिरुक्तम्यतिधरूपं कृद्वा प्रकरणं निरूपितं गवादिदान
 मंत्राः॥ प्रायश्चित्तोपक्रमप्रद्वौ निरूपितः॥ तद्विज्ञोतिवद्वचः कर्णश्चलहरं॥ ब्रह्मपराणो॥ पानर्यपाय
 संसृष्टः॥ यत्कराद्युतसंयुताः॥ इदमावश्यकं देयं सर्वरोगोपशांतये॥ इति सर्वांगवेदनाहरं॥ अथाप्रति
 शुद्धहरं॥ शातातपत्रोके॥ प्रतिमायात्तंगकारीत्वप्रतिष्ठः प्रजयतोमंवत्सरत्रयं सिद्धेदश्चयमेत्तिवा
 सरोत्तद्वाहयेतमश्चयं राममस्याविधानतः॥ अश्चयश्चात्रमेविकरोपितएवयाद्ययासमीश्वतः॥
 समीपेस्थितानि दंतयासहा॥ अथननत्यतेष्टोत्सये॥ रवावत्साममीशास्त्रीतदनावेकशसंवेवाश
 मानीयविधानोविवाहाकार्यं॥ शिष्टाचारप्राप्तविधानं त्रैतवाशुनोदिने च द्वायुक्तले अश्चयं
 शमीवावस्त्रादिनिस्त्रुक्त्यश्चयुक्तप्रतिष्ठाप्यवाहतिनिमित्तलानां प्रसृष्टथगघोत्ररशतंसहस्र
 वाहवाब्राह्मणाचोत्तयित्रायेथाशक्तिदक्षिणादद्यादिति॥ एवमश्चयोद्वाहनं विधायतत्रविनाय
 कमश्चयमूले संस्थाप्येपाह॥ तत्रस्यापयेदेव विप्रराजं च धर्तितं तत्राश्चयमूले समीपेवाविन

यकमूर्तिर्दीर्घादितिर्नियमितस्य जयथा विनयमालयं विधाय नत्र विनायकं व्याहृतिनिःसंस्था परे स।
 तत्रायं प्रयोगः॥ कुञ्जलुवस्वः विनायक इहा गच्छ इहतिष्ठेति गंधधुष्पाक्षतैः प्रतिमायामाह्वयेदिति।
 तश्च मोक्षोपचारे सजां कुर्यात् अत्र च विनायकप्रकारो मंत्रो यथाऽतिवर्मानवग्रहयज्ञप्रकरणे वि-
 नायकशान्तौ प्रदर्शिताः॥ अत्रापि तिकोतानां ज्येष्ठया ह्यहतिनिः। अथ यथामी वा सणा उपवेश्य
 यद्वोक्तप्रकरणे सच्चिवाचनं विधाय। प्रतिष्ठाप्याश्च यथामी च प्रतिष्ठाप्य सर्वोक्तप्रकरणे सत्कृत्य
 विनायकं पंचाष्टतैः स्वापयित्वा तस्मालये संस्थाप्य सर्वोक्तिरीत्या वा स प्रतिष्ठाप्य सजयित्वा सणा-
 न्नोजयि ब्राह्मिणां दद्यादिति। इत्यप्रतिष्ठ बहुरं। अथ कुञ्ज बहुरं याता तपप्रोक्ते। कुलौ सत्कृत्य
 अक्षतं न्यस्य कर्त्तव्यं। अत्र परिमाणविशेषानि विधानात्स्व परिमाण राशी कृतं या हंतत्र ब्रीह्यादि-
 कं यज्ञियं तत्तथा न्यमित्येकज्ञा वा सञ्चर्या विता एवाकांचनं च यथा उसारेण धान्य रायो स्थापनार्थं।
 सकांचनमिच्छुं च ब्राह्मिणां जप्यदातव्यानां गवां तस्याः॥ इति कुञ्ज बहुरं अथानिष्ठ बहुरं याशा २०२

कोटि कुञ्जलहर

सर्वदा कुञ्जलहर कोटि जपः

सर्वदा योतिः कुञ्जलहर

तान्नपप्रोक्ते अनिवेद्यसुरादिभ्यो जुजानोजायते नराः सजोजयेत्सहस्रं तु यतं वा तद्विजोत्रमात्रं।
 हित्यो हरिहरादित्यः विश्वकर्मदेवतास्यश्च। आदिशब्दादतिथिपुरादित्यश्च अघरः निरुद्धो दरिद्र इति
 यावत्। सतसहस्रसंख्याविकल्पः यथा ह्युसारेण॥ इति निष्ठ बहुरं। अथ मदङ्गः खहरे कर्म-
 विपाकसं ग्रहे सर्वदाङ्गः ख चित्रस्यात्परचित्तातिनाशकः। वाङ्मयणद्वयं कुर्याद्वद्वं जातवेदसो। पत्न्य-
 कृजपत्रामत्रितयं च विमुच्यते। वाङ्मयणस्य रूपं कृष्णप्रकरणे निरूपितं। उक्त्यं जातवेदसमित्यस्य त्र-
 योदशवस्वसूक्तस्य प्रक्षल्यत्वाभिः। सूर्यो देवता। अद्यां गवगायत्र्यः। अन्त्याश्च तस्रोऽनुष्टुतः। जपे विनि-
 योगः। एतत्सूक्तं पावतः परित्याध्याया मद्सौ स्वर्गेऽनुप्रदर्शितं। नामत्रयस्यापि वातरेण हरे इष्टव्यं।
 अनयोश्च जपः। वाङ्मयणावरणा दिनेषु दिवा कर्मविरोधिनो काले कर्त्तव्यः। प्रत्याघ्राप्य दारा वाङ्मय-
 णकरणे प्रत्येकं मद्यं जपेत्। इति सर्वदाङ्गः खहरे अथ सर्वकार्यसिद्धिहरः। शाता तपप्रोक्ते। सच्चि-
 यं सुमिष्ययेज्यघ्राती तवेतरे। प्राप्तादंकारयेत्तत्र गणनाथस्य तन्त्रितः॥ अथ वा गणनाथस्य मंत्रलक्षणं

जेष्ठः। दशांशहोमः। अथोष्णगणशान्तिः। शराः। प्राणादो देवालयः। गणनाथस्य मंत्रो गणानां त्वेत्पादि। अ
स्य अमरः। वि। गणपतिर्देवताजगतीति देजये विनियोगः। गणानां वा गणयति ५ हवामहे। कवी नो
वाधुपक्षमं। ज्येष्ठराजं ब्राह्मणं ब्रह्मणस्पतः। अनश्वरं च त्रितितिसीदसादनं अतनं इति तु न वयं हयं न प्र
करणे दर्शितः। गणपतिगणयति न प्रेरा। इयं विनायकशान्तिर्दर्शिता। अथ वाघ्रस्य शास्त्रमाध्याता विनाय
कप्रकाशकधर्कोपदेशात्। उमरिणवक्रं उगणपतिमंत्रादयोऽथाः। उष्ण्याणिकरवीरादीनि श्रुतानि रक्तानि वा
गणशान्तिर्विनायकशान्तिः। इयं उपरिष्ठायाः पुदीरिता गणशान्तिर्दोषशान्तिः। गणाः शंभोः शान्तिर्व्रतिय
त्रिपादकमंत्रसमुदाय इति यावत्। अनेन जघ्नाशोक्तोपातिष्ठपलङ्गता तत्रानो तत्राकृष्टा अलाय
नशान्तिः। शत्रो वा तस्मिन् जैत्रिरीयशान्तिरुपलङ्गते। तत्रानो न इत्याश्रलायनशान्तिः। शत्रो वा तस्मिन् जैत्रि
त्रिरीयशान्तिरपि रिताघातं द्रष्टव्यम्॥ इति सर्वकार्यसिद्धिहरम्॥ अथ देशान्तरात्प्रतिज्ञाशहराकर्मवि
पक्षसमुच्चये। तयतीतमरुद्देवः। शुभिपासात् उरं धर्यथा कृत्वा सर्वदानं उर्कपनो वधहृत्। शानिषिद्धिर्दृष्टि
वीचजातोऽपि श्रीमत्तुल्यो देशादेशान्तरं याति केशसुखेन वसदा। वाद्ययणं सुखेन तथा कृत्वा तिकृत्वा
उज्ज्वलः सपत्न्या अशुक्लजघ्नेतया। होमप्रोक्तो व्याहृतिजपे सुकृतं वारुणादद्यात्तद्विणाशेण तिला २७३

दीयपिनिर्दिशेवा। स्वयं मंनुरहेदित्यत्रयः। वाद्ययणं कृत्वा तिकृत्वा चलद्वाणं कर्तुं प्रक
रणेत्पथायि वरुणा च सपत्न्या च प्रत्येकमष्टोत्तरशतं सहस्रं वा श्रीमूक्तान्गतालिनाः। प्रत्य
चंडुद्रयाशान्त्याद्या हतितिरपि पूर्वोक्तसंख्यां पुद्रयाः। श्रीमूक्तस्यार्धादिनामिका ब्राह्मणहरे
लिहिनवाद्या हतानां उक्तं प्राडहोमेन वयं हयजेव दर्शितं। जपे सुकृतं वारुणमिति। वरुणं देवत
वारुणात्तच्च स्वर्गस्वर्गास्वामात्रानोश्चन्यतमं। आद्यो न वक्रस्य न कृतमस्याष्टतानां मिति सुकृतं। मृ
तपुत्रवहरे प्रादर्शितानि लादीनापि निर्दिशेत्। दद्यात्। आदिशेन यजेत्। ब्रीह्यादयो यष्टं
तोतीलादीनापि यथाशक्ति दद्यात्। इति देशान्तरगतस्यातिकेशहरा। अथ दरिद्रहरघनदष्ट
विदानं॥ वासुपुराणे॥। दरिद्रो जायते मर्त्यो दानविघ्नं करोति यः॥ अथ यज्यते जेन कर्म

पणवश्च एधमे। पलादेन न दद्वेन चतुर्थं शिनवा पुनः॥ धनदध्यप्रति कृतिं कुर्याच्चर्णमयोऽस्तु
 द्विजुजां वाहनोपेतानयता नंदकारिणी। शंखपद्मनिधियां च युक्तां तां पार्श्वयोर्द्वयोः। श्वेतवस्त्रे
 पासे वेष्टते डूलोपरिविष्यसे तद्वलानां परीमाणं जवेद्रोणचतुष्टयां तद्वद्वान्तद्वद्वान्तद
 द्वावित्रशाठ्यनकारयेत्तश्चेतमाल्यैश्च गंगैश्च लिप्यतु नृनेत्र। आग्नेयो दिशि ह्ये मंचममिश्र
 ऽपतिलैरपि। तत्र राजा धिराजा येत्येष योऽयं स्वलिंगकैः। तिलहोमो व्याहृतितिः पलादेन नित्या
 दिपलद्रोणयोः स्वरूपं परिमाणप्रकरणे निरूपितं। द्विजुजां वरदा नय करी। वाहनोपेतां
 कुवेरस्य वाहनमउष्मा नरवास्तेन जति प्रसिद्धेः॥ द्वयोः पार्श्वयोः शंखपद्मनिधियां युक्ते तच्च यः
 शिखेन कमलेन बोजासितोत्तमांगैः। शंखपद्मनिधीनवतः। शंखनिधिमूर्तेर्द्वे निशंखविक्रं। पयसि २७४

शंखे

निधिमूर्तेर्द्वे निपद्मचिह्नमित्यर्थः। आग्नेयां दिशी निधनदप्रतिमा ध्वजास्थापना आग्नेयदिशा गोश्र
 उक्तसंख्याकचाप्रत्येकं चामिदा उपतिलानद्योत्तरशतं सहस्रं वा बुद्ध्यात्॥ ध्वजायां होमे च मंत्र
 माहात्म्यं त्रिराजा धिराजा येति स्वलिंगकैः। कुवेरनाम्बा चक्रेः पदेऽयं कुर्यात्पथः। मंत्रस्वार्यं षडव
 सानः अस्या वरुणः त्रययः। विश्वे देवा वा त्रययः। कुवेरो देवता। अतिशक्तिरिष्टिता द्वादः। रा
 जा धिराजा यत्र सद्यसाहितेन मी वयं वैश्रवणाय कुर्महे। समे कामा कामा मां प्रहं कामेश्व
 रो वैश्रवणो ददातु। कुवेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमः। एवं ध्वजादौ मंत्रमालिधाय तिलहोमे
 विशेषमाह तिलहोमे ग्राह्यति निरिति ग्राह्यतीनष्टधादिनावप्रहयज्ञप्रकरणे देवतावाहन
 प्रसावेदशि तं सर्वोक्तं कर्मकारयेन दिपा आहं आचार्यः सर्वशास्त्रहोमिनी तसजितं द्वियं देव

क्रा

तेन मंत्रेण सर्वकामी श्वरो स वेदाश्च स्मिद्वानेकते सति संपन्नो तवेवा तस्मै होमं कृतवते प्रदद्यात्
 मां तु तामंत्रेणानेन विधिवत्प्राप्तुं यायाद्दुदुखः ॥ अदानमंत्रमाह ॥ उतराणां देवकृते देवकृते नरवाह
 नपयश्च निधीनां हंपति श्री कंठ वल्लभ अदानेन यथा प्राप्तं दारिद्र्यं मम दुःखदात सर्वं तव दाने
 न पापमाशु विनाशया एव कृते रदानं यः करोति विधिपूर्वकं धन देन समो मर्त्यसंज्ञाणां देवजाय
 ते तद्वणा देवेभ्यः प्रादो वायुर्वैदो पिष्टा देवतेति वत्राश्चिप्लदत्तं कर्म त्वर्थः ॥ इति दग्ध
 रधनं स्मृतिदानं ॥ अथ प्रकारं तरेणा धनिना दिहारा ॥ कर्म विपाक मधु अयोः अणं दत्वा धिकां
 द्विष्टं क्रिया यश्च योत्तर्या उत्पादयति वा यथा पाषाणेन प्रहारं ॥ अलप्रहारं च वैवजातो पिशुनी
 कले ॥ धने नरहितः प्रायो देशान्तरगतो स वेदा महाकेशी वनद्वीगो धिदावर्त्तन वेत्तरः ॥ अधिकृष्टः ॥ २१५

द्विष्टाणां नामशास्त्रनिषिद्धद्विष्टाणां सयमुत्पादयतीति निमित्तमन्तरेण लयोत्पादयितुं प्रायणा
 दिप्रहारादित दप्रहारो मुष्टिप्रहारश्च पेटादानं वा गदावर्त्तनीति ॥ अदानमंत्रं तस्युदावर्त्तनी वमनं वा नि
 त्यर्थः ॥ अत्र प्रायश्चित्तमाह ॥ अत्र निष्कृष्टां दायणमथापरे कुर्याद्वा जपे च दुःखो च हो वाह
 तिलस्रयाया क्वेदमिष्टं कर्म युतं वस्त्रं जपे राप्राजापत्यं कृष्टं स्वर्वादायणं लक्षणां निष्कृष्टं
 रणे निष्पिता नानि निमित्तं तारुण्यात्ते मितिका निष्कृष्टा दीनिष्टा निसंमन्ना निवायेष्वा नि ॥ अज्यं च
 त्वां प्रत्येकमष्टोत्तरशतं होमं ॥ व्याहृतीनां मृष्टादिनवयहयज्ञप्रकरणे देवतावाहनं प्रधावेत्ति हितं
 याक्वेदमिन्त्यनेन मोक्षवरुणमृष्टमयमित्येतत्सूक्तं लक्ष्यं तस्मात्सर्वपुस्तसूक्तान्तःपाति वात्रा अस्य
 सूक्तस्य वशिष्ठः स विवरुणो देवता गायत्री ह्रस्वः अस्या जगती जपे विनियोगः ॥ मोक्षवरुणमृष्टमयं
 हराजत्रहोमो मृष्टया सुव्रतमृष्टया यदेमिष्टं रत्रिवर्द्धति न भ्रातो अद्वयं मृष्टं मृष्टं मृष्टं मृष्टं मृष्टं
 क्वः समं दीनता प्रतीजगमा सुवो मृष्टा सुवो मृष्टा ॥ अपी मध्ये ताप्यं वासं दृष्टा विदजरीतं रमं

২২৬

वेदराक्षस आदिपिशाचसुहृद

पंचभाजा

इति तदा तदा दृष्टीं चिन्तयितुं मन्त्राणां विधाने निबन्धकर्मविषयकपश्चिदे प्रकीर्णं करणं
अथ यद् प्रकरणमारभ्यते तत्रादौ प्रजायद्दहस्य कर्मविपाकसमुच्चये जघलागाभिर्नसां दुद्धि
स्य तोजनी प्रजायद्दहस्य कृति ततश्च जगत्वात्वे अतीसारी चक्री चगात्रे सर्वव्यातवाञ्छी चिन्त
तस्य नाशस्याद्वेयनिष्कृतिपरा कृत्वां द्रायणे चैव कर्त्तव्यां मपनत्रयां त्रयोत्तरमहत्त्वं उमापि ण्डा
ज्या तया पुनर्ममिधुमंत्रेण जुष्टया दियत्रय पुनर्ममिधुमिति द्विदशवाक्सा पुनर्वाक्सा प्रकरणेन
देवतायुष्टा त्रयदोनियमा अथवायुष्टः अथ पुनर्वाक्सा द्वितीया चराष्टुष्टमे विनियोगः पुनर्ममिधु
द्वियुनराष्टा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा पुनर्वाक्सा
संख्यायाः ॥ इदं पुनर्यद्दहस्य दीद्योयवायुर्वसो अथ मेरुतः प्रसिद्धतेयम् अत्राप्येते पुनः तेन मामह
तं कुरुते ननु प्रजसंक्रमां उरुमस्य कस्यापि परिष्ठाप्यामिति हितं जसंख्या सहस्रं जपहोमयो २७

रन्तरं वलिदानप्रकारमाकांक्षया त्रेन वेद्री दितं दुलान्नाडको मितात्रनिक्षिप्य जलकुंतेन साईनीव
चः पथं गंधपुत्रादिमन्त्रसमन्वयवलिक्षिपेत् अत्राडकस्वरूपं परिमाणं प्रकरणे निरूपितं वलिदान
मंत्रमाह अथ वलिदाने मंत्रप्रजायद्दहमहावला अत्रुरस्य सुखं सिद्धिप्रयत्नं महायदा अति प्रजायद्
हस्य अथ यद्दहस्य कर्मविपाकसम्यहं जघलावाचां डालीयोगश्चेत्तत्र यद्दहस्य कृति तेन संतापं
सारीनवतिमानवा चां द्रायणे सांतपनं कुर्यात्त्रमधुमिश्रितैः रसान् यत्नवेहोमिर्जातवेदसमंत्रताना
मांसहस्यं जुष्टं पेदयुते जातवेदसं प्राक्कादिरण्यदानं च ब्राह्मणां चोद्येदथा चां द्रायसांतपनयोः सूर्य
कृत्तुप्रकरणेन स्यात्तामधुमिश्रितैर्मन्त्रैराग्रपूज्यैः होमसंख्या चष्टोत्तरमहसंजातवेदसमं
त्रतः जातवेदसे पुनर्वामेत्यनेन मंत्रेण अष्टावर्षादिशिषादिशीतद्वारहस्येति हितं मांसहसं विष्णु
हस्यनामानि एतानि परिष्ठाप्या दणितानि अयुतमित्युक्तं यत्र संकथ्यते अतः सहस्रनामो वजातवेद
से पुनर्वामेत्यनयोः प्रत्येकमुत्तयातसंख्याको जपोत्पत्तिपक्वव्याधियुक्तेति सहस्रं द्विसहस्रमित्यादिकं

वलिदान

नृणां नतं सर्वोक्तो होमः कार्यः एवं होमानंतरं वलिदानप्रकारमाह पायसं कोष्पपत्रेषु धृजैः श्रेतेः प
रिष्कृतानि क्षिप्य गंधघृष्पाद्यैर्यहस्रजां विधाय चादेवा लये क्षिपेद्यद्वा निक्षिपेत्पत्रवत्पथ्ये अत्र मंत्रमा
ह ॥ प्रयत्नी ध्रुवलिचे मंदाहवमपहा हारः आनुस्सुखं सिद्धिं प्रयत्नं ब्रमदपह ॥ इति हारग्रहहंस
अथैकाहिक हारग्रहहाराणि कर्मविपाकसंयते तत्करो यावथा प्राणिहंसको निर्दयश्च यः आचार
रहितो यश्चापरयमस्य निष्कः अथ मंत्रितो यश्च तानेता वक्षारसंतकाः प्रयच्छाति ततन्मात्रेकरात्रिहारी तवे
वाहिरात्रेण त्रिरात्रे वा वतुरात्र हारं चाशीत हारेण सततं हारेणो हारं चाशीत हारेणो हारं चाशीत हारेणो हारं चाशीत
शास्त्रे वेदतः ॥ वां द्रायणं प्रकृते तत्तु यद्विष्णुतिष्ठत्तु का आत्मा होमे वाहति निःस्त्रो न स्यत्तु कां सहकार
प्रवालैश्च मध्याक्ते बुद्धिया तया जातवेदसमंत्रेण दद्याद्दिमजशक्तिः सहस्रकलसखानमीश्वरस्य उकार्ये
रावां द्रायणं कृच्छ्राति कृच्छ्रयोर्लक्षणं कृच्छ्रप्रकरणे निरूपितं बाहतीनाष्टम्यादिनवग्रहयज्ञप्रकरणे दे
वतावाहनप्रसंवेदशितं जातवेदसमंत्रेण बुद्ध्या दिपथ्यं अथ ब्रह्माक्षितं हारहरणे निरूपितं मानवे

२१८

त्यनेन पूर्वोक्तप्रघोत्रसहस्रउक्त्यतो सहस्रकलशान्विते कं रुद्रा नृवाके रुद्रस्य कुर्यात् रुद्रा नृवाकाना माघा
दित्यानिषेकप्रकाराश्च परित्याया रुद्रतिथाने स्पधा यि वलिदानप्रकारमाह कास्पपात्रे मध्याह्नपय
यसां कुरुशर्करां निक्षिप्य धृजैः ज्ञाती कसुमे श्वेतवाससां गंधघृष्पादिति शेषस्थाने देशे उच्यते यहस्रजि
वासहेमनजलकंतेन संयुतं मध्याह्निकं वलिदद्यात् मंत्रेणानेन संयतः ॥ अथ धृजैः सुवर्धजैः साहवर्ज्यानी
कुसुमानि पिश्वेतान्ये वा वलिदानं व्रमाह ॥ प्रयत्नी ध्रुवलिचे ममेकाहिकमहाहारी अतुरग्राधुसंमि
द्धिप्रयत्नं वमहाग्रहः ॥ द्विरात्र हार वलिदानस्थानविशेषमाह ॥ द्वाहिकारमात्रे मास्थाने उच्यते वलिद्विषे
आहिके नदिकेयस्य समीपे हस्तस्य वा ॥ विष्णोरायतने दद्यात्तु अधिकमहाहारी वलिदानं मंत्रे द्वाहिकस्य
महाहारे स्मृतः कार्यः ॥ एतद्वाहिकार्ये त्रिरात्र हारे तथा वं उर्थिक हारे स्मृतः ॥ द्वाहिकस्य द्वाहिकयोः द्वारयो
त्तर्वक्त्या वलिना स उर्थिक हारे वलि विशेषमाह ॥ विष्णोरायतने कार्यं मंडलं तत्र पीतकं वतुः पथस्थो
पाथे वा यहसं नृपयत्रतः ॥ कृतसंस्थापयेत्तत्र पीठं पश्चात्परिसंयुतं तस्मिन् पीठे वलिदद्यात्तु हारोपपा

यमं नात्रामुसुरं चैव सपिपिपाकमेव चारुक्रवसोरक्तसुष्मं दृक्क्रियाद्वने विवोगं वध्वादिकं रक्तं दद्या
द्रोणस्य शान्तये। यज्ञातीयानां सुगानि विद्धातज्ञातीयेः सवलि न्याद्यः। शीतद्वेष्टविशेषः। विद्धोरायतने
यद्वाश्वले च यत्तु मस्य वाशीतद्वेष्टविधानेन संयतश्च वरेद्धर्मावलिहृत्किञ्च वसुः कृष्णवस्त्रोत्तरीयकः।
शर्करां पायसं चैव क्लिप्ताश्चैव त्रुतं डलावां कांश्च पात्रे विनिक्षिप्य स्वर्णं तदुपरि न्यसेत्। दण्डं किंनेन सहितं
वलितं त्रविनिक्षिपेत्। घृतं यिवा विधानेनैग्रहं दृष्ट्वा दीपादिसि रतं द्रितः। वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं
श्रवलिचे मं हारीतस्पृष्ट्वा पट्टं पश्चिवाहनगोविंद वरहृद वदनप्रतो अष्टुरप्रसुरश्च नारसिंहदा वय
नक्षत्रहरेति विशेषमस्ति दधाति। उल्लङ्घरे महेशान समीपे वलिमाहरेत्। नाराजं तृह्णस्पर्शने वा वलिस्पर्शक
एव हि प्रवोक्तं। तद्वरहरोक्तः। अत्र मंत्रागोक्षी श्रवणाकारत्रिशूलधरा गोपतोत्तममालिनितदेव्या त्रिने
त्रशिवशंकरा प्रष्टुं धवाले चे मं हारितस्पृष्ट्वा पट्टं पश्चिवाहनगोविंद वरहृद वदनप्रतो अष्टुरप्रसुरश्च नारसिंहदा वय
नक्षत्रहरेति विशेषमस्ति धीयतो संततद्वरे स्थानस्यालये वलिमाहरेत्। दत्तं त्रकथितं धनं तपो वलिकदाहता

५ तुं ५ अक्षरं चैव सपिपिपाकमेव चारुक्रवसोरक्तसुष्मं दृक्क्रियाद्वने विवोगं वध्वादिकं रक्तं दद्या

कामिलग्रह

अस्मिन्नेवैकादिकादि द्वारहस्थानानि पूर्वकथितानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं श्रवलिचे मं
हरवसंततद्वरे अत्र रसुखे सिद्धिप्रयत्नं वमहावलेति। एकादिकादि द्वारहस्थानानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं
ग्रहं कर्मविपाकसंयते अष्टुरचिरं स्पृशेद्देवब्राह्मणं उद्विष्टं कर्तुं तं दृष्ट्वा त्रिप्रतुं उष्योय हस्रहणा
तंतः द्वारहस्थानानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं श्रवलिचे मं हरवसंततद्वरे अत्र रसुखे सिद्धिप्रयत्नं वमहावलेति।
कंच जपेदुत्तमं सख्यया स्वयं क्वा हेमदानं च कुर्याद्देवप्रसुप्तो कृष्णं वा दद्यात्। योः स्रुपं दृष्टुं प्रक
रणे स्पृश्यात्वा वा तत्रावातते प्रजमित्यस्याषादि वातुलमहरेत्। पश्चात् वलिदानप्रकारमाह तिल
पिष्टेन सहितं मंत्रं लज्जाश्लो जने। कस्मिंश्चिस्थापयिवागंधमुष्मादिति ग्रहवतः प्रथेष्टं यिवा
मंत्रेणानेन निक्षिपेत्। प्रष्टुं श्रवलिचे मं प्रतुं उष्योय हस्रहणा तंतः द्वारहस्थानानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं
लक्ष्मिप्रतुं उष्योय हस्रहणा तंतः द्वारहस्थानानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं श्रवलिचे मं प्रतुं उष्योय हस्रहणा
तंतः द्वारहस्थानानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं श्रवलिचे मं प्रतुं उष्योय हस्रहणा तंतः द्वारहस्थानानि तेषु वलिदानमंत्रमाह प्रष्टुं

अपिणकं वृत्तिलास्रथाहिरापेयथाशक्तिपात्रेकाभ्युपयेनवाद्दद्यादिति शेषः। अवमंत्रमहाप्रसूति
वलिचेम्लोकनाथमहायद्वात्राउरुस्थसुखं सिद्धिं प्रयत्नं महाबलालोकनाथ इति ग्रहणाभंगीकारे
लोकनाथ इत्येव पाठः। कामनायक इति ग्रहणमधेयवेकालनाथमदायदेष्टुस्तु कर्तव्यम्। इति का
नायकाभ्युपगृह्णेत्यर्थः। अथपितृग्रहद्वयं कर्मविपाकसंयत्तं प्रसूज्य मनसा प्रज्जुर्वाच्यवहरन्मृषापी
त्यदृष्टीतस्यात्र विज्ञानिचैव हि व्याधिना द्यूतस्याप्राणमंदेहकारिणा दरिद्रश्च त्वेकार्यवांदा
यणामहो च ते श्रीमूके न वराहो मअष्टोत्तरशतं सेवान्निष्ठवैकं इत्येवरात्रौ दद्याच्छः प्रथेतां
त्रायणलक्षणं कृत्वा प्रकरणेन्यथा किं श्रीमूकश्चर्षादिना सिकात्राहरेष्टुप्रवर्णितां प्रष्टुवंहो मः
कस्पममवारवत्यापुत्रोत्तरशतं सवति ततः पंचाविधं वनिअजिरेकैकाडतिरिति स्रः प्राः। एवं
मिलिवाष्टोत्तरशतं स्रवैकरीन्मिति कालनायकग्रहद्वयं कर्मविपाकसंयत्तं प्राणशिलांतुं देवालयोद्यासु सुवति
तिपितृग्रहद्वयं प्रथलेयं तद्वहं कर्मविपाकसंयत्तं प्राणशिलांतुं देवालयोद्यासु सुवति
मूत्रपुरीषमपि वातं यज्ञातिग्रहानरेलोकालिघाय तत्र विज्ञानिघरन्मया अतिशुचिपुरीषस्या

इकनेत्रसथाधनः पित्रोद्रोकीचवदनेदेहेवेववणीत्वेराठपवासत्रयंऊयाप्राज्ञापत्यमथापिवा
 धिउरुलधुतावेनामित्रवशात्रेमिनिक्पोरधियुलधुप्रायश्चित्तेयाव्यस्थाविधेया। तिलहोमोवा
 दितिक्रियनघजयधथाशीतलंशतिलहोमदद्याद्विवाउसारतः होमसंयंत्र्यासहस्रंउजपत्य
 तंघुना। व्याहतीनाघस्यादिनवग्रहयज्ञप्रकरणेदेवतावाहनप्रसावेत्तथा। यिउधनद्यामित्रमहस्य
 उपरिताधायारोगप्रतिमादानविश्वरूपदीर्घाश्रितभ्रतिप्रकारमाहपायसंउलजात्राप्रिणपाकेश्वर
 क्षिपेयचउः पथेसमस्यर्च्यस्त्राद्यैग्रहसादरावश्रवलिदानपात्रस्यानतिहितवाद्यथाभुतवंपात्रं
 आद्योतथाकालश्चवलिदानमंत्रमाहप्रहृद्रीध्रवलिचेमनोकायतमहाग्रहात्राउस्पसुखसिद्धि
 चवमहावल्हः निनोकायतग्रहहस्तथापसंवग्रहहस्तकर्मविपाकसंग्रहः अहः सस्ययंगर्वादि
 दायोन्नमनाजने। पेंकोविशेषजोनीयसमापसंवसंज्ञका। यहोदका। तितन्मानुहदयोदशोखवाश्रजायने
 तन्निहत्ययंऊयाचंद्रायणंनराप्रववदनिदानचमसेरोगाद्विमुच्यते। चंद्रायणधरूपेककुप्रकरणेनि
 पितापूर्यवदितिकामिलारव्यग्रहहस्तप्रकरणेन्यर्थवलिदानमंत्रेआपसंवमहाग्रहहस्तकार्ये २२

पसंवग्रहहस्तः अथहस्तग्रहहस्तोऽहस्तकर्मविपाकसंग्रहः अथहस्तग्रहः प्रहृद्रीतिपरदारानिर्मयनोकाविप्र
 धेचनराप्राज्ञापत्यसमाचरेशगायत्राचतिलावृद्धागायत्रीमधुतंजपेउदद्याद्विमघशक्वाच
 वलिपूर्वोक्तवज्रवेशप्राज्ञापत्यलक्षणंउद्धप्रकरणेत्यथाशिहोमसंख्यासहस्राजपानंतरं होमः
 पूर्वोक्तवदिति। आपसंवग्रहहस्तोऽहस्तकर्मविपाकसंग्रहः अथहस्तग्रहः अथहस्तग्रहः अथहस्तग्रहः
 हस्तकर्मविपाकसंग्रहः महाग्रहहस्तसंवेज्जीयाद्योव्रजेस्त्रियंरजकादिस्ततः पादतनदाहीतवेन्नरा
 द्रायणसांतपनंऊयातद्वोगशांतयोयावेदसमंत्रेणमध्यास्तोप्रपन्नवात्राअध्वरुसहस्रंउजुद्धया
 ज्ञातवेदसंजपः सहस्रनाग्रंउदद्याद्विमघशक्तिः। रजकादेरित्यादिरजकश्चर्मकारश्चनयोवरुडप
 वज्रकैवर्तमेदजित्वाश्चसद्यैतेअंनुमायिनः। अतिसृत्त्यंतरोक्तवर्मकारादयो रजकादेरित्यादिशदे
 यद्यंतेजातवेदसमंत्रेणपाषादिशीतहस्तरेडध्याविष्मसहस्रनामानिपरिताषायादर्शितानिज
 पसंख्याव्याधिउरुलधुतावेनाद्योन्नरातमित्यादिक्रमणकल्पवलिदानप्रकाराहउत्पात्रेपि

२८२

वां चैव च वेदीत विलोचनः त्रिरात्रमुपवासं स्यान्नद्रो गस्या पञ्चत्रयोसो मासु द्वेति च जपे स्तुतं च युतसंख्या
द्विरात्रं च स्यात् शक्तिदद्यादथ वल्लिपेत् सोमा मासु द्वेति च कर्मये प्रदर्शयति वलिदान प्रकारमाह लजांति
लाश्च पिण्डाकं पिष्टं रुक्षिमेव च मांसं च तैलं पक्विं च वा मृत्पयः सन्नो रात्रो च च पथे कृपयिष्वार्हत्तज
नो हिरापसहितेनाथ सार्धं जनेन संयुते वलितं तत्र द्विपेयं द्विद्वारं मंत्रेणाणेन संयुतः प्रयुक्तीष्वलिवे
मंकापिलस्य महाप्रहो आतुरस्य मुखं सिद्धिं प्रयच्छेत् महावला सोमा मासु द्वेति च कर्मस्मरद्वाजं शुकं
मित्रः सोमा मासु द्वेति च देवता त्रिष्टुष्टदजये विनियोगः सोमा मासु द्वेति च धारयेथास्यैर्पत्रा मिष्टयोरमसुतात्
मेदमे सधरत्रादधानार्थेनोत्तरे द्विपदे च कुः पदो सोमा मासु द्वेति च विहतां विष्टवीमास्त्रियायासै नोगम
याविवेश आरिवाधेयां निर्मतिपरावैरसो श्रवसं नितिसंवा सोमा मासु द्वेति च सुवमेतान्यस्मे विधानतश्च
लेषजानिष्टं अक्षयस्ते सुवतं यत्रो अस्मिन्नक्षयं बद्धं कर्तमेतो अस्मन्निति मासु द्वेति च महेती सुशेवो
सोमा मासु द्वेति च विष्टुमृत्तत्राऽङ्गणं वतां सफणस्य सार्धं गोपायनः च सुमं स्पमाना इति सोमासु द्वेति

स्तुताः शक्तिपितृयहहं अथ शिवपादयहहं कर्मविपाकसमुच्चये भाउ पिउ वितायासुवदिय
 छगर्वतः अवसंक्रुतेतं शिवपादनिधायहहं कृतिनक्षत्रान्मूर्तिजम्भेरावात्रवेष्टपाददाहीनरीचे
 वजायतेतत्रान्ध्रतिः खांद्रायणजवेदांतेस्तुतेननुद्रयाक्कां भूतवाष्टाशिकशतंनिदियायथाविधिः
 द्रायणस्यरूपंकुक्षकणोत्सृपितेतिपिउत्सृपितामितिस्तुतमृधिवानोकाः प्राध्वसर्वेरागहरेस्यवा
 थिचयेरपिपृथग्घोमस्यवाद्यतस्यापिसमस्तुष्टयाहोमोनस्यसर्ववलिदानप्रकारमाहपृथेति
 लोश्वापिण्याकंलानाहवाथमृगमयोमार्गद्वयसमायोगवखाद्येष्टमर्चयेवाततोवलिंशियेद्विद्वान्
 वेणानेनसंभक्तप्रक्रीधवलिंजेमेशवपादमहप्रहत्रात्रस्यसुखेसहप्रयत्नंमहाक्लावलि
 दानेनसंभक्तप्रक्रीधवलिंजेमेशवपादमहप्रहत्रात्रस्यसुखेसहप्रयत्नंमहाक्लावलि
 ग्रहहरेस्यकर्मविपाकसमुच्चयेनियंराणंपरद्वयहरीण्डः स्फाटिकाकोजिपेवार्द्धकेश्चिहोद्वान्
 तिमानवस्फोटस्रजप्रजायतेतस्याग्रेस्त्रिलिङ्गपाचांद्रायणप्रकृषीतकृद्वारोण्यांतये अतिस्तुतेन

२५३

उड्डवसमाप्तं पृथक् पृथक् काहोमोद्याहतिस्त्रिंशदद्यास्त्रणं चिंकिता चांद्रायणं प्रकृषीतेपाविले
 मस्याश्विकुरेवांद्रायणां अल्पवेष्टाजाप्रत्यहृष्टः अनयोश्चलनहृष्टप्रकरणस्यवायिआतेस्तुतेन
 निश्चतिपिउत्सृपितामित्येतस्तुतप्रतीकेनातेस्तुतमित्युक्ता अथवाष्टादित्रिंशद्विधानोकाः प्राध्वसर्व
 रोगहरेप्रदर्शितघाहोमसंख्यास्रष्टोत्ररसहस्रां अत्रप्रसृजहोमेनस्तुतेनव्याहतिहोमिपिमेवसंख्या
 व्याहतीहोमेद्वयंतिलद्याहतीनपृष्ट्यादिकृष्णान्द्रहोमेदर्शितसंभलिदानप्रकारमाहपायसं
 फलकंदलाजाश्वाद्यपकादधिताम्रपात्रे विनिश्चिप्यमोदकं ऊतमेववाचउत्पथं शिपेद्वस्त्रं
 भादौयहमर्चयाम्भलिदानमंत्रमाहप्रक्रीधवलिंजेमेशवपादमहप्रहत्रात्रस्यसुखेसहप्रयत्नंमहाक्लावलि
 सिद्धिप्रयत्नंमहावलिः इत्यर्द्धकेशिग्रहहरेस्य अथविष्टतग्रहहरेस्य अथविष्टतग्रहहरेस्य अथविष्टतग्रहहरेस्य
 तिवसेजांतरं कात्यायनः मृकीयाचार्यविरचान्द्रायणप्रकृषीतमृगीशविष्टतामाहकातिग्रह
 शास्त्रहरीत्रनाहस्रपादनलेदाहोवाद्यकीर्तिपाद्यवाद्यस्फाटयुक्तश्रुजायतेद्वययोः पादयोः स्रया
 विष्टवीवाधिरश्चैवनायतेतस्यानिःकृतिचांद्रायणप्रकृषीतद्ववाकेसाप्रकृषीतअथोत्तरसहस्राणिहो

मस्याज्ञातवेदसा मसदसशीर्षाभृक्तेवजपेद्युतसंख्यया विद्वोत्रमसदसं वमसुवाधैवैतपेत्रमसदसकल
 सत्त्वनवषुदेवस्फकारयेत्रदद्यादिरापदानेनचवलिदेवोयथा विधिः। वाद्राणस्त्रिषु देवदुष्प्रकरणेनवायिडा
 तंवेदसमंत्रमप्यादिशितनक्षरद्वैतहितमसदसशीर्षाभृक्प्रसन्नित्प्रकंस्याधोदिगाणहोमेपुरुषसूक्तमतिथानिवाच
 धायाविक्षमसदसनामानिपरिषयप्रदर्शितानि। वसुदेवसदसकलसत्त्वनंउरुषसूक्तेनानद्रव्यवुडुधम
 ध्रुवाज्जलितुरसोउधेतिशक्तपेक्षयावेकल्लिङ्गद्विरापदानंयश्नप्राप्तसारे। वलिदानप्रकासादपयसोपे
 उल्लिङ्गमध्याद्रियहमयंजाविद्वानेननमंत्रेणसंयतोनिक्षिपेदहलिं प्रयत्नीधवलंवेमविष्टंतात्पमहाप्रहः। आ
 उरस्पृश्यासिद्धिप्रयच्छवेमहावलः॥ इतिविष्टस्यहहरः॥ एतदेवविद्वत्तान्त्र्यहहरमपि। अथमहाजि
 ह्वायहहरः॥ कर्मविपाकसमुच्चये॥ सुसलोत्सवलादीन्यायसुहृद्वापि। आधुना नामातदास
 तंघपोत्यो नरसूतकालक्रमान्प्रयत्नतमिहाजिह्वातिवोयत्तनागङ्गदवागम्याशाषीजिह्वावणीत्वे
 कंपुक्तः प्रजयतित्रिशत्रुव्रतमवरेत्र। आपहमेव्यादतिलिखनं धैर्यव्रतपे। गायत्रीचित्रदानं च दद्यात्त
 उसारतः। व्रतमपवाचः। होमसंख्यात्वेष्टोत्रमहसंख्यात्तनीन। अष्ट्यादिनवग्रहयज्ञप्रकरणो देयतावाहनप्र
 सावेदर्शितः। अथयज्ञयज्ञस्वस्वबाधोद्विपरित्याग्यरंणप्रतिमादानविधिगायत्र्यास्तुक्तं। अहोम प्रकरणेनिस २५४

पितृशत्रयेकमनयोर्जपप्रयुक्प्रकारमाहापक्वान्मत्स्यास्तथापक्वातिलपिष्टं सुराद्विषं रुधिरं श्वपशाकान्
 शृण्वेकृत्वा चतुष्पथैः। वस्त्राद्यैर्यहमसंघर्षवलं दद्याद्विचक्षणः। सुरादीन् शुकारिण्यदयानि वलिदानमं
 त्रमाह॥ अष्टक्रीधवलंवेममहाजिह्वामहावलः। आ उरस्पृश्यासिद्धिप्रयच्छवेमहायहः॥ इतिमहाजि
 ह्वायहहरः॥ अथनवग्रहहः। कामंनवग्रहः। कामंनवग्रहः। ततःस्फोटमेदुदाहीजानितेनत्रोगवात्र
 याया। श्रीगामिनंसक्रमतेयहः। कामंनवग्रहः। ततःस्फोटमेदुदाहीजानितेनत्रोगवात्र
 जायतेनिष्कृतिस्त्रुतमृदुद्वयंनवेनअतिरुद्धश्रुत्वावैवां द्रायणमथापिवा। कृष्णो देवैर्देव्यात्सर्पि
 र्देवैर्देव्याद्विजातयोपौरुषं वज्रपेक्षकं कुर्याद्वाहणलोजनमालाजैः पशुभिर्तानैश्चपताकाव्रजसंयुते
 मृण्मंतेनसहितैः वलिदेव्याश्चतुष्पथैः। अत्रमंत्रः। अष्टक्रीधवलंवेमानवग्रहमहायहः। आ उरस्पृ
 र्वांसिद्धिप्रयच्छवेमहावलः। अष्टक्रीधवलंवेमानवग्रहमहायहः। आ उरस्पृ
 नायांमेव निरूपितमालाजादेयो वलिद्वयं तपताकास्थलाः। अष्टक्रीधवलंवेमानवग्रहमहायहः। आ उरस्पृ

यवासवप्रहदहसः॥कर्मविपाकसंज्ञे॥वत्मीकखमनघिनसर्प्यवाशंकरोतियाःसर्प्याणांहननं
त्वातेषांक्षेत्रंकरोतियाःसवासवोयहोनामयक्लीयातेनमक्षरी॥आध्यानीचविसर्प्यचजायतेतस्पनि
श्रुतिः॥प्राज्ञापसंत्तवेदाज्यहोमोम्याहतिनिश्चया॥अग्निश्मीयवेजस्वायकिंचेदंजपेदवमदद्यादुक्त
यथाशक्तिवलिदैशोविब्रजणे॥अग्नेवज्जविधंरुत्वासमादायचतुष्पथानिद्विपेद्विविधैःपुष्पैर्नाना
विधैश्चैः॥यदमस्यर्थाविधनामन्त्रेणानेनसंयुतः॥अयक्लीयवलिंचेमंतासवाण्यमहायहः॥आतुरस्सु
खंसिद्धिंययच्छंतेमहावलः॥प्राज्ञापस्यस्वरूपंरुद्रप्रकरणेस्पष्टयिष्याहतीनामृष्यादिनवप्रहय
ज्ञप्रकरणेदेवतावाहनप्रश्नावेनिरूपितं॥होमसंख्याव्यष्टोत्रसहस्रं॥अग्निश्मीयस्याष्टादिवासवो
यदहर्द्रष्टव्यमायक्तिचिंदंवरुणेष्यस्यावसिष्टः॥रुणिःवरुणादेवताजगतीच्छंजपेद्विनियोगः॥यत्किं
चेवरुणदेवैर्जनेमिद्राहंमनुष्याग्रामसि॥अचिन्तयत्रवध्मोयुजापिममानस्यस्मादेनसोदेवरा
शिः॥नपसंख्याप्रत्येकमशुतं॥रुकांदिरण्ययथाशक्तिउद्यादिसचयः॥अग्नेवज्जविधामितिब्रह्म

२५

रंजाकर्षेचपलांशवीन्यपिनानवर्षानित्याद्याणि॥इतिवासवप्रहदहसः॥अथवायस्यदहसः॥
कर्मविपाकसंज्ञे॥देवद्विजयदाःरामतडागादिमुमैथुनेषांविष्टेयांकुरुतेयस्त्रयहोयक्लातिवा
सवाः॥आध्यानीवाप्यरुचिमान्यादवाहीचजायते॥रुद्रंमेकंवरदाज्यहोमोम्याहतिनिश्चया॥अष्टाधि
कसहस्रंचकार्येदद्याच्चकांजनमंरुद्रप्राज्ञापसः॥तत्स्वरूपंरुद्रप्रकरणेनिरूपितं॥व्याहतीनामृ
ष्यादिनवप्रहयज्ञप्रकरणेदेवतावाहनप्रश्नावेकथितं॥वलिमुवासवप्रहदहरोक्ताएव॥वापिवलिदा
नमंत्रेवायसार्वभृदहर्द्रतिविशेषः॥इतिवायस्यदहसः॥अथक्षेपालयदहसः॥कर्म
विपाकसंज्ञे॥देवतानिदिताक्षेत्रपालसंक्रमतेयहः॥ततोचवेन्मुखेशोषोजिह्वायांचनवेद्वेण॥
प्राज्ञापसंरुद्रवीतक्षेत्रपालाः॥लिप्तेचनमशतारुदेनकुर्याच्चमहाजिह्वायहोदितः॥वलिदैयसुवि
धिनामंत्रैश्चसमाहितः॥प्राज्ञापस्यस्वरूपंरुद्रप्रकरणेदर्शितं॥शतरुदेनामरुद्राखवाकः॥तेषामाष्ट
दितथातिनेकप्रकारश्चापरिनाषायोरुद्रविधनेसमुपवर्णितमेवमहोजिह्वायदहर्कर्मप्राद्वि

वाल

तत्र वलिदाने ज्ञेयपालमुदायदेहस्य कार्यः ॥ इति ज्ञेयपालयदहरम् ॥ अथ वलयदहरम् ॥ कर्म
विपाकसंयदे ॥ उपकर्त्रे विवेकैवावकाशकार्यपवादकैः ॥ तत्करैर्धासस्वकारितं न ज्ञास्यचलयाहम् ॥
उपकर्त्रे विवेकैवेत्येकं वाक्यम् ॥ अपवादकैश्च स्वैर्धासस्वकारीत्यपरां अनयोरपि यत्केन वा शब्द
चण्डोपकर्त्रे विवाचं धौवावकाशकारीत्याहत्वा वा तस्मात्तद्वयं एवं द्वितीयवाक्ये पि अथ वलयदहमेष्टे
हारीश्चासीत्कासवाद्यमर्वांगरोगाग्नदोषीमंदोभिश्च प्रजायते ॥ कृच्छ्राद्ययणैवापि कुर्यात् ॥
प्रांउहोमकां कथानश्चिद्व्येतदद्योत्तरशतं जपेत् अग्निस्मीत्येवापि सदस्ये वाष्टके जपेत् अत्राज
पत्यकृच्छ्राद्ययणयोस्वरूपकृच्छ्रकरणे वर्जितम् ॥ अनयोश्च रोगात्पत्यमदत्तमदत्तपेक्षया शक्ता
द्यपेक्षया वापि कल्पः ॥ प्रांउहोमप्रकारापरिचाषायां निरूपितम् ॥ कथानश्चिद्व्येतदिति ननु
सकलिंगनिर्देशात्पुनरुक्तं दृष्टं ततो अस्पष्टकस्यार्षाद्यप्यस्मारो गहरे कथिताम् ॥ अग्निस्मीत्यस्या
धातुरोगहरो वलिदाने प्रकारमाह ॥ तिलत्रणैस्तु तं चात्र दृष्टिहीनं सशर्करम् ॥ अष्टपासविंशैव

२८६

८ स्त पाद २८

५ पत्र ८

वाल

सुरयात्येवैकलिचखाद्येयदमस्यर्षाद्यैर्कुलं युतं वालिं चतुष्पथे निक्षिपेत् ॥ मंत्रेण निन संयतां अग्नी
वलिं चेममचलाय मदाय दह ॥ आतुरस्य सुखं सिद्धिप्रयत्नं त्वं ददा वलिः ॥ अथ वलिदानप्रकारस्यानाद
वदित्वा कर्मापत्कालः ॥ तत्रापि होमकर्मणो समाप्ते सुराविनाशिका रिणो देयानि ॥ इत्यवलयदहरम्
अथ हस्तपाददहरम् ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ देवद्वयं तु यो मुक्ते गामित्रा हणतथा पात्रस्थानं च
मोत्यं लंघयेद्यसुतत्रमृत्कृत्तिहस्तपादाभ्यां श्रुतान्पत्रनिबोधता वस्तीकव्याधिमांसादपीतव्यं
विविधोचनः ॥ प्राजापत्यं कुर्वीत होमो व्याहृतिर्न वै शहिरण्यं च यथाशक्ति दद्याद्वा हणतो जनमप्रा
जापत्यलक्षणं कृच्छ्रकरणे त्पध्यायाद्वा हतीनामृष्यादिनवग्रहयज्ञप्रकरणे देवतावाहनप्रसा
दे दर्शितम् ॥ होमद्वयं यथा तरेषु तथा दर्शनार्थं स्यात् ॥ त्रयोदशग्रहसहस्रं वलिस्वसु अथ वलयदहरोक्त
प्रकरणे देयः ॥ वलिदानमंत्रे हस्तिपादमदाय देयवीताचानेव विधिः ॥ इति हस्तिपादयदहरम् ॥ अ
थ कर्षयदहरम् ॥ कात्यायनः ॥ देवस्वमपि मुक्ते यो गृहस्य कर्षं संज्ञकः ॥ गृह्णाति न जिह्णात न चलत्यस्य

बलि

कर्मयोगाधिर्नयतेयोगं कं इति मं हती स वे श अत्र चंद्रायणं कुर्याद्दोमो ध्या द्वा तिस्रथा द्वा षाम देति
 तिस्रथा द्वा षाम देति स्रक्तं स ह संचा ज्य वै ज पे श चो द्रायण स्वरूपे क ष प्रकरणे निरूपित म् व्या हत ना म
 प्या दिन वय ह्य ष प्रकरणे देवता धान प्रस्ती वै दर्शित म् दो म द्रव्य मा त्र तिलं सं ख्या त्र द्वा ष स ह स्र द्वा ष
 म देति स्रक्तं म ग्रे निरूप्य तो ध्वजे गंधादि सिद्धि पय ह म स्र द्वा य न तः च त्रु ष पथे निक्षिपे ह व लं मं वेण मं व कि
 मंत्र मा ह ॥ अथ क्ली ष व लं चै मं कर्मा ष्य त्वं म हा य दः अत र स्य सु खे सिद्धि प्रय त्वं म हा व ला द्वा षाम दे
 ति द श र्द्धं स्य स्र क्त स्य वा र्हं स्य तो न र द्वा ज न पि षं दो दे व ता त्र द्वा षं दः ज पे वि न यो गी द्वा षाम द्वा षा
 क उ क्ता स वा सो मे शु मु त पा व न पि नो अ द्वा यो म द्य वा द स्य उ त्थे र्द्व रा ज गिर म ह तौ ति ॥ अ त र र वि
 रो न यो वि वे ता श्रो ता ह यं रण त उ र्द्धं ता व सु शं सो म रां क र उ ध्या या वा जी सु तो वि दि द्ये द द्वा ति वा जो ॥ श ॥ अ
 ध्या न च क्पो श्र रः वृ द्ध ये ते म न्ना ति रि ति चो र ह स्योः द्वा ष स्र क्त ते यु र्धं कृत क या ज न यो र्धं क र्द्ध र द्वा ॥ ३ ॥
 श ची य श चै यु र्धं क क षा क षा वा मि व स्र क्त यः स च रं गी व त्सा नो त तं य इ द द म चै तो अ द मा न सु द म च ॥ ३ ॥

२८७

धनमस्तु

अन्यदन्त्यकर्षमन्यदुरवोसत्रसमुद्धराचक्रुर्दिग्मित्रेनोअत्रवरुणश्चक्ष्णार्येनास्त्रिाश्रावित्यदीपोनपर्वत
 स्पृष्टादुक्त्येसिरिडानवत्रयज्ञैःतंत्वालिःसुसुनिनिर्वाजयत्रआजिजगमुर्गिदोअस्त्रााधानयङ्गरतिशरव
 नमासानद्यावर्द्धमवकर्शयन्निहृदस्पनिर्ददतामस्पतस्त्रोमेचिसथोअशस्पमानाशानवीलयेनम
 तोतस्थिरायनशर्दतदसुव्रतायसवात्राअज्ञाद्वस्पगिरयश्चिदश्रागंसीरोचिद्वतिगामसैगंसीरेण
 उरुणामन्त्रिन्नेवोयंप्रिमुतपावकाजात्राभ्याजुक्तुर्द्धंतीअरिषाप्यत्रकोक्कष्टोत्पायं॥९॥सवस्वनाय
 वसेअनीकइतोवातइद्रपाहिरिषिअमावैतमरण्यपाहिरणमदेमशतहिमाःसुवीराः॥१०॥इतिद्वषामदे
 तिस्रक्तमाइतिकर्षयहहरसाअथधनयदहरंकासायन॥११॥तपस्विनीसरवीस्वामीस्त्रीगामीरुर्द्धिण
 गमः॥यस्त्वंधनमृदाक्षिप्रंरक्षीयातत्रलक्षणंआस्पसंदेप्रवृत्तमृत्तकृमाध्मानमुपजिह्मिकाजायतेतनि
 वृत्त्यर्थंतद्यत्तकृद्वयंचरेशधेवंदद्यादयोहोमंक्रुष्माडाख्यंसमाचरेशजपेजपोरुणंरुक्तंसहसाभ्युतसे
 ख्ययाइदमापःअवहतायकिंचेदमृतंतथाजलेस्थिवाजपेहोमदद्याद्वक्त्राभुसारतःतद्यत्तकृद्वयं

स्पर्शकृष्णकरणेन पंचितम् अथ दानमंत्रमुनय हय प्रकरणे दक्षिणादानप्रस्तावे दर्शितः कृष्णोदयोम
प्रकारः परिभाषायां निरूपितः पुरुषसूक्तस्यार्धादिगणहेमे पुरुषसूक्तविधाने वासिदित्वा स हवाऽयु
तसंख्येति महसंख्या जपो नवतिविकल्पा व्याधियुरुलघुता वापि द्वाया जपेयुरुलघुता वपे द्वाया
अवर्णा इदमापत्रवहती तस्या काण्वो मे भतिष्ठिरिभिः आपो देवता हो मे विनियोगः इदमापः प्रवहतः
० पयैकथितं ॥ इति धनग्रहहरम् ॥ अथ कर्मग्रहहरम् ॥ ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ ॥ सूर्यचंद्रोपरागे
तुयोक्तुकेतं कृत्वा यदा अष्टाक्षरं ततः कपी कशो द्वा द्वे दकं एकः स्वासी श्रुली विवर्ष्य अपीतने त्री सवेन
रः पिपीलिकामध्यजवं कुर्याद्वा द्रायणत्रतम अष्टोत्तरसहस्रं तु नपेत्सूक्तं च पौरुषं अष्टोत्तरसहस्रं वा
या ते सूक्तं तथैव च अष्टिरश्मीष्टवैवापि जपेत्सूक्तं संख्यया पिपीलिकामध्यजं द्रायणलक्षणं कृत्वा
करणेन ध्यायितुं पुरुषसूक्तस्यार्धादिगणहेमे पुरुषसूक्तविधाने दर्शितम् अतोऽपि तस्मिन् तौ मित्यस्य
कस्य न भिषि धनो क्वाऽसाध्य सर्वरोगहरवर्षितम् ॥ वलिदानप्रकारमाह ॥ गाण्डवत्रिलोकवस्त्रगंधै रप

वलि

रपिष्टज्ज्वा दत्तानैवेद्यमथ तंदुपर्यारोप्य कांचनम् चतुष्पथे ह्निपेदेतां मंत्रेणानेन संयता अष्टक्षीषवा
लिं चैव कशनामामहायदा आतुरस्य सुखं सिद्धिं प्रयच्छत्वं महावलः ॥ इति कशग्रहहरम् ॥ ॥ अथ स्कंद
० ग्रहहरम् ॥ ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ ॥ वालग्रहस्तं वालमादयो ह्निष्ठं कुरु खयै अग्निं सूर्यौ तं स्कंदाय
ग्रहः संक्रमते ततः पादयोर्हस्तयोश्चैव विकारो वायुतो सवेरः ॥ ॥ वलिदानप्रकारमाह ॥ ॥ तिलपिष्ट
दधिहीरवाक्कृशपशक्नुवाराजमाषश्च मुद्रा अनिष्पवाः कंठमूलकां पक्षिमां संसुरावेति षण्णकुं संयु
तो वलि तिलपिष्टादिकं कांस्यपात्रे कृत्वा यथेष्टे यत्र तत्र दद्याद्दलिं मध्ये गात्रेर्मंत्रेण संयुतं रक्तामृतं
वरस्कंदयद्रमत्पुत्रं यत्नतः ॥ ॥ वलिदानमंत्रमाह ॥ वलिधीरां स्कंदमहाहरकमात्पो वरप्रियाः अष्टक्षी
षवलिवेमं गृह्णसि सदुष्टिमाशं वलिमेवैव विधानेन दत्त्वा वाऽगत्य मे दिरशं अग्निं प्रतिष्ठाप्य ततः
स्वादाकृत्या स्पृष्टे देवतां दृष्ट्वाऽस्त्रीयमावास्यां हविर्हीराज्यसंयुक्तां सर्षपाऽष्टोत्तरशतं सहस्रं जुहुया
दित्यर्थः ॥ अस्त्रीयमंत्रात्पो मित्यनेनोपलक्षितौ मंत्रौ स्वाहा देवेभ्य इत्येकः ॥ देवात्पस्वहिस्य परां पतयोर्विषे

वलि

देवानामयः स्वादाकृतयो देवताः । यत्तुष्टान्नञ्चो विनियोगा एव चालयदयदृष्टीतं बालमादायो द्विष्टं
सन्नर्गियः स्रष्टो स्रष्टो रोगात्पथ्यं रज्ज्वीकं कर्म कृत्वा पश्चाद्बालकस्यापि रक्षार्थं वक्ष्यमाणं बलिं दद्यात्
राश्रोणमाश्वं त्रुपकान्नं पकानामं स्रष्टा सवः पकमां संधितया तिलपिष्टं च शोणितमादिरप्येव च
लिंदद्यात्स दोषे वृद्धमूलकः रक्तचंदन रक्तस्य रक्षा धैर्यरिद्वजितम् । अत्रमं वाणनिधनात्तस्मिन्नेव
वलिदानं ॥ इति स्कंदयदृष्टम् ॥ अथ स्कंदोपस्मारयदृष्टम् ॥ कर्मविपाक समुच्चये ॥ उत्सर्गं कु
रुते यत्सुवर्गे मूर्ध्वपुंरुषयोः । यदसंक्रमते चैव स्कंदोपस्मारसंज्ञकः । ततो देशे स्वजिह्वा उफेणिलस्य
पिजायतोऽपस्मारी तवेत्र प्रवृद्धलिमादरे शंखं वदिति । समाने तरो रक्तं दयदृष्टं विधत्ते न
वालकरं ह्यार्थमुक्ता वलिपतिरो कणान्यसर्वकर्म कुर्यादित्यर्थः ॥ इति स्कंदोपस्मारयदृष्टम् ॥
अथ प्रकारोत्तरेण स्कंदयदृष्टम् । कर्मविपाक संयते ॥ अनेऽपरिशरसेतेयोऽशुविद्वांतकैः सदा स्कंद
यदृष्टं यज्ञाति तंततः पाणिपादयोः । आस्ये च वातको देषः प्रजायेतां । तिदा रुणः । वातकै रियं वदंत

२८८

चनमविविक्तितमः तमित्वाप्येकवचनमविविक्तितमः अत्रवतमित्तेन नयश्चोतेयश्च बालकस्य योरर्षिपिपरा
मर्शः । अतएव वलिदानं त्रेषु शिष्टं विकारान्मुञ्चेत्सादी निशिङ्गा निदृश्यते । यत्तद्वृत्तयोः निम्नसंवेष्टा चयः शो
तसोपिलप्यते ॥ वलिदानप्रकारमाह ॥ नवदशमिति कृत्वा स्थण्डिले चतुरस्रं कां उपलिप्य श्वेतवर्णैः स्वदि
कादी निविश्य सेशद्वाराणि तव चत्वारि चतुर्दिक्षु प्रकल्पयेत् । तेषु शक्तिं च पाशं च सुशालं तोमरं लिखेत् । मध्ये म
ष्टदले पदं लिखित्वा तदनंतरं चतुः कोणेषु विन्यस्य प्रर्षेत्कुंसात्समाहितः । मध्ये तव वलिंदद्यात्स दयदृष्टि
मुक्तये । वलिस्वरूपा दिवशीयति ॥ कश्चरान्नं च पिष्टं च द्दिरं दधिघृतं मुष्ट्या अष्टपं सक्तयो मुष्ट्या मिथ्या वारा
जमाषका । चणकाश्च मसूराश्च मुरा मांसे तथैव चारयत्ककुटसे युक्तं शुद्धं मेघेण विक्षिप्तं । रक्तवस्त्रं रक्तान्नं
रक्तचंदनमेव च । रक्तमुष्णानि धूपान्श्च प्रर्षेत्कुंसे सकां च नो । अग्न्यानि यानि वसूनि शिशुकीटलदेतवः । एतस्म
र्द्धकं देवस्य मूलो बालश्च मूलको स्कंदस्य नवनेवापि मंत्रेणानेन निक्षिपेत् । अत्र कंदं वसूलादिषु वलिदानवि
धनांशं तत्रैव प्रवृत्तिं स्थण्डिले कल्पयेत् । स्कंदं तवने स्कंदं देवालयं ॥ वलिदाने श्लोकमाह ॥ बाललाजं

यतोदिअउमांगगाधरप्रियाःसरसेनापतेस्कंदपण्णखकौचसदनःरोहितां चमहासागाकातलुत्पगणेष्व
 राहादशाज्ञमहावीर्येष्टिषड्भुजमहावताःकृत्रिकानामुतज्येष्ठशक्राःशुभ्रशिखिध्वजः।वानसास्करसेका
 वारकमाल्यावरप्रियाःप्रगल्भीधवलिवेमेंदजायैःसदबुद्धिमान्त्रिशिष्टविकारामुवाचशिवसुत्रशिवं
 करः।गवाचिवंगवेरहसगवस्त्वसुंनरशदत्तावलममुवाचलमायुषाचाःसिवद्वयश्रुतलक्ष्मीनाशया
 त्वंयहविनाशनमपालयत्वंवर्षशतंवलमादायवालकम्॥अथवर्णिप्रतिष्ठापतत्रहीरंतथादक्षि
 तषदायंचतुर्भुज्यात्रनमंत्रास्यामाकृतिद्वयोर्मेत्रास्यावक्ष्यमाणस्याप्रतिद्वयाःकृतिद्वयोश्चषदायंन
 मदक्षिप्तकमार्जप्रमुच्यते॥अथमेवै॥अस्येस्वाहासेकोमंत्रः॥कृत्रिकाप्यःस्वाहेत्यपराःअनयो
 र्मेत्रयोरभिजापिःअभिकृत्रिकाश्चतिक्रमेणदेवतोयजुषान्नबंदोनियमःअथप्रार्थनमेव॥वय्य
 तोश्चिस्कंदवलिलिख्यकर्तृभिःतिनमादेश्वरसुखस्वगंधासतंतंशिष्टं।त्वमभीसतंतंनरमित्यपिपाम
 ०॥इतिप्रकारंतरणस्कंदयहदहम्॥अथस्मृतंतरेणस्कंदयहदहम्॥कर्मविपाकसमुच्चये॥ २८०

सिंघग्रह

उच्छिष्टंवालमादायशयानंश्रुतनेगिनः॥प्रगल्भीतिप्रदःस्कंदःआध्यानीद्ववान्नलवेशस्वासवारकनयनो
 वद्धमंत्रवरीषवाचापार्षदयोपरीतापस्तत्रैवंवलमाहरेत्उच्छिष्टंवालमादायेतिउच्छिष्टमित्येतत्त्रवाल
 मित्यस्यविशेषणमंतथावालमादायशयानमिति।विशिष्टवाकस्यापि।वलमाहरेदिसुक्रांतत्रमितिक
 थिमित्याकोक्षयमाह॥मेष्ठकुटुम्भंसांनिपायसंसकवस्तथा।रुधिरंवल्लिणंवेसेतन्मूलेवटस्य
 दा।विनिक्षिपेदहंरात्रेरकवक्षादिलिगुहम्।अस्यैववक्ष्यमाणमंत्रेणानेनसेयतः।वलाधीशस्कंदमहा
 ररकमाल्यावरप्रियाःप्रगल्भीधवलिवेमेंदजायैःमहसुष्टिमात्रः॥इतिस्मृतंतरेणस्कंदयहदहम्॥
 ०अथशिशुयहदहम्॥कर्मविपाकसमुच्चये॥देवत्राहणपुरोऽचार्यागोतीर्थीअवमानिनो।शिशुय
 हःसंक्रमतेततोद्गरसुतोत्तवेश।अतीसारीवास्यशीष्पापनिपहप्रकंपवाशतवलाजाःपायसंचमं
 संकुटलेषज्ञोसहिरण्यःघृष्टकंसोवलिर्नवलिसंतिदः।रक्तवखादिसिःसम्पक्यहमस्यअयन्नतः।
 वटमूलेवल्लिह्योमेत्रेणानेनमंत्रविशःप्रगल्भीधवलिवेमेंशिशुयहमहायह।आतुरस्समुष्मंसिद्धि

[illegible]

॥अत्रमंत्रः॥लगवतौप्रसावतौसावतौवसावतः॥मृगज्ञानं वलित्वीमां सुरूपेदेवतेषजौ॥युवारक्षतुगार्तिव्यं
मासेतुद्वितयेवलिः॥॥इतिद्वितीयमासेगर्लिगीगर्सरद्धार्यदेववलिः॥॥अथद्वितीयमासिगर्तेवेदनाद्व
रमौषधम्॥॥नारायणीयटीकायामपेक्षतार्थेधातिशयः॥द्वितीययेवतुशाखकनीनामलकसेरुकांश्रुगवे
रंसमृद्धं कपिष्ठाक्षरिलपाययेत्॥॥इतिद्वितीयमासिगर्तेवेदनाद्वरमौषधम्॥॥अथगर्लिगीगर्सरद्धार्य
तृतीयमासिदेवलिः॥॥इतिद्वितीयमासिगर्तेवेदनाद्वरमौषधम्॥॥अथगर्लिगीगर्सरद्धार्यतृतीय
मासिदेवलिः॥कर्मविपाकसञ्चये॥॥गर्लिगीगर्सरद्धार्यवलिर्मासेतृतीयकांरुद्रानेकादशां देयामंत्रे
णानेनमंत्रिणः॥सुतमंत्रं जलानांश्च द्रव्यैतौ कृतं दनम्॥॥श्वेतपुष्पालविवृत्तं श्वेतधूपत्रदीपकौ श्वे
तपंकजयुक्ताश्च शर्षपकुंजसकां चनम्॥॥स्वेतप्रथमस्थानं ईशान्यादिशि निक्षिपेत्प्रथमस्थाने प्रथममा
सादेयवलिस्थाने गोदहनस्थानं इत्यर्थः॥अत्रमंत्रमाह॥महादेवशिवा रुद्रः शंकरो नन्दनो हितार्थशानो
विजयो जीमो देवदेवो सवो हवः॥कपाली शश्च कथं नेतथेकादशामूर्त्यः॥रुद्रा एकादशाः प्रोक्ता यद्व

ਧੰਨਾਧੰਨ.

॥ नीतवलिं विमं युष्माकं तेजसा हृद्धानि तं परं द्वातुर्गर्तिणी ॥ इति मं ज्यैक बुध्यादिनि तं रक्षतुर्गर्तिणी ति
 वा द्वितीयाऽहं स्पृपावः ॥ ॥ इति तृतीयमासि गर्तवेदना हरमौषधं ॥ अथ चतुर्थमासि गर्तिणी गर्त
 र्थं देववलिः ॥ कर्मविपाक संयत्ने ॥ गर्तिनी गर्तं रक्षार्थं वलिमीसे चतुर्थके ॥ उद्दिश्य द्वादशदित्या रदेयो
 मंत्रेण यत्नतः ॥ आरका नं य उान्नं चरक गंधा द्धनैस्तथा रक्तपुष्पं धूपदीपौ रक्तवस्त्रं सकौचनः कलशः
 सलिलाः शर्णाक्षिपेद तज्जलाशये ॥ ॥ अत्र मंत्रः ॥ यमो वै क्खतस्स वस्स वस्स मविता म्हा ॥ विष्णुस्स म्हा
 मधुर्मित्रवगः सूर्यो यथापनः ॥ आदिस्याद्वादशाः प्रोक्ताः ॥ यत्नं कृतुं वलिं विमं युष्माकं तेजसा हृद्धानि
 तं परं द्वातुर्गर्तिणीम् ॥ ॥ इति चतुर्थमासे गर्तिणी गर्तं रक्षार्थं देवो वलिः ॥ अथ चतुर्थमासि गर्तवेदना
 हरमौषधम् ॥ नारायणाय टीकायामपेक्षता र्थं द्योति यः ॥ चतुर्थे गौक्षी रक्दली नीलोत्पलवालकं
 पिवेत् ॥ ॥ इति चतुर्थमासि गर्तवेदना हरमौषधं ॥ ॥ अथ पंचमेमासि गर्तिणी गर्तं रक्षार्थं देववलिः
 ॥ कर्मविपाक संयत्ने ॥ गर्तिनी गर्तं रक्षार्थं पंचमेमासि वै वलिः विनायकं समुद्दिश्य दयः संय

अथ स्कंदेति अतएव वलिदानेति नमंत्रमाह ॥ स्कंदं जप्त्वा पुण्ड्रं देवा शिष्याति विवर्द्धमानं प्रष्टुं क्षीय वलिविमेसापव्यं
गर्तश्चिणीम् ॥ इति सप्तमे मासि गर्तं रक्षार्थं देयवलिः ॥ अथ सप्तमे मासि गर्तं वेदनाहरमौषधम् ॥ नारायणी
यटी कायामर्षं पितृ तर्थाद्योतिव्यां ॥ सप्तमे मासि गर्तं वेकपिष्ठस्वरूपफलमलेलाजाशर्करा समक्षितप्रदं केचनिदि
प्यदातव्यम् ॥ इति सप्तमे मासि गर्तं वेदनाहरमौषधम् ॥ अथाष्टमे मासि गर्तं रक्षार्थं देयो वलिः कर्मवि
पाकसमुच्चये ॥ गर्तिणी रक्षार्थं वलिर्मासे पिचाष्टमो दुग्धमुद्विष्टपुद्गातर्पणं वैकुण्ठी नसीदति ॥ वलिदानप्रका
रमाह ॥ पाथ संशर्करा लाजास्त्रणध्वजं तदोद्युतं घ्राणं कृशं रवेव मोदकं दधिमलकं घाया निष्पावका
कंदः श्यामानि कुसुमानि चानि लोचनानि तथा घ्राणं कुंठः सकांचनः ॥ एताद्विपेक्षतीतं रिमंत्रणानेन संप्रतीका
यायणिमहादेवि ज्येष्ठे निधे निशप्रिया दुर्गा देवी महाकाली सिंह शाई लवादे निधनः षडधरे देवि दुष्टदेव
विनाशिनी नदीशोलाप्रिये देवि कुमारी सुनगे शिवो अष्टदशसेव उर्वके पिगले सुकनासिको प्रष्टुं क्षीय व
लिविमेसापव्यं रक्षा गर्तिणीम् ॥ इति अष्टमे मासि गर्तं रक्षार्थं देयो वलिः ॥ अथाष्टमे मासि गर्तं

२९४

दशमे

वेदनाहरमौषधम् ॥ नारायणी यटी कायामर्षं पितृ तर्थाद्योतिव्यां अष्टमे भस्मकोशीरुत्पलं वसके सरां कंटकारी
पिप्पली धनि काथ्यः स शितं पितृ ॥ इति अष्टमे मासि गर्तं वेदनाहरमौषधम् ॥ अथ नवमे मासि गर्तं रक्षार्थं देयो वलिः ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ गर्तिणी गर्तं रक्षार्थं मासे नवमे वलिः ॥ देयस्याद्वि विधना
मारुद्दिशैव सुखी नवे ॥ वलिस्वरूपमाह ॥ दद्यात्कंदं धिष्ठानं लाजाश्च कृशं रवेव मोदकं दधिमलकं घाया निष्पावका
कंदः श्यामानि कुसुमानि चानि लोचनानि तथा घ्राणं कुंठः सकांचनः ॥ एताद्विपेक्षतीतं रिमंत्रणानेन संप्रतीका
यायणिमहादेवि ज्येष्ठे निधे निशप्रिया दुर्गा देवी महाकाली सिंह शाई लवादे निधनः षडधरे देवि दुष्टदेव
विनाशिनी नदीशोलाप्रिये देवि कुमारी सुनगे शिवो अष्टदशसेव उर्वके पिगले सुकनासिको प्रष्टुं क्षीय व
लिविमेसापव्यं रक्षा गर्तिणीम् ॥ इति अष्टमे मासि गर्तं रक्षार्थं देयो वलिः ॥ अथाष्टमे मासि गर्तं

पक्षांशं शरा लाजाः पक्षा पक्षाश्च मत्पक्षाः पक्षा पक्षां च पनले सुराश्चेद्वरसस्तथा कलवसं कलगां
 कलानि सुमनानि च धूपदीपोदिरण्येन युक्तः रत्नघटस्तथा नीलोत्पलेनापि दत्ता इत्यमुनि लिखं वलिनि
 क्षिपेदक्षिणीं शायं मंत्रेण जैन संयतः पितृदेवपितृभ्यो देमहादेवी महावतो घेता सनेदिशा वासिनिर्मते
 शोणितप्रियो अयं क्लीबवस्त्रिंसेंसापत्न्यारक्षगर्तिणीया अत्र सुरा ब्राह्मणा विवर्ज्याः ॥ इति दशमे मासि
 गर्तिणी गत्तरद्वा र्थे देय वलिः कर्मविपाक मंथदे ॥ गर्तिणी गत्तरद्वा र्थे मासे वैकादशे वलिः वासुदे
 वं मसुद्दिश देयश्चायं त्रिभिस्मृतः पायसाष्टप पिष्टं च युडो लाजाश्च सकवः श्यामा धृजः श्यामगं धृश्या
 मानि सुमनास्पतिः धूपोदीपो रत्नकुंसा सनीलोत्पलको वनः एतश्च त्वत्समस्तैवा वासुदेवा इत्यपि
 वा निक्षिपेत्पयतो रत्नवातत्रां मंत्रमुच्चेत्पां च जन्य प्रसाव्य कौसुतो द्योतत्तत्करः अयं क्लीबव
 त्रिंसेंसापत्न्यारक्षगर्तिणीया ॥ इति एकादशे मासि गर्तिणी गत्तरद्वा र्थे देय वलिः दशमे मासि युक्ते ग
 र्त्तवेदना हरमौषधम् ॥ तदेवैकादशे मासि देयम् ॥ इति एकादशे मासि गर्त्तवेदना हरमौषधम् ॥ २५

सुख प्रसव ३५ पक्ष

अथ सुख प्रसवोपायः ॥ नारायण वलिटी कायामपेक्षितार्थोतिन्याः करं कीलत गोमूर्द्धा स्मृतिका स
 नोपशित काले निहितो नार्याः सुख प्रसव कारकाः करं कलते गोमूर्द्धा ति अस्ति मात्रा वशिष्ठ गोमूर्द्धा
 मित्यर्थः ॥ उपोदक्या सुमलानि तैल युक्तानि कारयेद्यो निप्रलेपो दातव्यो सुखेनारी प्रसूयते वंश
 निवयो अकृत्तलशी मलकपिस्थ पत्रकरं ज नित्ये तत्समतो लितं कल्मसा द्वारिण सृत्तं कृत्वा तैलेन
 संयोज्यो निलिपेत् एतदत्र मपि र्त्तन पातयेति किं नः सुख प्रसव कारीति ॥ तले पन मंत्रः ॥ हिमंत
 उच्चरेत् पार्श्वे सवीरी नाथ पक्षिणी ॥ तस्यां स्त्रुरशहेन विशल्पात्तवतु गर्तिणी स्वाहेति ॥ इति सुख प्रसवो
 पायः ॥ ॥ इति श्री मेहित हात्मज लक्ष्मी विप्रेश्वर विरचिते मनुष्य संवा सिध्दौ निवेधे कर्म विपाक प
 क्षे दो गर्तिणी गत्तरद्वा र्थे ॥ अथ ममासा विषययोग र्त्तवेदना हरौषधानि सुख प्रसवोपायश्च ॥ अथ वा
 लकरद्वा क राणि ॥ नात्र प्रयोग सारो नारायणीये च क्रिया काल उपांतरां सुसारेणापि दितान्यत्रा सि
 धीयेते ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि बालरक्षां यथा क्रमशः प्रथमे दिन एकाति बालकं वामनाय ही पापिनी

पं. १

पं. २

अर्द्धनारायणीये गंधनीति क्रिया कालयुगोत्तरयुही नाम धेयां तया शहीतमात्रस्य चोत्तरान्फललक्ष
येन गात्रोद्देशो निराहः शीलालनाश्रयवर्तनमालेपेन भूतकीलोभमंलिष्टात्रातचंदनैः प्रयेन हृष्टा
क्षेपततोऽं चंति सायही ॥ अत्रमंत्रः ॥ प्रयोगसारे ॥ ३३ नमः श्रांते सगवति विष्णुजिह्वे ह्रीं ह्रीं
पसुरं तु हृष्टयहाः ह्रीं ते यतागच्छंति यथायथा स्यात्स्वरोजाप्यतिष्ठति जिह्वे ह्रीं ह्रीं स्वादाः ॥ ३४
तुलेपने धूपेन धूपानिष्ठविहिता विहिता विद्युतमस्तनितानारायणीये वलिंदरे दिप्तमुद्रात्मस्य म
समुदात्तसंगंधस्य धूपदीपकैः वलिंदरे दिप्तयः ॥ अत्रमंत्रः प्रयोगसारे ॥ ३५ नमः श्रांते सगवति
विष्णुजिह्वे ह्रीं ह्रीं ह्रीं चं प्रश्नं कुरु स्वस्ति नमः श्रांते वलिंदरे दिप्तयः ॥ अत्रमंत्रः प्रयोगसारे ॥ ३६
रायणीये वलिदानमंत्राचारं देयत्रपिकंडिचेति चार्चं देसवरिदधिकंडिचेति चार्चं देसवरिचं
डिको गवेति स्वाहा ॥ अन्यन्मूलयस्पर्शं अयं वालयदेष्टुसर्ववलिदानमंत्रा अत्र वलिदाने का
लविशेषस्य दिशि विशेषस्य वृद्धादि विशेषस्य न सिद्धत्वा निमित्तान्यतरकालगततत्रापि संधात्रयम्

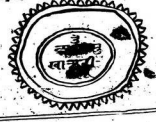
२२६

धेन्यतमः कालः पूर्वादिदिक्षु एकदिक्षु वक्ष्यमाणवृक्षाणामन्यतमसमीपया घण्टमय्यपि देशकाल
चयनौ विज्ञेयः ॥ प्रयोगसारे ॥ ३७ कंदेषकरंजश्च विलीतो निवपव ॥ ३८ श्वेत्योऽं वरश्चैव क्षमातकवदे
स्वध्यामाह चंदनमेणोक्ताः पूर्वादीणां दिग्गताः ॥ ३९ तेषामेकं समाश्रित्य वलिंदद्याद्यथोदितमग्नौ तिस्रः
संप्रसुदकं त्रिविधमथापि वा त्रिसृष्टलमतिष्ठत्सृष्टले उन्नतत्रदेशाद्यर्थः ॥ ४० कोशायां मन्त्रायां
प्राक्त्योक्तासां सुसारतः यत्र वारोचते तत्रमाहृणं वलिमादेरं कृत्वा नीराहृणं वलिमिति विधिः
वलिमाहृत्य च संप्रस्थाद्विः समंत्रं चिरसि सक्तुमुमेरहृतैर्लोपयित्वा क्षिप्तये देवभ्यां विधिवत्
पठितैश्च वगैस्सुमंत्रैः कुर्याद्रक्षां समिद्धेक्षणमिव विलयं याति दुष्टग्रहादिः ॥ ४१ नरानाराजनमंत्राहरोन
रायणीये ॥ त्रिहा विष्णुश्च रुद्रश्च कंदो देहिः श्रवणस्यारक्षो वरितं ॥ लेपं च सुवर्णं चार्चं वलिं
स्यं माख्यां न लघुटीकायां विष्णुश्च रुद्रश्च विष्णुश्च रुद्रश्च देहमेति श्रवणः गवेति स्वाहा
रक्षाविधने ध्येयं मेवमंत्रं ॥ अत्र प्रकारः प्रयोगसारे ॥ त्रिहा विष्णुश्च रुद्रश्च देहमेति श्रवणः रक्षो व

रितं बालं मुंच मुंच चक्रमां दीवर्गविद्यावद्द्वयं या अपि तेनारद्रसंवावलमाख्याविदर्सीतज्ञ
 मासिः कल्पिते आजिकालिधप्यलेपो स च कालयज्ञो नारायणायै लघुटीकायामस्पयाख्यानं पद्म
 पद्ममवादेदणीस्यीविति स्तरहमहादेविनीलजीवववेति स्वाहा ॥ अयोगसारे ॥ रक्षरक्षमहादे
 वनीलजीवनटाधराग्रदेसुसहितोरक्षमुंच मुंच चक्रमारकीत्येमे विस्मयलिकीकृत्वा
 जेवंधयेदिति बालग्रहृदीतस्य बालस्याऽतिषेकोपिकार्याऽतथाचनारायणीयो ॥ पंचदले स्नाप
 येदिति ॥ सान्नग्रहृदीतस्य बालस्याऽतिषेकोपिकार्याऽतथाचनारायणीयो ॥ पंचदले स्नाप्ये
 अयोगसारे ॥ पलाशादेवृश्चयति स्नययोधपल्लवैः कथितेन कपायेण परिषिचेत्पशोतयो
 परिषेचनमतिषेकः ॥ स्नाने तर्पणमित्यनयंतिरं ॥ अत्रमंत्रो नमश्चासुं देवगवति विद्युजिह्वं हं शं शं
 पसरं ब्रित्यादिभस्त्रलेपनप्रसन्नोदरितः ॥ मंत्रांतरस्याहारे नारायणीये वा मुंडेन मोदियै कुक्रीडुष
 ग्रहाङ्गे तत्र गच्छं तु गृहगायत्रमुस्यानं रुद्रोहापयति गस्यासर्वकर्महृदयं प्रवरोऽतिषेक इति ॥ २७

लघुटीकायामेतद्व्याख्यानं मुंडेति वा मुंडेति ॥ दिद्येति विद्यो ॥ ववेति स्वाहा ॥ अयं मंत्र अतिषेक वलिदाना
 दिसर्वकर्मसाधनां बालकस्य शिखां स्पृक्ष्वारद्धान्यं नोपिकार्यः ॥ तथाच अयोगसारे ॥ अंसर्वम
 तरक्षं यदे संदंरं उक्तं रोदयस्फोटय शर्जं सरश्चक्ष्मामर्दय शसिदं दनश्वे सिसिदं दनश्वे सिसिदं दन
 एवं सिसिदं रुद्रोहापयति स्वाहा ॥ अस्पृशे वशिखां दध्ने अष्टोत्तरशतं विद्यामथे मां न पेदिति बालग्रहृदीत
 होमोपिति लेराज्येन वाकाय ॥ अत्रमंत्रो द्वारि नारायणीयो ॥ ह्रूमो ह वापि निपक्षस्तगवति वा मुंडे च श्वदह
 सरश्चला नक्षत्रवहो मंति लादितिरनेन करो वमंत्रीति अस्पयाख्यामैलघुटीकाया ह्रूमो डि प्राणिनीति
 ह्रूमो डि प्राणिनि ववेति स्वाहा ॥ अस्पयाख्यामैलघुटीकायां मुं क मुं क प क प उ व ड वं ॥ मुंच मुंच प प प प दा ह द हा व वे
 गच्छ बालिके ववेति ॥ अस्पयाख्यामैलघुटीकायां मुं क मुं क प क प उ व ड वं ॥ मुंच मुंच प प प प दा ह द हा व वे
 ति स्वाहा ॥ तत्तत्पतर्पणं होमादिना सर्वग्रहसर्वग्रहसम इति ॥ तर्पणमतिषेकोपिकार्यः ॥ तर्पणं वा आदिश
 देन वलिः ॥ अयोगसारे ॥ अंसर्वमो डि न गवति सुगणि मुमुंडेति मुंच श्वदह श्वच सरश्च गच्छ स्वाहा ॥

त्वाचतुष्पथे कुंडं मे त्रेधा नित्यं प्रविष्टा त्रिरात्रं पंचरात्रं वा स हस्ते मुञ्जया त्रिलैः । यांति दुष्टग्रहशान्तिं
 दामा ॥ सुनेपना हि सर्चकर्म स्वप्नो मंत्रो नारायणीये दर्शितः ॥ तद्यथा ॥ चंदो सकर्षे वनलो विनोयं
 होतंवनासा ॥ इहोपावच्छा ॥ कुंफ इति गोत्रो मन्त्रे ध्वन्या ॥ ह्यलयहं ॥ कृक प्रजयादिकर्म ॥ ध्रिस्वास्वाम
 नारायणीयटीकायामपेक्षितं योति न्या ॥ चंदो कर्षे तीयो पंचमस्वरं मुञ्जो क्रमो नृद्वयं विदकारांत
 दुपरिरेफ संयुक्तं असिद्धोतं चो ह्यलयनरपेक्षितं सधमस्वरं युक्तं मर्द्धयुक्तं मुष्टयुक्तं फइस्वाहा
 हरेत्वा ॥ अथ मपि वालयहं ॥ सर्चकर्म सुप्रयत्ने निरपराणायतघटीकायां वाचां द्वादित्याक्षि चंडः
 कर्षज चंदो ह्यो कर्षयुक्तो स्वा ॥ अन्नलो विनेषेति अन्नलः ॥ अत्रिदकार निष्ठे रिफ ॥ होतो ननासा ॥ अर्द्ध
 शशी ॥ अलस्वार ॥ आस्यं युक्तः ॥ स्वकासं स्वहंति कुंफ इति गोत्रः ॥ स्वाहा नः ॥ एवमुच्युदण्डं फइस्वाहा ॥ ति
 त्तोचवत्ति मंत्रो ह्यरश्मीको नारायणीये तारुयुग्ममुदकं शिर ए निररे ॥ कृत्तिं देता चक्षि शुभानं ॥ शशीका
 ह्ययुक्तैः ॥ बहिरभो वदनेः विपरीतं मंत्रं तदा चिष्टुरोदन्मुद्धिषोति ॥ अस्पृग्या ख्यानं नारायणीयटीकायामपेक्षि

[illegible]

पसायवसादीयात्रउपाविक्रमेणवावसिष्ठोयमहास्कंदः॥मनोदेवप्रसीदतां॥रक्तमालांवरधरोरक्तमाला
 लेपनारक्तदिव्योद्वलशोतःसमेदेवप्रसीदतां॥॥शक्तिःशक्तिधरःश्वरःकुमारः॥विश्वेवाटनःसुखसिद्धमहासेनासमोदेवप्रसीदतां॥प्र
 बुधासुप्रबुद्धाचप्रमनाशमनेति॥मनोमनीतिविख्यातायोगिन्याः॥पांडवालकांजातरूपांरूपांस्वरूपां
 महोदया॥॥मनोजवाजवाजप्रलेशाश्रतामदनेति॥चतानांमन्त्रसंस्तुतायोगिन्याः॥पांडवालकम॥॥सुवता
 रुक्मिणीचंद्राचउर्वेगाविनीषणा॥विष्णुजिह्वामहानामशतानंददातयापरा॥॥वालाप्रथमनाचेतियोगि
 चर्या॥पांडवालकांहरिणीचायुकाहीचानक्रो॥॥शुकीतया॥॥कुररीकोटराहीचंड
 सकषीचवडिका॥वालद्विकारिणचित्तियोगिन्याः॥पांडवालकम॥॥शुश्रूषाश्रद्धाचर्या
 सिद्धाप्रियंवदासुतद्रासुप्रतागोरीवलाविकरिणी॥॥वा॥॥नानाविज्ञविष्णाताय
 गिन्याः॥पांडवालकां॥॥हालाकरालाकालिंदकाजीवितियथोदिता॥खड्गदावारसंपन्न
 योगिन्याः॥पांडवालकां॥॥प्रणीतासुप्रणीताचमालिनीविष्णुमालिनी॥विमलाकमलामाल



२२२

लेलीरोहीचक्षिता॥॥विहंस्योयथाकर्मयोगिन्याः॥पांडवालकमवाधुवेगामहावेगासुवेगावेगावहिनी॥॥
 पाशिनीहंमिनीदृष्टिचुष्टिर्षीतिसिद्धिदक्षिणासुवादिच्योगिन्याः॥पांडवालकम॥॥लमणीतामणीनिय
 न्क्तिनासंगगुह्याकेदिनीद्राविणीकामायोगिन्याः॥पांडुसर्वदा॥॥शकुनीरेवतशिवाचमुखंडिता॥
 वलवाचप्रतनार्याचकटप्रतनिकाउन॥॥विडालागोश्रुवी॥॥कुंडमालातथापरा॥॥शैलेवाचपद्माच
 कुमुदाप्ययवाविका॥॥तापिनीचैवकालीचदेवनेतमुखी॥॥कुंडमालातथापरा॥॥पिंडीमाऊरिकांलदे
 यकुरंगीचमुसाकृशा॥॥का॥॥श्रममायाचलोदितापिलिपिहिका॥॥नीतारणीचक्रयावनीषणाडुर्गमापरा॥
 तापिनीकटकोलीचमुक्तेषामहावला॥॥अहंकारीजयातद्वनादमेणाविडिआरोदनीमुकुटासिद्धालतापिगल
 तथ्यासीतलावालिनीचैवतापसीचायराज्ञसी॥॥ध्यानसीधनदादेवीवलनावर्तिनी॥॥यमुनाजातवेदाचनलि
 कलहंसिनी॥॥कालिकादेवाहलीचवायवीदक्षिणातथा॥॥खड्गदापाणिकाचैववामनी॥॥चोपिकेतिच॥॥एतामुद्र
 कुलोत्पन्नावुः॥॥छिःसमीरितायोगिन्याः॥नित्यसंतुष्टाः॥स्कंदपुष्पारदेयता॥॥नानारक्षा॥॥धिकास्थ्यावालकां
 सुसर्वा॥॥महालक्ष्मीमहानंदमहासेनामहावला॥॥महाकृपामहासीमामहावेजामहोत्सवा॥॥महामनम

संडोमोदिनीधीरनाथिर्मोएकाधीराविशालाहामुकेशीचसुखासुखा॥मुकेशिनीवसंतुष्टादंडिनीचविलेविनीमा
 ननीचाथसोवणीसिंहवक्राकरंकिनी॥॥चमराचंचलापंचावेडजीसिद्धिदाराशाकोदरीधृतिःखादासुध
 र्मवसनातनी॥॥संवाधसंवरादेवीनीलप्रीवातथायिकाविमलायथिनीवामाक्रीडेतीवेगवदिनी॥॥
 णिणीमालिनीकुल्लालकालवणीचंचडिकावित्राननामुहाचेतिपाईतीसर्गनिर्गता॥॥पंचाशद्वलसंपन्नशुभ
 भेदेवतप्रियायोगिन्याः कामरूपिणीवालकंपातुसर्वदा॥विश्ववेतीप्रताप्रज्ञासर्वज्ञासर्वगायहाडुगंसर
 स्वतीअष्टापद्यापदपदपरा॥प्रमदारोहिणीवाताप्रज्ञाप्रज्ञादिगविनाविचरतिर्विततिःप्रतिःप्रमतिर्विधुति
 र्जय्या॥जगदाणायकृतीवालकंपातुसर्वदा॥नंदाश्वेवोपनंदाश्रमोमतीसुमतीसुयाविद्युलिङ्गोम
 हाकालःकरकसिगलीचनतेजश्चंडोविद्याहोगोमुखवधुवदुवामुखःकालानलकालेशशशुकलोति
 तोषणः॥॥एतिसंक्रंदनीसुन्नावीराःप्रोदशराहसःप्रतना॥वतामुष्टावालकंपातुसर्वदा॥॥चंडश
 रोवृहद्वाच्येमिशोपूशोभरो॥केतुमासोहिरणाक्षोविद्युत्किशःशशिप्रसः॥॥पंचगोहलनोनीमसंव
 र्जकश्तीरिताःद्वालचक्रस्थिताहेतुस्थष्टाकमलयोनिनावीराह्वादशविष्णवादेवतावाधिसतनरा

प्राप्रसन्नास्ततास्तेवालकंपातुसर्वदा॥वज्रिणीशक्तिणीवातदंडिनीखड्गिनीतथापासिनीध्वजिनीदि
 वागदिनीशुलिनीपरा॥॥पद्मिणीचक्रिणीचेतिसर्वाकारासयप्रदाः॥एताद्विनिर्मितादेवोयोगिन्योद
 र्शिकीर्तिताः॥॥अविस्त्रप्रधानायासायासाससिधतनाप्रशान्नामातरःशातावालकंपातुसर्वदा॥॥अ
 द्वाजीवकोजीवोज्ञासुतश्चबलादकःमादंगोविमलोश्चेत्तिरिशानीगनिर्मिताः॥॥सद्ययोगमहादे
 वीदेवतामुखमंडिता॥प्रसन्नमनसःसर्ववालकंपातुसर्वदा॥॥आर्यकोजंनकोनीमज्यःकंदश्चकी
 र्तिनावरिशवीरदुष्टानेनिजमिषाःप्रिदेवतापंचशक्तिप्रधानास्तेवालकंपातुसर्वदा॥॥तौरयोत्तेरवा
 वीराःक्षेत्रबालाविनायकाडविन्योयक्षरक्षोसिशाकिन्धुस्तपन्नगाः॥स्वगाश्चयतरास्तमनुष्पापश
 वोमृगाःसरीसृपाश्चसंतुष्टवालकंपातुसर्वदा॥आदिसावसवोसद्रःपितरोर्मंसतसुथाःसुनयोमान
 वाःकालायहायोगाःसनातनःसिद्धासाध्याश्चगंधर्वाःदेवाश्चाश्वरसोवलाविद्याधरमहादेवावालकंपा
 तुसर्वदासहजावीरजाश्चेष्टगजामंत्रजासुथायोगिन्योगयोगसाविन्यानानाविलवगोचराः॥तावना

302

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

तद्वतनादयः॥ शत्रुणः सुखोक्तो कुमारतंत्रे॥ अथनेदिवसमासवर्षेययोगमाह॥ अथवानंदनाम
 मीयतनाक्रमते शिष्टं तं गृहीतस्य बालस्य ब्रह्मरस्य मंत्रतः॥ गात्रेशो मयि देवनाहरी ब्रह्मरसो न वेद्य
 ब्रह्मिष्ठो मयि कं पश्यती न स्वरसुतसया॥ विष्मने तत्र वदपामिये न संवतिष्ठतना न दीमृत्तिकया कुर्यात् शो
 तनेषु विकांततः॥ मुक्ते दनेषु कंगं घस्यथा मुक्तेः सुलेपनमा मुक्तेषु व्यालिवेपवद्वाजापेचनदीपकायं च
 मृद्धी च धर्वाङ्गे धर्वास्यादि शिमेयतः॥ विलिंदत्वा दथाराजशर्षपोशीरमेव चाशिवनिर्मोत्पताजाता नृके
 निवृत्तकंगम्यदृते नैव धूपयेत्तत्र बालका एव दि नवयं कृत्वा च चुर्यं शीतिवारिणा स्नापयेत् यद्वा
 लकं पश्चाद्वा हस्तं वापि तिडुकां हारिणते नयेद्वं स्वस्थो न वति बालकाः शीतिवारिणेति शतैर्दश
 शत्रो वा तस्यादिकैः स्वस्वशाखापरिपठितैः मंत्रैरसि मंत्रिता वारि शीतिवारि एते मंत्रा एषां वर्षादिपरि
 नाषायां दर्शितम्॥ अथ वदमा मंत्रेण शतकृत्वैः सिमंत्रित सुदकं शीतिवारि अथ वतनाष्टजायं त
 लिदाने उदकाडैः सिमंत्रणे स्नापने च मंत्रमाह॥ ईं ह्रीं श्रैतत्त्वाह॥ इति प्रथमा दिवशा मासवर्षेयगृही

३०२

तद्वतनादयः॥ अथ द्वितीय दिवसमासवर्षेयगृहीत बालस्य द्वाविंशदहराणि॥ अतः द्वितीय दिवस गृह
 तमात्रं सुलक्ष्णं लक्षणैः प्रकथ्यते॥ कासते श्रुते चैव गात्रसंकोचते क्षवं अपामागं सुशीरं च पिप्पलीवीजकं
 तथा॥ अत्राहरेण पिप्पलावृततो बाले प्रलेपयेत्॥ धूपगोष्ठगृह्णेन केशो सुनरवसंयुता ईं नमो लगवति
 बाले स चैव तस्य मर्दिनी स्वक्वदपिणी बलिष्ठं क्लृप्तं बालं मुंचसे च फ इत्याहो तो गंदत्वा तु माहृणी
 ततो मुंचति सायही॥ इति द्वितीय दिवस गृहीत बालस्य द्वादशहराणि॥ अथ द्वितीय मास गृहीत बालस्य
 द्वादशहराणि॥ प्रयोग सारं॥ द्वितीय मासि गृह्णाति बालकं मुकुटाग्रही॥ श्रीवानिर्दति निष्पंदेन पुण
 पतसीतसा॥ वक्र संशोषणोद्धारोचना नितदा मुत्तै यो ह्रीरात्र कशरा घृतं तिल तंदुल संयुतमां क
 म्रुष्यां सकाले पेसत्रमा गृह्णति दरे शं कुसुं सल मुनानि वै धूपयेत् मुंचति यही॥ नारायणीये तु
 बालो पायसं ते लेन दीपयेत्ति विशेषतः॥ अमुले पनादि सुमंत्रायं त्राचदिक्या लादिविशेषाश्च प्रथम
 वस गृहीत बालस्य द्वादशहराणि॥ इति द्वितीय मास गृहीत बालस्य द्वादशहराणि॥ अथ द्वितीय वर्षे

यद्दीतवालमृदुहरम् ॥ प्रयोः सगमस्य ॥ द्वितीये वत्सरं बालं यद्दीतृज्ञातिरोदन्तीरक्ष्णस्य द्वितीयां
पञ्चमस्य वर्षात्तारोदन्तीरक्ष्णस्य वर्षे वेष्टितं तत्र लक्ष्मिंशं तिलाग्रपक्वकुल्लामण्डपान्दधिमोदकैः
फलैर्ममार्त्तैर्द्वन्द्व्याचार्यदिशि वृद्धिद्वयं दत्तं पत्येत्सर्पनिमोकरिप्यां सुवतिथौ ॥ सप्तमं दं गंधपुष्पादि
सहितामिसर्गः स्नापयेत्सं पत्येत्तन्मिति नारायणायोपचपत्राणि पंचपल्लवाः ॥ अत्र्याचीतिदिशोतिदिशि
शेषोत्तदितम् ॥ अत्रलेफनाद्विषमं चास्तथाकालादिविशेषाश्च प्रथमदिवसगृहीतवालमृदुहरम् ॥ तत्र
दृष्टव्याः ॥ इति द्वितीया वर्षे गृहीतवालमृदुहरम् ॥ अथ द्वितीयदिवसमासवर्षे गृहीतपूतनाद्वस्य
रावणस्य उग्रोक्तकुमारतंत्राः ॥ द्वितीये दिवसे मासे वायुने वा सुनंदना गृह्णाति सतना बाले योगिनी नं स
नोपियात्ततोत्तवे हरः दृष्टव्यं चोदहस्तपादयोर्गदवाग्न्यस्वादात्पनित्रां निमीलयति वहुषी ॥ आहारं न गृ
ह्णाति दिवा रात्रं च रोदति ॥ अत्रि रोगमृदुदं च संवेदीति युनः युनः ॥ सकृदात्वं प्रजायेत द्रापत्येच्छिपुल्लङ्घय
ते दुलप्रस्थपिष्ठेन विनिर्मायाथ उत्रिकां प्रयोदशध्वजादीपास्त्रिकारयलोदनां प्रस्थप्रमाणपिष्ठेन

सिद्धाप्रपाद्यमल्पकांमंसेवेत्येतदस्विलं पश्चिमायां दिशि क्षिपेत्पश्चमायां च संध्यायामेवं दद्याद्विनायकाय
त्रापि च पश्यान्ति नान्त्रमंत्राश्च प्रथमदिवसमासवर्णं गृहीतव्रतनाद्विनायकाः रावणश्च सुयोधनश्च कृष्णमरुतं
त्रस्थाय दद्यात् ॥ इति द्वितीयदिवसमासवर्णं पृथ्वीतवालन्यदहरम् ॥ अथ तृतीयदिवसमासवर्णं सु
गृहीतवालन्यदहरम् ॥ तत्र तृतीयदिवसगृहीतवालन्यदहरम् ॥ प्रयोगसारे ॥ तृतीयदिवसगृहीत
ध्वजलीवालन्यदहरम् ॥ तत्र तृतीयदिवसगृहीतवालन्यदहरम् ॥ प्रयोगसारे ॥ तृतीयदिवसगृहीत
दंतं गजदंतं च तथा वैकसरीजं नान्त्राक्षरिणपिष्ठातृतीवालं प्रलेपयेत्प्रधूपयेन्नैव पुत्रैश्च तथा सप्त
पस्युतैर्लेपितं धूपितं वालं ततो मुच्यंति मायुहः ॥ इति तृतीयदिवसगृहीतवालन्यदहरम् ॥ अ
थ तृतीयमासगृहीतवालन्यदहरम् ॥ प्रयोगसारे ॥ तृतीयमासगृहीतवालकंगोमतीत्यद्वितीय
यागृहीतमासगृहीतवालन्यदहरम् ॥ अथ तृतीयमासगृहीतवालन्यदहरम् ॥ प्रयोगसारे ॥ तृतीयमासगृहीत
गंधश्च प्रजायते ॥ इति तृतीयमासगृहीतवालन्यदहरम् ॥ अथ तृतीयमासगृहीतवालन्यदहरम् ॥ प्रयोगसारे ॥ तृतीयमासगृहीत

पयेत्सर्वेष्वेतेस्मापयेत्तुविशेषतः स्नापनं पंचसंगेन तिलतैलेन दीपकाद्यर्घ्यस्यादिविष्णोः प्रथमं भ्रातृवल्लभा
 दशरथ एतेन लिदानेनाततो मुंचंति सायदी ॥ इति तृतीयमासगृहीतवालयदहरम् ॥ अथ तृतीयवर्ष
 गृहीतवालयदहरम् ॥ प्रयोगे सारं ॥ कुमारध्विनीनाम गृह्यते वष्टवर्षिकं तया गृहीतमात्रं चतुर्थ
 नैव पश्यति सीदंति सर्वात्राणि हारशोभश्च जायते कपते वामदक्षं वा आहारं च नरोचते ॥ इदं क
 शराश्चैव पायसं कशरायुतम् ॥ कुमारं दधिराजाश्रमं धृष्यं प्रजायते फलेन प्रतिमां कुर्याद्वलिं तत्र न
 कारयेत् ॥ धूपधनं वक्षिपि ह्येन गौर्दत्ते च न खेन चापनं पंचगव्येन त्रैचैड तत्रादिषु ॥ संततं च चने च त्वा
 वलिकर्म समाचरेत् स्नापितं घृषितं वालं ततो मुंचंति सायदी ॥ इति तृतीयवर्षतवालयदहरम् ॥ अथ तृती
 यदिवसमासवर्षे गृहीतगृह्यते दहरम् ॥ रावणसुपुत्रोक्तं ॥ कुमारं तत्र ॥ तृतीयं हनिमासे यावर्षं वा
 मतीयदीपं तस्या गृहीतकृष्णं प्रजावलिं धूपदीपो प्रथमदिवसगृहीतेषु दहरम् ॥ अथ चतुर्थदिवस
 मासवर्षगृहीतवालयदहरम् ॥ तत्र चतुर्थदिवसगृहीतवालयदहरम् ॥ चतुर्थं हनि गृह्णातिकाको

२०४

लीसामहप्रदीपतया गृहीतमात्राणिकेन मुहुरते तु सा च द्वे जयति गात्राणि रोक्षते च पुनः पुनः भ्रातृदंतो
 हि निष्कसि पर्येः सह धूपयेत्तु गौर्दत्तेन विनिष्ठिष्यत तो वालं च लेपयेत् ॥ सर्वेषां निवृत्तं च पुनः पुनः केशे अर्ध
 पयेत् ॥ तो गदत्वा तु माहृणां कृष्णमांशके अर्धं नैव विभक्तं नैव ततो मुंचंति सायदी ॥ इति चतुर्थदिवस
 गृहीतवालयदहरम् ॥ अथ चतुर्थमासगृहीतवालयदहरम् ॥ प्रयोगे सारं ॥ एष गलायुतनाम गृह्यते च
 गृहीतवालयदहरम् ॥ कपते दक्षिणं करं ॥ ह्रीं पिबति विप्रं बिकारं वैवदारुणं श्वेतवर्णं शरीरं च सु
 कुमासि के तया गृहीतमात्रं चतुर्थं पिते दक्षिणं करं ॥ ह्रीं पिबति विप्रं बिकारं वैवदारुणं श्वेतवर्णं शरीरं च सु
 खं च परिशुष्यते ॥ इति गंधं संवेत्तु स्पृगात्रं वैवालकस्य चानमंत्रं नौषधं तत्र वलिं तस्य नकारयेत् ॥ इति च
 तृर्थमात्रं चतुर्थेण परितप्यतो सीदंति सर्वात्राणि वमनं तच्छृणुत वेत्तारो दत्ते वदिवारात्रैश्च सते च पुनः
 पुनः तिलकृष्णान्वासोतिः सा हंतवलिं दहरं ॥ मेष्मं गेन धूपस्यात्र तो मुंचंति सायदी ॥ नारायणीया
 वलिं स्यात्तिलकृष्णान्वासोतिः सा हंतवलिं दहरं ॥ मेष्मं गेन धूपस्यात्र तो मुंचंति सायदी ॥ नारायणीया
 ख्यवटविल्वदलं दितम् ॥ वलिदानादिषु मंत्रायां त्रादिविशीषा अथ प्रथमदिवसगृहीतवालयदहरं दहरम् ॥

॥१॥ इति चतुर्थवर्षसृष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ अथ चतुर्थदिवसमासवर्षसृष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ राव
 एष्वृष्योक्तेकुमारतंत्रे ॥ चतुर्थदिवसमासवर्षसृष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ मुखमंडनिकानास्त्रितनास्या
 थयोगिनी ॥ तस्यावैतलक्षणालज्ञायतेप्रथमं द्वयः ॥ गात्रं तयोमस्त्रिर्द्धादौर्ध्वं चाहिमीलनां वैवर्ण्यं
 मताश्वासकासोऽरुचिरिदं गितां ॥ तिलपिष्टमयीकृत्वाधुनिकां विवृकं टकेः ॥ अष्टांगं रेखयेत्स्युष्यं सुक्त
 धनोत्तुनः ॥ अस्त्रिको द्वे प्रस्थसिद्धं सक्तं दारदत्तपका ॥ त्रिसंध्यं पश्चिमाशायवलिदद्यात्प्रयत्नतः ॥ नावद्वय
 काश्रति ॥ अर्हं प्रस्थसिद्धं परिमितां नैतकृत्वा इत्यर्थः ॥ गोशृंगलसुनेसर्पनिर्माको निवपत्रकं ॥ मधुष्पाकेश
 माजीरलोमग्राज्यं च गोस्रया ॥ एतेष्वक्षपयेदेकं त्रीणि संध्यात्रयमिवा ॥ अत्रापि शांतिनामं च ब्राह्मणसो
 जनानि प्रथमदिवसमासवर्षसृष्टीतवालग्रहद्वयं कानियाद्याणि ॥ अथ यतिशेषणकस्मिन्नेव दिने व
 लिरिति ॥ इति चतुर्थदिवसमासवर्षसृष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ अथ पंचमदिवससृष्टीतवालग्रह
 द्वयम् ॥ प्रयोगसारे ॥ पंचमेहन्यहंकारीयहीगृह्णातिवालकम् ॥ तच्चैष्टाजं सणश्वासमुखिबंधोर्द्ध्वीह

३०५

रां शिलातालवचालो ध्रमेखं गोललेपयेत्तालसुनानि वसिद्धर्थे ॥ पंचमं चतुर्थद्वयं नारायणीया ॥ हं
 मां विकास्यावमीस्यात्र वलिं मत्स्यादिनादरेत् ॥ अत्रापि वल्याऽनुलेपनाविषमं दायं श्रद्धेविशेषाश्च प्रथमदिव
 ससृष्टीतवालग्रहद्वयं कादृष्ट्या ॥ चतुर्थदिवससृष्टीतवालग्रहद्वयं कोवावलिरिति ॥ इति पंचमदिवससृ
 ष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ अथ पंचममाससृष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ पंचमेमाससृष्टीतवालग्रहद्वयं वदवायही
 तच्चैष्टारोर्दककाश्रपुखशीषणरोदनेष्टाकाक्षमत्सपिसितापिष्ठिलेदेवलिं हरेत् ॥ अथ पंचममाससृ
 ष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ नारायणीया ॥ लटनेतुष्टीतवालग्रहद्वयं वदवायही ॥ इति पंचममाससृ
 ष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ अथ वाल्पादिमंत्रायं त्रापंचपुस्तवादिष्विशेषाश्च प्रथमदिवससृष्टीतवालग्रहद्व
 यं कादृष्ट्या ॥ अथ पंचमवर्षसृष्टीतवालग्रहद्वयम् ॥ प्रयोगसारे ॥ पंचमेवत्सरेवालेयहीगृह्णातिगर्त
 की ॥ उद्देजने सुहृत्तुप्रवर्णगात्रसादनम्रास्रवशोषणवैवश्योवाष्टितंतत्रलक्षयेत् ॥ मत्स्यमूलकं मंस
 निपक्वानि कृशीरां पयः ॥ पायसं च सुरामस्तिलकलैर्धूलिं हरेत् ॥ सफलं सप्रतिष्ठं देसमरात्रं तु कारयेत् ॥

305

पंचदलेरिसप्पसिद्धिता क्रियाकालगुणोत्तरेतुवलिद्वयेषु वटकाश्चरितानि तैस्त्रिंशद्दीपावाक्काश्चो गोरि
 चनापिष्टं ह्रीता ॥ अत्रापि वलिदानादिमंत्रायत्रादि विशेषाश्च प्रथमदिवसगृहीतवालयदहराणि ॥ अतिष्ठमैवर्षगृहीतवालयदहरा ॥ अथ प्रथमदिवसमासवर्षगृहीतघृतनादहरा ॥ रावणसूत्रो
 केकुमारतंत्रे ॥ पष्ठे हनितया मासेहायनेवापि बालकघृष्टतनाय कुनिर्मीनामष्टक्रीयात्तदनंतरम् ॥ इ
 द्रज्जनेन गात्रे शोषः श्वासोऽसुविष्टया कासश्च हस्तपादादि संकोत्स्थे तिलज्जलात्तंडुलप्रस्थापिते न विनिर्मा
 याथवात्रिका कृष्णोदने धूनाः पंचकृष्णाः स्वस्तिकपंचकृष्णकृष्णमेवाथ मन्त्राश्च पायसं दग्धमेवामासं
 स्रपकास्वर्द्धयथापिष्टविनिर्मिता अपराह्ने पश्चिमाया दिशि मानिर्दिष्टे पदलिङ्गत्रिकोदरे वक्रवापले
 लपाचितया मन्त्राः पय्यटिकाश्चैव सकंच प्रस्थसंमितया ज्जदीयां दग्धमेव संधां वलिद्वया प्रशांतयो अत्र
 निदानका नयोः द्वौ पोदेयः सच चतुर्थदिवसमासवर्षगृहीतघृतनादहरा का गोष्टं गलमुनमिसादिको
 यथाः तथा जातिश्चानं ब्राह्मणचो जने च तत्रोक्तं रिषेवामंत्रं सुतिनस्तदथा ॥ ३३ ॥ इति पष्ठ ३०

मद्विस्ममासवर्षगृहीतघृतनादहरा ॥ अथ सप्तमदिवसमासवर्षगृहीतवालयदहराणि ॥ अत्र सप्तमदिवसगृ
 हीतवालयदहरा ॥ अयोगसारी ॥ सप्तमे हनितया मासेहायनेवापि बालकघृष्टतनाय कुनिर्मीनामष्टक्रीयात्तदनंतरम्
 न ज्येष्ठेण शालिपेत्वयो मयोगा सिपिष्ठा गोष्टसंयुतम् नखेन साज्जं धूपपत्रतोषु चंति साग्रं ह्री क्रियाका
 लगुणोत्तरेतु चेष्टाया काकवद्रीदनमणलिधया कुष्टकुं गुवचस्वेतमोष्टवेतुं पिषयेवा एते शालिपुष्ट
 लेष्टपोष्याघ्नखेन च सागंदवा तुमादृणो मुच्यते नात्र संशयः ॥ नागो वलि ॥ सचमस्वमां सखरा तद्वा
 गंधः स्रग्धय दीपैर्च वति अत्र लेपनादिषु मंत्रास्तथा यत्रादि विशेषाश्च प्रथमदिवसगृहीतवालयदहरा
 दहरा ॥ इति सप्तमदिवसगृहीतवालयदहरा ॥ अथ सप्तममासगृहीतवालयदहरा ॥ अयोगसा
 रो ॥ सप्तमे मासि गृहीतवालकं शीतलाग्रं ह्री निराहारांगविष्टे पजाति सौगंध्यकासनमरोदनं दंतवा
 चतत्रेष्टाश्चासंखचामां सान्ना ककुम्भाषसुराष्टपतिलैः शमघातवरात्रौ वलिदद्यात्ततो मुंचंति साय
 दी ॥ गारायणीयो ॥ पद्मादिपुष्पकुम्भाषपिष्टया कैर्वालिदरे व ॥ इति विशेषः ॥ क्रियाकालगुणोत्तरे ॥

305

新

ज्ञानालनं वेतिष्ठयाविशेष उद्धारिता नारायणीये तु मत्स्यमांससुगलस्य गंधसमृद्धपुदीपैर्धनिरक्तान्धुपले
 पादिषु मंत्रास्त्रा मंत्रादिविशेषाश्च यथमदिवस एहीतवाल ग्रहहरोक्ता अत्रापि यथा ॥ इत्याश्चमदिव
 स एहीतवाल ग्रहहरोक्ता ॥ अथाश्चममांस एहीतवाल ग्रहहरोक्ता विधानम् ॥ इत्याश्चममदिवस एहीत
 वाल ग्रहहरोक्ता ॥ अथाप्रयोगसारे ॥ अष्टमे मासि द्वाविंशति वा लंक्य मुनायद्दी ॥ गात्रेषु स्फोटका स्त्रा
 कं यो मोहास्पशोषणा तत्रेष्टा सत्रेया तावन्नास्त्रितत्र प्रतिक्रिया क्रिया कालगुणोत्तरेत्ता घतनाराजनी नाम
 ते वाष्टमासिकेति विशेषः ॥ इत्यष्टममांस एहीतवाल ग्रहहरोक्ता विधानम् ॥ अथाष्टमवर्ष एहीतवाल
 ग्रहहरोक्ता ॥ प्रयोगसारे ॥ अष्टमे वत्सरे वालं द्वाविंशति नलिनीयद्दी वद्दारे स्फोटनं त्रासो गज्जनं तत्र चेष्टितम्
 कृशराष्टपकुलमापय संवलिमाहरे शंखजीनि वदत्तरे वंष्टपये न चतियद्दी क्रिया कालगुणोत्तरेत्ता ॥
 स्वसरे वंष्टपये न चतियद्दी क्रिया कालगुणोत्तरेत्ता ॥ विविधं तु वलिदद्या नैधंष्टपयसादि
 लि अहोरात्र संयत्सुष्ठु चित्वा विचक्षणः ॥ इति मुं च पचदहश्च यत्वा लिके स्वाहा यत्र च पेदि वारा

३०९

ज्ञेहो मंत्रानि नकारये शस्त्रापिते धृपितं वालं ततो मुं चं तिसायद्दी नानं तु पंचमं पल्लवैः होमे मंत्रविशेषस्यासि
 हितवा इति दानादिषु मंत्रा यत्रादिविशेषाश्च यथमदिवसमासवर्ष एहीत घतनाहरे द्रष्टव्यम् ॥ इति अ
 ष्टमवर्ष एहीतवाल ग्रहहरोक्ता ॥ अथाष्टमदिवसे मासे वर्षे वाक्रमते शिष्टा विद्यालिकाना मध्ये यद्घत
 नास्या ततो हारः गात्रसे द्वा अष्टदिने नेत्रमीलनम् ॥ जिह्वा शोषः शिरसो देहादारे द्वेष्टपवत् ॥ अक्षिरो गो
 वेदे तदि गितं तद्गृहाद्विशो तं दुलप्रस्थपिष्टे न सुत्रिको कारयेत्तः पायसं मधुसर्पिश्च अक्षि रं लाजाश्च
 पुष्कली गुग्गुलुर्ममं संवतथाप्यं हि का अर्पि धृजा दीपाश्च चत्वारिंश नानाविध अर्पि सुमानां सि
 चरकानि ये वमंत्रो दितो वलिः ॥ अष्टममाहरे त्वर्षे संध्यां दक्षिणादिशि कृत्वा षट्पंचदशमाणं त्रेण
 नेन संयत् ॥ इति नमो नारायणाय त्रेलोक्य विद्रावणाय हल हल हं ह्रीं फट् स्वाहा अनेने वमंत्रेण प्रजादि
 वलिहरणं तं कर्म कुर्वीता धृपमुगोष्ठं गलमुनमि यादिकश्चतुर्थदिवसमासवर्ष एहीत घतनाहरे
 कोयाद्याः शोति नानं त्राहणं सो जने तु यथमदिवसमासादि एहीत घतनाहरोक्ता अत्र कृत्वा ष

म्यां वलिहरणमुक्तं त्वतिसेनवे प्राशस्याः प्रियायेणानुवृत्तवेति नियमाः प्रियायेणायतो निमित्तानत्र
 रमेव ॥ ॥ इति अष्टमदिवसमासवर्षेष्टुहरीतस्तनाहरम् ॥ ॥ अथ नवमदिवसमासवर्षेष्टुहरी
 तवाल्यहहराणि ॥ तत्र नवमदिवसगृहीतवाल्यहहरम् ॥ प्रयोगसारे ॥ ॥ नवमेदिवसे द्वात्रिंशजमेव
 यद्वाशिष्ठं तत्रैवात्रासनोद्देश्यं मुखे द्वयखादने ॥ कल्पाः रक्तचंदनकुसुमाभ्यां सौम्यैश्च त्रलेपयेत्तान् स्ववार
 रामाभ्यां हृत्पयःकुचतियद्वा नारायणा ॥ महामहिषी तियद्वा नामधेयं ॥ ऊर्ध्वनिः स्वासवेष्टायामधिकाः ॥
 निष्काकालयुगले तरेण लिपन इत्येष्टतरंगं च तस्य सर्षपां नप्यलिप्ताय तांगं दत्वा तु मातृणां मिति विशेषोति
 दितः ॥ तांगो वलिः सचमत्पमांससुरालक्ष्मणं धूम्रं पदीपकाः अत्र लेपनादिष्टुमंत्रादिविशेषाश्च प्र
 यममासगृहीतवाल्यहहरौ कथाद्या ॥ ॥ इति नवमदिवसगृहीतवाल्यहहरम् ॥ ॥ अथ नवममास
 गृहीतवाल्यहहरम् ॥ ॥ प्रयोगसारे ॥ नवमेमासि गृहीतवालकां कुंचकः ॥ कान्तं चित्रां च कुंचकं
 चित्रः पाटलगंधतां कल्माषपल्लवीं चमत्पमांससंमन्त्रितः ॥ इत्याद्यादिश्चिमांश्चान्ने वलिनाश्च तिय २१०

ही॥ ॥ क्रियाकालगुणोत्तरे॥ ॥ हीरं पिवति विस्मयं घृतं क्षणदेववर्द्धतीति विद्यायां विशेषमविश्रयवलिदाने
विशेषोदरितः ॥ ह्यारामे दिनमासं मत्स्यं हीरं सुरास्यं कुक्कुटापात्रिलवृक्षं च गंधपुष्पाणि वैवर्हिहर्षां
दिशिसमाश्रितान् धानैर्वलिमाहरेत्वा एतेनैव विश्रयं न सुखं तेन त्रयं सयः ॥ अत्रापि वलिदानादिषु मंत्रा
यं वादिविशेषाश्च प्रथमदिवसगृहीतवानग्रहरोक्तादृष्टव्याः ॥ इति नवममासगृहीतवालप्रदहरणं ॥
अथ नवमवर्षगृहीतवालप्रदहरणं ॥ प्रयोगसारे ॥ नवमे वत्सरवालं कालदंसीति सायही गृह्णाति
वेष्टात तस्याहो गणं तादृशं पोलिकापदध्यानैः पंचरात्रं वलिंदहरेत् कुक्षीयाराजिलसुनेनैव पयेदपि
पयेत्वा निवेतयंतगोरोक्षावालं संचति सायही ॥ क्रियाकालगुणोत्तरे ॥ अनेन विविधं दद्यात्ताजं शैवसुराद
धालेपनं शुभकुष्ठैर्नक्त्याः सर्षपैः सह ॥ राजदत्तो निवपत्रैर्केसराराजतश्यापंचरात्रं वलिंदद्यात्ततो संचति
सायही ॥ अत्र वलिदानादिषु मंत्रायां वादिविशेषाश्च प्रथमदिवसगृहीतवालप्रदहरणोक्तादृष्टव्याः ॥ इति
तिनवमवर्षगृहीतवालप्रदहरणं ॥ अथ नवमदिवसासवर्षेष्टगृहीतघृतनाहरणं ॥ रावणसूत्र्या

नां विष्णुसर्ववर्णं श्रीगणेशं नमस्कृत्य धर्ममया मन्त्रिषु च ननेत्रे गोगंसादनासादापानसनप्रदानि सुरा
 लापनंतथा कोट्योदनकुलमापनो लिकादधि मोक्षोत्तिष्ठन्मत्स्यामिषोपेतैः सादरकानसाधनैः स्वा
 समारप्रसूतैश्च त्रिसेधवल्लिमादरेत्वा दुर्ध्वं वियोज्य श्राद्धं कृत्वा लिके स्वादा मंत्रेणानेन उद्धृत्य त्रैव
 मुंचति यद्वा ॥ पूर्ववत् विरात्रं पंचरात्रं वा तिलैः उद्धृत्य दिस्यते ॥ क्रिया कालगुणोद्देशः ॥ पक्षिमीसा निम्ब
 श्वस्त्रिका कोट्योदनघादधिकुलमापनां श्वस्य कोपो लिकोस्तथा कर्दूरस्पृष्ट्याणि पश्यं कुं
 ममेव चातगरं सुलेष्टं पनखं कुं कुं ममेव चातगरं सुलेष्टं पनखं कुं कुं ममेव चातगरं सुलेष्टं पनखं कुं कुं
 गेन तिलतेलेन दीपकां अनेनैव विधानेन नक्षत्रं मुंचति वालकं अत्र होमे मंत्रविशेषा विधानाद्दोमय
 तिरिक्तेषु वलिदानादिषु मंत्रास्तथा यंत्रादि विशेषाश्च प्रथमयदिवस गृहीतवालयदहरोक्त्या द
 ॥ इति दशमवर्ष गृहीतवालयदहरोक्त्या ॥ अथ दशमदिवसमासवर्ष गृहीतवालयदहरोक्त्या ॥ रावण
 सुतुषोक्तं सुकुमारतंत्रे ॥ दशमदिवसमासे हायने चायवालकां दत्तनो र्वती नाम्नी गृहीयाद्वालकं

३१२

ततः हारद्विधा सकसोऽष्टलं त्रैमेतदिगितां अन्नद्वेषश्च तत्रायं वदिर्ह्या विचक्षणैः प्रस्थप्रमाणपिष्टेन
 विकोपरिकल्पता ॥ अर्घ्यं गेलेख्ये हलिविचके पीकं टके सता ॥ यो दनंश्च सपिंशुध्वजानां पंचविंशति ॥
 स्वस्त्रिकानीप्रदीपापानां पंचविंशतिरेव च चत्वारिंशत्सु व्याप्येत दक्षिणदिमुत्रिसेध्यात्रैव दमा
 एमंत्रेण ध्याविनिक्षिपेत्वा ॥ नमो लगवते वासुदेवाय ॥ दहनं कुं फट् स्वाहा ॥ धूपोत्रगोष्ठं गल्लुनमिति
 इसादिकश्च चतुर्थदिवसमासवर्षादिषु गृहीतप्रतनादहरोक्त्या द्वा ॥ शोतिस्नानं ब्राह्मणतो जने
 तु प्रथमदिवसमासवर्ष गृहीतप्रतनादहरोक्त्या द्वा ॥ इति दशमदिवसमासवर्ष गृहीतप्रतनाद
 हरोक्त्या ॥ निवृत्तादि साधिकारः ॥ तस्मादिकादशवर्ष गृहीतवालयदहरोक्त्या कर्माणि पतिसिध्यन्ते ॥ त
 त्रैकादशमास गृहीतवालयदहरोक्त्या ॥ अथैकादशवर्ष गृहीतवालयदहरोक्त्या ॥ प्रयोगसारे ॥
 वर्षाण्येकादशवालयदहरोक्त्या तिलालिकासश्चादि रोगश्च कारावश्च तद्गुणापोलिकायुद्ध
 ल्मापशङ्कुलीशं क मोदकैः पक्वमत्स्यामिषां रसं युक्तं वलिमादरेत्वा विरात्रं निवसिद्वायं द्वेपानं

निसम्यही॥ क्रियाकालगुणोत्तरे तु वलिदने मञ्जु तिलैलेन दीपयेत्यं विशेषा अवलिदानादिषु
 मंत्रायां त्रादिविशेषाश्च प्रथमदिवसगृहीतवालयदहरोक्ता एव व्याख्या॥ ॥ इति एकादशवर्षगृहीत
 वालयदहरो॥ ॥ अथैकादशदिवसमासवर्षेष्टगृहीतघृतनादहरो॥ ॥ रावणसखप्रीतकुमारत
 त्र॥ ॥ एकस्मदिने मासे वर्षे वा घृतमात्रिकां यज्ञातिवालकं पश्चाद्वाह्यस्वप्नप्रजापतेः अथ द्वेष्टो
 मुखोऽप्रीगात्रसंगश्च रोदनाञ्जुष्टं दृष्टिपीत्येतत्सङ्गणतद्वाह्योऽप्रीकां माषपिष्टं नृसितांश्च
 कृमोदनम्रांश्च षण्णपिचसृक्कानि ध्वजाणां पंचविंशतिः स्वस्तिकानां प्रदीपानां पंचविंशतिमेव च॥
 एतत्सर्वं यमाशायां संध्यायां घातरादहरोत्त॥ ॥ अत्रमेव॥ ॥ उन्मोत्तगवतेनारायणाय॥ ॥ चंद्रहास
 वद्धस्त्राय हलडुष्टप्रदाय॥ ॥ श्रीफट्स्वाहा॥ ॥ धूपसुगोष्ठगलसुगमितादिकश्च त्रयं दिवसमास
 वर्षेष्टगृहीतवालयदहरोक्ता व्याख्याः शान्तिस्नानं ब्राह्मणसौजनं प्रथमदिवसमासवर्षेष्टगृही
 तघृतनादहरोक्तं द्रष्टव्यम्॥ ॥ इति एकादशदिवसमासवर्षेष्टगृहीतघृतनादहरो॥ ॥ अथ द्वादशदिव

३१३

समासवर्षेष्टगृहीतवालयदहरो॥ ॥ तत्र द्वादशमासगृहीतवालयदहरो॥ ॥ प्रयोगसारेः द्वादसेमा
 सिष्टगृहीतवालिकं वालिकाग्रहीतवेष्टारोचकस्यासन्नोदनानियथोदिता तथ्यान्नतिलकुल्यामो
 दकोनैर्घलिदहरोत्तमध्याह्नसमये प्राच्यद्विशिंशुवेतिसम्यही॥ ॥ मासिकासेयहायोक्ता इलिमंत्रादि
 र्षकांतेषां युथेदिते द्रव्येर्घलिदहरोत्तमध्याह्नसमये प्राच्यद्विशिंशुवेतिसम्यही॥ ॥ मासिकासेयहायोक्ता इलिमंत्रादि
 क्रियाकालगुणोत्तरे वपलेतियहीनामावलोतुतिलघर्णे सष्टपकमितिविशेषः॥ अत्रापि वलिदानादिषु
 मंत्रायां त्रादिविशेषाश्च प्रथमदिवसवालयदहरोक्ता इष्टव्या॥ ॥ इति द्वादशमासगृहीतवालयदहरो॥ ॥ राव
 णसखप्रीतकुमारतत्र॥ ॥ द्वादशे दिवसे मासे वर्षे वा घृतनाशिंष्टां अङ्गुताख्यां यज्ञातिहस्त्यां स्रष्ट
 मंततः रोदनं वादनं देतस्वादमंनेत्रककथां रोमाचक्षापयेत्येतदखिले तस्य सङ्गणं तंडुलप्रस्थपि
 छेन कृत्वा तत्रायुषिकीं त्रयोदशस्वस्तिकां च ध्वजादीपाग्रयोक्ताः अष्टपामत्स्यमांसं च तथाप्यदि

कात्रपिप्तसर्वदक्षिणस्यादिशिमंत्रेणनिक्षिपेत् ॥ मंत्रस्तु ॥ ॐ नमोरावणायप्रहलदहलक्ष्म
यहनहनशोषयशोषयमर्हयमर्हयपातयपातयहं हनहनहनदं दुष्टमत्वानीजं फइस्वादा ॥ ॥ इ
पशोतिस्नानं ब्राह्मणसोजनं वैकादशदिवसमासवर्षेष्टदीतघटनादरोक्तानिदृष्टयानि ॥ इति दश
दिवसमासवर्षेष्टदीतघटनाहरम् ॥ निवृत्तेमासाधिकारः ॥ तस्मात्रयोदशवर्षेष्टदीतवाल
यहहराणिकर्माणिनिक्षिपेत् ॥ तत्रत्रयोदशवर्षेष्टदीतवालयहहरविधानम् ॥ प्रयोगसारो
वर्षेष्टयोदशवालंयदीष्टकृतियज्ञशिणीतत्रेष्टाकिलकृत्स्नलक्ष्मरोदनदासनमाशाब्द्यावनसुरा
मांसमत्स्यकुल्माषपायसैः दद्यात्सकृशरांशोक्रमध्याह्नेत्रिदिनेवलिं पिबेत्वास्यांजयेत्सप्येत्
तोषं चंति सायदी ॥ क्रियाकालगुणोत्ररेचपलोपायसंज्ञाजगेषुष्याप्यपिवेति विशेषमतिश
यस्नापनपंचसंगेनतिलतैलेनदीपकमित्युक्रमंअन्यत्समानंअत्रापिवलिदानादिषुमंत्रायंचादि
विशेषाश्चअथमादिवसष्टदीतवालयहहरविधानम् ॥ इतित्रयोदशवर्षेष्टदीतवालयहहरम् ॥

३१४

अथचतुर्दशवर्षेष्टदीतवालयहहरम् ॥ प्रयोगसारोवर्षेष्टदशवालंअष्टदशानामस्तोयदीष्टकृति
चेष्टातवस्याहोणितश्रवणेतदाहलेचनातिदेशस्यात्रवनास्तिप्रतिक्रिया ॥ क्रियाकालगुणोत्ररेच
सुनंदेतिष्टदीनामनिवेशशिर्षसमानम् ॥ इतिचतुर्दशवर्षेष्टदीतवालयहहरविधानम् ॥ अथप
चदशवर्षेष्टदीतवालयहहरम् ॥ वर्षेष्टचदशवालंयदीष्टकृतियज्ञशिणीतत्रेष्टाकिलकृत्स्नलक्ष्मरोदनदासनमाशाब्द्यावनसुरा
हारोनिद्राविहसताकुल्माषकृशराष्टपोलिकापायसासवैसफल्गुलोवलिदद्याविरात्रं
पिष्टपयेशचंदनेनाज्यसंयुक्तंतोषं चंति सायदी ॥ क्रियाकालगुणोत्ररेच ॥ इतिपंचदशव
र्षेष्टदीतवालयहहरम् ॥ प्रयोगसारः ॥ कपीपंचदशवर्षेष्टकृतेवालकंसदा ॥ तयाष्टदीतमा
वस्तुत्समापतवुनिःश्वनः ॥ हरेश्चजायतेतत्रोनिद्रास्यंतंजजायतोपायसंज्ञाशरांशोक्रमध्याह्नेत्रिदिनेवलिं पिबेत्वास्यांजयेत्सप्येत्
वसुरासवाष्टपकापोलिकांश्चैवषुष्याणिपांडुराणिवास्नापनपंचसंगेनदूषणंमत्स्यकुल्माषादि
नत्रयप्रदोषेत्तुवलिदद्याद्विचक्षणः ॥ अत्रवलिदानादिषुमंत्रायंचादिविशेषाश्चअथमादिवसष्ट

हीतवालनयदहरोकोविज्ञेया॥॥इतिपंचदशवर्णगृहीतवालनयदहरो॥अथजोडशवर्णगृहीतवालनयद
हरो॥अथयोगसारे॥जोडशवर्णखालंयहीगृह्णातिदुर्ज्ञेया॥तत्रैषादसनैकंपोयास्यमीतिवामुङ्गा
कुल्माषंशराष्टपतिलपिष्टानफल्युषैः॥दध्नामदवलिंदद्यात्प्राप्तोदिशिद्वित्रयैधूपयेन्मखगोश्रं
गंलघुनैमैचतिग्रही॥नारायणीये॥ध्वनीतिग्रहीनामवलिदानकालीमध्याह्नैधूपयेन्मखगोश्रंश्रेतिच
शेषक्रियाकालयुगोत्तरेकुमारीधनदानमष्टशेषाडशवर्णिकः॥तयागृहीतवालस्पधिकाराणिनि
बोधमोहसत्तेवदिवारात्रैशुंवामीतिवदेवतः॥उद्देनयतिगात्राणिमुदतेचमुङ्गमुङ्गाउद्देनंरुद्रारामो
संतिलपिष्टंचक्षुषकाः॥दधिकुल्माषकीश्रेवर्गधुष्याणिदापयेत्त्रधूपयेन्मखश्रंगंनगोश्रंगेननखेनच
स्नापनंपंचश्रंगेनतिलवैलेनदीपकम्॥पृथ्वीदिशंसमाश्रित्यमित्रसनहवियदः॥दिनानित्रीणिमध्याह्नैव
लितस्पृशदायश्रेष्ठअत्रपिबलिदानदिश्रंसंत्रायत्रादिदिशेषाष्टममदिवसगृहीतवालनयदहरो
काण्वयाहा॥॥इतिजोडशवर्णगृहीतवालनयदहरो॥अथसप्तदशवर्णगृहीतवालनयदहरो॥

॥प्रयोगशारे॥ ॥वर्षेसप्तदशं वलं गृहीयद्वातिवालकात्त्रापिचैष्टादष्टव्याब्धेरौक्ककंपकांका
शश्चासौत्रविज्ञेयो तत्रनास्तिप्रतिक्रिया॥ संवत्सरस्यहाद्येतेकुमारीपदमर्चका॥ क्रियाकालगुणान्ते
छकालिकैतिग्रहीनामधेयं अपशिष्टसमानं॥ ॥इति सप्तदशवर्षगृहीतवालकग्रहहरम्॥ ॥समाप्ता
निवदिनमाससंवंधीनिग्रहदराणि॥ ॥अथवालकाधिकारश्चदिनमासवर्षविशेषादिधिकारपरित्याग
वग्रहदराणि॥ कर्मण्यपलिधीयते॥ तत्रकर्मविपाकसमुच्चये॥ ॥अदयदंडनाद्राजोदंडमं॥ नामप्युदंड
नात्वाजन्मांतरे संकलितो महापूतनया स वैरततोऽसितिसारी सवति वलिर्द्वेयः प्रशांतैयोऽतिलपिष्टं हर
द्रावदधिगंधः सकोचनराष्ट्रकैलद्रतिषेणवलिरत्रप्रशस्यते प्रदोषेयुतर्हीडागस्यसेतौ दद्याद्विच
ण॥ ॥अत्रमंत्राः॥ ॥नीलावरधरधरे देवि प्रतनो विहृतानने शिष्टं विकारान्मुचाद्यप्रयत्नीष्वलितिमं
इति महापूतनारम्यवालग्रहहरम्॥ ॥अथसमुद्रपूतनारम्यग्रहहरम्॥ ॥कर्मविपाकसमुच्चये॥ ॥का
युतः॥ ॥अन्याद्द्वेनदत्रस्यवलेद्वारमसंकां॥ समुद्रपूतनाम्नीपद्मो गृह्णाति तच्छृणात्ततोऽखपत्यष्टतंगि

निशिजागर्तिरोदतिप्रतीशारीसतवतिप्रद्योकिं वलिमादरेः प्रद्योकिं समनत्रमाह ॥ प्रतनारम्यदहरे
 क्रमः ॥ इति समुद्रतनाक्षम्यदहरे ॥ अथ प्रतनाप्रदहरे शाकायायणः ॥ अथ प्रतिमालिनाक्षीर्षय
 ने निर्जनस्थलोत्खपतं प्रतनानामयदोयकातिवालकम् ॥ ततोदिक्काउक्काउतश्चासीत्तनद्वेषी चक्रं पु
 वान्छर्दनश्च प्रजायेत निशिजागर्ति संरुदरास्त्रपोदवारोमहर्षीवध्याम्यासचशोषवात्रजायतेः छहरे
 गाचवलिंदेयोः त्रशांतयोक्कागारनेरर्धकुंतः सहेमखिलदृष्टिः ॥ अतो गंधश्च उष्णानि दृष्ट्वा दीपावयं व
 लिवलानां क्रीडणं स्थाने देयो मंत्रेण मंत्रेण ॥ नीलांबरधरे देवि प्रतन विकृताननो शिष्टविकारमुंचा
 द्यप्रदं क्लीबवलिं विमया ॥ इति प्रतनाप्रदहरे ॥ अथ प्रकारोत्तरेण महाप्रतनामयदहरे ॥ क
 र्मविपाकसंयदे ॥ ताडितः सन्यते घृष्टस्त्वहीवायः पतेदमुं बालं महाप्रतनाख्यायकं सन्यसमहरे
 जागर्ति च यमो द्विवारात्रोत्तनं सुकेशव्यपिकासङ्घिरोगी सवति प्रतिगंधश्च जायते अन्नं मांसं च रत्नं
 वगंध उष्णानि वाससी ॥ दृष्ट्वा दीपो हिरण्येन युक्तः पेलं घटस्थः ॥ सुदीप्तस्य मूले तु वलिं मंत्रेण निक्षि

३६

पितृकारलेत्रेडिका मुंडे कणायं कधारणीरकाउप्रतनादि विप्रदं क्लीयावलि विमं ॥ इति प्रकारोत्तरेण महाप्रतनाप्रद
 हरे ॥ अथोद्दिष्टतनामयदहरे ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ ततोऽहोदिनातुयः त्रेष्टं निज्याद न्यजन्मनितं मुहूर्त
 नानात्रीवास्ते संक्रमते प्रदः ततो हरीवाक्षिरोगी सनिधे द्रष्टुं दिवा सवेरा विनिशोपनिवायांतुका सयुश्च प्रजा
 यतो अन्नं मांसं च मधिरं वस्त्रं कृत्वेदनमसदिरणः ॥ अर्णकुंतसु सुदीप्तले निःशामुखे दद्यादनेन मंत्रेण प्रकु
 तं केशांतयोत्खपदं प्रतने दि विप्रदं क्लीबवलिं विमं ॥ शिष्टविकारान्मुंचाद्युत्तदेरुदरीना ॥ इत्यहं
 तनादहरे ॥ अथ बालकारमयदहरे ॥ कर्मविपाकसंयदे ॥ अतो स्वदारागमनं कृत्वा बालादिवाजि
 तं अततेशोचदीनः सत्रं स्वपेज्जन्मोत्तरुतो वात्स्योयदः संक्रमते बालकाख्यो महाप्रदः ततः पद्मासिघाती स्या
 द्भक्तनेत्रश्च जायते पायसं सकृद्वीमे स्वकुंकुटश्चागलादितः ॥ रक्तवस्त्रं रक्तगंधोरक उष्णानि चैव वदि ॥ द्र
 पदीपो हिरण्येन युक्तः ॥ अर्णघटस्थः ॥ एतघटस्य मूले वायत्रकुत्रापि चाक्षिपेत् ॥ अन्नं मंत्रं ॥ अथ क्लीब
 वलिं च मंत्रेण बालकारमय महाप्रदः शिष्टविकारान्मुंचाद्युत्तदेरुदरीना ॥ इति बालकारमयदहरे

यः अथरेवतीयदहरम् ॥ कर्मविपाकसमुच्चये ॥ कात्यायनः ॥ दृष्टोर्ध्वैर्दुर्भिक्षं गन्धर्विभिरलंकृतं वा
 कं रेवतीनाम्नीयदः संक्रमते ततः अथ वाः स्त्रीधनयादीकुटुम्बार्थे दत्ते वलात् यस्मै जन्मान्तरे वान्ताः अहो
 रक्षीति रेवती हरिश्चाष्टवि विष्णुः पीतस्फोटी च ज्ञायते अग्निदग्धाः श्रुतिस्पोयसवे दुर्धतः पुनः पुनः निरेत
 रं प्ररुद्धाः अवलिर्द्वयोः प्रशान्तयोः पायसाष्टपत्नी ज्ञाश्च सक्तवैगंध्र एव चोष्णानि धूपदीपौ च मांसकानां च ग
 र्जितः शर्षकुं सश्च नद्यावागोपो नाथ विनिक्षिपेत् ॥ अत्रमेव ॥ चित्रावरधरे देवि विव्रमात्पात्रलेपने च लक्ष्
 डलरत्नाद्यै रेवतीमंडलप्रियो ॥ अहंकारं धये देवि मा वि काय हरूपिण ॥ शिष्टं विकारान्मुच्यमान्य रेवतीप्रिय
 दृष्टो ॥ इति रेवतीयदहरम् ॥ अथ प्रकारे तरेण रेवतीयदहरम् ॥ कर्मविपाकसमुच्चये ॥ संक्रमाकाले
 मयानंतमुच्छिष्टं मूर्द्धाजं रेवत्याख्यं संक्रमते तत्क्षणं बालकयुद्धं मन्त्रास्पृशो ज्ञातव्यं तस्य दाहः कं पृथ्वमी
 णि कृत्वा वर्षं प्रजयेत वलिर्द्वयोः प्रशान्तयोः लाभाः पायसं सपिंडं कुटुम्बेण एव चारक्तं वस्त्रं रक्तगंधः प्रष
 कुंतः सकाचनः वटस्पृष्टं लेशम्यात्रा प्रदीपे निक्षिपेद्वलिं ॥ अत्रमेव ॥ चित्रावरधरे देवि विव्रमात्पात्रलेपने च लक्ष्

३१७

लेपनः शिष्टं विकारान्मुच्यमान्य रेवतीं त्वं महायदः ॥ इति प्रकारे तरेण रेवतीयदहरम् ॥ अथ उपरेवतीयदह
 रम् ॥ कर्मविपाकसमुच्चये ॥ कात्यायनः ॥ दृष्टोर्ध्वैर्दुर्भिक्षं गन्धर्विभिरलंकृतं वा कं रेवतीनाम्नीयदः संक्रमते ततः
 संतेनागेशीतता सवेत्वा अशपस्पृशोषश्च दाहश्च कं पस्यादेयुलीखुचानं रेवतीयदहरम् ॥ अहोः संक्रमते त
 द्दलिः मधुमुक्तं पायसं चण्डोष्णानि वाससी धूपदीपौ हरिण्येन युक्तः शर्षकुं सश्च नद्यावागोपो नाथ विनिक्षिपेत् ॥
 लिंमंत्रेण निक्षिपेत् ॥ खण्ड्याख्ये रेवती देवि प्ररुद्धाः अवलिर्द्वयोः प्रशान्तयोः लाभाः पायसं सपिंडं कुटुम्बेण एव चारक्तं वस्त्रं रक्तगंधः प्रष
 ॥ इति उपरेवतीयदहरम् ॥ अथ शुक्लरेवतीयदहरम् ॥ कर्मविपाकसमुच्चये ॥ दृष्टोर्ध्वैर्दुर्भिक्षं गन्धर्विभिरलंकृतं वा कं रेवतीनाम्नीयदः संक्रमते ततः
 रुदंतं बर्हिं तं तथा ॥ अथ शुक्लाक्षितमात्रं च रक्षीया लुक्करेवती ॥ ततो हारं मुखेशो पीतश्चाष्टवि विष्णुः पीतस्फोटी च ज्ञायते अग्निदग्धाः श्रुतिस्पोयसवे दुर्धतः पुनः पुनः निरेत
 रोगाः निरुतस्य मजीर्णं न्युतो सवेत्वा मुज्जा नृश्च तेषुष्णानि श्वेतवस्त्रादींश्च चंदनां धूपदीपश्च नूतदहसुले
 वलिं हरेत्वा मूले वापनसं स्यात् तत्राहुं मंत्रमुच्चेत् ॥ शुक्लाख्ये रेवती देवि तत्स्वरूपे यशश्चिनी ॥ करालव
 दने धोरे यदक्षी अक्षलि विमो ॥ इति शुक्लरेवतीयदहरम् ॥ अथ शकुनिदहरम् ॥ शकुनिदह

वशिष्ठशकुनीयहहृतादिसिधीयते॥ ॥कर्मविपाकसंयत्नः॥ कात्यायनः॥ उच्छिष्टलोजनं देवाः स्वये स
त्रादिकारिणः शकुनीनामष्टक्रातितो जागर्ति वैश्वे निशुस्वे कंश्च अपानं च त्रणीः त्वासास्वघ्नन वेत्ता हरी क
सुखविद्या तरो गीतवति बालकाः प्रममां संपकमां संहरिद्रा न्नपयो द्रुतस्य तिलपिष्टं तथा धृपा वखगं धादि
कंतयाः हिरण्यसहितः प्रर्णकुंतः समशाने निक्षिपेदति नद्यां गोष्ठ्य वा तत्र मधुमं त्रमुदीरयेत् शं प्रष्टुं क्षीय
वर्ति च मंत्राः कृत्वा स्वमहायद्वा शिष्टं विकारान्मुचाद्यं च त्रगे कामसुयिणे॥ ॥ इति शकुनीयहहृत् ॥ ॥
यशिष्ठमुंडिकायहहृत् ॥ ॥ कर्मविपाकसंयत्नः॥ ॥ नित्यकर्मविहीनानां पोषकानां च पाक्षिणां च हृत्वा
लयरमते तद्गुणाः शिष्टमुंडिका ततो रोदीति पाणि॥ चपादौ बाह्वि स कं पते विमदस्विजायेता तत्र द्वाये विलि स
तः हस्तिनां तिलान् च पिष्टं चाद्यं धरिका सपिष्टं विमदस्विजायेता तत्र द्वाये विलि स
कः सपिष्टं सयाः चरातन वटा पली निक्षिपेत् मंत्रतो वलि॥ ॥ मंत्रमाह॥ ॥ स्वलेकते सपवति रक्षत्वा शिष्टमु
डिका शिष्टं विकारान्मुचाद्यं च त्रगे कामसुयिणे॥ ॥ इति शिष्टमुंडिकायहहृत् ॥ ॥ इति दिवसमात्रवर्षे ॥ ॥ ३१८

मन्त्रेणसामान्यमेयाग्रद्वराणिकर्मणि॥ अथसामान्यसोवालयहाविश्ववर्षेवालोवालयहाविश्व
सितिकाविषमद्वलक्ष्योदनानाहतिशिशुग्रहार्तिस्मरुदाध्ययमशुकसेलुपकक्रयापस्तप
राताश॥ वंशखड्गसंयुतसलसुनेसारेखपत्रचूतानिर्मथ्यनरकेसर्पिमुग्रखगोरराजीयु
शसिद्वर्थनठनिवपत्रसहितवंशखगाद्याजितोद्युपानात्रयमेतदाशुसकलात्रालयहानासयेराकिय
लयणोत्रराविलेपनमेव॥ उशंखशवरक्षीशंखगेश्वरशलाकैर्कणेष्वारु॥ अलिषेवनैमं॥ उर्मनमःस
गद्वणीहृदयेमोदयश्चैतनश्चटश्फोटयश्चसरश्चक्षुश्चकैटयश्चविकैत्सयश्चोदयश्चोदयश्चोदयश्च
ोज्ञापयतिहृदश्चस्वाहानिर्हंसेकुरुवालकंवालिंकंवा॥ अथचपमंत्र॥ उवासेनोमोदयेहं
ोश्चपसरंघुडुयदार्केशतयगर्भेनुरघकायवस्वरस्थानेनुसिद्धस्त्रोज्ञापयतिस्वाहा॥ इति
लयहसाधारणश्रुतपेनानघपंमेव॥ समाधमिति॥ उंसर्पणसकलकर्मविपाकंसर्पणसमाप्त
हार्सव्याप्येमदितेप्रवंधेमांशवचनामोर्मदनात्मजस्य॥ सकर्ममाणिकागणनपूर्वप्रलं समसामखिल

॥ माता पुण्यवर्ति कीर्तिविलवायस्यं विकानामेतः स कल्याण
 मोयं कोशिकं रूपमणिः प्रसद्विश्वेश्वरो वेदस्मार्तमनेनके
 प्रांशस्त्रेयवर्ति मणीव्याव्यवहृतिपराशीलं श्राद्धं जलं त्रिजं व
 तलत्वेन स्त्रितिमियादियं व्यासाराण्यः प्रवरमुनिर्गिरिष्यज
 एतकहारमलेत्यादिविरुदराजी विराजमानश्रीमन्मन्त्रपालपुत्रस्य
 कर्मविपाकपरिच्छेदः समाप्तः ॥ ७ ॥ ॥ शुद्धमस्तु ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

त्रिगर्जनावृत्तिः श्रीपेद्दिश्व
 मपदेधाक्येकतां हृदये ॥
 कतिपयोऽक्षिरं चित्तं तेषां
 ने ॥ ७ ॥ इति श्रीपंडितया
 तुर्निधं धेमहास्रवालिः
 ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥